

סדר
רנה ותפלה

כולל
תפלות מכל השנה

כמנהג ספרד

עם

תקוני שבת

בהוצאה החדשה הזאת

באו הוספות רבות מתפלות שונות אשר לא היו
בהוצאות הקודמות. וגם רוב הדינים הנהוגים
בעת התפלה

נכון ומסודר על מקומו על ידי המביא לבית הדפוס
יעקב הכהן שלאסבערג

בשנת תרכ"א לס"ק.

Wien 1861.

Zu haben beim Herausgeber und Eigenthümer

Jacob Schlossberg,

Mariahilf, Windmühlgasse 3.

68255-B.

מליצה

מכבוד אמו הרב הגאון המפורסם לשם ולתהלה, שלשלת היוחסין
וכו', שמו מפארים מו"ה אלעזר הורוויץ הלוי נ"י, אב"ד פה
עיר וויען קרית מלך רב.

בע"ה

בשבטי ישראל חודיע נאמנה, צלצ עלז ותפתי רננה, אם אשר שמעתי נכונה, כי
היהודים העושים צמלחה צמלחה הקדש צצית הדפוס של האדונים זאמארסקי
ושותפו דיטטמארש ההוקם מחדש פה עירנו, מעת ינעו כללי ערצי שצחות וי"ע עלרה
יקראו לנו וישצחו מכל מלחה עדי כליל יחלופו ימי המנוחה והשציתה, כי כן יסד האדון על
יד פקיד ורצ ציתו ה"ה הרצני המושלם מוהר"ר יעקב הבהן שלאסבערג נ"י, להיות הפועלים
היהודים, שוצחים מכל מלחתם שצחות וצמועדים, מי יתן איפה והיה לצצם זה כל ימים
לעוב להם ולחיותם עד עולם. הן חוי לצצ הצעה"ם למען האמת והלדק.

פה וויען הצירה, יום צ' כ"ה שצט צצנת לה' עת המנוחה לפ"ק.

הב' אלעזר הלוי איש הורוויץ.

סדר הנהגת הבקר

ביים ערוואטען טאם שלאטע זאלל מאן דיעזעס געבעט, אויך אהנע זיך דיא הענדע געוואשען
צו האבען, אין דעטומה אונד מיט עהרפֿורכט סערייטען.

**מוֹדָה אֲנִי לִפְנֵיךָ מֶלֶךְ חַי וְקַיִם שֶׁחֲזַרְתָּ בִּי נִשְׁמָתִי
בְּחַמְלָה רַבָּה אֲמוּנָתְךָ :**

ביים אנציהען דעם ארבע כנסות, וועלכעס צוערסט געשעהען זאלל, זאגט מאן :
הֲרִינִי מִזִּמְנָן אֶת גּוֹפִי לְהַתְּלֵבֶשׁ בְּמַלְבוֹשׁ מִצְוָה :
נאך דעם הענדעוואשען ווערדען דיא ציצית אונטערזוכט, אָב זעלבע ניכט ססול זינד דאן
וויירד דיעזע ברכה געזאגט :

**בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ
בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ עַל מִצְוֹת צִיצִית :**

מאן קיסט אייניגע מאל דיא ציצית, אונד זאגט :
מִצְוֹת יְיָ בָּרָה מְאִירַת עֵינַיִם :
דאן וויירד דאז בייא טלית גדול שטעהענדע געבעט : יהי רצון וכר שתהא חשובה מצות
ציצית ביו אמן געזאגט :

סדר עטיפת טלית גדול וברכתו

דהע מאן דען טלית גדול אומהיללט, אונטערזוכט מאן דיא ציצית אָב דיאזעלבען ניכט
ססול זינד, וועהרענר דעם וויירד דיעזעס געזאגט :
**פָּרְכֵי נַפְשִׁי אֶת יְיָ אֱלֹהֵי גְדֻלַּת מְאֹד הוֹד וְהָדָר לְבִשְׁתָּ
עֲטָה אֹר פִּשְׁלָמָה נוֹמָה שְׁמַיִם פִּירִיעָה :**

בעפאר מאן דען טלית אומהיללט, וויירד דיעזעס מיט אנדאכט אלס סאָרבערייטונג געבעטעט :
**לְשֵׁם יְחִוּד קוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא וְשְׂכִינְתִּיה בְּדַחֲלוֹ וּרְחִימוּ
בִּיחֻדָּא שְׁלִימָה בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל :** הריני מתעטף בטלית של
ציצית כדי לקיים מצות בוראי פכתוב ועשו להם ציצית על
כנפי בגדיהם לדורותם : וכשם שאני מתכסה בטלית בעולם
הזה כך אֶזְכֶּה שֶׁתְּלַבֵּשׁ נִשְׁמָתִי בְּטַלִּית נָאָה לְעוֹלָם הַבָּא
בְּגֵן עֵדֶן . וְעַל יְדֵי מִצְוָה זוֹ תִּנָּצֵל נַפְשִׁי רוּחִי וְנִשְׁמָתִי וְתִסָּלֵתִי
מִן הַחַיּוֹנִים : וְכֵן בָּאתִי לְהוֹסִיף קִדְּשָׁה בְּעֲלִיזִים וּלְמַהֲרָה
הַעֲוֹנוֹת וְכָל הַפְּגִימוֹת שֶׁעָשִׂיתִי בְּעֵינִי וּבִידֵי וּבְגוֹפִי בְּעוֹלָם הַזֶּה
וְהַטִּלִּית יִפְרוֹשׁ כְּנָפָיו עָלֵיהֶם וַיַּצִּילֵם מִנֶּשֶׁךְ יָעִיר קִנּוּ עַל גּוֹזְלָיו
יִרְחַם :

סדר עשיפת טלית וברכתו

ווען מאן דך דען טלית אומגעהיללט האט, ווירד דיעזע ברכה שמעהענד געזאגט:

**בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר
קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ לְהִתְעַטֵּף בְּצִיצֵית:**

נאך דער אומגעהיללט ניםמט מאן דען טלית איבער דאז הויפט, אונד זאגט דיעזע סטוקים:

**מִה יָקָר חֲסִידְךָ אֱלֹהִים וּבְנֵי אָדָם בְּצֵל כְּנָפֶיךָ יַחֲסִיוֹן: יְרוּיֹן
מִדָּשָׁן בֵּיתְךָ וְנַחֵל עֲדֻנְיָה תִשְׁקֶם: כִּי עִמָּךְ מְקוֹר חַיִּים בְּאוֹרְךָ
נִרְאָה אֹר: מִשׁוֹף חֲסִידְךָ לְיֹדְעֶיךָ וְצִדְקָתְךָ לְיִשְׂרָאֵל לֵב:**

דאן ווירד פאלגענדער יידי רצון געזאגט:

**יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שְׁתֵּהא חֲשׁוּבָה
מִצְוֹת צִיצִית זוֹ כְּאֵלּוּ קִיַּמְתִּיהָ בְּכָל פְּרָטֶיהָ וְדִקְדּוּקֶיהָ וּכְוִנּוּתֶיהָ
וְתַרְיֵג מִצְוֹת הַתְּלוּיִם בָּהּ: אָמֵן**

סדר הנחת תפלין וברכתו

פאר דעם אנלעגען דער תפלין ווירד דיעזעס געכעט מיט אנדאסם פערריכטעט:

**לְשֵׁם יְחִוּד קוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא וְשְׂכִינְתִּיה בְּדַחִילוֹ וּרְחִימוֹ לְיַחַד
שֵׁם יי בּוֹה בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל: הִנְנִי מְכַוֵּן בְּהִנָּחַת תְּפִלִּין לְקִים
מִצְוֹת בּוֹרְאֵי שְׁצוּנוֹ לְהַנִּיחַ תְּפִלִּין פְּתוּב בְּתוֹרָתוֹ וּקְשָׁרָתָם לְאוֹת
עַל־יָדְךָ וְהָיוּ לְטָמֶפֶת בֵּין עֵינֶיךָ. וְהֵם אַרְבַּע פְּרָשׁוֹת אֵלּוּ. שְׁמַע.
וְהָיָה אִם שָׁמַע. קִדְּשָׁה. וְהָיָה כִּי יִבְיָאָה. שְׁיֵשׁ בָּהֶם יְחִוּדוֹ וְאַחֲדוּתוֹ
יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ בְּעוֹלָם. וְשִׁנּוּפוֹר נִפְסִים וְנִפְלְאוֹת שְׁעֵשׂה עִמָּנוּ
בְּהוֹצִיאָנוּ מִמִּצְרַיִם וְאֲשֶׁר לוֹ הַפֶּחַ וְהַמְּשָׁלָה בְּעֵלְיוֹנִים וּבַתְּחִתּוֹנִים
לַעֲשׂוֹת בָּהֶם כְּרָצוֹנוֹ: וְצוּנוֹ לְהַנִּיחַ עַל הַיָּד לְזִכְרוֹן זְרוּעַ הַנְּטוּיָה
וְשֶׁהָיָא נֶגֶד הַלֵּב לְשַׁעֲבֵד בָּזָה תַּאֲוֹת וּמַחֲשָׁבוֹת לִבֵּנוּ לַעֲבוּדָתוֹ
יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ. וְעַל הָרֹאשׁ נֶגֶד הַמוֹחַ שְׁהַנְשָׁמָה שְׁבִמּוֹחֵי עִם שְׂאֵר
חוּשֵׁי וּכְחוּתֵי כָּלֵם יִהְיוּ מְשַׁעֲבָדִים לַעֲבוּדָתוֹ יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ. וּמִשְׁפַּע
מִצְוֹת תְּפִלִּין יִתְמַשֵּׁךְ עָלֶי לְהִיּוֹת לִי חַיִּים אֲרוּכִים וְשִׁפְעַ קִדְּשׁ
וּמַחֲשָׁבוֹת קְדוֹשׁוֹת בְּלִי הִרְהוּר חֲטָא וְעוֹן כָּלֵל וְשָׁלֵא יִפְתָּנוּ וְלֹא
יִתְנַרְהָ בָּנוּ יֵצֵר הָרַע וְיִנְיַחְנוּ לַעֲבוּד אֶת יי כְּאֲשֶׁר עִם לִבֵּנוּ: וְיִהְיֶה
רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שְׁתֵּהא חֲשׁוּבָה מִצְוֹת
הַנָּחַת תְּפִלִּין לִפְנֵי הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא כְּאֵלּוּ קִיַּמְתִּיהָ בְּכָל פְּרָטֶיהָ**

סדר הנחת תפלין

וְדִקְדִּיקָהּ וּבִנְיָתָהּ וְשֵׁשׁ מֵאוֹת וּשְׁלֹשָׁה עָשָׂר מִצְוֹת הַתְּלוּיִם בָּהּ
אָמֵן סָלָה :

נון לעגט מאן דיא תפלין של יד אויף דען לינקען ארם, אונד בעפאר מאן דיא שלינגע
דער רצועה, עפעסט צוציעהעט ווירד דיעזע ברכה, שמעהענד געזאגט:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר
קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ לְהִנִּיחַ תְּפִלִּין :

נאכדעם מאן דיא רצועה צוגעצאגען, זא ווינדעט מאן זעלבע זיבעענמאל אנאיינאנדער מאן
דעכטס צו לינקס אום דען ארם, דער איבעררעסט ווירד איינסטוויילען אום דיא פלאכע האנד
געשלאגען, דאן ווירד תפלין של ראש שנעלל אויף דאס הויפט געלעגט, אונד בעפאר
מאן זעלבע בעפעסטויגט, דיעזע ברכה, געזאגט:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר
קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ עַל מִצְוֹת תְּפִלִּין :

גלייך דארויף ווירד געזאגט:

בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד :

ווען תפלין של ראש בעפעסטויגט איסט, זא ווירד דער איבעררעסט דער רצועה של יד
דריימאל אום דען מיטטעלפוינגער געוויקעלט, אונד פאלגענדעס געזאגט:

וְאֶרְשָׁתִּיךָ לִי לְעוֹלָם : וְאֶרְשָׁתִּיךָ לִי בְּצֶדֶק וּבְמִשְׁפָּט
וּבְחֶסֶד וּבְרַחֲמִים : וְאֶרְשָׁתִּיךָ לִי בְּאֱמוּנָה וּיְדֹעַת אֶת יְיָ :

ביים אבגעלעגען דער תפלין ווערדען צוערסט פאם מיטטעלפוינגער דיא דריי א כריכות
נאכגעלאסען, דאן תפלין של ראש אונד הערנאך תפלין של יד אבגעלעגט.

לאחר הנחת תפלין

נאך דעם תפלין לעגען ווירד דיעזע פרשה פאן קדש לי כל בבור טעגליך געזאגט:

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר : קִדְּשָׁנִי כָל-בְּכוֹר פֶּטֶר כָּל-
רֶחֶם בְּבִנֵי יִשְׂרָאֵל בְּאָדָם וּבַבְּהֵמָה לִי הוּא : וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל-ה' הָעַם
זָכוֹר אֶת-הַיּוֹם הַזֶּה אֲשֶׁר יֵצְאתֶם מִמִּצְרַיִם מִבֵּית עֲבָדִים כִּי בְּחֹזֶק
יָד הוֹצִיא יְהוָה אֶתְכֶם מִזֶּה וְלֹא יֹאכַל חֶמֶץ הַיּוֹם אַתֶּם יֹצְאִים בַּחֹדֶשׁ
הָאָבִיב : וְהָיָה כִּי-יָבִיאתָ יְהוָה אֶל-אֶרֶץ הַכְּנַעֲנִי וְהַחִתִּי וְהָאֱמֹרִי
וְהַחִתִּי וְהַיְבוֹסִי אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לְאֲבוֹתֶיךָ לֵאמֹר לְךָ אֶרֶץ זָבַת חֶלֶב
וְדִבַּשׁ וְעַבַדְתָּ אֶת-הָעַבְדָּה הַזֹּאת בַּחֹדֶשׁ הַזֶּה : שִׁבְעַת יָמִים תֹּאכַל
מִצֶּת וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי חָג לַיהוָה : מִצֹּת יֹאכַל אֶת שִׁבְעַת הַיָּמִים

לאחר הנחת תפלין

וּלְאִירְאָה לִךְ חֲמֵץ וּלְאִירְאָה לִךְ שָׁאֵר בְּכָל־גְּבֻלָּךְ : וְהִגַּדְתָּ
 לְבִנְךָ בַּיּוֹם הַהוּא לֵאמֹר בַּעֲבוּר זֶה עָשָׂה יְהוָה לִי בַּצֵּאתִי מִמִּצְרָיִם :
 וְהָיָה לִךְ לְאוֹת עַל־יָדְךָ וּלְזִכְרוֹן בֵּין עֵינֶיךָ לְמַעַן תִּהְיֶה תּוֹרַת יְהוָה
 בְּסִיףְךָ כִּי בֵּיד חֲזָקָה הוֹצִיאָךְ יְהוָה מִמִּצְרָיִם : וְשָׁמַרְתָּ אֶת־הַחֻקָּה
 הַזֹּאת לְמוֹעֵדָה מִיָּמִים יְמִימָה : וְהָיָה כִּי־יִבְאֶךָ יְהוָה אֶל־אֶרֶץ
 הַפְּנִיעַנִי כְּאִשֶּׁר נִשְׁבַּע לִךְ וּלְאַבְתָּיִךָ וּנְתַנָּה לִךְ : וְהַעֲבַרְתָּ כָל־פֶּטֶר־
 רַחֲמֵי לִיהוָה וְכָל־פֶּטֶר שֹׁגֵר בְּהֶמָּה אֲשֶׁר יִהְיֶה לִךְ הַזִּכָּרִים לִיהוָה :
 וְכָל־פֶּטֶר חֵמֶר תִּפְסְדָה בְּשָׂה וְאִם־לֹא תִפְסְדָה וְעִרְפְּתוּ וְכָל בְּכוֹר
 אָדָם בְּבִנְיָה תִפְסְדָה : וְהָיָה כִּי־יִשְׁאַלְךָ בִּנְךָ מָחָר לֵאמֹר מַה־זֹּאת
 וְאָמַרְתָּ אֵלָיו בְּחֹזֶק יָד הוֹצִיאָנוּ יְהוָה מִמִּצְרָיִם מִבֵּית עַבְדִּים : וַיְהִי
 כִּי־הִקְשָׁה פַרְעֹה לְשַׁלְּחָנוּ וַיַּהַרְג יְהוָה כָּל־בְּכוֹר בְּאֶרֶץ מִצְרָיִם
 מִבְּכֹר אָדָם וְעַד־בְּכוֹר בְּהֶמָּה עַל־כֵּן אֲנִי זֹכֵחַ לִיהוָה כָּל־פֶּטֶר
 רַחֲמֵי הַזִּכָּרִים וְכָל־בְּכוֹר בְּנִי אֶפְסְדָה : וְהָיָה לְאוֹת עַל־יָדְכָה
 וּלְמוֹטֶפֶת בֵּין עֵינֶיךָ כִּי בְחֹזֶק יָד הוֹצִיאָנוּ יְהוָה מִמִּצְרָיִם :

בקשה לר' שלמה בן גבירול. ב' תנועות ויתר וב' תנועות :

שחר אבקשך. צורי ומשגבי אערוך לסניך. שחדי וגם ערבי :
 לסני גדלתך. אעמוד ואבדל כי עיניך תראה. כל מחשבות לבי :
 מהרה. אשר יוכל. הלב והלשון לעשות ומדעפתי. רוחי בתוך קרבי :
 הנה לך תיטב. וסרת אנוש על פן אורך בעוד תהיה נשמת אלוהי בי :

קודם כל התפללות יאמר :

מִי אֲנִכִּי שְׂאוּכָה לְהַתְּפַלֵּל לִפְנֵי הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁהוּא אֵל
 גָּדוֹל וְנוֹרָא וְאֲנִכִּי אִישׁ חַוְטָא וְהַכְּעִסְתִּי שְׁמוֹ הַגָּדוֹל בְּמַעֲשֵׂי
 הָרַעִים וְאֲנִכִּי בָשָׂר וְדָם עֶפֶר וְאֶפֶר וְאִנִּי כִדְאִי לְהַזְכִּיר שְׁמוֹ הַגָּדוֹל
 הַגָּבוֹר וְהַנּוֹרָא וּמִכָּל שֶׁכֵּן לְהַתְּפַלֵּל לִפְנָיו וּלְזַכֹּר שְׁמוֹ הַגָּדוֹל כְּמָה
 פְּעָמִים אִי לִי אֵיךְ אֲשָׂא פָנִים לַעֲמוֹד לִפְנֵי מֶלֶךְ גָּדוֹל וְנוֹרָא מֶלֶךְ
 מַלְכֵי הַמַּלְכִּים הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עֲלֵת כָּל הָעֲלֹת וְסִבַּת כָּל
 הַסִּבּוֹת אֵלָּא מִפְּנֵי רַחֲמָיו וְחַסְדָּיו הַגָּדוֹלִים שֶׁהוּא מְרַחֵם עַל
 בְּרִיּוֹתָיו וְרוֹצֶה בַּתְּפִלָּה וּתְחִנוּנִים שֶׁל עַבְדּוֹ כִּמּוֹ שֶׁנֶּאֱמַר קְרוֹב
 יְיָ לְכָל קוֹרְאָיו לְכָל אֲשֶׁר יִקְרָאָהוּ בְּאֵמֶת. רוֹצֶה יְיָ אֶת יִרְיָאָיו וְאֶת
 שׁוֹעֲתָם יִשְׁמַע וְיוֹשִׁיעֵם : שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה עֲדִיךָ כָּל בָּשָׂר יְבוֹאוּ :

תפלה שאומרים קודם כל התפלות ד

חזרה הרב החסיד איש אלהי מוהר"ר אלימלך צעל העצב ספר נועם אלימלך זל"ל:

ידוי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שומע קול שועת עתירות. ומאזין לקול תפלת עמו ישראל ברחמי שתכין לבנו ותכונן מחשבותינו ותסנן תפלתנו בסינו. ותקשיב אזנך לשמוע בקול תפלת עבדיך המתחננים אליך בקול שועה ורוח נשברה. ואתה אל רחום ברהמיך הרבים ובהסדיך הגדולים תמחול ותסלח ותכפר לנו ולכל הנלויים אלינו ולכל עמך בית ישראל את כל שחטאנו והעוינו והרשענו ומשענו לפניך. כי גלוי וידוע לפניך כי לא בסוד ובמעל הלילה וחלילה מרינו את סיד ודברי תורתך ומצותיך. כי אם מרוב היצר הבורע בקרבנו תמיד לא ינוח ולא ישקוט. עד אשר מביאנו אל תאות העולם השפל הזה ואל הבלי וטבלבל את מחשבותינו תמיד. ואפילו בשעה שאנחנו עומדים להתפלל לפניך ולבקש על נפשונו. הוא טבלבל את מחשבותינו תמיד בתהולותיו ואין אנו יכולים לעמוד נגדו כי נחלשו שכלנו ומוחנו עד מאד וכשל כח הסבל מרוב הצרות והתאוה ומרוב סרדת הזמן. לכן אתה אל רחום וחנן עשה עמנו כמו שהבטחתנו על ידי נאמן ביתך והנתי את אשר אחון ורחמתי את אשר ארחם. ואמרו הו"ל אע"פ שאינו הנן ואינו כדאי כי כן דרכך להטיב לרעים ולטובים: כי גלוי וידוע לפניך אנקתינו וצערינו ושיחנו על אשר אין אנו יכולים לקרב עצמנו לעבודתך ודבק לבנו בך באמת ובתמים. אהה על נפשונו. אוי עלינו מאד אבינו שבשמים. ועתה תעורר נא רהמיך וחסדיך הגדולים והמרוכים עלינו ולגרשולהעביר את יצרנו הרע מקרבנו. ותנער בו שיסור וילך מאתנו ואל יסית אותנו להדיחנו מעבודתך חלילה ואל יעלה בלבנו שום מחשבה רעה הן בהקיץ הן בהלום חלילה. ובסתר בעת שאנחנו עומדים בתפלה לפניך. או בשעה שאנחנו לומדים תורתך. ובשעה שאנחנו עוסקים במצותיך תהא מחשבתנו זכה צלולה וברורה והזקה באמת ובלב שלם ברצונך הטוב עמנו ותעורר לבבנו ולבב כל ישראל הנלויים אלינו ולבב כל החפצים בחברתו ובלב כל ישראל עמך. ליהדך באמת ובאהבה לעבודך עבודה הישרה המקובלת לפני כסא כבודך ותקבע אמונתך בלבנו תמיד בלי הספק. ותהא אמונתך קשורה בלבנו כיתד שלא תמוט. ותעביר מעלינו כל המסכים המבדילים בינינו לבינך אבינו שבשמים. ותצילנו מכל המכשולות ומעוה. אל תעזבנו ואל תמשנו ואל תכלימנו ותהא עם פינו בעת חסיסנו ועם ידינו בעת מעבדינו ועם לבנו בעת מחשבותינו. ותזכנו אבינו שבשמים אל מלא רחמים שנייחד את לבנו ומחשבותינו ודבורנו ומעשינו וכל תנועותינו והרגשותינו הידועות לנו ושאינן ידועות לנו הנגלות והנסתרות שיהא הכל ביחוד אליך באמת ובתמים בלי שום מחשבה פסולה חלילה. וטהר לבנו וקדשנו. וזרוק עלינו מים טהורים וטהרנו באהבתך ובחמלתך ותסע אהבתך ויראתך בלבנו תמיד בלי הספק בכל עת ובכל זמן ובכל מקום. בלכתנו ובשכבנו ובקומנו תבעיר תמיד רוח קדשך בקרבנו. וגשענים תמיד בך ובגדולתך ובאהבתך וביראתך ובתורתך שבכתב ושבעל פה הנגלה והנסתר ובמצותיך ליחד שמך הגדול הגבור והנורא. ותשטרנו מן חניפות והגיאאות ומן הכעס והקסדות והעצבות והרכילות ושאר מדות רעות. ומכל דבר המפסיד עבודתך הקדושה והטהורה ההביבה עלינו. ותשפיע רוח קדשך עלינו שנהיה דבקים בך ושנשתוקק תמיד אליך יותר ויותר ומסדרנה למדרגה של מעלה מעלינו שנוכה לבא למעלת אבותינו הקדושים אברהם יצחק ויעקב. וזכותם יעמוד לנו שתשמע בקול תפלתנו שנהיה תמיד נענים בעת שנתפלל אליך עלינו או על שום אחד מישראל עמך על יחיד או על רבים ותשמה ותתפאר בנו ונעשה מרי למעלה ושורש למטה ואל תזכור לנו חטאותינו. ובסתר הטאת נעורינו. כמאמר דוד המלך עליו השלום הטאת נעורי ומשעי אל תזכור. ותהפוך עונותינו ומשעינו לזכיות ותשפיע עלינו מעולם התשובה תמיד הרהור לשוב אליך בלבב שלם. ולתקן את אשר פגמנו בשמותיך הקדושים והטהורים. ותצילנו מקנאת איש מרעהו ולא יעלה קנאת אדם על לבנו. ולא כנאתינו על אחרים. אך תן בלבנו שנראה כל אחד מעלת חברנו ולא חסרונם. ושנדרוך כל אחד את הבירו בדרך הישר והרצוי לפניך. ואל יעלה בלבנו שום שנאה מאחד על חברו חלילה. ותחזיק התקשרותנו באהבה אליך כאשר גלוי וידוע לפניך שיהא הכל נחת רוח אליך. וזו עיקר כוונתנו ואם אין לנו שכל לכוון את לבבנו אליך אתה תלמדנו אשר נדע באמת כוונת רצונך הטוב. ועל כל זאת מתחננים אנחנו לפניך אל מלא רחמים. שתקבל את תפלתנו ברחמים וברצון אמין כן יהי רצון:

תפלה זו נכון לומר קודם התפלה

פתח אליהו ואמר רבון עלמין דאנת הוא חד ולא בחושבן אנת הוא עילאה על כל עילאין
 אנת סתים על כל סתמין. לית מחשבה תפיסה בך כלל אנת הוא דאפיקת עשר תקוני
 קרינן לון ספירין לאנהגא (נ"א לאנהרא) בהין עלמין סתמין דלא אתגליין. ועלמין דאתגליין.
 ובהון אתכסייא מבני אנשא ואנת הוא דקשר לון ומיחד לון. ובנין דאנת טלגאוו. כל מאן
 דאפריש חד מחבריה מאילין עשר. אתהשיב ליה כאלו אפריש בך. ואילין עשר ספירין. אינון
 אזלין כסדרן. חד אריך וחד קצר וחד בינוני ואנת הוא דאנהיג לון ולית מאן דאנהיג לך
 לא לעילא ולא לתתא ולא מכל ספירין. לבושין תקינת לון דמנייהו פרחין נשמתין לבני
 אנשא. וכמה גופין תקינת לון דאתקריאו גופא לגבי לבושין דמכסיין עליהון. ואתקריאו
 בתיקונא דא. חסד דרועא ימינא. גבורה דרו עא שמאלא. תפארת גופא. נצח והוד תרין
 שוקין. ויסוד סיוטא דגופא אות ברית קודש. ומלכות סה ותורה שבע"ס קרינן לה. חכמה
 מוחא איהי מחשבה מלגאוו. בינה לבא ובי' אתמר הלב מבין ועל אלין תרין כתיב הנפתרות
 ליי אלהינו. כתר עלאה איהו כתר מלכות ועלייהו אתמר מגיד מראשית אחרית ואיהו קרקפתא
 דתפילין טלגו איהו שם מ"ה כזה (י"ד ה"א וא"ו ה"א) דאיהו אורח אצילות ואיהו שקיא
 דאילנא בדרועי וענפוי כמא דאשקי לאילנא ואתרסא בההוא שקיא: רבון עלמין אנת הוא
 עילת העילות וסבת הסבות דאשקי לאילנא בהאי נביעו וההוא נביעו כנשמתא לגופא דאיהו
 חיים לגופא ובך לית דמיון ולית דיוקנא בכל מה דלגאוו ילבר ובהמת שמיא וארעא ואפיקת
 מנהון שמשא וסיהרא וכוכביא ומזלי ובארעא אילנין וראשין וגנתא דעדן ועשבין וחיין ועופין
 יבעירין ובני נשא לאשתמודע בהון עלמין ואיך יתנהגון בהון עלאין ותתאין ואיך אשתמודע
 בהון עלאי ותתאי ולית ידיע בך כלל ובר מינך לית יחודא כעלאי ותתאי. ואנת אשתמודע
 מעלאי ותתאי. ואנת אשתמודע אדון על כולא. וכל ספירה אית לה שם ידיע דבהון
 אתקריאו מלאכיא ואנת לית לך שם ידיע דאנת הוא ממלא כל שמהן ואנת הוא שלימו
 דכולהו. וכד אנת תסתלק מנייהו אשתארן כולהון שמהן כגופא בלא נשמתא. אנת חכים
 ולא בחכמה ידיעא. אנת הוא מבין ולא בבינה ידיעא. לית לך אתר ידיעא אלא לאשתמודעא
 חוקסך וחילך לבני אנשא ולאחזאה לון איך יתנהג עלמא בדינא וברחמי דאינון צדק וטשט
 כפום עובדהון דב"נ. ודין איהו גבורה. משטט עמודא דאמצעיתא. צדק מלכותא קדישא.
 מאוני צדק תרין סמכי קשום. הין צדק אות ברית בלא לאחזאה איך אתנהג עלמא אבל לאו
 דאית לך צדק ידיעא דאיהו דין. ולאו משטט ידיעא דאיהו רחמי. ולאו מכל סדות אלין
 כלל. ברוך ה' לעולם אמן ואמן:

ידיד נפש אב הרחמן. משוך עבדך אל רצונך. ירוץ עבדך פמו איל. ישתחוו
 אל מול הדרך. יערב לו ידידותך מנומת צוה וכל טעם:
 הדרור נאה זיו העולם. נפשי חולת אהבתך. אנא אל סא רסא נא לה. ברהאות
 לה נועם זיוך. אז תתחזק ותתרפא. והיתה לה שפחת עולם:
 ותיק יהמו רחמיך. וחוסה על עם אהוביך. פי זה כסה גכסוף גכסף. לראות
 בתפארת עזך. אלי חמדת לבי. חושה נא ואל תתעלם:
 הגלה נא ופרוש חביב. עלי את סבת שלוםך. תאיר ארץ מכבודך. נגילה
 ונשמחה בך. מהר אהוב פי בא מועד. וחקנו בימי עולם:

היכל את דבר ה' ירגיל לומר הזמך הזה בכל צוקר והוא מיוסד ע"פ סוד על פסוק ברוך יחד
 כוכבי בוקר:

אודה לאל לבב חוקר ברוך יחד כוכבי בוקר
 שימו לב אל הנשמה לשם שבו ואחלמה ואורה כאור החמה שבעתים כאור הבוקר: אודה
 מסכת כבוד חוצבה לגור בארץ עריכה להצילה מלהבה ולהאירה לסנות בוקר: אודה
 עורו נא כי בכל לילה נשמתכם עולה למעלה לתת דין וחשבון מפעלם ליוצר ערב ובוקר: אודה
 ימצאה מסונסת מעונות ותוספת כמו יספחה נחרפת תמיד בבוקר בבוקר: אודה
 ימצאה מקושטת במלית ומושפת כמו כלה מקושטת תמיד בבוקר בבוקר: אודה
 הנאמן בפקדונו יחזירנה לו כרצונו איש לא גוע בעונו ויהי ערב ויהי בוקר: אודה
 וחחיו העניה יחידה תמה ונקיה ואשר נפשו לא סיה איך יזכה לאור הבוקר: אודה

תפלת שחרית

בעפאר מאן דאז אינגערע דעם בעטהויזעס בעטריסט, זאגט מאן :

וַאֲנִי בָּרַב חֲסִידְךָ אָבֹא בֵּיתְךָ אֶשְׁתַּחֲוֶה אֱלֹהֵיכֶּלָּ
קִדְשֶׁךָ בִּירְאָתְךָ :

וועהרשנד מאן אנדעכטיג דאז בעטהויז בעטריסט, זאגט מאן :

בְּבֵית אֱלֹהִים נְהַלֵּךְ בְּרָגֶשׁ :

ביים איינמריסט אין דאז בעטהויז, ווירד געזאגט :

מִה־נֹּרָא הַמָּקוֹם הַזֶּה. אֵין זֶה כִּי אִם־בֵּית אֱלֹהִים וְזֶה
שַׁעַר הַשָּׁמַיִם :

נאך דעם איינמריסט אינס בעטהויז זאגט מאן :

מִה־טִּבּוֹ אֱהִי לְךָ יַעֲקֹב. מִשְׁכַּנְתֶּיךָ
יִשְׂרָאֵל : וַאֲנִי בָּרַב חֲסִידְךָ
אָבֹא בֵּיתְךָ. אֶשְׁתַּחֲוֶה אֱלֹהֵיכֶּלָּ
קִדְשֶׁךָ בִּירְאָתְךָ : יי אַהֲבָתִי מֵעוֹן
בֵּיתְךָ. וּמִקּוֹם מִשְׁכַּן כְּבוֹדְךָ : וַאֲנִי
אֶשְׁתַּחֲוֶה וְאֶכְרַע. אֶבְרָכָה לְפָנַי
יי עֲשֵׂי : וַאֲנִי תַפְלָתִי לְךָ יי עַת רְצוֹן
אֱלֹהִים בָּרַב חֲסִידְךָ עֲנֵנִי בְּאַמֶּת יִשְׁעֶךָ :

אני קראתיך כי תעניני אל הַט־אָזְנְךָ לִי שְׁמַע אֲמַרְתִּי :
אני בצדק אחזה פָּנֶיךָ אֲשַׁבְּעָה בְּהַקִּיץ תְּמוּנָתְךָ : וַאֲנִי
עֲלֶיךָ בִּטְחֹתִי יי אֲמַרְתִּי אֱלֹהֵי אָתָּה : שְׁמַע קוֹל תַּחֲנוּנֵי

בְּשׁוּעֵי אֱלֹהֶיךָ בְּנִשְׁאֵי יְדֵי אֱלֹהֶיךָ בִּירְדְּשֶׁךָ: יי אֱלֹהֵי
שׁוּעָתִי אֱלֹהֶיךָ וְתִרְפָּאֵנִי: אֱלֹהֶיךָ יי אֶקְרָא וְאַל־יִי אֶתְחַנֵּן:
הָאִירָה פָּנֶיךָ עַל־עַבְדְּךָ הוֹשִׁיעֵנִי בַּחֲסֶדְךָ: כִּי־לֹךְ יי
הוֹחַלְתִּי אֹתָהּ תַעֲנֶה אֲדָנִי אֱלֹהֵי: שְׁמָעָה תַפִּלָּתִי וְיִי
וְשׁוּעָתִי הַאֲזִינָה אֶל־דְּמָעָתִי אֶל־תַּחֲרֹשׁ: שְׁמַע־יִי וְחַנּוּנִי
יי הִיָּה עֲזֹר לִי:

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת לְדָוִד. שְׁמַחְתִּי בְּאוֹמְרִים לִי בֵּית יי גִּלְגָּל: שֶׁשׁ
אָנֹכִי עַל־אֲמָרְתְּךָ כְּמוֹצֵא שָׁלָל רָב: הִקְשִׁיבָה לְקוֹל שׁוּעֵי מַלְכִּי
וְאַל־הִי כִּי אֱלֹהֶיךָ אֶתְפַּלֵּל: יי בִּקְרַת שְׁמַע קוֹלִי בִּקְרַת אֶעֱרֹךְ־לֹךְ
וְאַצְפֶּה: אֲנִי קָרָאתִיךָ כִּי־תַעֲנֵנִי אֵל הַמ־אֲזַנֶּךָ לִי שְׁמַע אֲמַרְתִּי:
רַגְלִי עֲמֹדָה בְּמִישׁוֹר בְּמִקְהָלִים אֶבְרָךְ יי:

שִׁיר מִן ב' תְּנוּעוֹת וִיִתֵּד וּב' תְּנוּעוֹת וִיִתֵּד וּב' תְּנוּעוֹת בְּדִלָת וּכְן כְּסוּנָר, וּבְתוֹכָו רְצוּף י"ג
הַעִיִּקְרִים עַל סֵדֶר י"ג כְּתוּבִים הַנִּרְשָׁמִים:

יִגְדֵּל אֱלֹהִים חַי וְיִשְׁתַּבַּח. נִמְצָא
וְאֵין עֵת אֶל־מְצִיאֹתוֹ: אֶחָד וְאֵין יַחִיד
כִּי־חֻדּוֹ. נִעְלָם וְגַם אֵין סוּף לְאַחֲדוּתוֹ:
אֵין לוֹ דְמוּת הַגּוֹף וְאֵין לוֹ גּוֹף. לֹא נִעְרֹךְ
אֶל־יוֹקֵד שָׁתוֹ: בְּקֶדֶם מוֹן לְכָל־דָּבָר אֲשֶׁר
נִבְרָא. רִאשׁוֹן וְאֵין רֵאשִׁית לְרֵאשִׁיתוֹ:
הֵנוּ אֲדוֹן עוֹלָם לְכָל־נוֹצָר. יוֹרֵד
גִּדְלָתוֹ וּמַלְכוּתוֹ: שֹׁפֵעַ נְבוֹאָתוֹ נְתָנוּ.

ע"ס כ"י וע"ס הנאון בן חסני צ"ל אדני

אֶל־אֲנָשֵׁי סִגְלָתוֹ וְתַפְאֲרָתוֹ׃ לֹא קָם
 בְּיִשְׂרָאֵל כְּמִשְׁה עוֹד׃ נָבִיא וּמַבִּיט
 אֶת־תְּמוּנָתוֹ׃ תּוֹרַת אֱמֶת נָתַן לְעַמּוֹ
 אֵל׃ עַל־יַד נָבִיאָו נֶאֱמַן בֵּיתוֹ׃ לֹא
 יִחַלֶּיף הָאֵל וְלֹא יִמִּיר דָּתוֹ׃ לְעוֹלָמִים
 לְזוֹלָתוֹ׃ צוּפָה וַיֹּדַע סְתָרֵינוּ׃ מִבֵּית
 לְסוֹף דָּבָר בְּקִדְמָתוֹ׃ גּוֹמֵל לְאִישׁ
 חֶסֶד כְּמַפְעֲלוֹ׃ נוֹתֵן לְרִשָּׁע רֶעַ
 כְּרִשְׁעָתוֹ׃ יִשְׁלַח לְקֵץ יָמָיו מִשִּׁיחָנוּ׃
 לְפִדּוֹת מַחֲכֵי קֵץ יִשׁוּעָתוֹ׃ מֵתִים
 יַחֲיֶה אֵל בְּרַב־חֶסְדּוֹ׃ בָּרוּךְ עַד־יָעַד
 שֵׁם תְּהַלָּלָתוֹ׃

שיר מורכב מיתד וב' תנועות ויתד וב' תנועות בדלת וכן בסוגר :

אֲדוֹן עוֹלָם אֲשֶׁר מֶלֶךְ׃ בְּמִיָּרָם כָּל
 יִצִּיר נִבְרָא׃ לָעֵת נַעֲשֶׂה בְּחִפְצוֹ כָּל׃
 אֲזִי מֶלֶךְ שְׁמוֹ נִקְרָא׃ וְאַחֲרֵי כָכָל
 הַכָּל׃ לְבִדּוֹ יִמְלֹךְ נִזְרָא׃ וְהוּא הָיָה
 וְהוּא הוֹדָה׃ וְהוּא יִהְיֶה בְּתַפְאֲרָה׃ וְהוּא

אֶחָד וְאֶין שְׁנֵי לְהַמְשִׁיל לֹא לְהַחֲבִירָה׃
 בְּלִי רֵאשִׁית בְּלִי תַכְלִית. וְלֹא הָעוֹז
 וְהַמְשָׁרָה׃ וְהוּא אֵלֵי וְחִי גֵּאֲלִי. וְצוּר
 חֲבִלִי בַּעַת צָרָה׃ וְהוּא נָסִי וּמָנוֹס לִי.
 מִנֶּת כּוֹסֵי בַּיּוֹם אֶקְרָא׃ בִּידֹו אֶפְקִיד
 רוּחִי. בַּעַת אֵישׁן וְאַעִירָה׃ וְעַם־רוּחִי
 גִּוִּיתִי. יְיָ לִי וְלֹא אֵירָא׃

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר
 קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ עַל נְטִילַת יָדַיִם׃
 בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר
 יָצַר אֶת־הָאָדָם בְּחִכְמָה וּבָרָא בּוֹ נְקָבִים
 נְקָבִים חֲלוּלִים חֲלוּלִים. גָּלוּי וַיְדוּעַ לִפְנֵי
 כִּסֵּא כְבוֹדְךָ שָׂאם יִפְתַּח אֶחָד מֵהֶם אוֹ
 יִסְתֵּם אֶחָד מֵהֶם אִי אֶפְשָׁר לְהַתְקִים
 וּלְעַמּוֹד לִפְנֶיךָ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ רֹפֵא כָּל־
 בָּשָׂר וּמַפְלִיא לַעֲשׂוֹת׃

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם
 אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ לַעֲסוֹק בְּדַבְּרֵי
 תוֹרָה׃

וְהָעֶרְב־נָא ייִ אֱלֹהֵינוּ אֶת דְּבָרֵי תוֹרָתְךָ.
 בְּפִינוּ וּבְפִי עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל. וְנִהְיָה
 אֲנִיחָנוּ וְצִאֲצֵאֵנוּ וְצִאֲצֵאֵי עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל
 כְּלָנוּ יוֹדְעֵי שְׁמֶךָ וְלוֹמְדֵי תוֹרָתְךָ לְשִׁמְךָ.
 בָּרוּךְ אַתָּה ייִ הַמְּלַמֵּד תוֹרָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל׃
 בָּרוּךְ אַתָּה ייִ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר בָּחַר-בָּנוּ מִכָּל
 הָעַמִּים וְנָתַן לָנוּ אֶת תּוֹרָתוֹ בָּרוּךְ אַתָּה ייִ נוֹתֵן הַתּוֹרָה׃
 יְבָרְכֵךְ ייִ וְיִשְׁמְרֵךְ׃ יֵאָרִי׃ פָּנֵינוּ אֵלֶיךָ וְיִחַנְךָ׃
 יֵשָׁא ייִ׃ פָּנֵינוּ אֵלֶיךָ וְיֵשֶׁם לְךָ שָׁלוֹם׃
 אֱלֹהֵי דְבָרִים שְׂאִין לָהֶם שִׁיעוֹר. הַפְּאֹה
 וְהַבְּכוֹרִים וְהָרְאִיוֹן וְגִמְלוֹת חֲסָדִים
 וְתִלְמוֹד תּוֹרָה׃ אֱלֹהֵי דְבָרִים שְׂאִדָּם אוֹכֵל
 פְּרוֹתֵיהֶם בְּעוֹלָם הַזֶּה וְהַקֶּרֶן קִיָּמָה לְעוֹלָם
 הַבָּא׃ וְאֱלֹהֵי הֵן. כְּבוֹד אָב וָאִם וְגִמְלוֹת
 חֲסָדִים וְהַשְׁכָּמָה בֵּית הַמִּדְרָשׁ שְׁחָרִית
 וְעֶרְבִית וְהַכְנָסָה אוֹרְחִים וּבִקּוּר חוֹלִים
 וְהַכְנָסָה כֻּלָּה וְהַלְוִיָּהּ הַמַּת וְעִיּוֹן תְּפִלָּה
 וְהַבָּאת שָׁלוֹם בֵּין אָדָם לַחֲבֵרוֹ וְתִלְמוֹד
 תּוֹרָה כְּנֶגֶד כָּלֶם׃

אֱלֹהֵי׃ נְשָׁמָה שְׁנֵתָת בִּי מְהוֹרָה הִיא.
 אַתָּה בָּרָאתָ אֶתָּה יִצְרָתָה אַתָּה נִפְחָתָה

בִּי . וְאַתָּה מְשַׁמְּרָה בְּקֶרְבִּי . וְאַתָּה עֹתִיד
 לַטִּלָּה מִמֶּנִּי וּלְהַחְזִירָה בִּי לְעֹתִיד לְבָא :
 כָּל־זֶמֶן שֶׁהַנֶּשְׁמָה בְּקֶרְבִּי מוֹדָה אֲנִי לִפְנֶיךָ
 יי אֱלֹהֵי וְאַלֹהֵי אֲבוֹתַי רַבּוֹן כָּל הַמַּעֲשִׂים
 אֲדוֹן כָּל־הַנְּשָׁמוֹת . בָּרוּךְ אַתָּה יי הַמַּחְזִיר
 נְשָׁמוֹת לִפְגָּרִים | מֵתִים :

בָּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר
 נָתַן לַשָּׂכּוֹי בִּינָה לְהַבְחִין בֵּין יוֹם וּבֵין לַיְלָה :
 בָּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שְׁלֹא עָשִׂנִי גוֹי :
 בָּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שְׁלֹא עָשִׂנִי עֶבֶד :
 בָּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם

פְּרוּעַן זֶמֶן :

מַעֲנֵנִי זֶמֶן :

שְׁעֵשִׂנִי כְּרָצוֹנוֹ :

שְׁלֹא עָשִׂנִי אִשָּׁה :

בָּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם פּוֹקֵחַ עוֹרִים :
 בָּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם מַלְבִּישׁ עֶרְמִים :
 בָּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם מַתִּיר אֲסוּרִים :
 בָּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם זוֹקֵף כְּפוּסִים :
 בָּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם רוֹקֵעַ הָאָרֶץ עַל־הַמַּיִם :
 בָּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שֶׁעָשָׂה לִי כָל־צָרָתִי :
 בָּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שֶׁעָשָׂה לִי כָל־צָרָתִי :
 בָּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אוֹזֵר יִשְׂרָאֵל בְּגִבּוֹרָה :
 בָּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אוֹזֵר יִשְׂרָאֵל בְּתַפָּאֲרָה :
 בָּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם הַנּוֹתֵן לַיֶּעֶף כֹּחַ :

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם המעביר שנה מעיני
ותנומה מעפעפי :

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי
אבותינו שתרגילנו בתורתך ודבקנו
במצותיך ואלתביאנו לא לידי חטא ולא
לידי עברה ועון ולא לידי גסיון ולא לידי
בזיון ואל תשלט בנו יצר הרע והרחיקנו
מאדם רע ומחבר רע ודבקנו ביצר הטוב
ובמעשים טובים וכוף את יצרנו להשתעבד
לך ותגנו היום ובכל יום לחן ולחסד
ולרחמים בעיניך ובעיני כל רואינו
ותגמלנו חסדים טובים. ברוך אתה יי
גומל חסדים טובים לעמו ישראל :

יהי רצון מלפניך יי אלהי ואלהי אבותי
שתצילני היום ובכל יום מעזי פנים
ומעזות פנים מאדם רע ומחבר רע ומשכן
רע ומפגע רע ומשטן המשחית מדין קשה
ומבעל דין קשה בין שהוא בן ברית ובין
שאינו בן ברית :

אין פולין ויורד היער פרשת עקידה געזאנט, וועלכע נאך תפלת שחרית צו סיגדען איזט.

לעולם יהא אדם ירא שמים בסתר. ומודה
על האמת ודובר אמת בלבבו וישכם ויאמר :

רבון כל-העולמים לא על-צדקותינו
 אנהנו מפילים תחנונינו לפניך. כי על
 רחמך הרבים. מה אנהנו מה חיינו מה
 חסדנו מה-צדקותינו מה-ישועתנו מה-
 כחשי מה-גבורתנו מה-נאמר לפניך יי
 אלהינו ואלהי אבותינו הלא כל-הגבורים
 כאין לפניך ואנשי השם כלא היו וחכמים
 כבלי מדע וגבונים כבלי השכל כי רוב
 מעשיהם תהו וימי חייהם דבל לפניך.
 ומותר האדם מן-הבהמה אין כי הכל
 דבל:

אבל אנהנו עמך בני בריתך. בני
 אברהם אהבה שנשבעת לו בחר המריה.
 זרע יצחק יחידו שנעקד על גב-המזבח
 עדרת יעקב בנה בבורך. שמא-הבתך
 שאהבת אותו ומשמחתך ששמחת-בו
 קראת את-שמו ישראל וישרון:

לפיכך אנהנו חייבים להודות לך
 ולשבחך ולפארה ולברך ולקדש ולתת-
 שבח והודיה לשמך: אשרינו מה-טוב
 חלקנו ומה נעים גורלנו ומה יפה ירשתנו:

אֲשֶׁרֵינוּ שְׁאַנְחָנוּ מִשְׁכִּימִים וּמַעֲרִיבִים עֶרֶב
וּבֶקֶר וְאֹמְרִים פְּעָמִים בְּכָל־יּוֹם:

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֶחָד:

בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מְלָכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד:

ווען עס צו שפעט אן דער צייט איזט אום צו קריאת שמע צו געלאנגען, אונד סאן עובר זסן קריאת שמע ווערע, זא ווירד היער דיא ערסטע פרשה סאן קריאת שמע געזאגט, דאמיט סאן זיך סאן חובות זסן ק"ש ענטלעדיגט האט.

אַתָּה הוּא עַד שְׁלֹא נִבְרָא הָעוֹלָם אַתָּה הוּא מִשְׁנִבְרָא
הָעוֹלָם. אַתָּה הוּא בְּעוֹלָם הַיְּהוּא אַתָּה הוּא לְעוֹלָם הַבָּא.
קִדְּשׁ אֶת־שִׁמְךָ עַל מְקוֹדֵי־שֵׁי שְׁמֶךָ: וְקִדְּשׁ אֶת־שִׁמְךָ
בְּעוֹלָמְךָ וּבִישׁוּעָתְךָ תָּרִים וְתִגְבִּיֶה קִרְגָנוּ. בְּרוּךְ אַתָּה
יְיָ מְקִדְּשׁ אֶת־שִׁמְךָ בָּרַבִּים:

אַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ.
וּבַשָּׁמַיִם הַשָּׁמַיִם הָעֲלִיּוֹנִים. אֵמֶת אַתָּה
הוּא רִאשׁוֹן וְאַתָּה הוּא אַחֲרוֹן. וּמִבְּלָעָדֶיךָ
אֵין אֱלֹהִים. קִבֵּץ קוֹיָךְ מֵאַרְבַּע כַּנְפוֹת
הָאָרֶץ. יִכִּירוּ וַיִּדְּעוּ כָּל־בְּאֵי עוֹלָם. כִּי
אַתָּה־הוּא הָאֱלֹהִים לְבִדְּךָ לְכֹל מַמְלָכוֹת
הָאָרֶץ. אַתָּה עָשִׂיתָ אֶת־הַשָּׁמַיִם וְאֶת־
הָאָרֶץ. אֶת־הַיָּם. וְאֵת כָּל־אֲשֶׁר בָּם:
וּמִי בְּכָל־מַעֲשֵׂה יָדֶיךָ. בְּעֲלִיּוֹנֵים אֵין
בִּתְחִלּוֹנִים. שִׁיאֹמַר לָךְ מַה־תַּעֲשֶׂה:
אָבִינוּ שְׁבַשְׁמִים עָשָׂה עִמָּנוּ חֶסֶד בְּעִבּוֹר

שִׁמְךָ הַגָּדוֹל שֶׁנִּקְרָא עָלֵינוּ. וְכִּי־לָנוּ יְיָ
אֱלֹהֵינוּ מִה־שִּׁכְתּוֹב. בָּעֵת הַהִיא אָבִיא
אֶתְכֶם. וּבָעֵרַת קִבְצֵי אֶתְכֶם. כִּי אֵתָן
אֶתְכֶם לְשֵׁם וּלְתַהֲלָה בְּכָל עַמֵּי הָאָרֶץ.
בְּשׁוּבִי אֶת־שְׁבוּתֵיכֶם לְעִינֵיכֶם אֹמֵר יְיָ:

לְשִׁמְךָ וַיִּדְבֹּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר: וַעֲשִׂיתָ כִּיֹּר נְחֻשֶׁת
וּכְנוֹ נְחֻשֶׁת לְרַחֲצָה וְנִתְּתָה אֹתוֹ בֵּין־אֶהָל מוֹעֵד וּבֵין
הַמִּזְבֵּחַ וְנִתְּתָה שִׁמָּה מִיָּם: וּרְחֲצוּ אֶהָרָן וּבָנָיו מִמֶּנּוּ
אֶת־יְדֵיהֶם וְאֶת־רַגְלֵיהֶם: בְּבֹאֵם אֶל־אֶהָל מוֹעֵד יִרְחֲצוּ־
מִיָּם וְלֹא יָמָתוּ אוֹ בְּגָשְׁתָם אֶל־הַמִּזְבֵּחַ לְשִׁרְתָּה לְהַקְטִיר
אִשָּׁה לַיהוָה: וּרְחֲצוּ יְדֵיהֶם וּרַגְלֵיהֶם וְלֹא יָמָתוּ וְהִיתָה
לָהֶם חֻק־עוֹלָם לֹא וּלְזֶרְעוֹ לְדֹרֹתָם:

וַיִּקְרָא וּלְבָשׁ הַכֹּהֵן מִדּוֹ בָד וּמִכְנָסֵי־בָד יִלְבָּשׁ עַל־בְּשָׁרוֹ
וְהָרִים אֶת־הַדֶּשֶׁן אֲשֶׁר תֹּאכַל הָאִשׁ אֶת־הָעֹלָה עַל־
הַמִּזְבֵּחַ וְשָׂמוּ אֶצֶל הַמִּזְבֵּחַ: וּפָשַׁט אֶת־בְּגָדָיו וּלְבָשׁ
בְּגָדִים אֲחֵרִים וְהוֹצִיא אֶת־הַדֶּשֶׁן אֶל־מַחוּץ לַמַּחֲנֶה
אֶל־מָקוֹם טָהוֹר:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁתַּרְחֵם עָלֵינוּ
וְתִמְחֹל לָנוּ אֶת כָּל חַטֹּאתֵינוּ וְתִכַּפֵּר לָנוּ אֶת כָּל עֲוֹנוֹתֵינוּ. וְתִמְחֹל
וְתִסְלַח לְכָל פְּשָׁעֵינוּ וְשִׁיבָנָה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ.
וְנִקְרִיב לְפָנֶיךָ קָרְבַּן הַתָּמִיד שִׁיכַפֵּר בְּעֶדְנֵנו כִּמּוֹ שִׁכְתָּבָת עָלֵינוּ
בְּתוֹרָתְךָ עַל יְדֵי מֹשֶׁה עַבְדְּךָ מִפִּי כְּבוֹדְךָ כְּאֹמֹר:

וַיִּדְבֹּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר: צֹו אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל

שחרית

וַאֲמַרְתָּ אֲדֹהֶם אֶת־קֶרְבָּנִי לַחֲמִי לְאַשִׁי רֵיחַ נִיחָחִי
תִּשְׁמְרוּ לְהַקְרִיב לִי בְמוֹעֵדוֹ: וַאֲמַרְתָּ לָהֶם זֶה הָאִשָּׁה
אֲשֶׁר תִּקְרִיבוּ לַיהוָה כְּבָשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה תְּמִימִם שְׁנַיִם
לַיּוֹם עֹלָה תָּמִיד: אֶת־הַכֶּבֶשׂ אֶחָד תַּעֲשֶׂה בַבֹּקֶר וְאֶת
הַכֶּבֶשׂ הַשֵּׁנִי תַעֲשֶׂה בֵּין הָעֶרְבִים: וַעֲשִׂירִית הָאִיפָה
סֵלֹת לַמִּנְחָה בִּלְוִלָה בְּשֶׁמֶן כִּתִּית רְבִיעִית הֶהָיִן: עֹלֹת
תָּמִיד הַעֲשִׂיָה בַהֹר סִינִי לְרֵיחַ נִיחָח אִשָּׁה לַיהוָה:
וְנִסְכּוֹ רְבִיעֵת הֶהָיִן לַכֶּבֶשׂ הָאֶחָד בַּקֹּדֶשׁ הַסֶּךָ נִסְךְ
שֶׁכֶר לַיהוָה: וְאֶת הַכֶּבֶשׂ הַשֵּׁנִי תַעֲשֶׂה בֵּין הָעֶרְבִים
כַּמִּנְחַת הַבֹּקֶר וְכַנְסֻכּוֹ תַעֲשֶׂה אִשָּׁה רֵיחַ נִיחָח לַיהוָה:

וְשַׁחַט אֹתוֹ עַל־יֶרֶךְ הַמִּזְבֵּחַ צִפְנָה לִפְנֵי יְהוָה וּזְרָקוּ
בְּנֵי אֹהֶל־הַכֹּהֲנִים אֶת־דָּמּוֹ עַל־הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב:
אִתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ שֶׁהַקְטִירוֹ אֲבוֹתֵינוּ לִפְנֵיךָ אֶת קְטֹרֶת הַסָּמִים.
בְּזֶמֶן שְׁבִית הַמִּקְדָּשׁ קַיָּם. כַּאֲשֶׁר צִוִּיתָ אוֹתָם עַל יְדֵי מֹשֶׁה
נְבִיאֲךָ. כִּפְתּוּב בְּתוֹרָתְךָ:

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה קַח־לָךְ סָמִים נָטָף וּשְׁחַלֵּלָהּ
וְחַלְבֵּנָה סָמִים וּלְבוֹנָה זָכָה בָּד בָּבֶד יִהְיֶה: וַעֲשִׂיתָ
אֹתָהּ קְטֹרֶת רֶקַח מַעֲשֶׂה רֶקַח מִמֶּלֶח מִדְּהוֹר קָדָשׁ:
וּשְׁחַקֵּת מִמֶּנָּה הַדֶּקֶן וְנָתַתָּה מִמֶּנָּה לִפְנֵי הָעֵדוּת בְּאֹהֶל־
מוֹעֵד אֲשֶׁר אֶנֶּה לָךְ שִׁמְחָה קָדָשׁ קִדְשִׁים תִּהְיֶה דָּכָם:
וְנֹאמַר וְהַקְטִיר עָלָיו אֹהֶל־קְטֹרֶת סָמִים בַּבֹּקֶר בַּבֹּקֶר
בְּהִיטִיבוֹ אֶת־הַנֵּרֹת יִקְטִירָנָה: וּבַהֲעֹלֹת אֹהֶל־קְטֹרֶת
הַנֵּרֹת בֵּין הָעֶרְבִים יִקְטִירָנָה קְטֹרֶת תָּמִיד לִפְנֵי יְהוָה
לְדֹרֹתֵיכֶם:

תנו רבנן פטום הקטרת פיצד. שלש מאות וששים ושמונה
מנים היו בה. שלש מאות וששים והמשה כמנין ימות החמה.
ושלשה מנים יתרים שמהם מכנים פהן גדול מלא חפניו ביום
הפפורים ומחזירם למכתשת בערב יום הפפורים כדי לקיים מצות
דקה מן הדקה: ואחד עשר סמנין היו בה. ואלו הן. הצרי
והצפרן. החלבנה. והלבונה. משקל שבעים שבעים מנה.
מר. וקציעה שבלת גרה. וכרכום. משקל ששה עשר ששה עשר
מנה: הקשט שנים עשר. וקלופה שלשה. וקנמון תשעה. בדיית
פרשינה תשעה קבין. יין קפריסין סאין תלתא וקבין תלתא.
ואם אין לו יין קפריסין. מביא חמר חורין עתיק: מלח סדומית
רובע הקב. מעלה עשן כל שהוא: רבי נתן אומר אף כפת הנרדן
כל שהוא. ואם נתן בה דבש פסלה. אם חפר אחת מכל סמניה
חייב מיתה: רבן שמעון בן גמליאל אומר. הצרי אינו אלא שרף
הנוטף מעצי הקטף: בורית פרשינה ששפין בה את הצפרן כדי
שתהא נאה. יין קפריסין ששורין בו את הצפרן כדי שתהא עזה.
והלא מי רגלים יסין לה. אלא שאין מכניסין מי רגלים בעזרה
מפני הכבוד:

תניא רבי נתן אומר פשהוא שוחק. אומר הדק היטב היטב
הדק. מפני שהקול יפה לבשרים: פצמה לחצאין פשרה.
לשליש ולרביע לא שמענו: אמר רבי יהודה זה הכלל. אם
כמדתה פשרה. לחצאין או שחפר אחת מכל סמניה חייב מיתה:
תניא בר קפרא אחת לששים או לשבעים שנה היתה באה של
שירים לחצאין: ועוד תני בר קפרא אלו הנה נותן בה קורטוב
של דבש. אין אדם יכול לעמוד מפני ריחה: ולמה אין מערבין
בה דבש. מפני שהתורה אמרה כי כל שאור וכל דבש לא
תקטירו ממנו אשה ליי:

אביי הוה מסדר סדר המערכה משמא דגמרא. ואלבא דאבא
שאול. מערכה גדולה קודמת למערכה שניה של קטרת. ומערכה
שניה של קטרת קודמת לסדור שני גזרי עצים. וסדור שני גזרי

עצים קודם לדשון מזבח הפנימי. ודשון מזבח הפנימי קודם להטבת חמש נרות. והטבת חמש נרות קודמת לדם התמיד. ודם התמיד קודם להטבת שתי נרות. והטבת שתי נרות קודמת לקטרת. וקטרת קודמת לאברים. ואברים קודמין למנחה. ומנחה קודמת לחביתין. וחביתין קודמין לגססין וגססין קודמין למוססין. ומוססין קודמין לבזיכין. ובזיכין קודמין לתמיד של בין הערבים. שנאמר וערף עליה העלה והקטיר עליה חלבי השלמים. עליה השלם כל הקרבנות פלם:

י צבאות עמנו משגב לנו אלהי יעקב סלה: י צבאות אשרי אדם בושח בך: י הושיעה המלך יענינו ביום קראנו: אתה סתר לי מצר תצרני רני פלט תסובבני סלה: וערבה ליי מנחת יהודה וירושלים בימי עולם ובשנים קדמוניות:

תפלת רבי נחוניא בן הקנה:

אָנָּה בָּכַח גְּדוּלַּת יְמִינְךָ תַּתִּיר צָרוּרָה.
 קָבַל רִנָּת עַמֶּךָ שֹׁגְבֵנוּ טֹהַרנוּ נֹרָא.
 גָּא גְבוּר הוֹרְשֵׁי יְחֻדְךָ כְּבֹבֶת שְׁמֶרֶם.
 בָּרַכְם טֹהָרִם רַחֲמִים צְדָקָתְךָ תָּמִיד גְּמֻלָּם.
 חֲסִין קְדוּשׁ בְּרוּב טוֹבְךָ נָהַל עֲדָתְךָ.
 יַחֲד גָּאָה לְעַמֶּךָ פָּנֵה זֹכְרֵי קִדְשֶׁתְךָ.
 שִׁוְעֵתֵנוּ קָבַל וְשָׁמַע צַעֲקָתֵנוּ יוֹדַע תַּעֲלָמוֹת.
 בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד:

רבון העולמים אתה צויתנו להקריב קרבן התמיד במועדו ולהיות כהנים בעבודתם ולוים בדוכנם וישראל במעמדו ועתה בעונותינו חרב בית המקדש ובטל התמיד ואין לנו לא כהן בעבודתו ולא לוי בדוכנו ולא ישראל במעמדו. ואתה אמרת ונשלמה פרים שפתינו: לבן יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שיהא שׂיח שפתינו חשוב ומקבל ומרוצה לפניך פאלו הקרבנו קרבן

הַתָּמִיד בְּמוֹעֲדוֹ. וְעַמְדָנוּ עַל מַעְמָדוֹ. כִּמָּה שֶׁנֶּאֱמַר וְנִשְׁלָמָה
פָּרִים שְׁפָתֵינוּ: וְנֶאֱמַר וְשַׁחַט אוֹתוֹ עַל יֶרֶךְ הַמִּזְבֵּחַ צִפּוֹנָה לִפְנֵי
יְיָ וְזָרְקוּ בְּנֵי אֹהֶרֶן הַכֹּהֲנִים אֶת דָּמּוֹ עַל הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב: וְנֶאֱמַר
זֹאת הַתּוֹרָה לָעוֹלָה לַמִּנְחָה וְלַחֲטָאת וְלָאֵשֶׁם וְלַמִּלּוּאִים וְלִזְבַּח
הַשְּׁלָמִים:

לשבת

במדבר כ"ח
וּבַיּוֹם הַשַּׁבָּת שְׁנֵי כִבְשִׁים בְּנֵי־שָׁנָה תְּמִימִם
וּשְׁנֵי עִשְׂרֹנִים סֵלֶת מִנְחָה בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן וְנִסְכּוֹ: עֲלֵת
שַׁבַּת בְּשַׁבְתּוֹ עַל־עֲלֵת הַתָּמִיד וְנִסְכָּה:

לראש חדש

שם י"א וּבְרֹאשֵׁי חֹדְשֵׁיכֶם תִּקְרִיבוּ עֹלָה לַיהוָה פָּרִים
בְּנֵי־בָקָר שְׁנַיִם וְאַיִל אֶחָד כִּבְשִׁים בְּנֵי־שָׁנָה שְׁבַע
תְּמִימִם: וְנִשְׁלָשָׁה עִשְׂרֹנִים סֵלֶת מִנְחָה בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן
לִפְּרֵי הָאֶחָד וּשְׁנֵי עִשְׂרֹנִים סֵלֶת מִנְחָה בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן
לְאַיִל הָאֶחָד: וְעִשְׂרֹן עִשְׂרֹן סֵלֶת מִנְחָה בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן
לִכְבֶּשֶׁת הָאֶחָד עֹלָה רֵיחַ נִיחַח אִשָּׁה לַיהוָה: וְנִסְכֵּיהֶם
חֲצִי הַהֵיזֵן יִהְיֶה לִפְּרֵי וּשְׁלִישֶׁת הַהֵיזֵן לְאַיִל וּרְבִיעֵת
הַהֵיזֵן לִכְבֶּשֶׁת יֵינֶן זֹאת עֲלֵת חֹדֶשׁ בְּחֹדֶשׁ לְחֹדְשֵׁי הַשָּׁנָה:
וּשְׁעִיר עִזִּים אֶחָד לַחֲטָאת לַיהוָה עַל־עֲלֵת הַתָּמִיד
יַעֲשֶׂה וְנִסְכּוֹ:

העוֹזֵר פֶּרֶק מִשְׁנִיּוֹת זֶה וְזֶה דִּיא בְּרִייתָא דְר' יִשְׁמַעְיָל אִיזֵט דַּעַם טַענְלִיכְעֵן גַּעבַעֻטַּע
בִּיאַנְעֶפִיגַט וּוְאַרְדֵּעֵן, אִזֵּם דִּיא מִצְוָה פֶּאָן תִּלְמוּד תּוֹרָה צו עֶרְפִּילֵּעֵן.

רבון כל העולמים. אתה צויתנו להקריב קרבן תמיד במועדו. ועתה בעונותינו חרב בית
המקדש ובטל התמיד. לכן יהי רצון מלשניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שיהיה שיח שפחותינו
חשוב ומקובל ומרוצה לפניך כאלו הקרבנו קרבן התמיד במועדו ועמדנו על מעמדו:

משניות זכחים ט"ה

א איזְהוּ מְקוֹמָן שְׁלִזְבָּחִים קָדְשֵׁי קָדְשִׁים
שְׁחִיטָתָן בְּצִפּוֹן פֶּרֶשׁ וְשְׁעִיר שְׁלִיחָה הַכֹּפּוּרִים

שְׁחִיטָתָן בַּצָּפוֹן וְקָבֹל דָּמָן בְּכָלִי שָׁרֵת
 בַּצָּפוֹן וְדָמָן טָעוֹן הִזְיָה עַל־בֵּין הַבָּדִים וְעַל־
 הַפָּרֶכֶת וְעַל־מִזְבַּח הַזֹּהֵב מִתְּנָה אַחֶרֶת
 מִהֵן מַעֲכָבֶת. שִׁירֵי הַדָּם הָיָה שׁוֹפֵךְ עַל־
 יְסוֹד מַעֲרַבֵי שְׁלֹמֶזֶבֶת הַחִיצוֹן. אִם־לֹא נָתַן
 לֹא עֵכָב: פָּרִים הַנְּשָׂרְפִים וְשַׁעִירִים
 הַנְּשָׂרְפִים שְׁחִיטָתָן בַּצָּפוֹן וְקָבֹל דָּמָן
 בְּכָלִי שָׁרֵת בַּצָּפוֹן וְדָמָן טָעוֹן הִזְיָה עַל־
 הַפָּרֶכֶת וְעַל־מִזְבַּח הַזֹּהֵב. מִתְּנָה אַחֶרֶת
 מִהֵן מַעֲכָבֶת. שִׁירֵי הַדָּם הָיָה שׁוֹפֵךְ עַל
 יְסוֹד מַעֲרַבֵי שְׁלֹמֶזֶבֶת הַחִיצוֹן אִם־לֹא נָתַן
 לֹא־עֵכָב. אֱלוֹ וְאֱלוֹ נְשָׂרְפִין בְּבֵית הַדָּשָׁן:
 חֲטָאת הַצִּבּוֹר וְהַיָּחִיד אֱלוֹ הֵן חֲטָאת
 הַצִּבּוֹר שְׁעִירֵי רָאשֵׁי חֲדָשִׁים וְשִׁלְמוֹעֲדוֹת
 שְׁחִיטָתָן בַּצָּפוֹן וְקָבֹל דָּמָן בְּכָלִי שָׁרֵת
 בַּצָּפוֹן וְדָמָן טָעוֹן אַרְבַּע מִתְּנוֹת עַל אַרְבַּע
 קַרְנוֹת: כִּי־צָד עָלָה בַּכֶּבֶשׁ וּפָנָה לְסוּבָב
 וּבָא־לוֹ לְקֶרֶן דְּרוֹמִית מִזְרָחִית. מִזְרָחִית
 צְפוֹנִית. צְפוֹנִית מַעֲרָבִית. מַעֲרָבִית
 דְּרוֹמִית. שִׁירֵי הַדָּם הָיָה שׁוֹפֵךְ עַל יְסוֹד
 דְּרוֹמִי. וְנֶאֱכָלִין לְפָנִים מִן־הַקִּלְעִים לְזִכְרֵי

כהנה בכל-מאכל ליום ולילה עד-חצות :
 י העולה קדש קדשים שחיטתה בצפון
 וקבול דמה בכלי שרת בצפון ודמה טעון
 שתי מתנות שהן ארבע וטעונה הפשט
 ונתוח וכליל לאשים : ז זבחי שלמי צבור
 ואשמות . אלו הן אשמות אשם גזלות
 אשם מעילות אשם שפחה חרופה אשם
 נזיר אשם מצורע אשם תלוי . שחיטתן
 בצפון וקבול דמן בכלי שרת בצפון ודמן
 טעון שתי מתנות שהן ארבע . ונאכלין
 לפני מן-הקלעים לזכרי כהנה בכל-
 מאכל ליום ולילה עד חצות :

י והתודה ואיל נזיר קדשים קלים שחיטתן
 בכל-מקום בעזרה ודמן טעון שתי מתנות
 שהן ארבע . ונאכלין בכל-העיר לכל-
 אדם בכל-מאכל ליום ולילה עד-חצות :
 המורם מהם כיוצא בהם אלא שהמורם
 נאכל לכהנים לנשיהם ולבניהם
 ולעבדיהם : שלמים קדשים קלים
 שחיטתן בכל-מקום בעזרה ודמן טעון
 שתי מתנות שהן ארבע . ונאכלין בכל-

הָעִיר לְכָל-אָדָם בְּכָל-מָאֵכָל לְשְׁנֵי יָמִים
וּלְיֵלָה אֶחָד׃ הַמִּזְבֵּחַ מִהֶם כִּיּוֹצֵא בָהֶם
אֵלֹהִים שֶׁהַמִּזְבֵּחַ נֶאֱכָל לַכֹּהֲנִים לְנִשְׁיָהֶם
וּלְבָנֵיהֶם וּלְעַבְדֵיהֶם׃ הַבְּכוֹר וְהַמַּעֲשִׂיר
וְהַפֶּסֶח קִדְשִׁים קְלִיִּם שֶׁחֵיטָתָן בְּכָל-מָקוֹם
בְּעֶזְרָה וּדְמֵן טָעוֹן מִתְּנָה אֶחָת. וּבְלֶבֶד
שִׁיתָן כִּנְגֵד הַיָּסוֹד׃ שְׁנָה בִּאֲכִילָתָן הַבְּכוֹר
נֶאֱכָל לַכֹּהֲנִים וְהַמַּעֲשִׂיר לְכָל-אָדָם
וְנֶאֱכָלִין בְּכָל הָעִיר בְּכָל מָאֵכָל לְשְׁנֵי יָמִים
וּלְיֵלָה אֶחָד׃ הַפֶּסֶח אֵינוֹ נֶאֱכָל אֵלֹהִים
בְּיֵלָה וְאֵינוֹ נֶאֱכָל אֵלֹהִים עַד-חֲצוֹת וְאֵינוֹ
נֶאֱכָל אֵלֹהִים לְמָנוּיָו וְאֵינוֹ נֶאֱכָל אֵלֹהִים צְלִי׃

רַבִּי יִשְׁמַעֵאל אוֹמֵר בְּשֵׁלֶשׁ-עֶשְׂרֵה מִדּוֹת הַתּוֹרָה
נִדְרָשׁוֹת׃ מִקָּל וְחִמֵּר. וּמִגִּזְרָה שְׁוָה. מִבְּנִין אָב מִכְּתוּב
אֶחָד. וּמִבְּנִין אָב מִשְׁנֵי כְּתוּבִים׃ מִכָּלֵל וּפְרָט. וּמִפְּרָט
וּכְלָל. כָּדָל וּפְרָט וּכְלָל אִי אֵתָּה דָן אֵלֹהִים כִּי עֵין הַפְּרָט.
מִכָּלֵל שֶׁהוּא צָרִיךְ לְפָרֵט. וּמִפְּרָט שֶׁהוּא צָרִיךְ לְכָלֵל
כִּלְדָּבָר שֶׁהִיא בְּכָלֵל וַיֵּצֵא מִן-הַכָּלֵל לְלַמֵּד. לֹא לְלַמֵּד
עַל עֲצָמוֹ יֵצֵא אֵלֹהִים לְלַמֵּד עַל-הַכָּלֵל כִּלְדָּבָר יֵצֵא. כִּלְ-
דָּבָר שֶׁהִיא בְּכָלֵל וַיֵּצֵא לְטָעוֹן טוֹעֵן אֶחָד שֶׁהוּא כִּעֲנִיָּו
יֵצֵא לְהִקָּל וְלֹא לְהַחמִיר. כִּלְדָּבָר שֶׁהִיא בְּכָלֵל וַיֵּצֵא
לְטָעוֹן טוֹעֵן אֶחָד שֶׁלֹּא כִּעֲנִיָּו יֵצֵא לְהִקָּל וְלְהַחמִיר.

כָּל־דָּבָר שֶׁהָיָה בְּכָל־לַיְלָה וַיֵּצֵא לְהוֹן בְּדָבָר הַחֲדָשׁ אִי
 אֶתָּה יָכוֹל לְהַחֲזִירוֹ לְכָל־לַיְלָה עַד שִׁיחֲזִירֵנוּ הַכָּתוּב לְכָל־לַיְלָה
 בְּפִרוּשׁ. דָּבָר הַלָּמֵד מֵעֲנִינוּ וְדָבָר הַלָּמֵד מִסּוּפּוֹ. וְכֵן
 שְׁנֵי כְּתוּבִים הַמְּכַחֲשִׁים זֶה אֶת־זֶה עַד־שִׁיבָא הַכָּתוּב
 הַשְּׁלִישִׁי וַיִּכְרִיעַ בֵּינֵיהֶם:

יְהִי רָצוֹן לְפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שִׁיבָנָה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ
 בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ.

האדרת והאמונה	לחי עולמים:	הלקח והלבוב	לחי עולמים:
הבינה והברכה	לחי עולמים:	המלוכה והממשלה	לחי עולמים:
הגאווה והגדולה	לחי עולמים:	הגוי והנצח	לחי עולמים:
הדעה והדבור	לחי עולמים:	הסגור והסגב	לחי עולמים:
ההוד וההדר	לחי עולמים:	העוז והענוה	לחי עולמים:
הועד והותיקות	לחי עולמים:	הפרדות והפאר	לחי עולמים:
הזך והזהר	לחי עולמים:	הצבי והצדק	לחי עולמים:
החיל והחוסן	לחי עולמים:	הקריאה והקדושה	לחי עולמים:
הטכס והטוהר	לחי עולמים:	הרון והרוממות	לחי עולמים:
היחוד והיראה	לחי עולמים:	השיר והשבח	לחי עולמים:
הכתר והכבוד	לחי עולמים:	התהלה והתפארת	לחי עולמים:

יש נוהגין לומר קודם הודו מזמור זה:

מזמור לדוד יי מי יגור באהלך מי ישכון בהר קדשך: הולך תמים ופועל צדק
 ודבר אמת בלבבו: לא רגל על לשנו לא עשה לרעהו רעה וחרפה לא נשא
 על קרובו: גבוה בעיניו נמאס ואת יראי יי יכבד נשבע להרע ולא ימיר: כספו
 לא נתן בנשך ושחד על נקי לא לקח עשה אלה לא ימוט לעולם:

א"י הודו ליי קראו בשמו. הודיעו בעמים
 עלילתיו: שירו לו זמרו־לו. שיחו בכל־
 נפלאותיו: התהלכו בשם קדשו. ישמח
 לב מבקשי יי: דרשו יי ועזו. בקשו פניו
 תמיד: זכרו נפלאותיו אשר עשה. מפתיו
 ומשפטי־פיהו: זרע ישראל עבדו. בני
 יעקב בחיריו: הוא יי אלהינו. בכל הארץ
 משפטיו: זכרו לעולם בריתו. דבר צוד

לְאַלֶּף דֹּר: אֲשֶׁר בָּרַת אֶת־אֲבֹרָהֶם.
 וַיִּשְׁבּוּעֵתוּ לִיצְחָק: וַיַּעֲמִידָהּ לִיעֲקֹב לְחֹק.
 לְיִשְׂרָאֵל בְּרִית עוֹלָם: לֵאמֹר לְךָ אֶתֶּן אֶרֶץ
 כְּנָעַן. חָבֵל נָחֲלָתְכֶם: בְּהֵיוֹתְכֶם | מְתֵי
 מִסְפָּר. כִּמְעֻט־זָגִים בָּהּ: וַיִּתְּהִלְכוּ | מִגֹּי
 אֶל־גֹּי. וּמִמַּלְכָּה אֶל־עַם אֲחֵר: לֹא־
 הָנִיחַ לְאִישׁ לַעֲשֹׂקָם. וַיּוֹכַח עֲלֵיהֶם |
 מַלְכִּים: אֶל־תִּנְעֹו בְּמִשְׁיָחִי. וּבִנְבִיאֵי־אֱלֹהִים
 תִּרְעֹו: שִׁירוּ לִי כָל־הָאָרֶץ. בִּשְׁרוּ מִיּוֹם
 אֶל־יּוֹם וַיִּשְׁוּעֵתוּ: סִפְרוּ בִּגְוִיִּם אֶת־כְּבוֹדוֹ.
 בְּכָל־הָעַמִּים נִפְלְאוּתוֹ: כִּי־גָדוֹל יְיָ וּמְהֻלָּל
 מְאֹד. וְנוֹרָא הוּא עַל־כָּל־אֱלֹהִים: כִּי כָל־
 אֱלֹהֵי הָעַמִּים אֱלִילִים. וַיִּי | שָׁמַיִם | עָשָׂה:
 הוֹד וְהָדָר לְפָנָיו עִז וְחִדּוּה בְּמִקְמוֹ: הָבוּ
 לִי מִשְׁפָּחוֹת עַמִּים. הָבוּ לִי כְבוֹד וְעִז:
 הָבוּ לִי כְבוֹד שְׁמוֹ. שְׂאוּ מִנְּחָה וּבֹאוּ
 לְפָנָיו. הִשְׁתַּחֲוּ לִי בְּהַדְרַת קֹדֶשׁ: חִילוּ
 מִלְּפָנָיו כָּל־הָאָרֶץ. אֶת־תְּכוֹן תִּבֵּל בְּלִי־
 תְמוּט: יִשְׁמְחוּ הַשָּׁמַיִם וְתִגַּל הָאָרֶץ.
 וַיֹּאמְרוּ בִּגְוִיִּם יְיָ מֶלֶךְ: וְרַעַם הַיָּם וּמְלוֹאוֹ
 יַעֲלֶן הַשָּׁדָה וּכְל־אֲשֶׁר־יָבוּ: אִזּוּ יִרְנְנוּ עֲצֵי

הַיַּעַר מִלְּפָנַי יִי כִי־בָא לְשִׁפּוֹט אֶת־הָאָרֶץ׃
הוֹדוּ לַיִּי כִּי טוֹב כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ׃ וְאָמְרוּ
הוֹשִׁיעֵנו אֱלֹהֵי יִשְׁרָאֵל וְקַבְּצֵנוּ וְהַצִּידֵנוּ מִן־
הַגּוֹיִם לְהוֹדוֹת לְשֵׁם קֹדֶשְׁךָ לְהַשְׁתַּבַּח
בְּתִהְלֶתְךָ׃ בָּרוּךְ יִי אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִן־
הָעוֹלָם וְעַד־הָעוֹלָם וַיֹּאמְרוּ כָּל־הָעָם אָמֵן
וְהִלֵּל לַיִּי׃ רוֹמְמוּ יִי אֱלֹהֵינוּ וְהַשְׁתַּחֲוּוּ
לְהַדָּם רַגְלָיו קָדוֹשׁ הוּא׃ רוֹמְמוּ יִי אֱלֹהֵינוּ
וְהַשְׁתַּחֲוּוּ לְהַר קֹדֶשׁוֹ כִּי קָדוֹשׁ יִי אֱלֹהֵינוּ׃
וְהוּא רַחוּם וְיִכַּפֵּר עוֹן וְלֹא יִשְׁחִית וְהַרְבֵּה
לְהַשִּׁיב אָפּוֹ וְלֹא יַעִיר כָּל־חַמָּתוֹ׃ אַתָּה
יִי לֹא־תִכְלָא רַחֲמֶיךָ מִמֶּנִּי חֲסִדְךָ וְאַמֶּתְךָ
תִּמְיֵד יִצְרוֹנִי׃ זְכוֹר רַחֲמֶיךָ יִי וְחֲסִדֶּיךָ כִּי
מֵעוֹלָם הֵמָּה׃ תָּנוּ עֵז לְאֱלֹהִים עַל־יִשְׂרָאֵל
נִצְּאוֹתוֹ וְעֵזוֹ בַּשְּׂחָקִים׃ נוֹרָא אֱלֹהִים
מִמֶּקְדָּשֶׁיךָ אֵל יִשְׂרָאֵל הוּא נֹרֵתֵן עֵז
וְתַעֲצֹמוֹת לָעָם בָּרוּךְ אֱלֹהִים׃ אֵל־נִקְּמוֹת
יִי אֵל נִקְּמוֹת הוֹפִיעַ׃ הַנָּשָׂא שׁוֹפֵט הָאָרֶץ
הַשֹּׁב גָּמוּל עַל־נֹאִים׃ לַיִּי הַיְשׁוּעָה עַל־
עַמְּךָ בִּרְכָתְךָ סֶלָה׃ יִי צַבָּאוֹת עֲמָנוּ מִשְׁנֵב
לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֶלָה׃ יִי צַבָּאוֹת אֲשֶׁר־

אָדָם בּוֹטַח בְּךָ : יי הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ
 בַּיּוֹם-קָרְאָנוּ : הוֹשִׁיעָה אֶת-עַמֶּךָ וּבָרֶךְ
 אֶת-נַחֲלָתְךָ וְרַעַם וְנִשְׂאֵם עַד-הָעוֹלָם :
 נַפְשֵׁנוּ חִכָּתָה לִּי עֲזָרְנוּ וּמִגִּנּוּ הוּא : כִּי-
 בּוֹ יִשְׁמַח לִבֵּנוּ כִּי בְשֵׁם קָדְשׁוֹ בִּטְחָנוּ :
 יְהוֹי-חֲסִדְךָ יי עָלֵינוּ כַּאֲשֶׁר יַחֲלֵנוּ לָךְ :
 הִרְאֵנוּ יי חֲסִדְךָ וַיִּשְׁעֶךָ תַּתֵּן-לָנוּ : קוֹמָה
 עֲזָרְתָה לָנוּ וּפִדְנוּ לְמַעַן חֲסִדְךָ : אָנֹכִי יי
 אֱלֹהֶיךָ הַמַּעֲדָךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם הִרְחַב-פִּיךָ
 וַאֲמַלְאֵהוּ : אֲשֶׁרִי הָעַם שָׁכָכָה לוֹ אֲשֶׁרִי
 הָעַם שִׁיֵּי אֱלֹהֵי : וְאֲנִי בַחֲסִדְךָ בִּטְחֹתִי יִגְלֹל
 לִבִּי בִישׁוּעָתְךָ . אֲשִׁירָה לִּי כִי גָמַל עָלַי :

ל מִזְמוֹר שִׁיר-חֲנֻכַּת הַבַּיִת לְדָוִד : אֲרוּמָמָה יי כִּי דָלִיתָנִי וְלֹא
 שִׁמְחָת אֹיְבֵי לִי : יי אֱלֹהֵי שׁוּעָתִי אֵלֶיךָ וַתִּרְפָּאֵנִי : יי הַעֲלִיתָ מִן
 שְׂאוֹל נַפְשִׁי חַיִּיתָנִי מִיָּרֵדִי בּוֹר : וּמָרוּ לִי חֲסִידָיו וְהוֹדוּ לְזִכֹּר
 קָדְשׁוֹ : כִּי רָגַע בְּאִפּוֹ חַיִּים בְּרָצוֹנוֹ . בָּעֶרְבַּ יִלֵּן בְּכִי וּלְפָקַר רָגָה :
 וְאֲנִי אָמַרְתִּי בְּשִׁלּוֹי בֶּל אֲמוּט לְעוֹלָם : יי בְּרָצוֹנְךָ הָעֲמִדְתָּה לְהִרְדִּי
 עַד הַסְתַּרְתָּ פָנֶיךָ הָיִיתִי נִבְהָל : אֵלֶיךָ יי אֶקְרָא וְאַל יי אֶתְחַנֵּן :
 מִדֶּבֶעַ בְּדָמִי בִרְדֹתִי אֶל שַׁחַת הַיּוֹדֶךָ עֶפֶר הַיִּגִּיד אֲמַתְךָ :
 שָׁמַע-יְי וַחֲנִנִי יי הִיָּה-עֲזָר לִי : הַסִּכָּת מִסִּפְדִּי לְמַחֹל לִי פִתְחָתָהּ
 שִׁקְי וַתִּאֲזָרְנִי שִׁמְחָה : לְמַעַן יִזְכָּרְךָ כְּבוֹד וְלֹא יִהְיֶה יי אֱלֹהֵי
 לְעוֹלָם אֻדְךָ :

כ"ט יי מֶלֶךְ יי מֶלֶךְ יי יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד :

וְהָיָה יי לְמֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה יי אֶחָד וְשֵׁמוֹ אֶחָד :

הושיענו יי אלהינו וקבצנו מן הגוים להודות לשם קדשך
להשתבח בתהלתך: ברוך יי אלהי ישראל מן העולם ועד העולם
ואמר כל העם אמן הללויה: כל הנשמה תהלל יה הללויה:

צטת וציו"ט מתחילין כאן למנצח מזמור לדוד חשמים.

סו למנצח בנגינת מזמור שיר: אלהים יחננו ויברכנו יאר
פניו אתנו סלה: לדעת בארץ דרכך בכל-גוים ישועתך: יודוך
עמים אלהים יודוך עמים כלם: ישמחו וירננו לאמים כית-שפט
עמים מישר ולאמים בארץ תנחם סלה: יודוך עמים אלהים
יודוך עמים כלם: ארץ נתנה יבולה וברכנו אלהים אלהינו:
ויברכנו אלהים וייראו אותו כל-אפסי-ארץ:

דיני ברוך שאמר ופסוקי דזמרה

זה לשון ספר הגן צ"ט יש ע"ז היצות להודיע שכל מי שאומר צ"ט צקול נעים וזכוונה הקצ"ה
עושה לו צעה צ"כ חסר של פז ולכן יאמר צפה עמו שהוא צנימטריא פ"ז (יש לומר עשרת הדברות
קודם צ"ט) צאומרו צ"ט יעמוד על רגליו ויאחז צ' לילית שלפניו צידו הימנית וצתשלוס צ"ט
ינשקם. יסיים צ"ט קודם שיסיים החץ כדי שיוכל לענות חמן. לריך ליזהר שלא יפסיק צדיבור
צין צ"ט עד סוף ש"ע ואפי' ללורך מלוה. כסצ האר"י ז"ל אע"פ שכבר אמר צ"ט ואומר הזמירות
לא ימנע מלענות חמן אחר המצרכים צרכת השחר. צין המזמורים האלו שואל מפני היראה
ומשיב מפני הכבוד. וכשלריך להפסיק יאמר מקודם צרוך ה' לעולם חמן ואמן עד ויצרך דוד
ואח"כ פשהור לומר המזמורים יאמר מקודם צרוך ה' לעולם חמן ואמן וכו'. חין אומרים
הזמירות כי אם צנחת ודקדק ליתן ריוח צין הדצקים כמו צני ק"ט.

לריך ליזהר מאוד צכל שס שיזכור לשלצ השמות יאדהדונ"די.

הריני מזמן את פי להודות ולהלל ולשבח את בוראי לשם
יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה על ידי הווא טמיר ונעלם
בשם כל ישראל:

ברוך שאמר והיה העולם. ברוך הוא
ברוך אומר ועושה. ברוך גוזר ומקיים.
ברוך עשה בראשית. ברוך מרחם על
הארץ. ברוך מרחם על הבריות. ברוך
משלם שכר טוב ליראיו. ברוך חי לעד
וקיים לנצח. ברוך פודה ומציל ברוך

שְׁמוֹ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם
הָאֵל הָאֵב הָרַחֲמָן הַמְּהַלֵּל בְּפֶה עַמּוֹ
מִשְׁבַּח וּמִפָּאָר בְּלִשׁוֹן חֲסִידָיו וְעַבְדָּיו.
וּבְשִׁירֵי דָוִד עַבְדְּךָ נִדְּחָלְךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
בְּשִׁבְחוֹת וּבִזְמִירוֹת נִגְדְּלְךָ וְנִשְׁבַּחְךָ
וְנִפְאָרְךָ וְנִמְלִיכְךָ וְנִזְכִּיר שִׁמְךָ מִלִּפְנֵי
אֱלֹהֵינוּ יְחִיד חַי הָעוֹלָמִים מֶלֶךְ מִשְׁבַּח
וּמִפָּאָר עַד־עַד שְׁמוֹ הַגָּדוֹל. בָּרוּךְ אַתָּה
יְיָ מֶלֶךְ מְהַלֵּל בַּתְּשֻׁבוֹת:

אין אומרים מזמור לתודה לא בשבת ולא ציו"ט ולא בערב פסח ולא בחוה"מ של פסח וכל
בערב יוה"כ.

ק מזמור לתודה הריעו ליי כל־הארץ: עבדו את־יי בשמחה
באו לפניו ברננה: דעו כי יי הוא אלהים הוא עשנו ולו (ולא כמי)
אנחנו עמו וצאן מרעיתו: באו שערינו בתודה תצרותיו בתהלה
הודו לו ברכו שמו: כי־שוב יי לעולם חסדו ועד דור ודור אמונתו:

מזמורים אלו אומרים בשבת ויום טוב. וצפולין אומרים גם בהושענא רבה.

יט למנצח מזמור לדוד: השמים מספרים כבוד־
אל. ומעשה ידיו מגיד הִרְקִיעַ: יום ליום יביע אָמַר.
ולילה ללילה יחנה דעת: אין אָמַר ואין דברים. בלי
נשמע קולם: בכל־הארץ יצא קוֹם. ובקצה תבל
מליהם. לשמש שם. אהל בהם: והוא כחתן יצא
מחפתו ישיש כגבור לרוץ ארח: מקצה השמים.
מוצאו. ותקופתו על־קצותם. ואין. נסתר מחמתו:
תורת יי תמימה משיבת נפש. עדות יי נאמנה

מַחְכִּימַת פֶּתִי : פִּקּוּדֵי יְיָ יִשְׁרָיִם מְשַׁמְחֵי-לֵב . מַצּוֹת
 יְיָ בָרָה מְאִירַת עֵינַיִם : יֵרֵאת . יְיָ מַהוֹרָה עֹמֶדֶת לְעַד .
 מְשַׁפְּטֵי-יְיָ אֶמֶת צֶדֶקוֹ יִחַדּוּ : הִנֵּחַ מִדִּים . מוֹדֵב וּמַפִּיז
 רָב . וּמַתּוֹקִים מִדְּבַשׁ וְנֹפֶת צוּפִים : גַּם-עֲבָדָךָ נִזְהָר
 בָּהֶם . בְּשֹׁמְרָם עֶקֶב רָב : שְׁגִיאוֹת מִי-יָבִין מִנִּסְתָּרוֹת
 נִקְנִי : גַּם . מוֹדִים . חֲשֹׁךְ עֲבָדָךָ אֶל-יְמִשְׁלֹרְבִי אֲזִי
 אֵיתָם . וְנִקִּיתִי מִפֶּשַׁע רָב : יְהִי לְרָצוֹן . אֲמַרִי פִי .
 וְהִגִּיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרִי וְגֹאֲלִי :

לֹא רִנְנוּ צַדִּיקִים בִּי לִישָׁרִים נָאוֹה תִהְלֶה : הוֹדוּ
 לִי בְכִנּוֹר . בְּנִבֵּל עָשׂוֹר זְמִירוֹלוֹ : שִׁירוֹ-לוֹ שִׁיר
 חֲדָשׁ . הִיטִיבוּ נֶגֶן בְּתִרְוָעָה : כִּי יֵשֶׁר דְּבַר-יְיָ . וְכָל-
 מַעֲשָׂהוּ בְּאִמוּנָה : אֲהֵב צֶדֶקָה וּמִשְׁפָּט חֶסֶד יְיָ
 מִלֵּאָה הָאָרֶץ : בְּדַבַּר יְיָ שָׁמַיִם נַעֲשׂוּ . וּבְרוּחַ פִּיו
 כָּל-צָבָאִם : כֹּהֵם כִּנֹּר מִי הֵימָּן נָתַן בְּאוֹצְרוֹת תְּהוֹמוֹת :
 יִירָאוּ מִי כָל-הָאָרֶץ . מִמֶּנּוּ יָגוּרוּ כָל-יוֹשְׁבֵי תֵבֶל : כִּי
 הוּא אָמַר וַיְהִי . הוּא צִוָּה וַיַּעֲמֵד : יְיָ הַפִּיר עֲצַת גּוֹיִם .
 הִנִּיחַ מַחֲשָׁבוֹת עַמִּים : עֲצַת יְיָ לְעוֹלָם תִּעֲמֹד .
 מַחֲשָׁבוֹת לְבוֹ לְדָר וָדָר : אֲשֶׁרִי הִגּוּי אֲשֶׁר-יְיָ אֱלֹהֵיוּ .
 הָעַם . בָּחַר לְנַחֲלָה לוֹ : מִשְׁמַיִם הִבִּיט יְיָ רָאָה אֶת-
 כָּל-בְּנֵי הָאָדָם : מִמִּכּוֹן-שִׁבְתּוֹ הַשְׁגִּיחַ אֶל כָּל-יוֹשְׁבֵי
 הָאָרֶץ : הֵיטֵר יַחַד לִבָּם הַמִּבִּין אֶל-כָּל-מַעֲשֵׂיהֶם :
 אֵין הַמֶּלֶךְ נוֹשָׁע בְּרַב-חֵיל גִּבּוֹר לֹא-יִנָּצֵל בְּרַב-כֹּחַ :
 שֶׁקֶר הַסּוֹם לַתְּשׁוּעָה וּבִרְבַּח חֵילוֹ לֹא יִמָּלֵט : הִנֵּה עֵין
 יְיָ אֶל-יִירָאִיו לְמִיחָלִים לְחֶסֶדוֹ : לְהַצִּיל מִמּוֹת נַפְשָׁם

וּלְחִיּוֹתָם בָּרַעַב : נַפְשֵׁנוּ חִכָּתָה לִי עֲזָרְנוּ וּמִגִּנּוּ
הוּא : כִּי־בֹ יִשְׁמַח לִבֵּנוּ כִּי בְשֵׁם קֹדֶשׁ בְּטַחָנוּ :
יְהִי־חֶסֶדְךָ יי עלינו כַּאֲשֶׁר יִחַלְנוּ לָךְ :

לֹד לְדָוִד בְּשָׁנוֹתָו אֶת־מַעֲמֹ לִפְנֵי אָבִימֶלֶךְ. וַיִּגְרֶשְׁהוּ
וַיֵּלֶךְ : אֲבָרְכָה אֶת־יְי בְּכָל־עֵת. תָּמִיד תִּהְלֶתָו בְּפִי :
בִּי תִתְהַלֵּל גִּבּוֹרִי. יִשְׁמְעוּ עֲנֻיִם וַיִּשְׁמָחוּ : גִּדְלוּ לִי
אֹתִי. וְגִרּוּמָמְדָה שְׁמוֹ יִחַדּוּ : דְּרִשְׁתִּי אֶת־יְי וְעָנֵנִי.
וּמִכָּל מְגֻרּוֹתַי הִצִּילָנִי : הִבִּיטוּ אֵלָיו וְנִהְרֻ. וּפְגִיָּהֶם
אֶל־יִחְסְרוּ : זֶה עָנִי קָרָא וַיִּשְׁמַע. וּמִכָּל־צָרוֹתָיו
הוֹשִׁיעֵנו : חֲנָה מִלֶּאֲדִי סָבִיב לִירְאָיו וַיִּחְדָּצֵם : מַעֲמֹ
וְרָאוּ כִי־טוֹב יְי. אֲשֶׁר־י הַגִּבּוֹר יִחְסֶה־בּוֹ : יִרְאוּ אֶת־יְי
קֹדֶשׁוֹ. כִּי־אֵין מַחְסֹר לִירְאָיו : כְּפִירִים רָשׁוּ וְרָעִבוּ.
וְדֹרְשֵׁי יי לֹא־יִחְסְרוּ כָל־טוֹב : לָכוּ בָנִים שֹׁמְעֵי־לִי.
יִרְאֵת יי אֶלְמֶדְכֶם : מִי־הָאִישׁ הַחֲפִיץ חַיִּים. אֲהֵב יָמִים
לְרֹאשׁוֹת טוֹב : נָצַר לְשׁוֹנֶךָ מֵרָע. וּשְׁפָרְתִּיךָ מִדִּבְרֵי
מִרְמָה : סוּר מֵרָע וַעֲשֵׂה־טוֹב. בִּיקֶשׁ שָׁלוֹם וְרַדְפֵהוּ :
עֵינֵי יי אֶל־צַדִּיקִים וְאֲזָנוֹ אֶל־שׁוֹעֲתָם : פָּנֵי יי בְּעַשְׂי
רָע. לְהַכְרִית מֵאֶרֶץ זָכָרָם : צַעֲקוּ וַיִּשְׁמַע. וּמִכָּל־
צָרוֹתָם הִצִּילָם : קָרוֹב יי לְנִשְׁבָּרֵי־לֵב. וְאֶת־דֹּכָאֵי־
רוּחַ יוֹשִׁיעַ : רַבּוֹת רָעוֹת צַדִּיק. וּמִכָּל־יִצִּילָנוּ יי :
שֹׁמֵר כָּל־עֲצָמָתָיו. אַחַת מִהֲנֶה לֹא נִשְׁבָּרָה : תְּמוֹתַת
רָשָׁע רָעָה. וְשֹׁנְאֵי צַדִּיק יִאֲשָׁמוּ : פֹּדֶה יי נַפְשׁ
עֲבָדָיו. וְלֹא יִאֲשָׁמוּ כָל־הַחֲסִים בּוֹ :

ז תְּסַלֶּה לְמִנְשָׁה אִישׁ־הָאֱלֹהִים. אֲדָנִי מַעַן אֲתָה

היית לנו בדר ודר: בטרם | הרים ילדו ותחולל ארץ
 ותבל. ומעולם עד-עולם אתה-אל: תשב אנוש עד-
 דכא ותאמר שובו בני-אדם: כי אלה שנים בעיניך
 כיום אתמול כי יעבור. ואשמורה בלילה: ורמתם
 שנה יהיה. בבקר כחציר יחלה: בבקר יציץ וחלה.
 לערב ימולל ויבש: כי-כלינו באסף. ובחמתך
 נבהלנו: שטה עונתינו לנגדך עלמנו למאור פניך:
 כי כל-ימינו פנו בעברתך. כלינו שנינו כמורה-גה:
 ימי-שנותינו | בהם שבעים שנה. ואם בגברות |
 שמונים שנה ורהבם עמל ואון. כי-גז חיש ונעפה:
 מי-יודע עז אסף. וכיראתך עברתך: למנות ימינו
 בן הודע. ונבא לבב חכמה: שובה יי עד-מתי.
 והנחם על-עבדיך: שבענו בבקר חסדך. ונרננה
 ונשמחה בכל-ימינו: שמחנו כימות עניתנו. שנות
 ראינו רעה: יראה אל-עבדיך פעליך. והדרך על-
 בניהם:

ויהי נעם | יי אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה
 עלינו ומעשה ידינו כוננהו:

צא ישב בסתר עליון בצל שדי יתלונן: אמר ליי
 מחסי ומצודתי אלהי אבטח-בו: כי הוא יצילך מפח
 יקוש מדבר הוות: באברתו | יסך לך ותחת-כנפיו
 תחסה צנה וסחרה אמתו: לא-תירא מפחד לילה
 מחץ יעוף יומם: מדבר באפל יהלך מקטב ישוב
 צהרים: יפל מצדך | אלה ורבבה מימינה אליך לא

יָגֵשׁ: רַק בְּעֵינֶיךָ תִּבְיֹט וְשִׁלַּמְתָּ רָשָׁעִים תִּרְאֶה: כִּי־
 אַתָּה יי מַחֲסִי עֲלִיזֹן שִׁמְתָּ מַעֲנֶךָ: לֹא־תִאָּנֶה אֵלֶיךָ
 רָעָה וְנִגַּע לֹא־יִקְרַב בְּאַהֲלֶךָ: כִּי מִלְּאֲכָיו יִצְוֶה־לָּךְ
 לְשֹׁמְרֶךָ בְּכָל־דְּרָכֶיךָ: עַל־כַּפִּים יִשְׁאוּנֶךָ פֶּן־תִּגַּף בְּאֶבֶן
 רִגְלֶךָ: עַל־שַׁחַל וּפֶתֶן תִּדְרֹךְ תִּרְמָם כְּפִיר וְתַנִּין: כִּי
 בִי חָשַׁק וַאֲפִלְטָהוּ אֲשַׁגְּבֶהוּ כִּי־יָדַע שָׁמַי: יִקְרָאֲנִי וְ
 וַאֲעֲנֶהוּ עַמּוּ־אֲנִכִּי בַצָּרָה אֲחַלְצֶהוּ וַאֲכַבֶּדְהוּ: אֶרֶךְ־יָמִים
 אֲשַׁבֵּיעֵהוּ וְאֶרְאֶהוּ בִישׁוּעָתִי: אֶרֶךְ יָמִים וכו'.

מִזְמֹר שִׁירוֹ לַיי שִׁיר חֲדָשׁ כִּי־נִפְלְאוֹת עָשָׂה הוֹשִׁיעָה־לוֹ יְמִינוֹ
 וְזָרַע קָדְשׁוֹ: הוֹדִיעַ יי יִשׁוּעָתוֹ לְעֵינֵי הַגּוֹיִם גְּלָה צְדָקָתוֹ: זָכַר
 חֲסִדּוֹ וַאֲמוּנָתוֹ לְבֵית יִשְׂרָאֵל רְאוּ כָל־אֲפָסֵי־אֶרֶץ אֵת יִשׁוּעַת
 אֱלֹהֵינוּ: הִרְיֵעוּ לַיי כָּל־הָאֶרֶץ פִּצְחוּ וְרִנְנוּ וְזָמְרוּ: וְזָמְרוּ לַיי
 בְּכִנּוֹר בְּכִנּוֹר וְקוֹל זְמֶרָה: בַּחֲצִצְרוֹת וְקוֹל שׁוֹפָר הִרְיֵעוּ לִפְנֵי
 הַמֶּלֶךְ יי: יִרְעַם הַיָּם וּמִלֵּאוּ תִּבֵּל וְיִשְׁבִּי בָהּ: נְהַרְוֹת יִמְחֲאוּ־כָף
 יַחַד הָרִים וְרִנְנוּ: לִפְנֵי־יי כִּי־בָא לְשַׁפֵּט הָאֶרֶץ יִשְׁפֹּט־תִּבֵּל
 בַּצֶּדֶק וְעַמִּים בְּמִישְׁרִים:

שִׁיר לַמַּעֲלֹת אֲשָׁא עֵינֵי אֶל־הַהָרִים מֵאֵין יָבֹא עֲזָרִי: עֲזָרִי מֵעַם
 יי עָשָׂה שָׁמַיִם וָאֶרֶץ: אֶל־יִתֵּן לְמוֹט רִגְלֶךָ אֶל־יָנוּם שֹׁמְרֶךָ: הִנֵּה
 לֹא־יָנוּם וְלֹא־יִישָׁן שֹׁמֵר יִשְׂרָאֵל: יי שֹׁמְרֶךָ יי צִלְּךָ עַל־יַד יְמִינֶךָ:
 יוֹמָם הַשֶּׁמֶשׁ לֹא־יִכָּבֵה וַיְרֵחַ בַּלַּיְלָה: יי יִשְׁמְרֶךָ מִכָּל־רָע יִשְׁמֹר
 אֶת־נַפְשֶׁךָ: יי יִשְׁמֹר־צִאתֶךָ וּבֹאֶךָ מֵעַתָּה וְעַד־עוֹלָם:

שִׁיר הַמַּעֲלֹת לְדָוִד שִׁמְחֵתִי בְּאִמְרִים לִי בֵּית יי גִּלְגָּל: עֲמֻדֹת
 הָיוּ רִגְלֵינוּ בְּשַׁעְרֶיךָ יְרוּשָׁלַם: יְרוּשָׁלַם הַבְּנוּיָה כְּעִיר שֶׁחֲבָרָה־
 לָהּ יַחַדָּהּ: שֵׁשׁ עָלוּ שְׁבָטִים שְׁבָטֵי־יָהּ עֲדוֹת לְיִשְׂרָאֵל לְהוֹדוֹת
 לְשֵׁם יי: כִּי שָׁמָּה יָשְׁבוּ כִסְאוֹת לְמִשְׁפַּט כִּסְאוֹת לְבֵית דָּוִד:
 שָׁאֲלוּ שְׁלוֹם יְרוּשָׁלַם וְשָׁלוֹם אֶהְבֶּיךָ: יְהִי־שְׁלוֹם בְּחֵילֶךָ שְׁלוֹהָ
 בְּאַרְמְנוֹתֶיךָ: לְמַעַן אַחֵי וְרַעֵי אֲדַבְּרָה־נָּא שְׁלוֹם בָּךְ: לְמַעַן
 בֵּית־יי אֱלֹהֵינוּ אֲבַקֶּשָׁה טוֹב לָךְ:

שיר המעלות אליך נשאתי את-עיני הישבי בשמים : הנה
 כעיני עבדים אל-יד אדניהם כעיני שפחה אל-יד גברתה כן
 עינינו אל-י אל-הינו עד שיחננו : חננו יי חננו פי-רב שבענו
 בזה : רבת שבעה-לה נפשנו הלעג השאננים הבוז לגאונים :
 שיר המעלות לדוד לולי יי שהיה לנו יאמר נא ישראל : לולי
 יי שהיה לנו בקום עלינו אדם : אזי חיים בלעונו בחרות אפס
 בנו : אזי המים שטפנו נחלה עבר על-נפשנו : אזי עבר על-
 נפשנו המים הידונים : ברוך יי שלא נתנו מרחק לשניהם :
 נפשנו כצפור נמלטה מפח יוקשים הפח נשבר ואנחנו נמלטנו :
 עזרנו בשם יי עשה שמים וארץ :

קלה הללויה | הללו את-שם יי. הללו עבדי
 יי : שעמדים בבית יי. בחצרות בית
 אלהינו : הללויה כי-טוב יי. זמרו לשמו
 כי נעים : כי יעקב בחר לו יה ישראל
 לסגלתו : כי אני ידעתי כי-גדול יי.
 ואדנינו מכל-אלהים : כל אשר חפץ
 יי עשה. בשמים ובארץ בימים וכל-
 תהמות : מעלה נשאים מקצה הארץ
 ברקים למטר עשה. מוצא רוח
 מאוצרותיו : שהכה בכורי מצרים מאדם
 עד-בהמה : שלח אותת ומפתים בתוכי
 מצרים. בפרעה ובכל-עבדיו : שהכה
 גוים רבים. והרג מלכים עצומים : לסיחון
 מלך האמרי ולעוג מלך הבשן. ולכל

ממלכות כנען : ונתן ארצם נחלה.
נחלה לישראל עמו : יי שמך לעולם. יי
זכרך לדודך : בידין יי עמו. ועל-
עבדיו יתנחם : עצבי הגוים כסף וזהב.
מעשה ידי אדם : פה להם ולא ידברו.
עינים להם ולא יראו : אזנים להם ולא
יאזינו. אף אין יש-רוח בפיהם : כמוהם
יהיו עשיהם. כל אשר-בטח בהם : בית
ישראל ברכו את-יי. בית אהרן ברכו
את-יי : בית הלוי ברכו את-יי. יראי יי
ברכו את-יי : ברוך יי | מציון שכן ירושלים
הללויה :

כי לעולם חסדו :
כי לעולם חסדו :
כי לעולם חסדו :
כי לעולם חסדו :
כי לעולם חסדו :
כי לעולם חסדו :
כי לעולם חסדו :
כי לעולם חסדו :
כי לעולם חסדו :
כי לעולם חסדו :
כ"ל"ח :
כי לעולם חסדו :

קלו הודו ליי כי-טוב
הודו לאלהי האלהים
הודו לאדני האדנים
לעשה נפלאות גדלות לבדו
לעשה השמים בתבונה
לרוקע הארץ על-המים
לעשה אורים גדלים
את-השמש לממשלת ביום
את-הירח וכוכבים לממשלת בלילה
למכה מצרים בבכוריהם

יִזְעַא יִשְׂרָאֵל מִתּוֹכָם

בִּיד חֲזָקָה וּבִזְרוֹעַ נְשׁוּיָה

לְגִזֵּר יָם סוּף לְגִזְרִים

וְהַעֲבִיר יִשְׂרָאֵל בְּתוֹכָם

וַיָּנֶעַר פֶּרַעַה וַחֲיִלּוֹ בַּיּוֹם-סוֹף

לְמוֹלִיד עָמּוֹ בַּמָּד בַּר

לְמַכָּה מַלְכִים גְּדֹלִים

וַיַּהֲרֹג מַלְכִּים אֲדִירִים

לְסִיחֹן מֶלֶךְ הָאֱמֹרִי

וּלְעוֹג מֶלֶךְ הַבָּשָׁן

וְנָתַן אֶרֶצָם לְנַחֲלָה

נַחֲלָה לְיִשְׂרָאֵל עֲבָדָיו

שֶׁבַע שָׁפָלָנוּ זָכַרְלָנוּ

וַיִּפְרֹקֵנוּ מִצָּרֵינוּ

נִתֵּן לָחֶם לְכָל-בָּשָׂר

הודו לאל השמים

כִּי לַעֲוֹלָם חֲסָדָיו :

בִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ :

בִּי לַעֲוֹלָם חֲסִדּוֹ :

כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ :

בִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ :

בִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ :

בִּי לְעוֹלָם חֶסֶדְךָ :

כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ :

בִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ :

בִּי לַעֲוֹלָם חֲסִדוֹ :

בִּי לְעוֹלָם תְּסַדֵּדוּ :

כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ :

בִּי לְעוֹלָם חֶסֶד׃

בִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ :

כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ :

בִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ:

צב מִזְמוֹר פִּשְׁיָר לַיּוֹם הַשַּׁבָּת : מִזְמוֹר לְהַנְדוֹת לֵי וּלְזִמְרָה

לְשִׁמְךָ עֲלֵיוֹן: לְהַגִּיד בְּכֶכֶךְ חֶסֶדְךָ. וְאִמּוֹנַתְךָ בְּלִילוֹת:

עַל־עֲשׂוֹר וְעַל־נָבֶל. עַל־הַגִּיזֹן בְּכִנּוֹר: כִּי שִׁמְחַתֵּנִי

י' בפעלה. במעשי ידיך ארנן: מהגדלו מעשיך י'.

מֵאֵד עֲמָקוֹ מִחֲשַׁבְתֶּיהָ: אִישׁ-בֶּעַר לֹא יֵדַע, וּבְסִיל

לֹא־בֵין אֶת־זֹאת׃ בְּפֶרֶחַ רְשָׁעִים כָּמוֹ עֵשָׂב׃ וַיִּצְיֵצוּ

כָּל־שֹׁעֲלֵי אֵוֶן לְהַשְׁמִדֵם עַד־יָעַד׃ וְאַתָּה מָרוֹם לְעֵלָם

יִי: פִּי־הַנֶּה אֵיבִיךָ " פִּי־הַנֶּה אֵיבִיךָ יֵאָבְדוּ. יִתְפָּרְדּוּ:

כָּל-פְּעָלֵי אָנוּ: וְתָרַם כְּרָאִים קִרְנִי. בִּלְתִּי בְשֶׁמֶן רֵעֲנוּ:
וְתִבַּט עֵינִי בְּשׁוּרֵי. בְּקָמִים עָלֵי מְרַעִים תִּשְׁמַעְנָה
אֲזִנִּי: צַדִּיק כִּתְמוֹר יִסְרָח. כְּאֶרֶז בִּלְבָנוֹן יִשְׁגֶּה:
שְׁתוּלִים בְּבֵית יי. בְּחֲצֵרוֹת אֱלֹהֵינוּ יִפְרִיחוּ: עוֹד
יְנוּבוֹן בְּשִׁיבָה. דְּשָׁנִים וְרֵעַנָּים יִהְיוּ: לְהַגִּיד כִּי-יֵשֶׁר
יי. צוּרֵי וְלֹא-עוֹלָתָה בּוֹ: (עֲלָתָה כס"ג)

צג יי מֶלֶךְ גִּאוֹת לָבֵשׁ. לָבֵשׁ יי עֹז הַתְּאֵזֶר אֶף-תְּכוּן
תִּבְל בִּלְתִּמוֹט: נָכוֹן כֶּסֶף אֶף מֵאֵז מֵעוֹלָם אֲתָה: נִשְׁאוּ
נְהָרוֹת יי. נִשְׁאוּ נְהָרוֹת קוֹלָם. יִשְׁאוּ נְהָרוֹת דְּכִיָּם:
מִקְלוֹת מִים רַבִּים אֲדִירִים מִשְׁבְּרֵי-יָם. אֲדִיר בַּמָּרוֹם
יי: עֲדָתִיךָ נֶאֱמְנוּ מְאֹד לְבֵיתְךָ נֶאֱוָה-קִדְשׁ. יי לְאֶרֶץ
יָמִים:

אן וואָס ענטשאנען ווירד נאך מזמור לתודה היער אנגעפאנגען.

יְהִי כְבוֹד יי לְעוֹלָם יִשְׁמַח יי
בְּמַעֲשָׁיו: יְהִי שֵׁם יי מְבָרָךְ. מַעֲתָה
וְעַד-עוֹלָם: מִמְּזִרְח־שֶׁמֶשׁ עַד-מְבוֹאוֹ
מִזְחֶלֶל שֵׁם יי: רַם עַל-כָּל-גּוֹיִם יי עַל
הַשָּׁמַיִם כְּבוֹדוֹ: יי שֶׁמֶךְ לְעוֹלָם. יי
זְכָרְךָ לְדֹר וָדֹר: יי בַּשָּׁמַיִם הַכִּיֹּן כֶּסֶף
וּמִלְכוּתוֹ בְּכֹל מַשְׁלָח: יִשְׁמַחוּ
הַשָּׁמַיִם וְתִגַּל הָאָרֶץ וַיֹּאמְרוּ בְּגוֹיִם

יי מִלֶּךְ: יי מִלֶּךְ: יי מִלֶּךְ: יי מִלֶּךְ: לְעֹלָם
 וָעֶד: יי מִלֶּךְ עוֹלָם וָעֶד אֲבָדוֹ גּוֹיִם
 מֵאַרְצוֹ: יי הַפִּיר עֲצַת גּוֹיִם הַגִּיֵּא
 מִחֲשָׁבוֹת עַמִּים: רַבּוֹת מִחֲשָׁבוֹת
 בְּלִב־אִישׁ. וְעֲצַת יי הִיא תִקּוּם: עֲצַת
 יי לְעוֹלָם תִּעֲמֹד. מִחֲשָׁבוֹת לְבוֹ לְדֹר
 וָדֹר: כִּי הוּא אָמַר וַיְהִי. הוּא צִוָּה
 וַיַּעֲמֹד: כִּי בָחַר יי בְּצִיּוֹן אֹהֶל לְמוֹשָׁב
 לוֹ: כִּי־יַעֲקֹב בָּחַר לוֹ יְהוָה. וַיִּשְׂרָאֵל
 לְסַגְלָתוֹ: כִּי לֹא־יָשַׁע יי עִמּוֹ. וַנַּחֲלָתוּ
 לֹא יַעֲזֹב. וְהוּא רַחוּם יִכַּפֵּר עוֹן וְלֹא־
 יַשְׁחִית וְהִרְבָּה לְהַשִּׁיב אִפּוֹ. וְלֹא־
 יַעִיר כָּל־חַמָּתוֹ: יי הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ
 יַעֲנֵנוּ בְיוֹם־קָרְאֵנוּ:

אֲשֶׁר יוֹשְׁבֵי בֵיתְךָ עוֹד יִהְיֶה סֶלָה:
 אֲשֶׁר הָעָם שָׁכְנָה לוֹ אֲשֶׁר הָעָם שָׁיִי אֱלֹהֵיו:

קמ"ה תהלה לדוד ארוממך אלהי המלך
 ואברכה שמך לעולם ועד בכל־יָוִם

אֲבָרְכֶךָ וְאֶהְלֶלְךָ שִׁמְךָ לְעוֹלָם וָעֶד : גְּדוֹל
יְיָ וְמִהֲלָל מְאֹד וְלִגְדֻלָּתוֹ אֵין חֶקֶר : דּוֹר
לְדּוֹר יִשְׁבַּח מַעֲשֵׂיךָ וְגִבּוֹרֹתֶיךָ יִגִּידוּ : הֵדָר
כְּבוֹד הוֹדֶךָ וְדַבְרֵי נִפְלְאוֹתֶיךָ אֲשִׁיחָה :
וְעִזּוֹן נִזְרָאוֹתֶיךָ יֹאמְרוּ וְגִדְלָתְךָ אֲסַפְּרָנָה :
זְכַר רַב־טוֹבְךָ יִבְיָעוּ וְצַדִּיקְתְּךָ יִרְנֶנּוּ : חֲנוּן
וְרַחוּם יְיָ אֶרֶךְ אִפָּיִם וְגִדְל־חֶסֶד : טוֹב יְיָ
לְכָל וְרַחֲמָיו עַל־כָּל־מַעֲשָׂיו : יוֹדוֹךָ יְיָ כָּל־
מַעֲשֵׂיךָ וְחִסְדֶּיךָ יִבְרַכּוּכָהּ : כְּבוֹד מַלְכוּתְךָ
יֹאמְרוּ וְגִבּוֹרֹתֶיךָ יִדְבְּרוּ : לְהוֹדִיעַ לְבָנֵי
הָאָדָם גִּבּוֹרֹתָיו וְכְבוֹד הֵדָר מַלְכוּתוֹ :
מַלְכוּתְךָ מַלְכוּת כָּל־עֲלָמִים וּמַמְשְׁלָתְךָ
בְּכָל־דּוֹר וָדָר : סוֹמֵךְ יְיָ לְכָל הַנְּפִלִים וְזוֹקֵק
לְכָל־הַכַּפּוּפִּים : עֵינֵי כָל אֱלֹהִים יִשְׁבְּרוּ
וְאַתָּה נָתַתָּ לָהֶם אֶת־אֲכָלָם בָּעֵתוֹ : פֹּתִיחַ
אֶת־יָדְךָ וּמִשְׁבִּיעַ לְכָל־חַי רָצוֹן : צַדִּיק יְיָ
בְּכָל־דַּרְכָּיו וְחֹסֵיד בְּכָל־מַעֲשָׂיו : קָרוֹב יְיָ
לְכָל־קֹרְאָיו לְכָל אֲשֶׁר יִקְרָאֵהוּ בְּאֵמֶת :
רָצוֹן יִרְאֵיו יַעֲשֶׂה וְאֶת־שׁוֹעֲתָם יִשְׁמַע
וְיוֹשִׁיעֵם : שׁוֹמֵר יְיָ אֶת־כָּל־אֲהָבָיו וְאֶת
כָּל־דֹּרְשָׁיִם יִשְׁמֹד : תְּהִלָּתְךָ יְיָ יִדְבַר־פִּי

וַיִּבְרַךְ כָּל בָּשָׂר שֶׁם קָדְשׁוֹ לְעוֹלָם וָעֶד׃
וַאֲנַחְנוּ נִבְרַךְ יְהוָה מֵעַתָּה וְעַד־עוֹלָם
הַלְלוּיָהּ׃

קטו הַלְלוּיָהּ הַלְלוּ נַפְשֵׁי אֶת־יְי׃ אֱהַלְלָהּ
בְּחַיֵּי אִמְרָהּ לֵאלֹהֵי בְעוֹדֵי׃ אֶל־תִּבְטְחוּ
בְּנָדִיבִים בְּבֶן־אָדָם שְׂאִין לוֹ תְּשׁוּעָה׃ תִּצַּא
רוּחוֹ וְיָשׁוּב לְאֲדָמָתוֹ בַּיּוֹם הַהוּא אֲבִדוּ
עַשְׂתִּנְתִּיו׃ אֲשֶׁר־י שָׂאֵל יַעֲקֹב בְּעִזְרוֹ שִׁבְרוּ
עַל־יְי׃ אֱלֹהֵיו׃ עָשָׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ אֶת־הַיָּם
וְאֶת־כָּל־אֲשֶׁר־בָּם הִשְׁמִיר אֲמֵת לְעוֹקְדָם׃
עָשָׂה מִשְׁפָּט לְעֹשִׂיקִים נָתַן לָחֶם לָרַעֲבִים
יִמְתִּיר אֲסוּרִים׃ יִפְקֹחַ עוֹרִים יִזְכֶּה
כְּפוֹפִים יִאֱהָב צַדִּיקִים׃ יִשְׁמֹר אֶת־
גִּבּוֹרִים יִתּוֹם וְאֶלְמָנָה יַעֲזֹדֵד וְדָרֵךְ רַשְׁעִים
יַעֲזוּת׃ יִמְלֹךְ יְי׃ לְעוֹלָם אֱלֹהֵיךְ צִיּוֹן לְדֹר
וָדֹר הַלְלוּיָהּ׃

קטו הַלְלוּיָהּ׃ כִּי־טוֹב זִמְרָהּ אֱלֹהֵינוּ כִּי
נַעֲשֶׂים נִאֲוָה תִּהְלָה׃ בּוֹנֵה יְרוּשָׁלַם יִנְדָּחֵי
יִשְׂרָאֵל יִכְנָם׃ הָרוּפָא לְשִׁבּוּרֵי לֵב וּמַחֲבֵשׁ
לְעִצְבוֹתָם׃ מוֹנֶה מִסְפָּר לְכוֹכָבִים לְכָל־
שְׁמוֹת יִקְרָא׃ גָּדוֹל אֱדוֹנֵינוּ וְרַב־כֹּחַ

לַתְּבוֹנָתוֹ אֵין מִסְפָּר מְעוֹדֵד עֲנוּיִם יי
 מִשְׁפִּיל רְשָׁעִים עַד־אֶרֶץ עֲנוּ לַי בְּתוֹדָה
 וְאָמְרוּ לֵאלֹהֵינוּ בְּכָנוּר׃ הַמְבַסֶּה שָׁמַיִם
 בְּעֵבִים הַמְכִּין לְאֶרֶץ מִטָּר הַמְצַמִּיחַ הָרִים
 חֲצִיר׃ נוֹתֵן לְבִהְמָה לַחֲמָה לְבִנְי עֹרֵב
 אֲשֶׁר יִקְרְאוּ׃ לֹא בִגְבוּרַת הַסּוּם יִחַפֵּיץ לֹא־
 בְּשׁוֹקֵי הָאִישׁ יִרְצֶה׃ רוּצֶה יי אֶת־יִרְאָיו
 אֶת־הַמִּיחָלִים לְחִסְדּוֹ׃ שֹׁבְחֵי יְרוּשָׁלַם אֶת־
 יי הַלְלֵי אֱלֹהֵיךָ צִיּוֹן׃ כִּי־חֹזֶק בְּרִיחֵי שַׁעְרֶיךָ
 בָּרֶךְ בְּנִיךָ בְּקֶרֶבְךָ׃ הַשֵּׁם גְּבוּלְךָ שְׁלוֹם
 חֶלֶב חֲמִים יִשְׁבִּיעַךְ׃ הַשְׁלַח אֲמָרְתוֹ אֶרֶץ־
 עַד־מִהְרָה יְרוּם דְּבָרוֹ׃ הַנּוֹתֵן שֶׁלֶג כִּצְמָר
 כְּפֹר כְּאֶפֶר יִפְזֹר׃ מִשְׁלִיךְ קָרָחוֹ כְּפִתִּים
 לְפָנַי קָרָתוֹ מִיַּעֲמֹד׃ יִשְׁלַח־דְּבָרוֹ וַיִּמָּסֶם
 יֵשֶׁב רוּחוֹ יִזְלו־מָיִם׃ מִגִּיד דְּבָרוֹ לִיעֲקֹב
 חֶקְיוֹ וּמִשְׁפָּטָיו לְיִשְׂרָאֵל׃ לֹא עָשָׂה כֵּן
 לְכָל־גּוֹי וּמִשְׁפָּטִים בְּלִי־דַעוּם הַלְלוּיָהּ׃

קטח הַלְלוּיָהּ | הַלְלוּ אֶת־יי מִן הַשָּׁמַיִם
 הַלְלוּהוּ בַּמְרוֹמִים׃ הַלְלוּהוּ כָּל־מַלְאָכָיו
 הַלְלוּהוּ כָּל־עֲבָאָיו׃ הַלְלוּהוּ שֶׁמֶשׁ וַיָּרָח
 הַלְלוּהוּ כָּל־כּוֹכָבֵי אוֹר׃ הַלְלוּהוּ שָׁמַי

הַשָּׁמַיִם וְהַמַּיִם אֲשֶׁר מֵעַל הַשָּׁמַיִם׃ יְהַלְלוּ
 אֶת־שֵׁם יי כִּי הוּא צוּה וְנִבְרָאוּ׃ וַיַּעֲמִידֵם
 לְעַד לְעוֹלָם הַקִּנְיָן וְלֹא יַעֲבוּר׃ יְהַלְלוּ אֶת־
 יי מִן־הָאָרֶץ תְּנִינִים וְכָל־תְּהוֹמוֹת׃ אִשׁ
 וּבָרָד שָׁלֵג וְקִיטּוֹר רוּחַ סְעָרָה עֹשֶׂה דְבָרוֹ׃
 הַהָרִים וְכָל־גְּבָעוֹת עֵץ פָּרִי וְכָל־אֲרָזִים׃
 הַחַיָּה וְכָל־בְּהֵמָה רֹמֵשׁ וְצִפּוֹר כָּנָף׃ מַלְכֵי
 אֶרֶץ וְכָל לְאֻמִּים שָׂרִים וְכָל שְׂפָטֵי אֶרֶץ׃
 בַּחֲוָרִים וְגַם־בְּתוֹלוֹת זִקְנִים עַם־נְעָרִים׃
 יְהַלְלוּ אֶת־שֵׁם יי כִּי־נִשְׁגַּב שְׁמוֹ לְבָדּוֹ
 הוֹדּוּ עַל־אֶרֶץ וּשְׁמַיִם׃ וַיָּרֶם קֶרֶן לְעַמּוֹ
 תְהַלֵּךְ לְכָל־חֲסִידָיו לְבָנֵי יִשְׂרָאֵל עִם
 קָרְבּוֹ הַלְלוּיָהּ׃

קמט הַלְלוּיָהּ׃ שִׁיר לַיי שִׁיר חֹדֶשׁ תְּהַלְלוּ
 בְּקִהְלֵי חֲסִידִים׃ יִשְׁמַח יִשְׂרָאֵל בַּעֲשֵׂיוֹ בְּנֵי
 צִיּוֹן יִגִּילוּ בְּמִלְכָּם׃ יְהַלְלוּ שְׁמוֹ בְּמַחֲוֵל
 בְּתֵף וּבְנֹר יִזְמְרוּ לוֹ׃ כִּי־רוּצָה יי בַּעֲמּוֹ
 יִפְאֵר עַנּוּיָם בִּישׁוּעָה׃ יַעֲלִזוּ חֲסִידִים
 בְּכָבוֹד יִרְנְנוּ עַל־מִשְׁכְּבוֹתָם׃ רוּמּוֹת אֵל
 בְּגִרוֹנָם וְחָרֵב פִּיפִיּוֹת בִּידָם׃ לַעֲשׂוֹת
 נִקְמָה בַּגּוֹיִם תּוֹכַחוֹת בַּלְאֻמִּים׃ לֵאמֹר

מלכיהם בזקים ונכבדיהם ככבלי ברזל:
לעשות בהם משפט כותוב הדר הוא לכל-
חסידיו הללויה:

ק הללויה | הללו אל בקדשו הללוהו
ברקיע עזו: הללוהו בגבורתיו הללוהו
כרב גדלו: הללוהו בתקע שופר הללוהו
בנבל וכנור: הללוהו בתוף ומחול הללוהו
במנים ועגב: הללוהו בצלצל ושמע
הללוהו בצלצל תרועה: כל הנשמה
תהלל יה הללויה: כל הנשמה תהלל
יה הללויה:

ברוך יי לעולם אמן ואמן: ברוך
יי | מציון שכן ירושלם הללויה:
ברוך יי אלהים אלהי ישראל עשה
נפלאות לבדו: וברוך שם כבודו
לעולם וימלא כבודו את כל הארץ
אמן ואמן:

ויברך דוד בין משתחוים וירד שטעה ענר נעזאנט.

ד"ה א' ויברך דוד את יי לעיני כל הקהל
ויאמר דוד ברוך אתה יי אלהי ישראל

אֲבִינוּ מֵעוֹלָם וְעַד-עוֹלָם: לָךְ יְיָ הַגְדָּלָה
וְהַגְבוּרָה וְהַתְפָּאֶרֶת וְהַנִּצָּח וְהַהוֹד כִּי-
כָל בְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ לָךְ יְיָ הַמְּמַלְכָה
וְהַמְתַּנַּשֵּׂא לְכָל לֹא-אֵשׁ: וְהַעֲשֵׂה וְהַכְּבוֹד
מִלְּפָנֶיךָ וְאַתָּה מוֹשֵׁל בְּכָל וּבִידֶךָ כֹּחַ
וְהַגְבוּרָה וּבִידֶךָ לְגִידֹל וּלְחֹזֶק לְכָל: וְעַתָּה
אֱלֹהֵינוּ מוֹדִים אֲנִיחֵנוּ לָךְ וּמְהַלְלִים לְשֵׁם
תְּפִאֲרָתֶךָ: ^{נחמיה ט'} אַתָּה הוּא יְיָ לְבִידֶךָ אַתָּה
עָשִׂיתָ אֶת-הַשָּׁמַיִם שָׁמַי הַשָּׁמַיִם וְכָל-
צְבָאָם הָאָרֶץ וְכָל-אֲשֶׁר עָלֶיהָ הַיָּמִים וְכָל-
אֲשֶׁר בָּהֶם וְאַתָּה מְחִיָּה אֶת-כָּלָם. וְצָבָא
הַשָּׁמַיִם לָךְ מִשְׁתַּחֲוִים: אַתָּה הוּא יְיָ
הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר בְּחֶרֶת בְּאֲבָרָם וְהוֹצֵאתוֹ
מֵאוֹר כְּשִׁדִּים וְשִׁמְתָה שְׁמוֹ אֲבָרָהֶם:
וּמַצֵּאתָ אֶת-לִבָּבוֹ נְאֻמָּן לְפָנֶיךָ:

ביא איינער ברית טילה פענגט דער מוהל היער אן.

וְכָרוֹת עַמּוֹ הַבְּרִית לָתֵת אֶת-אָרֶץ
הַכְּנַעֲנִי הַחֹתִי הָאֻמִּי וְהַפְּרִזִּי וְהַיְבוֹסִי
וְהַגְּרָגְשִׁי לָתֵת לְזִרְעוֹ וּתְקַם אֶת-דְּבָרֶיךָ
כִּי צִדִּיק אַתָּה: וְתִרְאֵה אֶת-עַנִּי אֲבִתִּינוּ
בְּמִצְרִים וְאֶת-זַעֲקָתָם שְׁמַעְתָּ עַל-יַם-סוּף:
וְתִתֵּן אֶתְּ וּמִפְתִּים בְּפִרְעוֹה וּבְכָל-עַבְדָּיו

וּבְכָל־עַם אֶרֶצוֹ כִּי יֵדַעַתְּ כִּי הִזִּירוּ עֲלֵיהֶם
וַתַּעַשׂ־לָךְ שֵׁם כְּהַיּוֹם הַזֶּה׃ וְהֵימָּה בִּקְנִיעַת
לִפְנֵיהֶם וַיַּעֲבִרוּ בְּתוֹךְ־הַיָּם בַּיַּבָּשָׁה וְאֶת־
רַדְפֵיהֶם הִשְׁלַכְתָּ בַּמַּצּוֹלֹת כַּמּוֹ־אָבִן
בַּמַּיִם עֲזִים׃

שְׁמִי
וַיִּשַׁע יְהוָה בַּיּוֹם הַהוּא אֶת־יִשְׂרָאֵל מִיַּד מִצְרַיִם
וַיֵּרָא יִשְׂרָאֵל אֶת־מִצְרַיִם מֵת עַל־שִׁפְת־הַיָּם׃ וַיֵּרָא
יִשְׂרָאֵל אֶת־הַיָּד הַגְּדֹלָה אֲשֶׁר עָשָׂה יְהוָה בַּמִּצְרַיִם
וַיֵּרָאוּ הָעָם אֶת־יְהוָה וַיֹּאמְרִינוּ בְּיְהוָה וּבַמֶּשֶׁה עֲבָדֵנו׃

סאן אז ישיר בין נאך ברכו ווירד שטעהענד געבעטעט׃

אֲזַי יִשִּׁיר־מֶשֶׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת־הַשִּׁירָה
הַזֹּאת לַיהוָה וַיֹּאמְרוּ לֵאמֹר אֲשִׁירָה לַיהוָה
כִּי־גָאָה גָאָה סוֹם וְרָכְבוּ רָמָה בַּיָּם׃ עֲזִי
וַיִּמְרֹת יָהּ וַיְהִי־לִי לִישׁוּעָה זֶה אֱלֹהִי
וַאֲנִי־הוּא אֱלֹהֵי אָבִי וְאֶרְמְנָהוּ׃ יְהוָה
אִישׁ מִלְחָמָה יְהוָה שְׁמוֹ׃ מִרְכַּבַּת פָּרָעָה
וַחֲלֹל יָרָה בַּיָּם וּמִבְּחַר שְׁלֹשִׁי טַבָּעוּ בַּיָּם־
סוֹף׃ תִּהְיֶה יְכַסִּימוּ יָרְדוּ בַּמַּצּוֹלֹת
כַּמּוֹ־אָבִן׃ יִמְיָנְךָ יְהוָה נֶאֱדָרִי בַּכֶּתֶף יִמְיָנְךָ
יְהוָה תִּרְעֵץ אוֹיֵב׃ וּבִרְבִּי גְאוּנְךָ תִּהְרַם
קָמִיד תִּשְׁלַח חֲרָנְךָ יֹאכֵלֵמוּ כִּקְשׁ׃ וּבְרוּחַ

אֶפֶיךָ נִעְרַמוּ מִיָּם נִצְבוּ כְּמוֹ-נֶד נִזְלִים
קָפְאוּ תַּחֲמַת בְּלָבִיִּם : אָמַר אוֹיֵב אֶרְדָּה
אֲשִׁיג אֶחֱלֶק שָׁלָל תִּמְלֹאמוּ נַפְשֵׁי אֲרִיִּק
חֲרָבִי תִּזְרֶינִי יָדַי : נִשְׁפֹּת בְּרוּחְךָ כִּסְמוֹ
יָם צָלְלוּ כְּעוֹפֹרֶת בְּמִים אֲדִירִים : מִי-
כְּמַכָּה בְּאֵלִם יְהוָה מִי כְּמַכָּה נֶאֱדָר
בְּקֹדֶשׁ נֹרָא תַּהֲלֹת עֲשֵׂה-פֶלֶא : נְשִׁית
יְמִינְךָ תִּבְלַעְמוּ אֶרֶץ : נָחִית בַּחֲסִדְךָ עִם-
זֶן נֶאֱלָת נִהְלָת בְּעֶזְךָ אֶל-נִוָּה קֹדֶשְׁךָ :
שָׁמְעוּ עַמִּים יִרְגָּזוּן חֵיל אֱהֹז יֹשְׁבֵי פְלִשְׁתִּים :
אֲזַנְבְּהֵלוּ אֱלוֹפֵי אֲדוֹם אֵילִי מוֹאֵב יֶאֱחֹזְמוּ
רָעַד נִמְגּוּ כָּל יֹשְׁבֵי כְּנָעַן : תִּפֹּל עֲלֵיהֶם
אֵימָתָה וּפָחַד בְּגִדְךָ זְרוּעֶךָ יִדְמוּ כְּאֶבֶן
עַד-יֵעָבֹר עִמָּךְ יְהוָה עַד-יֵעָבֹר עִם-זֶן
קִנְיִת : תִּבְיָאמוּ וְתִשְׁלַעְמוּ בְּהָר נִהְלָתְךָ
מִכּוֹן לְשִׁבְתְּךָ פָּעֲלָת יְהוָה מִקֹּדֶשׁ אֲדָנִי
בּוֹנֵנוּ יִדְיָךְ : יְהוָה ! יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד :
יִי ! יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד :

כִּי לֵי הַמְּלוּכָה וּמוֹשֵׁל בַּגּוֹיִם . וְעַל-
מוֹשִׁיעִים בְּהָר צִיּוֹן לְשַׁפֵּט אֶת-דָּהָר עֲשׂו
וְהִיתָה לֵי הַמְּלוּכָה : וְהָיָה יִי לְמֶלֶךְ עַל-

כָּל־הָאָרֶץ בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה יְיָ אֶחָד וְשִׁמוֹ אֶחָד :

ישתבח שמו וכו' חנו השמים הם י"ג עד ומלכות ולריך לאומרים בנשימה אחת.

יִשְׁתַּבַּח שִׁמְךָ לְעַד מִלְּפָנֶיךָ הָאֵל הַמְּלֹךְ הַגָּדוֹל
וְהַקְדוֹשׁ בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ כִּי לְךָ נָאָה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי
אֲבוֹתֵינוּ שִׁיר וּשְׁבַחָה הַלֵּל וְזִמְרָה עֹז וּמִמְשָׁלָה נִצַּח
גִּדְלָה וּגְבוּרָה תְהִלָּה וְתִפְאֶרֶת קִדְשָׁה וּמַלְכוּת בְּרָכוֹת
וְהוֹדָאוֹת לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקְדוֹשׁ וּמַעֲלוֹם וְעַד עוֹלָם
אֲתָה אֵל : בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֵל מֶלֶךְ גָּדוֹל וּמְהֻלָּל
בַּתְּשַׁבְּחוֹת אֵל הַהוֹדָאוֹת אֲדוֹן הַנִּפְלְאוֹת בּוֹרֵא כָּל
הַנְּשָׁמוֹת רַבּוֹן כָּל הַמַּעֲשִׂים הַבוֹחֵר בְּשִׁירֵי זִמְרָה מֶלֶךְ
יָחִיד אֵל חַי הָעוֹלָמִים :

קל שיר המעלות ממעמקים קראתיה יי : אדני שמעה בקולי
תהיינה אזניך בשבחות לקול תחנוני : אם-עונות תשמר-יה אדני
מי יעמד : כי-עמך הסליחה למען תגרא : קרית יי קותה נפשי
ולדברו הזהלתי : נפשי לאדני משמרים לבקר שמרים לבקר :
יחל ישראל אל-יי כי-עם-יי החסד והרבה עמו פדות : והוא
יסדה את-ישראל מכל עונותיו :

ואומר הסזן קדיש וא"ח אומר בשמות מעשרה זכרים שיהיו בני י"ג שנה ויום אחד דכל דבר
שבקדושה כגון קדיש וזכרו א"ח בשמות מעשרה. יתגדל ויתקדש הושר ע"פ הנהלל והתגדלתי
יהתקדשתי במלחמות גוג ומגוג שאז יתגדל שמו של הקצ"ה דכתיב ציוס ההוא יהיה ה' אחד
ושמו אחד. שמייה רבא י"ח שם יה רבא שאנו מחשכלין על שם י"ה שאינו שלם שיחגדל ויתקדש
וישמור להיות שלם והיינו לעז הגאולה שינקום ונעמלק שנשבע הקצ"ה שלא יהא השם שלם
עד שינקום ומנו דכתיב כי יד על כס יה שאין הכסא שלם ואין השם שלם ללא לאחר שינקים
ומנו ואז יהיה השם שלם דכתיב האויז תמו חרצות לנלח וכתיב זה' לעולם ישב כונו למשע
כסאו הכי השם שלם והכסא שלם ומעט זה כשמתחיל הש"ץ קדיש חנו אומרים ועתה יגדל נא
כח ה' כ"ל שיחמלא השם שהוא חסד עד עתה ו"ה וכס שחפר א' וירושלם הוא חסד י' ואליה
חסד ו' עולה כ"ח וכולם יחמלאו לעתיד זהו ועתה יגדל נא כ"ח ואומר זכור רחמיך וכו' על שם
מדת הרחמים שזכר צראות שעה. ועוין הליצור חמן יהא שמייה רבא כדאיתא צפ' כל כחצי
העונה איש"ר צכל כמו קורעים לו גזר דינו פי' צכל כמו צכל כוונתו כך פירש"י ולריך שלא
פסיק צין עלמיה ליחצרך. צין קדיש לצרכו אל יפסיק כלל.

וועהרענר דער חזן ברכו זאגט.

חזן

בְּרַכּוּ אֶת יְיָ הַמְּבָרֵךְ:

חזן ברוך יי המברך לעולם ועד:

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ

מֶלֶךְ הָעוֹלָם יוֹצֵר אוֹר

וּבוֹרֵא חֶשֶׁךְ עֹשֶׂה

שָׁלוֹם וּבוֹרֵא אֶת-

הַכֹּל:

זאגט קהל יתברך.

יְתִבָּרֵךְ וַיִּשְׁתַּבַּח וַיִּתְפָּאֵר

וַיִּתְרוֹמֶם וַיִּתְנַשֵּׂא שְׁמוֹ שֶׁל

מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים הַקְדוֹשׁ

בְּרוּךְ הוּא שֶׁהוּא רִאשׁוֹן וְהוּא

אַחֲרֵן וּמִבְּלָעֲדֵיו אֵין אֱלֹהִים:

סֵלֹו לְרִכָּב בְּעֶרְבוֹת בִּיָּה שְׁמוֹ

וְעֵלֹו לְפָנָיו. וְשְׁמוֹ מְרוֹמָם עַל

כָּל בְּרָכָה וְתַהֲלָה: בְּרוּךְ שֵׁם

כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד:

יְהִי שֵׁם יְיָ מְבָרֵךְ מְעַתָּה וְעַד

עוֹלָם:

הַמֵּאִיר לְאֶרֶץ וּלְדָרִים עֲלֵיהָ

בְּרַחֲמִים. וּבְטוֹבוֹ מְחַדֵּשׁ בְּכָל־יוֹם

תָּמִיד מַעֲשֵׂה בְּרִאשִׁית. מְהִדְרָבוֹ

מַעֲשֵׂיךָ יְיָ כָּלָם בְּחִכְמָה עֲשִׂיתָ.

מְלֵאָה הָאֶרֶץ קִנְיָנֶיךָ: הַמֶּלֶךְ הַמְּרוֹמָם

לְבָדּוֹ מְאֹד. הַמְּשַׁבַּח וְהַמְּפָאֵר

וְהַמְּתַנַּשֵּׂא מִיָּמוֹת עוֹלָם. אֱלֹהֵי עוֹלָם

בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים רַחֵם עָלֵינוּ. אֲדוֹן

עֲזָנוּ. צוּר מִשְׁגָּבֵנוּ. מִגֵּן יִשְׁעֵנוּ. מִשְׁגָּב

בְּעֵדֵנוּ: אֵל בְּרוּךְ גָּדוֹל־דָּעָה. הַכֵּין

וּפְעַל זִהְרֵי חֲמָה. טוֹב יַצַּר כְּבוֹד
לְשִׁמּוֹ. מְאֹרוֹת נָתַן סְבִיבוֹת עֵזוֹ.
פְּנוֹת צָבָאוֹ קְדוּשִׁים רוֹמְמֵי שִׁדְי.
תָּמִיד מְסַפְּרִים כְּבוֹד־אֵל וְקֹדֶשְׁתּוֹ.
תִּתְבָּרֵךְ יְיָ אֱלֹהֵינוּ עַל־שִׁבְחַ מַּעֲשֵׂה
יְדִיד וְעַל מְאֹרֵי אֹר שֶׁעָשִׂיתָ יְפָארוֹךְ
סֶלָה.

תִּתְבָּרֵךְ צוּרֵנוּ מֶלְכֵנוּ וְגֹאֲלֵנוּ בּוֹרֵא
קְדוּשִׁים יִשְׁתַּבַּח שִׁמְךָ לְעַד מֶלְכֵנוּ יוֹצֵר
מְשָׁרְתִים וְאֲשֶׁר מְשָׁרְתָיו כָּלָם עוֹמְדִים
בְּרוֹם עוֹלָם וּמִשְׁמִיעִים בִּירָאָה יַחַד בְּקוֹל
דְּבָרֵי אֱלֹהִים חַיִּים וּמֶלֶךְ עוֹלָם: כָּלָם
אֲהוּבִים כָּלָם בְּרוּרִים כָּלָם גְּבוּרִים וְכָלָם
עֹשִׂים בְּאֵימָה וּבִירָאָה רְצוֹן קוֹנָם וְכָלָם
פּוֹתְחִים אֶת־פִּיהֶם בְּקֹדֶשׁהּ וּבִטְהָרָה
בְּשִׁירָה וּבְזִמְרָה וּמְבָרְכִים וּמְשַׁבְּחִים
וּמְפָאֲרִים וּמַעֲרִיצִים וּמְקַדִּישִׁים וּמְמַלְכִים:
אֶת־שֵׁם הָאֵל הַמֶּלֶךְ הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר
וְהַנּוֹרָא קְדוֹשׁ הוּא: וְכָלָם מְקַבְּלִים עֲלֵיהֶם
עוֹל מַלְכוּת שָׁמַיִם זֶה מִזָּה. וְנוֹתְנִים רְשׁוֹת

זֶה לְזֶה. לְהַקְדִּישׁ לְיוֹצֵרָם בְּנִחַת רוּחַ
בְּשִׁפָּה בְּרוּרָה וּבְנִעִימָה קֹדֶשׁה כָּלָם
בְּאַחַד עֹנִים בְּאִימָה וְאוֹמְרִים בִּירָאָה:
קָדוֹשׁ | קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ יִי צְבָאוֹת מְלֹא כָל-
הָאָרֶץ כְּבוֹדּוֹ:

וְהָאוֹפָנִים וְחַיֹּת הַקֹּדֶשׁ בְּרַעֲשׁ גָּדוֹל
מִתְנַשְּׂאִים לְעֶמֶת שָׂרָפִים. לְעֶמֶתָם |
מְשַׁבְּחִים וְאוֹמְרִים:

בְּרוּךְ כְּבוֹד־יִי מִמְּקוֹמוֹ:

לֹאֵל בְּרוּךְ נְעִימוֹת יִתְנֶנּוּ. לְמֶלֶךְ אֵל חַי
וְקַיָּם זְמִירוֹת יֹאמְרוּ וְתִשְׁבְּחוֹת יִשְׁמִיעוּ.
כִּי הוּא לְבָדּוֹ מָרוֹם וְקָדוֹשׁ פּוֹעֵל גְּבוּרוֹת:
עֹשֶׂה חֲדָשׁוֹת. בֹּעֵל מְלַחְמוֹת. זוֹרֵעַ
צִדִּיקוֹת. מַצְמִיחַ יְשׁוּעוֹת. בּוֹרֵא רְפוּאוֹת.
נוֹרֵא תְהִלּוֹת. אֲדוֹן הַנְּפִלְאוֹת הַמַּחֲדִּישׁ
בְּטוֹבוֹ בְּכָל-יּוֹם תָּמִיד מַעֲשֶׂה בִּירָאשִׁית:
כְּאִמּוֹר לַעֲשֶׂה אֲוִרִים גְּדוֹלִים כִּי לְעוֹלָם
חֲסִדּוֹ: (וְהִתְקִין מְאוּרוֹת מִשְׁמַח עוֹלָמוֹ
אֲשֶׁר בָּרָא:) אֲוִר חֲדָשׁ עַל-צִיּוֹן תִּתְאִיר
וְנִזְכָּה כָּלֵנוּ בְּמַהֲרָה לְאוּרוֹ. בְּרוּךְ אַתָּה
יִי יוֹצֵר הַמְּאוּרוֹת:

שחרית

כו

אֶהֱבֵת עוֹלָם (אֶהֱבָה רַבָּה) אֶהֱבִתֵּנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ חֲמֻלָּה
גְּדוֹלָה וַיִּתְּרָה חֲמֻלָּתָ עָלֵינוּ: אָבִינוּ מִלְכֵנוּ בַּעֲבוּר שְׁמֶךָ
הַגָּדוֹל וּבַעֲבוּר אֲבוֹתֵינוּ שְׂבֻטָּהוּ בָךְ. וְתִלְמִידֵם חֲקֵי
חַיִּים. לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ בְּלִבָּב שָׁלֵם כִּן תַּחֲנִנֵנוּ וְתִלְמִידֵנוּ:
אֲבִינוּ אֵב הַרְחֵמֵן הַמְּרַחֵם רַחֵם עָלֵינוּ. וְתֵן בְּלִבֵּנוּ בִּינָה
לְהִבִּין וּלְהַשְׁכִּיל לְשִׁמוּעַ לְלִמּוּד וּלְלִמֵּד לְשִׁמּוּר וּלְעֲשׂוֹת
וּלְקַיֵּם אֶת־כָּל־דְּבָרֵי תִלְמוּד תּוֹרָתְךָ בְּאַהֲבָה: וְהָאֵר
עֵינֵינוּ בְּתוֹרָתְךָ וּבְמִצְוֹתֶיךָ. וְדַבֵּק לִבֵּנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ
וּבְתוֹרָתְךָ. וַיִּחַד לְבָבֵנוּ לְאַהֲבָה וּלְיִרְאָה אֶת שְׁמֶךָ.
לְמַעַן לֹא גִבּוֹשׁ וְלֹא נִפְלֵם וְלֹא נִכָּשֵׁל לְעוֹלָם וָעֶד. כִּי
בְשֵׁם קֹדֶשְׁךָ הַגָּדוֹל הַגָּבוֹר וְהַנּוֹרָא בָּטַחְנוּ. נִגִּילָה
וְנִשְׂמַחָה בִּישׁוּעָתְךָ: וְרַחֲמֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְהַסְדִּיךָ הַרְבֵּים
אֶל יַעֲזִיבֵנוּ נֶצַח סָלָה וָעֶד: מִיָּהָר וְהִבֵּא עָלֵינוּ בְּרָכָה
וְשָׁלוֹם מִהֲרָה (וְהִבִּיאֵנוּ לְשָׁלוֹם) מֵאֲרָבַע כַּנְפוֹת כָּל
הָאָרֶץ וּשְׁבוּר עוֹל הַגּוֹיִם מֵעַל צִוְּאֵרֵנוּ וְתוֹלִיכֵנוּ מִהֲרָה
קוֹמָמִיּוֹת לְאַרְצֵנוּ. כִּי אֵל פּוֹעֵל יִשׁוּעוֹת אֲתָהּ. וּבָנוּ
בְּחִרָתְךָ מִכָּל־עַם וּלְשׁוֹן. וְקִרְבָּתֵנוּ מִלְכֵנוּ לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל
סָלָה בְּאַמֶּת בְּאַהֲבָה. לְהוֹדוֹת לָךְ וּלְיִחְדָּךְ (בְּאַהֲבָה)
וּלְאַהֲבָה אֶת שְׁמֶךָ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַבּוֹחֵר בְּעַמּוֹ
יִשְׂרָאֵל בְּאַהֲבָה:

ישיב סומך אל מלך נאמן:

דברים ו' ד'

שמע ישראל יהוה אלהינו יהוה אחד:

כלשון ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד:

ואהבת את יהוה אלהיך בכל לבבך

וּבְכָל-נַפְשְׁךָ וּבְכָל-מַאֲדְךָ : וְהָיוּ הַדְּבָרִים
הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אֲנֹכִי מְצַוְּךָ הַיּוֹם עַל-לְבָבְךָ :
וּשְׁנַנְתָּם לְבָנֶיךָ וּדְבַרְתָּ בָּם בְּשִׁבְתְּךָ
בְּבֵיתְךָ וּבְלֶכְתְּךָ בַּדֶּרֶךְ וּבְשֹׁכְבְּךָ
וּבְקוּמְךָ : וְקִשְׁרַתָּם לְאוֹת עַל-יָדְךָ וְהָיוּ
לְטֹטְפֹת בֵּין עֵינֶיךָ : וּכְתַבְתָּם עַל-מְזוֹזֹת
בֵּיתְךָ וּבְשַׁעְרֶיךָ :

^{דברים י"ג} וְהָיָה אִם-שָׁמַעַתְּ שָׁמְעוּ אֶל-מִצְוֹתַי
אֲשֶׁר אֲנֹכִי מְצַוֶּה אֶתְכֶם הַיּוֹם לֵאמֹר
אֶת-יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וּלְעַבְדּוֹ בְּכָל-לְבָבְכֶם
וּבְכָל-נַפְשְׁכֶם : וְנָתַתִּי מִטַּר-אֲרָצְכֶם
בְּעֵתוֹ יוֹרֵהוּ וּמִלְקוֹשׁ וְאִסַּפְתִּי דָגָךָ וְתִירְשְׁךָ
וַיִּצְהָרְךָ : וְנָתַתִּי עֵשֶׂב בְּשָׂדְךָ לְבְהֵמָתְךָ
וְאֵכֶלְתָּ וּשְׂבַעְתָּ : הִשְׁמְרוּ לָכֶם פֶּן-יִפְתָּה
לְבַבְכֶם וְסָרְתֶם וַעֲבַדְתֶּם אֱלֹהִים אֲחֵרִים
וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם לָהֶם : וְחָרָה אַף-יְהוָה בְּכֶם
וַעֲצַר אֶת-הַשָּׁמַיִם וְלֹא-יִהְיֶה מָטָר וְהָאֲדָמָה
לֹא תִתֵּן אֶת-יְבוּלָהּ וְאִבְדַּתֶּם מִהֲרָה מֵעַל
הָאָרֶץ הַטֹּבָה אֲשֶׁר יְהוָה נָתַן לָכֶם :
וּשְׁמַתֶּם אֶת-דְּבַר־יְהוָה עַל-לְבַבְכֶם וְעַל-
נַפְשְׁכֶם וְקִשְׁרַתֶּם אֹתָם לְאוֹת עַל-יְדֵיכֶם

והיו לטוטפת בין עיניכם: ולמדתם אתם
את בניכם לדבר בם בשבתך בביתך
ובלכתך בדרך ובשכבך ובקומך:
וכתבתם על מזוזות ביתך ובשעריך:
למען ירבו ימיכם וימי בניכם על
האדמה אשר נשבע יהוה לאבותיכם
לתת להם כימי השמים ילד הארץ:
ויאמר יהוה אל משה לאמר: דבר
אל בני ישראל ואמרת אליהם ועשו להם
ציצת על לבבי בגדיהם לדרתם ונתנו
על ציצת הכנף פתיל תכלת: והיה לכם
לציצת וראיתם אתו וזכרתם את כל
מצות יהוה ועשיתם אתם ולא תתורו
אחרי לבבכם ואחרי עיניכם אשר אתם
זנים אחריהם: למען תזכרו ועשיתם
את כל מצותי והייתם קדשים לאהיכם:
אני יהוה אלהיכם אשר הוצאתי אתכם
מצריץ מצרים להיות לכם לאלהים אני
יהוה אלהיכם: ^{במדבר ל"ד} נליך נאך אלהיכם ויורד דאז ווארט אמת נעזאנט
(דאך מוס מאן דאז ווארט אמת דייטליך אויסשפרעלען).

ווען דער חזן די אלהיכם אמת לויט זאגט, פענגט קהל ויציבאן.

אָמַר וַיִּצִיב וְנָכוֹן וְיָשָׁר וְנֶאֱמַן

(*) מאן מוס דאז ע ביא נשבע אונד דאז ז ביא חכרתם אונד ביא תזכרו זעהר דייטליך

אויסשפרעלען.

ואהוב וחביב ונחמד ונעים ונורא ואדיר:
 ומתקן ומקבל וטוב ויפה הדבר הזה
 עלינו לעולם ועד: אמת אלהי עולם מלכנו
 צור יעקב מגן ישענו לדור ודור הוא קים
 ושמר קים וכסאו נכון ומלכותו ואמונתו
 לעד קימת: ודבריו חיים וקיימים נאמנים
 ונחמדים לעד ולעולמי עולמים: * על-
 אבותינו ועלינו על-בנינו ועל-דורותינו
 ועל כל-דורות זרע ישראל עבדיך: על-
 הראשונים ועל-האחרונים דבר טוב וקים
 לעולם ועד: אמת ואמונה חוק ולא יעבור:
 אמת שאתה הוא ייאלהינו ואלהי אבותינו
 מלכנו מלך אבותינו גואלנו גואל אבותינו
 יוצרנו צור ישועתנו. פודנו ומצילנו
 מעולם שמך. אין אלהים זולתך:
 עזרת אבותינו אתה הוא מעולם. מגן
 ומושיע לבניהם אחריהם בכל-דור ודור:
 ברום עולם מושבך ומשפטיך וצדקתך
 עד אפסי ארץ: אשרי איש שישמע
 למצותיך. ותורתך ודברך ישים על לבו:
 אמת אתה הוא אדון לעמך. ומלך גבור

* היקר ונערדען דיא ציצית לאסנעלאססען

לְרִיב רִיבָם: אֶמֶת אַתָּה הוּא רֹאשׁוֹן וְאַתָּה
 הוּא אַחֲרוֹן וּמִבְּלָעֲדִיךָ אֵין לָנוּ מֶלֶךְ גּוֹאֵל
 וּמוֹשִׁיעַ. מִמַּצְרִים גָּאֵלְתָּנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וּמִבֵּית
 עֲבָדִים פָּדִיתָנוּ: כָּל־בְּכוֹרֵיהֶם הִרְגָתָ
 וּבְכוֹרְךָ גָּאֵלְתָּ. וַיִּם־סוּף בָּקַעַת וַיִּזְדֹּם
 טַבַּעַת וַיִּדְיִדִים הֶעֱבַרְתָּ. וַיִּכְסּוּ מַיִם צָרִידֶם
 אֶחָד מֵהֶם לֹא נֹרֵת: עַל־זֹאת שָׁבְחוּ
 אֱלֹהִים וְרוֹמְמוֹ אֵל וְנָתַןּוּ יְדִידִים זְמִירוֹת
 שִׁירֹת וְתִשְׁבָּחוֹת בִּרְכוֹת וְהוֹדָאוֹת לְמֶלֶךְ
 אֱלֹהֵי וְקָיִם: רָם וְנֶשָׂא גָדוֹל וְנוֹרָא מִשְׁפִּיל
 גִּבּוֹרִים וּמִגְבִּיהַ שְׁפָלִים מוֹצִיא אֲסִירִים
 וּפּוֹדֶה עֲנֻיִם וְעוֹזֵר דָּלִים. וְעוֹנָה לְעַמּוֹ
 בָּעֵת שׁוֹעֵם אֵלָיו: תְּהַלּוֹת לֹאֵל עֲלִיוֹן בָּרוּךְ
 הוּא וּמִבְּרָךְ. מִשָּׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל לָךְ עָנוּ
 שִׁירָה בְּשִׂמְחָה רַבָּה וְאָמְרוּ כָלָם:
 מִי כָמֶכָה בָּאֱלֹהִים יְיָ מִי כָמֶכָה נֶאֱדָר
 בְּקֹדֶשׁ. נוֹרָא תְהַלּוֹת עֲשֵׂה פֶלֶא:
 שִׁירָה חֲדָשָׁה שָׁבְחוּ גֵּאוּלִים לְשִׁמְךָ. עַל
 שְׁפַת הַיָּם יַחַד כָּלָם הוֹדוּ וְהִמְלִיכוּ וְאָמְרוּ:
 יְיָ יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד:
 צוּר יִשְׂרָאֵל קוֹמָה בְּעֶזְרֶת יִשְׂרָאֵל וּפִדֶה

כְּנֹאמֶךָ יְהוּדָה וַיִּשְׂרָאֵל : וְנֹאמַר גְּאֻלָּנוּ יי
צְבֹאוֹת שְׁמוֹ קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל : בָּרוּךְ אַתָּה
יי גְּאֻלָּ יִשְׂרָאֵל :

במקום כי שם יי אקרא הבו גדל לאלהינו :

אֲדֹנִי שְׁפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יִגִּיד תְּהִלָּתְךָ :

בָּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי
אֲבֹרָהֶם אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר
וְהַנּוֹרָא אֵל עֲלִיּוֹן גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים וְקִנְיָה הַכֹּל
וְזוֹכֵר חֲסִדֵי אֲבוֹת וּמַבִּיא גּוֹאֵל לְבָנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן
שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה :

בשם זכרנו לחיים. מלך חסד בחיים. וכתבנו בספר החיים.
לְמַעַן אֱלֹהִים חַיִּים :

מֶלֶךְ עֶזְרָה וּמוֹשִׁיעַ וּמַגֵּן. בָּרוּךְ אַתָּה יי מֶגֶן אֲבֹרָהֶם :
אַתָּה גִּבּוֹר לְעֹלָם אֲדֹנִי מַחֲיָה מֵתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ.

בקץ מוריד השלל : כמורה משיב הרוח ומוריד הגשם :

מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד מַחֲיָה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים
סוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמַתִּיר אֲסוּרִים וּמְקַיֵּם
אֲמוּנָתוֹ לַיָּשָׁנִי עֶפְרָה. מִי כִּמּוֹךָ בַּעַל גְּבוּרֹת וּמִי דוֹמָה
לָךְ מֶלֶךְ מֵמִית וּמַחֲיָה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה :

בשם מי כמוך אב הרחמים. זוכר יצוריו לחיים ברחמים :

וְנֹאמֵן אַתָּה לְהַחְיֹת מֵתִים. בָּרוּךְ אַתָּה יי מַחֲיָה
הַמֵּתִים :

קדושה לשון

<p>סו. נקדישך ונעריצך בנועם שיח סוד שרפי קודש המשלשים לך קדושה בכתוב על יד נביאך. וקרא זה אל זה ואמר :</p>	<p>אַתָּה קְדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קְדוֹשׁ</p>
--	---

קו"ס קדוש | קדוש קדוש יי צבאות

מלא כל הארץ כבודו:

סזן לעמיתם ברוך יאמרו:

קו"ס ברוך כבוד יי ממקומו:

סזן ובדברי קדשך פתוב לאמר:

קו"ס ימלוד יי לעולם אלהיך ציון

לדר ודר הללויה:

סזן לדור ודור נגיד גדלך ולנצח נצחים

קדשך נקדיש. ושבחה אלהינו מפינו

לא ימוש לעולם ועד פי אל מלך גדול

וקדוש אתה: ברוך אתה יי האל

(נעשי"ס הפלך) הקדוש:

וקדושים בכל

יום יהללוך

סלח. כי אל

מלך גדול

וקדוש אתה.

ברוך אתה יי

האל הקדוש:

(נעשי"ס הפלך הקדוש):

אתה חונן לאדם דעת ומלמד לאנוש בינה*):

חננו מאתך דעה בינה והשכל (חכמה בינה ודעת).

ברוך אתה יי חונן הדעת:

השיבנו אבינו לתורתך וקרבונו מלפנו לעבודתך.

והחזירנו בתשובה שלמה לפניך. ברוך אתה יי

הרוצה בתשובה:

סלח לנו אבינו כי חטאנו מחל לנו מלפנו כי

במולאי שבת ובמולאי יום טוב אומרים זה:

אתה חוננתנו למדע תורתך. ותלמדנו לעשות בהם חקן

רצונך. ותבידל יי אלהינו בין קדש לחול בין אור לחשך בין

ישראל לעמים ובין יום השביעי לששת ימי המעשה אבינו

מלפנו החל עלינו הימים הבאים לקראתנו לשלום. חשוכים

מכל חטא ומנקים מפלעון ומדבקים ביראתך: וחננו מאתך

דעה בינה והשכל. ברוך אתה יי חונן הדעת:

פִּשְׁעֵנוּ כִּי מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ (כִּי אֵל טוֹב וְסֹלֵחַ) אַתָּה׃
 בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ חַנוּן הַמְרַבֶּה לְסִלּוּחַ׃
 רֵאֵה נָא בְּעֵינֵינוּ וּרְיָבָה רִיבֵנוּ וּמַהֲרָה לְגַאֲלָנוּ גְּאוּלָּה
 שְׁלָמָה מְהֵרָה לְמַעַן שְׁמַךְ כִּי אֵל גּוֹאֵל חֲזֹק אַתָּה׃
 בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ גּוֹאֵל יִשְׂרָאֵל׃

במעניות לצור לוֹמֵר הַסֵּךְ כֵּן כֵּן עֲנֵנוּ.

רַפְּאֵנוּ יְיָ וְנִרְפָּא׃ הוֹשִׁיעֵנוּ וְנִשְׁעָה׃ כִּי תִהְלֹתֵנוּ
 אַתָּה׃ וְהַעֲלֵה (אֲרוּכָה וּמִרְפָּא לְכֹל תַּחֲלוּאֵינוּ וּלְכֹל
 מִכְאוּבֵינוּ וּלְכֹל מַכּוֹתֵינוּ) רַפּוּאָה שְׁלָמָה לְכֹל מַכּוֹתֵינוּ׃

(וּלְהַפְלִיל עַל הַחוּלָה) יְהִי רָצוֹן מִלִּפְנֵיךְ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁתִּשְׁלַח מְהֵרָה
 רַפּוּאָה שְׁלָמָה מִן הַשָּׁמַיִם רַפּוּאָה הַנֶּפֶשׁ וּרַפּוּאָה הַגּוֹף לְחוּלֵי (פֶּסֶק) בְּתוֹךְ שָׂאֵר
 חוּלֵי יִשְׂרָאֵל׃

כִּי אֵל מֶלֶךְ רוֹפֵא נֶאֱמָן וְדַחֲמָן אַתָּה׃ בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ
 רוֹפֵא חוּלֵי עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל׃

בָּרֵךְ עָלֵינוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֶת הַשָּׁנָה הַזֹּאת וְאֶת כָּל־
 מִינֵי תְבוּאָתָה לְטוֹבָה׃ וְתֵן בְּרָכָה (בְּמִדָּה טָל וּמָטָר לְבִרְכָּה)
 עַל פְּנֵי הָאָדָמָה וְשִׁבְעֵנוּ מִטוֹבָה וּבָרֵךְ שְׁנֵתֵנוּ פְּשָׁנִים
 הַטּוֹבוֹת לְבִרְכָּה (כִּי אֵל טוֹב וּמְטִיב אַתָּה וּמְבָרֵךְ
 הַשָּׁנִים)׃ בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְבָרֵךְ הַשָּׁנִים׃

<p>בְּקִיז בְּרָכֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדֵינוּ׃ וּבָרֵךְ שְׁנֵתֵנוּ בְּטָלְלֵי רָצוֹן בְּרָכָה וּנְדָבָה וְתִהְיֶה אַחֲרֵיתָה חַיִּים וְשׁוֹבֵעַ וְשָׁלוֹם פְּשָׁנִים הַטּוֹבוֹת לְבִרְכָּה כִּי אֵל טוֹב וּמְטִיב אַתָּה וּמְבָרֵךְ הַשָּׁנִים׃ בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְבָרֵךְ הַשָּׁנִים׃</p>	<p>בְּמִדָּה טָל וּמָטָר אֶת הַשָּׁנָה הַזֹּאת וְאֶת כָּל מִינֵי תְבוּאָתָה לְטוֹבָה וְתֵן טָל וּמָטָר לְבִרְכָּה עַל כָּל פְּנֵי הָאָדָמָה וְרִיחַ פְּנֵי תֵבֵל וְשִׁבְעַת אֶת הָעוֹלָם כֹּל מִטּוֹבָה וּמִלֵּא יְדֵינוּ מִבְּרִכוֹתֶיךָ וּמִעוֹשֶׁיךָ מִתְנַת יְדֶיךָ שְׁמִרָה וְהַצִּילָה שָׁנָה זוֹ מִכָּל דָּבָר רָע וּמָסָל</p>
--	---

ומכל מיני משחית ומכל מיני פורעניות ועשה לך תקוה טובה
ואחרית שלום חוס ורחם עליה ועל כל תבואתה ופירותיה וברכה
בגשמי רצון ברכה ונדבה ותהי אחריתה חיים ושובע ושלום
כשנים השובות לברכה כי אל טוב ומטיב אתה ומברך השנים:
ברוך אתה יי מברך השנים:

תקע בשופר גדול לאחרותנו. ושא נם לקבץ גליותינו.
וקבצנו יחד מהרה מארבע פנפות הארץ לארצנו.

הי רצון מלפניך יי אלהי ואלהי אבותי שכל טפה וטפה של זרע שיצא ממני
לבטלה בין באונם בין ברצון בין בשוגג בין במזיד בין ער בין ישן בין במתכוין
בין שלא במתכוין שלא במקום מצוה עשה למען שמך הגדול היוצא מפסוק
חיל בלע ויקיאני שתחזירם למקום קדושה והשוב בעיניך עשה.

ברוך אתה יי מקבץ נדחי עמו ישראל:

השיבה שופטינו כבראשנה ויועצינו כבתחלה
והסר ממנו יגון ואנחה ומלוך עלינו מהרה אתה יי
לבדך בחסד וברחמים וצדקנו בצדק ובמשפט: ברוך
אתה יי מלך אוהב צדקה ומשפט: (נעש"ס המלך המשפט):
ולמלשינים אל-תהי תקוה וכל המינים פרגע יאבדו
וכל אויביך מהרה יפרתו. והזדים מהרה
תעקרו ותשבר ותמגר ותכלם ותשפילם ותכניעם
במהרה בימינו. ברוך אתה יי שובר אויבים ומכניע
זדים:

על הצדיקים ועל החסידים ועל זקני שארית עמך
בית ישראל. ועל פליטת סופריהם. ועל-גרי הצדק
ועלינו יהמו נא רחמיה יי אלהינו. ותן שכר טוב לכל
הבוטחים בשמך באמת. ושים חלקנו עמיהם ולעולם
לא נבוש כִּי-בך בטחנו. ועל חסדך הגדול באמת
נשעננו. ברוך אתה יי משען ומבטח לצדיקים:

תִּשְׁכּוֹן בְּתוֹךְ יְרוּשָׁלַיִם עִירָךְ פֶּאֶשֶׁר דְּבַרְתָּ וְכִפֶּא דָּוִד מִהֲרָה
לְתוֹכָהּ תִּכְיֶן וּבְנֶה אוֹתָהּ בְּקֶרֶב בְּיָמֵינוּ בְּנֵין עוֹלָם בְּמִהֲרָה
בְּיָמֵינוּ. בְּרוּךְ אַתָּה יי בּוֹנֵה יְרוּשָׁלַיִם:

וְלִירוּשָׁלַיִם עִירָךְ בְּרַחֲמִים תָּשׁוּב. וְתִשְׁכּוֹן בְּתוֹכָהּ
פֶּאֶשֶׁר דְּבַרְתָּ. וּבְנֶה אוֹתָהּ בְּקֶרֶב בְּיָמֵינוּ בְּנֵין עוֹלָם.
וְכִפֶּא דָּוִד עֲבָדְךָ מִהֲרָה לְתוֹכָהּ תִּכְיֶן. (נחם לחשעה נחם)
בְּרוּךְ אַתָּה יי בּוֹנֵה יְרוּשָׁלַיִם:

אֶת־צִמְח דָּוִד עֲבָדְךָ מִהֲרָה תִּצְמִיחַ. וְקִרְנוֹ תָּרוּם
בִּישׁוּעָתְךָ. כִּי לִישׁוּעָתְךָ קִוִּינוּ כָּל הַיּוֹם וּמִצַּפִּים
לִישׁוּעָה. בְּרוּךְ אַתָּה יי מִצְמִיחַ קֶרֶן יִשׁוּעָה:

אֲב הַרְחֵמֵן שְׁמַע קוֹלֵנוּ יי אֱלֹהֵינוּ. חוּם וְרַחֵם עָלֵינוּ
וְקַבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן אֶת תַּפְלִיתֵנוּ. כִּי אֵל שׁוֹמֵעַ
תַּפְלוֹת וְתַחֲנוּגִים אַתָּה. וּמִלִּפְנֵיךְ מִלִּפְנֵי רִיקָם אֵל
תִּשְׁיִבֵנוּ. חֲנֵנוּ וְעֲנֵנוּ וּשְׁמַע תַּפְלִיתֵנוּ. *

לח"ב נחם יי אֱלֹהֵינוּ אֶת־אֲבֵלֵי צִיּוֹן. וְאֶת־אֲבֵלֵי יְרוּשָׁלַם. וְאֶת־
הָעִיר הָאֲבֵלָה וְהַחֲרָבָה וְהַבְּזוּיָה וְהַשׁוּמְמָה. הָאֲבֵלָה מִבְּלֵי בְּנֵיהָ.
וְהַחֲרָבָה מִמַּעֲוֹנוֹתֶיהָ. וְהַבְּזוּיָה מִכְּבוֹדָהּ. וְהַשׁוּמְמָה מֵאֵין יוֹשֵׁב.
וְהִיא יוֹשֶׁבֶת וְרֹאשָׁהּ חֲפוּיָה כְּאִשָּׁה עֲקָרָה שְׁלֹא יִלְדָה. וַיְבַלְעוּהָ
לְגִיוֹנוֹת. וַיִּירָשׁוּהָ עוֹבְדֵי זָרִים. וַיִּטְּלוּ אֶת־עַמָּךְ יִשְׂרָאֵל לַחֲרָב.
וַיַּהֲרֹגוּ בְּזֶדֶן חֲסִידֵי עֲלִיּוֹן. עַל־פֶּן צִיּוֹן בָּמָר תִּבְכֶּה. וִירוּשָׁלַם
תִּתֵּן קוֹלָהּ. לִבִּי לִבִּי עַל חֲלָלֵיהֶם מֵעַי מֵעַי עַל חֲלָלֵיהֶם. כִּי אַתָּה
יי בָּאֵשׁ הִצַּתָּהּ. וּבָאֵשׁ אַתָּה עֲתִיד לִבְנוֹתָהּ. פָּאֲמֹר וְאֲנִי אֶהְיֶה
לָהּ נָאִם יי חוֹמַת אֵשׁ סָבִיב. וְלִכְבוֹד אֶהְיֶה בְּתוֹכָהּ. בְּרוּךְ אַתָּה
יי מְנַחֵם צִיּוֹן וּבּוֹנֵה יְרוּשָׁלַיִם:

(*) צככח שמע קולנו קודם שמעיים כי לחם שונע וכו' יחודה צככעה וצככזן לצ ויחמר:

אָנָּה יי חֲטָאתִי עוֹיִתִי וּפִשְׁעֵתִי לִפְנֵיךְ וְהִרַע בְּעֵינֶיךָ עֲשִׂיתִי.
רְבוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ הַגָּדוֹל וְתִכְפֹּר לִי עַל עוֹנֵי וְחַטָּאֵי

יחיד היושב בתענית אומר כסן עננו עד וצוקה ויסחיל כי אתה וכו'.

עננו יי עננו. ביום צום תעניתנו כי בצרה גדולה אנחנו. אל-
תסן אל-רשענו. ואל-תסתר פניך ממנו. ואל-תתעלם מתחנתנו.
היה נא קרוב לשועתנו. יהי נא חסדך לנחמנו. טרם נקרא
אליו עננו. בדבר שנאמר והיה טרם יקראו ואני אענה עוד
הם מדברים ואני אשמע. כי אתה יי העונה בעת צרה. פודה
ומציל בכל עת צרה וצוקה: כי אתה הסן אומר עננו חותם ברוך אתה
יי העונה לעמו ישראל בעת צרה:

כי אתה שומע תפלת כל פה עמך ישראל ברחמים.
ברוך אתה יי שומע תפלה:

רצה יי אלהינו בעמך ישראל ולתפלתם. שעה
והשב את-העבודה לדביר ביתך. ואשי ישראל
ותפלתם מהרה באהבה תקבל ברצון ותהי לרצון
תמיד עבודת ישראל עמך: זכ"ח וזכה"מ אומרים כסן יעלה ויבא.

אלהינו ואלהי אבותינו. יעלה ויבא ויגיע ויראה וירצה וישמע
ויפקד ויזכר ויברך ויפקדוננו ויזכרון אבותינו ויזכרון משיח בן-דוד
עבדך. ויזכרון ירושלים עיר קדשך. ויזכרון כל עמך בית ישראל
לפניך. לסליטה לטובה לחן ולחסד ולרחמים. לחיים ולשלום ביום

וששעי שחטאתי ושעויתי ושפשעתי לפניך מנעורי עד היום הזה.
ותמלא כל השמות שפגמתי בשמך הגדול: כי אתה וכו'.

ויש מחפלים חפלה זו על הסוכה.

אתה הוא יי האלהים הון ומפרנס ומכלכל מקרני ראמים עד
ביצי בנים הטריסני לחם חקי והמצא לי ולכל בני ביתי מזונותי
קודם שאצטרך להם בנחת ולא בצער בהתר ולא באסור לחיים
ולשלום משפע ברכה והצלחה ומשפע בריכה עליונה בדי
שאוכל לעשות רצונה ולעסוק בתורתך ולקיים מצותיך ואל
תצריבני לידי מתנת בשר ודם. ויקיים בי מקרא שכתוב פותח
את ידי ומשביע לכל חי רצון: כי אתה וכו'.

שחרית

לכאש חדש ראש החדש | נח"מ פסח חג המצות | נח"מ סוכות חג הסוכות
הזה. זכרנו יי אלהינו בו לטובה. ופקדנו בו לברכה. והושיענו
בו לחיים טובים. ובדבר ישועה ורחמים חוס וחנונו. ורחם עלינו.
והושיענו כי אליה עינינו כי אל מלך חנון ורחום אתה:

ותחזינה עינינו בשובך לציון ברחמים. ברוך אתה
יי המחזיר שכינתו לציון:

צפרק קמח דצא קמח אמרו שדרו של חדם לאחר שצע שנים נעשה נחש והוא דלל כרע צמודים
וכחצו הסוספות מדה כנגד מדה שהיה לו לכרוע ולזקוף כנחש והוא לא עשה כן לכן נעשה שדרו
נחש וזה עכשו שגבאי הוא לו שנעשה נחש וזקא שדרתו ולא שאר חצרו שהיה לו לשחות עד
שיתפקקו כל חוליותיו שנעדרה על כן יזהר לשהות צמודים כדין ויכלל מן גזר דין:

ואנש קהל מודים דרבנן.

וועהרענר דער חזון דיעזעם זאגט.

מודים אנחנו לך שאתה
הוא יי אלהינו ואלהי אבותינו
אלהי כל-בשר יוצרנו יוצר
בראשית ברכות והודאות
לשמה הגדול והקדוש על
שהחיייתנו וקיימתנו כן תחיינו
ותקיימנו ותאסוף גליותינו
לחצרות קדשך לשמר חקך
ולעשות רצונך ולעבדך בלבב
שלם על שאנחנו מודים לך.
ברוך אל ההודאות:

מודים אנחנו לך שאתה
הוא יי אלהינו ואלהי אבותינו
לעולם ועד. צור חיינו מגן
ישענו. אתה הוא לדור ודור
נודד לך וגם פר תהלתך.
על חיינו המסורים בידך ועל
נשמותינו הפקודות לך ועל
נפישך שבכל-יום עמנו ועל
נפלאותיך וטובותיך שבכל-

עת ערב ובקר וצהרים. הטוב. כי לא-כלו רחמיך
והרחם כי לא-תמו חסדיך מעולם קיינו לך:

צמנכה וצפורים חוננים כחן על הנשים. ואם לא חמר אין מחזיקין אותו ואם הזכיר קודם
שמיים הצרכה כל זמן שלא פייס השם אפילו הזכיר צין אחת לכשם חחר:

על הנשים. ועל הפרקן. ועל הגבורות. ועל
התשועות. ועל הנפלאות. ועל הנחמדות. ועל
המלחמות. שעשית לאבותינו בימים ההם בזמן הזה:

שחרית

לג

למנוחה בימי מתתיהו בן יוחנן כהן גדול
 חשמונאי ובניו כשעמדה מלכות יון
 הרשעה על עמך ישראל להשפיתם תורתך
 ולהעבירם מחקי רצונך. ואתה ברחמיה
 הרבים עמדת להם בעת צרתם. רבת
 את-ריבם. ונתת את-דינם. נקמת את-
 נקמתם. מסרת גבורים ביד חלשים
 ורבים ביד מעטים. ושמאים ביד מהורים.
 ורשעים ביד צדיקים. וזרים ביד עוסקי
 תורתך. ולך עשית שם גדול וקדוש
 בעולמך. ולעמך ישראל עשית תשועה
 גדולה ופרקן כהיום הזה ואחר כן באו
 בניה לדביר ביתך. ופנו את-היכלך.
 ומהרו את-מקדשך. והדליקו נרות
 בחצרות קדשך. וקבעו שמונת ימי
 חנכה אלו. להודות ולהלל לשמך
 הגדול:
 ועל כלם יתברך ויתרומם ויתנשא שמך מלפנינו
 תמיד לעולם ועד:

לפנים בימי מרדכי
 ואסתר בשושן הבירה
 כשעמד עליהם המן
 הרשע. בקש להשמיד
 להרוג ולאבד את-
 כל-היהודים מנער
 ועד-זקן טף ונשים
 ביום אחד בשלשה
 עשר. לחדש שנים
 עשר. הוא-חדש אדר
 ושללם לבז. ואתה
 ברחמיה הרבים הפרת
 את עצתו וקלקלת
 את מחשבתו. והשבות
 לו גמולו בראשו.
 ותלו אותו ואת-בניו
 על העץ:

ובתוב לחיים טובים כל בני בריתך:
 וכל החיים יודוך סלה. ויהללו ויברכו את-שמך
 הגדול באמת לעולם כי טוב. האל ישועתנו ועזרתנו
 סלה האל הטוב. ברוך אתה יי הטוב שמך ולך
 נאה להודות:

יחיד חן אומר אלהינו וגם חן אומרים אלהינו צצית האצל. לריך כל הש"ץ לידע שיעה
 ראשו בצרכי כהנים כמו שכתב צוהר דכחז שם דכל ש"ץ שנוטה מחלה ללד שחלל ואח"כ לימן
 אז הוא מעורר הדין וגוצר על המסד חס ושלום ועונשו גדול עד מאלד ע"כ יזהר כל הש"ץ לזה:
 חן אלהינו ואלהי אבותינו ברכנו בברכה המשלשת בתורה
 הכתובה על-ידי משה עבדך האמורה מפי אהרן ובניו כהנים.

עם קדושיה פאמור : יברכה יי יהיה פניו נגד ההיכל וישמרך נגד ימינו
 יאר יי פניו נגד ההיכל אליה ויחנה נגד שמאלו ישא יי פניו נגד ההיכל אליה
 נגד ימינו וישם לה נגד שמאלו שלום נגד ימינו :

תפלה זו עוז לומר בשעה שאומר החזן זככת כהנים :

כשהש"ץ אומר יזכרך יאמרו הקהל זה : אל "נא" קרב "תשועות" מצפיד : אנקת"ב
 כשהש"ץ אומר יאר יאמרו הקהל זה : "פחודך" סר "תוציאם" ממאסר : פסת"ם
 כשהש"ץ אומר ישא יאמרו הקהל זה "פדה" סועים "פתח" סומים "ישעך" מצפים : פספסי"ם
 "דלה" יוקשים "וקבץ" נפוצים "סמוך" יי "מפלתינו" : דיוגסי"ם :

יש נוהגין כשהש"ץ אומר שים שלום אומרים רבש"ע הכתובה חלל זככת כהנים . יש לזהר
 שלא לומר הרצון רק מי שראה חלום רע באותה לילה יאמר הרצון בשחרית בשעה שאומר הש"ץ
 זככת כהנים :

למנחה ולמעריב .

לשחרית למוסף ולמנחה ציו"ט .

שִׁים שְׁלוֹם טוֹבָה וּבְרָכָה חַיִּים חַן
 וְחֶסֶד וְרַחֲמִים עָלֵינוּ וְעַל כָּל־יִשְׂרָאֵל
 עַמּוֹךְ . בָּרַכְנוּ אֲבִינוּ כְּלָנוּ כְּאַחַד (יַחַד)
 בְּאוֹר פָּנֶיךָ . כִּי בְּאוֹר פָּנֶיךָ נִתְתַּלְּנוּ
 יי אֱלֹהֵינוּ תּוֹרַת חַיִּים . וְאַהֲבַת חֶסֶד . מִלֶּךְ אֲדוֹן
 וְצַדִּיקָה וּבְרָכָה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשְׁלוֹם . לְכָל הַשְּׁלוֹם .
 וְטוֹב יִהְיֶה בְּעֵינֶיךָ לְבָרַכְנוּ וּלְבָרֵךְ אֶת כָּל־עַמּוֹךְ יִשְׂרָאֵל
 בְּכָל־עֵת וּבְכָל־שָׁעָה בְּשִׁלּוֹמְךָ בְּרֹב עוֹז וְשְׁלוֹם :

בעש"ס בספר חיים ברכה ושלום ופרנסה טובה וגזירות טובות
 ישועות ונחמות נזכר ונכתב לפניך אנחנו וכל עמך בית ישראל
 לחיים טובים ולשלום :

בְּרוּךְ אַתָּה יי הַמְּבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּשְׁלוֹם :

הכולה לענות קדיש או קדושה צין י"ח לאלהי כלור נכון לזהר שיאמר מיד אחר המזכר אם
 עמו ישראל בשלום הפסוק ידיו לרצון וכו' ואח"כ יכול לענות קדיש וקדושה וזכרו ומודים .
 אלהי נצור לשוני מרע ושפתי מדבר מרמה ולמקללי נפשי
 תדום ונפשי כעפר לכל תהיה . פתח לבי בתורתך ואחרי
 מצותיך תרדוף נפשי . וכל הקמים והחושבים עלי לרעה מהרה
 הפך עצתם וקלקל מחשבתם :

יהי רצון מלפניך יי אלהי ואלהי אבותי שלא תעלה קנאת אדם עלי ולא קנאתי על אחרים ושלא אכעוס היום ושלא אכעיסך ותצילני מיצר הרע ותן בלבי הכנעה וענוה: מלפני ואלהינו יחד שמה בעולמה בנה עירך יסד ביתך ושכלל היכלך וקבץ קבוץ גליות ופדה צאנה ושמח עדתך:

עשה למען שמה. עשה למען ימינה. עשה למען קדשתך. עשה למען תורתך. למען יחלצון ידידיך. הושיעה ימינה וענני: יהי לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי: עשה שלום במרומיו הוא יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל ואמרו: **אמן:**

יהי רצון לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שיבנה בית המקדש במהרה בימינו ותן חלקנו בתורתך: ושם נעבדך ביראה בימי עולם ובשנים קדמוניות: וערבה ליי מנחת יהודה וירושלים בימי עולם ובשנים קדמוניות:

תפלה נלה ומסוגלת מאוד הוצא מחכך ישראל להסתכל על צניו שיאכילו ימיהם ולהיות להם לב להבין בחוכה:

רבן כל העולמים מלך רחמן רחם עלי ועל בני הנולדים לי מאשתי (פנ"פ) ותפתח לבם כפתחו של אולם כדי שיבינו עמקי וטעמי וסודי תורתך הקדושה ויהיו עוסקים בתורתך לשמה. ותן להם חיים ארוכים ושנות ברוכים ויאריכו ימיהם ושנותיהם כמו שכתוב ימי שנותינו בהם שבעים שנה. וחלו לזרע כשר חיים וקיימים לאורך ימים ויהיו ממולאים בתורה ובחכמה ויראת חטא. ויהיו אהובים למעלה ונחמדים למטה. ויהיו נושאים חן טוב ושכל טוב בעיני אלהים ואדם. ותצילם מעין הרע ומיצר הרע ומכל מיני פורעניות המתרגשות ובאות לעולם. ונגדלם אני ואשתי שלא ימותו לא בחיי ולא בחיי אשתי. ואל תשיבנו ריקם מלפניך כי אתה שומע תפלת כל פה ברחמים. ברוך אתה שומע תפלה: יסוד גדולה לקבל עליו הסעניס יאמר זה צמחה קודם הסעניס קודם יהיו לרצון.

רבן כל העולמים הרי אני לפניך בתענית גדבה למחר בלי נדר ובלי שבועה לשם יחוד קב"ה ושכינתה. יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שתקבלני באהבה וברצון ותבא לפניך תפילתי ותעלה עתירתי ותרפאני ברחמיך הרבים רפואה שלימה רפואת הנפש ורפואת הגוף ותבטל מעלי ומעל כל עמך ישראל כל נזירות קשות ורעות. כי אתה שומע תפלת כל פה: יהיו לרצון וכו'.

מי שמכח לקבל הסעניס צמחה יוכל לקבל כל זמן שהוא יום ולחמך הסעניס צמחה יאמר זה קודם יהיו לרצון.

רבן כל העולמים גלוי וידוע לפניך בזמן שבית המקדש היה קיים אדם חוטא ופביא קרבן. ואין מקריב ממנו אלא חלב ודמו. ואתה ברחמיך הרבים מכפר. ועתה בעונותינו חרב בית מקדשנו ואין לנו מקדש ולא בהן שיכפר בעדנו. לכן יהי רצון מלפניך שיהא מיעוט חלבי ודמי שנתמעט היום בחלב מונח על גבי המזבח לפניך ותרצני:

אין חסדים חסדן לא צד"ח ולא צמחה עלפניו וגם צפורים צ' ימים וכן צמנכה ולא צט"ו
צאצ ולא צט"ו צצצו ולא כל חדש ניסן ולא צל"ג צעומר ולא מתחילת סיון עד אחר מצועות
ולא צער"ה וצעי"כ ולא צימים צנין י"כ לסוכות.

אלהינו ואלהי אבותינו תבא לפניך תפלתנו. ואל תתעלם
מתחנונו שאין אנחנו עיי פנים וקשי ערך לומר לפניך יי אלהינו
ואלהי אבותינו צדיקים אנחנו ולא חטאנו אבל אנחנו חטאנו:
אשמנו. בגדנו. גזלנו. דברנו דפי. העוינו. והרשענו. ודנו.
המסנו. מפלנו שקר. יעצנו רע. פזבנו. לצנו. מרדנו. נאצנו.
סרדנו. עוינו. פשענו. צרדנו. קשינו ערך. רשענו. שחתנו.
תעבנו. תעינו. תעתענו: סרנו ממצותיך וממשפטיך הטובים
ולא שוה לנו: ואתה צדיק על כל הבא עלינו. כי אמת עשית
ואנחנו הרשענו:

אל ארך אפים אתה. ובעל הרחמים נקראת. ודרך תשובה
הורית: גדלת רחמיה וחסדיה. תזכר היום ובכל יום לזרע
ידידיה: תפן אלינו ברחמים. כי אתה הוא בעל הרחמים:
בתחנון ובתפלה פניך נקדם. בהודעת לענו מקדם: מחרון
אפך שוב. כמו בתורתך פתוב: ובצל פנפיה נחסה ונתלונן.
כיום ויירד יי בענן: תעבר על פשע ותמחה אשם. כיום וייתיצב
עמו שם: תאזין שועתנו ותקשיב מנו מאמר. כיום ויקרא בשם
יי ושם נאמר.

ויעבר יי על פניו ויקרא

יי אל רחום וחנון ארך אפים ורב חסד ואמת: נצר חסד
לאלפים. נשא עון ופשע וחטאה ונקה. וסלחת לעווננו ולחטאתנו
ונחלתנו:

רחום וחנון חטאתי לפניך. יי מלא רחמים רחם עלי
וקבל תחנוני: יי אל באפך תוכיחני. ואל בחמתך
תיסרני: חנני יי כי אמלל אני. רפאני יי כי נבהלו
עצמי: ונפשי נבהלה מאד. ואתה יי עד מתי: שובה
יי חלצה נפשי. הושיעני למען חסדך: כי אין בפות

זכרך. בַּשָּׂאוֹל מִי יוֹדֶה-לָךְ: יִגְעֲתִי בְּאַנְחָתִי אֲשַׁחֶה
בְּכָל-לַיְלָה מִטָּתִי. בְּדַמְעָתִי עֲרָשִׁי אֲמַסֶּה: עֲשֵׂשָׁה
מִבַּעַם עֵינַי. עֲתָקָה בְּכָל-צוּרָי: סוּרוּ מִמֶּנּוּ כָּל-פַּעְלֵי
אָזֶן. כִּי-שָׁמַע יי קוֹל בְּכִי: שָׁמַע יי תַּחֲנָתִי. יי תַּסְלֹתִי
יִקַּח: יִבּוֹשׁוּ וַיִּבְהֻלוּ מְאֹד כָּל-אֹיְבֵי. יִשְׁבּוּ יִבְשׁוּ רַגְעַ:
מִס־רַחוּם וְחַנּוּן חָטְאתִי לִפְנֶיךָ רַחֵם עָלֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ: לְדוֹד
אֱלֹהֶיךָ יי נִפְשִׁי אֲשָׂא: אֱלֹהֵי בָךְ בִּטְחָתִי אֶל-אֲבוֹשָׁה אֶל-יַעֲלָצוּ
אֹיְבֵי לִי: גַּם כָּל-קִוְיָה לֹא יִבְשׁוּ יִבְשׁוּ הַבּוֹגְדִים רִיקָם: דִּרְכֶּיךָ
יי הוֹדִיעֵנִי אֲוִרְחוֹתֶיךָ לְמַדְנִי: הִדְרִיכֵנִי בְּאַמְתֶּךָ וּלְמַדְנִי כִּי-אַתָּה
אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אוֹתָךְ קִוִּיתִי כָּל-הַיּוֹם: זְכוֹר-רַחֲמֶיךָ יי וַחֲסָדֶיךָ כִּי
מַעֲוֹלָם הִמָּה: חָטֵאת נְעוּרֵי וּפִשְׁעֵי אֶל-תִּזְכּוֹר כַּחֲסָדֶךָ זְכָר לִי
אַתָּה לְמַעַן טוֹבָה יי: טוֹב-וְיִשָּׁר יי עַל-כֵּן יוֹדֶה חָטָאִים בְּדַרְךָ:
יְדִרְךָ עֲנּוּיִם בְּמִשְׁפָּט וּלְמַד עֲנּוּיִם דְּרָכּוֹ: כָּל אֲרָחוֹת יי חֶסֶד
וְאַמֶּת לְנוֹצְרֵי בְרִיתוֹ וְעֵדוּתָיו: לְמַעַן-שָׁמַךְ יי וְסִלַּחְתָּ לְעוֹנֵי כִּי
רַב-הוּא: מִי־זֶה הָאִישׁ יֵרָא יי יוֹרְנוּ בְּדַרְךָ יִבְחָר: נִפְשׁוּ בְּטוֹב
תָּלִין וְזָדְעוּ יִירַשׁ אֶרֶץ: סוּד יי לִירָאִיו וּבְרִיתוֹ לְהוֹדִיעֵם: עֵינַי
תָּמִיד אֶל-יְיָ כִּי הוּא-יוֹצִיא מִרְשֶׁת רַגְלִי: פָּנָה אֵלַי וְחַנּוּנִי כִּי-יִחַד
וְעָנִי אָנִי: צָרוֹת לִבִּי הִרְחִיבוּ מִמַּצּוֹקוֹתֵי הוֹצִיאֵנִי: רָאָה עָנִי
וְעָמְלִי וְשָׂא לְכָל-חָטְאתִי: רָאָה-אֹיְבֵי כִּי-רָבוּ וְשִׁנְאָת חָמָס
שָׁנְאוּנִי: שָׁמְרָה נִפְשִׁי וְהִצִּילָנִי אֶל-אֲבוֹשׁ כִּי-חָסִיתִי בָךְ: תָּם
וְיִשָּׁר יִצְרוּנִי כִּי קִוִּיתֶיךָ: פִּדֶה אֱלֹהִים אֶת-יִשְׂרָאֵל מִכָּל צָרוֹתָיו:
וְהוּא יִפְדֶּה אֶת יִשְׂרָאֵל מִכָּל עוֹנוֹתָיו: שׁוּמַד יִשְׂרָאֵל וכו'.

אֲבִינוּ מַלְכֵנוּ אֲבִינוּ אֶתָּה: אֲבִינוּ מַלְכֵנוּ אֵין לָנוּ מֶלֶךְ אֶלָּא אַתָּה: אֲבִינוּ מַלְכֵנוּ
רַחֵם עָלֵינוּ: אֲבִינוּ מַלְכֵנוּ חַנּוּן וְעֻנּוּן כִּי אֵין בָּנוּ מַעֲשִׂים עֹשֶׂה עִמָּנוּ צְדָקָה וְחֶסֶד
לְמַעַן שִׂמְךָ הַגָּדוֹל וְהוֹשִׁיעֵנוּ: וְאַנְחָנוּ וכו'.

לעשרת ימי תשובה

אֲבִינוּ מַלְכֵנוּ חָטְאוּ לְפָנֶיךָ:

אֲבִינוּ מַלְכֵנוּ אֵין לָנוּ מֶלֶךְ אֶלָּא אַתָּה:

אָבִינוּ מִלְפָּנֶינוּ עֲשֵׂה עִמָּנוּ לְמַעַן שְׂמֶךְ׃
 אָבִינוּ מִלְפָּנֶינוּ חַדֵּשׁ עָלֵינוּ שָׁנָה טוֹבָה׃
 אָבִינוּ מִלְפָּנֶינוּ בִּטֵּל מֵעָלֵינוּ כָּל־גְּזֵרוֹת קָשׁוֹת׃
 אָבִינוּ מִלְפָּנֶינוּ בִּטֵּל מִחֲשָׁבוֹת שׁוֹנְאֵינוּ׃
 אָבִינוּ מִלְפָּנֶינוּ הַפֵּר עֲצַת אוֹיְבֵינוּ׃
 אָבִינוּ מִלְפָּנֶינוּ כֵּלֶה כָּל צָר וּמַשְׁטֵיִן מֵעָלֵינוּ׃
 אָבִינוּ מִלְפָּנֶינוּ סְתוּם פִּיּוֹת מַשְׁטֵיִנֵנוּ וּמַקְטְרֵיִנֵנוּ׃
 אָבִינוּ מִלְפָּנֶינוּ כֵּלֶה דָּבָר וְחָרֵב וְרָעַב וְשָׁבִי וּמִשְׁחִירַת
 מִבְּנֵי בְרִיתְךָ׃

אָבִינוּ מִלְפָּנֶינוּ מִנֵּעַ מִגְּפָה מִנְּחֻלָּתְךָ׃
 אָבִינוּ מִלְפָּנֶינוּ סִלַּח וּמַחֲל לְכָל עֲוֹנוֹתֵינוּ׃
 א"מ מַחֲה וְהַעֲבֵר חַטֹּאתֵינוּ וּפְשָׁעֵינוּ מִנֶּגֶד עֵינֶיךָ׃
 א"מ מַחֲזִיק בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים כָּל־שֹׁטְרֵי חַוְבוֹתֵינוּ׃
 אָבִינוּ מִלְפָּנֶינוּ הַחֲזִירְנוּ בְּתַשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ׃
 אָבִינוּ מִלְפָּנֶינוּ שְׁלַח רַפּוּאָה שְׁלֵמָה לְחוּלֵי עַמְּךָ׃
 אָבִינוּ מִלְפָּנֶינוּ קַרַּע רוּעַ גִּזֹּר דֵּינֵנוּ׃
 אָבִינוּ מִלְפָּנֶינוּ זְכַרְנוּ בְּזִכְרוֹן טוֹב לְפָנֶיךָ׃
 אָבִינוּ מִלְפָּנֶינוּ כְּתִיבֵנוּ (לנעילס חתמנו) בְּסֵפֶר חַיִּים טוֹבִים׃
 אָבִינוּ מִלְפָּנֶינוּ כְּתִיבֵנוּ (חתמנו) בְּסֵפֶר גְּאֻלָּה וַיְשׁוּעָה׃
 אָבִינוּ מִלְפָּנֶינוּ כְּתִיבֵנוּ (חתמנו) בְּסֵפֶר פְּרִנָּסָה וְכִדְּפָלָה׃
 יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁתֵּן לִי וּלְבָנֵי בֵּיתִי וּלְכָל הַסְּמוּכִים
 עַל שׁוֹלְחָנֵי הַיּוֹם וּבְכָל יוֹם מְזֻנּוֹתֵינוּ בְּכָבוֹד בּוֹכּוֹת שִׁמְךָ הַגָּדוֹל (דִּיקְרֵנוּסֵא)
 הַמְּמוֹנָה עַל הַפְּרִנָּסָה׃

אָבִינוּ מִלְפָּנֶינוּ כְּתִיבֵנוּ (חתמנו) בְּסֵפֶר זְכוֹת׃
 אָבִינוּ מִלְפָּנֶינוּ כְּתִיבֵנוּ (חתמנו) בְּסֵפֶר סְלִיחָה וּמַחֲלָה׃

אֲבִינוּ מִלְפָּנֶיךָ הַצֶּמַח לָנוּ יְשׁוּעָה בְּקָרוֹב :
 אֲבִינוּ מִלְפָּנֶיךָ הָרֶם קָרֵן יִשְׂרָאֵל עֲמָךְ :
 אֲבִינוּ מִלְפָּנֶיךָ הָרֶם קָרֵן מְשִׁיחֶךָ :
 אֲבִינוּ מִלְפָּנֶיךָ מִלֵּא יְדֵינוּ מְבָרְכוֹתֶיךָ :
 אֲבִינוּ מִלְפָּנֶיךָ מִלֵּא אִסְמִינוּ שְׁבָע :
 אֲבִינוּ מִלְפָּנֶיךָ שְׁמַע קוֹלֵנוּ חוּם וְרַחֵם עָלֵינוּ :
 אֲבִינוּ מִלְפָּנֶיךָ קַבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן אֶת־תְּפִלָּתֵנוּ :
 אֲבִינוּ מִלְפָּנֶיךָ פֶּתַח שַׁעְרֵי שָׁמַיִם לְתִפְּלָתֵנוּ :
 אֲבִינוּ מִלְפָּנֶיךָ נָא אֶל־תְּשִׁיבֵנוּ רִיקָם מִלְּפָנֶיךָ :
 אֲבִינוּ מִלְפָּנֶיךָ זְכוֹר כִּי עָפָר אֲנַחְנוּ :
 אֲבִינוּ מִלְפָּנֶיךָ תִּהְיֶה הַשָּׁעָה הַזֹּאת שְׁעַת רַחֲמִים וְעַת
 רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ :

אֲבִינוּ מִלְפָּנֶיךָ חֲמוּל עָלֵינוּ וְעַל עוֹלָלֵינוּ וּמִפִּינוּ :
 אֲבִינוּ מִלְפָּנֶיךָ עֲשֵׂה לְמַעַן הַרוּגִים עַל־שֵׁם קִדְּשֶׁךָ :
 אֲבִינוּ מִלְפָּנֶיךָ עֲשֵׂה לְמַעַן טְבוּחִים עַל יְחִידֶךָ :
 אֲבִינוּ מִלְפָּנֶיךָ עֲשֵׂה לְמַעַן בָּאֵי בָּאֵשׁ וּבַמַּיִם עַל קְדוּשַׁת שְׁמֶךָ :
 אֲבִינוּ מִלְפָּנֶיךָ נִקּוּם לְעֵינֵינוּ נִקְמַת דָּם עֲבָדֶיךָ הַשְּׁפוּךְ :
 אֲבִינוּ מִלְפָּנֶיךָ עֲשֵׂה לְמַעַנְךָ אִם לֹא לְמַעַנֵנוּ :
 אֲבִינוּ מִלְפָּנֶיךָ עֲשֵׂה לְמַעַנְךָ וְהוֹשִׁיעֵנוּ :
 אֲבִינוּ מִלְפָּנֶיךָ עֲשֵׂה לְמַעַן רַחֲמֶיךָ הָרַבִּים :
 אֲבִינוּ מִלְפָּנֶיךָ עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ הַגָּדוֹל הַגָּבוֹר וְהַנּוֹרָא
 שֶׁנִּקְרָא עָלֵינוּ :

אֲבִינוּ מִלְפָּנֶיךָ חֲנֻנוּ וְעֲנֵנוּ כִּי אֵין בָּנוּ מַעֲשִׂים עֲשֵׂה עִמָּנוּ
 צְדָקָה וְחֶסֶד וְהוֹשִׁיעֵנוּ :

והוא רחום לריד לאומרו מעומד ואם לא סמרו מעומד נקרא פורץ גדר ישכנו נחש. ח"א והוא
רחום צדים האכל וכשהולך לביתו יאמר :

והוא רחום | יכפר עון ולא ישחית.
והרבה להשיב אפוי. ולא יעיר כל חמתו.
אתה יי לא תכלא רחמיה ממנו. חסדיך
ואמתך תמיד יצרוני. הושיענו יי אלהינו
וקבצנו מן הגוים להודות לשם קדשך.
להשתבח בתהלתך. אם עונות תשמר
יה. אדני מי יעמוד. כי עמך הסליחה
למען תירא. לא בחטאינו תעשה לנו.
ולא בעונותינו תגמול עלינו. אם עונינו
ענו בנו. יי עשה למען שמך. זכר רחמיה
יי וחסדיך. כי מעולם הויה. יענך יי
ביום צרה ישגבך שם אלהי יעקב. יי
הושיעה המלך יעננו ביום קראנו. אבינו
מלכנו חננו ועננו. כי אין בנו מעשים.
עשה עמנו צדקה כרוב רחמיה והושיענו
למען שמך. אדונינו אלהינו. שמע קול
תחנונינו. וזכר לנו את ברית אבותינו.
והושיענו למען שמך. ועתה אדני אלהינו
אשר הוצאת את עמך מארץ מצרים
ביר חזקה. ותעשך שם ביום הזה.

חטאנו רשענו: אדני ככל צדקותיך ישוב
נא אפק וחסמתך מעירך ירושלם הר-
קודשך. כי בחטאינו ובעונות אבותינו.
ירושלים ועמך לחרפה לכל סביבותינו:
ועתה שמע אלהינו אל-תפלת עבדך
ואל-תחנונו. והאר פניך על-מקדשך
השמים. למען אדני:

הטרה אלהי אונק ושמע. פקח עיניך וראה
שוממותינו והעיר אשר נקרא שמך עליה. כי לא על
צדקתינו אנחנו מפילים תחנונינו לפניך. כי על-
רחמיך הרבים. אדני שמעה. אדני סלחה. אדני
הקשיבה ועשה אל תאחר. למענך אלהי. כי שמך
נקרא על-עירך ועל-עמך: אבינו אב הרחמן הראנו
אות לשובה. וקבץ נפוצותינו מארבע כנפות הארץ.
יפירו וידעו כל-הגוים כי אתה יי אלהינו: ועתה יי
אבינו אתה. אנחנו החמר ואתה יוצרנו ומעשה ידך
פלנו: אבינו מלכנו צורנו וגאלנו: חוסה יי על עמך
ואל-תתן נחלתך לחרפה למשלבם גוים. למה יאמרו
בעמים איה אלהיהם: ידענו כי חטאנו ואין מי יעמוד
בעדנו אלא שמך הגדול יעמד-לנו בעת-צרה: ברחם
אב על בנים רחם עלינו. חמול על-עמך. רחם על-
נחלתך. חוסה-נא פרוב רחמיך. חננו ונענו כי לך יי
הצדקה. עשה נפלאות בכל עת:

הַבֵּט נָא וְהוֹשִׁיעָה נָא צֶאֱן מִרְעִיתֶךָ
וְאַל-יִמְשַׁל-בָּנוּ קֶצֶף. כִּי לֵךְ יִי הַיְשׁוּעָה
בְּךָ תוֹחֵלְתֵנוּ אֱלֹהֵי סְלִיחוֹת. אָנָּה סִלַּח-
נָא כִּי אֵל טוֹב וְסִלַּח אַתָּה:

אָנָּה מֶלֶךְ רַחוּם וְחַנוּן. זְכוּר וְהַבֵּט
לְבָרִית בֵּין הַבְּתָרִים. וְתִרְאֶה לְפָנֶיךָ
עֲקֻדַּת יָחִיד וְלִמְעַן יִשְׂרָאֵל אֲבִינוּ: אֵל-
תַּעֲזִבֵנוּ אֲבִינוּ. וְאַל תִּשְׁשֵׁנוּ מִלְכֵנוּ. וְאַל
תִּשְׁכַּחֵנוּ יוֹצְרֵנוּ. וְאַל תַּעַשׂ עִמָּנוּ כְּלָה
בְּגָלוֹתֵינוּ. כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנוּן וְרַחוּם אַתָּה:

אֵין כְּמוֹךָ חַנוּן וְרַחוּם יִי אֱלֹהֵינוּ. אֵין כְּמוֹךָ אֵל אֶרֶץ
אֲפִים וְרַב חֶסֶד וְאַמֶּת. הוֹשִׁיעֵנוּ וְרַחֲמֵנוּ בְּרַחֲמֶיךָ
הַרְבִּים. מִרְעַשׁ וּמִרְגָּז הַצִּילָנוּ: זְכוּר לַעֲבָדֶיךָ לְאַבְרָהָם
לְיִצְחָק וּלְיַעֲקֹב: אֵל-תִּפְּסֵן אֵל (קָשִׁי הָעַם הַזֶּה וְאַל-
רָשָׁעוֹ וְאַל-חַטָּאתוֹ) קָשִׁינוּ וְאַל-רָשָׁעֵנוּ וְאַל-חַטָּאתֵנוּ:
שׁוּב מִחֶרֶן אִפְּךָ. וְהִנָּחֵב עַל-הָרָעָה לְעַמֶּךָ: וְחֶסֶד
מִמָּנוּ מִכַּת הַמָּוֶת. כִּי רַחוּם אַתָּה: כִּי בֵן יִרְכָּךָ.
(לַעֲשׂוֹת) עֲשֵׂה חֶסֶד חֲנֻם בְּכָל-דּוֹר וְדוֹר: חוֹסֶה יִי
עַל-עַמֶּךָ וְהַצִּילָנוּ מִזַּעֲמָךָ. וְהִסֵּר מִמָּנוּ מִכַּת הַמִּגְפָּה
וּגְזֵרָה קָשָׁה כִּי אַתָּה שׁוֹמֵר יִשְׂרָאֵל: לֵךְ יִי הַצִּדִּיקָה
וְלָנוּ בִּשְׁתַּת הַפָּנִים: מַה-נֶּתְאוּנֵן מַה-נֶּאֱמַר. מַה-נֶּדְבָר
וּמַה-נֶּצֶטֶדֶק: נַחֲפִישָׁה דָרְכֵינוּ וְנַחֲקָרָה וְנִשְׁוֹכַח אֵלֶיךָ

כִּי יִמְנָךְ פְּשׁוּטָה לְקַבֵּל שָׁבִים׃ אָנָּה ייִ הוֹשִׁיעָה נָּא׃
 אָנָּה ייִ הַצְלִיחָה נָּא׃ אָנָּה ייִ עֲנֵנוּ בַּיּוֹם קָרָאנוּ׃ לָךְ
 ייִ חֲצִינוּ לָךְ ייִ קִוִּינוּ לָךְ ייִ נִיחַל׃ אֶל־תַּחֲשָׁה וּתְעַנֵּנוּ׃
 כִּי נָאֵמוּ גוֹיִם אֲבָדָה תִּקְוָתָם׃ כָּל־כָּרֶךְ וְכָל־קוֹמָה
 לַפָּנֶיךָ (לָךְ) לְבַד תִּשְׁתַּחֲוֶה׃

הַפּוֹתַח יָד בְּתִשׁוּבָה לְקַבֵּל פּוֹשְׁעִים
 וְחַטָּאִים׃ נִבְהֶלָה נַפְשֵׁנוּ מֵרֹב עֲצָבוֹנֵנוּ׃
 אֶל־תִּשְׁכַּחֲנוּ נֶצַח קוֹמָה וְהוֹשִׁיעֵנוּ כִּי
 חֲסִינוּ בָּךְ׃ אֶל־תִּשְׁפּוֹךְ חֲרוֹנְךָ עָלֵינוּ כִּי
 אֲנַחֲנוּ עִמָּךְ בְּנֵי בְרִיתְךָ׃ אֵל הַבִּיטָה וְלֹא
 כְּבוֹדֵנוּ בְּגוֹיִם׃ וְשַׁקְצוּנוּ כְּטַמְאֹת הַנְּדָה׃
 עַד־מָתִי עֲזָךְ בִּשְׁבִי׃ וְתַפְאֶרֶתְךָ בְּיַד־צָר׃
 עוֹרְרָה גְבוּרָתְךָ וְהוֹשִׁיעֵנוּ לְמַעַן שִׁמְךָ׃
 אֲיִמְעֻטוּ לַפָּנֶיךָ תִּלְאוֹתֵינוּ׃ מִהֵרָ יִקְדְּמוּנוּ
 רַחֲמֶיךָ בְּעֵת צָרוֹתֵינוּ׃ לֹא לְמַעַנֵּנוּ אֵלָּא
 לְמַעַנְךָ פֶּעַל׃ וְאֵל תִּשְׁחִית זִכְרֵךְ שְׁאֲרֵיתֵנוּ
 כִּי לָךְ מִיַּחֲלוֹת עֵינֵינוּ׃ כִּי אֵל מֶלֶךְ חֲנוּן
 וְרַחוּם אַתָּה׃ וְזִכּוֹר עֲדוֹתֵינוּ בְּכָל־יּוֹם
 תָּמִיד אוֹמְרִים פְּעָמִים בְּאַהֲבָה שִׁמְעֵ
 יִשְׂרָאֵל ייִ אֱלֹהֵינוּ ייִ אֶחָד׃
 ייִ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל שׁוּב מִחֲרוֹן אַפֶּיךָ וְהִנָּחֵם
 עַל־דִּרְעָה לְעַמָּךְ׃

שחרית

הִבֵּט מִשָּׁמַיִם וַיֵּרָאָהּ. כִּי הָיִינוּ לַעֲג וְקָלָם בְּגוֹיִם. נָחַשְׁבָנוּ כְּצֹאן
לְטִבַּח יוֹכֵל לַהֲרוֹג וּלְאַבֵּד וּלְמַכּוֹת וּלְחַרְפָּה:

וּבְכָל זֹאת שָׁמַךְ לֹא שָׁכַחְנוּ נָא אֱלֹ-
הֵת שָׁכַחְנוּ: " אלהי

זָרִים אֹמְרִים אֵין תּוֹחֵלֶת וְתִקְוָה. חוֹן אֹם לְשִׁמְךָ מִקְוָה. מְהוֹרֵ
יִשׁוּעֵתָנוּ קָרְבָה. יִגְעֵנוּ וְלֹא הוֹנֵחַ לָנוּ. רַחֲמֶיךָ יִכְבְּשׁוּ אֶת־פִּעְסְךָ
מֵעַלֵינוּ:

אָנָּה שׁוֹב מִחֲרוֹנְךָ. וְרַחֵם סְגֻלָּה אֲשֶׁר
בְּחִירָתְךָ: " אלהי

חֹסֶה יְיָ עָלֵינוּ בְּרַחֲמֶיךָ. וְאֵל־תִּתְּנֵנוּ בְיַד־אֲבֹרִים. לָמָּה יֹאמְרוּ
הַגּוֹיִם אֵיהָ נָא אֱלֹהֵיהֶם לְמַעַנְךָ עֲשֵׂה עִמָּנוּ חֶסֶד וְאֵל־תֹּאחֲרֵ:

אָנָּה שׁוֹב מִחֲרוֹנְךָ. וְרַחֵם סְגֻלָּה אֲשֶׁר
בְּחִירָתְךָ: " אלהי

קוֹלָנוּ תִשְׁמַע וְתַחֲוֹן. וְאֵל־תִּשְׁשֵׁנוּ בְיַד אֹיְבֵינוּ לְמַחֲוֹת אֶת־שִׁמְנוּ.
זְכוּר אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לְאַבְרָהָם. כְּכֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם אֲרֻבָה אֶת־
זְרַעְכֶם. וְעַתָּה נִשְׁאַרְנוּ מֵעַט מִהֲרַבָּה:

וּבְכָל זֹאת שָׁמַךְ לֹא שָׁכַחְנוּ. נָא אֱלֹ-
הֵת שָׁכַחְנוּ: " אלהי

עֲזָרְנוּ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל עַל־דְּבַר כְּבוֹד שְׁמֶךָ.

וְהַצִּילָנוּ וּבִפֶּר עַל־חַטֹּאתֵינוּ. לְמַעַן שְׁמֶךָ:

יְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל. שׁוֹב מִחֲרוֹן אַפֶּיךָ וְהִנָּחֵם עַל־הֲרָעָה לְעַמֶּיךָ:

שׁוֹמֵר יִשְׂרָאֵל שׁוֹמֵר שְׂאֲרֵית יִשְׂרָאֵל וְאֵל

יֹאבֵד יִשְׂרָאֵל. הָאֹמְרִים שָׁמַע יִשְׂרָאֵל:

שׁוֹמֵר גּוֹי אֶחָד שָׁמֹר שְׂאֲרֵית עַם אֶחָד

וְאֵל־יֹאבֵד גּוֹי אֶחָד. הַמִּיחָדִּים שְׁמֶךָ יי
אֱלֹהֵינוּ יי אֶחָד :

שׁוֹמֵר גּוֹי קָדוֹשׁ שְׁמוֹר שְׁאֲרִית עִם קָדוֹשׁ
וְאֵל־יֹאבֵד גּוֹי קָדוֹשׁ הַמְּשַׁלְּשִׁים בְּשֵׁלֶשׁ
קְדָשׁוֹת לְקָדוֹשׁ :

מִתְרַצָּה בְּרַחֲמִים וּמִתְפַּיִם בְּתַחֲנוּנִים
הַתְרַצָּה וְהַתְפַּיִם לְדוֹר עָנִי כִּי אֵין עֲוֹנָר :
אֲבִינוּ מִלְכֵנוּ. חָנֵנוּ וְעֲנֵנוּ. כִּי אֵין בָּנוּ מַעֲשִׂים. עֲשֵׂה
עִמָּנוּ צְדָקָה וְחֶסֶד וְהוֹשִׁיעֵנוּ :

וְאַנְחֵנוּ לֹא נִדַּע מִה־נַּעֲשֶׂה כִּי עָלֶיךָ עֵינֵינוּ : זְכוּר
רַחֲמֶיךָ יי וְחֶסְדֶּיךָ כִּי מֵעוֹלָם הָמְדָה : יְהִי־חֶסְדְּךָ יי
עָלֵינוּ כַּאֲשֶׁר יִחַלְנוּ לָךְ : אֶל־תִּזְכֹּר־לָנוּ עֲוֹנוֹת רַאשׁוֹנִים
מִהֵר יִקְדָּמוּנוּ רַחֲמֶיךָ כִּי רַלּוֹנוּ מְאֹד : עֲזֹרָנוּ בְּשֵׁם
יי עֲשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ : חָנֵנוּ יי חָנֵנוּ כִּי רַב שָׁבַעְנוּ בּוֹז :
בְּרָגְזוּ רַחֵם תִּזְכֹּר בְּרָגְזוּ עֲקָדָה תִּזְכֹּר בְּרָגְזוּ תְּמִימוֹת
תִּזְכֹּר : יי הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בַּיּוֹם קָרְאָנוּ : כִּי הוּא
יִדַּע יִצְרָנוּ זְכוּר כִּי עָפָר אֲנָחֵנוּ : עֲזֹרָנוּ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
עַל־דְּבַר כְּבוֹד שְׁמֶךָ וְהַצִּילָנוּ וְכִפֵּר עַל חַטֹּאתֵינוּ
לְמַעַן שְׁמֶךָ :

בשמי ובחמישי אומרים אל ארך אפים לנו :

כמנהג פולין.

כמנהג אשכנז.

אל ארך אפים ורַב־חֶסֶד	אל ארך אפים ומִלֵּא רַחֲמִים
וְאָמַת אֶל־בְּאִפָּךְ רַחוּבֵינוּ :	אֶל־תִּסְתֵּר פָּנֶיךָ מִמֶּנּוּ : חוֹסֶה
חוֹסֶה יי עַל עִמָּךְ וְהוֹשִׁיעֵנוּ	יי עַל יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ וְהַצִּילָנוּ

מִכָּל־רָע : חֲטֵאוֹנוּ לָךְ אֲדוֹן . | מִכָּל־רָע : חֲטֵאוֹנוּ לָךְ אֲדוֹן .
סֶלֶח־נָא בְּרֹב רַחֲמֶיךָ אֵל : | סֶלֶח־נָא בְּרֹב רַחֲמֶיךָ אֵל :

כַּשְׁפוֹתָחִין הַלְכוֹן הַקּוֹדֶשׁ לְאוֹמְרִים זֶה :

וַיְהִי בְּנִסְעֵי הָאָרֶץ וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה קוֹמֵה יְיָ וַיִּפְצוּ אֲיִבֶיךָ וַיִּנָּסוּ
מִשְׁנֵאֶיךָ מִשְׁנֵיךָ : כִּי מִצִּיּוֹן תֵּצֵא תוֹרָה וּדְבַר יְיָ מִירוּשָׁלַיִם : בְּרוּךְ
שֶׁנֶּתַן תוֹרָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּקֹדֶשְׁתּוֹ :

בְּרִיךְ שְׁמֶה דְּמֵרָא עֲלֵמָא בְּרִיךְ בְּתִרְךָ וְאַתְרְךָ : יְהֵא רַעוּתְךָ עִם
עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל לְעֵלָם . וּפְוֹרְקֵן יְמִינְךָ אַחֲוֵי לְעַמְּךָ בְּבֵית מִקְדָּשְׁךָ
וּלְאַמְטוּיָא לָנָא מִשׁוּב נְהוּרְךָ וּלְקַבֵּל צְלוֹתָנָא בְּרַחֲמִין : יְהֵא
רַעוּיָא קֳדָמְךָ דְּתוֹרְךָ לֵן חַיִּין בְּטְבוּתָא וּלְהוּי אָנָּא פְּקִידָא בְּגו
צְדִיקָיָא . לְמַרְחֵם עָלֵי וּלְמַנְטֵר יְתִי וַיִּת פֶּל דִּי לִי וְדִי לְעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל :
אַנְתָּ הוּא זֶן לְכָלָא וּמִפְּרָגִים לְכָלָא : אַנְתָּ הוּא שְׁלִיט עַל כָּלָא .
אַנְתָּ הוּא דְּשְׁלִיט עַל מַלְכֵיָא וּמַלְכוּתָא דִּילָךְ הִיא . אָנָּא עֲבֻדָּא
דְּקוֹדֶשָׁא בְּרִיךְ הוּא דְּסִגִּידָנָא קַמָּה וּמִקָּמָא דִּיקָר אֲוִרִיתָה בְּכָל
עֶדֶן וְעֶדֶן . לָא עַל אָנָּשׁ רַחֲיִצָנָא . וְלָא עַל בֶּר אֱלֹהִין סְמִיכָנָא .
אֱלָא בְּאַלְהָא דְּשַׁמְיָא . דְּהוּא אֱלֹהָא קְשׁוּט . וְאַוִרִיתָה קְשׁוּט .
וּנְבִיאָוּהִי קְשׁוּט . וּמִסְגָּא לְמַעַבְד טְבֹון וְקְשׁוּט . בֵּה אָנָּא רַחֲיִין .
וּלְשִׁמָּה קְדִישָׁא וְקִירָא אָנָּא אֲמֵר תּוֹשְׁבָחֵן . יְהֵא רַעוּיָא קֳדָמְךָ
דִּתְפַתַּח לִבִּי בְּאוֹרִיתָא וְתַשְׁלִים מִשְׁאַלִּין דְּלִבָּא . וְלִבָּא דְּכָל
עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל . לְטַב וּלְחַיִּין וּלְשָׁלָם :

הַסֵּדֶן לְאוֹמְרִים :

גְּדִלּוֹ לִי אֶתִּי וְנִרְוֹמָמָה שְׁמוּ יַחְדָּו :

וְאַחֲרֵי כֵן יֵלְמְנוּ הַקֵּהל :

לָךְ יְיָ הַגְדִּלָּה וְהַגְבִּירָה וְהַתְּפַאֲרָה וְהַנִּצָּח וְהַהוֹד כִּי כָל בְּשָׁמַיִם
וּבְאָרֶץ לָךְ יְיָ הַמְּמַלְכָּה וְהַמְּתַנַּשֵּׂא לְכָל לְרָאשׁ : רֹמְמוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
וְהַשְׁתַּחֲוּוּ לַהֲדוּם רִגְלֵיו קְדוֹשׁ הוּא : רֹמְמוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְהַשְׁתַּחֲוּוּ
לְהַר קְדוֹשׁ כִּי קְדוֹשׁ יְיָ אֱלֹהֵינוּ :

אֲב הַרְחֵמִים הוּא יִרְחֵם עִם עַמּוּסִים וַיִּזְכּוּר בְּרִית אֲתָנִים וַיַּצִּיל

נִשְׁשׁוּתֵינוּ מִן הַשְּׁעוֹת הָרָעִית וַיִּגְעַר בַּיָּצֵר הָרַע מִן הַנְּשׁוּאִים וַיַּחֲזֵן
אֹתָנוּ לְסִלִּיטַת עֵלְמִים וַיִּמְלֵא מִשְׁאֲלוֹתֵינוּ בְּמַדָּה מוֹבָה יְשׁוּעָה
וּרְחֻמִּים :

סוּ וְתִגְלֶה וְתִרְאֶה מַלְכוּתוֹ עָלֵינוּ בְּזִמְנֵי קָרוֹב וַיַּחֲזֵן פְּלִיטָתוֹ
וּפְלִיטַת עַמּוֹ בֵּית יִשְׂרָאֵל לַחֵן וּלְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים וּלְרָצוֹן וְנֹאמַר
אָמֵן : הַכֹּל הָבּוֹ גָּדֹל לֵאלֹהֵינוּ וְתֵנוּ כְּבוֹד לַתּוֹרָה כִּהֵן קָרֵב.
יַעֲמֹד (ר' פב"פ הבהן) :

קִסל בָּרוּךְ שֶׁנִּתֵּן תּוֹרָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּקִדְשָׁתוֹ : תּוֹרַת יי תְּמִימָה
מְשִׁיבַת נֶפֶשׁ עֲדוּת יי נֶאֱמָנָה מַחְפִּימַת פְּתִי : פְּקוּדֵי יי יִשְׁרִים
מְשַׁמְחֵי לֵב מִצּוֹת יי בָּרָה מְאִירַת עֵינַיִם : יי עוֹ לְעַמּוֹ יִתֵּן יי
יִבְרַךְ אֶת עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם : הָאֵל תָּמִים דֶּרֶכּוֹ אִמְרַת יי צְרוּפָה מִגֵּן
הוּא לְבַל הַחֲסִים בּוֹ : וְאַתֶּם הַדְּבָקִים בְּיי אֱלֹהֵיכֶם חַיִּים כָּלכֶם
הַיּוֹם :

ויצרך הזכרות בקול כס בָּרְכוּ אֶת־יי הַמְּבָרֵךְ :

ויענו הקהל בָּרוּךְ יי הַמְּבָרֵךְ לְעוֹלָם וָעֶד :

בָּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר בָּחַר־בָּנוּ
מִכָּל־הָעַמִּים וְנָתַן־לָנוּ אֶת־תּוֹרָתוֹ. בָּרוּךְ אַתָּה יי נוֹתֵן
הַתּוֹרָה :

ולחזר הקריאה יצרך :

בָּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר נָתַן־לָנוּ
תּוֹרַת אֱמֶת וְחַיִּי עוֹלָם נִשְׁע בְּתוֹכָנוּ : בָּרוּךְ אַתָּה יי
נוֹתֵן הַתּוֹרָה :

כשנגזרים הס"ת לריך הקהל לרחות הכתב ולומר זה :

וְזֹאת הַתּוֹרָה אֲשֶׁר שָׁם מֹשֶׁה לְפָנַי בְּנִי־יִשְׂרָאֵל. עַל־פִּי יי
בְּיַד מֹשֶׁה : תּוֹרָה צִוָּה לָנוּ מֹשֶׁה מִוַּד שָׁה קְהִלּוֹת יַעֲקֹב : עַץ חַיִּים
הִיא לַמַּחְזִיקִים בָּהּ. וְתוֹמָכֶיהָ מֵאֲשֶׁר : דְּרָכֶיהָ דֶּרֶכֵי נֶעֱם. וְכָל־
נְתִיבֶיהָ שָׁלוֹם : אֲרֶךְ יָמִים בְּיַמִּינָהּ בְּשִׁמְאַלָּהּ עֲשֶׂר וְכְבוֹד : יי
חֶסֶד לְמַעַן צְדָקוֹ. יִגְדִּיל תּוֹרָה וַיִּאֲדִיר :

צמחי ונחמיי קודם לשכרי ילנוכ סחון זה:

יהי רצון מלפני אבינו שבשמים. לכונן את בית חיינו ולהשיב
את שכינתו בתוכנו במהרה בימינו ונאמר אמן:
יהי רצון מלפני אבינו שבשמים. לרחם עלינו ועל פליטתנו
ולמנוע משחית ומגפה מעלינו ומעל כל עמו בית ישראל ונאמר
אמן:

יהי רצון מלפני אבינו שבשמים. לקיים בנו חכמי ישראל הם
ונשיהם ובניהם ובנותיהם ותלמידיהם ותלמידי תלמידיהם בכל
מקומות מושבותיהם ונאמר אמן:
יהי רצון מלפני אבינו שבשמים. שנשמע ונתפטר בשורות
טובות ישועות ונקמות. ויקבץ גדחינו מארבע פנסות הארץ
ונאמר אמן:

אחינו כל בית ישראל הנתונים בצרה ובשביה. העומדים
בין בים ובין ביבשה. המקום ירחם עליהם ויוציאם מצרה
לרוחה. ומאפלה לאורה. ומשעבוד לגאולה השתא בעגלא
ובזמן קריב ונאמר אמן:

סחון לוונכ:

יהללו את שם יי כי נשגב שמו לבדו:

והקהל לוונכ:

הודו על ארץ ושמים: וירם קרן לעמו תהלה לכל-
חסידיו לבני ישראל עם קרבו הללויה:

בחול וכו' ושת צמחה לוונכ לרוד מוסור.

כד לרוד מוסור. ליי הארץ ומלואה תבל וישבי בה: כי הוא
על ימים יסדה ועל נהרות יכוננה: מי יעלה בהר יי ומי יקום
במקום קדשו: נקי כפים ובר לבב אשר לא נשא לשוא נפשי
ולא נשבע למרמה: ישא ברכה מאת יי וצדקה מאלהי ישעו:
זה הור הדשיו מבקשי פניו יעקב סלה: שאו שערים ראשיכם
והנשאו פתחי עולם ויבא מלך הכבוד: מי זה מלך הכבוד יי
עוזו וגבור יי גבור מלחמה: שאו שערים ראשיכם ושאו פתחי

עולם ויבא מלך הכבוד : מי הוא זה מלך הכבוד יי צבאות הוא
מלך הכבוד סלה :

בשעה הכנסת ס"ח להיכל יאמר זה :

ובגדה יאמר שובה יי רבבות אלפי ישראל : קומה
יי למנוחתך אתה וארון עזך : כהניך ילבשו צדק
וחסידיך ירננו : בעבור דוד עבדך אלתשוב פני
משיחך : כי לקח טוב נתתי לכם תורתי אלתעזובו :
עץ חיים היא למחזיקים בה ותומכיה מאשר : דרכיה
דרכי-נעם וכל-נתיבותיה שלום : השיבנו יי אליך
ונשובה חדש ימינו בקדם :

דיני קדיש וזכרו ממלכ לקמן 73 ק"ב .

אשרי יושבי ביתך . עוד יהללוך סלה :
אשרי העם שפכה לו אשרי העם שיי אלהיו :

קס"ה תהלה לדוד . ארוממך אלהי המלך ואברכה שמך לעולם
ועד : בכל-יום אברכה ואהללה שמך לעולם ועד : גדול יי ומהלל
מאד ולגדלתו אין חקר : דוד לדוד ישבח מעשיך וגבורתיך
וגידו : הדר כבוד הודך ודברי נפלאותיך אשיחה : ועוזו נוראותיך
יאמרו וגדלתך אספרנה : זכר רב טובך יביעו וצדקתך ירננו :
חנון ורחום יי ארך אפים וגדל-חסד : טוב יי לכל ורחמיו על-
כל-מעשיו : יודוך יי כל-מעשיך וחסידיך יברכוה : כבוד
מלכותך יאמרו וגבורתך ידברו : להודיע לבני האדם גבורתו
וכבוד הדר מלכותו : מלכותך מלכות כל-עולמים וממשלתך
בכל-דור ודור : סומך יי לכל-הנפלים וזיקק לכל-הכפופים :
עיני כל אליך ישברו ואתה נותן להם את-אכלם בעתו : פותח
את-ידך ומשביע לכל-חי רצון : צדיק יי בכל-דרכיו וחסיד
בכל-מעשיו : קרוב יי לכל-קראיו לכל אשר יקראהו באמת :

רצון-יראיו יעשה ואת-שועתם ישמע ויושיעם: שומר יי את-
כל-אהביו ואת כל-הרשעים ישמיד: תהלת יי ידבר-פי ויברך
כל-בשר שם קדשו לעולם ועד: ואנחנו נברך יה מעתה ועד-
עולם הללויה:

חין חוננים לזכרם לא זכ"ח ולא זכוכה ולא זכורים קטן ז' ימים ולא זכורים גדול ז' ימים
ולא זכרם פסח ולא זכ' זכר ולא זכר יום כפור ולא זכ"ה. חזל זכרו חג וזכר"ה ול"ג
זכורם ושלשה ימי הגבלה וזכ"ו זכר וזכ"ו זכרם ח"א חזרו זכית חזל ר"ל:

למנצח מזמור לדוד: יענך יי ביום צרה. ישגבך
שם אלהי יעקב: ישלח-עזרך מקדש. ומציון יסעדך:
יזכר כל-מנחתך. ועולתך ידשנה סלה: יתן-דך
כלבבך וכל-עצתך ימלא: נרננה בישועתך ובשם-
אלהינו נדגל ימלא יי כל-משאלותיך: עתה ידעתי
כי הושיע יי משיחו יענהו משימי קדשו. בגבורות
ישע ימינו: אלה ברכב ואלה בסוסים. ואנחנו
בשם-יי אלהינו נזכיר: המה פרעו ונפלו. ואנחנו
קמנו ונתעודד: יי הושיעה. המלך יענהו ביום-קראנו:
ובא לציון גואל ולשבי פשע ביעקב נאם
יי. ואני זאת בריתי אותם אמר יי רוחי אשר
עליך ודברי אשר שמתי בפיה. לא ימוש
מפיה ומפי זרעך ומפי זרע זרעך אמר יי.
מעתה ועד עולם: ואתה קדוש יושב
תהלות ישראל: וקרא זה אל-זה ואמר
קדוש קדוש קדוש יי צבאורת מלא כל
הארץ בבודו: ומקבלין מן-דין ואמרין
קדיש בשימי מרומא עילאה בית שכינתה.

קדִישׁ עַל־אַרְעָא עוֹבֵד גְּבוּרָתָהּ. קִדְיִשׁ
 לְעֵלָם וּלְעֵלְמֵי עֲלְמֵיָא. יי צְבָאוֹת מְלִיא
 כָּל־אַרְעָא זִיו יְקָרָהּ: וְתִשְׁאַנֵּי רוּחַ וְאִשְׁמַע
 אַחֲרֵי קוֹל רַעַשׁ גָּדוֹל. בְּרוּךְ כְּבוֹד יי
 מִמְּקוֹמוֹ: וְנִמְלִתֵּנִי רוּחָא וְשִׁמְעַת בְּתַרֵּי
 קִלְזִיע סְגִיא דְּמִשְׁבַּחִין וְאִמְרִין: בְּרוּךְ
 יְקָרָא דִּי מֵאַתֵּר בֵּית שְׁכִינָתָהּ: יי יִמְלֹךְ
 לְעֵלָם וָעַד: יי מְלְכוּתָהּ קָאֵם לְעֵלָם
 וּלְעֵלְמֵי עֲלְמֵיָא: יי אֱלֹהֵי אַבְרָהָם יִצְחָק
 וְיִשְׂרָאֵל אֲבוֹתֵינוּ. שְׁמְרָה־זֹאת לְעוֹלָם לְיִצְרָאֵל
 מִחֲשֻׁבוֹת לִבָּב עַמָּךְ. וְהִכֵּן לְבָבְךָ אֵלֶיךָ:
 וְהוּא רַחוּם יְכַפֵּר עוֹן וְלֹא יִשְׁחִית וְהִרְבָּה
 לְהַשִּׁיב אָפּוֹ וְלֹא יַעִיר כָּל חֲמָתוֹ: כִּי אַתָּה
 אֲדֹנֵי טוֹב וְסֶלָח וְרַב חֶסֶד לְכָל קְדָאִיךָ:
 צְדָקָתְךָ צֶדֶק לְעוֹלָם וְתוֹרָתְךָ אֱמֶת. תִּתֵּן
 אֱמֶת לְיַעֲקֹב חֶסֶד לְאַבְרָהָם אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ
 לְאַבְוֹתֵינוּ מִיָּמֵי קֶדֶם. בְּרוּךְ אֲדֹנֵי יוֹם
 יַעֲמֹס־לָנוּ הָאֵל יִשׁוּעָתָנוּ סֶלָה: יי צְבָאוֹת
 עֲמָנוּ מִשְׁנֵב לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֶלָה: יי
 צְבָאוֹת אֲשֶׁר־אָדָם בּוֹטַח בְּךָ: יי הוֹשִׁיעָה
 הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְּיוֹם־קִרְיָנוּ: בְּרוּךְ הוּא

אלהינו שבראנו לכבודו והבדילנו מן
 התועים ונתן לנו תורת אמת וחי עולם
 נטע בתוכנו הוא יפתח לבנו בתורתו
 וישם בלבנו אהבתו ויראתו ולעשות
 רצונו ולעבדו בלבב שלם למען לא ניגע
 לריק ולא נלד לבהלה: יהי רצון מלפניך
 יי אלהינו ואלהי אבותינו שנשמור חקיך
 בעולם הזה ונזכה ונחיה ונראה ונירש
 טובה וברכה לשני ימות המשיח ולחיי
 העולם הבא: למען יזמרך כבוד ולא
 ידם יי אלהי לעולם אודך: ברוך הגבר
 אשר יבטח ביי והיה יי מבטחו: בטחו
 ביי עדי עד כי ביה יי צור עולמים: ויבטחו
 בך יודעי שמך כי לא עזבת דרשיך יי:
 יי חפץ למען צדקו יגדיל תורה ויאדיר:

יי אדונינו מה אדיר שמך בכל הארץ: חזקו ויאמן לבבכם כל המיחלים ליי:

ועתה יגדל נא פח אדני כאשר דברת לאמר:

זכר רחמיה יי וחסדיה כי מעולם המה:

מן יתגדל ויתקדש שמה רבא בעלמא דיי-ברא ברעותה וימליך
 מלכותה ויצמח פורקניה ויקרב משיחה בתיכון וביזמיכון ובתי
 דכל-בית ישראל בעגלא ובזמן קריב ואמרו אמן:

קהל יהא שמה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמא:

מן יתברך וישתבח ויתפאר ויתרומם ויתגשא ויתהדר ויתעלה

וַיִּתְהַלֵּל שְׁמָהּ דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְעֵלָא (נעש"ס ולעלא) מִן כָּל-
בְּרַכָּתָא וְשִׁירָתָא תְּשַׁבַּחְתָּא וְנַחֲמָתָא דְאַמִּירָן בְּעֵלְמָא וְאָמְרוּ אָמֵן:
קבל קבל בְּרַחֲמִים וּבְרַצוֹן אֶת-תְּפִלָּתֵנוּ:

סז תתקבל צלותהון ובעותהון דכל-ישראל קדם אבוהון די
בשמיא ואמרו אמן:

קבל יהי שם יי סבדך מעתה ועד עולם:

סז יהא שלמא רבא מן שמיא וחיים עלינו ועל כל-ישראל ואמרו אמן:
קבל עזרי מעם יי עשה שמים וארץ:

סז עשה שלום במרומיו הוא יעשה שלום עלינו ועל כל-ישראל
ואמרו אמן:

ביונים שאין לומרם חסדן חן לומרם תפלה לדוד כק מחסילין מן בית יעקב וביונים
שאין לומרם גם אל ארך אפים גם בית יעקב חן לומרם כק השיר של יום.

סו תפלה לדוד הטה יי אזנה ענני כי עני ואביון אני: שמרה
נפשי כי חסיד אני הושע עבדך אתה אלהי הבוטח אליך. חנני
אדני כי אליך אקרא כל היום: שמח נפש עבדך כי אליך אדני
נפשי אשא: כי אתה אדני טוב וסלח ורב חסד לכל קראיך:
האזינה יי תפלתי והקשיבה בקול תחנונותי: ביום צרתי
אקראך כי תענני: אין כמוך באלהים. אדני ואין כמעשיך: כל
גוים אשר עשית יבואו וישתחוו לפניך אדני ויכבדו לשמך:
כי גדול אתה ועשה נפלאות אתה אלהים לבדך: הורני יי דרכך
אהלך באמתך יחד לבבי ליראה שמך: אודה. אדני אלהי בכל
לבבי ואכבדה שמך לעולם: כי חסדך גדול עלי והצלת נפשי
משאול תחתיה: אלהים ידים קמו עלי ועדת עריצים בקשו נפשי
ולא שמוך לנגדם: ואתה אדני אל רחום וחנון ארך אפים ורב
חסד ואמת: פנה אלי וחנוני תנה ענה לעבדך והושיעה לבן
אמתך. עשה עמי אות לטובה ויראו שנאי ויבשו כי אתה יי
עזרתני ונחמתני:

בית יעקב לכו ונלכה באור יי כי כל העמים ילכו איש בשם
אלהיו ואנחנו נלך בשם יי אלהינו לעולם ועד:

שיר המעלות לדוד לולי יי שהיה לנו יאמר נא ישראל: לולי

יְיָ שְׁהִיָּה לָנוּ בְּקוֹם עֲלֵינוּ אָדָם : אֲזִי חַיִּים בְּלָעוֹנוּ בַּחֲרוֹת אָפָם
 בָּנוּ : אֲזִי הַמַּיִם שְׁטָפוּנוּ נַחֲלָה עֶבֶר עַל-נַפְשֵׁנוּ : אֲזִי עֶבֶר עַל-
 נַפְשֵׁנוּ הַמַּיִם הַיִּידוּנִים : בָּרוּךְ יְיָ שֶׁלֹּא נִתְּנָנוּ טָרֶף לְשֹׁנֵיהֶם :
 נַפְשֵׁנוּ בַּצָּפוֹר נִמְלְטָה מִפֶּחַ יוֹקְשִׁים הַפֶּחַ נִשְׁבַּר וַאֲנַחְנוּ נִמְלְטָנוּ :
 עֲזָרְנוּ בָּשֵׁם יְיָ עֲשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ :

ואח"כ אומרים שיר של יום ולריך לומר קודם לכן היום יום ראשון בשבת או שני בשבת ובזה
 מקיים מ"ע זכור את יום השבת שלריך להזכיר שבת בכל יום :

מזמורים של יום

ציוס ראשון אומרים :

הַיּוֹם יוֹם רֵאשׁוֹן בְּשַׁבָּת שָׁבוּ הָיוּ הַלְלוּם אֹמְרִים
 בְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ :

כִּד לְדוֹד מְזֻמֹּר. לִי הָאָרֶץ וּמְלוֹאָה תִּבֵּל וַיֵּשְׁבִי בָּהּ : כִּי-הוּא
 עַל-יָמִים יִסְדָּה וְעַל-נְהָרוֹת יִכּוֹנְנָהּ : מִיַּעֲלָה בַּהֲרֵי וּמִיַּיָּקוֹם
 בְּמָקוֹם קָדְשׁוֹ : נָקִי בָּפִים וּבֶרֶךְ-לֵבָב אֲשֶׁר לֹא-נִשָּׂא לַשּׁוֹא נַפְשִׁי
 וְלֹא נִשְׁבַּע לְמַרְמָה : יֵשֵׁא בִּרְכָה מֵאֵת יְיָ וַצְדָקָה מֵאֱלֹהֵי יִשְׁעוֹ :
 זֶה הוּא הַדָּשִׁי מִבְּקָשֵׁי פָנֶיךָ יַעֲקֹב סֵלָה : שְׂאוּ שְׁעָרִים רָאשֵׁיכֶם
 וְהַנִּשְׂאוּ פֶתַח עוֹלָם וַיָּבֹא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד : מִי־זֶה מֶלֶךְ הַכְּבוֹד יְיָ
 עֲזוֹז וְגִבּוֹר יְיָ גִּבּוֹר מִלַּחֲמָה : שְׂאוּ שְׁעָרִים רָאשֵׁיכֶם וַיָּבֹא פֶתַח
 עוֹלָם וַיָּבֹא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד : מִי הוּא זֶה מֶלֶךְ הַכְּבוֹד יְיָ צְבָאוֹת הוּא
 מֶלֶךְ הַכְּבוֹד סֵלָה :

הושיענו יי אלהינו וקבצנו מן הגוים להודות לשם קדשך להשתבח בתהלתך :
 ברוך יי אלהי ישראל מן העולם ועד העולם ואמר כל העם אמן הללויה : ברוך
 יי מציון שוכן ירושלים הללויה : ברוך יי אלהים אלהי ישראל עושה נפלאות
 לבדו : וברוך שם כבודו לעולם וימלא כבודו את כל הארץ אמן ואמן :

ציוס שני אומרים :

הַיּוֹם יוֹם שְׁנִי בְּשַׁבָּת שָׁבוּ הָיוּ הַלְלוּם אֹמְרִים בְּבֵית
 הַמִּקְדָּשׁ :

שיר מזמור לבני קרח : גְּדוֹל יְיָ וּמְהֻלָּל מְאֹד בְּעִיר אֱלֹהֵינוּ
 הַר קָדְשׁוֹ : יִפָּה נוֹף מִשׁוּשׁ כָּל הָאָרֶץ הַר צִיּוֹן יִרְכָּתִי צִפּוֹן קִרְיַת

מֶלֶךְ רַב! אֱלֹהִים בְּאַרְמְנוֹתֶיהָ נֹדַע לְמִשְׁגָּב: כִּי הִנֵּה הַמַּלְכִּים
 נֹעֲדִים עֲבָדֶיהָ יַחְדָּו: הִמָּה רָאוּ כֵּן תַּמָּהוּ נִבְהָלוּ נִחְפְּזוּ: רָעָדָה
 אֲחֻזָּתָם שֵׁם חֵיל כִּיּוֹלָדָה: בְּרוּחַ קָדִים תִּשְׁבֶּר אֲנִיּוֹת תַּרְשִׁישׁ:
 כַּאֲשֶׁר שָׁמְעֵנוּ | כֵּן רָאִינוּ בְּעִיר יְיָ צְבָאוֹת בְּעִיר אֱלֹהֵינוּ אֱלֹהִים
 יִבְוֹנֶנָּה עַד עוֹלָם סֶלָה: הִמִּינוּ אֱלֹהִים חֲסִידָהּ בִּקְרֹב הִיכָלָהּ: כְּשִׁמְךָ
 אֱלֹהִים כֵּן תִּהְלֶתֶךָ עַל קִצּוֹי אֶרֶץ צֶדֶק מְלָאָה יְמִינָהּ: יִשְׂמַח
 ה' צִיּוֹן תִּגְלָנָה בְּנוֹת יְהוּדָה לְמַעַן מִשְׁפָּטֶיהָ: סִבּוּ צִיּוֹן וְהִקִּיפוּהָ
 סָפְרוּ מִגְדָּלֶיהָ: שִׁיתוּ לְבָבְכֶם לְחִילָהּ פִּסְגוֹ אֲרַמְנוֹתֶיהָ לְמַעַן
 תִּסְפְּרוּ לְדֹר אַחֲרוֹן: כִּי זֶה אֱלֹהִים אֱלֹהֵינוּ עוֹלָם וָעַד הוּא
 יִנְהַגֵּנוּ עַל מוֹת: הוֹשִׁיעֵנו וכו'.

ציוס שלישי לוונרים:

הַיּוֹם יוֹם שְׁלִישִׁי בַּשַּׁבָּת שָׁבוּ הָיוּ הַלְלוֹת אוֹמְרִים
 בְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ:

ס מִזְמוֹר לְאַסָּף אֱלֹהִים נָצַב בַּעֲדַת־אֵל בִּקְרֹב אֱלֹהִים יִשְׁפֹּט:
 עַד־מָתִי תִשְׁפֹּטֵנִי עוֹל וּפָנִי רָשָׁעִים תִּשְׁאוּ־סֶלָה: שְׁפֹטֵ־דָל וְיִתּוֹם
 עָנִי וְרֵשׁ הַצְדִּיקוּ: פִּלְטֵ־דָל וְאֶבְיוֹן מִיַּד רָשָׁעִים הַצִּילוּ: לֹא יָדְעוּ
 וְלֹא־יָבִינוּ בַּחֲשִׁיכָה יִתְהַלְכוּ יְמוּטֵי כָל־מוֹסְדֵי אֶרֶץ: אֲנִי אָמַרְתִּי
 אֱלֹהִים אַתֶּם וּבָנִי עַל־יוֹן כָּלֶכֶם: אֲבֵן בְּאָדָם תָּמוּתוֹן וּכְאֶחָד הַשָּׂרִים
 תִּפְּלוּ: קוּמָה אֱלֹהִים שְׁפֹטָה הָאָרֶץ כִּי־אַתָּה תִּנְחַל בְּכָל־הַגּוֹיִם:
 הוֹשִׁיעֵנו וכו'.

ציוס רביעי לוונרים:

הַיּוֹם יוֹם רְבִיעִי בַּשַּׁבָּת שָׁבוּ הָיוּ הַלְלוֹת אוֹמְרִים
 בְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ:

צד אֵל־נִקְמוֹת יְיָ אֵל־נִקְמוֹת הוֹפִיעַ: הַנְּשֵׂא שִׁפְטֵי הָאָרֶץ הַשֹּׁב
 גָּמוּל עַל־גָּאִים: עַד־מָתִי רָשָׁעִים וְיְיָ עַד־מָתִי רָשָׁעִים יַעֲלֹז:
 יִבִּיעוּ יִדְבְּרוּ עֲתָק יִתְאַמְרוּ כָל־פֶּעַלִי אֵין: עֲמָךְ יְיָ יִדְבָּא וְנִחַלְתָּךְ
 יַעֲנוּ: אֲלֻמָּנָה וְגַר יִהְרְגוּ וְיִתּוּמִים יִרְצִחוּ: וַיֹּאמְרוּ לֹא יִרְאֶה־יְיָ
 וְלֹא יִבִּין אֱלֹהֵי יַעֲקֹב: בִּינוּ בַּעֲרִים בָּעֵם וּבְסִילִים מָתִי תִשְׁכִּילוּ:
 הִנֵּטֶע אֵין הֵלֵא יִשְׁמַע אִם־יִצָּר עֵין הֵלֵא יִבִּיט: הַיִּסֵּר גּוֹיִם הֵלֵא

יֹכִיחַ הַמֶּלֶךְ אָדָם דַּעַת: יי ידע מַחֲשָׁבוֹת אָדָם כִּי־הִמָּה הַבֵּל:
 אֲשֶׁר־יִהְיֶה אֲשֶׁר־תִּסְרְנוּ יְהוָה וּמִתּוֹרָתָה תִּלְמָדְנוּ: לְהַשְׁקִיט לֹא
 מִיָּמִי רַע עַד יִכָּרֶה לְרָשָׁע שָׁחַת: כִּי לֹא־יִשׁוּשׁ יי עִמּוֹ וְנִחַלְתּוּ לֹא
 יַעֲזֹב: כִּי־עַד־צָדֵק יָשׁוּב מִשְׁפָּט וְאַחֲרָיו כָּל־יִשְׂרָאֵל־לֵב: מִי־יִקְוֶה
 לִי עִם־מִרְעִים מִי יִתִּיצֵב לִי עִם־פְּעָלֵי אֱוֶן: לֹא־לִי יי עֲזָרָתָה לִי
 כִּמְעַט: שְׁכָנָה דוֹמָה נִפְשִׁי: אִם־אֶמְרָתִי מָטָה רָגְלִי חֲסָדָה יי
 יִסְעֶדְנִי: בְּרֹב שִׁרְעֵשִׁי בְּקֶרְבִּי תִנְחַוְמִיךָ יִשְׁעִשְׁעוּ נִפְשִׁי: הִיחַבְּרָה
 כִּפְסֵא הַוּוֹת יִצַּר עֲמָל עָלִי־חֵק: יִגְוְהוּ עַל־נִפְשׁ צַדִּיק וְדָם נָקִי
 יִרְשִׁיעוּ: וַיְהִי יי לִי לְמִשְׁגָּב וְאֱלֹהִי לְצוּר מַחְסִי: וַיָּשָׁב עֲלֵיהֶם
 אֶת־אוֹנֵם וּבִרְעָתָם יִצְמִיתָם יִצְמִיתָם יי אֱלֹהֵינוּ:

לָבוּ גִרְנָנָה לִי גִרְעָה לְצוּר יִשְׁעֵנוּ: נִקְדָּמָה פָּנָיו בְּתוֹדָה
 בְּזִמְרוֹת גִּרְעָה לֹא: כִּי אֵל גָּדוֹל יי וּמֶלֶךְ גָּדוֹל עַל־כָּל־אֱלֹהִים:
 הוֹשִׁיעֵנו וכו'.

צִוּוּ חַמִּישִׁי חֲזוֹנִים:

הַיּוֹם יוֹם חַמִּישִׁי בַּשָּׁבַת שָׁבוּ הָיוּ הַלְלוֹת אוֹמְרִים בְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ:

א לְמַנְצָה עַל־הַגָּתִית לְאַסָּף: הִרְנִינוּ לְאֱלֹהִים עֲזָנוּ הִרְעִינוּ
 לְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב: שְׁאֵי־זִמְרָה וּתְנוּ־תָהּ כְּנֹזֵר נָעִים עִם־נָבֵל: תִּקְעוּ
 בַּחֲדָשׁ שׁוֹפָר בַּכֶּסֶה לַיּוֹם חֲגֵנוּ: כִּי חֵק לְיִשְׂרָאֵל הוּא מִשְׁפָּט
 לְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב: עֲדוֹת בִּיהוּסָה שָׁמוּ בְּצֵאתוֹ עַל־אֶרֶץ מִצְרַיִם שְׁפַת
 לֹא־יִדְעָתִי אֲשַׁמֶּע: הַסִּירוֹתִי מִסִּבָּל שְׁכֵמוֹ כִּפְסִיו מִדּוֹד תַּעֲבֹדָה:
 בְּצָרָה קָרָאתָ וְאַחֲלִצָּה אֶעֱנֶה בְּסִתָּר רָעַם אֲבַחֲנָה עַל־מִי מְרִיבָה
 סָלָה: שָׁמַע עַמִּי וְאֶעֱיֶדָה בְּךָ יִשְׂרָאֵל אִם־תִּשְׁמַע־לִי: לֹא־יִהְיֶה
 בְּךָ אֵל זָר וְלֹא תִשְׁתַּחֲוֶה לְאֵל נֹכֶר: אֲנֹכִי יי אֱלֹהֶיךָ הַמַּעֲלֶה
 מִמִּצְרַיִם מִצְרַיִם הִרְחַב־פִּיךָ וְאִמְלֵאֲהוּ: וְלֹא־שָׁמַע עַמִּי לְקוֹלִי
 וַיִּשְׂרָא לֹא־אָבָה לִי: וְאֲשַׁלַּחֲהוּ בְּשִׁרְיֹת לִבָּם יִלְכוּ בְּמוֹעֲצוֹתֵיהֶם:
 לֹא עַמִּי שָׁמַע לִי יִשְׂרָאֵל בְּדַרְכֵי יְהוָה: כִּמְעַט אוֹיְבֵיהֶם אֲכַנִּיעַ
 וְעַל־צָרֵיהֶם אָשִׁיב יָדִי: מִשְׁנָאִי יי יִכַּחֲשׁוּ־לוֹ וַיְהִי עֲתָם לְעוֹלָם:
 וַיֹּאכִילֵהוּ מִחֶלֶב חֶמֶט וּמִצּוּר דָּבַשׁ אֲשַׁבִּיעָה: הוֹשִׁיעֵנו וכו'.

ציוס ששי לומרים:

היום יום ששי בשבת שבו היו הלויים אומרים
בבית המקדש:

ג' יי מלך גאות לבש לבש יי עז התאזר אף-תפוז תבל בל-
תמוט: גבון כסאך מאז מעולם אתה: נשאו נהרות ויי נשאו:
נהרות קולם ישאו נהרות דבכים: מקלות מים רבים אדירים
משברי-ים אדיר בפרום יי: עדתיה נאמנו מאד לביתך נאווה-
קדש יי לארץ ימים: הושיענו וכו'.

צצח לומרים:

היום יום שבת קדש שבו היו הלויים אומרים
בבית המקדש:

מזמור שיר ליום השבת וכו' תמלל q 18.

מן ראש חודש אלול עד אחר שמיני עצרת צדוק וצערב לומרים זה:

כ' לדוד יי אורי וישעי ממי אירא יי מעוז-חיי ממי אפחד: בקרב
עלי מרעים לאכל את-בשרי צרי ואיבי לי המה כשלו ונפלו:
אם-תחנה עלי מחנה לא-יירא לבי אם תקום עלי מלחמה בזאת
אני בוטח: אחת שאלתי מאת-יי אותה אבקש שבת בבי-יי
כל-ימי חיי לחזות בנועם יי ולבקר בהיכלו: כי יצפני בהכה
ביום רעה יסתירני בסתר אהלו בצור ירוממני: ועתה ירום ראשי
על איבי סביבותי ואזבחה באהלו זבחי תרועה אשירה ואזמרה
ליי: שמע-יי קולי אקרא וחנני וענני: לה אמר לבי בקשו פני
את-פניך יי אבקש: אל-תסתר פניך ממני אל-תט באף עבדך
עזרתי היות אל-תשני ואל-תעזבני אלהי ישעי: כי-אבי ואמי
עזבוני ויי יאספני: הורני יי דרכך ונחני בארח מישור למען
עזרני: אל-תתני בנפש צרי כי-קמו-בי עדי-שקר ויפת חמם:
לולא האמנתי לראות בשוב-יי בארץ חיים: קוה אל-יי חזק
ויאמץ לבך וקוה אל-יי:

צצח האצל צדוק אחר שיר של יום וצערב לומרים זה:

ט למנצח לבני-קרח מזמור: שמעו-זאת כל-העמים האזינו

כַּל-יוֹשְׁבֵי חֶלֶד: גַּם-בְּנֵי אָדָם גַּם-בְּנֵי-אִישׁ יַחַד עָשִׂיר וְאַבְיוֹן:
 פִּי יִדְבֹּר חֲכָמוֹת וְהִגֹּות לְבִי תְבוּנוֹת: אִמָּה לְמַשָּׁל אֲזִנִּי אִפְתָּח
 בְּכִנּוּר חִידָתִי: לָמָּה אִירָא בִימֵי רָע עֲזֹן עֵקְבִי יִסְכְּנִי: הַבְטָחִים
 עַל-חֵילִם וּבִרְבַּע עֲשָׂרָם יִתְהַלְלוּ: אַח לֹא-פָדָה יִפְדֶּה אִישׁ לֹא-
 יִתֵּן לְאֱלֹהִים כְּפָרוֹ: וַיִּקֶּר פְּדִיוֹן נַפְשָׁם וַחֲדָל לְעוֹלָם: וַיַּחֲ-עוֹד
 לְנֶצַח לֹא יִרְאֶה הַשָּׁחַת: כִּי יִרְאֶה חֲכָמִים יָמוּתוּ יַחַד פָּסִיל וּבָעַר
 יֵאָבְדוּ וְעֲזָבוּ לְאַחֲרִים חֵילִם: קִרְבָּם בְּתִימוֹ לְעוֹלָם מִשְׁכַּנְתָּם לְדוֹר
 וָדָר קָרְאוּ בְשִׁמוֹתָם עָלֵי אֲדָמוֹת: וְאָדָם בִּיקָר בַּל-יִלִּין נִמְשָׁל
 בְּבִהְמוֹת נְדָמוֹ: זֶה דֶּרֶכָם פָּסֵל לָמוֹ וְאַחֲרֵיהֶם בְּפִיהֶם יִרְצוּ
 סָלָה: כִּצְאֵן לְשֹׁאֵל שְׁתּוֹ מוֹת יִרְעֶם וַיִּרְדּוּ בָּם יִשְׂרָאֵל לְבָקֶר
 וְצוֹרֶם לְבִלְוֹת שְׁאֹל מִזֶּבֶל לוֹ: אֶךְ-אֱלֹהִים יִפְדֶּה נַפְשִׁי מִיָּד
 שְׁאֹל כִּי יִקְחֵנִי סָלָה: אֶל-תִּירָא כִּי-יַעֲשֶׂר אִישׁ כִּי-יִרְבֶּה כְבוֹד
 בֵּיתוֹ: כִּי לֹא בְמוֹתוֹ יִקַּח הַכֹּל לֹא-יִירֹד אַחֲרָיו כְּבוֹדוֹ: כִּי-נַפְשׁוֹ
 בְּחַיּוֹ יִבְרָךְ וַיִּזְדָּךְ כִּי תִיטִיב לָךְ: תָּבוֹא עַד-דֹּר אֲבוֹתָיו עַד-נֶצַח
 לֹא יִרְאוּ-אוֹר: אָדָם בִּיקָר וְלֹא יִבִּין נִמְשָׁל בְּבִהְמוֹת נְדָמוֹ:

קוֹה אֵל יִי חֲזַק וַיֵּאמֶן לִבָּךְ וְקוֹה אֵל יִי: אֵין קְדוֹשׁ כִּי אֵין
 בְּלִתֵּי וְאֵין צוֹר כְּאֱלֹהֵינוּ: כִּי מִי אֱלֹהִים מִבְּלַעֲדֵי יִי וּמִי צוֹר זֹלָתִי
 אֱלֹהֵינוּ:

אֵין כְּאֱלֹהֵינוּ אֵין כְּאֲדוֹנֵינוּ אֵין כְּמַלְכֵנוּ אֵין כְּמוֹשִׁיעֵנוּ: מִי
 כְּאֱלֹהֵינוּ מִי כְּאֲדוֹנֵינוּ מִי כְּמַלְכֵנוּ מִי כְּמוֹשִׁיעֵנוּ: נוֹדָה לְאֱלֹהֵינוּ
 נוֹדָה לְאֲדוֹנֵינוּ נוֹדָה לְמַלְכֵנוּ נוֹדָה לְמוֹשִׁיעֵנוּ: בָּרוּךְ אֱלֹהֵינוּ
 בָּרוּךְ אֲדוֹנֵינוּ בָּרוּךְ מַלְכֵנוּ בָּרוּךְ מוֹשִׁיעֵנוּ: אַתָּה הוּא אֱלֹהֵינוּ אַתָּה
 הוּא אֲדוֹנֵינוּ אַתָּה הוּא מַלְכֵנוּ אַתָּה הוּא מוֹשִׁיעֵנוּ אַתָּה תוֹשִׁיעֵנוּ.
 אַתָּה תִּקְוִים תִּרְחִם צִיּוֹן כִּי יַעַת לְחַנּוּנָה כִּי בָא מוֹעֵד:

פְּסוּם הַקְטוֹרֶת הַצָּרִי וְהַצְפָּרֵן. הַחֲלֻבָּנָה. וְהַלְבוֹנָה. מִשְׁקַל
 שְׁבָעִים שְׁבָעִים מָנָה: מִדּוּ וְקִצִּיעָה שְׁבַלֶת גֶּרֶד. וְכִרְבּוּם. מִשְׁקַל
 שֵׁשׁ עָשָׂר שֵׁשׁ עָשָׂר מָנָה: הַקֶּשֶׁט שְׁנַיִם עָשָׂר. וְקְלוּפָה
 שְׁלֹשָׁה. וְקִנְמוֹן תְּשַׁעֲהָ. בְּרִית כְּרִשְׁיָה תְּשַׁעֲהָ קָבִין: יֵין
 קְפָרִיסִין סֵאִין תְּלָתָא וְקָבִין תְּלָתָא. וְאִם אֵין לוֹ יֵין קְפָרִיסִין. מִבִּיא

חמר חורדין עתיק: מלא סדומית רובע הקב. מעלה עשן כל שהוא: רבי נתן אומר אף כפת הירדן כל שהוא. אם נתן בה דבש פסלה. אם חסר אחת מכל סמניה חייב מיתה: רבן שמעון בן גמליאל אומר. הצרי אינו אלא שרף הנוטף מעצי הקטף. בזרית פרשינה למה היא באה כדי לשפוט בה את הצפורן כדי שתהא נאה. יין קפריסין למה הוא בא כדי לשרות בו את הצפורן כדי שתהא עזה: והלא מי רגלים יפין לה אלא שאין מקניסין מי רגלים במקדש מפני הכבוד:

תניא רבי נתן אומר פשהוא שוחק אומר הדק היטב היטב הדק. מפני שהקול יפה לבשרים: פטמה לחצאין פשרה. לשליש ולרביע לא שמענו: אמר רבי יהודה זה הכלל. אם כמדתה פשרה. לחצאין ואם חסר אחת מכל סמניה חייב מיתה:

תניא בר פפרא אומר אחת לששים או לשבעים שנה היתה באה של שירים לחצאין: ועוד תני בר קפרא אלו היה נותן בה קורטוב של דבש אין אדם יכול לעמוד מפני ריחה: ולמה אין מערבין בה דבש מפני שהתורה אמרה כי כל שאור וכל דבש לא תקטירו ממנו אשה לוי:

ג"ס יי צבאות עמנו משגב לנו אלהי יעקב סלה: ג"ס יי צבאות אשרי אדם בומח בך: ג"ס יי הושיעה המלך יעננו ביום קראנו: אתה סתר לי מצר תצירני רני פלט תסובבני סלה: ג"ס וערבה ליי מנחת יהודה וירושלים בימי עולם וכשנים קדמוניות:

תנא רבי אליהו כל השונה הלכות בכל יום מובטח לו שהוא בן עולם הבא. שנאמר הליכות עולם לו אל תקרא הליכות אלא הלכות:

אמר רבי אלעזר אומר רבי חנינא תלמידי חכמים מרבים שלום בעולם. שנאמר וכל בניה למודי יי ורב שלום בניה: אל תקרא בניה אלא בונה: שלום רב לאוהבי תורתך ואין למו מכשול: יהי שלום בחילך שלום בארמנותיך: למען אחי ידעי אברה-נא שלום בך: למען בית יי אלהינו אבקשה טוב לך: יי עז לעמו יתן יי יברך את עמו בשלום:

עלינו לשבח לאדון הכל. לתת גדלה ליוצר
בראשית שלא עשנו כגויי הארצות ולא שמנו
כמשפחות האדמה שלא שם חלקנו בהם וגורלנו
בכל המונם. ואנהנו כורעים ומשתחווים ומודים לפני
מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא. שהוא נוטה
שמים ויוסד ארץ ומושב יקרו בשמים ממעל ושכינת
עזו בגבהי מרומים: הוא אלהינו אין עוד. אמת
מלכנו אפס זולתו פכתוב בתורתו וידעת היום
והשבת אל לבבך. כי יי הוא האלהים בשמים. ממעל
ועל הארץ מתחת אין עוד:

על כן נקנה לך יי אלהינו לראות מהרה בתפארת עזך להעביר
גלולים מן הארץ והאלילים פרות יפרתון. לתקן עולם במלכות
שדי וכל בני בשר יקראו בשמך. להפנות אליך כל רשעי
ארץ. יפירו וידעו כל יושבי תבל כי לך תכרע כל ברך תשבע
כל לשון: לפניך יי אלהינו יכרעו ויפולו. ולכבוד שמך יקר
יתנו. ויקבלו כלם את עול מלכותך. ותמלוך עליהם מהרה
לעולם ועד. כי המלכות שלך היא ולעולמי עד תמלוך בכבוד:
פכתוב בתורתך יי מלך לעלם ועד: ונאמר והיה יי למלך על-
כל הארץ ביום ההוא יהיה יי אחד ושמו אחד: קדיש יתום.

אל תירא מפחד פתאום ומשאת רשעים כי תבוא: עצי עצה
ותפסר. דברו דבר ולא יקום כי עמנו אל: ועד זקנה אני הוא
ועד שיבה אני אסבל אני עשיתי ואני אשא ואני אסבל ואמלט:

יש לאמר חרצו זכירות האלה בכל יום:

(זכירת יציאת מצרים) למען תזכור את יום צאתך מארץ
מצרים כל ימי חייך:

(זכירת מעמד הר סיני) זְכוֹר אֶת יוֹם אֲשֶׁר עֲמַדְתָּ לִפְנֵי יי
 אֱלֹהֶיךָ בְּחֹרֵב פֶּן תִּשְׁכַּח אֶת הַדְּבָרִים אֲשֶׁר רָאוּ עֵינֶיךָ :
 (זכירת מהיית עמלק) זְכוֹר אֶת אֲשֶׁר-עָשָׂה לְךָ עַמְלֶק
 בַּדֶּרֶךְ בְּצֵאתְכֶם מִמִּצְרַיִם : אֲשֶׁר קָרָךְ בַּדֶּרֶךְ וַיִּזְנֹב בְּךָ
 כָּל-הַנֶּחֱשָׁלִים אַחֲרֶיךָ וְאַתָּה עָיַף וַיִּגַע וְלֹא יָרָא אֱלֹהִים :
 וְהָיָה בְּהִנִּיחַ יי אֱלֹהֶיךָ לְךָ מִכָּל-אוֹיְבֶיךָ מִסָּבִיב בָּאָרֶץ
 אֲשֶׁר יי-אֱלֹהֶיךָ נָתַן לְךָ נַחֲלָה לְרִשְׁתָּהּ תִּמְחָה אֶת-
 זֶכֶר עַמְלֶק מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם לֹא תִשְׁכַּח : יִמַּח שְׁמוֹ
 וַיִּזְכְּרוּ וַיִּנָּמַח זְכוֹרוּ מְלַחֲזֵכֵירוּ :
 (זכירת מרים) זְכוֹר אֶת אֲשֶׁר-עָשָׂה יי אֱלֹהֶיךָ לְמִרְיָם
 בַּדֶּרֶךְ בְּצֵאתְכֶם מִמִּצְרַיִם :

סֵאָר מְזֻמּוֹר שֶׁל יוֹם זָלֵל אֵטֶךְ דִּיעוּעִם גִּעוּזָאנֶשׁ ווערדען :

זְכוֹר אֶת יוֹם הַשַּׁבָּת לְקִדְשׁוֹ :

קדיש דרבנן

ב' או ג' הלומדים בתורה אם יש שם עשרה ורוצים לומר אחריו קדיש דרבנן יאמרו אחר
 לימודם אר"א אמר רבי הנינא תלמידי חכמים מרבין שלום וכו' או שאר דברי אנדה, ואח"כ
 אומרים קדיש זה.

חזן יתגדל ויתקדש שמה רבא בעלמא די-ברא ברעותה וימליך
 מלכותה בחייכון וביומכון ובחיי דכל-בית ישראל בעגלא ובזמן
 קריב ואמרו אמן :

קהל יהא שמה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמיא :

חזן יתברך וישתבח ויתפאר ויתרומם ויתנשא ויתהדר ויתעלה
 ויתהלל שמה דקודשא. בריך הוא לעלא (בעשיית ולעלא) מן כל-
 ברכתא ושירתא תשבחתא ונחמתא דאמירן בעלמא ואמרו אמן :

על ישראל ועל רבנן. ועל תלמידיהון ועל כל-
תלמידי תלמידיהון. ועל כל-מאן דעסקין באורייתא
די באתרא הדין ודי בכל-אתר ואתר. יהא להון ולכון
שלמא רבא הנא וחסדא ורחמין וחיין אריכין ומזונא
רויחא ופורקנא מן-קדם אבוהון דשמיא וארעא
ואמרו אמן:

נוסחת אור חדש

יהא שלמא רבא מן שמיא וחיים טובים עלינו ועל כל ישראל
ואמרו אמן:
עשה שלום במרומיו הוא ברחמיו יעשה שלום עלינו ועל
כל-ישראל ואמרו אמן:

בקשה לאחר התפלה

טריח אונד אבענדס נאך אללען געבעטען ווירד דיעזעס געזאגט:

יהי יי אלהינו עמנו כאשר ה'יה עם אבותינו אל-
יעזבנו ואל-יפושנו. להטות לבבינו אליו ללכת בכל-
דרכיו ולשמור מצותיו וחקיו ומשפטיו אשר צוה
את-אבותינו: ויהיו דברי אלה אשר התחננתי לפני
יי קרובים אליי אלהינו יומם ולילה לעשות משפט
עבדו ומשפט עמו ישראל דבר יום ביומו: דמען
דעת כל-עמי הארץ כי יי הוא האלהים אין עוד: יי
נחני בצדקתך למען שוררי הישר לפני דרכך: ואני
בתמי אלה פדני וחסני כי-יחיד ועני אני: רגלי עמדה
במישור במקהלים אברך יי: יי שמרי יי צלי על-יד
ימיני: עזרי מעם יי עשה שמים וארץ: יי ישמר צאתי
ובואי לחיים ולשלום מעתה ועד עולם: השקיפה

בקשה לאחר התפלה

מה

מִמַּעַן קֹדֶשׁ מִן־הַשָּׁמַיִם וּבִרְךָ אֶת־עַמְּךָ אֶת־יִשְׂרָאֵל
וְאֵת הָאָדָמָה אֲשֶׁר נָתַתָּ לָנוּ כְּאִשֶּׁר נִשְׁבַּעְתָּ לַאֲבוֹתֵינוּ
אֶרֶץ זָבַת חֶלֶב וְדָבָשׁ:

אֵל הַכְּבוֹד אֲתָן לָךְ שִׁיר וְהִלֵּל. וְאֶעֱבֹד־לָךְ יוֹם
וְלַיִל: בָּרוּךְ יְחִיד וּמְיוֹחָד. הָיָה הוּא וַיְהִיָּה: יי אֱלֹהִים
אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא:
הוּא אֱלֹהִים חַיִּים וּמֶלֶךְ חַי וְקַיִם לָעַד וּלְעוֹלָמֵי עַד:
בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד: לִישׁוּעָתְךָ קוֹיֹתִי
יי: כִּי כָל־הָעַמִּים יִלְכוּ אִישׁ בְּשֵׁם אֱלֹהָיו וְאֲנִי אֵלֶיךָ
בְּשֵׁם יי אֱלֹהִים חַיִּים וּמֶלֶךְ־עוֹלָם: עֲזָרִי מֵעַם יי עֲשֵׂה
שָׁמַיִם וָאָרֶץ: יי יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד:

דאן ווירד מזמור למנצח בנגינות נעזאנט, וואס בייא סוצאי שבת צו פֿינדען איסט.
בעפאר מאן אויס דעם בעטהויזע געהט, זעצט מאן זיך איין וועניג ניעדער, אונד זאגט:
אך צדיקים יודו לשמך ישבו ישראלים את פניך:

דאן שמעהעט מאן אויף, אונד ניינעט זיך געגען דען ארון הקדש, אונד זאגט דיעזעס:
כִּי כָל־הָעַמִּים יִלְכוּ אִישׁ בְּשֵׁם אֱלֹהָיו וְאֲנִי אֵלֶיךָ בְּשֵׁם־יי אֱלֹהִים
חַיִּים וּמֶלֶךְ־עוֹלָם: עֲזָרִי מֵעַם יי עֲשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ: יי יִמְלֹךְ
לְעוֹלָם וָעֶד:

דאן געהעט מאן דיקלינקס צו דער טהירע, אונד פֿערבייגט זיך אבערמאלס געגען דען ארון
הקדש, אונד זאגט:

יי נחני בצדקתך למען שוררי הישר לסני דרכך:

ענדליך ביים אפגעהען זאגט מאן דיעזע דרייא פסוקים:

גֵּד גְּדוֹד יְגוּדְנוּ וְהוּא יְגַד עֲקֵב: וַיְהִי דוֹד לְכָל דָּרְכוֹ מִשְׁפִּיל
וַיִּי עִמּוֹ: וְנָח מִצָּא חֵן בְּעֵינֵי יי:

ווען מאן איין געשעפט אונטערנעהמען ווילל, ווירד נאך אביגען פסוקים אויך דיעזעס געזאגט:
עֲזָרִי מֵעַם יי עֲשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ: הַשְׁלֵךְ עַל־יי יְהִבָּה וְהוּא
יִכְלָלְךָ: שְׁמֵר־תָּם וְרָאָה יִשְׂרָאֵל כִּי־אַחֲרִית לְאִישׁ שָׁלוֹם: בְּטַח
בְּיי וְעֲשֵׂה טוֹב שְׂכָן־אָרֶץ וְרַעַה אֲמוֹנָה: הִנֵּה אֵל יִשׁוּעָתִי אֲבִטָּח
וְלֹא אֶפְחָד. כִּי עֲזָרִי וְזִמְרַת יְהִי יי וַיְהִי לִי לִישׁוּעָה: רַבְּנוּ שֶׁל עוֹלָם

שלשה עשרה עקרים

בְּדַבְרֵי קֹדֶשׁ כְּתוּב לֵאמֹר הַבּוֹטֵחַ בְּיָי חֶסֶד יִסּוּבְּנֶהוּ וְכִתִּיב
וְאַתָּה מַחֲיֶה אֶת־כָּלֶם. יי אֱלֹהִים אֲמַת תֵּן בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכָל־
מַעֲשֵׂה יָדַי. כִּי בִטַּחֲתִי בָּךְ שָׁעַל יְדֵי מִשְׁאָ וּמִתֵּן וְעַסְקִים שְׁלִי
תִּשְׁלַח לִי בְרָכָה בְּיָדֵי שְׂאוּכָל לְפָרֵגִם אֶת־עַצְמִי וּבְנֵי בֵיתִי
בְּנִחָת וְלֹא בְצָעַר בְּהִתָּר וְלֹא בְּאִסּוּר לַחַיִּים וּלְשָׁלוֹם וַיְקוּיִם בִּי
מִקָּרָא שְׁכָתוּב הַשֵּׁלֶךְ עַל־יְי יְהִבְךָ וְהוּא יְכַלְכֶּלְךָ : אֲמֵן

שלשה עשרה עקרים

א אֲנִי מֵאֲמִין בְּאַמוּנָה שְׁלֵמָה שֶׁהַבּוֹרָא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ
הוּא בּוֹרָא וּמְנַהִיג לְכָל־הַבְּרוּאִים וְהוּא לְבִדּוֹ עֹשֶׂה
וְעוֹשֶׂה וַיַּעֲשֶׂה לְכָל־הַמַּעֲשִׂים :

ב אֲנִי מֵאֲמִין בְּאַמוּנָה שְׁלֵמָה שֶׁהַבּוֹרָא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ
הוּא יְחִיד וְאֵין יְחִידוּת כְּמוֹהוּ בְּשׁוֹם פָּנִים וְהוּא
לְבִדּוֹ אֱלֹהֵינוּ הָיָה הוּא וַיְהִיָּה :

ג אֲנִי מֵאֲמִין בְּאַמוּנָה שְׁלֵמָה שֶׁהַבּוֹרָא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ
אֵינוֹ גּוֹף. וְלֹא יִשְׁיגּוּהוּ מִשְׁיָגֵי הַגּוֹף וְאֵין לוֹ שׁוֹם
דְּמִיּוֹן כָּלֵל :

ד אֲנִי מֵאֲמִין בְּאַמוּנָה שְׁלֵמָה שֶׁהַבּוֹרָא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ
הוּא רִאשׁוֹן וְהוּא אַחֲרוֹן :

ה אֲנִי מֵאֲמִין בְּאַמוּנָה שְׁלֵמָה שֶׁהַבּוֹרָא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ
לוֹ לְבִדּוֹ רָאוּי לְהִתְפַּלֵּל וְאֵין רָאוּי לְהִתְפַּלֵּל לְזוּלָתוֹ :

ו אֲנִי מֵאֲמִין בְּאַמוּנָה שְׁלֵמָה שְׁכָל דְּבָרֵי נְבִיאִים אֲמַת :

ז אֲנִי מֵאֲמִין בְּאַמוּנָה שְׁלֵמָה שֶׁנִּבְּוֵאת מִשָּׁה רַבִּינוּ

עָלָיו הַשָּׁלוֹם הִתְרָה אֲמַתִּית וְשֶׁהוּא הָיָה אָב

לְנְבִיאִים לְקוֹדְמִים לְפָנָיו וְלַבָּאִים אַחֲרָיו :

שלשה עשרה עקרים מט

ח אני מאמין באמונה שלמה שכל התורה המצויה
עתה בידינו היא הנתונה למשה רבינו עליו השלום:
ט אני מאמין באמונה שלמה שזאת התורה לא תהא
מחלפת ולא תהא תורה אחרת מאת הבורא
יתברך שמו:

י אני מאמין באמונה שלמה שבהורא יתברך שמו
יודע כל מעשה בני אדם וכל מחשבותם שנאמר
היוצר יחד לבם המבין אל כל מעשיהם:

יא אני מאמין באמונה שלמה שבהורא יתברך שמו
גומל טוב לשומרי מצותיו ומעניש לעוברי מצותיו:
יב אני מאמין באמונה שלמה בביאת המשיח ואף
על פי שיתמהמה עם כלזה אחכרה לו בכל יום
שׁיבא:

יג אני מאמין באמונה שלמה שיהיה תחית המתים
בעת שתעלה רצון מאת הבורא יתברך שמו
ויתעלה זכרו לעד ולנצח נצחים:

לישועתך קויתי יי: לישועתך יי: לישועתך קויתי יי:
לפורקנך סברית יי: סברית יי: לפורקנך יי: לפורקנך סברית יי:

מאן זאלל טעגליך פרשת עקדה, פרשת המן אונד דיא עשרת הדברות זאגען.

פרשת עקידה

אלהינו ואלהי אבותינו זכרנו בזכרון טוב לפניך ופקדנו
בפקודת ישועה ורחמים משמי שמי קדם וזכר לנו יי אלהינו
אהבת הקדמונים אברהם יצחק וישראל עבדיך ואת הברית
ואת החסד ואת השבועה שנשבעת לאברהם אבינו בהר

המוריה ואת העקדה שעקד את יצחק בנו על גבי המזבח
בפתוב בתורתך:

^{בראשית}
^{כ"א} ויהי אחר הדברים האלה והאלהים נסה את אברהם ויאמר
אליו אברהם ויאמר הנני: ויאמר קח את בנה את יחידך
אשר-אהבת את-יצחק ולך-לך אל-ארץ המוריה והעלהו שם
לעלה על אחד ההרים אשר אמר אליך: וישבם אברהם בבקר
ויחבש את-חמורו ויקח את-שני נעריו אתו ואת יצחק בנו ויבקע
עצי עלה ויקם וילך אל-המקום אשר-אמר-לו האלהים: ביום
השלישי וישא אברהם את-עיניו וירא את-המקום מרחק:
ויאמר אברהם אל-נעריו שבו-לכם פה עם-החמר ואני והנער
נלכה עד-פה ונשתחוה ונשובה אליכם: ויקח אברהם את-עצי
העלה וישם על-יצחק בנו ויקח בידו את-האש ואת-המאכלת
וילכו שניהם יחדו: ויאמר יצחק אל-אברהם אביו ויאמר אבי
ויאמר הנני בני ויאמר הנה האש והעצים ואיה הששה ליללה:
ויאמר אברהם אלהים יראה-לו הששה לעלה בני וילכו שניהם
יחדו: ויבאו אל-המקום אשר אמר-לו האלהים ויבן שם אברהם
את-המזבח ויערף את-העצים ויעקד את-יצחק בנו וישם אתו
על-המזבח ממעל לעצים: וישלח אברהם את-ידו ויקח את
המאכלת לשחט את-בנו: ויקרא אליו מלאך יהוה מן-השמים
ויאמר אברהם אברהם ויאמר הנני: ויאמר אל-תשלח ידך
אל-הנער ואל-תעש לו מאומה כי ועתה ידעתי כי-ירא אלהים
אתה ולא חשכת את-בנה את-יחידך ממני: וישא אברהם את-
עיניו וירא והנה-איל אתר נאחו בסבך בקרניו וילך אברהם
ויקח את-האיל ויעלהו לעלה תחת בנו: ויקרא אברהם שם-
המקום ההוא יהוה יראה אשר יאמר היום בחר יהוה יראה:
ויקרא מלאך יהוה אל-אברהם שנית מן-השמים: ויאמר כי
נשבעתי נאם-יהוה כי יען אשר עשית את-הדבר הזה ולא-
חשכת את-בנה את-יחידך: כי-ברך אברכה והרבה ארבה
את-זרעך ככוכבי השמים וכחול אשר על-שפת הים ויבש

וְרַעְךָ אֶת שַׁעַר אֵיבָיו׃ וְהִתְפַּרְכּוּ בִּזְרַעְךָ כָּל גּוֹי הָאָרֶץ עִקֵּב אֲשֶׁר שָׁמַעְתָּ בְּקוֹלִי׃ וַיֵּשֶׁב אַבְרָהָם אֶל-נַעֲרָיו וַיִּקְמוּ וַיֵּלְכוּ יַחְדָּו אֶל-בְּאֵר שָׁבַע וַיֵּשֶׁב אַבְרָהָם בְּבֵאֵר שָׁבַע׃

רבונן של עולם כמו שכבש אברהם אבינו את רחמיו לעשות רצונך בלבב שלם כן יכבשו רחמך את כעסך מעלינו ויגולו רחמך על מדותיך ותתנהג עמנו יי אלחינו במדת החסד ובמדת הרחמים ותכנס לנו לפניך משורת הדין ובמובך הגדול ישוב חרון אפך מעמך ומעיריך וטארצך ומנהלתך וקיס לנו יי אליהנו את הרבר שהבטחתנו בתורתך על ידי משה עבדך כאמור וזכרתי את בריתי יעקוב ואף את בריתי יצחק ואף את בריתי אברהם אזכור והארץ אזכור׃ ונאמר ואף גם זאת בהיותם בארץ אויביהם לא מאסתים ולא נעלתים לכלותם להסר בריתי אתם כי אני יי אלהיהם׃ ונאמר וזכרתי להם ברית ראשונים אשר הוצאתי אותם מארץ מצרים לעיני הגוים להיות להם לאלהים אני יי׃ ונאמר ושב יי אלהיך את שבותך ורחמך ושב וקבצך מכל העמים אשר הפיצך יי אלהיך שמה׃ אם יהיה נדחך בקצה השמים משם יקבצך יי אלהיך ומשם יקחך׃ ונאמר והביאך יי אלהיך אל הארץ אשר ירשו אבותיך וירשתה והיטבך והרכבך מאבותיך׃ ונאמר על יד נביאך יי חננו לך קוינו היה זרועם לבקרים אף ישועתנו בעת צרה׃ ונאמר ועת צרה היא ליעקב וממנה יושע׃ ונאמר בכל צרתם לו צר ומלאך פניו הושיעם באהבתו ובחמלתו הוא נאלם וינטלם וינשאם כל ימי עולם׃ ונאמר מי אל כמוד נושא עון ועובר על פשע לשארית נחלתו לא החזיק לעד אפו כי חסך הסד הוא ישוב ירחמנו יכבוש עונותינו ותשליך במצולות ים כל חטאתם׃ תתן אמת ליעקב חסד לאברהם אשר נשבעת לאבותינו מימי קדם׃ ונאמר והביאותים אל הר קדשי ושמתים בבית תפילתי עולותיהם וזבחייהם לרצון על מזבחי כי ביתי בית תפלה יקרא לכל העמים׃

פרשת המן

שמות ויֹאמֶר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה הֲנִי מֵמַטִּיר לָכֶם לֶחֶם מִן-הַשָּׁמַיִם וַיֵּצֵא הָעָם וּלְקַטְוֵי דְבַר-יְוָם בְּיוֹמוֹ לְמַעַן אֲנִסְנוּ הַיֵּלֶךְ בְּתוֹרַתִי אִם-לֹא׃ וְהָיָה בַּיּוֹם הַשֵּׁשִׁי וְהִכִּינוּ אֶת אֲשֶׁר-יִבְיֹאוּ וְהָיָה מִשְׁנֵה עַל אֲשֶׁר-יִלְקְטוּ יוֹם וָיוֹם׃ וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן אֶל-כָּל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל עֲרֹב וַיִּדְעֹתָם כִּי יְהוָה הוֹצִיא אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם׃ וּבִקֵּר וּרְאִיתֶם אֶת-כְּבוֹד יְהוָה בְּשִׁמְעוֹ אֶת-תְּלַנְתִּיכֶם עַל-יְהוָה וְנַחֲנוּ מָה כִּי תִלְיֵנוּ עָלֵינוּ׃ וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה בְּתַת יְהוָה לָכֶם בָּעֶרֶב בָּשָׂר לֶאֱכֹל וּלְחֶם בַּבֶּקֶר לְשַׂבֵּעַ בְּשִׁמְעַע יְהוָה אֶת-תְּלַנְתִּיכֶם אֲשֶׁר-אַתֶּם מַלִּינִם עָלָיו וְנַחֲנוּ מָה לֹא-עָלֵינוּ תְּלַנְתִּיכֶם כִּי עַל-יְהוָה׃ וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל-אַהֲרֹן אָמֵן אֶל-כָּל-עַדֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל קָרְבוּ לִפְנֵי יְהוָה כִּי שָׁמַע אֶת תְּלַנְתִּיכֶם׃ וַיְהִי כַּדְבַר אֲהֲרֹן אֶל-כָּל-עַדֹת בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל וַיִּפְּנוּ אֶל-הַמִּדְבָּר וְהָיָה כְּבוֹד יְהוָה נִרְאָה בָּעֲנָן׃ וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר׃ שִׁמְעָתִי אֶת-תְּלֹנֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל דִּבַּר אֱלֹהִים לֵאמֹר בֵּין הָעַרְפִּים תֹּאכְלוּ בָשָׂר וּבַבֶּקֶר תִּשְׂבְּעוּ-לֶחֶם וַיִּדְעֹתָם כִּי אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם׃ וַיְהִי בָעֶרֶב וַתַּעַל

הִשְׁלֹו וְתָכֶם אֶת־הַמִּחְנֶה וּבִבְקָר הִיתָה שְׁכֵבֶת הַטֹּל סָבִיב
לַמִּחְנֶה: וַתַּעַל שְׁכֵבֶת הַטֹּל וְהָיָה עַל־פְּנֵי הַמִּדְבָּר דֶּק מַחֲסָפִים
דֶּק כַּפֹּז עַל־הָאָרֶץ: וַיֵּרְאוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמְרוּ אִישׁ אֶל־אָחִיו
מִן הוּא כִּי לֹא יָדְעוּ מַה־הוּא וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֲלֵהֶם הוּא הַלֶּחֶם
אֲשֶׁר נָתַן יְהוָה לָכֶם לֹאכְלֶה: זֶה הַדָּבָר אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה לִקְטוֹ
מִמֶּנּוּ אִישׁ לְפִי אֲכָלוּ עֹמֶר לַגִּלְגָּלִת מִסֹּפֶר נַפְשֹׁתֵיכֶם אִישׁ לְאִשֶּׁר
בְּאֵהָלוֹ תִקְחוּ: וַיַּעֲשׂוּ־כֵן בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּלְקְטוּ הַמֶּרְבֶּה וְהַמִּמְעִיט:
וַיֵּמְדוּ בָעֹמֶר וְלֹא הִעֲדִיף הַמֶּרְבֶּה וְהַמִּמְעִיט לֹא הִחְסִיר אִישׁ
לְפִי־אֲכָלוֹ לִקְטוֹ: וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֲלֵהֶם אִישׁ אֶל־יוֹתֵר מִמֶּנּוּ
עַד־בִּקָּר: וְלֹא־שָׁמְעוּ אֶל־מֹשֶׁה וַיּוֹתֵרוּ אַנְשִׁים מִמֶּנּוּ עַד־בִּקָּר
וַיֵּרֶם תּוֹלְעִים וַיָּבֹאֲשׁ וַיִּקְצֹף עֲלֵהֶם מֹשֶׁה: וַיִּלְקְטוּ אֹתוֹ בִּבְקָר
בִּבְקָר אִישׁ כִּפִּי אֲכָלוּ וְהֵם הִשְׁמִשׁ וְנָמָס: וַיְהִי בַיּוֹם הַשְּׁשִׁי
לִקְטוֹ לֶחֶם מִשְׁנֶה שְׁנֵי הָעֹמֶר לְאֶחָד וַיָּבֹאוּ כָל־נְשֵׁי־יִשְׂרָאֵל הָעֹדָה
וַיִּגִּידוּ לְמֹשֶׁה: וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם הוּא אֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה שַׁבְּתוֹן שַׁבַּת־
קֹדֶשׁ לַיהוָה מִחֹר אֶת אֲשֶׁר־תֹּאמְרוּ אִפּוֹ וְאֶת אֲשֶׁר־תִּבְשְׁלוּ בַשִּׁלּוֹ
וְאֶת כָּל־הָעֹדָף הִנֵּיחוּ לָכֶם לְמִשְׁמֶרֶת עַד־הַבֹּקֶר: וַיִּנְיְחוּ אֹתוֹ
עַד־הַבֹּקֶר כַּאֲשֶׁר צִוָּה מֹשֶׁה וְלֹא הִבָּאִישׁ וְרִמָּה לֹא־הִיתָה־בּוֹ:
וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֲכָלוּ הַיּוֹם כִּי־שַׁבַּת הַיּוֹם לַיהוָה הַיּוֹם לֹא תִמְצְאוּהוּ
בַשָּׂדֶה: שֵׁשֶׁת יָמִים תִּלְקְטוּהוּ וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שַׁבַּת לֹא יִהְיֶה־
בּוֹ: וַיְהִי בַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי יֵצְאוּ מִן־הָעֵם לִלְקֹט וְלֹא מָצְאוּ: וַיֹּאמֶר
יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה עַד־אַנָּה מֵאַנְתֶּם לִשְׁמֹר מִצְוֹתַי וְתוֹרֹתַי: רְאוּ
כִּי־יְהוָה נָתַן לָכֶם הַשַּׁבָּת עַל־כֵּן הוּא נָתַן לָכֶם בַּיּוֹם הַשְּׁשִׁי
לֶחֶם יוֹמִים שְׁבוּ אִישׁ תַּחֲתֹיו אֶל־יֵצֵא אִישׁ מִמֶּקְמוֹ בַּיּוֹם
הַשְּׁבִיעִי: וַיִּשְׁבְּתוּ הָעָם בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי: וַיִּקְרְאוּ בֵּית־יִשְׂרָאֵל אֶת־
שְׁמוֹ מִן וְהוּא כּוֹרֵעַ גֹּד לִבָּן וּמַעֲמֹ כַּצְפִּיחַת בְּדָבָשׁ: וַיֹּאמֶר
מֹשֶׁה זֶה הַדָּבָר אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה מִלֹּא הָעֹמֶר מִמֶּנּוּ לְמִשְׁמֶרֶת
לְדֹרֹתֵיכֶם לְמַעַן יֵרְאוּ אֶת־הַלֶּחֶם אֲשֶׁר הֵאֱכַלְתִּי אֶתְכֶם בַּמִּדְבָּר
בְּהוֹצִיאִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם: וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־אַהֲרֹן קַח
צִנְצָנֶת אֲתֹת וְתֵן־שָׁמָּה מִלֹּא־הָעֹמֶר מִן וְהִנֵּחַ אֹתוֹ לְפָנַי יְהוָה

למשמרת לדורתיכם: כאשר צוה יהוה אל-משה ויניחהו אהרן לפני העדת למשמרת: ובני ישראל אכלו את-המן ארבעים שנה עד-באם אל-ארץ נושבת את-המן אכלו עד-באם אל-קצה ארץ כנען: והעמר עשרית האיפה הוא:

תפלה על הפרנסה

אנא האל המבין פרנסה לכל בריה ומזמין מלבוש לכל נברא ושולח להם מחיה שתתן-לי מחיתי בשופי שתכלכלני ותפרנסני אותי וכל אנשי ביתי וכל ישראל פרנסה טובה של כבוד בנחת ולא בצער בהתר ולא באסור בכבוד ולא בבזוי. פרנסה שלא יהיה בה שום בושה וכלמה. פרנסה שלא תצריכני בה לידי מתנת פשר ודם כי אם מידה המלאה והרחבה פרנסה. שאוכל לעסוק בתורתך הקדושה והטהורה והתמימה וטרף נקי ומזמן ומזונתי ומזונות אנשי ביתי וכל צרכנו קודם שנצטרך להם כדי שיהיה לבי פנוי בלי טרדה לעסוק בדברי תורה לקיים המצות ולישב בשלום על שלחני בכבוד עם כל בני ביתי ושלא אצפה לשלחן של אחרים ושלא אצטרך להשתעבד לשום אדם ושלא יהא עלי שום עול פשר ודם כי אם עול מלכותך לעבדך בלבב שלם. ובבגדי כבוד יהיו לבושנו ביקר ולא בבשת פנים: והצילנו מן עניות ומדלות ושפלות. ואזכה להבנים אורחים ולגמול חסד לכל אדם והזמין לי לעשות צדקה להראוין לה ולא אפשל בבני אדם שאינן הגונים אמין:

ווען איינער אויף ריזען נעהט, אדער זאגט איין געשעפט אונטערניסט, דער געבע איינע גרבה אין דיא ביקסע דעם רבי מאיר בעל הנס, אונד זאגט דריימאל:

אלהא. דמאיר ענני:

אונד דאן בעטעט סאן סאלגענדעס:

הנני נותן מעות אלו לזו הצדקה בשביל עניי ארץ הקדושה לעילוי נשמת אבותינו הקדושים אברהם יצחק ויעקב ולעילוי נשמת הקדושים אשר בארץ המה ולעילוי נשמת התנא הקדוש רבי מאיר בעל הנס. ויהי רצון מלפניך אדון הרחמים רחום וחנון אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב בזכותם ובזכות כל

תפלת על הפרנסה

הקדושים אשר בארץ המה ובזכות התנא הקדוש רבי מאיר בעל הגם ובזכות הצדקה אשר אני נותן להחזיק ישוב ארץ הקדושה ולמען רחמך הרבים וחסדיך הגדולים רחם עלי (פב"פ) ותכלכלני ותפרנסני אותי וכל אנשי ביתי פרנסה טובה בנחת ולא בצער בכבוד ולא בבזוי ושלא יהיה בה שום בושה וכלימה ותצליחנו ותעזרנו בכל ענינו ובמעשה ידינו (ובפרט בעסק פלוני אשר אני עושה) וירום קרני ויגביה מזלי ויהיו דברי נשמעים בפי כל שומעיו ואהיה לחן ולחסד ומכבד בעיני כל רואי ואהיה אהוב למעלה ונחמד למטה ושמי הטוב ילך בכל הארצות ותצילני מכל צרה וצוקה וכל חולי ונגע וכל מחלה ותשמרני מלסטים ואויבים ושונאים ונדיה בריאים דשנים ורעננים ושקטים והאריך ימינו בטוב ושנותינו בנעימים לעבודת יתברך שמו וכאשר עשית עם אבותינו הקדושים וכל הקדושים אשר בארץ המה ועם התנא הקדוש רבי מאיר בעל הגם נסים ונפלאות נסתרים ונגלים מעתה ועד עולם: אקרא לאלהי עליך לאל גומר עלי. חנני יי כי אליך אקרא כל היום. עזרנו אלהי ישענו על דבר כבוד שמך. עשה למען שמך. עשה למען ימינך. עשה למען תורתך. עשה למען קדשתך. יהי לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגאלי. אמן כן יהי רצון:

אגרת הרמב"ן

האגרת הזאת שלח הרמב"ן ז"ל מעכו לקטלונא לבנו על הענוה, וצוה לו שיקראה פעם אחת בשבוע וילמדו גם אחרים עמו, ויהיה רגיל בו בעל פה כדי לחנכם בילדותם ביראת שמים, וכישר לו שביום שיקרא אגרת זה שיענוהו מן השמים כל מה שישאל, וכל מי שירגיל לאומרו בודאי יהא נצול מכל צרה, ומובטח לו שהוא בן עולם הבא:

שמע בני מוסר אביך ואל תשוש תורת אבך. תתנהג תמיד לדבר כל דבריך בנחת לכל אדם ובכל עת. ובוזה תנצל מן הכעס שהיא מדה רעה להחטיא בני האדם. וכן אמרו חז"ל כל הכועס כל מיני גיהנם שולשין בו שנאמר הסר כעס מלבך והעבר רעה מבשרך. ואין רעה אלא גיהנם שנאמר וגם רשע ליום רעה. וכאשר תנצל מן הכעס תעלה על לבך מדת הענוה שהיא מדה טובה מכל המדות הטובות שנאמר עקב ענוה יראת ה'. ובעבור הענוה תעלה על לבך מדת היראה כי תתן אל לבך תמיד מאין באת ולאן אתה הולך. ושאתה רמה ותולעה בחיך ואף כי במותך ולפני מי אתה עתיד ליתן דין וחשבון לשני מלך הכבוד. שנאמר הנה השמים ושמי השמים לא יכלכלוך אף כי לבות בני אדם. ונאמר הלא את השמים ואת הארץ אני מלא נאם ה'. וכאשר תחשוב את כל אלה תירא מבוראך ותשמור מן החטא ובמדות האלה תהיה שמח בחלקך: וכאשר תתנהג במדת הענוה להתבושת מכל אדם ולהתפחד ממנו ומן החטא אז תשרה עליך רוח השכינה חיו כבודה וחיי עוה"ב: ועתה בני דע וראה כי המתגאה בלבו על הבריות מורד הוא במלכות שמים כי מתפאר הוא בלבוש מלכות שמים שנאמר ה' מלך גאות לבשונו: ובמה יתגאה לב האדם. אם כינושר ה' מוריש ומעשיר. ואם בכבוד הלא לאלהים הוא שנאמר והעושר והכבוד מלפניך. ואך מתפאר בכבוד קונו, ואם מתפאר בחכמה מסיר שפה לגאמנים ושעם זקנים יקח.

נמצא דבל שוה לפני המקום. כי באפו משפיל גאים וברצונו מגביה שפלים. לכן השפיל עצו וינשאך המקום. על כן אפרש לך אך תתנהג בסדת הענוה ללכת בה תמיד. כל דברך יהיו בנחת וראשך כפוף ועיניך יביטו למטה לארץ ולבך למעלה. ואל תבט בפני אדם בדברך עמו. וכל אדם יהיה גדול ממך בעיניך. ואם חכם או עשיר הוא עליך לכבדו. ואם רש הוא ואתה עשיר או חכם ממנו חשוב בלבך כי אתה חייב ממנו והוא זכאי ממך. שאם הוא חוטא הוא שונג ואתה מזיד: בכל דברך ומעשיך ומחשבותיך ובכל עת חשוב בלבך כאלו אתה עומד לפני הקדוש ב"ה ושכינתו עליך כי כבודו מלא העולם. ודברך יהיו באימה וביראה כעבד לפני רבו. ותתבייש מכל אדם ואם יקראך איש אל תעננו בקול רם רק בנחת כעומד לפני רבו. והיו זהיר לקרות בתורה תמיד אשר תוכל לקיימה. וכאשר תקום מן הספר תחפש באשר למדת אם יש בו דבר אשר תוכל לקיימו. ותפשפש במעשיך בבקר ובערב. ובוז יהיו כל ימך בתשובה. והסר כל דברי העולם מלבך בעת התפלה והכן לבך לפני המקום ב"ה. וטהר רעיוניך וחשוב הדיבור קודם שתציאנו מפך. וכן תעשה כל ימי חייה בלבך בכל דבר ודבר ולא תחטא. ובוז יהיו דברך ומעשיך ומחשבותיך ישרים ותפלתך תהיה זכה ובררה ונקיה ומכוונת ומקובלת לפני המקום ב"ה שנאמר תכין לבם תקשיב אזנך. תקרא האגרת הזאת פעם אחת בשבוע ולא תפחות לקיימה. וללכת בה תמיד אחר השם יתברך שמו למען תצליח בכל דרכיך ותזכה לערבה הצפון לצדיקים: ובכל יום שתקראנה יענוך מן השמים. כאשר יעלה על לבך לשאול עד עולם אמן סלה:

עשרת הדברות

שמות כ' א'

וַיְדַבֵּר אֱלֹהִים אֶת כָּל־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה לְאֹמֶר: אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁר הוֹצֵאתִיךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם מִבֵּית עַבְדִּים: לֹא־יִהְיֶה לְךָ אֱלֹהִים אֲחֵרִים עַל־פָּנַי: לֹא־תַעֲשֶׂה לְךָ פֶסֶל וְכָל־תְּמוּנָה אֲשֶׁר בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל וְאֲשֶׁר בָּאָרֶץ מִתַּחַת וְאֲשֶׁר בַּמַּיִם מִתַּחַת לָאָרֶץ: לֹא־תִשְׁתַּחֲוֶה לָהֶם וְלֹא תַעֲבֹדֵם כִּי אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֵל קַנָּא פֶקֶד עֵינַי אֲבֹרַת עַל־בָּנִים עַל־שְׁלֵשִׁים וְעַל־רִבְעִים לְשֹׁנָאִי: וַעֲשֵׂה חֶסֶד לְאֶלְפִים לְאַהֲבִי וּלְשֹׁמְרֵי מִצְוֹתַי: לֹא תִשָּׂא אֶת־שֵׁם־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְשׁוֹאֵת כִּי לֹא יִנְקֶה יְהוָה אֶת אֲשֶׁר־יִשָּׂא אֶת־שְׁמוֹ לְשׁוֹאֵת זְכוֹר

אֶת־יוֹם הַשַּׁבָּת לְקַדְּשׁוֹ׃ שֵׁשֶׁת יָמִים תַּעֲבֹד וַעֲשִׂיתָ
כָּל־מְלָאכָתְךָ׃ וַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שַׁבָּת לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ לֹא־
תַעֲשֶׂה כָל־מְלָאכָה אַתָּה וּבִנְךָ וּבִתְּךָ עַבְדְּךָ וַאֲמָתְךָ
וּבַהֲמֹתֶיךָ וּגְרֶיךָ אֲשֶׁר בְּשַׁעְרֶיךָ׃ כִּי שֵׁשֶׁת־יָמִים עָשָׂה
יְהוָה אֶת־הַשָּׁמַיִם וְאֶת־הָאָרֶץ אֶת־הַיָּם וְאֶת־כָּל־אֲשֶׁר־
בָּם וַיָּנַח בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי עַל־כֵּן בֵּרַךְ יְהוָה אֶת־יוֹם
הַשַּׁבָּת וַיְקַדְּשֵׁהוּ׃ כִּבֵּד אֶת־אָבִיךָ וְאֶת־אִמְךָ לְמַעַן
יֵאָרְכֶךָ יְמֶיךָ עַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לָךְ׃
לֹא תִרְצַח לֹא תִנָּאֵף לֹא תִגְנוֹב לֹא־תַעֲנֶה בְרַעְיָךְ עַד
שֹׁקֶר׃ לֹא תַחֲמֹד בֵּית רֵעֶךָ לֹא־תַחֲמֹד אִשְׁתִּי רֵעֶךָ
וְעַבְדּוֹ וַאֲמָתוֹ וְשׁוֹרְוֹ וַחֲמֹרְוֹ וְכָל־אֲשֶׁר לְרֵעֶךָ׃

סדר תפלת מנחה

צו מנחה ווירד סדר קרבנות, אשרי, שמנה עשרה, תחנון אונד עלינו נעבעטעם.
ווירד אבער גלייך סעריב נעבעטעם, זא ווירד עלינו נאכהער געזאגט.

סדר ברכת חלה

יעדע הויזפֿרויא איזט סענספֿליטעס, סאן איהרעס טייגע, ווארויס בראד געבאקען ווירד.
זעלבסט חלה אבצוואנדערן, אונד ווען דער טייג איין שיעור חלה (נעהמליך $7\frac{1}{4}$ זיידעל
טעהל אסטערייכער מאס) ענטהעלט, טוס זיא, וועהרענד דעם זיא דיא חלה סאם טייג
אבנימט (אבער ניכט נאכהער ווען זיא שאן אבגענאממען האט) סאלגענדע ברכה זאגען:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ
בְּמִצּוֹתָיו וְצִוָּנוּ לְהַפְרִישׁ חֵלָה מִן הָעֹפֶסֶה׃

סדר ברכת הדלקה

דיא סרויען זינד סענספֿליטעס, סאך איינמאנג דעם שבת דיא שבת־ליכטער זעלבסט
אנצוינדען, אונד ביים אנצינדען ווירד סאלגענדע ברכה געזאגט:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצּוֹתָיו
וְצִוָּנוּ לְהַדְלִיק נֵר שֶׁל שַׁבָּת (אן יום טוב שֶׁל יום טוב):

שיר השירים

שִׁיר הַשִּׁירִים אֲשֶׁר לְשִׁלְמָה׃ יִשְׁקֵנִי מִנְּשִׁיקוֹת פִּיהוּ
 כִּי־טוֹבִים הָדִיק מִיָּין׃ לָרִיחַ שְׁמֹנֶיךָ טוֹבִים שְׁמֶן תּוֹרֶק
 שְׁמֶךָ עַל־כֵּן עֲלָמוֹת אֶהְבּוֹךָ׃ מִשְׁכְּנִי אַחֲרֶיךָ גְּרוּצָה
 הִבֵּיאֲנִי הַמֶּלֶךְ חֲדָרָיו נְגִילָה וְנִשְׁמָחָה בָּךְ גִּזְפִּירָה דְּדִיק
 מִיָּין מִיִּשְׁרִים אֶהְבּוֹךָ׃ שְׁחֹרָה אֲנִי וְנָאוּה בָנוֹת יְרוּשָׁלַם
 כְּאֶהְלִי קָדָר כִּירִיעוֹת שְׁלָמָה׃ אֶל־תִּרְאֵנִי שְׁאֲנִי
 שְׁחֲרָחֶת שֶׁשָּׁזַפְתָּנִי הַשֶּׁמֶשׁ בְּנִי אִמִּי נִחַר־רַבִּי שְׁמֹנִי
 נִטְרָה אֶת־הַכְּרָמִים כְּרָמִי שְׁלִי לֹא נִטְרָתִי׃ הַגִּידָה לִּי
 שְׁאֶהְבָּה נַפְשִׁי אֵיכָה תִרְעָה אֵיכָה תִרְבִּיץ בַּצְּהָרִים
 שְׁלָמָה אֶהְיָה כַּעֲטִיָּה עַל עֲדָרֵי חֲבֵרֶיךָ׃ אִם־לֹא תִדְעִי
 לָךְ הַיָּפָה בַּנָּשִׁים צֹאֲיֶלְךָ בְּעֶקְבֵי הַצֹּאֵן וְרַעֲי אֶת־
 גְּדִיתֶיךָ עַל מִשְׁכְּנוֹת הָרָעִים׃ לְסָסְתִי בְּרִכְבִּי פִרְעָה
 הַמִּיתֶיךָ רַעֲיָתִי׃ נָאוּ לַחֲיִיד בַּתּוֹרִים צוֹאֲרֶךְ בַּהֲרוּזִים׃
 תּוֹרֵי זָהָב נַעֲשֶׂה־לָּךְ עִם נְקֻדּוֹת הַכֶּסֶף׃ עַד שֶׁהַמֶּלֶךְ
 בְּמִסְבּוֹ נִרְדֵּי נָתַן רִיחוֹ׃ צָרוֹר הַמּוֹר הוֹדִי לִי בֵּין שְׂדֵי
 יָלִין׃ אֲשַׁכֵּל הַכֶּפֶר הוֹדִי לִי בְּכִרְמִי עֵין גֶּדִי׃ הִנֵּךְ יָפָה
 רַעֲיָתִי הִנֵּךְ יָפָה עֵינֶיךָ יוֹנִים׃ הִנֵּךְ יָפָה דוֹדִי אֵף נָעִים
 אֵף־עַרְשִׁנוֹ רַעֲנָנָה׃ קְרוֹת בָּתֵּינוֹ אֲרוֹזִים רְהִיטָנוֹ בָּרוֹתִים׃
 אֲנִי חֲבַצְלֶת הַשָּׂרוֹן שׁוֹשַׁנַּת הָעֲמָקִים׃ כְּשׁוֹשַׁנָּה בֵּין
 הַחוֹחִים כֵּן רַעֲיָתִי בֵּין הַבָּנוֹת׃ כְּתַפּוּחַ בַּעֲצֵי הַיַּעַר
 כֵּן הוֹדִי בֵּין הַבָּנִים בְּצִלּוֹ חֲמֹדָתִי וַיִּשְׁבַּתִּי וּפָרִיו מֵתוֹק
 לַחֲכִי׃ הִבֵּיאֲנִי אֶל־בֵּית הַיָּין וְדָגְלוֹ עָלַי אֶהְבָּה׃
 סָמְכוּנִי בְּאֲשִׁישׁוֹת רַפְדוֹנִי בַתְּפוּחִים כִּי־חוֹלַת אֶהְבָּה

אָנִי׃ שָׁמְאָלוּ תַּחַת לְרַאשֵׁי וַיִּמְּינוּ תַּחֲבִקְנִי׃ הִשְׁבַּעְתִּי
אֶתְכֶם בָּנוֹת יְרוּשָׁלַם בְּצַבָּאוֹר אוֹ בְּאֵילוֹת הַשָּׂדֶה
אִם־תָּעִירוּ וְאִם־תַּעֲזוּרוּ אֶת־הָאֲהָבָה עַד שְׁתַּחֲפֹץ׃
קוֹל דּוֹדִי הִנֵּה־זֶה בָּא מִדֶּלֶג עַל־הַהָרִים׃ מִקַּפֵּץ עַל־
הַגְּבָעוֹת׃ הִנֵּה דוֹדִי לְצַבִּי אוֹ לְעֹפֹר הָאֵילִים הִנֵּה־
זֶה עוֹמֵד אַחֵר פָּתְלָנוּ מִשְׁנֵיחַ מִן־הַחֲלֹנוֹת מִצִּיץ־מִן־
הַחֲרָפִים׃ עָנָה דּוֹדִי וְאָמַר לִי קוֹמִי לָךְ רַעֲיָתִי יִפְתִּי
וּלְכִי־לָךְ׃ כִּי־הִנֵּה הִפְתּוּ עֶבֶר הַנָּשִׁים חֶלֶף הָדָךְ לוֹ׃
הַנְּצָנִים נִרְאוּ בָּאָרֶץ עַת הַזֹּמִיר הִגִּיעַ וְקוֹל הַתּוֹר נִשְׁמַע
בָּאֲרָצֵנוּ׃ הִתְאַנָּה חֲנֻמָּה פָּגִיהַ וְהַגְּפָנִים סָמְדָר נָתְנוּ
רִיחַ קוֹמִי לָךְ רַעֲיָתִי יִפְתִּי וּלְכִי־לָךְ׃ יוֹנָתִי בְּחֲגוֹי הַסֶּלֶעַ
בְּסֹתֵר הַמְּדִרְגָּה הִרְאִינִי אֶת מַרְאֵךְ הַשָּׁמַיְעָנִי אֶת־
קוֹלְךָ כִּי־קוֹלְךָ עָרַב וּמַרְאֵךְ נָאוֹה׃ אֲחֹזֶלְנוּ שְׁעָלִיב
שְׁעָלִים קִטְנִים׃ מַחְבָּלִים כְּרָמִים וּכְרָמֵינוּ סָמְדָר׃
דּוֹדִי לִי וְאֲנִי לוֹ הִרְעָה בְּשׁוֹשַׁנִּים׃ עַד שִׁפּוֹחַ הַיּוֹם
וְנָסוּ הַצִּלְלִים סָבַב הַמַּדֵּלֶךְ דּוֹדִי לְצַבִּי אוֹ לְעֹפֹר
הָאֵילִים עַל־הָרִי בָתָר׃ עַל־מִשְׁכַּבִּי בַּלֵּילוֹת בִּקְשָׁתִי
אֵת שְׂאֲהָבָה נִפְשִׁי בִּקְשָׁתִיו וְלֹא מָצָאתִיו׃ אֶקְוֶה
נָא וְאֶסֹבְבָה בְּעִיר בְּשׁוּקִים וּבְרַחֲבוֹת אֶבְקֶשָׁה אֶת־
שְׂאֲהָבָה נִפְשִׁי בִּקְשָׁתִיו וְלֹא מָצָאתִיו׃ מָצְאוֹנִי
הַשְּׁמֵרִים הַסְּבָבִים בְּעִיר אֵת שְׂאֲהָבָה נִפְשִׁי רְאִיתָם׃
כְּמַעַט שְׁעַבְרָתִי מֵהֶם עַד שִׁמְצָאתִי אֵת שְׂאֲהָבָה
נִפְשִׁי אֲחֹזָתִיו וְלֹא אֶרְפְּנוּ עַד־שֶׁהִבִּיאתִיו אֶל־בֵּית
אִמִּי וְאֶל־חֶדֶר הַזֹּרֶתִי׃ הִשְׁבַּעְתִּי אֶתְכֶם בָּנוֹת יְרוּשָׁלַם

בַּצְבָּאוֹת אוֹ בַּאֲיָלוֹת הַשָּׂדֶה אִם־תֵּעִירוּ וְאִם־תֵּעוֹרְרוּ
אֶת־הָאֲהָבָה עַד שֶׁתִּחַפֵּץ: מִי זֹאת עָלָה מִן־הַמִּדְבָּר
כְּתִימָרוֹת עֵשֶׂן מִקְטָרֶת מֹר וּלְבוֹנָה מְכַל אֲבָקֶת רוּכַל:
הִנֵּה מִטָּתוֹ שָׁלְשָׁלְמָה שְׂשִׁים גְּבָרִים סָבִיב לָהּ מִגְּבֻרֵי
יִשְׂרָאֵל: כָּלָם אֲחֻזֵּי חֶרֶב מְלֻמְּדֵי מִלְחָמָה אִישׁ חֶרֶבוֹ
עַל־יָרְכוֹ מִפֶּתַח בְּלִילוֹת: אִפְרָיוֹן עָשָׂה לֹא הַמֶּלֶךְ
שְׁלֹמֹה מִעֲצֵי הַלְבָּנוֹן: עֲמוּדָיו עָשָׂה כֶּסֶף רִפִּידָתוֹ
זָהָב מִרְכָּבוֹ אֲרָגְמָן תּוֹכוֹ רְצוּף אֲהָבָה מִבְּנוֹת יְרוּשָׁלַם:
צֹאֲיָנָה וְרֹאֲיָנָה בְּנוֹת צִיּוֹן בַּמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה בַּעֲטָרָה
שֶׁעָטְרָה־לּוֹ אָמוֹ בַּיּוֹם חֲתָנָתוֹ וּבַיּוֹם שִׁמְחַת לְבוֹ: הִנֵּךְ
יָפָה רַעֲיָתִי הִנֵּךְ יָפָה עֵינֶיךָ יוֹנִים מִבַּעַד לְצַמֶּתֶךָ שִׁעָרֶךָ
כְּעֶדֶר הָעֻזִּים שֶׁגָּלְשׁוּ מִהָר גִּלְעָד: שִׁנֶּיךָ כְּעֶדֶר
הַקְּצוּבוֹת שֶׁעָלוּ מִן־הַר־חֲצָה שְׁכָלָם מִתְּאִימוֹת וְשִׁכְלָה
אֵין בָּהֶם: כְּחוּט הַשָּׁנִי שֶׁפְּתוֹתֶיךָ וּמִדְּבָרֶךָ נֶאֱמָה כְּפֹלַח
הָרִמּוֹן רִקְתֶּךָ מִבַּעַד לְצַמֶּתֶךָ: כְּמַגִּדֵּל דָּוִד צוּאֲרֶךָ
בָּנוֹי לְתַלְפִּיזוֹת אֶלֶף הַמָּגֵן תָּלוּ עָלָיו כָּל שְׁלֵטֵי הַגְּבָרִים:
שְׁנֵי שְׂדֵיךָ כְּשְׁנֵי עֶפְרַיִם תְּאוּמֵי צְבִיָּה הָרַעִים בַּעֲשׂוֹשֵׁנִים:
עַד שִׁיפּוּחַ הַיּוֹם וְנָסוּ הַצִּלְלִים אֵלֶיךָ לִי אֶל־הָר הַמּוֹר
וְאֶל־גִּבְעַת הַלְבֹנָה: כָּלֶךְ יָפָה רַעֲיָתִי וּמוֹם אֵין בָּךְ:
אֲתִי מִלְּבָנוֹן כָּלָה אֲתִי מִלְּבָנוֹן תָּבוֹאִי תִשׁוּרִי מִרְאֵשׁ
אֲמָנָה מִרְאֵשׁ שָׁנִיר וְחֶרְמוֹן מִמַּעַנּוֹת אֲרָיוֹת מִהַרְרֵי
נְמָרִים: לִבִּבְתָּנִי אֲחֹתִי כָלָה לִבִּבְתָּנִי בְּאֶחָת מֵעֵינֶיךָ
בְּאֶחָד עֲנָק מִצּוֹרֶיךָ: מִה־יְפוּדֵיךָ אֲחֹתִי כָלָה מִה־טִּבּוֹ
רֵדֶיךָ מִיַּן וְרִיחַ שְׁמָנֶיךָ מִכָּל־בְּשָׁמִים: נִפְתַּת תִּטְפָּנָה

שִׁפְתוֹתַיךָ כִּלְהָ דָבַשׁ וְחֶלֶב תַּחֲתַי לְשׁוֹנְךָ וְרִיחַ
שְׁלֹמֹתַיךָ כְּרִיחַ לְבָנוֹן׃ גֵּן וְנָעוּל אֲחֹתִי כִלְהָ גֵל וְנָעוּל
מִעֵין חָתוֹם׃ שְׁלַחֲךָ פִּרְדֵּם רְמוֹנִים עִם פְּרִי מִגְדִּים
כַּפְּרִים עִם־נִרְדִּים׃ גִּרְדָּה וְכַרְכֹּם קָנָה וְקִנְמוֹן עִם כָּל־
עֵצִי לְבוֹנָה מִרְ וְאַהֲלוֹת עִם כָּל־רָאִשִׁי בְשָׂמִים׃ מִעֵין
גִּנִּים בְּיָר מַיִם חַיִּים וְנִזְלִים מִן־לְבָנוֹן׃ עוֹרִי צָפוֹן וּבֹאִי
תִימָן הַפִּיחִי גִנִּי יִזְלוּ בְשָׂמָיו יְבֹא דוֹדִי לְגִנּוֹ וְיֹאכַל פְּרִי
מִגְדָּיו׃ בָּאתִי לְגִנִּי אֲחֹתִי כִלְהָ אֲרִיתִי מוֹרִי עִם־בְּשָׂמִי
אֲכַלְתִּי יַעֲרִי עִם־דָּבָשׁ שְׁתִּיתִי יַיִן עִם־חֶלְבִי אֲכַלְתִּי
רָעִים שְׁתוֹ וְשִׁכְרוֹ דוֹדִים׃ אֲנִי יֹשֶׁנָּה וְלִבִּי עַר קוֹל־דוֹדִי
דוֹפֵק פֶּתַח־חַיִּל־אֲחֹתִי רַעֲיָתִי יוֹנָתִי תַמָּתִי שֶׁר־אֲשִׁי נִמְלֵא־
מֶלֶךְ קוֹצוֹתִי רְסִיסֵי לַיְלָה׃ פָּשַׁטְתִּי אֶת־כַּתְּנֹתַי אֵיכָכָה
אֶל־בִּשְׁנָה רָחֲצֹתִי אֶת־רַגְלִי אֵיכָכָה אֲטַנְּפָם׃ דוֹדִי שְׁלַח
יָדוֹ מִן־הַחֹר וּמִעֵי הָמוֹ עָלָיו׃ קָמְתִי אֲנִי לִפְתָּח לְדוֹדִי
וְיָדִי נָטַפְּרוּ־מוֹר וְאַצְבָּעוֹתַי מוֹר עֵיבַר עַל כַּפּוֹת הַמִּנְעוּל׃
פָּתַחְתִּי אֲנִי לְדוֹדִי וְדוֹדִי חָמַק עָבַר נִפְשִׁי יִצְאָהּ
בְּדַבְּרוֹ בִּקְשָׁתִיהוּ וְלֹא מִצְאָתִיהוּ קָרָאתִיו וְלֹא עָנָנִי׃
מִצְאָנִי הַשְׁמָרִים הַסִּבְּבִים בָּעִיר הַכּוֹנֵנִי פָצְעוּנִי נִשְׁאוּ
אֶת־רַגְלֵי מִעָלִי שְׁמִירֵי הַחֲמוֹת׃ הִשְׁבַּעְתִּי אֶתְכֶם
בְּנוֹת יְרוּשָׁלַם אֲם־תִּמְצְאוּ אֶת־דוֹדִי מִן־הַתִּגְדִּירוֹ לוֹ
שְׁחֹלֶת אֲהַבָּה אֲנִי׃ מִה־דוֹדְךָ מִדּוֹד הַיָּפָה בְּנָשִׁים
מִה־דוֹדְךָ מִדּוֹד שְׂכָכָה הִשְׁבַּעְתָּנוּ׃ דוֹדִי צֵחַ וְאֶדוֹם
דָּגוּל מִרְבָּבָה׃ רֹאשׁוֹ כֶּתֶם פָּז קוֹצָתִיו תַּלְתָּלִים שְׁחֹרוֹת
כְּעֹרֵב׃ עֵינָיו כִּיּוֹנִים עַל־אִפְיָקִי מַיִם רַחֲצוֹת בְּחֶלֶב

יֵשְׁבוּת עַל־מִלָּאתָ : לְחָיו פֶּעֶרוֹגֶת הַבָּשָׂם מְגִדְלוֹת
 מֶרְקָחִים שִׁפְתוֹתָיו שׁוֹשְׁנִים נִמְסוֹת מוֹר עֵבֶר : יָדָיו
 גְּלִילִי זָהָב מִמָּלְאִים בַּת־רִשִׁישׁ מִעִיּו עֲשֵׂת שֵׁן מְעַלְפֶּת
 סִפִּירִים : שׁוֹקִיו עֲמוּדֵי שֵׁשׁ מִיִּסְדִּים עַל־אֲדָנֶי־פֹז
 מֵרָאֵהוּ כִּלְבָנוֹן בַּחוּר כְּאַרְזִים : חֲכוּ מִמַּתְקִים וְכֹלוּ
 מִחֲמָדִים זֶה דוּדִי וְזֶה רֵעִי בָנוֹת יְרוּשָׁלַם : אָנָּה הִלֵּךְ דוֹדְךָ
 הִיפָּה בַנָּשִׁים אָנָּה סָנָה דוֹדְךָ וְנִבְקִשְׁנוּ עִמָּךְ : דוּדִי
 יֵרֵד לָגֵנוּ לַעֲרוֹגוֹת הַבָּשָׂם לְרַעוֹת בַּגָּנִים וְלִלְקֹט
 שׁוֹשְׁנִים : אֲנִי לְדוּדִי וְדוּדִי לִי הָרוּעָה בְשׁוֹשְׁנִים :
 יָפָה אֶת־רַעִיתִי כִּתְרָצָה נְאוּהָ כִּירוּשָׁלַם אֵימָה כַּנֶּדְגָלוֹת :
 הִסְבִּי עֵינֶיךָ מִנֶּגְדִי שֶׁהֵם הִרְהִיבֵנִי שִׁעְרֶךָ כְּעֶדֶר הָעוֹזִים
 שֶׁנִּלְשׁוּ מִן־הַגִּלְעָד : שְׁנֶיךָ כְּעֶדֶר הָרַחֲלִים שֶׁעָלוּ מִן־
 הָרַחֲצָה שֶׁכָּלֵם מִתְאַיְמוֹת וְשִׁכְלָה אֵין בָּהֶם : כִּפְלַח
 הָרִמּוֹן רִקְתֶּךָ מִבַּעַד לְצִמְתֶּךָ : שֹׁשִׁים הֵמָּה מְלָכוֹת
 וְשִׁמְנִים פִּילַגְשִׁים וְעַלְמוֹת אֵין מִסְפָּר : אַחַת הִיא יוֹנָתִי
 תִּמְתִּי אַחַת הִיא לְאִמָּה בָּרָה הִיא לְיוֹלְדָתָהּ רְאוּהָ
 בָנוֹת וַיֵּאשְׁרוּהָ מְלָכוֹת וּפִילַגְשִׁים וַיְהַלְלוּהָ : מִי־זֹאת
 הַנְּשֻׁקָפָה כְּמוֹ־שֹׁחַר יָפָה כִּלְבָנָה בָּרָה כַּחֲמָה אֵימָה
 כַּנֶּדְגָלוֹת : אֶל־גִּנַּת אֶגֶז יִרְדְּתִי לִרְאוֹת בְּאֲבִי הַנְּחִל
 לִרְאוֹת הַפְּרָחָה הַגֶּפֶן הַנִּצּוֹ הָרִמָּנִים : לֹא יִדְעָתִי נַפְשִׁי
 שִׁמְתָנִי מִרְכָּבוֹת עַמִּי נָדִיב : שׁוּבִי שׁוּבִי הַשׁוֹלְמִית
 שׁוּבִי שׁוּבִי וְנִחֲזֶה־בְךָ מֵה־תַּחֲזוֹ בַשׁוֹלְמִית כִּמְחַלֶּת
 הַמַּחֲנִים : מֵה־יָפוּ פְעַמֶּיךָ בַּנְּעָלִים בַּת־נָדִיב חֲמוּקִי
 יִרְכִּיךָ כְּמוֹ חֲלָאִים מַעֲשֵׂה יָדֵי אָמֶן : שָׂרֶרֶךְ אֶגֶן הַפְּהַר

אֶל־יְחִסָּר הַמָּוֶג בַּמִּיָּד עֲרַמַת חַטִּים סוּגָה בַּשּׁוֹשָׁנִים׃
 שְׁנֵי שָׁדַיְךָ כְּשְׁנֵי עֶפְרַיִם תְּאֵמִי צְבִיָּה׃ צִוְּאֶרְךָ כְּמִגְדֵּל
 הַשֵּׁן עֵינֶיךָ בְּרִכּוֹת בְּחֻשְׁבוֹן עַל־שַׁעַר בַּת־רַבִּים אִפְּךָ
 כְּמִגְדֵּל הַלְּבָנוֹן צוּפָה פָּנֶי דָּמָשֶׁק׃ רֹאשְׁךָ עָלֶיךָ
 כְּכֶרֶמֶל וְדָלֹת רֹאשְׁךָ כְּאַרְגָּמָן מֶלֶךְ אֲסוּר בְּרֹהֲטִים׃
 מִה־יִּפִּית וּמִה־נָּעַמְתָּ אֲהַבָּה בַת־עֲנוּגִים׃ זֹאת קוֹמַתְךָ
 דָּמַתָּה לְתֹמֶר וְשָׁדַיְךָ לְאַשְׁכְּלוֹת׃ אָמַרְתִּי אֶעֱלֶה
 בְּתֹמֶר אֲחֻזָּה בְּסִנְסֶנִי וַיְהִי־נָא שָׁדַיְךָ כְּאַשְׁכְּלוֹת
 הַגֶּפֶן וְרֵיחַ אִפְּךָ כְּתַפְּחוֹתִים׃ וַחֲכֶךָ כִּיֵּן הַטּוֹב הוֹלֵךְ
 דָּדוּדִי לְמִישְׁרִים דּוֹבֵב שִׁפְתֵי יְשָׁנִים׃ אֲנִי לְדוּדִי וְעָלִי
 תְּשׁוּקָתוֹ׃ לָכֵן דּוּדִי נִצָּא הַשָּׁדָה נָלִינָה בַּכְּפָרִים׃
 נִשְׁכַּיְמָה לְכַרְמִים נִרְאָה אִם־פָּרְחָה הַגֶּפֶן פָּתַח הַסְּמִדֹר
 הִנְצוּ הָרְמוֹנִים שֵׁם אֲתָן אֶת־יָדֶי לָךְ׃ הַיּוֹדָאִים נָתְנוּ־
 רֵיחַ וְעַל־פִּתְחֵינוּ כָּל־מִגְדִּים חֲדָשִׁים גַּם־יְשָׁנִים דּוּדִי
 צִפְנֹתִי לָךְ׃ מִי יִתְּנֶךָ כָּאָח לִי יוֹנֵק שָׁדֵי אִמִּי אִמְצֶאֲךָ
 בַּחוּץ אֲשַׁקֶּךָ גַּם לֹא־יָבוֹז לִי׃ אֲנִהְיֶךָ אֲבִיֶּךָ אֶל־בֵּית
 אִמִּי תִלְמַדְנִי אֲשַׁקֶּךָ מִיֵּין הָרֶקֶת מֵעֵסִים רִמְנִי׃ שְׂמְאֹל
 תַּחַת רֹאשִׁי וַיִּמְיֵנוּ תַּחֲבִלְנִי׃ הַשִּׁבְעֵתִי אֶתְכֶם בְּנוֹת
 יְרוּשָׁלַם מִה־תַּעֲרֹו וּמִה־תַּעֲרֹו אֶת־הָאֲהָבָה עַד־
 שְׂתַּחֲפֵץ׃ מִי זֹאת עָלָה מִן־הַמִּדְבָּר מִתְרַפֶּקֶת עַל־
 הַיּוֹדָה תַּחַת הַתְּפוּחַ עוֹרֶרְתִּיךָ שָׁמָּה חִבְּלָתְךָ אִמְךָ
 שָׁמָּה חִבְּלָה יִלְדָתְךָ׃ שִׁימְנִי כַחוֹתֶם עַל־לִבְךָ כַחוֹתֶם
 עַל־זְרוּעֶךָ כִּי־עוֹהָ כַמּוֹת אֲהַבָּה קָשָׁה כְּשֹׂאֹל קִנְיָאָה
 רִשְׁפִּיָּה רִשְׁפִּי אִשׁ שְׁלֵהֶב־תִּיהָ׃ מִיָּם רַבִּים לֹא יוֹכֵלוּ

לְכַבֹּרֶת אֶת־הָאֵהָבָה וְנִהְרֹרֶת לֹא יִשְׁטָפוּהָ אִם־יִתֵּן
 אִישׁ אֶת־כָּל־הוֹן בֵּיתוֹ בָּאֵהָבָה בּוֹז יִבּוֹזוּ לוֹ: אַחֲוֹת
 לָנוּ קִטְנָה וְשָׂדִים אֵין לָהּ מִה־נַּעֲשֶׂה לְאַחֲוֹתֵנוּ בַּיּוֹם
 שִׁידְבַּר־בָּהּ: אִם־חֹמָה הִיא נִבְנָה עָלֶיהָ מִירַת כָּסֶף
 וְאִם־דֶּלֶת הִיא נָצוּר עָלֶיהָ לֹחַ אֲרוֹז: אֲנִי חֹמָה וְשָׂדֵי
 כְּמִגְדָּלוֹת אֲזִי הֵייתִי בְּעֵינָיו כְּמוֹצֵאת שָׁלוֹם: כָּרֶם הִיא
 לְשִׁלְמָה בְּבַעַל הָמוֹן נָתַן אֶת־הַכָּרֶם לַנְּטָרִים אִישׁ
 יָבֹא בְּפָרִיו אֶלֶף כָּסֶף: כֶּרֶם־יִשְׁלִי לְפָנַי הָאֶלֶף לֶף
 שִׁלְמָה וּמֵאתַיִם לַנְּטָרִים אֶת־פָּרִיו: הִיוּשָׁבֶת בַּגְּנִים
 חֲבֵרִים מִקְשִׁיבִים לְקוֹלֶךָ הַשְּׁמִיעֵנִי: בָּרַח הַדּוֹדִי וְדִמָּה־
 לֶךְ לְצַבִּי אֲזִי לְעֹפֹר הָאֵילִים עַל הָרִי בְּשָׁמַיִם:

תפלה זו יאמר אחר שיר השירים בכוונה גדולה

רְבוֹז כָּל הָעוֹלָמִים יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי שְׂבִיבוֹת
 שִׁיר הַשִּׁירִים אֲשֶׁר קָרִיתִי וְלִמְדָתִי שֶׁהוּא קֹדֶשׁ קְדָשִׁים וּבִזְכוֹת
 פְּסוּקֵי וּבִזְכוֹת תִּיבוֹתָיו וּבִזְכוֹת נִקְדוּתָיו וּבִזְכוֹת טַעְמֵי וּבִזְכוֹת
 שְׂמוֹתָיו וְצִרּוּפָיו וְרִמּוֹזֵי וְסוּדוּתָיו הַקְדוּשִׁים וְהַטְהוּרִים הַנּוֹרָאִים
 הַיּוֹצֵאִים מִמֶּנּוּ שֶׁתִּהְיֶה שְׁעָה זוֹ שַׁעַת רַחֲמִים שַׁעַת הַקְּשָׁבָה שַׁעַת
 הָאֲזָנָה וְנִקְרָא וְתַעֲנֵנוּ נַעֲתִיר לֶךְ וְהַעֲתֵר לָנוּ שִׁיְהִיָּה עוֹלָה לְפָנֶיךָ
 קָרִיאת וְלִמּוּד שִׁיר הַשִּׁירִים כְּאֵלּוֹ הַשְּׁגָנוֹ כָּל הַסּוּדוֹת הַנִּסְלָאוֹת
 וְהַנּוֹרָאוֹת אֲשֶׁר הֵם חֲתוּמִים בּוֹ בְּכָל תְּנָאוֹ וְנִזְכָּה לְמָקוֹם
 שֶׁהַנְּשִׁמוֹת נִחְצְבוֹת מִשָּׁם וּכְאֵלּוֹ עָשִׂינוּ כָּל מַה שְּׁמוּטָל עָלֵינוּ
 לְהַשִּׁיג בֵּין בְּגִלְגּוֹל וְהַבֵּין בְּגִלְגּוֹל אַחֵר וְלִהְיוֹת מִן הָעוֹלָיִם וְהַזֹּכִים
 לְעוֹלָם הַבָּא עִם שְׂאֵר צַדִּיקִים וְחַסִּידִים וּמֵלֵא כָּל מַשְׁאָלוֹת לִבֵּנוּ
 לְטוֹבָה וְתִהְיֶה עִם לְבַבֵּנוּ וְאִמְרֵי פִינוּ בַּעֲת מַחֲשַׁבוֹתֵינוּ וְעִם יָדֵינוּ
 בַּעֲת מַעֲבָדֵנוּ וְתִשְׁלַח בְּרָכָה וְהַצְלָחָה וְהַרְוָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יָדֵינוּ
 וּמַעֲפָר תְּקִימָנוּ וּמֵאֲשָׁפוֹר דְּלוּתֵינוּ תְּרוֹמֵמָנוּ וְתִשָּׁב שְׂכִינְתְּךָ
 לְעִיר קֹדֶשְׁךָ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ אָמֵן:

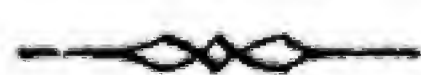
זה המזמור אומרים קודם תפלת מנחה של ערב שבת

הודו ליי כי טוב כי לעולם חסדו: יאמרו גאולי יי אשר גאלם מיד צר: ומאמצות קבצם ממזרח וממערב מצצון ומים: תעו במדבר בשימון דרך עיר מושב לא מצאו: רעבים גם צמאים נפשם בהם תתעטף: ויצעקו אל יי בצר להם ממצוקותיהם וצילים: וידריכם בדרך ישרה ללכת אל עיר מושב: יודו ליי חסדו ונפלאותיו לבני אדם: כי השביע נפש שוקקה ונפש רעבה מלא טוב: יושבי חשך וצלמות אסירי עני וברזל: כי המרו אמרי אל ועצת עליון נאצו: ויכנע בעמל לבם כשלו ואין עזר: ויצעקו אל יי בצר להם ממצוקותיהם ושיעם: יציאם מחשך וצלמות ומוסרותיהם ינתק: יודו ליי חסדו ונפלאותיו לבני אדם: כי שבר דלתות נחשת ובריחי ברזל גרע: אוילים מדרך פשעם ומעונותיהם יתענו: כל אוכל תתעב נפשם ויגיעו עד שערי מות: ויצעקו אל יי בצר להם ממצוקותיהם ושיעם: ישלח דברו וירפאם וימלט משחיתותם: יודו ליי חסדו ונפלאותיו לבני אדם: ויבחו זבחי תודה ויספרו מעשיו ברנה: יורדי הים באניות עושי מלאכה במים רבים: המה ראו מעשיו ונפלאותיו במצולה: ויאמר ויעמד רוח סערה ותרומם גליו: יעלו שמים יודו תהומות נפשם ברעה תתמוגג: יחוגו וינועו כשכור וכל חכמתם תתבלע: ויצעקו אל יי בצר להם וממצוקותיהם יציאם: יקום סערה לדממה ויחשו גליהם: וישמחו כי ישתוקו וינחם אל מהח הפצם: יודו ליי חסדו ונפלאותיו לבני אדם: וירוממוהו בקהל אדם ובמושב זקנים יהללודו: ישם נהרות למדבר ומוצאי מים לצמאון: ארץ פרי למלחה מרעת יושבי בה: ישם מדבר לאנם מים וארץ ציה למוצאי מים: ויושב שם רעבים ויכוננו עיר מושב: וחרעו שדות ויטעו כרמים ויעשו פרי תבואה: ויברכם וירבו מאוד ובהמתם לא ימעיט: וימעטו וישוחו מעוצר רעה ויגן: שופך בח על נדיבים ויתעם בתודו לא דרך: וישגב אביון מעוני וישם כצאן משפחות: יראו ישרים וישמחו וכל עולה קפצה פיה. מי חכם וישמר אלה ויתבוננו חסדי יי:

אח"כ יאמר סתח אליהו וידיד נפשו.

מי שאין לו מנאי לומר שיר השירים כולה קודם קבלת שבת יאמר אלו ד' פסוקים:
 יִשְׁקֵנִי מִנְּשִׁיקוֹת פִּיהוּ כִּי מוֹבִיִּם דִּדֶּיךָ מִיָּיִן: עוֹרֵי צַפֹּן וּבֹאֵי
 תִּימָן הִפִּיחֵי גִנִּי יִזְלוּ בְּשִׁמְיוֹ יָבֹא דוֹדִי לִגְנוֹ וְיֹאכַל פְּרִי מִגְדִּיו:
 קוֹל דוֹדִי הִנֵּה זֶה בָּא מִדֶּלֶג עַל הַהָרִים מִקַּפֵּץ עַל הַגְּבְעוֹת:
 בָּאתִי לִגְנִי אֶחָתִי כֻלָּה אֶרֶצִּיתִי מוֹרֵי עֵם בְּשִׁמְיִ אֶבְלָתִי יַעֲרִי עִם
 דְּבָשִׁי שְׁתִּיתִי יֵינִי עִם חֶלְבִּי אֶכְלוּ רְעִים שְׁתוּ וְשִׁכְרוּ דוֹדִים:

(וזהו סוד והאכלתיך נחלת יעקב אביך.)

סדר קבלת שבת

סרייטאג צו מנחה ווירד וויא אללע טאגע געבעטעט, נור תחנון ווירד נישט געזאגט, זאגערן
מאן זאגט דיעזעס:

תהלים צה לכו נרננה ליי. נריעה לצור
ישענו: נקדמה פניו בתודה. בזמרות
נריע לו: כי אל גדול יי ומלך גדול על-
כל-אלהים: אשר בידו מחקרי-ארץ.
ותועפות הרים לו: אשר-לו הים והוא
עשהו ויבשת ידיו יצרו: באו נשתחווה
ונברעה נברכה לפניי עשנו: כי הוא
אלהינו ואנחנו עם מרעיתו וצאן ידו היום
אם-בקולו תשמעו: אל-תקשו לבבכם
במריבה: כיום מסה במדבר: אשר
נסוני אבותיכם. בחנוני גם-ראו פעלי:
ארבעים שנה אקוט בדור ואמר עם תעי
לבב הם. והם לא-ידעו דרכי: אשר-
נשבעתיו באפי. אם-יבאון אל-מנוחתי:
צו שירו ליי שיר חדש שירו ליי כל הארץ:
שירו ליי ברכו שמו בשירו מיום-ליום
ישוערתו: ספרו בגוים כבודו. בכל-
העמים נפלאותיו: כי-גדול יי ומהלל
מאד. נורא הוא על-כל-אלהים: כי-כל-

אֱלֹהֵי הָעַמִּים אֱלִילִים. וַיִּי שָׁמַיִם עָשָׂה׃
 הוֹדִיָּה־דָר לְפָנָיו עֵז וְתַפְאֶרֶת בְּמִקְדָּשׁוֹ׃
 הָבוּ לַיִּי מִשְׁפָּחוֹת עַמִּים. הָבוּ לַיִּי כְבוֹד
 וְעֵז׃ הָבוּ לַיִּי כְבוֹד שְׁמוֹ. שְׁאוּ־מִנְחָה
 וּבֵאוּ לְחֻצְרוֹתָיו׃ הִשְׁתַּחֲווּ לַיִּי בַּהֲדָרְתִּי־
 קֹדֶשׁ. חִילוּ מִפְּנָיו כָּל־הָאָרֶץ׃ אָמְרוּ בְּגוֹיִם
 יִי מֶלֶךְ אֶת־תְּכוֹן תִּבֵּל בְּלִיתֻמוֹט יָדִין
 עַמִּים בְּמִישְׁרִים׃ יִשְׁמְחוּ הַשָּׁמַיִם וְתִגֵּד
 הָאָרֶץ יִרְעֶם הַיָּם וּמָלְאוּ׃ יַעֲלוּ שָׁדִי וְכָל־
 אֲשֶׁר־בוֹ. אֲזִי יִרְנְנוּ כָּל־עַצֵּי־יַעַר׃ לְפָנָי יִי
 כִּי בָא כִּי בָא לְשַׁפֵּט הָאָרֶץ׃ יִשְׁפֹּט־תִּבֵּל
 בְּצֶדֶק וְעַמִּים בְּאַמוּנָתוֹ׃

יִי מֶלֶךְ תִּגֵּד הָאָרֶץ. יִשְׁמְחוּ אֲנִיִּים
 רַבִּים׃ עֲנֵן וַעֲרַפֵּל סְבִיבָיו. צֶדֶק וּמִשְׁפָּט
 מִכּוֹן כְּסֵאוֹ׃ אֵשׁ לְפָנָיו תִּלְדֵּךְ וְתִלְדֶּה
 סְבִיב צָרָיו׃ הַאִירוּ בְּרָקָיו תִּבֵּל רֵאֶתָהּ
 וְתַחֵל הָאָרֶץ׃ הָרִים כְּדוֹנָג נִמְסוּ מִלְּפָנָי
 יִי מִלְּפָנָי אֲדוֹן כָּל־הָאָרֶץ׃ הַגִּידוּ הַשָּׁמַיִם
 צֶדֶקוֹ וְרֵאוּ כָּל־הָעַמִּים כְּבוֹדוֹ׃ יִבְשׁוּ כָּל־
 עַבְדֵי פֶסֶל הַמֶּתֶהֱלִילִים בְּאֱלִילִים.
 הִשְׁתַּחֲווּ־לוֹ כָּל־אֱלֹהִים׃ שִׁמְעָה וְתִשְׁמַח

ציון ותגלגלה בנות יהודה. למען משפטיך
 יי: כי אתה יי עליון על כל הארץ. מאד
 נעלית על כל אלהים: אהבי יי שנאו רע
 שמר נפשות חסידיו. מיד רשעים יצילם:
 אור זרע לצדיק ולישרי לב שמחה: שמחו
 צדיקים ביי ודודו לזכר קדשו:

צח מזמור שירו ליי שיר חדש כי נפלאות
 עשה. הושיעה-לו ימינו וזרוע קדשו:
 הודיע יי ישועתו לעיני הגוים גלה צדקתו:
 זכר חסדו ואמונתו לבית ישראל. ראו
 כל אפסי-ארץ את ישועת אלהינו: הריעו
 ליי כל הארץ. פצחו ורננו וזמרו: זמרו
 ליי בכנור. בכנור וקול זמרה: בהצצרות
 וקול שופר הריעו לפני המלך יי: ירעם
 הים ומלאו. תבל וישבי בה: נהרות
 ימחאו-כף. יחד הרים ירננו: לפני יי כי
 בא לשפט-הארץ. ישפט-תבל בצדק
 ועמים במישרים:

צט יי מלך ירגזו עמים ישב כרובים תנומ
 הארץ: יי בציון גדול ורם הוא על כל
 העמים: יודו שמך גדול ונורא קדוש

הוא : ועז מלך משפט אהב אתה כוננת
 מישרים משפט וצדקה ביעקב אתה
 עשית : רוממו יי אלהינו והשתחוו להם
 רגליו קדוש הוא : משה ואהרן בכהגיו
 ושמואל בקראי שמו קראים אל-יי והוא
 יענם : בעמוד ענן ידבר אליהם שמרו
 עדתיו וחזק נתן-למו : יי אלהינו אתה
 עניתם אל נשאת היית להם ונקם על-
 עלילותם : רוממו יי אלהינו והשתחוו
 להר קדשו כי-קדוש יי אלהינו :

כט מזמור לדוד הבו ליי בני אלים הבו
 ליי כבוד ועז : הבו ליי כבוד שמו
 השתחוו ליי בהדרת-קדש : קול יי על-
 המים אלהכבוד הרעים יי על-מים רבים :
 קול-יי בכח קול יי בהדר : קול יי שבר
 ארזים וישבר יי את-ארזי הלבנון :
 וירקידם כמו-ענף לבנון ושריון כמו בן-
 ראמים : קול-יי חצב להבות אש : קול
 יי יחיל מדבר יחיל יי מדבר קדש : קול
 יי יחולל אילות ויחשק יערות ובהיכלו
 כלו אמר כבוד : יי למבול ישב וישב יי

מֶלֶךְ לְעוֹלָם: יי עֵז לְעַמּוֹ יִתֵּן | יי יְבָרֵךְ
אֶת־עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם:

ואח"כ יאמר חסלת רבי נחוניא בן הקנה לעיל דף ט.

ראשי החרוזים שלמה הלוי.

לְכָה דוֹדִי לְקִרְאָת כִּלָּה. פְּנֵי שַׁבָּת
נִקְבְּלָה:

שְׁמור וזכור בְּדְבוֹר אֶחָד. הַשְׁמִיעֵנוּ אֱלֹ
הִמְיוֹחָד. יי אֶחָד וְשִׁמוֹ אֶחָד. לְשֵׁם
וּלְתַפְאֶרֶת וּלְתִהְלָה:

לְקִרְאָת שַׁבָּת לָכוּ וְנִלְכָה. כִּי הִיא מְקוֹר
הַבְּרָכָה. מֵרֵאשׁ מְקַדֵּם נְסוּכָה. סוּף
מַעֲשֵׂה בְּמַחֲשָׁבָה תַּחֲלָה:

מִמְקַדֵּשׁ מֶלֶךְ עִיר מְלוּכָה. קוֹמִי צְאִי מִתּוֹךְ
הַהִפְכָּה. רַב לָךְ שַׁבָּת בְּעַמְּקֵי הַבְּכָא.
וְהוּא יַחְמוּל עָלֶיךָ חֲמָלָה:

הוֹרֵנִי מֵעַפְר קוֹמִי. לְבָשִׁי בְּגָדִי
תַּפְאֶרֶתךָ עָמִי. עַל יַד בֶּן יִשִּׁי בֵּית
הַלְחָמִי. קִרְבָּה אֶל־נַפְשִׁי נֶאֱלָה:

הוֹתְעוּרִי הוֹתְעוּרִי. כִּי בָא אוֹרֶךְ קוֹמִי
אוֹרִי. עוֹרִי עוֹרִי שִׁיר דְּבָרִי. כְּבוֹד יי
עָלֶיךָ נִגְלָה:

*לא תבושי ולא תכלמי. מה תשתוּחחי

ומה תדמי. בך יחסו עניי עמי.

לכה

ונבנתה עיר על תלה:

והיו למשסה שאסיה. ורחקו כל מב לעיה.

ישיש עליך אלהיה. במשוש חתן על

לכה

כלה:

ימין ושמאל תפרוצי. ואת יי תעריצי.

על יד איש בן פרצי. ונשמחה ונגילה:

לכה

בואי בשלום עטרת בעלה. גם בשמחה

ובצהלה. תוך אמוני עם סגלה.

לכה

בואי בלה. בואי בלה:

צ. מזמור שיר ליום השבת: טוב להודות ליי ולומר לשמך

עליון: להגיד בבקר חסדך. ואמונתך פלילות: עלי-עשור ועלי-

גבל. עלי הגיון בכנור: כי שמחתני יי בפעלה. במעשי ידיך

ארנן: מה גדלו מעשיך יי. מאד עמקו מחשבתך: איש-בער

לא ידע. וכסיל לא יבין את-זאת: בפרח רשעים כמו עשב.

ויציצו כל-פעלי און להשמדם עדי-עד: ואתה מרום לעולם יי:

כי הנה איביך יי פי-הנה איביך יאבדו. יתפרדו כל-פעלי און:

נתרם פראים קרני פלתי בשמן רענן: ותבט עיני בשורי. בקמים

עלי מרעים תשמענה אזני: צדיק כתמר יסרח. כארז בלבנון

ישגה: שתולים בבית יי. בחצרות אלהינו יפריחו: עוד ינובון

בשיבה. דשנים ורעננים יהיו: להגיד כי-ישר יי צורי ולא-

עולתה בו:

צ. יי מלך גאות לבש. לבש יי עזרתאזר אף-תפוז תבל בל--

תמוט: נכון כסאך מאז מעולם אתה: נשאו נהרות ויי נשאו

קבלת שבת

נְהַרֹזֹת קוֹלָם יִשְׁאוּ נְהַרֹזֹת דְּכִיָּם: מְקַלֹּת מִים רַבִּים אֲדִירִים
מִשְׁפְּרִי־יָם אֲדִיר בְּמָרוֹם יִי: עֲדַתִּיךָ נֶאֱמָנוּ מְאֹד לְבֵיתְךָ נֶאֱוָה-
קֹדֶשׁ יִי לְאַרְךָ יָמִים:

כְּגֻוֹנָא דְּאִינוֹן מִתִּיחָדִין לְעִילָא אוֹף הָכִי אִיהִי אֲתִיחַדַת לְתַתָּא
בְּרֹזָא דְּאַחַד לְמַהֲוִי עֲמַהוֹן לְעִילָא חַד לְקַבֵּל חַד קוֹדֶשׁא בְּרִיךְ
הוּא אַחַד לְעִילָא לָא יְתִיב עַל פּוֹרְסִיָא דִּיקְרִיָה עַד דְּאֲתַעְבִּידַת
בְּרֹזָא דְּאַחַד כְּגֻוֹנָא דִּילִיָה לְמַהֲוִי אַחַד בְּאַחַד וְהָא אוֹקִימָנָא
דְּהוּא אַחַד וְשְׁמוֹ אַחַד:

רֹזָא דְּשַׁבַּת אִיהִי שַׁבַּת דְּאֲתַאחַדַת בְּרֹזָא דְּאַחַד לְמַשְׁרֵי עֲלָה
רֹזָא דְּאַחַד: צְלוּתָא דְּמַעְלֵי שַׁבַּתָּא דְּהָא אֲתַאחַדַת פּוֹרְסִיָא יִקְרָא
קֹדֶשׁא בְּרֹזָא דְּאַחַד וְאֲתַתְקַנַת לְמַשְׁרֵי עֲלָה מְלָפָא קֹדֶשׁא
עֲלָה בְּדַ עֵיִל שַׁבַּתָּא אִיהִי אֲתִיחַדַת וְאֲתַפְרַשַת מִסְטָרָא אַחְרָא:
וְכָל דִּינִין מִתַּעְבְּרִין מִינָהּ וְאִיהִי אֲשַׁתְּאֲרַת בִּיחּוּדָא דְּנִהִירוֹ קֹדֶשׁא
וְאֲתַעְשַׁרַת בְּכַמָּה עֲטָרִין לְגַבֵּי מְלָפָא קֹדֶשׁא וְכָל שׁוֹלְטָנֵי רוֹגְזִין
וּמֶאֱרִי דְּדִינָא פּוֹלְהוּ עֲרֻקִין וְאֲתַעְבְּרוּ מִינָהּ וְלִית שׁוֹלְטָנֵי אַחְרָא
בְּכּוֹלְהוּ עֲלָמִין (בְּרַ מִינָהּ) וְאֲנַפְּהָא נִהִירִין בְּנִהִירוֹ עִילָהּ וְאֲתַעְשַׁרַת
לְתַתָּא בְּעַמָּא קֹדֶשׁא וְכּוֹלְהוֹן מִתַּעְשַׁרִין בְּנִשְׁמַתִין חֲדָתִין כְּדִין
שִׁירוּתָא דְּצְלוּתָא לְבִרְכָּא לָהּ בְּחֻדְוָה בְּנִהִירוֹ דְּאֲנַפִּין וְלוֹמַר בְּרַכּוּ:

תפלת ערבית לחול לשבת ויום טוב

קודם תפלת ערבית יאמר

לשם יחוד ק"בה ס"ה הריני בא לקיים מצות תפלת מעריב שתקן יעקב אבינו ע"ה
לתקן שרשה במקור עליון. ויהי נועם כו':

למעריב בזמנו אומרים זה:

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת הִנֵּה וּבָרְכוּ אֶת-יְיָ כָּל-עַבְדֵי יְיָ הָעוֹמְדִים בְּבֵית
יְיָ בַּלֵּילוֹת: שְׁאוּ יְדֵיכֶם קֹדֶשׁ וּבָרְכוּ אֶת-יְיָ: יְבָרְכֶךָ יְיָ מִצִּיּוֹן
עֲשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ: יְיָ צְבָאוֹת עֲמָנוּ מִשְׁגָּב לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב
סֻלָּה: גִּם יְיָ צְבָאוֹת אֲשֶׁרִי אָדָם בּוֹטַח בָּךְ: גִּם יְיָ הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ
יַעֲנֵנוּ בַּיּוֹם קָרָאנוּ: גִּם חֵק

וְהוּא רַחוּם | יְכַפֵּר עוֹן וְלֹא יִשְׁחִית.
וְהִרְבָּה לְהַשִּׁיב אָפּוֹ. וְלֹא יַעֲיִר כָּל־חַמָּתוֹ:
יְיָ הוֹשִׁיעָה. הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בַּיּוֹם קָרָאנוּ:

זאגט קהל יתברך.

ווערענד דער חזן ברכו זאגט.

חזן

בָּרְכוּ אֶת יְיָ הַמְּבָרָךְ:

חזן ברוך יי המברך לעולם ועד:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ

מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר

בִּדְבָרוֹ מַעֲרִיב עַרְבִים

בְּחֶכְמָה פֹּרֶת

שְׁעָרִים וּבִתְבוּנָה

מַשְׁנֶה עֵתִים וּמַחֲלִיף

יְתַבָּרָךְ וַיִּשְׁתַּבַּח וַיְתַפְּאֵר

וַיְתַרְוֶמֶם וַיִּתְנַשֵּׂא שְׁמוֹ שֶׁל

מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים הַקְדוֹשׁ

בָּרוּךְ הוּא שֶׁהוּא רֹאשׁוֹן וְהוּא

אַחֲרֹן וּמִבְּלָעָדָיו אֵין אֱלֹהִים:

סֵלֹו לָרֵבב בְּעֶרְבוֹת בֵּיהַ שְׁמוֹ

וְעֵלֹו לְפָנָיו: וְשְׁמוֹ מְרוֹמָם עַל

כָּל בְּרָכָה וְתַהֲלָה: בָּרוּךְ שֵׁם

כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד:

יְהִי שֵׁם יְיָ מְבָרָךְ מִעַתָּה וְעַד

עוֹלָם:

אֶת־הַזְּמַנִּים וּמַסְדֵּר אֶת־הַכּוֹכָבִים

בְּמִשְׁמַרְתֵּיהֶם בְּרַקִּיעַ כִּרְצוֹנוֹ בּוֹרֵא יוֹם

וְלַיְלָה גּוֹלֵל אוֹר מִפְּנֵי חֹשֶׁךְ וְחֹשֶׁךְ מִפְּנֵי

אוֹר. וּמַעֲבִיר יוֹם וּמַבִּיא לַיְלָה וּמַבְדִּיל

בֵּין יוֹם וּבֵין לַיְלָה יְיָ צְבָאוֹת שְׁמוֹ. אֵל חַי

וְקַיָּים תָּמִיד יִמְלֹךְ עָלֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמַּעֲרִיב עַרְבִים:

אֲהַבֵּת עוֹלָם בֵּית יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ אֲהַבֵּת.

תּוֹרָה וּמִצְוֹת חֻקִּים וּמִשְׁפָּטִים אֲוִתָּנוּ

לְמִדָּתָּ. עַל כֵּן יִי אֱלֹהֵינוּ בְּשֹׁכְבֵנוּ וּבְקוּמֵנוּ
נָשִׁיחַ בְּחֻקֶּיךָ. וְנִשְׁמַח בְּדִבְרֵי תוֹרָתְךָ
וּבְמִצְוֹתֶיךָ לְעוֹלָם וָעֶד. כִּי הֵם חַיֵּינוּ וְאוֹרֶךְ
יָמֵינוּ וּבָהֶם נִהְיֶה יוֹמָם וְלַיְלָה. וְאֶהְבֶּתְךָ
אֶל־תְּסִיר מִמֶּנּוּ לְעוֹלָמִים. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ
אוֹהֵב עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל :

יסיד לומר אל מלך נאמן :

דברים ו' ד'

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֶחָד :
כלל ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד :

וְאֶהְבֶּתְ אֶת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל־לִבְּךָ וּבְכָל־נַפְשְׁךָ
וּבְכָל־מְאֹדְךָ : וְהָיוּ דִּבְרָיִם הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אֲנִי מִצְוֶיךָ
הַיּוֹם עַל־לִבְּךָ : וְשָׁנַנְתָּם לְבָנֶיךָ וְדִבַּרְתָּ בָּם בְּשִׁבְתְּךָ
בְּבֵיתְךָ וּבְלַכְתְּךָ בַּדֶּרֶךְ וּבְשֹׁכְבְּךָ וּבְקוּמְךָ : וְקִשַּׁרְתָּם
לְאוֹת עַל־יָדְךָ וְהָיוּ לְטַטְפֹּת בֵּין עֵינֶיךָ : וְכִתַּבְתָּם עַל־
מַזְזוֹת בֵּיתְךָ וּבְשַׁעְרֶיךָ :

דברים ו' א' א' שְׁמַע תִּשְׁמַע וְאֶל־מִצְוֹתֵי אֲשֶׁר אֲנִי מִצְוֶה
אֹתְכֶם הַיּוֹם לֵאמֹר אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וְלַעֲבֹדוֹ בְּכָל־
לִבְכֶּם וּבְכָל־נַפְשְׁכֶם : וְנָתַתִּי מִטַּר־אֲרָצְכֶם בְּעֵתוֹ
יורֶה וּמִלְקוֹשׁ וְאִסַּפְתִּי דָגְנְךָ וְתִירְשֶׁךָ וְיִצְהַרְךָ : וְנָתַתִּי
עֵשֶׂב בְּשִׂדְךָ לְבַהֲמֹתֶיךָ וְאֹכְלֹת וּשְׂבַעְתָּ : הִשְׁמְרוּ לָכֶם
פֶּן־יִפְתָּה לְבַבְכֶם וְסָרְתֶם וַעֲבַדְתֶּם אֱלֹהִים אֲחֵרִים
וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם לָהֶם : וְהָרָה אֶף־יְהוָה בְּכֶם וְעָצַר אֶת־
הַשָּׁמַיִם וְלֹא־יִהְיֶה מָטָר וְהָאֲדָמָה לֹא תִתֵּן אֶת־יְבוּלָהּ

תפלת ערבית

וּאֲבִדְתֶּם מִהָרָה מֵעַל הָאָרֶץ הַטְּבָחָה אֲשֶׁר יְהוָה נָתַן
 לָכֶם: וּשְׁמַתֶּם אֶת־דְּבַר־יְהוָה עַל־לִבְבְּכֶם וְעַל־
 נַפְשֵׁכֶם וּקְשַׁרְתֶּם אֹתָם לְאוֹת עַל־יְדֵיכֶם וְהָיוּ לְמוֹטָפֹת
 בֵּין עֵינֵיכֶם: וּלְמַדְתֶּם אֹתָם אֶת־בְּנֵיכֶם לְדַבֵּר בָּם
 בְּשִׁבְתְּכֶם בְּבֵיתְכֶם וּבְלִכְתְּכֶם בַּדֶּרֶךְ וּבְשֹׁכְבְּכֶם וּבְקוּמְכֶם:
 וּכְתַבְתֶּם עַל־מְזוֹזוֹת בֵּיתְכֶם וּבְשַׁעְרֵיכֶם:
 לְמַעַן יִרְבּוּ יְמֵיכֶם וְיָמֵי בְנֵיכֶם עַל הָאָדָמָה אֲשֶׁר
 נִשְׁבַּע יְהוָה לַאֲבוֹתֵיכֶם לָתֵת לָהֶם בְּיָמֵי הַשָּׁמַיִם עַל־
 הָאָרֶץ:

במדבר
ט"ו ל"ז
וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם וַעֲשׂוּ לָהֶם צִיצִית עַל־כַּנְּפֵי בְגָדֵיהֶם
 לְדֹרֹתָם וְנָתַנּוּ עַל־צִיצִית הַכֶּנֶף פֶּתִיל תְּכֵלֶת: וְהָיָה
 לָכֶם לְצִיצִית וּרְאִיתֶם אֹתוֹ וּזְכַרְתֶּם אֶת־כָּל־מִצְוֹת
 יְהוָה וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם וְלֹא תִתּוּרוּ אַחֲרֵי לִבְבְּכֶם וְאַחֲרֵי
 עֵינֵיכֶם אֲשֶׁר־אַתֶּם זֹנִים אַחֲרֵיהֶם: לְמַעַן תִּזְכְּרוּ
 וַעֲשִׂיתֶם אֶת־כָּל־מִצְוֹתַי וְהָיִיתֶם קְדוֹשִׁים לֵאלֹהֵיכֶם:
 אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם
 לִהְיוֹת לָכֶם לֵאלֹהִים אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם:

גלייך נאך אלהיכם ויירד דאז ווארט אמת בעזאנט: (דאך מוס מאן דאס ווארט אמת וער
 דייטליך אויסשפרייכט:)

ווען דער דאן ה' אלהיכם אמת ואנט: מענטש קהל ואמונה אן

אֶמֶת וְאֶמוּנָה כָּל־זֹאת וְקִים עֲלֵינוּ כִּי
 הוּא יי אֱלֹהֵינוּ וְאִין זִילְתּוֹ וְאַנְחֵנוּ יִשְׂרָאֵל
 עָמּוֹ. דַּפּוּדְנוּ מִיַּד מְלָכִים. מִלְּכֵנוּ הַנּוֹאֲלֵנוּ

מִבֶּקֶה כָּל־הַעֲרִיצִים. הָאֵל הַנִּפְרָע לָנוּ
מִצָּרֵינוּ. וְהַמְשִׁלָּם גָּמוּל לְכָל־אֹיְבֵי
נַפְשֵׁנוּ. הָעוֹשֶׂה גְדֻלּוֹת עַד אֵין חֶקֶר
וְנִפְלְאוֹת עַד אֵין מִסְפָּר. הֵשֵׁם נַפְשֵׁנוּ
בַּחַיִּים וְלֹא נָתַן לָמוּט רִגְלֵנוּ. הַמְדַּרִּיכֵנוּ
עַל בָּמוֹת אֹיְבֵינוּ וַיָּרֶם קַרְנֵנוּ עַל כָּל־
שׁוֹנְאֵינוּ. הָעוֹשֶׂה לָנוּ נַסִּים וְנִקְמָה בַּפְּרָעָה
אוֹתוֹת וּמוֹפְתִים בְּאֶרֶץ בְּנֵי חָם. הַמַּכָּה
בְּעִבְרָתוֹ כָּל־בְּכוֹרֵי מִצְרַיִם וַיּוֹצֵא אֶת־עַמּוֹ
יִשְׂרָאֵל מִתּוֹכָם לְחֵירוֹת עוֹלָם. הַמַּעֲבִיר
בְּנֵי בֵין גִּזְרֵי יָם סוּף. אֶת־דָּוִד פִּיָּהֶם וְאֶת־
שׁוֹנְאֵיהֶם בַּתְּחוּמֹת מִבְּעַ. וְרָאוּ בְנֵי
גְבוּרָתוֹ שִׁבְחוּ וְהוֹדוּ לִשְׁמוֹ. וּמַלְכוּתוֹ
בְּרָצוֹן קָבְלוּ עֲלֵיהֶם. מִשָּׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל
לֵךְ עָנוּ שִׁירָה בְּשִׂמְחָה רַבָּה. וְאָמְרוּ כָלָם:
מִי כָמָכָה בָּאֵלִים יְיָ מִי כָמָכָה נֶאֱדָר
בְּקֹדֶשׁ. נוֹרָא תְהִלּוֹת עֲשֵׂה פֶלֶא:
מַלְכוּתְךָ רָאוּ בְנֶיךָ בּוֹקֵעַ יָם לִפְנֵי מִשָּׁה
זֶה אֱלֹהֵינוּ וְאָמְרוּ:
יְיָ יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד:

וְנֹאמַר כִּי־פָדָה יי אֶת־יַעֲקֹב וְגָאֵל מִיַּד
חֲזָק מִמֶּנּוּ. בָּרוּךְ אַתָּה יי גָּאֵל יִשְׂרָאֵל:

הַשְׁכִּיבֵנוּ יי אֱלֹהֵינוּ לְשָׁלוֹם. וְהַעֲמִידֵנוּ
מִלְכֵנוּ לְחַיִּים וּפְרוּשׁ עָלֵינוּ סִבַּת שְׁלוֹמָךְ.
וְתִקֵּנֵנוּ בְּעֵצָה טוֹבָה מִלְּפָנֶיךָ וְהוֹשִׁיעֵנוּ
לְמַעַן שְׁמֶךָ. וְהִגֵּן בְּעֵדֵנוּ. וְהִסֵּר מֵעָלֵינוּ
אֹיֵב דָּבָר וְחָרָב וְרָעָב וְיָגוֹן וְהִסֵּר שָׁטָן
מִלְּפָנֵינוּ וּמֵאַחֲרֵינוּ וּבְצֵל כְּנָפֶיךָ תִּסְתִּירֵנוּ
כִּי אֵל שׁוֹמְרֵנוּ וּמַצִּילֵנוּ אַתָּה כִּי אֵל מֶלֶךְ
חַנוּן וְרַחוּם אַתָּה וְשָׁמוֹר צִאתֵנוּ וּבֹאֵנוּ
לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם:

בשבת ויו"ט אומרים:

וּפְרוּשׁ עָלֵינוּ סִבַּת שְׁלוֹמָךְ.
בָּרוּךְ אַתָּה יי הַפּוֹרֵשׁ סִבַּת
שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל־עַמּוֹ
יִשְׂרָאֵל וְעַל יְרוּשָׁלַיִם:

בימי החול אומרים:

בָּרוּךְ אַתָּה יי
שׁוֹמֵר עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל
לְעַד:

ואחרי כן ברוך יי לעולם אמן ואמן.

לשבת ושמרו בני־יִשְׂרָאֵל אֶת־הַשַּׁבָּת
לַעֲשׂוֹת אֶת הַשַּׁבָּת לְדֹרֹתָם בְּרִית עוֹלָם:
בֵּינִי וּבֵין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֲוֹת הִיא לְעוֹלָם: כִּי
שֵׁשֶׁת יָמִים עָשָׂה יי אֶת־הַשָּׁמַיִם וְאֶת־הָאָרֶץ
וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שָׁבַת וַיִּנָּפֶשׁ:

וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה אֶת־מוֹעֲדֵי יְיָ אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל:

^{לראש השנה} תִּקְעוּ בַּחֹדֶשׁ שׁוֹפָר בַּכֶּסֶה לְיוֹם חֲגִינוּ: כִּי

חֹק לְיִשְׂרָאֵל הוּא מִשְׁפָּט לֵאלֹהֵי יַעֲקֹב:

^{ליום כסור} כִּי־בְיוֹם הַזֶּה יִכַּפֵּר עֲלֵיכֶם לְטַהֵר אֶתְכֶם

מִכָּל חַטֹּאתֵיכֶם לִפְנֵי יְיָ תִטְהָרוּ:

בחול אונגרים זה:

בָּרוּךְ יְיָ לְעוֹלָם אָמֵן | וְאָמֵן: בָּרוּךְ יְיָ |
מִצִּיּוֹן. שֹׁכֵן יְרוּשָׁלַיִם הַלְלוּיָהּ: בָּרוּךְ יְיָ |
אֱלֹהִים | אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל. עֲשֵׂה נִפְלְאוֹת
לְבָדּוֹ. וּבָרוּךְ שֵׁם כְּבוֹדוֹ לְעוֹלָם. וַיִּמְלֹא
כְּבוֹדוֹ אֶת־כָּל הָאָרֶץ אָמֵן וְאָמֵן: יְהִי
כְבוֹד יְיָ לְעוֹלָם. יִשְׁמַח יְיָ בְּמַעֲשָׂיו. יְהִי
שֵׁם יְיָ מְבֹרָךְ מֵעַתָּה וְעַד־עוֹלָם: כִּי־דָא־
יִטַּשׁ יְיָ אֶת־עַמּוֹ בְּעֶבְרַת שְׁמוֹ הַגָּדוֹל. כִּי
הוּאֵיל יְיָ לַעֲשׂוֹת אֶתְכֶם לֹו לָעַם: וַיֵּרָא
כָּל־הָעַם וַיִּפְּלוּ עַל־פְּנֵיהֶם. וַיֹּאמְרוּ יְיָ הוּא
הָאֱלֹהִים. יְיָ הוּא הָאֱלֹהִים: וְהָיָה יְיָ לְמֶלֶךְ
עַד־כָּל־הָאָרֶץ. בְּיוֹם הַהוּא יִהְיֶה יְיָ אֶחָד
וְשֵׁמוֹ אֶחָד: יְהִי חֲסִדְךָ יְיָ עָלֵינוּ כִּאֲשֶׁר
יַחֲלֵנוּ לָךְ: הוֹשִׁיעֵנו | יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְקַבֵּצֵנוּ
מִן־הַגּוֹיִם לְהוֹדוֹת לְשֵׁם קֹדֶשְׁךָ. לְהַשְׁתַּבַּח

בְּתִהְיֶה לָּךְ • כָּל־גּוֹיִם אֲשֶׁר עָשִׂיתָ | יִבְאוּ
 וַיִּשְׁתַּחֲווּ לְפָנֶיךָ אֲדֹנָי וַיִּכְבְּדוּ לְשִׁמְךָ • כִּי־
 גָדוֹל | אַתָּה וְעָשִׂיתָ גְּפִלּוֹת • אַתָּה אֱלֹהִים
 לְבָדָּךְ • וַאֲנַחְנוּ עֲמָךְ | וְצֵאן מִרְעִיֶיךָ •
 נִוְדָה לָּךְ לְעוֹלָם לְדוֹר וָדוֹר נִסְפָּר תִּהְיֶה לָּךְ •
 בָּרוּךְ יְיָ בַּיּוֹם • בָּרוּךְ יְיָ בַּלַּיְלָה • בָּרוּךְ יְיָ
 בְּשִׁכְבֵּנוּ • בָּרוּךְ יְיָ בְּקוֹמָנוּ • כִּי בִידְךָ
 נַפְשוֹת הַחַיִּים וְהַמֵּתִים אֲשֶׁר בְּיָדוֹ נַפֵּשׁ
 כָּל־חַי • וְרוּחַ כָּל בֶּשֶׁר־אִישׁ • בִּידְךָ
 אֶפְקִיד רוּחִי פְּדִיתָה אוֹתִי יְיָ אֵל אֱמֶת •
 אֱלֹהֵינוּ שֶׁבְּשָׁמַיִם יַחַד שִׁמְךָ וְקִיָּם מְדֻבָּר
 תָּמִיד וּמְלֹךְ עָלֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד •

יִרְאוּ עֵינֵינוּ וַיִּשְׂמַח לִבֵּנוּ וְתִגַּל נַפְשֵׁנוּ
 בִּישׁוּעָתְךָ בְּאֵמֶת • בְּאֵמֶר לְצִיּוֹן מֶלֶךְ
 אֱלֹהֶיךָ • יְיָ מֶלֶךְ • יְיָ מֶלֶךְ • יְיָ וּמֶלֶךְ לְעוֹלָם
 וָעֶד • כִּי הַמְּלָכּוֹת שֶׁלָּךְ הֵיא • וְלְעוֹלָמִי
 עַד | תִּמְלֹךְ בְּכָבוֹד כִּי אֵין לָנוּ מֶלֶךְ אֶלָּא
 אַתָּה • בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמְּלָךְ בְּכָבוֹד וְתָמִיד
 יִמְלֹךְ עָלֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד וְעַל כָּל מַעֲשָׂיו • ח"ק

תפלת ערבית לשבת

כס"ץ שומר חלי קדיש וחמ"כ מחפצלין בלחש:

אדני שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך:

ברוך אתה יי אלהינו ואלהי אבותינו אלהי
אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב האל הגדול הגבור
והנורא אל עליון גומל חסדים טובים וקנא הכל
וזוכר חסדי אבות ומביא גואל לבני בניהם למען
שמו באהבה:

כס"ט זכרנו לחיים. מלך חפץ בחיים. וכתבנו בספר החיים.
למענה אלהים חיים:

מלך עוזר ומושיע ומגן. ברוך אתה יי מגן אברהם:
אתה גבור לעולם אדני מחיה מתים אתה רב להושיע.

בקץ מוריד הטל: כס"ח משיב הרוח ומוריד הגשם:

מכלכל חיים בחסד מחיה מתים ברחמים רבים
סומך גופלים ורופא חולים ומתיר אסורים ומקיים
אמונתו לישני עפר. מי כמוך בעל גבורות ומי דומה
לך מלך ממית ומחיה ומצמיח ישועה:

כס"ז מי כמוך אב הרחמים. זוכר יצוריו לחיים ברחמים:

ונאמן אתה להחיות מתים. ברוך אתה יי מחיה
המתים:

אתה קדוש ושםך קדוש וקדושים בכל יום יהללוך
סלה. פי אל מלך גדול וקדוש אתה. ברוך אתה יי
האל (כס"ט המלך) הקדוש:

אתה קדשת את יום השביעי לשמך.
תכלית מעשה שמים וארץ. וברכתו

מִכָּל־הַיָּמִים. וְקִדְשָׁתוּ מִכָּל־הַיָּמִים.
וְכֵן כָּתוּב בְּתוֹרָתְךָ:

וַיְכַלּוּ הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ וְכָל־צֶבָאָם: וַיְכַל
אֱלֹהִים בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה
וַיִּשְׁבֹּת בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מִכָּל־מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר
עָשָׂה: וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים אֶת־יּוֹם הַשְּׁבִיעִי
וַיְקַדֵּשׁ אֹתוֹ כִּי בּוֹ שָׁבַת מִכָּל־מְלַאכְתּוֹ
אֲשֶׁר־בָּרָא אֱלֹהִים לַעֲשׂוֹת:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ רְצֵה בְּמִנוּחָתֵנוּ.
קִדְשָׁנוּ בְּמִצּוֹתֶיךָ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתְךָ.
שְׂבַעֲנוּ מִטּוֹבֶךָ וְשִׂמְחָנוּ בִּישׁוּעָתְךָ וּמַהֲרָה
לִבְנוֹ לַעֲבֹדֶךָ בְּאַמֶּת וְהִנְחִילֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן שָׁבַת קִדְשְׁךָ. וַיְנוּחוּ בָּהּ
יִשְׂרָאֵל מִקִּדְשֵׁי שְׁמֶךָ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ
מִקִּדְשֵׁי הַשָּׁבַת:

רְצֵה יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וּבְתַפִּלָּתָם. וְהַשְׁבֵּה
אֶת־הָעֲבוּדָה לְדָבִיר בֵּיתְךָ. וְאַשִּׁי יִשְׂרָאֵל וּתַפִּלָּתָם
בְּאַהֲבָה תִּקְבַּל בְּרָצוֹן וְתִהְיֶה לְרָצוֹן תָּמִיד עֲבוּדַת
יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ:

אן שבת ראש חדש אונד שבת חול המועד וזויר היער יעלה ויבא נעואנס:
אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. יַעֲלֶה וַיָּבֹא וַיִּגִּיעַ וַיִּרְאֶה וַיִּרְצֶה וַיִּשְׁמַע
וַיִּפְקֹד וַיִּזְכֹּר וַיִּסְקַד וַיִּנְגֵּן וַיִּזְכֹּר אֲבוֹתֵינוּ וַיִּזְכֹּר מְשִׁיחַ בֶּן־דָּוִד

תפלת ערבית לשבת סה

עבדך. וזכרון ירושלים עיר קדשך. וזכרון כל עמך בית ישראל לפניך. לפליטה לטובה לחן ולחסד ולרחמים. לחיים ולשלום ביום לראש חדש ראש החדש | בח"ה פסח חג המצות | בח"ה סוכות חג הסוכות הזה. זכרנו יי אלהינו בו לטובה. ופקדנו בו לברכה. והושיענו בו לחיים. ובדבר ישועה ורחמים חוס וחסנו. ורחם עלינו. והושיענו כי אליך עינינו כי אל מלך חנון ורחום אתה:

ותחזינה עינינו בשובך לציץ ברחמים. ברוך אתה יי המחזיר שכינתו לציץ:

מודים אנחנו לך שאתה הוא יי אלהינו ואלהי אבותינו לעולם ועד. צור חיינו מגן ישענו. אתה הוא לדור ודור נודה לך וגם פיר תהלתך. על חיינו המסורים בידך ועל נשמותינו הפקודות לך. ועל נפיק שבכל יום עמנו ועל נפלאותיך וטובותיך שבכל עת ערב ובקר וצהרים. הטוב כי לא כלו רחמיק. והמרחם כי לא תמו חסדיך. מעולם קוינו לך:

אן שבת חנוכה וזיכר היער על הנסים נעזאנש סאן וייטע ל"ג.

ועל כלם יתברך ויתרומם שמך מלכנו תמיד לעולם ועד:

בש"ש וכתוב לחיים טובים כל בני בריתך:

וכל החיים יודוך סלה. ויהללו את שמך באמת. האל ישועתנו ועזרתנו סלה. ברוך אתה יי הטוב שמך ולך נאה להודות:

שלום רב על ישראל עמך תשים לעולם כי אתה הוא מלך אדון לכל השלום. וטוב בעיניך לברך את עמך ישראל בכל עת ובכל שעה בשלומך:

בש"ש בספר חיים ברכה ושלום ופרנסה טובה נזכר ונכתב לפניך
אנחנו וכל עמך בית ישראל לחיים טובים ולשלום. ברוך
אתה יי עשה השלום:

ברוך אתה יי המברך את עמו ישראל בשלום:
אלהי נצור לשוני מרע ושפתי מדבר מרמה ולמקללי נפשי
תדום. ונפשי כעפר לכל תהיה. פתח לבי בתורתך ובמצותיך
תרהוק נפשי. וכל החושבים עלי רעה. מהרה הפר עצתם.
וקלקל מחשבתם. עשה למען שמך. עשה למען ימינה. עשה
למען קדשתך. עשה למען תורתך. למען יחלצון ידידיך. הושיעה
ימינה וענני: יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגאלי:
עשה שלום במרומיו הוא יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל
ואמרו אמן:

יהי רצון לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שיבנה בית
המקדש במהרה בימינו והתן חלקנו בתורתך: ושם נעבדך
ביראה בימי עולם ובשנים קדמוניות: וערבה ליי מנחת יהודה
וירושלים בימי עולם ובשנים קדמוניות:

דער חזן אונד קהל זאנען ויכולו בין לעשות, הערנאך ווירד זייענע ברכה אונד סגן
אבות געזאגט, ועלבסט ווען יום טוב אן שבת פעלסט (אויסער דער ערסטען נאכט פסח
ווען זיא אן שבת פעלסט), אונד ווא סאן ניכט בעשטענדיג מיט מנגן בעסטעס, ווירד נור
ויכולו געזאגט.

חזן ברוך אתה יי אלהינו ואלהי אבותינו אלהי אברהם אלהי יצחק
ואלהי יעקב הא גדול הגבור והנורא אל עליון קונה שמים וארץ:

קו"ח מנגן אבות בדברו מתירה מתים
במאמרו. האל (בעש"ס המלך) הקדוש. שאין
כמוהו המניח לעמו ביום שבת קדשו. כי
במרצה להניח להם לפניו געבוד ביראה
ופחד ונודה לשמו בכל יום תמיד מעין
הברכות. אל ההודאות. ארון השלום.

תפלת ערבית לשבת

מקדש השבת ומבדק שביעי. ומניח בקדשה לעם מדשני ענג זכר למעשה בראשית :

דער חזן זאגט א' א' זייטע 51, אונד דאן קדיש מיט תתקבל.
ווען יום טוב און ערב שבת אדער אן שבת פעללט, וויא אויך אן שבת הול המועד
וויירד במה מדליקין ניכט געזאגט.

א בפנה מדליקין. ובמה אין מדליקין. אין מדליקין לא בלכש.
ולא בחוסן. ולא בכלך. ולא בפתילת האידן. ולא בפתילת
המדבר. ולא בירוקה שעל פני המים. ולא בזפת. ולא בשעווה.
ולא בשמן קיין. ולא בשמן שריפה. ולא באליה. ולא בחלב :
נחום המדי אומר מדליקין בחלב מבשל. וחכמים אומרים אחד
מבשל ואחד שאינו מבשל אין מדליקין בו : ב אין מדליקין
בשמן שריפה ביום טוב. רבי ישמעאל אומר. אין מדליקין
בעטרן מפני כבוד השבת. וחכמים מתירין בכל השמנים. בשמן
שמשמן. בשמן אגוזים. בשמן צנונות. בשמן דגים. בשמן
פקעות. בעטרן ובנפט. רבי טרפון אומר אין מדליקין אלא
בשמן זית בלבד : ג כל היוצא מן העץ אין מדליקין בו אלא
פשתן. וכל היוצא מן העץ אינו מטמא טמאת אהלים אלא פשתן.
פתילת הפגד שקפלה ולא הבהבה. רבי אליעזר אומר טמאה
היא ואין מדליקין בה. רבי עקיבא אומר מהורה היא ומדליקין
בה : ד לא יקוב אדם שפופרת של ביצה וימלאנה שמן. ויתננה
על פי הנר. בשביל שתהא מנפסת. ואפילו היא של חרס ורבי
יהודה מתיר. אבל אם חברה היוצר מתחלה מתר. מפני שהוא
כלי אחד. לא ימלא אדם קערה שמן ויתננה בצד הנר ויתן ראש
הפתילה בתוכה. בשביל שתהא שואבת ורבי יהודה מתיר :
ה המכבה את הנר. מפני שהוא מתירא מפני גוים. מפני לסטים.
מפני רוח רעה. או בשביל החולה שיישן פמור. פחם על הנר.
פחם על השמן. פחם על הפתילה חיב. רבי יוסי פומר בקלן.
חונן מן הפתילה. מפני שהוא עושה פחם : ו על שרש עברות

תפלת ערבית לשבת

נָשִׁים מִתּוֹת בְּשַׁעַת לְדָתָן. עַל שְׁאִינָן זְהִירוֹת בְּנִדָּה בְּחֻלָּה.
וּבְהִדְלָקַת הַנֵּר: וְשִׁלְשָׁה דְּבָרִים צָרִיךְ אָדָם לֵאמֹר בְּתוֹךְ בֵּיתוֹ
עֶרֶב שַׁבָּת עִם חֲשֻׁכָה. עֲשִׂיתֶם עֲרֵבְתֶם הִדְלִיקוּ אֶת־הַנֵּר. סֶפֶק
חֲשֻׁכָה סֶפֶק אֵינָה חֲשֻׁכָה. אֵין מַעֲשֵׂרִין אֶת הַיִּדָּאִי. וְאֵין מַסְבִּילִין
אֶת־הַכֹּלִים. וְאֵין מִדְּלִיקִין אֶת־הַנֵּרוֹת. אֲבָל מַעֲשֵׂרִין אֶת־הַיִּדָּמָאִי
וּמַעֲרֵבִין וּמוֹמְנִין אֶת־הַחֲמִין:

תניא אמר רבי חנינא חייב אדם למשמש בגריו בערב שבת עם חשיכה
שמא ישכח ויצא אמר רבי יוסף הילכתא רבתא לשבתא.

אמר רבי אליעזר אמר רבי חנינא תלמידי חכמים מרבים
שלום בעולם. שנאמר וְכָל בְּנֵיךְ לְמוֹדֵי יְיָ וְרַב שְׁלוֹם בְּנֵיךְ: אֵל
תִּקְרָא בְּנֵיךְ אֶלָּא בּוֹנֵיךְ: שְׁלוֹם רַב לְאוֹהֲבֵי תוֹרָתְךָ וְאֵין לָמוֹ
מִכְשׁוֹל: יְהִי שְׁלוֹם בְּחִילְךָ שְׁלוֹהַּ בְּאַרְמְנוֹתֶיךָ לְמַעַן אַחֵי וְרַעֲי
אֲדִבְרָה נָא שְׁלוֹם בָּךְ: לְמַעַן בֵּית יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֲבִקְשָׁה טוֹב לָךְ: יְיָ
עֲזֹר לַעֲמּוֹ יִתֵּן יְיָ יִבְרַךְ אֶת־עַמּוֹ בְּשְׁלוֹם: קִדּוּשׁ, עֲלִינוּ, ק"י.

דער מנהג איזט, אן שבת אונד יום טוב דען קינדערן דען זענען צו ערטהיילען, וואָס ביא
מאן דייעזעס זאגט:

צו מאננספערזאנען	צו פרויענספערזאנען
יְשֻׁמָּה אֱלֹהִים פֶּאֶפְרִים	יְשֻׁמָּה אֱלֹהִים בְּשָׂרָה רַבָּקָה
וּבְמִנְשָׁה:	רָחֵל וְלֵאָה:
יְבָרַכְךָ יְיָ וְיִשְׁמְרֶךָ: יָאֵר יְיָ פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיְחַנֶּנְךָ:	יְבָרַכְךָ יְיָ וְיִשְׁמְרֶךָ: יָאֵר יְיָ פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיְחַנֶּנְךָ:
יֵשׁא יְיָ פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיֵּשֶׁם לָךְ שְׁלוֹם:	יֵשׁא יְיָ פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיֵּשֶׁם לָךְ שְׁלוֹם:

גלייך ביים נאכהוויזעקאממען אן פרייטאג נאכט ווירד דייעזעס געזאגט:

שְׁלוֹם עֲלֵיכֶם מִלְּאֲכֵי הַשָּׁרָרַת מִלְּאֲכֵי
עֲלִיוֹן מִמְּלֶךְ מִלְּכֵי הַמְּלָכִים הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ
הוּא: ג"פ

בּוֹאֲכֶם לְשְׁלוֹם מִלְּאֲכֵי הַשְׁלוֹם מִלְּאֲכֵי
עֲלִיוֹן מִמְּלֶךְ מִלְּכֵי הַמְּלָכִים הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ
הוּא: ג"פ

ערבית לשבת

סז

בְּרַכּוֹנִי לְשָׁלוֹם מִלְּאֲכֵי הַשָּׁלוֹם מִלְּאֲכֵי
עַלְיוֹן מִמֶּלֶךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ
הוּא: ג"ס

צֵאתְכֶם לְשָׁלוֹם מִלְּאֲכֵי הַשָּׁלוֹם מִלְּאֲכֵי
עַלְיוֹן מִמֶּלֶךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ
הוּא: ג"ס

כִּי מִלְּאֲכֵי יִצְוֶה-לָךְ לְשִׁמְרָךְ בְּכָל דְּרָכֶךָ:

יִשְׁמַר צֵאתְךָ וּבֹאֶךָ מֵעֲתִידָהּ וְעַד עוֹלָם:

רבוץ כל העולמים אדון כל הנשמות אדון השלום מלך אביר
מלך ברוך מלך גדול מלך דובר שלום מלך הדור מלך ותיק
מלך זך מלך חי העולמים מלך טוב ומטיב מלך יחיד ומיוחד
מלך כביר מלך לזבש רחמים מלך מלכי המלכים מלך נשגב
מלך סומך נופלים מלך עושה מעשה בראשית מלך פודה ומציל
מלך צח ואדום מלך קדוש מלך רם ונשא מלך שומע תפלה
מלך תמים ורפו: מודה אני לפניך יי אלהי ואלהי אבותי על
כל החסד אשר עשית עמדי ואשר אתה עתיד לעשות עמי ועם
כל-בני ביתי ועם כל-בריותך בני בריתי: וברוכים הם מלאכיה
הקדושים והטהורים שעושים רצונך: אדון השלום מלך
שהשלום שלו ברכני בשלום ותפקוד אותי ואת-כל-בני ביתי וכל
עמך בית ישראל לחיים טובים ולשלום: מלך עליון על כל-צבא
מרום. יוצרנו יוצר בראשית. אחלה פניה המאירים שתזכה
אותי ואת-כל-בני ביתי למצא חן ושכל טוב בעיניך ובעיני כל
בני אדם וחוה ובעיני כל רואינו לעבודתך. וזכנו לקבל שבתות
מתוך רוב שמחה ומתוך עשר וכבוד ומתוך מיעוט עונות והסר
ממני ומכל-בני ביתי ומכל-עמך בית ישראל כל מיני חולי וכל
מיני מדוה וכל-מיני דלות ועניות ואביונות ותן בנו יצר טוב
לעבודה באמת וביראה ובאהבה ונהיה מכבדים בעיניך ובעיני

כָּל־רֹאיוֹנֵי כִי אַתָּה הוּא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד כִּי לָךְ נָאָה כִּי לָךְ יָאָה: אָנָּה
מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים צִוָּה לְמַלְאָכֶיךָ מַלְאָכֵי הַשָּׁרֵת מִשְׁרָתִי עֲלִיּוֹן
שִׁיפְקֹדוֹנִי בְּרַחֲמִים וַיְבָרְכוּנִי בְּבֹאֵם לְבֵיתִי בַּיּוֹם קִדְשֵׁנוּ כִּי
הִדְלַקְתִּי נְרוֹתַי וְהִצַּעַתִּי מִשְׁתִּי וְהִחַלְפֹתִי שְׁמִלוֹתַי לְכְבוֹד יוֹם
הַשַּׁבָּת: וּבֵאתִי לְבֵיתְךָ לְהַפִּיל תַּחֲנוּנֹתַי לְפָנֶיךָ שְׁתַּעֲבִיר אֲנִיחֹתִי וְאֶעֱיֵד
אֲשֶׁר בָּרָאת בַּשָּׁמַיִם יָמִים כָּל הַיָּצוֹר: וְאֶשְׁנָה וְאֶשְׁלַשׁ עוֹד לְהַעֲיֵד
עַל כּוֹסֵי בְּתוֹךְ שְׁמִיחָתִי כְּאֲשֶׁר צִוִּיתָנִי לְזָכְרוֹ וּלְהַתְעַנֵּג בֵּיתְךָ נִשְׁמָתִי
אֲשֶׁר נָתַתָּ בִּי: בּוֹ אֶשְׁבֹּרַת כְּאֲשֶׁר צִוִּיתָנִי לְשַׁרְתְּךָ וּבֶן אֲגִיד
גְּדֻלַּתְךָ בְּרָנָה: וְשׁוּיֹתִי יְיָ לְקָרְאתִי שְׁתַּרְחֲמֵנִי עוֹד בְּגִלוֹתַי לְגִאֲלָנִי
וּלְעוֹרֵר לִבִּי לְאַהֲבָתְךָ: וְאִזְּ אֶשְׁמֹר לְפִקְדֶיךָ וְחֻקֶּיךָ בְּלִי עֶצֶב
וְאֶתְפַּלֵּל כִּדְת כְּרָאוֹי וּבִנְכוֹן: מַלְאָכֵי הַשָּׁלוֹם בּוֹאֲכֶם לְשָׁלוֹם
בְּרַכּוֹנִי לְשָׁלוֹם וְאִמְרוּ בְּרוּךְ לְשַׁלְּחָנִי הָעֶרּוֹךְ וְצֵאתְכֶם לְשָׁלוֹם
מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם אָמֵן סְלָה:

דאן זאנט מאן דיעזעס:

אֶשְׁתַּחֲוֶה לְפָנֶיךָ מִי יִמָּצָא וְרַחֵם מִפְּנֵינִים מְכֻרָה: בְּטַח
בָּה לֵב בַּעֲלָה וְשַׁלָּל לֹא יִחָסֵר: גְּמֻלָּתָהּ טוֹב וְלֹא־רָע
כָּל יְמֵי חַיֶּיהָ: דְּרִשָּׁה צֶמֶר וּפִשְׁתִּים וְתַעַשׂ בְּחֶפֶץ
כַּפִּיָּה: הִיתָה כְּאֲנִיּוֹת סוֹחֵר מִמֶּרְחָק תָּבִיא לַחֲמָה:
וְתִקֶּם בְּעוֹד לֵילָה וְתִתֵּן טָרֶף לְבֵיתָהּ וְחֵק לְנַעֲרֹתֶיהָ:
זִמְמָה שָׂדֶה וְתִקְחֶהּ מִפְּרִי כַּפִּיָּה נִטְעָה כָּרֶם: חֲגֹרֶה
בְּעִז מִתְּנִיָּה וְתֹאמֵץ זְרוּעֹתֶיהָ: טַעֲמָה כִּי־טוֹב סַחֲרָה
לֹא־יִכָּבֵה בַּלֵּילָה נָרָה: יָדֶיהָ שְׁלָחַה בְּכִישׁוֹר וּכְפִיָּה
תִּמְכּוּ פֶלֶךְ: כַּפָּה פִּרְשָׁה לְעֵנִי וַיָּדֶיהָ שְׁלָחַה לְאֲבִיּוֹן:
לֹא־תִירָא לְבֵיתָהּ מִשָּׁלֵג כִּי כָל־בֵּיתָהּ לְבָשׁ שָׁנִים:
מִרְבֵּדִים עֲשִׂתָהּ־לָהּ שֵׁשׁ וְאַרְגָּמָן לְבוּשָׁה: נוֹדַע
בְּשַׁעְרִים בַּעֲלָה בְּשִׁבְתּוֹ עִם־זִקְנֵי־אֶרֶץ: סָדִין עֲשִׂתָהּ
וְתִמְכּוּ וְחִגּוֹר נָתַתָּה לְפָנַי: עִז־וְדָדָר לְבוּשָׁה

וַתִּשְׁחַק לַיּוֹם אַחֲרוֹן. פִּיהָ פִּתְחָה בְּחִכְמָה וְתוֹרַת-
חֶסֶד עַל-לִשׁוֹנָה: צוּפִיהָ הִלִּיכוֹת בֵּיתָה וְלֶחֶם עֲצָלוֹת
לֹא תֹאכֵל: קָמוּ בָנֶיהָ וַיֵּאֱשְׁרוּהָ בַעֲלָהּ וַיְהַלְלָהּ: רַבּוֹת
בָּנוֹת עָשׂוּ חֵיל וְאֵת עָלִית עַל-כִּלְנָה: שֶׁקֶר הַחֵן
וְהַבֵּל הִיפִי אִשָּׁה יֵרֵאתֶיךָ הִיא תִתְהַלֵּל: תִּנְוֶדְדָה
מִפְּרֵי יָדֶיהָ וַיְהַלְלוּהָ בַשְּׁעָרִים מִעֲשִׂיהָ:

סדר תקוני שבת

וזוהו הסדר לסעודה ראשונה

סדק א א יציאות השבת שתיים שהן ארבע בפנים: ושתיים שהן
ארבע בחוץ: פיצד. העני עומד בחוץ ובעל הבית בפנים פשט
העני את ידו לפנים ונתן לתוך ידו של בעל הבית או שנמל
מתוכה והוציא. העני חיב ובעל הבית פטור: פשט בעל הבית
את ידו לחוץ ונתן לתוך ידו של עני או שנמל מתוכה והכניס.
בעל הבית חיב והעני פטור: פשט העני את ידו לפנים ונמל בעל
הבית מתוכה או שנתן לתוכה והוציא. שניהם פטורים: פשט
בעל הבית את ידו לחוץ ונמל העני מתוכה או שנתן לתוכה
והכניס. שניהם פטורים: ב לא ישב אדם לפני הספר סמוך
למנחה עד שיתפלל. לא יכנס אדם למדרגין ולא לבורסקי ולא
לאכל ולא לדון ואם התחילו אין מפסיקין. מפסיקין לקריאת
שמע ואין מפסיקין לתפלה: ג לא יצא החיט במחטו סמוך
לחשיכה שמא ישפח ויצא ולא הלבֵּלֵר בקולמוסו ולא יפלה את
כליו ולא יקרא לאור הנר. באמת אמרו החזן רואה היכן תינוקות
קוראים אבל הוא לא יקרא: פיוצא בו לא יאכל הזב עם הזבה
מפני הרגל עבירה: ד ואלו מן ההלכות שאמרו בעלית חנניה
בן חזקיה בן גוריון פשעלו לבקרו נמנו ורבו בית שמאי על בית
הלל ושמונה עשר דברים גזרו בו ביום: ה בית שמאי אומרים
אין שורין דיו וסממנים וכרשינים אלא כדי שישורו מבעוד יום

סדר תקוני שבת

ובית הלל מתירין: ו בית שמאי אומרים אין נותנין אונין של
 פשתן לתוך התנור אלא כדי שיִהבילו מבעוד יום ולא את הצמר
 ליוֹדָה אלא כדי שיִקלוֹשׁ העין ובית הלל מתירין: בית שמאי
 אומרים אין פורשין מצודות חיה ועופות ודגים אלא כדי שיִצודו
 מבעוד יום ובית הלל מתירין: ו בית שמאי אומרים אין מוכרין
 לנכרי ואין שוענין עמו ואין מגביהין עליו אלא כדי שיִגיע למקום
 קרוב ובית הלל מתירין: ח בית שמאי אומרים אין נותנין עורות
 לעבדן ולא פלים לכובס נכרי אלא כדי שיִעשו מבעוד יום
 ובבבלין בית הלל מתירין עם השמש: ט אִמֵּר רַבִּין שִׁמְעוֹן בֶּן
 גַּמְלִיאֵל נוֹהֲגִין הָיוּ בֵּית אָבָא שֶׁהָיוּ נֹתְנִין כָּלִי לָבָן לְכוֹבֵס נִכְרִי
 שֶׁלֹּשָׁה יָמִים קֹדֶם לַשַּׁבָּת וְשׁוֹיֵן אֵלָיו וְאֵלָיו שְׂשׂוּעָנִים קוֹרוֹת בֵּית
 הַבֵּד וְעִגּוּלֵי הַגֶּת: י אֵין צוֹלִין בָּשָׂר בְּצֵל וּבִיצָה אֲלָא כְּדִי שִׁיִּצְוּלוּ
 מִבְּעוֹד יוֹם אֵין נֹתְנִין פֶּת לַתְּנֹר עִם הַשֶּׁכָּה וְלֹא חֲרָרָה עַל גְּבִי
 גַּחְלִים אֲלָא כְּדִי שִׁיקְרֻמוּ פָּנֶיהָ מִבְּעוֹד יוֹם רַבִּי אֱלִיעֶזֶר אָמַר כְּדִי
 שִׁיקְרוּם הַתַּחְתּוֹן שָׁלָה: יא מְשַׁלְּשִׁין אֶת הַפֶּסֶח בַּתְּנֹר עִם
 חֲשִׁכָה וּמֵאַחֲזִין אֶת הָאוֹר בַּמְדוּרָת בֵּית הַמּוֹקֵד וּבִגְבוּלֵין כְּדִי
 שֶׁתֵּאָחֹז הָאוֹר בְּרַבִּין רַבִּי יְהוּדָה אָמַר בְּפִתְחֵין כָּל שֶׁהוּא:

ס"ב א בַּפֶּסֶח מְדַלִּיקִין. וּבִמָּה אֵין מְדַלִּיקִין. אֵין מְדַלִּיקִין לֹא בְּלֶכֶשׁ.
 וְלֹא בַּחֲסֵן. וְלֹא בְּכֶלֶף. וְלֹא בַּפְתִּילֵת הָאֵידֵן. וְלֹא בַּפְתִּילֵת
 הַמְדָּבָר. וְלֹא בִירוּקָה שְׁעַל פְּנֵי הַמַּיִם. וְלֹא בַזֶּפֶת. וְלֹא בַשְּׁעוּה.
 וְלֹא בְשֶׁמֶן קִיק. וְלֹא בְשֶׁמֶן שִׁרְפָה. וְלֹא בְאַלְיָה. וְלֹא בַחֲלָב:
 נְחוּם הַמְדִי אָמַר מְדַלִּיקִין בַּחֲלָב מִבָּשָׂל. וַחֲכָמִים אָמְרִים אֶחָד
 מִבָּשָׂל וְאֶחָד שְׂאִינוֹ מִבָּשָׂל אֵין מְדַלִּיקִין בּוֹ: ב אֵין מְדַלִּיקִין
 בְּשֶׁמֶן שִׁרְפָה בְיוֹם טוֹב. רַבִּי יִשְׁמַעֵאל אָמַר. אֵין מְדַלִּיקִין
 בְּעֶמְרָן מִפְּנֵי כְבוֹד הַשַּׁבָּת. וַחֲכָמִים מַתִּירִין בְּכָל־הַשְּׂמָנִים. בְּשֶׁמֶן
 שְׂמִשְׁמִין. בְּשֶׁמֶן אֲגוּזִים. בְּשֶׁמֶן צִנּוּנוֹת. בְּשֶׁמֶן דָּגִים. בְּשֶׁמֶן
 פִּקְעוֹז. בְּעֶמְרָן וּבִנְפֶט. רַבִּי טַרְפוֹן אָמַר אֵין מְדַלִּיקִין אֲלָא
 בְּשֶׁמֶן וִירֵת כֶּלֶבֶד: ג כָּל־הַיּוֹצֵא מִן־הָעֵץ אֵין מְדַלִּיקִין בּוֹ אֲלָא
 פֶּשֶׁתָן. וְכָל־הַיּוֹצֵא מִן־הָעֵץ אֵינוֹ מְשַׁמָּא טְמֵאת אֱהָלִים אֲלָא פֶּשֶׁתָן.

פתילת הבגד שקפלה ולא הבהבה. רבי אליעזר אומר ממאה
 היא ואין מדליקין בה. רבי עקיבא אומר מהורה היא ומדליקין
 בה: ד לא יקוב אדם שפפרת של ביצה וימלאנה שמן. ויתננה
 על פי הנר. בשביל שתהא מנשפת. ואפילו היא של חרס ורבי
 יהודה מתיר. אבל אם חברה היוצר מתחלה מתר. מפני שהוא
 כלי אחד. לא ימלא אדם קערה שמן ויתננה בצד הנר ויתן ראש
 הפתילה בתוכה. בשביל שתהא שואבת ורבי יהודה מתיר:
 ה המכבה את הנר. מפני שהוא מתירא מפני גוים. מפני לסמים.
 מפני רוח רעה. או בשביל החולה שישן פסור. פחם על הנר.
 פחם על השמן. פחם על הפתילה חיב. רבי יוסי פוסק בכלן.
 חוץ מן הפתילה. מפני שהוא עושה פחם: ו על שלש עברות
 נשים מתות בשעת לידתן. על שאינן זהירות בנדה בחלה
 ובהדלקת הנר: ו שלשה דברים צריך אדם לומר בתוך ביתו
 ערב שבת עם חשכה. עשרתם ערבתם הדליקו את הנר. ספק
 חשכה ספק אינה חשכה. אין מעשרין את הנדאי. ואין ממבילין
 את הכלים. ואין מדליקין את הגרות. אבל מעשרין את הדמאי
 ומערבין ומזמנין את החמין:

סיקנא פירה שהסיקוה בקש ובגבבא נותנים עליה תבשיל.
 בגפת ובעצים לא יתן עד שיגרוה או עד שיתן את האפר. בית
 שמאי אומרים חמין אבל לא תבשיל ובית הלל אומרים חמין
 ותבשיל. בית שמאי אומרים נוטלין אבל לא מחזירין ובית הלל
 אומרים אף מחזירין: ב תנור שהסיקוהו בקש ובגבבא לא יתן
 בין מתוכו בין מעל גביו. כופח שהסיקוהו בקש ובגבבא הרי
 הוא כבירים בגפת ובעצים הרי הוא כתנור: אין נותנין
 ביצה בצד המיחם בשביל שתתגלגל. ולא יפקיענה בסודרין.
 ורבי יוסי מתיר. ולא ימנינה בחול ובאבן דרכים בשביל
 שתצלה: ד מעשה שעשו אנשי טבריא והביאו סלון של
 צונן לתוך אמרה של חמין. אמרו להן חכמים אם בשבת
 פחמין שהוחמו בשבת אסורין ברחיצה ובשתיה. ואם ביום טוב

בַּחֲמִין שֶׁהוֹחֲמוּ בְיוֹם מוֹב אֲסוּרִים בְּרַחֲצָה וּמוֹתְרִין בְּשִׁתְיָה.
מִלִּיאָר הַגְּרוֹף שׁוֹתִין הַיָּמָנוּ בְּשַׁבָּת. אֲנִיכִי אֶף עַל פִּי שְׁגִירוֹפָה
אֵין שׁוֹתִין מִמֶּנָּה : הַמִּיחָם שֶׁפָּנְהוּ לֹא יִתֵּן לְתוֹכוֹ צוּנֵן בְּשִׁבִּיל
שִׁיחֲמוּ אֲבָל נֹתֵן הוּא לְתוֹכוֹ אוֹ לְתוֹף הַכּוֹס כְּדִי לְהַפְשִׁירָן.
הָאֵלֶפֶס וְהַקֶּדֶרָה שֶׁהַעֲבִירָן מִרוֹתְחִין לֹא יִתֵּן לְתוֹכָן תְּבִלִּין אֲבָל
נֹתֵן הוּא לְתוֹף הַקֶּעֶרֶה אוֹ לְתוֹף הַתְּמָחוּי. רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר לְכָל
הוּא נֹתֵן חוּץ מִדְּבַר שִׁישׁ בּוֹ חוּמָן וְצִיר : וְאֵין נֹתְנִין כְּלִי תַּחַת
הַנֵּר לְקַבֵּל בּוֹ אֶת הַשֶּׁמֶן. וְאִם נָתַנוּ מִבְּעוֹד יוֹם מִתֵּר. וְאֵין נִיאֹתִין
מִמֶּנּוּ לְפִי שְׁאִינוֹ מִן הַמּוֹכֵן. מִטְּלָטְלִין נֵר חֹדֶשׁ אֲבָל לֹא יֶשֶׁן. רַבִּי
שִׁמְעוֹן אוֹמֵר כָּל הַנְּרוֹת מִטְּלָטְלִין חוּץ מִן הַנֵּר הַדּוֹלֵק בְּשַׁבָּת.
נֹתְנִין כְּלִי תַּחַת הַנֵּר לְקַבֵּל נְצִיצוֹת וְלֹא יִתֵּן לְתוֹכוֹ מִים מִפְּנֵי
שֶׁהוּא מְכַבֶּה :

סוֹךְ ד' א בַּפֶּה מוֹמֵנִין וּבַפֶּה אֵין מוֹמֵנִין אֵין מוֹמֵנִין לֹא בְּגִפְתָּ וְלֹא
בְּזָבֵל וְלֹא בְּמִלַּח וְלֹא בְּסִיד וְלֹא בְּחֹל בֵּין לַחִים בֵּין יְבֵשִׁים
בְּתֵבֶן וְלֹא בְּזָגִים וְלֹא בְּמוֹכִים וְלֹא בְּעֹשָׁבִים בְּזִמָּן שֶׁהֵן לַחִים
אֲבָל מוֹמֵנִין בָּהֵן כְּשֶׁהֵן יְבֵשִׁים. מוֹמֵנִין בְּכֶסֶת וּבְפִירוֹת בְּכִנְפֵי
יוֹנָה וּבְנִסְוֹרַת שֶׁל חֲרָשִׁים וּבְנִעוֹרַת שֶׁל פֶּשֶׁתֵּן דִּקָּה. רַבִּי יְהוּדָה
אוֹסֵר בְּדִקָּה וּמִתִּיר בְּגִפְתָּ : ב מוֹמֵנִין בְּשִׁלְחִין וּמִטְּלָטְלִין אוֹתָן
בְּגִיזֵי צֶמֶר וְאֵין מִטְּלָטְלִין אוֹתָן. פִּיצֵד הוּא עוֹשֶׂה. נוֹטֵל אֶת
הַכֶּסֶי וְהֵן נוֹפְלוֹת. רַבִּי אֱלִיעֶזֶר בֶּן עֲזַרְיָה אוֹמֵר קָפָה מִטָּה
עַל צִדָּה וְנוֹטֵל שָׂמָא יִשׁוּל וְאִינוֹ יָכוֹל לְהַחְזִיר וְחֲכָמִים אוֹמְרִים
נוֹטֵל וּמַחְזִיר. לֹא כִסָּהוּ מִבְּעוֹד יוֹם לֹא יִכְסְנוּ מִשְׁתַּחֲשָׁד כִּסָּהוּ
וְנִתְגַּלָּה מִתֵּר לְכִסּוֹתוֹ. מִמֶּלֶא אֶת הַקֶּתוֹן וְנֹתֵן לְתַּחַת הַכֶּר אוֹ
תַּחַת הַכֶּסֶת :

סוֹךְ ה' א בַּפֶּה בְּהִמָּה יוֹצֵאָה וּבַפֶּה אֵינָה יוֹצֵאָה יוֹצֵא הַגָּמֶל בְּאַסְסָר
וְנִאֲקָה בְּחֹטֶם וְלוֹבִדְקִים בְּפִרוֹמְבִּיא וְסוֹם בְּשִׁיר וְכָל בְּעָלֵי הַשִּׁיר
יוֹצֵאִים בְּשִׁיר וְנִמְשָׁכִים בְּשִׁיר וּמִזִּין עֲלֵיהֶן וּמוֹבִלִין בְּמִקּוֹמָן :
ב חֲמוֹר יוֹצֵא בְּמִרְדַּעַת בְּזִמָּן שֶׁהִיא קְשׁוּדָה לוֹ זְכָרִים יוֹצֵאִין
לְבוֹבִין רַחֲלוֹת יוֹצֵאֹת שְׁחוֹזוֹת כְּבוֹלוֹת וְכַבּוּנוֹת הָעוֹיִם יוֹצֵאֹת

סדר תקוני שבת ע

צְרוּרוֹת רַבִּי יוֹסִי אוֹסֵר בְּכוּלָן חוּץ מִן הָרַחֲלִין הַכּוֹנוֹת רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר עֲזִים יוֹצְאוֹת צְרוּרוֹת לִיבֵשׁ אָבֵל לֹא לְחֵלֶב : ג וּבִמָּה אֵינָה יוֹצְאָה לֹא יֵצֵא גָמֶל בְּמִטְוֵלָתָהּ לֹא עֶקֶד וְלֹא רָגוּל וְכֵן שָׁאֵר כָּל הַבְּהֵמוֹת . לֹא יִקְשׁוֹר גָּמְלִים זֶה בָּזָה וַיִּמְשֹׁךְ אָבֵל מִכְּנִים חֲבָלִים לְתוֹךְ יָדוֹ וַיִּמְשֹׁךְ וּבִלְבָד שֶׁלֹּא יִכְרוֹךְ : ד אֵין חֲמֹר יוֹצֵא בְּמִרְדָּעַת בְּזִמָּן שְׂאִינָה קְשׁוּרָה לוֹ וְלֹא בְּזוּג אֶף עַל פִּי שֶׁהוּא פְּקוּק וְלֹא בְּסוּלָם שֶׁבְּצוּאָרוֹ וְלֹא בְּרִצּוּעָה שֶׁבְּרִגְלוֹ וְאֵין הַתְּרַנְגּוּלִין יוֹצְאִין בְּחוּטִין וְלֹא בְּרִצּוּעוֹת שֶׁבְּרִגְלֵיהֶן וְאֵין הַזְּכָרִים יוֹצְאִין בְּעִגְלָה שֶׁתַּחַת הָאֵלֶּיהָ שֶׁלֹּהֶן וְאֵין הָרַחֲלִים יוֹצְאוֹת חֲנוּנוֹת וְאֵין הָעֵגֶל יוֹצֵא בְּנִימוֹן וְלֹא פָּרָה בְּעוֹר הַקּוֹפֵר וְלֹא בְּרִצּוּעָה שֶׁבִּין קַרְנֶיהָ . פָּרְתוֹ שֶׁל רַבִּי אֱלִיעֶזֶר בֶּן עֲזַרְיָה הֵיטָה יוֹצְאָה בְּרִצּוּעָה שֶׁבִּין קַרְנֶיהָ שֶׁלֹּא בְּרִצּוֹן חֲכָמִים :

סִי ק ו א בְּמָה אִשָּׁה יוֹצֵאת וּבִמָּה אֵינָה יוֹצֵאת לֹא תֵצֵא אִשָּׁה לֹא בְּחוּטֵי צֶמֶר וְלֹא בְּחוּטֵי פִשְׁתָּן וְלֹא בְּרִצּוּעוֹת שֶׁבְּרִאשָׁהּ וְלֹא תִמְבּוֹל בָּהֶן עַד שֶׁתִּרְפֹּם וְלֹא בְּמִטְסָפָה וְלֹא בְּסִנְבוּטִין בְּזִמָּן שְׂאִינָן תְּפוּרִין וְלֹא בְּכַבּוּל לְרִשּׁוֹת הָרַבִּים וְלֹא בְּעִיר שֶׁל זָהָב וְלֹא בְּקִטְלָא וְלֹא בְּנִזְמִים וְלֹא בְּמַבַּעַת שְׂאִין עָלֶיהָ חוֹתָם וְלֹא בְּמַחַט שְׂאִינָה נִקְוָה וְאִם יֵצֵא אִינָה חֵיבַת חֲטָאת : ב לֹא יֵצֵא הָאִישׁ בְּסִנְדֵּל הַמִּסְמָר וְלֹא בִּיחִיד בְּזִמָּן שְׂאִין בְּרִגְלוֹ מָכָה וְלֹא בְּתַסְלִין וְלֹא בְּקִמִּיעַ בְּזִמָּן שְׂאִינָה מִן הַמוֹמָחָה לֹא בְּשִׁרְיוֹן וְלֹא בְּקִסְדָּא וְלֹא בְּמַגְפִּיִּים וְאִם יֵצֵא אִינוֹ חֵיב חֲטָאת : ג לֹא תֵצֵא אִשָּׁה בְּמַחַט הַנִּקְוָה וְלֹא בְּמַבַּעַת שֶׁיֵּשׁ עָלֶיהָ חוֹתָם וְלֹא בְּכוֹלִיאָר וְלֹא בְּכוּבֵלֶת וְלֹא בְּצִלּוּחִית שֶׁל פְּלִיטוֹן וְאִם יֵצֵא אִיבַת חֲטָאת דְּבָרֵי רַבִּי מֵאִיר . וְחֲכָמִים פּוֹטְרִין בְּכוּבֵלֶת וּבְצִלּוּחִית שֶׁל פְּלִיטוֹן : ד לֹא יֵצֵא הָאִישׁ לֹא בְּסִיף וְלֹא בְּקֶשֶׁת וְלֹא בְּתָרִים וְלֹא בְּאֵלָה וְלֹא בְּרוֹמָח וְאִם יֵצֵא חֵיב חֲטָאת רַבִּי אֱלִיעֶזֶר אוֹמֵר תִּכְשִׁיטִין הֵן לוֹ וְחֲכָמִים אוֹמְרִים אֵינָן אֵלָּא לְגִנְאֵי שְׁנֵאמֵר וּכְתָנוּ חֲרָבוֹתָם לְאֵתִים וְחֲנִיתוֹתֵיהֶם לְמוֹמְרוֹת . וְלֹא יֵשׂא גּוֹי אֶל גּוֹי חָרָב וְלֹא יִלְמְדוּ עוֹד מִלְחָמָה . בִּירִית מְהוּרָה וַיּוֹצְאִין בָּהּ בְּשֶׁבֶת . כְּבָלִים

סדר תקוני שבת

טמאין ואין יוצאין בהן בשבת: ה' יוצאת אשה בחוסי שער בין משלה בין משל חברתה בין משל בהמה בטומפת ובסנבזמין בזמן שהן תפורין בכבול ובפיאה נכרית לחצר במוך שבאזנה ובמוך שבסנדלה ובמוך שהתקינה לנדתה בפלפל ובגרגיר מלח ובכל דבר שתתן לתוך פיה ובלבד שלא תתן לכתחלה בשבת ואם נפל לא תחזיר. שן תותבת ושן של זהב רבי מתיר וחקמים אומרים: ו' יוצאין בסלע שעל הצינית. הבנות קטנות יוצאות בחוסיין ואפילו בקיסמין שבאזניהם. ערביות יוצאות רעולות ומדינות פרופות וכל אדם אלא שדברו חכמים בהזה: ז' פורפת על האבן ועל האגוז ועל המטבע ובלבד שלא תפרוק לכתחלה בשבת: ח' הקטע יוצא בקב שלו דברי רבי מאיר ורבי יוסי אומר ואם יש לו בית קבול כתותין טמא סמוכות שלו טמאין מדרם ויוצאין בהן בשבת ונכנסין בהן בעזרה כפא וסמוכות שלו טמאין מדרם ואין יוצאין בהן בשבת ואין נכנסין בהן בעזרה. אנקטמין מהורים ואין יוצאין בהן: ט' הבנים יוצאים בקשרים ובני מלכים בזגין וכל אדם אלא שדברו חכמים בהזה: י' יוצאין בביצת החרגול ובשן שועל ובמסמר מן הצלוב משום רפואה דברי רבי מאיר וחקמים אומרים (נ"א דברי רבי יוסי ורמ"א) אף בחול אסור משום דרכי האמורי:

סיק ז' א' כלל גדול אמרו בשבת כל השוכה עיקר שבת ועשה מלאכות הרבה בשבתות הרבה אינו חייב אלא חטאת אחת היודע עיקר שבת ועשה מלאכות הרבה בשבתות הרבה חייב על כל שבת ושבת היודע שהוא שבת ועשה מלאכות הרבה בשבתות הרבה חייב על כל אב מלאכה ומלאכה העשה מלאכות הרבה מעין מלאכה אחת אינו חייב אלא חטאת אחת: ב' אבות מלאכות ארבעים חסר אחת הזורע והחורש והקוצר והמעמר הדש והזרה הבורר השוחז והמרקד והלש והאוסה הגוזז את הצמר המלבנו והמנפצו והצובעו והשוזר והמיסך והעשה שתי בתי גירין והאורג שני חוסיין והפוצע שני חוסיין

סדר תקוני שבת עא

הקושר והמתיר והתוסר שתי תפירות הקורע על מנת לתפור שתי תפירות הצד צבי השוחטו והמפשיטו המולחו והמעבד את עורו והמוחקו והמתכו הכותב שתי אותיות והמוחק על מנת לכתוב שתי אותיות הבונה והסותר המכבד והמבעיר המכה בפטיש המוציא מרשות לרשות הרי אלו אבות מלאכות ארבעים חסר אחת: ג ועוד כלל אחר אמרו כל הפועל להצניע ומצניעין כמוהו והוציאו בשבת חייב עליו חטאת וכל שאינו כשר להצניע ואין מצניעין כמוהו והוציאו בשבת אינו חייב אלא המצניעו: ד המוציא תבן במלא פי סרה עצה במלא פי גמל עמיר במלא פי טלה עשבים במלא פי גדי עלי שום ועלי בצלים לחים בגרוגרת יבשים במלא פי גדי ואין מצטרפין זה עם זה מפני שלא שוו בשיעוריהן. המוציא אוכלים בגרוגרת חייב ומצטרפין זה עם זה מפני ששוו בשיעוריהן חוץ מקליפיהן וגרעיניהן ועוקציהן וסובין ומורסנן רבי יהודה אומר חוץ מקליפי עדשים שמתבשלות עמהן:

סיק ח א המוציא יין כדי מזיגת הפוס. חלב כדי גמיעה. דבש כדי לתן על הפתית. שמן כדי לסוך אבר קטן. מים כדי לשוק בדין את הקילור. ושאר כל המשקין ברביעית וכל השופכין ברביעית. רבי שמעון אומר פולן ברביעית ולא אמרו כל השיעורין הללו אלא למצניעיהן: ב המוציא חבל כדי לעשות אוזן לקופה. גמי כדי לעשות תלאי לנפה ולכברה. רבי יהודה אומר כדי לטול ממנו מדת מנעל לקטן גייר כדי לכתוב עליו קשר מוכסין והמוציא קשר מוכסין חייב. גייר מחוק כדי לברוק על פי צלוחית קטנה של פלייטון: ג עור כדי לעשות קמיע. קלף כדי לכתוב עליו פרשה קטנה שבתפלין שהיא שמע ישראל. הזכסוסטוס כדי לכתוב מזוזה. דיו כדי לכתוב שתי אותיות. כחול כדי לכתוב ציץ אחת: ד דבק כדי לתן בראש השבשבת. ופת וגפרית כדי לעשות נקב. שעווה כדי לתן על פי נקב קטן. חרסית כדי לעשות פי כור של צורסי זהב רבי

יהודה אומר כְּדִי לַעֲשׂוֹת פִּסְפּוּט. סוּפִין כְּדִי לִתֵּן עַל פִּי כּוֹר
 שֶׁל צוּר פִּי זָהָב. סִיד כְּדִי לְסוּד אֶצְבַּע קִטְנָה שְׁבָבָנוֹת. רַבִּי
 יְהוּדָה אֹמֵר כְּדִי לַעֲשׂוֹת כָּלכּוֹל רַבִּי נַחֲמִיָּה אֹמֵר כְּדִי לְסוּר
 (נִיא לַעֲשׂוֹת) אֲנִיִּיפִי: הֵאָדָמָה כְּחוֹתֶם הַמְרָצוּפִין דְּבָרֵי רַבִּי
 עֲקִיבָא וְחֲכָמִים אֹמְרִים כְּחוֹתֶם הָאִיגְרוֹת. זָבֵל וְחוֹל הֶדֶק כְּדִי
 לִזְבֹּל קֶלַח שֶׁל פְּרוּב דְּבָרֵי רַבִּי עֲקִיבָא וְחֲכָמִים אֹמְרִים כְּדִי
 לִזְבֹּל פְּרִישָׁא. חוֹל הָגָם כְּדִי לִתֵּן עַל מְלֵא פֶה סִיד. קָנָה כְּדִי
 לַעֲשׂוֹת קוֹלָמוֹם וְאִם הָיָה עָב אוֹ מְרוֹסִם כְּדִי לְבַשֵּׁל בּוֹ בִּיצָה
 בְּקֶלֶה שְׁבָבָצִים טְרוּפָה וְנִתְוֹנָה בְּאֵילָפִס: וְעֵצִים כְּדִי לַעֲשׂוֹת
 תְּרוּד. רַבִּי יְהוּדָה אֹמֵר כְּדִי לַעֲשׂוֹת מִמֶּנּוּ חֶף. זְכוּכִית כְּדִי
 לְגִרוֹר בּוֹ רֹאשׁ הַפְּרָכָר. צְרוֹר אוֹ אָבֵן כְּדִי לְזָרוֹק בְּעוֹף רַבִּי
 אֱלִיעֶזֶר בֶּר יַעֲקֹב אֹמֵר כְּדִי לְזָרוֹק בְּבִהְמָה: וְחָרִם כְּדִי לִתֵּן
 בֵּין פָּצִים לְחִבּוּרֵי דְבָרֵי רַבִּי יְהוּדָה רַבִּי מֵאִיר אֹמֵר כְּדִי לַחֲתוֹת
 בּוֹ אֶת הָאוֹר רַבִּי יוֹסִי אֹמֵר כְּדִי לְקַבֵּל בּוֹ רַבִּיעִית אָמַר רַבִּי
 מֵאִיר אֵף עַל פִּי שְׂאִין רֵאִיָּה לְדָבָר זָכָר לְדָבָר. שְׁנֵאמַר וְלֹא
 יִמָּצֵא בְּמִכְתָּתוֹ חֶרֶשׁ לַחֲתוֹת אֵשׁ מִיָּקוֹד אָמַר לוֹ רַבִּי יוֹסִי מִשֵּׁם
 רֵאִיָּה וְלַחֲשֵׁף מִים מִגָּבָא:

זְכוּר אֶת יוֹם הַשַּׁבָּת לְקַדְּשׁוֹ וְכוּ' רַבִּי יְהוּדָה אֹמֵר בְּעִי
 לְאַתְעֲנָגָא בְּהַאי יוֹמָא וְלִמְיָכַל תְּלַת סְעוּדָתֵיהּ בְּשַׁבָּת בְּגִין דִּישְׁתַּפַּח
 שְׁבָעָא וְעֵינוּגָא מְהַאי יוֹמָא בְּעֵלְמָא. רַבִּי אָבָא אָמַר לְאַזְדוּגָא
 בְּאִינוּן יוֹמִין דְּלַעֲיָלָא דְּמִתְבָּרְכָאן מְהַאי יוֹמָא. וְהַאי יוֹמָא מְלִיא
 רִישִׁיָּה דְּזַעִיר אַנְפִּין מִשְׁלָא דְנַחֲרִית מַעֲתִיקָא קְדִישָׁא סְתִימָא
 דְּכוּלָּהּ וְאַשִׁיל לְחַקְלָא דְתַפּוּחִין קְדִישִׁין תְּלַת זְמָנִי מִפְּד עֵייל
 שְׁבָתָא בְּגִין דִּיתְבָּרְכוּן כְּלָהוֹן בְּחָדָא וְעִיד בְּעִי בֶר נֶשׁ לְאַתְעֲנָגָא
 תְּלַת זְמָנִין אֵלִין דְּהָא תְּלִיא מְהִימְנוּתָא דְלַעֲיָלָא בְּעִתִּיקָא קְדִישָׁא
 וְזַעִיר אַנְפִּין וּבְחַקְלָא דְתַפּוּחִין וּבְעִי בֶר נֶשׁ לְאַתְעֲנָגָא בְּהוּ
 וְלִמְחֵדִי בְּהוּ וּמֵאֵן דְּאַגְרַע סְעוּדָתָא מִנִּיהוּ אַחֲזִי סְגִימָתָא לַעֲיָלָא
 וְעוֹנֶשֶׁה דְּהוּא בֶר נֶשׁ סְגִי בְּגִין כֶּךָ בְּעִי לְסִדְרָא פְתוּרִיָּה תְּלַת
 זְמָנִי מִפְּד עֵייל שְׁבָתָא וְלֹא יִשְׁתַּפַּח פְתוּרִיָּה רִיקָנָא וְתִשְׁרִי בְּרַבָּתָא

סדר תקוני שבת עב

עליה כל שאר יומי דשבתא ובהאי מלה אחזי ותלי מהימנותא לעילא רבי שמעון אמר האי מאן דאשלים תלת סעודתיה בשבתא קלא נפיק ומכריזת עליה אז תתענג על יי דא סעודתא חדא לקביל עתיקא קדישא דכל קדישין : והרפבתיך על פמותי ארץ דא סעודתא תנייתא לקביל חקלא דתפוחין קדישין : והאכלתיך נחלת יעקב אביך דא איהו שלימו דאשתלים בזעיר אנפין לקבלה בעי לאשלמא סעודתיה ובעי להתענגא בכלהו סעודתיה ולמחדי בכל חד וחד משום דאיהו מהימנותא שלימתא ובגין כך שבתא אתיקר מכל שאר זמנין וחגין משום דכולא ביה אשתכח ולא אשתכח הכי בכלהו זמנין וחגין אמר רבי חייא בגין כך משום דישתכח כולא ביה אידכר תלת זמנין דכתיב ויכל אלהים ביום השביעי וישבות ביום השביעי ויברך אלהים את יום השביעי : רבי אבא כד הוה יתיב בסעודתא דשבתא הוה חדי. אבל חד וחד אמר דא היא סעודתא קדישא דעתיקא קדישא סתימא דכולא. בסעודתא אחרא הוה אמר דא היא סעודתא דקדשא בריך הוא וכן בכלהו סעודתא. כד הוה אשלים סעודתיה הוה אמר אשלימו סעודתא דמהימנותא : רבי שמעון הוה אמר הכי אתקינו סעודתא דמהימנותא אתקינו סעודתיה דמלכא כד הוה יתיב הוה מכריז עליה אז תתענג על יי והאכלתיך נחלת יעקב אביך אמר רבי אלעזר לאבוהי אלין סעודתי היך מתתקנן. אמר ליה לילא דשבתא פתיב והרפבתיך על פמותי ארץ ביה בליליא מתברכא מטרוניתא וכולהו חקל תפוחין ומתברכא שתוריה דב'נ ונשמתא אתוספא והוה ליליא חדוה דמטרוניתא הוי ובעי בר נש למחדי בחדוותא ולמיכל סעודתא דמטרוניתא :

ואח"כ יאמר זה :

אתקינו סעודתא דמהימנותא שלימתא חדותא דמלכא קדישא : אתקינו סעודתא דמלכא דא היא סעודתא דחקל תפוחין קדישין וזעיר אנפין ועתיקא קדישא אתיין לסעדא בהדה :

סדר תקוני שבת

זה הזמר חתום שם המחבר בראשי החרוזים אני יצחק לוריא בן שש:

א זמר בשבחיך. למיעל גו פתחיך. דבחקל תפוחיך.
דאינון קדישין:

ב זמין לה השתא. בפתורא חדתא. ובמגרתא טבתא.
דגהרא על רישין:

ג מינא ושמאלא. וביניהו פלה. בקישומין אזלא.
ומאנין ולבושין:

ד חבק לה בעלה. וביסודא דילה. דעביר גיחא לה.
יהא פתיש פתישין:

ה וחיין אף עקתיין. בטיילין ושביתין. ברם אנפין חדתיין.
ורוחיין עם נפשין:

ו ח דו סגי ייתי. ועל חדא תרתי. נהורא לה יממי.
וברכאן דנפישין:

ז קריבו שושבינין. עבירו תקונין. לאפשא זינין.
וגונין עם רחשין:

ח מעבד נשמתיין. ורוחיין חדתיין. בתרתין ובתלתין.
ובתלתא שבשין:

ט עשורין שבעין לה. ומלכא דלעילא. דיתעטר בקלא.
בקדיש קדישין:

י שימין וסתימין. בגו כל עלמין. ברם עתיק יומין.
הלא בטיש בטישין:

יא רעוא קמיה. דתשרי על עמיה. דיתענג לשמיה.
במתיקין ודובשין:

סדר תקוני שבת
עג
א סדר לדרומא . מנרתא דסתימא . ושלחן עם
גהמא . בצפונא ארשין :
ב חמרא גו פסא . ומדאני אפא . לארום וארוסדא .
להתקפא חלשין :
ג עבד להון בתרין . במילין יקירין . בשבעין עטורין .
דעל גבי חמשין :
ד כינתא תתעפאר . בשית גהמי לסטר . בוין תתקפאר .
וזיני דכנישין :
ה ביתין ושביקין . מסאבין דרחיקין . חבילין דמעיקין .
וכל זיני חבושין :
ויהא רעוא מן קדם עתיקא קדישא דכל קדישין
טמירא דכל טמירין סתימא דכלא דיתמשד טלא
עילאה מניה למליא רישיה דזעיר אנפין ולהפיר
לחקל תפוחין קדישין בנהירו דאנפין ברעוא וחדותא
דכלא ויתמשד מן קדם עתיקא קדישא דכל קדישין
טמירא דכל טמירין סתימא דכלא רעותא ורחמי חנא
והסדא בנהירו עילאה ברעותא וחדוה עלי ועל כל
בני ביתי ועל כל הנלויים אלי ועל כל בני ישראל
עמיה ויסקינה מכל עקתין בישין דייתון לעלמא ויזמין
ויתיהב לנא מזונא ופרנסתא טבתא בלי צרה ועקתא
ממזלא דכל מזוני ביה תליא וישיזביןא מעינא בישא
ומחרבא דמלאך המות ומדינא של גיהנם וייתי לנא
ולכל נפשנתנא חנא וחסדא וחי אריכי ומזוני רוחי
ורחמי מן קדמיה אמן כן יהי רצון אמן ואמן :

דיני קידוש על היין בביתו

(א) קידוש היום צלילה מדאורייתא ומ"מ צתפלה יולא מדאורייתא די קידוש ועל הפס או על היין הוא רק מדרבנן אם התפלל כבר (מ"א סי' רע"א) ולפ"ז קטן שהגיע לסינוך יכול להוליא אפי' לגדול בקידוש אם הגדול התפלל כבר ואם הקטן ג"כ התפלל כבר אין יכול להוליא את הגדול שהתפלל כבר משום שהקטן התפלל כבר הוא חרי דרבנן וכן אינו יכול להוליא קטן שהתפלל לקטן שלא התפלל: (ב) אם וקדש על הפס להוליא גם השומעים לריבין השומעים שיכוונו ללחם גם בצרכת המוליא דאם לא יכוונו לצרכת המוליא רק יכוונו ללחם רק בקידוש היום וצרכת המוליא רולין לצדק בעלמאן צשעה חכילה עושין איסור דעושין כז"ש (צרכות דף כ"א) דס"ל וצדק על היום ואח"כ וצדק על היין ואין קי"ל כז"ה שם דמצדק על היין ואח"כ מצדק על היום והעושה כז"ש במקום כ"ה עמיד איסורא חבל אם וקדש על היין יכולין לכוין ללחם די קידוש ושלא ישחו היין דאז אם שומין אח"כ יכולין לצדק על היין דגשלתא צפה שמחויב ללחם אחר הקידוש דאין קידוש חלל במקום סעודה והמקוץ מחויבין ללחם וכן הפס ח"כ כשמוכין ללחם די חוצה קידוש צשעה שומצדק המקדש יולא מוילא גם על החכילה בצרכה זו משא"כ ציין שאין חוצה על המקוץ לשחות יין ואם היה יודע שישהה מהיין וכו' אינו מוכין ללחם צשעה שומצדק המקדש הוא כגורם צרכה שאינה לריכה דאסור פלנענ"ד: (ג) קטן ח"י להוליא אשה בקידוש הלילה משום דהאשה ג"כ חייבת בקידוש דבר חורה כמו הא"ש ואם התפללה האשה ערבית דינה כז"ל (צס"ק ח' לענין איש שהתפלל ערבית) חבל לכחילה יש לחוש לגדולי הפובקים שכ' דאינו יולא ד"ת צתפלה ולפ"ז אין להוליא הקטן לגדול אף שכבר התפלל הגדול ואשה יכולה להוליא אנשים בקידוש משום דמחויבת כמוהם ולכתחילה אין לעשות כן שחוליא אשה אנשים גדולים בקידוש משום דזילי מילתא חבל קטנים יכולה להוליא אפילו לבתחילה (פ"מ שם) וקטן צן י"ג שנה אינו יכול להוליא הגדול או את האשה שלא התפללו עדיין דחיישינן שחל לא הציא עדיין שתי שערות דמילי דאורייתא לא מוקמינן אחזקה (ו"א שם): (ד) שני אנשים אם רולים להוליא צ"צ לא יקדשו צ"א דתרי קלא לא משמעי (ח"ר שם צס"מ מהר"ש): (ה) צין צרכת צפ"הג לעשימה או צין צרכת המוליא לעשימה אין להפסיק אפילו צעניית חמן לכן חותן הנוהגים כשומקדשין שנים כאחד אחד מצדק צפ"הג או המוליא והשני חומר חמן לא יפה עושין שהמקדש שצריך כבר על היין או על הפס ועונה חמן על צרכת חזירו מפסיק צין צרכה לעשימה והוי איסור (פ"מ ומ"א סי' קס"ז): (ו) אסור לעשות אפי' מים קודם שקידש ואם עזר ועם מקדש אח"כ (ו"א דלא כז"ח): (ז) אם שכח לקדש ונזכר אחר שכבר נטל ידיו וצריך צרכת המוליא אם נזכר קודם שצלע את הפס לשנים דהיינו שעדיין דצוקה הפרוסה צהלחם שאם יאחז צפרוסה עולה הכבר עמו והיה חללו לחם משנה יקדש על הפס צלל צרכת המוליא ויאכל ממנו ואם צלע את הפס ולא חבל עדיין יציאו לחם משנה אחר ויקדש עליהם צלל צרכת המוליא ולא יאכל מהלחם שקידש עליו שאינו רשאי ללחם צלל צרכת דדמי (לפימאן ר"ו סעיף ו') דאם צריך על פרי אחד והיה דעתו רק על זה ולא ללחם אחרת אפי' מונחת לפניו אינו רשאי ללחם את האחרת וצשבת דאי מן הסתם דעתו רק ללחם מהלחם שמונת על השלחן וצלע עליהם כי אחרים השלימים לריבין לסעודה אחרת ולכך לא יאכל רק מהלחם שצלע ממנו וצריך עליו צרכת המוליא כי מה שאינו אוכל מהלחם שקידש עליו לא איכפת לן בדיעבד דמי לנשפך הכוס אחר הקידוש שעושים מן כוס אחר צלל קידוש (כמ"ש המחציר צסעי' ע"ו עו"א שם) וכאן נמי כדיעבד דמי כדי שלא להכניס עליו צספק צרכה לצעלה. ואם אחר שאכל המוליא נזכר שלא קידש עדין אז יש לקדש על היין ולא על הפס (ח"ר שם) רק אם אין לו יין יציא לחם משנה אחר ויקדש צלל צרכת המוליא: (ח) אם לא קידש צלילה צין צשוגב צין צמזיד יש לו תשלומין למחר כל היום ואומר כל הקידוש של לילה מלצד ויפולו ואפילו קידש רק שלא חבל צלילה וגם לא שחה רביעית יין אחר הקידוש דלא הוי קידוש במקום סעודה הוי כלא קידש כלל (שם): (ט) לריך שחיה מפה פרוסה על השלחן תחת הפס ומפה על הפס זכר למן שהיה מונח בקופסא על מלמעלה ועל מלמטה (ע"ז צס"מ העור) ולפ"ז אפילו מקדש על הפס לריך שחיה מפה תחת הפס ומפה על הפס (ע"ז שם) ויניח ידיו על המפה ועל הלחם משנה צשעה הקידוש וכשיגיע להמוליא יגלה הלחם משנה ויניח ידו עליהם ויצדק המוליא וכשהגיע להם יגזיה שניהם למעלה עד שיגמור השם ואח"כ יניחם ואחר גמר המוליא יכסה מפה ויניח ידו עליהם עד שיגמור הקידוש (ח"ר שם): (י) וקדש על כוס יין מלא שלא יהא פגום ועוקן כל מה שפעון כוס צר"המז ונוהגין לעמוד כשמתחילין לומר יום הששי ויכולו השמים משום

דיני קידוש על היין

ספסס יהו"ה נרמז צרחשי חיצות ואח"כ נוהגין ליטב וכשמחיל ימן עיניו צורות ואח"כ ימן
 עיניו צבוס על צרכה (רמ"א ח"א ע"ס) וכששכח לומר ויכולו יאמר אותו צחוך הסעודה על הכוס
 (מ"א ח"א ע"ס): (יא) אם אין לו חלא כוס אחד של יין מועב שיניחנו למ"ש על הצדלה דקידוש אפשר
 צפת והצדלה ח"א צפת חבל אם יש לו שכר על הצדלה מועב שיקדש על היין ויצדיל על הסכר
 כי יש לחוש לדעת ר"ח שאין מקדשין על הפת ואטילו צקידוש של שחרית מועב שיקדש על היין
 ויצדיל על הסכר כי בשחרית קודם חכילה נפשו של אדם קלה בשכר ועוד דהצדלה אפשר לכ"ע
 בשכר דהוי חמר מדינה מיהו צצית הכנסת עדיף עפי להניח הכוס של יין להצדלה אף שיהיה לו
 שכר להצדלה (מ"א ח"א ע"ס): (יב) לפי דעת רמ"א ח"א יש לנהוג ליטול ידיו קודם הקידוש ולקדש על היין
 ואח"כ יצלע ויצרך המוליא ויש נוהגין שמקדשין קודם נטילה (ע"ס) ואף עפ"כ ח"א לצרך צרכה
 אחרונה על היין של קידוש שצ"המו פוטרם את היין שצחוך הסעודה (פ"מ צט"ז ס' רע"א):
 (יג) לריך לשחות מכוס של קידוש כמלא לוגמיו דהיינו כל שיטלקנו ללד אחד צפוי ויראה מלא
 לוגמיו וצאדם צינורי הוא רובו של רביעית והגדול לפי גדלו והקטן לפי קטנו ומ"מ עפי מרביעית לא
 צעי לשחות אפילו מלא לוגמיו הם עפי מרביעית (מ"א ח"א ע"ס צט"ז ס' רע"א): (יד) לכתחילה לריך
 לטעום המקדש צעלמו כשיעור דהיינו מלא לוגמיו ומלוה מן המוצח ללחר שתיית המקדש כשיעור
 יטעמו כל המקוצין כולם מכוס הצרכה ומיהו מי שיש לו יין מעט ואם יטעמו כל המקוצין לא
 ישאר לקידוש שחרית מועב שלא ישחה רק המקדש צעלמו מלא לוגמיו ולא ילערכו צ' או ג'
 למלא לוגמיו ואף שחלוה שיעטמו כולם מכוס של צרכה מ"מ הא עדיפא שיטחה אחד כשיעור
 חבל צדיעצד אפילו שתיית כל המקוצין מלטרף למלא לוגמיו ואפילו לא טעם המקדש (מ"א
 ע"ס ועיין ח"א ע"ס): (טו) לא יטעמו המקוצין קודם שיעטמו המקדש אם זקוקים לכוס דהיינו
 שהכוסות שצידם פגומין ולריך לשפוך מכוסו לכוסות שצידם כדי שיטחו כולם מכוס שאינו פגום
 חבל אם היו צידם כוסות שאינן פגומין רשאים לשחות קודם שיטחה המקדש (מחבר ע"ס צט"ז
 רע"א): (טז) קידש וקודם שטעם הפסיק צדיצור חוזר ומצרך צפ"הג וא"ל לחזור ולקדש חבל
 אם הפסיק צדצרים השייכים לסעודה (וכ"ש צדצרים השייכים לקידוש) ח"א לחזור ולצרך אפילו
 צרכה צפ"הג (מ"א ח"א ע"ס): (יז) קידש על היין וקודם שטעם נשפך הכוס יציאו לו יין אפי'
 מצית אחר ויצרך צפ"הג ויטעום ממנו וא"ל לחזור ולקדש דעיימה מכוס אחר פגי ואם היה
 צציתו יין דעתו היה לשחות עוד יין אחר הקידוש יקח יין ויטעום וא"ל לא לקדש ולא לצרך
 צפ"הג ואם היו מקוצין לפניו ולפניהם כוסות עם יין ישחו המקוצין מכוסות שלהן והמקדש ילא
 צעיימה המקוצין וא"ל עוד לכוס אחר לשחות חבל הוא לא ישחה מכוס של המקוצין צלא צרכה
 כיון שלא היה דעתו עליו ואם הפסיח דעתו קודם שטעם מכוס אחד לריך לחזור ולקדש (מ"א
 ע"ס): (יח) ואם קידש על הכוס שהיה סבור שהוא של יין ומלא שהוא של מים אף שהיה חללו
 יין על השלחן לריך לקדש פעם שנית כי לא היה הקידוש על הכוס אף שהיה מונח על השלחן פת
 יאם היה צדעתו צשעת קידוש לשחות עוד יין ח"א לצרך צפה"ג (מ"א ח"א דל"א כט"ז ס' ס' רע"א):
 (יט) ואם קידש שחרית על שכר ונשפך הכוס ח"א להציא אחר כי י"א שדי צפת (מ"א ח"א ע"ס):
 (כ) ואם קידש שחרית על יין ונשפך אף שדי צפת אם יש לו יין יציאו לו עוד כוס יין לטעום
 ממש דין חטוב וכ"ש צלילה אף שמקדשין על פת יציאו לו כוס אחר אם יש לו יין ויטעום
 ממנו ממש דאסתמיכוהו אקרא (פ"מ וא"ר ע"ס) ונראה אם טעה וסבר שהוא יין וקידש עליו
 כמלא שהוא של מים אם היו על השלחן עוד כוסות יין הראוין לקידוש והיה צדעתו לשחותם
 ח"א לחזור ולקדש שנית:

דיני בציעת הסת.

(א) צולע על שתי מדרות שלמים ואפילו נשים חייבות בלחם משנה (ח"ר סימן רע"ד) ואם נשרף קלח מקרי שלם עדיין ואם חתך השרף לא היה שלם (מ"א ח"ל וס"א) ואם שכת ליעול חלה אוכל והולך ואח"כ מפריש חלה ומ"מ חשיב לחם משנה: (ב) צליל שבת צולע על התחמונה ויקרב התחמונה אליו כדי שלא יעבור על המילה ובשיגיע להמוליא ירשום במקין על הלחם קודם צרכת המוליא וריחנה למטה וישים ידיו עליהם ויצרך המוליא ופשהגיע להשם יגביהם למעלה ובשיגמור השם יריחם למטה ויגמור הצרכם ויצלע אותם ובשחרית בשבת ובי"ט יצלע על העליונה (סס): (ג) מלוא לצלוע בשבת פרוסם גדולה שתספיק לו לכל הסעודה ואין המקובץ דשאין לעשות עד שיטעום המצרך ואם יש לפני כ"א לחם משנה יכולין לעשות אף שעדיין לא טעם הצולע (סס):

קידוש ליל שבת

סגור קידוש דארץ מאן ניכטס נעניעמען.

עוסר ומסתכל בנרות ואומר בלחש:

לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה ברחילו ורחימו דריני מוכן ומזומן לקיים מצות עשה לקדש על היין בדכתיב זכור ושמור זכרהו על היין:

ויהי ערב ויהי בקר

בְּקוֹל יוֹם הַשְּׁשִׁי וַיְכָלוּ הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ וְכָל
צָבָאם. וַיְכַל אֱלֹהִים בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מְלֹאכֶתוֹ
אֲשֶׁר עָשָׂה. וַיִּשְׁבּוּת בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מִכָּל-
מְלֹאכֶתוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה. וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים אֶת-
יוֹם הַשְּׁבִיעִי וַיְקַדֵּשׁ אֹתוֹ כִּי בּו שַׁבַּת מִכָּל
מְלֹאכֶתוֹ אֲשֶׁר בָּרָא אֱלֹהִים לַעֲשׂוֹת:

סברי מרגנן ורגנן ורבנותי:

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרָא פְּרִי הַגֶּפֶן:
בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ
בְּמִצְוֹתָיו וְרָצָה בָּנוּ. וְשִׁבְתָּ קֹדֶשׁ בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן
הַנִּחְיָלָנוּ זְכוֹן לְמַעֲשֵׂה בְּרִאשִׁית: כִּי הוּא יוֹם תְּחִלָּה
לְמִקְרָאֵי קֹדֶשׁ זֵכֶר לִיצִיאַת מִצְרַיִם: כִּי־בָנוּ בַּחֲרֹת
וְאַתָּנוּ קִדְּשָׁתָּ מִכָּל־הָעַמִּים. וְשִׁבְתָּ קֹדֶשׁ בְּאַהֲבָה
וּבְרָצוֹן הַנִּחְלָתָנוּ. בְּרוּךְ אַתָּה יי מֶלֶךְ הַשָּׁמַיִם:

נאמר כך יסדר שלחנו כפי כוחו. ויאכל בשמחה ובכל עת ראוי לומר: הריני אוכל לכבוד שבת
לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה:

זמירות ליל שבת

שם המזכיר משה

כָּל מִקְדָּשׁ שְׁבִיעִי בְּרָאוּ לוֹ. כָּל שׁוֹמֵר שַׁבָּת כְּדָת מַחְלָלוֹ.
שָׁכְרוּ הָרַבָּה מְאֹד עַל פִּי סִפְּעָלוֹ. אִישׁ עַל מַחְנֵהוּ וְאִישׁ עַל הַגָּלוֹ:
אוֹהֲבֵי יי הַמַּחֲבִים בְּבִנְיָן אֲרִיָּאל. בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שִׁישׁוּ וְשִׁמְחוּ

במקבלי מתן נחליאל. גם שאנו ידיכם קודש ואמרו לאל. ברוך
 יי אשר נתן מנוחה לעמו ישראל: הורשי יי זרע אברהם
 אברהם. המאחרים לצאת מן השבת וממחרים לבא. שמחים
 לשמרו ולערוב ערובו. זה היום עשה יי נגילה ונשמחה בו:
 זכרו תורת משה במצות שבת גרוסה. חרותה ליום השביעי
 ככלה בין רעותיה משבצה. מהורים יירשנה ויקדשנה במאמר
 כל אשר עשה. ויכל אלהים ביום השביעי מלאכתו אשר עשה:
 יום קדוש הוא מבואו ועד צאתו. כל זרע יעקב יבדוהו בדבר
 המלך ודתו. לנחת בו ולשמוח בתענוג אכול ושתו. כל עדת
 ישראל יעשו אותו: משוך חסדך ליודעך אל קנא וגוקם. נוטרי
 ליום השביעי זכור ושמור להקם. שמחם בבגן שלם באור
 פניך תבהיקם. ירויון מדשן ביתך ונחל עדניך תשקם: עזור
 לשובתים בשביעי. בחריש ובקציר עולמים. פוסעים בו פסיעה
 קטנה סועדים בו לברך שלש פעמים. צדקתם תצהיר באור
 שבעת הימים. יי אלהי ישראל אהבת תמים. יי אלהי ישראל
 תשועת עולמים:

שם המחבר משה בן מנשה.

מנוחה ושמחה אור ליהודים. יום שבתון יום מחמדים. שומרו
 וזכרו המה מעידים. כי לששה כל בראים ועומדים: שמי
 שמים ארץ וימים. כל צבא מרום גבוהים ורמים. תנין ואדם
 וחית ראמים. כי ביה יי צור עולמים: הוא אשר דבר לעם
 סגלתו. שמור לקדשו מבואו ועד צאתו. שבת קדש יום חמדתו.
 כי בו שבת מכל מלאכתו: במצות שבת אל יחליצך. קום קרא
 אליו יחיש לאמצך. נשמת כל חי וגם נעריצך. אכול בשמחה
 כי כבר רצך: במשנה לחם וקדוש רבה. ברוב ממעטים ורוח
 נדיבה. יזכו לרב טוב המתענגים בה. בביאת גואל לחיי
 עולם הבא:

שם המחבר מנחם.

מה ידידות מנוחתך את שבת המלכה. בכזן גרוץ לקראתך.
 בואי כלה נסוכה. לבוש בגדי חמודות. להדליק נר בברכה.

זמירות ליל שבת

וּתְכַל כָּל הָעֲבוֹדוֹת. לֹא תַעֲשֶׂה מְלָאכָה : לְהַתְעַנֵּג בְּתַעֲנוּגִים.
בְּרַבּוּרִים וּשְׁלִי וְדָגִים : מִעֶרֶב מִזְמִינִים כָּל מִינֵי מְטַעְמִים. מִבְּעוֹד
יוֹם מוֹכְנִים. תִּרְנְגוּלִים מְפַטְמִים. וְלַעְרוֹךְ כֶּמֶה מִינִים. שְׁתוֹרַת
יֵינוֹת מְבַשְׂמִים. וְתַפְנוּקֵי מַעֲדָנִים. בְּכָל שָׁלֹשׁ פַּעַמִּים : לְהַתְעַנֵּג
נְחֻלַּת יַעֲקֹב יִירָשׁ. בְּלִי מַצָּרִים נְחֻלָּה. וַיִּכְבְּדוּהוּ עֲשִׂיר וָרֶשׁ.
וְתוֹכּוּ לִגְאֻלָּה. יוֹם שַׁבָּת אִם תִּשְׁמְרוּ. וְהִיִּיתֶם לִי סִגְלָה שְׁשֶׁרֶת
יָמִים תַּעֲבֹדוּ. וּבְשָׁבִיעִי נְגִילָה : לְהַתְעַנֵּג חֲפָצֶיךָ אֲסוּרִים. וְגַם
לְחֶשֶׁב חֲשָׁבוֹנוֹת. הִרְהוּרִים מִתָּרִים וּלְשִׁיךְ הַבָּנוֹת. וְתִנּוֹק לְלִמְדוֹ
סֵפֶר. לְמַנְצֵחַ בְּנִינּוֹת. וְלַהֲגוֹת בְּאִמְרֵי שֹׁפָר. בְּכָל פְּנוֹת
וּמַחְנוֹת : לְהַתְעַנֵּג הֶלּוֹכֶךְ תִּהְיֶה בְּנִחַת. עוֹנֵג קָרָא לְשַׁבָּת. וְהַשְׁנָה
מְשַׁבַּחַת. כִּדְת נֶפֶשׁ מְשִׁיבַת. בְּכֵן נֶפֶשׁ לֶךְ עֲרָגָה. וְלִנּוּחַ בְּחִבָּת.
כְּשׁוֹשָׁנִים סוּגָה. בּוֹ יִנּוּחוּ בֵּן וּבַת : לְהַתְעַנֵּג מַעֲיֵן הָעוֹלָם הַבָּא.
יוֹם שַׁבָּת מְנוּחָה. כָּל הַמַּתְעַנֵּגִים בָּהּ. יוֹכּוּ לְרֹב שְׂמִיחָה. מַחְבְּלֵי
מְשִׁיחַ יִצְלוּ לְרוּחָה. פְּדוּתֵינוּ תַצְמִיחַ וְגַם יִגוֹן וְאַנְחָה : לְהַתְעַנֵּג

מֶה יִפִּית וּמֶה נַעֲמֶת אֲהַבָּה בְּתַעֲנוּגִים. אֶת שַׁבָּת מְשׁוֹשׁ נִוְגִים.
לֶךְ בָּשָׂר וְגַם דָּגִים. נִכּוֹזִים מִבְּעוֹד יוֹם : מִעֶרֶב עַד עָרֶב לֵב
חַדִּים. בָּבֹא עִתָּךְ עֵת דּוֹדִים. גִּיל וְשִׁשּׁוֹן לִיְהוּדִים. לְמַצֵּא סְדִיּוֹם :
וְאֶת עוֹנֵג לְהַתְעַנֵּג בְּמַמְתָּקִים. בְּתַעֲנוּגוֹת בְּנֵי אָדָם. וַיֵּין פִּי יִתְאַדָם.
וְשֹׁאֵר מְשָׁקִים : רֵאָה וְקִדֵּשׁ בְּיוֹם קוֹדֵשׁ. עָלִי יֵין זְכֵרְהוּ. וְאִם
אֵין עָלִי לֶחֶם בָּצֵעַ. בָּעֵין יִפְדֶּה לְקִדְשׁוֹ : שְׁמֵרְהוּ כְּהִלְכוֹתָיו
מִעֲבוֹדוֹת. מֵאֲבוֹת וְתוֹלְדוֹת. שִׁיר לְאֵל תֵּן לְהוֹדוֹת. זְכָר לְקִדְשׁוֹ :
כָּל שׁוֹמֵר יוֹם שַׁבָּת מִחֻלָּלוֹ. מִחֻלָּלוֹ יִמְחֹל מֵעֲלוֹ. וְכֹא גּוֹאֲלוֹ
שָׁמוּ שִׁילָה. יוֹבֵל שִׁי לוֹ : דְּבַר סִימָן טוֹב לֶךְ בְּמִן וְאוֹר דָּגָל.
סִמְבִּטְיוֹן הַמַּתְגַּלְגֵּל. בְּכָל יוֹם נַח כַּעַם סִגְלִי. יִשְׁבְּתוּ וַיִּשְׁקְטוּ :
הַמְּזַרְחִים וְלֹא נָחִים עַדִּי שְׂשִׁי. וְתִשְׁלַחֵם לְחַפְשִׁי. בְּגִדֵי שֶׁשׁ
וְגַם מְשִׁי. לְכַבֶּדֶךָ יַעֲטוּ : וַיֹּאמְרוּ בּוֹאֵי כֻלָּה מֶה תֵּאָחֲרִי. הֵן
שְׁלַחַן וְגַם גִּרָּךְ עֲרוּכִים. כִּי בָא אֲוִרָךְ. קוּמִי אֲוִרִי : כְּבוֹד יְיָ עָלֶיךָ
כְּאוֹר זָרַח. בָּעֵת יִצַּר בְּלִי מוֹרַח. קִצּוֹת מִעֶרֶב וְגַם מִזְרַח. צִפּוֹן
וַיִּמִּין : עֲלִיוֹנִים וְתַחְתּוֹנִים בְּמֵאֲמָרוֹ. עָלִי תִבֵּל שֵׁם אֲוִרוֹ. וְכִחְמוֹא

זמירות ליל שבת

עו

יֵצִיר לְיוֹצְרוֹ. בִּקְשׁוּ לְהַטְמִין : וְאַתָּה חֲלִית פָּנֶי קוֹנֶךָ וְלֹא נִטְמָן.
 יוֹם אֶחָד לְמוֹצָאיוֹ. וְאִזּוּ נִגְנוּ לִירְאָיו. יֵין עָסִים וּמֶן : יְהִי לְזִכְרֶךָ
 וְלִשְׁמֶרְךָ וַיִּנָּצַל מִכָּל דָּע. וַיִּשְׁכּוֹן בְּצֵל עֲצֵי עֵדֶן. וְשֵׁם אֶצֶל יִשְׁרָאֵל
 יִתָּן : סְעוּדוֹתָיו וְשִׁבְתוֹתָיו אֲשֶׁר שָׁלַשׁ. כְּאִישׁ עָנִיו בְּדַת פֶּלֶשׁ.
 בְּמִקְרָא חֵד הַיּוֹם שָׁלַשׁ. רָמַז שְׁלֹשָׁתָן : יַעֲלֶה אִם שָׁלַשׁ אֱלֹהִים
 יַעֲשֶׂה לָּהּ. מַחֲבָלִים וְגַם צִירִים יִצְלוּ בְּלִי מַצָּרִים. יִירַשׁ גִּחְלָה :
 בְּרָכוֹת יַעֲטֶה מוֹרָה בְּרֹאשִׁיתָךְ. וַיֵּשׁ תִּקְוָה לְאַחֲרִיתָךְ. וְשׁוֹבוּ
 בָּנִים בְּצִאתָךְ. לְהַבְדִּיל יִשְׂרָאֵל : כּוֹס רוּיָה לְהַלֵּל יְהִי. בְּשִׁיר וָרוֹן.
 בְּקוֹל גָּעִים קְרָא בְּגָרוֹן. לְלִוְתָךְ בְּגִין אֶהְרֹן. בְּשִׁיר יִקְרָאוּ : כְּבוֹד
 מְלָכִים וְכָל פְּלָכִים לְלוֹתָם. הַפְּחוֹת וְהַסְגָּנִים. בְּשִׁבְחוֹת וּבְרָנִים.
 בְּכָל עֵת צֵאתָם : יֵצִו חֲסִדוֹ קְדוֹשׁ יַעֲקֹב לֵיל וַיּוֹמֶם. וְאִזּוּ לְוִיִּם
 עַל מְקוֹמָם. יִנָּצְחוּ שִׁיר אֲשֶׁר זָמַם. בְּכָל מִיָּנִי זָמַר : עָלִי עוֹלָה
 אֲשֶׁר כְּפוּלָה. בְּיוֹם שַׁבָּת. בְּאַהֲבַת יוֹם בְּרוֹב חֶבֶת. עִם נִצּוֹר
 כְּאִישׁוֹן בֵּית עֵין נִשְׁמָר : מִי יִפְאֵר גּוֹדֵל פֶּאֶר הַמִּלְכָּה. מִנְתָּה
 אִפִּים. הִלִּיכְתָּה אֱלֹפִים אִמָּה אֲרָכָה : חֵי זְקוּף מָךְ. בְּקוֹרְאֵי
 שְׁמָךְ. שְׁמַע עֲלִיוֹן. וְאַל תִּתְּחַרֵּשׁ לְרֹשׁ וְאֶבִּיּוֹן. וְקַבֵּל נִיב וְגַם
 הַגִּיּוֹן. לִבְבוֹ נִשְׁפֹּל : מְזוֹן אֲרוּחָה לְיוֹם מְנוּחָה. בְּעֵת יַחֲסֹר. יַחֲנֵן
 בְּפֶת דָּג וּבְשֹׁר. יֵשֶׁב בְּשֹׁר בְּלִי מַחֲסֹר. לַחֲמוֹ נִכְפֹּל. יוֹם
 שְׁבִיעִי כְּמִרוּעִי. אִזִּי קָשְׁבוּ בְּרָדֶת דָּגֵן שָׁמַיִם. בְּתֵת לֶחֶם יוֹמָיִם.
 אִישׁ תַּחֲתָיו שָׁבוּ :

שם המחבר ידונתן חזק.

יוֹם שַׁבָּת קוֹדֵשׁ הוּא. אֲשֶׁר־יֵהְיֶה אִישׁ שׁוֹמְרֵהוּ. וְעַל הַיֵּין זְכָרֵהוּ.
 וְאַל יֵשִׁים אֶל לִבּוֹ. הַכִּים רֶק וְאִין בּוֹ. יִשְׁמַח וַיְרֹדֶה. וְאִם לֹוֶה.
 הַצּוֹר יִסְרֶע אֶת חוּבוֹ : הַבְּשֹׁר יֵין וְדָגִים. וְאַל יַחֲסֹר בְּתַעֲנוּגִים.
 וְאִם שָׁלַשׁ אֱלֹהִים לְפָנָיו צָנִים. זֶה יִהְיֶה שְׁכָרוֹ. אֲשֶׁר חָפֵץ בִּיקָרוֹ.
 יוֹסֵף חֲצֵה דָג. וּמִצָּא מִרְגְּלִיזֹת בְּבִשְׁרוֹ : וְאִם שְׁלַחֲנָן בְּדַת עֲרוּךְ.
 וּמִלֵּאָךְ אֶל יַעֲנֶה בְּרוּךְ. זֶה יִהְיֶה זְמַן אֲרוּךְ. וְאִזִּיבִיו יִהְיֶה כְּדוּמָן.
 וּמִלֵּאָךְ דָּע יַעֲנֶה אָמֵן. בְּעַל כְּרָחוֹ יִסְפֹּר שְׁבָחוֹ. שְׁמוֹ יַעֲלֶה כְּמוֹב
 שָׁמַן : נָשִׁים גְּרוּזֹת תִּדְלִיקָנָה. וְחֹק גְּדוּזֹת תַּחֲזִיקָנָה. וְהַחֲלוּזֹת
 תִּפְיָקָנָה. יָגֵן בְּעֵדֶן זְכוּתָן. יוֹם בֹּא עֵת לִידָתָן. וְאִם לֹא עָבְרוּ

זמירות ליל שבת

וְנִזְהָרוּ. אִזִּי קָרוּבָה לִידָתָן : תָּנוּ שִׁבְח וְשִׁירָה. לֹאל אֲשֶׁר שַׁבַּת
 בָּרָא. וְלָנוּ בּו גָּתָן תּוֹרָה. קָרָא לְמֹשֶׁה מִתְּנָה. בְּבֵית גִּנּוּי הִיא
 מְמוּנָה. לָךְ יָאֲתָה וְקַח אֹתָהּ. תִּנָּה לַעֲדַת מִי מְנָה : נֶפֶשׁ פִּי
 נֶאֱנָחָה. בָּא שַׁבַּת בָּא מְנוּחָה. גִּיל וְשִׁשּׁוֹן וְשִׁמְחָה. בָּרְכוּ
 וְקִדְּשׁוּ בְּמֶנ. מִלְרֹדֶת לַעַם לֹא אֶלְמֶן. וְהַשַּׁבַּת נֶפֶשׁ מְשִׁיבָת.
 בְּפִיסַת בָּר אֲשֶׁר טָמֵן : חֲקוּתִיָּה בְּמָרָה. נִצְטוּ בְּאֻזְהָרָה. בְּהֶרְרִים
 בְּשַׁעְרָה. תְּלוּיִם הִלְכוּתִיָּה. שׁוֹמְרֵי מִצְוֹתֶיהָ יִנְחָלוּ. לְיוֹם שְׁכָלוּ
 שַׁבַּת בְּצִבְאוּתִיָּה : זֶה הָאוֹת אֲשֶׁר שָׁם אֵל. בֵּינוּ וּבֵין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל.
 וּבְשִׁבְעֵי אֲשֶׁר הוּאֵל. סִמְבִּטְיוֹן הִנָּהֵר. שְׁבָכֵל יוֹם רָץ וְנִמְהָר.
 זְכִיח בּו מְנוּח. תְּשִׁיב לְמִין אֲשֶׁר שׁוֹאֵל : כָּוְלִי קוֹלוֹת יַחֲדָלוֹן.
 בַּעַת שִׁירֵי יִגְדָלוֹן. פִּי כִפָּל הֵם יִזְלוֹן. וְאֵל יִשְׁיגוּ גְבוּלֵי. בְּאוֹרָה
 שִׁיר נֶפֶל חֲבִלִי. הִתְקוּשְׁשׁוּ וְאֵל תִּשְׁמְשׁוּ בְּנִזָּר שִׁיר שְׁפָרָה
 לִי : הִתְקוּשְׁשׁוּ

זֶה הַזִּמְרָה סִימְנוּ יִשְׂרָאֵל.

יְהִי רַבּוֹן עֲלֵם וְעֵלְמִיָּא. אֲנִתָּה הוּא מְלָכָא מְלָךְ מְלָכִיָּא. עוֹבֵד גְּבוּרָתְךָ
 וְתַמְהִיָּא. שְׁפִיר קִדְמָךְ לְהַחְוִיָּא : יְהִי רַבּוֹן
 שְׁבַחֲךָ אֶסְדֵּר צִפְרָא וְרַמְשָׁא. לָךְ אֱלֹהָא קִדִּישָׁא. דִּי בָרָא כָּל
 נֶפֶשׁ אֶ. עִירִין קִדִּישִׁין וּבְנֵי אֲנָשָׁא. חֵיוֹת בָּרָא וְעוֹפֵי שְׁמַיָּא :

יְהִי רַבּוֹן עוֹבֵדךָ וְתַקִּיפִין. מְבִיךְ רַמְיָא. וְזַקִּיף בְּפִיסִין. לוֹ יַחֲוִה
 גְּבֵר שְׁנִין אֶלְפִין. לֹא יִיעוֹל גְּבוּרָתְךָ בְּחוֹשְׁבִּנְיָא : יְהִי רַבּוֹן
 אֱלֹהָא דִּילִיָּה יִקְר וְרַבּוּתָא. פְּרוֹק יֵת עֲנָךְ מַפּוֹם אֲרִיּוּתָא. וְאַפְּק
 יֵת עֲמָךְ מִגּו גְּלוּתָהּ. עֲמָךְ דִּי בְּחֶרֶת מִכָּל אֲמִיָּא : יְהִי רַבּוֹן
 לְמִקְדָּשְׁךָ תוֹב וְלִקְדָּשׁ קוֹדֵשִׁין. אֲתֵר דִּי בֵּיה יַחֲדוֹן רוּחִין וְנִפְשִׁין.
 וְיִזְמְרוּ לָךְ שִׁירִין וְרַחֲשִׁין. בִּירוּשָׁלַם קִרְתָּא דְּשׁוּפְרִיָּא : יְהִי רַבּוֹן

צוּר מַשְׁלוֹ אֶבְלָנוּ בָּרְכוּ אֲמוּנֵי. שְׁבַעֲנוּ וְהוֹתֵרְנוּ כְּדָבָר יִי : הֵן
 אֲתָ עוֹלָמוֹ רוּעֵנוּ אָבִינוּ : אֶבְלָנוּ אֲתָ לַחֲמוּ וְיִינוּ שְׁתִּינוּ. עַל פִּן
 גּוֹדָה לְשִׁמּוֹ וְנִהְלָלוּ בְּפִינוּ. אֲמַרְנוּ וְעֲנִינוּ אֵין קְדוּשָׁא כִּי : צוּר בְּשִׁיר
 וְקוֹל תּוֹדָה גְּבָרָךְ לְאַלְהֵינוּ. עַל אֶרֶץ חֲמֻדָּה מוֹבָה שְׁהִנְחִיל
 לְאַבוֹתֵינוּ. מוֹזֵן וְצִידָה הַשְׁבִּיעַ לְנַפְשֵׁנוּ. חֲסִדוֹ גְּבֵר עָלִינוּ וְאַמַּת

זמירות ליל שבת

עז

י: צור רחם בְּחֶסֶדְךָ עַל עַמֶּךָ צוּרֵנוּ. עַל צִיּוֹן מְשָׁכֵן כְּבוֹדְךָ. וְבוֹלֵ
בֵּית תְּפִלָּתֵנוּ. בְּנִדְוָד עֲבָדְךָ יְבֹא וַיִּגְאֹלֵנוּ. רוּחַ אֱפִינוּ מְשִׁיחַ יי: צור
יִבְנֶה הַמִּקְדָּשׁ עִיר צִיּוֹן תְּמִלָּא. וְשֵׁם נָשִׂיר שִׁיר חֲדָשׁ וּבִרְנָנָה
נִעְלָה. הִרְחֵמֵן הַנִּקְדָּשׁ יִתְבָּרֵךְ וַיִּתְעַלָּה. עַל כּוֹס יַיִן מְלֵא בְּבִרְכַּת
יי: צור

שם המחבר יצחק. זמר נאה לשבת:

יֵאֵם זֶה לְיִשְׂרָאֵל אוֹרָה וְשִׂמְחָה. שַׁבַּת מְנוּחָה: צִוִּיתָ פְּקוּדִים
בְּמַעֲמַד הָרִי סִינִי. שַׁבַּת וּמוֹעֲדִים לְשִׁמּוֹר בְּכָל שָׁנָי. לְעֶרְוֶךָ לְפָנַי
מִשָּׂאת וְאוֹרוֹהָ. שַׁבַּת מְנוּחָה: יוֹם זֶה תְּחַמֵּד הַלְבָבוֹת לְאַמְדָּה
שְׁבוּרָה. לְנַפְשׁוֹת נִכְאָבוֹת נִשְׁמָה יִתְרָה. לְנַפְשׁ מִצְרָה יִסִּיר
אֲנָחָה. שַׁבַּת מְנוּחָה: יוֹם זֶה קִדְשָׁתָהּ בִּרְבֹת אוֹתוֹ מִכָּל יָמִים. בְּשִׁשֶּׁת
כָּלִיתָ מְלָאכָת עוֹלָמִים. כּוּ מִצְאוּ עֲגוּמִים. הִשְׁקַט וְהִבְטָחָה. שַׁבַּת
מְנוּחָה: יוֹם זֶה לְאַפּוֹר מְלָאכָה צִוִּיתָנוּ נוֹרָא. אֲזַכֶּה הוֹד מְלוֹכָה.
אִם שַׁבַּת אֲשִׁמּוּרָה. אֶקְרִיב שִׁי לְמוֹרָא. מְנַחָה מְרַקְחָה. שַׁבַּת
מְנוּחָה: יוֹם זֶה חֲדָשׁ מִקְדָּשֵׁנוּ זָכָרָה נִחְרָבָת. מוֹבָה מוֹשִׁיעֵנוּ תָּנָה
לְנַעֲצָבָת. בְּשַׁבַּת יוֹשְׁבָת בְּזִמְר וּשְׁבָחָה. שַׁבַּת מְנוּחָה: יוֹם זֶה

וקודם כנכם תמזון על כל פעולות שבת יעול ידיו צמים לחכמים וילמדו זה:
ידי אחי אנא. לגבי חר מנא. לסטרא חורניא. דלית בה פששא.
אזמין בתלתא. בכסא דברכתא. לעלת עלתא. עתיקא קדישא:

תפלת שחרית לשבת וליום טוב

מלחמין לנא לצחכ"נ בשבת יומא מנימוס החול [ובלנד שלל לעצור זמן ק"ש וחפלה] וממחין
ללחם קודם שש שעות. חין לשמוס צולך לחסנו מודים חלין לשמוס חלל במקום שלחנו
ח"ל (סי' כפ"ח):

אן שבת אונד ירט מארנענס בעשעס מאן אם אנאאנג וויא אן יעדעס אנדערן מאנע, אן
שבת שאלטעס מאן וביום דשבת איין, אונד לעפס מזמור לתודה אויס, זאגט
למנצח, מזמור לדוד איזו ביז ישתבח, דאן זאגט מאן דיעזעס:

נְשַׁמַּת כָּל־חַי תִּבְרַךְ אֶת־שִׁמְךָ יי אֱלֹהֵינוּ.
וְרוּחַ כָּל־בָּשָׂר תִּפְאֵר וְתִרְוַם זְכָרְךָ

מִלְכָּנוּ תְּמִיד. מִן־הָעוֹלָם וְעַד־הָעוֹלָם
אֶתָּה אֵל. וּמִבְּלָעֲדֶיךָ אֵין לָנוּ מֶלֶךְ גּוֹאֵל
וּמוֹשִׁיעַ פּוֹדֶה וּמַצִּיל וּמַפְרֵג וּמַרְחֵם
בְּכָל־עֵת צָרָה וְצוּקָה. אֵין לָנוּ מֶלֶךְ אֵלָּא
אַתָּה: אֱלֹהֵי הָרַאשׁוֹנִים וְהָאַחֲרוֹנִים.
אֱלֹהֵי כָּל בְּרִיּוֹת אֲדוֹן כָּל־תּוֹלְדוֹת הַמְּהֻלָּל
בְּרוֹב הַתְּשַׁבְּחוֹת. הַמְּנַהֵג עוֹלָמוֹ בְּחֶסֶד
וּבְרִיּוֹתָיו בְּרַחֲמִים. וַיִּלְאֲיָנוּם וְלֹא־יִישָׁן.
הַמְּעוֹרֵר יְשָׁנִים וְהַמְּקִיץ נֹרְדָּמִים וְהַמְּשִׁיחַ
אֱלֹמִים. וְהַמְּתִיר אֲסוּרִים. וְהַסּוֹמֵךְ
נוֹפְלִים. וְהַזּוֹקֵק כְּפוּפִים. לֵךְ לְבַדְּךָ
אֲנַחְנוּ מוֹדִים. אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ אֵלָּא שִׁירָה כִּי־ם
וְלִשׁוֹנֵנוּ רִנָּה כִּי־מוֹן גִּדְּיוֹ וְשִׁפְתוֹתֵינוּ
שִׁבַּח כְּמֶרְחָבִי רִקְיעַ. וְעֵינֵינוּ מְאִירוֹת
כְּשֶׁמֶשׁ וּכְיָרֵחַ. וַיְדִינוּ פְּרוֹשׁוֹת כְּנִשְׁרֵי
שָׁמַיִם. וַיְרַגְּלֵנוּ בְּקִלּוֹת כְּאֵילוֹת: אֵין אָנוּ
מִסְּפִיקִים לְהוֹדוֹת לָךְ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי
אֲבוֹתֵינוּ. וּלְבָרֵךְ אֶת־שִׁמְךָ. עַל־אֲחֶרֶת
מֵאֲלֹהֵי אֲלֹהֵי אֱלֹפִי אֱלֹפִים וְרִבִּי רַבּוֹת
פְּעָמִים הַמּוֹבִיר שְׁעֵשִׁית עִם־אֲבוֹתֵינוּ
וְעִמָּנוּ: מִמְּצָרִים גָּאֵלְתָּנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וּמִבֵּית

שחרית לשבת וליום טוב

עח

עבדים פְּדִיתָנוּ. בְּרַעַב זָנַתָּנוּ. וּבְשָׁבַע
כָּל־כִּלְתָּנוּ. מִחֶרֶב הִצַּלְתָּנוּ. וּמִדָּבָר
מִלְּטָתָנוּ. וּמִחֲלָיִם רָעִים וּנְאֻמָּנִים דִּלִּיתָנוּ:
עַד־הֵנָּה עֲזָרוּנוּ רַחֲמֶיךָ. וְלֹא־עֲזָבוּנוּ
חַסְדֶּיךָ. וְאַל־תִּשְׁשֵׁנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ לְנֹצֶחַ:
עַל־כֵּן אֲבָרִים שְׂפִלְגָת בָּנוּ וְרוּחַ וּנְשָׁמָה
שֶׁנִּפְחָת בְּאַפֵּינוּ וְלִשׁוֹן אֲשֶׁר שִׁמָּת בְּפִינוּ.
הֵן הֵם יוֹדוּ וַיְבָרְכוּ וַיִּשְׁבְּחוּ וַיִּפְאֲרוּ וַיְרוֹמְמוּ
וַיַּעֲרִיצוּ וַיִּקְדִּישׁוּ וַיִּמְלִיכוּ אֶת־שִׁמְךָ
מִלְּכָנוּ: כִּי כָל־פֶּה לְךָ־יִוְדָה. וְכָל־לִשׁוֹן
לְךָ תִּשָּׁבַע: וְכָל־בֶּרֶךְ לְךָ תִּכְרַע. וְכָל־
קוֹמָה לְפָנֶיךָ תִּשְׁתַּחֲוֶה: וְכָל־לִבָּבוֹת
יִירָאוּךָ. וְכָל־קֶרֶב וְכָל־יֹדֹת יִזְמְרוּ לְשִׁמְךָ.
כִּדְבָר שְׂכָתוֹב כָּל־עֲצָמוֹתַי תֹּאמַרְנָה יְיָ
מִי כָמוֹךָ. מִצִּיל עָנִי מִחֲזָק מִמֶּנּוּ. וְעָנִי
וְאֲבִיּוֹן מִגּוֹזְלוֹ. מִי יִדְמֶה־לְךָ וּמִי יִשׁוּה־לְךָ
וּמִי יַעֲרֶךְ־לְךָ. הֵאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא
אֵל עֲלִיּוֹן קוֹנֵה שָׁמַיִם וָאָרֶץ: נְהַלֵּלְךָ
וְנִשְׁבַּחְךָ וְנִפְאֲרְךָ וְנִבְרַךְ אֶת־שֵׁם קֹדֶשְׁךָ.
בְּאִמּוֹר לְדוֹד בָּרְכִי נַפְשִׁי אֶת־יְיָ וְכָל־קֶרֶבִּי
אֶת־שֵׁם קֹדֶשׁוֹ:

הואל בתעצמות עזך. הגדול בכבוד
שמך הגבור לנצח והנורא בנוראותך.
המלך היושב על כסא רם ונשא :

שוכן עד מרום וקדוש שמו : וכתוב
רננו צדיקים ביי לישרים נאווה תהלה :
בפי ישרים תתהלל : ובדברי צדיקים
תתברך : ובלשון חסידים תתרום :
ובקרוב קדושים תתקדש :

ובמקהלות רבבות עמך בית ישראל ברנה יתפאר
שמך מלכנו בכל־דור ודור. שכן חובת כל היצורים
לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו. להודות להלל
לשבח לפאר לרומם להידר לברך לעלה ולקלם. על
כל־דברי שירות ותשבחות דוד בן־ישי עבדך משיחך :
ישתבח שמך לעד מלכנו הואל המלך
הגדול והקדוש בשמים ובארץ כי לך נאה
יי אלהינו ואלהי אבותינו שיר ושבחה
הלל וזמרה עוז וממשלה נצח גדלה
וגבורה תהלה ותפארת קדשה ומלכות
ברכות והודאות מעתה ועד־עולם : ברוך
אתה יי אל מלך גדול בתשבחות אל
ההודאות אדון הנפלאות הבוחר בשירי
זמרה מלך אל חי העולמים : ח.ק.

שחרית לשבת וליום טוב עט

ואנט קדל יתברך.

חזן ווערענדי דער חזן ברכו ואנט.

יְתַבְרַךְ וַיִּשְׁתַּבַּח וַיְהַפְאֵר
וַיְתַרומם וַיְתַנַּשֵּׂא שְׁמוֹ שֶׁל
מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים הַקְדוֹשׁ
בְּרוּךְ הוּא שְׂהוּא רִאשׁוֹן וְהוּא
אַחֲרֹן וּמַפְלְעָדִיו אֵין אֱלֹהִים:
סְלוּ לְרַבֵּב בְּעֲרֻבוֹת בְּיָה שְׁמוֹ
וְעֲלוּ לְפָנָיו: וְשְׁמוֹ מְרוֹמָם עַל
כָּל בְּרָכָה וְתַהֲלָה: בְּרוּךְ שֵׁם
כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד:
יְהִי שֵׁם יְיָ מְבָרָךְ מִעַתָּה וְעַד
עוֹלָם:

בְּרַכּוּ אֶת יְיָ הַמְּבָרָךְ:
חזן בְּרוּךְ יְיָ הַמְּבָרָךְ לְעוֹלָם וָעֶד:
בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ
מֶלֶךְ הָעוֹלָם יוֹצֵר אוֹר
וְבוֹרֵא חֹשֶׁךְ עֹשֶׂה
שָׁלוֹם וְבוֹרֵא אֶת-
הַכֹּל:

ווען יום טוב און וואכנטאגען זעללט, ווירד אנשטאמט דבל יודוך דאז אונטענסטעהענדע
המאיר לארץ נעזאנט.

(*) הַכֹּל יוֹדוּךְ וְהַכֹּל יִשְׁבַּחוּךְ. וְהַכֹּל
יֹאמְרוּ אֵין קְדוֹשׁ כִּי: הַכֹּל יְרוֹמְמוּךְ
סְלָה יוֹצֵר הַכֹּל. הָאֵל הַפּוֹתֵחַ בְּכָל-יוֹם
דְּדִתּוֹת שַׁעֲרֵי מִזְרַח. וּבּוֹקֵעַ חֲלוֹנֵי רְקִיעַ.
מוֹצִיא חֶמֶה מִמִּקּוֹמָה. וְלִבְנָה מִמִּכּוֹן
שְׁבָתָה. וּמֵאִיר דְּעוֹלָם כָּלוּ וְלִיּוֹשְׁבָיו
שֶׁבְּרָא בְּמִדַּת הַרְחָמִים: הַמֵּאִיר לָאָרֶץ
וְלַדָּרִים עָלֶיהָ בְּרַחֲמִים. וּבְטוֹבוֹ מַחְדֵּשׁ
בְּכָל-יוֹם תָּמִיד מַעֲשֵׂה בְּרָאשִׁית: הַמֶּלֶךְ

(*) סִיר יום טוב און וואכנטאגען.

הַמֵּאִיר לָאָרֶץ וְלַדָּרִים עָלֶיהָ בְּרַחֲמִים. וּבְטוֹבוֹ מַחְדֵּשׁ בְּכָל-
יוֹם תָּמִיד. מַעֲשֵׂה בְּרָאשִׁית: מִהֲרַבּוֹ מַעֲשִׂיהָ יְיָ. כָּלֵם בְּחֶכְמָה
עֲשִׂיתָ. מִלֵּאָה הָאָרֶץ קִנְיָנָה: הַמֶּלֶךְ הַמְרוֹמָם לְבָדּוֹ מֵאָז. הַמְּשַׁבֵּחַ

הַמְרוֹמָם לְבָדּוֹ מֵאֵן. הַמְשַׁבַּח וְהַמְפּוֹאֵר
וְהַמְתַּנְשֵׂא מִימּוֹת עוֹלָם: אֱלֹהֵי עוֹלָם
בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים. רַחֵם עָלֵינוּ אֲדוֹן עֲזָנוּ
צוּר מְשַׁנֵּבֵנוּ. מָגֵן יִשְׁעֵנוּ. מְשַׁנֵּב בְּעֲדָנוּ:
אֵין כְּעֶרְכְּךָ. וְאֵין זוֹלָתְךָ. אַפְסָם בְּלָתְךָ וּמִי
דוֹמֶה-לָּךְ: אֵין כְּעֶרְכְּךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּעוֹלָם
הַזֶּה. וְאֵין זוֹלָתְךָ מְלָכֵנוּ לְחַיֵּי הָעוֹלָם
הַבָּא. אַפְסָם בְּלָתְךָ גְּאֻלָּנוּ לַיּוֹמֹת הַמְּשִׁיחַ.
וְאֵין דוֹמֶה-לָּךְ מוֹשִׁיעֵנוּ לְתַחֲנוּת הַמַּתִּים:
אֵל אֲדוֹן עַל כָּל־הַמַּעֲשִׂים. בָּרוּךְ וּמְבֹרָךְ
בְּפִי כָל־נִשְׁמָה. גָּדְלוֹ וְטוֹבוֹ מְדַא עוֹלָם.
דַּעַת וְתַבּוּנָה סוֹבְבִים אוֹתוֹ: הַמְתַּנְשֵׂא
עַל־חַיּוֹת הַקֹּדֶשׁ. וְנִהְדָּר בְּכָבוֹד עַל־
הַמְרַכְּבֶה. זְכוּת וּמִישׁוֹר לִפְנֵי כְסֵאוֹ.
חֶסֶד וְרַחֲמִים לִפְנֵי כְבוֹדוֹ: טוֹבִים מְאֹדוֹת
שֶׁבָרָא אֱלֹהֵינוּ. יִצְרָם בְּדַעַת בְּבִינָה
וּבְהַשְׁכָּד. כַּחַ וּגְבוּרָה נָתַן בָּהֶם. לְהַיּוֹת
מוֹשְׁלִים בְּקֶרֶב תִּבְדּוֹ: מְלָאִים זִיו וּמְפִיקִים

ס"ד יום טוב אן וואָסענטאנען.

וְהַמְפּוֹאֵר וְהַמְתַּנְשֵׂא מִימּוֹת עוֹלָם. אֱלֹהֵי עוֹלָם בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים
רַחֵם עָלֵינוּ. אֲדוֹן עֲזָנוּ צוּר מְשַׁנֵּבֵנוּ. מָגֵן יִשְׁעֵנוּ. מְשַׁנֵּב בְּעֲדָנוּ:
אֵל בָּרוּךְ גָּדוֹל־דַּעַת. הַכִּין וַפְעַל זִהְרֵי חֲמָדָה. טוֹב יִצַּר כְּבוֹד

שחרית דשבת וליום טוב פ
 נָגִה. נָאָה זֵיוֹם בְּכָל־הָעוֹלָם. שְׂמֵחִים
 בְּצֵאתָם וְשֹׁשִׁים בְּבֹאֵם. עֲשִׂים בְּאִימָה
 רָצוֹן קוֹנֵם: פֶּאֶר וְכָבוֹד נוֹתְנִים לְשִׁמּוֹ.
 צְהִלָּה וְרָנָה לְזִכַּר מַלְכוּתוֹ. קָרָא לְשִׁמְשׁ
 וַיִּזְרַח אֹר. רָאָה וְהִתְקִין צוּרֵת הַלְבָנָה:
 שָׁבַח נוֹתְנִים־לוֹ כָּל־צָבָא מָרוֹם. תַּפְאֶרֶת
 וְגִדְלָה שְׂרָפִים וְאוֹפָנִים וְחַיּוֹת הַקֹּדֶשׁ:

לֹאֵל אֲשֶׁר שָׁבַת מְכַל־הַמַּעֲשִׂים בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי
 הִתְעַלָּה וַיֵּשֶׁב עַל־כֶּסֶּא כְבוֹדוֹ. תַּפְאֶרֶת עָמָה לַיּוֹם
 הַמְנוּחָה עֲנֵג קָרָא לַיּוֹם הַשַּׁבָּת. זֶה שָׁבַח שְׁלִיֹם
 הַשְּׁבִיעִי שָׁבוּ שָׁבַת אֵל מְכַל־מַלְאָכָתוֹ: וַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי
 מִשְׁבַּח וְאוֹמֵר מְזֻמּוֹר שִׁיר לַיּוֹם הַשַּׁבָּת. מִזְבֵּל לְהוֹדוֹת
 לַי: לְפִיכָךְ יִפְאָרוּ וַיְבָרְכוּ לְאֵל כָּל־יְצוּרָיו. שָׁבַח
 יָקָר וְגִדְלָה יִתְּנוּ לְאֵל מֶלֶךְ יוֹצֵר כָּל הַמִּנְחִיל מְנוּחָה
 לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּקֹדֶשְׁתּוֹ בַּיּוֹם שָׁבַת קֹדֶשׁ: שְׁמֶךְ
 יי אֱלֹהֵינוּ יִתְקַדֵּשׁ. וְזִכְרֶךָ מְלִכְנוּ יִתְפָּאֵר. בְּשָׁמַיִם
 מִמַּעַל. וְעַל הָאָרֶץ מִתַּחַת: תִּתְבָּרֵךְ מוֹשִׁיעֵנוּ עַל־
 שָׁבַח מַעֲשֵׂה יְדִיךָ וְעַל־מְאֹרֵי־אֹר שְׁעֵשִׂית יִפְאָרוּךְ
 סְלָה:

תתברך

פיר יום טוב אן וואכענטאגען:

לְשִׁמּוֹ: מְאֹרוֹת נָתַן סְבִיבוֹת עָו. פְּנוֹת צָבָאוֹ קְדוֹשִׁים רוֹמְמֵי
 שְׁדֵי. תָּמִיד מְסַפְּרִים כְּבוֹד־אֵל וְקֹדֶשְׁתּוֹ: תִּתְבָּרֵךְ יי אֱלֹהֵינוּ עַל
 שָׁבַח מַעֲשֵׂה יְדִיךָ. וְעַל־מְאֹרֵי־אֹר שְׁעֵשִׂית יִפְאָרוּךְ סְלָה:

תתברך

תתפרק לנצח צורנו מלפנו וגואלנו בורא קדושים. ישתבח
שמו לעד מלפנו: יוצר משרתים ואשר משרתיו כלם עומדים
ברום עולם ומשמיעים ביראה יחד בקול בדברי אלהים חיים
ומלך עולם: כלם אהובים כלם ברורים כלם גבורים כלם
קדושים וכלם עושים באימה וביראה רצון קניהם. וכלם פותחים
את פיהם בקדשה ובטהרה בשירה ובמרה. ומברכין ומשבחים.
ומפארים ומעריצין. ומקדישין וממליכין:

את שם האל המלך הגדול הגבור והנורא קדוש
הוא. וכלם מקבלים עליהם על מלכות שמים זה
מזה. ונותנים באהבה רשות זה לזה. להקדיש
ליוצרים בנחת רוח. בשפה ברורה ובנעימה. קדשה
כלם באחד עונים באימה ואומרים ביראה:

קדוש וקדוש קדוש יי צבאות מלא כל הארץ כבודו:
והאופנים וחיות הקדש ברעש גדול מתנשאים
לעמית שרפים. לעמיתם משבחים ואומרים:

ברוך כבוד יי ממקומו:

לאל ברוך נעימות יתנו. למלך אל חי וקים זמירות יאמרו
ותשבחות ישמיעו. כי הוא לבדו מרום וקדוש פועל גבורות:
עשה חדשות. בעל מלחמות. זורע צדקות. מצמיח ישועות.
בורא רפואות. נורא תהלות. אדון הנפלאות המחדש בשובו
בכל יום תמיד מעשה בראשית: כאמור לעשה אורים גדולים
כי לעולם חסדו: (והתקין מאורות משמח עולמו אשר ברא:)
אור חדש על ציון תאיר וגופה כלנו בטהרה לאורו. ברוך אתה
יי יוצר המאורות:

(אהבת עולם) אהבה רבה אהבתנו יי אלהינו חמלה
גדולה ויתרה חמלת עלינו: אבינו מלפנו בעבור שמך

שחרית לשבת וליום טוב פא

הַגְדוֹל וְיַעֲבֹד אֲבוֹתֵינוּ שְׂבַחְנוּ בָךְ. וְתִלְמִדֵם חֲקִי
חַיִּים לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ בְּלִבְּךָ שָׁלֵם כִּן תַּחֲנִנוּ וְתִלְמִדֵנוּ:
אֲבִינוּ אֵב הַרְחֵמֵן הַמְּרַחֵם רַחֵם עָלֵינוּ. וְתֵן בְּלִבֵּנוּ בִּינָה
לְהִבִּין וּלְהַשְׁכִּיל לְשִׁמּוֹעַ לְלַמּוֹד וּלְלַמֵּד לְשִׁמּוֹר וּלְעֲשׂוֹת
וּלְקַיֵּם אֶת־כָּל־דְּבָרֶיךָ תִּלְמִיד תּוֹרָתְךָ בְּאַהֲבָה: וְהָאֵר
עֵינֵינוּ בְּתוֹרָתְךָ וּבְמִצְוֹתֶיךָ. וְדַבֵּק לִבֵּנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ
וּבְתוֹרָתְךָ. וַיַּחַד לִבֵּנוּ לְאַהֲבָה וּלְיִרְאָה אֶת שְׁמֶךָ.
לִמְעַן לֹא גִבוֹשׁ וְלֹא גָפִילִים וְלֹא גִפְשִׁיל לְעוֹלָם וָעֶד. כִּי
בְּשֵׁם קֹדֶשְׁךָ הַגְדוֹל הַגָּבוֹר וְהַנּוֹרָא בְּמַחֲנוּ. נְגִילָה
וְנִשְׂמָחָה בִּישׁוּעָתְךָ: וְרַחֲמֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְחַסְדֶּיךָ הַרְבֵּים
אַל יַעֲזֹבֵנוּ נִצַּח סָלָה וְעַד מֵהֵר וְהִבָּא עָלֵינוּ בְּרָכָה
וְשָׁלוֹם מְהֵרָה (וְהִבִּיאֵנוּ לְשָׁלוֹם) מֵאַרְבַּע כְּנָפּוֹת כָּל
הָאָרֶץ וְשִׁבּוֹר עוֹל הַגּוֹיִם מֵעַל צוֹאֲרֵנוּ וְתוֹלִיכֵנוּ מֵהֵרָה
כּוֹמְמִיּוֹת לְאַרְצֵנוּ. כִּי אֵל פּוֹעֵל יִשׁוּעוֹת אֲתָהּ. וּבָנוּ
בְּחֵרָת מִכָּל־עַם וְלִשְׁחָן. וְקִרְבָּתֵנוּ מִלִּפְנֵי לְשִׁמְךָ הַגְדוֹל
סָלָה בְּאַמֶּת בְּאַהֲבָה. לְהוֹדוֹת לָךְ וּלְיִחְדָּךְ (בְּאַהֲבָה)
וּלְאַהֲבָה אֶת שְׁמֶךָ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַבּוֹחֵר בְּעַמּוֹ
יִשְׂרָאֵל בְּאַהֲבָה:

יְשׁוּעָה לְעוֹלָם וָעֶד אֵל מֶלֶךְ נֶאֱמָן:

דברים ר' ד'

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֶחָד:
נְלַמֵּד בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד:

וְאַהֲבַת אֶת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל־לִבְּךָ וּבְכָל־נַפְשְׁךָ
וּבְכָל־מְאֹדְךָ: וְהָיָה דְּבָרֶיךָ הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אֲנִי מְצֻוֶּה
הַיּוֹם עַל־לִבְּךָ: וְשִׁנַּנְתָּם לְבָנֶיךָ וְדָבָרְתָּ בָם בְּשִׁבְתְּךָ

בביתך ובלכתך בדרך ובשכבך ובקומך : וקשרתם
לאות על־ידך והיו לטֹטֶפֶת בֵּין עֵינֶיךָ : וכתבתם על־
מזוזות ביתך ובשעריך :

והיה אם־שמע תשמעו אֲמִצּוֹתַי אֲשֶׁר אֲנִי מֵצִוָּה
אתכם היום לֵאמֹר אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וּלְעַבְדּוֹ בְּכָר־
לִבְבְּכֶם וּבְכָל־נַפְשְׁכֶם : ונתתי מִטֶּר־אֲרָצְכֶם בְּעֵתוֹ
יורה ומִלְקוֹשׁ ואִסַּפְתִּי דַגְנֶךָ וְתִירְשֶׁךָ וִיצְהַרְךָ : ונתתי
עֵשֶׂב בְּשֹׂדֶךָ לְבִהֲמֶךָ וְאָכַלְתָּ וְשָׂבַעְתָּ : הִשְׁמְרוּ לָכֶם
פִּן־יִסְתָּה לִבְבְּכֶם וְסִרְתֶּם וְעַבַּדְתֶּם אֱלֹהִים אֲחֵרִים
וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם לָהֶם : וחרה אֶף־יְהוָה בָּכֶם וְעָצַר אֶת־
הַשָּׁמַיִם וְלֹא־יִהְיֶה מָטָר וְהִאֲדָמָה לֹא תִתֵּן אֶת־יְבוּלָהּ
וְאֲבָדְתֶּם מִהֲרָה מֵעַל הָאָרֶץ הַסֶּבֶה אֲשֶׁר יְהוָה נָתַן
לָכֶם : וּשְׁמַתֶּם אֶת־דְּבַר אֱלֹהַ עַל־לִבְבְּכֶם וְעַל־
נַפְשְׁכֶם וְקִשְׁרְתֶּם אֹתָם לְאוֹת עַל־יְדֵיכֶם וְהָיוּ לְטוֹטֹפֶת
בֵּין עֵינֶיכֶם : וּלְמַדְתֶּם אֹתָם אֶת־בְּנֵיכֶם לְדָבָר בָּם
בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתְךָ וּבְלִכְתְּךָ בַּדֶּרֶךְ וּבְשֹׁכְבְּךָ וּבְקוּמְךָ :
וְכַתַּבְתֶּם עַל־מְזוּזוֹת בֵּיתְךָ וּבְשַׁעְרֶיךָ :

לְמַעַן יִרְבוּ יְמֵיכֶם וְיָמֵי בְנֵיכֶם עַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר
נִשְׁבַּע יְהוָה לַאֲבוֹתֵיכֶם לָתֵת לָהֶם כִּי־יֵמִי הַשָּׁמַיִם עַל־
הָאָרֶץ :

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר : דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם וַעֲשׂוּ לָהֶם צִיצִית עַל־כַּנְפֵי בְגָדֵיהֶם
לְדֹרֹתָם וְנָתַנּוּ עַל־צִיצִית הַכִּנָּף פֶּתִיל תְּכֵלֶת : וְהָיָה
לָכֶם לְצִיצִית וּרְאִיתֶם אֹתוֹ וְזָכַרְתֶּם אֶת־כָּל־מִצְוֹת

שחרית לשבת וליום טוב פב

יְהוָה וַעֲשִׂיתֶם אִתָּם וְלֹא תִתּוּרֻּ אַחֲרֵי לְבַבְכֶּם וְאַחֲרֵי
עֵינֵיכֶם אֲשֶׁר-אִתָּם זָנִים אַחֲרֵיהֶם : לְמַעַן תִּזְכְּרוּ
וַעֲשִׂיתֶם אֶת-כָּל-מִצְוֹתַי וְהֵייתֶם קְדָשִׁים לֵאלֹהֵיכֶם :
אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם
לִהְיוֹת לָכֶם לֵאלֹהִים אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם :

גלייך נאך אלהיכם ויירד דאז ווארט אמת נעזאנט .
ווען דער חזן ד' אלהיכם אמת זאנט , סעננט קהל וציב אן .

אֱמֶת וַיְצִיב וְנִכּוֹן וְקָיָם וַיֵּשֶׁר . וְנֶאֱמָן וְאֶהוֹב וְחָבִיב
וְנֶחֱמָד . וְנָעִים וְנוֹרָא וְאֶדִיר : וּמִתְקָן וּמִקְבָּל . וְטוֹב
וְיִסָּפֵה דִּדְבָר הָיָה עָלֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד . אֱמֶת אֱלֹהֵי עוֹלָם
מִלְכֵנוּ צוּר יַעֲקֹב מִגֵּן יִשְׁעֵנוּ : לְדוֹר וָדוֹר הוּא קָיָם
וְשִׁמּוֹ קָיָם וְכִסְאוֹ נִכּוֹן וּמַלְכוּתוֹ וְאֶמוּנָתוֹ לְעַד קָיָמָה :
וְדִבְרֵי חַיִּים וְקָיָמִים נֶאֱמָנִים וְנֶחֱמָדִים לְעַד וּלְעוֹלָמֵי
עוֹלָמִים . עַל-אֲבוֹתֵינוּ וְעָלֵינוּ . עַל-בְּנֵינוּ וְעַל-דּוֹרוֹתֵינוּ
וְעַל כָּל-דּוֹרוֹת זָרַע יִשְׂרָאֵל עַבְדֶּיךָ :

עַל-הָרָאשׁוֹנִים וְעַל-הָאֲחֵרוֹנִים דְּבָר טוֹב וְקָיָם
לְעוֹלָם וָעֶד : אֱמֶת וְאֶמוּנָה חֶק וְלֹא יַעֲבוּר : אֱמֶת
שְׂאֵתָה הוּא יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ . מִלְכֵנוּ מֶלֶךְ
אֲבוֹתֵינוּ גּוֹאֲלֵנוּ גּוֹאֲלֵ אֲבוֹתֵינוּ : יוֹצֵרֵנוּ צוּר יִשׁוּעֵתֵנוּ
פּוֹדֵנוּ וּמַצִּילֵנוּ מֵעוֹלָם שְׂמֵךְ אֵין אֱלֹהִים זוֹלָתָךְ :

עֲזָרַת אֲבוֹתֵינוּ אַתָּה הוּא מֵעוֹלָם . מִגֵּן וּמוֹשִׁיעַ
לְבָנֵיהֶם אַחֲרֵיהֶם בְּכָל-דּוֹר וָדוֹר : בְּרוּם עוֹלָם מוֹשִׁבֶךָ
וּמִשְׁפָּטֶיךָ וְצִדְקָתְךָ עַד-אַפְסֵי אֶרֶץ : אֲשֶׁר אִישׁ
שִׁישְׁמַע לְמִצְוֹתֶיךָ . וְתוֹרָתְךָ וּדְבָרְךָ יֵשִׁים עַל לִבּוֹ :
אֱמֶת אַתָּה הוּא אֲדוֹן לְעַמְּךָ . וּמֶלֶךְ גִּבּוֹר לָרִיב דִּיבָם :

אָמַת אַתָּה הוּא רֹאשׁוֹן וְאַתָּה הוּא אַחֲרוֹן וּמִבְלָעֵדֶיךָ
 אֵין לָנוּ מֶלֶךְ גּוֹאֵל וּמוֹשִׁיעַ: מַמְצְרִים גְּאֻלָּתָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
 וּמִבֵּית עֲבָדִים פְּדִיתָנוּ: כָּל בְּכוֹרֵיהֶם הִרְגָתָּ. וּבְכוֹרְךָ
 גְּאֻלָּתָּ. וַיִּסְסֹף בְּקֶעֶת וַיִּזְדֵּם שִׁבְעַת וַיִּדִּידִים הִעֲבַרְתָּ.
 וַיַּכְסֹּי מַיִם צָרִייהֶם אַחֵר מֵהֶם לֹא נֹתָר: עַל־זֹאת שְׁבַחוּ
 אֱהוֹבִים וְרוֹמְמוֹ אֵל וְנָתַנוּ יְדִידִים זְמִירוֹת שִׁירֹת
 וְתִשְׁבַּחוֹת בְּרִכּוֹת וְהוֹדָאוֹת לְמֶלֶךְ. אֵל חַי וְקַיִם: רָם
 וְנִשָּׂא גְדוֹל גְּבוּרָתָּ. מִשְׁפִּיל גְּאִים וּמַגְבִּיהַ שְׁפָלִים.
 מוֹצִיא אֲסִירִים וּפּוֹדֶה עֲנֻוִים וְעוֹזֵר הַלֵּים. וְעוֹנֶה לְעַמּוֹ
 בְּעֵת שׁוּעָם אֱלֹהֵינוּ: תְּהַלֵּלוֹת לְאֵל עֲלִיּוֹן בָּרוּךְ הוּא
 וּמְבָרֵךְ. מִשָּׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל לָךְ עָנוּ שִׁירָה בְּשִׂמְחָה
 רַבָּה וְאָמְרוּ כָלָם:

מִי כָמְכָה בָּאֱלֹם יְיָ מִי כָמְכָה נֶאֱדָר
 בַּקֹּדֶשׁ נוֹרָא תְהַלֵּלוֹת עֲשֵׂה פֶלֶא:

שִׁירָה חֲדָשָׁה שְׁבַחוּ גְּאוּלִּים לְשִׁמְךָ. עַל שְׁפַת הַיָּם
 יַחַד כָּלָם הוֹדוּ וְהִמְלִיכוּ וְאָמְרוּ:

יְיָ יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד:

צוּר יִשְׂרָאֵל קוֹמָה בְּעֶזְרַת יִשְׂרָאֵל. וּפִדֶה בְּנֵי אִמְךָ
 יְהוּדָה וַיִּשְׂרָאֵל. גְּאֻלָּתָנוּ יְיָ צַבָּאוֹת שְׁמוֹ קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל.
 בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ גְּאֻל יִשְׂרָאֵל:

אֲדֹנָי שְׁפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יַגִּיד תְּהַלֵּלוֹתֶךָ:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי
 אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר

שחרית לשבת וליום טוב פג
והנזרא אל עליון גומל חסדים טובים וקננה הכל
וזכר חסדי אבות ומביא גואל לבני בניהם למען
שמו באהבה :

ס"ט זכרנו לחיים. מלך חסן בחיים. וכתבנו בספר החיים.
למענה אלהים חיים :

מלך עוזר ומושיע ומגן. ברוך אתה יי מגן אברהם :
אתה גבור לעולם אדני מחיה מתים אתה רב להושיע.
קמץ מוריד הטל : כסוף משיב הרוח ומוריד הגשם :

מכלכל חיים בחסד מחיה מתים ברחמים רבים
סומך נופלים ורופא חולים ומתיר אסורים ומקים
אמונתו לישיני עפר. מי כמוך בעל גבורות ומי דומה
לך מלך ממית ומחיה ומצמיח ישועה :

ס"ט מי כמוך אב הרחמים. זכר יצוריו לחיים ברחמים :
ונאמן אתה להחיות מתים. ברוך אתה יי מחיה
המתים :

קדושה לשון

<p>ס"ז נקדישך ונעריצך בנועם שיח סוד שרפי קודש המשלשים לך קדושה פכתוב על יד נביאה. וקרא זה א זה ואמר : ק"ס קדוש קדוש קדוש יי צבאות מלא כל הארץ כבודו :</p> <p>ס"ז אנו בקול רעש גדול אדיר וחזק משמיעים קול מתנשאים לעמית שרפים לעמיתם משבחים ואומרים :</p> <p>ק"ס ברוך כבוד יי ממקומו :</p> <p>ס"ז ממקומך מלכנו תופיע ותמלוך עלינו</p>	<p>אתה קדוש ושמך קדוש וקדושים בכל יום יהללוך סלה. פי אל מלך גדול וקדוש אתה. ברוך אתה יי האל הקדוש :</p> <p>(ס"ט המלך הקדוש) :</p>
--	---

כִּי מַחֲפִים אֲנַחֲנוּ לָךְ. מָתִי תִמְלֹךְ בְּצִיּוֹן בְּקֶרֶב בְּיָמֵינוּ לְעֹלָם
וְעַד תִּשְׁכּוֹן: תִּתְגַּדֵּל וְתִתְקַדַּשׁ בְּרִנּוֹךְ יְרוּשָׁלַיִם עִירָךְ לְדוֹר
וָדוֹר וּלְנֶצַח נְצָחִים: וְעֵינֵינוּ תִרְאֶינָה מַלְכוּתָךְ כְּדָבָר הָאֲמוֹר
בְּשִׁירֵי עֹזָךְ עַל־יְדֵי דָוִד מְשִׁיחַ צְדָקָה:

ק"ח יְמִלֶךְ יי לְעוֹלָם אֱלֹהֶיךָ צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר הַלְלוּיָהּ:

ח"ן לְדוֹר וָדוֹר נִגִּיד גְּדֻלָּתְךָ וּלְנֶצַח נְצָחִים קִדְשְׁתָּךְ נִקְדִּישׁ. וְשִׁבְחָךְ
אֱלֹהֵינוּ מִפִּינוּ לֹא יִמוּשׁ לְעוֹלָם וְעַד כִּי אֵל מֶלֶךְ גָּדוֹל וְקָדוֹשׁ אַתָּה:
בְּרוּךְ אַתָּה יי הָאֵל (נֶסֶם הַמֶּלֶךְ) הַקָּדוֹשׁ:

יְשַׁמַּח מִשָּׁה בְּמִתְנַת חֲלָקוֹ כִּי עֶבֶד
נֶאֱמַן קָרָאתָ לוֹ. כָּלִיל תִּפְאֶרֶת בְּרֵאשׁוֹ
נָתַתָּ. בְּעֲמָדוֹ לִפְנֵיךְ עַל הַר־סִינִי. וְשָׁנִי
לַחַת אֲבָנִים הוֹרִיד בְּיָדוֹ. וְכָתוּב בָּהֶם
שְׁמִירַת שַׁבָּת. וְכֵן כָּתוּב בְּתוֹרָתְךָ:

וְשָׁמְרוּ בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶת־הַשַּׁבָּת לַעֲשׂוֹת
אֶת־הַשַּׁבָּת לְדֹרֹתָם בְּרִירַת עוֹלָם: בֵּינִי
וּבֵין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אוֹת הִיא לְעוֹלָם: כִּי
שֵׁשֶׁת יָמִים עָשָׂה יי אֶת־הַשָּׁמַיִם וְאֶת־הָאָרֶץ
וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שָׁבַת וַיִּנָּפֶשׁ:

וְלֹא נָתַתּוּ יי אֱלֹהֵינוּ לְגוֹיֵי הָאָרֶץ
וְלֹא הִנְחִילָתוּ מֶלְכֵנוּ לְעוֹבְדֵי זָרִים. וְגַם
בְּמִנוּחָתוֹ לֹא יִשְׁכְּנוּ רָשָׁעִים. כִּי לְיִשְׂרָאֵל
עֲמָךְ נָתַתּוּ בְּאַהֲבָה לְזֶרַע יַעֲקֹב אֲשֶׁר בָּם
בְּחֵרָתָ. עִם מְקַדְשֵׁי שְׁבִיעִי כָלָם יִשְׁבְּעוּ

שחרית לשבת וליום טוב פד

וירַעַנְנוּ מִטּוֹבָךְ. וּבִשְׂבִיעֵי רָצִית בּוֹ
וְקִדְשָׁתוּ חֲמִידַת יָמִים אוֹתוֹ קִרְאת זֵכֶר
לְמַעֲשֵׂה בְּרָאשִׁית :

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ רְצֵה בְּמִנוּחָתֵנוּ.
קִדְשָׁנוּ בְּמִצּוֹתֶיךָ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ.
שִׁבְעֵנוּ מִטּוֹבָךְ וְשִׂמְחָנוּ בִּישׁוּעָתֶךָ וּמְהֵרָה
לִבְנוֹ לְעִבְדֶּךָ בְּאַמֶּת. וְהִנְחִילֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן שִׁבַּת קִדְשֶׁךָ וַיְנוּחֻנוּ בּוֹ
יִשְׂרָאֵל מִקִּדְשֵׁי שְׁמֶךָ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ
מִקִּדְשֵׁי הַשָּׁבֶת :

רְצֵה יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וּבְתַפְלָתָם. וְהַשֵּׁב
אֶת־הַעֲבוּדָה לְדָבִיר בֵּיתֶךָ. וְאַשִּׁי יִשְׂרָאֵל וּתַפְלָתָם
בְּאַהֲבָה תִּקְבַּל בְּרָצוֹן וְתֵהִי לְרָצוֹן תָּמִיד עֲבוּדַת
יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ :

אין שבת ראש חדש אונד שבת חול המועד ווירד היער יעלה ויבא געזאגט :
אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. יַעֲלֶה וַיָּבֹא וַיִּגַּע וַיִּרְאֶה וַיִּרְצֶה וַיִּשְׁמַע
וַיִּפְקֹד וַיִּזְכֹּר זְכָרֵנוּ וּפְקֻדָּתֵנוּ וּזְכָרוֹן אֲבוֹתֵינוּ וּזְכָרוֹן מְשִׁיחַ בֶּן־דָּוִד
עֲבָדֶךָ. וּזְכָרוֹן יְרוּשָׁלַיִם עִיר קִדְשֶׁךָ. וּזְכָרוֹן כָּל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל
לְסַנְיָה. לְסַלִּיטָה לְמוֹצָבָה לְחֵן וּלְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים. לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם בְּיוֹם
לְרֹאשׁ חֹדֶשׁ רֹאשׁ הַחֹדֶשׁ | בַּח"ה ססח חג המצות | בַּח"ה סכות חג הסוכות
הַזֶּה. זְכָרֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בּוֹ לְמוֹצָבָה. וּפְקֻדָּתֵנוּ בּוֹ לְבִרְכָּה. וְהוֹשִׁיעֵנוּ
בּוֹ לְחַיִּים. וּבְדָבָר יִשׁוּעָה וּרְחֻמִּים חוּס וְחַנּוּנוֹ. וּרְחֻם עֲלֵינוּ.
וְהוֹשִׁיעֵנוּ כִּי אֵלֶיךָ עֵינֵינוּ כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנּוּן וּרְחוּם אַתָּה :

וְתַחֲזִיגָה עֵינֵינוּ בְּשׁוֹבְךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים. בָּרוּךְ
אַתָּה יְיָ הַמַּחְזִיר שְׂכִינָתוֹ לְצִיּוֹן :

שחרית לשבת וליום טוב

וועהרענד דער חזן דיעזעס זאגט ,

זאגט קהל מוידים דרבנן .

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ שְׂאֵתָהּ
 הוּא יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ
 אֱלֹהֵי כָל-בָּשָׂר יוֹצֵרנוּ יוֹצֵר
 בְּרֵאשִׁית בְּרָכוֹת זְהוּדָאוֹת
 לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקְדוֹשׁ עַל-
 שְׁדַּחֲיֵיתָנוּ וְקִיּוּמָתָנוּ כֵּן תַּחֲיֵינוּ
 וְתִקְיָמֵנוּ וְרַחֲמֶיךָ גְּלוֹיֵתֵינוּ
 לְחַצְרוֹת קִדְשֶׁךָ לְשִׁמּוֹר חֻקֶּיךָ
 וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹנֶךָ וְלַעֲבֹדֶךָ
 בְּלִבֵּב שָׁלֵם עַל שְׂאֵנוּ מוֹדִים
 לָךְ . בָּרוּךְ אַל הַהוֹדָאוֹת :
 נִפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שֶׁבְּכָל-עֵת עָרֵב וּבֹקֶר וְצַהֲרַיִם .
 הַטּוֹב כִּי לֹא-כָלוּ רַחֲמֶיךָ . וְהַמְרִיחַ כִּי לֹא-תִמוּ חֲסָדֶיךָ .
 מֵעוֹלָם קִיּוּנוֹ לָךְ :

אן שבת חנוכה ווירד היער על הגנים בעזאגט פאן וייטע ליג .

וְעַל כָּלֵם יִתְבָּרַךְ וַיִּתְרוֹמֵם שִׁמְךָ מַלְכֵנוּ תָמִיד
 לְעוֹלָם וָעֶד :

בס"ט ובתוב לחיים טובים כל-בני בריתך :

וְכָל הַחַיִּים יוֹדֶךָ סְלָה . וַיְהִלְלוּ אֶת-שִׁמְךָ בְּאַמֶּת .
 הָאֵל יְשׁוּעָתָנוּ וְעֲזָרָתָנוּ סְלָה . בָּרוּךְ אַתָּה יי הַטּוֹב
 שִׁמְךָ וְלָךְ נָאֵה לְהוֹדוֹת :

חזן אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ בְּרָכֵנוּ בַּבְּרָכָה הַמְּשַׁלֶּשֶׁת בַּתּוֹרָה
 הַבְּתוּבָה עַל-יְדֵי מַשְׁהַ עֲבֹדָה הַאֲמוּרָה מִפִּי אֲהֵרֶן וּבָנָיו כֹּהֲנִים .
 עִם קְדוּשָׁה בְּאִמּוֹר : יְבָרְכֶךָ יי וַיִּשְׁמְרֶךָ : יֵאָרֵי סָנִי אֵלֶיךָ וַיִּתְּנֶךָ :
 יֵשָׂא יי סָנִי אֵלֶיךָ וַיִּשֶׁם לָךְ שָׁלוֹם :

שִׁים שָׁלוֹם טוֹבָה וּבְרָכָה חֵן וְחֶסֶד וְרַחֲמִים . עֲלֵינוּ

שחרית לשבת וליום טוב פה

וְעַל כָּל־יִשְׂרָאֵל עֲמֹךְ. בָּרְכֵנוּ אֲבִינוּ כְּלָנוּ כְּאֶחָד בְּאוֹר
פָּנֶיךָ. כִּי בְּאוֹר פָּנֶיךָ נִתְּתָה לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ תּוֹרַת חַיִּים
וְאַהֲבַת חֶסֶד. וְצַדִּיקָה וּבְרָכָה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשָׁלוֹם.
וְשׁוּב בְּעֵינֶיךָ לְבָרֵךְ אֶת־עַמֶּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל־עֵת וּבְכָל־
שָׁעָה בְּשָׁלוֹמְךָ:

בְּסֵפֶר חַיִּים בְּרָכָה וְשָׁלוֹם וּפְרָגָסָה מְזִכָּה נִזְכָּר וְנִכְתָּב לְפָנֶיךָ
אֲנַחְנוּ וְכָל־עַמֶּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְחַיִּים מְזִבִּים וְלְשָׁלוֹם. בְּרוּךְ
אַתָּה יְיָ עֹשֶׂה הַשָּׁלוֹם:

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמְּבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּשָׁלוֹם:

אֱלֹהֵי נַצּוֹר לְשׁוֹנֵי מָרַע וְשֹׁפְטֵי מַדְבַּר מִרְמָה וְלִמְקַלְלֵי נַפְשֵׁי
תְּדוּם. וְנַפְשֵׁי כְּעָפָר לְכָל תְּהִיָּה. פֶּתַח לִבִּי בְּתוֹרָתְךָ וּבְמִצְוֹתֶיךָ
תִּרְדּוּךָ נַפְשִׁי. וְכָל הַחוֹשְׁבִּים עָלַי רָעָה. מִהֲרָה הִפֵּר עֲצָתָם.
וְקִלְקַל מַחֲשַׁבְתָּם. עֲשֵׂה לִמְעַן שְׁמֶךָ. עֲשֵׂה לִמְעַן יְמִינְךָ. עֲשֵׂה
לִמְעַן קִדְשֹׁתְךָ. עֲשֵׂה לִמְעַן תּוֹרָתְךָ. לִמְעַן יִחַלְצוֹן יְדִידֶיךָ. הוֹשִׁיעַ
יְמִינְךָ וְעַנְנֵי: יִהְיוּ לְרִצּוֹן אֲמַרִּי כִּי וְהִגִּיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרִי וְגֹאֲלִי.
עֲשֵׂה שָׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו הוּא יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל
וְאָמְרוּ אָמֵן:

יְהִי רִצּוֹן לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שְׂיִבְנָה בֵּית
הַמִּקְדָּשׁ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ וְהֵן חִלְקֵנוּ בְּתוֹרָתְךָ: וְשֵׁם גִּעְבָּדְךָ
בִּירְאָה כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קִדְמוֹנִיּוֹת: וְעֲרָבָה לִי מִנַּחַת יְהוּדָה
וִירוּשָׁלַיִם כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קִדְמוֹנִיּוֹת:

נאך פאם חזן וויערעהאלטער תפלה מיט קדושה זאגט ער גאנץ קדיש. אן שבת
ראש חודש, שבת חול המועד, אונד שבת חנוכה ווירד פאר קדיש הלל געזאגט.

חז"ק אין כְּמוֹךָ בָּאֱלֹהִים אֲדֹנָי וְאִין כְּמַעֲשֶׂיךָ:
מַלְכוּתְךָ מַלְכוּת כָּל־עוֹלָמִים וּמַמְשֻׁלְתְּךָ
בְּכָל־דּוֹר וָדוֹר: יְיָ מֶלֶךְ יְיָ מֶלֶךְ יְיָ מֶלֶךְ:

לְעוֹלָם וָעֶד : יי עז לְעַמּוֹ יִתֵּן . יי יְבָרֵךְ
אֶת־עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם :

אב הַרְחֵמִים הַיְטִיבָה בְּרַצוֹנָה אֶת צִיּוֹן
תִּבְנֶה חֻמּוֹת יְרוּשָׁלַיִם : כִּי בָךְ לִבֵּד
בְּטַחְנוּ מֶלֶךְ אֵל רַם וְנִשָּׂא אֲדוֹן עוֹלָמִים :

סדר הוצאת ספר תורה לשבת וליו"ט

ביום הערויסנעהמען דער ספר תורה ווירד דיעזעס געזאגט :

וַיְהִי בְּנִסְעַ הָאָרֶץ וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה קוּמָה יי וַיִּסְעוּ אִיִּבֶיךָ וַיָּנֻסוּ
מִשְׁנֵאִיךָ מִפְּנִיךָ : כִּי מִצִּיּוֹן תֵּצֵא תוֹרָה וְדָבַר יי מִירוּשָׁלַיִם :
בָּרוּךְ שֶׁנָּתַן תוֹרָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּקֹדֶשְׁתּוֹ :

בְּרִיךְ שְׁמֶה דְּמָרָא עֲלֵמָא בְּרִיךְ כְּתָרָךְ וְאַתָּרָךְ : יְהֵא רַעוּתָךְ עִם
עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל לְעֹלָם . וּפְרָקֵן יְמִינְךָ אַחֲוֵי לְעַמְּךָ בְּבֵית מִקְדָּשְׁךָ
וְלֹא־מִטּוֹיָא לָנָא מִטּוֹב גְּהוּרָךְ וּלְקַבֵּל צְלוֹתָנָא בְּרַחֲמִין : יְהֵא
רַעוּא קֳדָמְךָ דְּתוֹרִיךָ לֵן חַיִּין בְּטִבּוּתָא וּלְהוּא אָנָּא פְּקִידָא בְּגוּ
צְדִיקָיָא . לְמַרְחָם עָלֵי וּלְמַנְטֵר יְתִי וַיֵּת כָּל דִּי לִי וְדִי לְעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל :
אַנְתָּ הוּא זֶן לְכָלֵּא וּמִסְרָגִים לְכָלֵּא : אַנְתָּ הוּא שְׁלִיט עַל כָּלֵּא .
אַנְתָּ הוּא דְּשְׁלִיט עַל מַלְכֵיָא וּמַלְכוּתָא דִּילָךְ הִיא . אָנָּא עֲבָדָא
דְּקִידָשָׁא בְּרִיךְ הוּא דְּסִגִּידָנָא קָמָה וּמִקָּמָא דִּיקָר אֲוִרִיתָה בְּכָל
עֵדֵן וָעֶדֶן . לֹא עַל אָנָּשׁ רַחֲיִצָּנָא . וְלֹא עַל בֶּר אֱלֹהִין סְמִיכָנָא .
אֱלֹא בְּאֱלֹהָא דְּשָׁמַיָא . דְּהוּא אֱלֹהָא קָשׁוּט . וְאֲוִרִיתָה קָשׁוּט .
וְנִבְיָאוּהִי קָשׁוּט . וּמִסְגָּא לְמַעַבְד טַבּוֹן וּקָשׁוּט . בֵּה אָנָּא רַחֲיִץ .
וְלִשְׁמָה קְדִישָׁא יִקְרָא אָנָּא אָמֵר תּוֹשְׁבָחוֹן . יְהֵא רַעוּא קֳדָמְךָ
דְּתַפְתַּח לְבִי בְּאֲוִרִיתָא וְתַשְׁלִים מִשְׁאֲלִין דְּלִבִּי . וּלְבָא דְּכָל
עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל . לְטַב וּלְחַיִּין וּלְשָׁלָם :

אן יום טוב ווירד אונמיטעלכאר נאך ווירד געזאגט פאר בריך שמיך דיעזער דא' געזאגט.

נ"ס יי יי אֵל רַחֲוִים וְחֲנוּן אֶרֶךְ אַפַּיִם וְרַב

הוצאת ספר תורה לשבת וליום טוב חֶסֶד וְאַמֶּת נֹצֵר חֶסֶד לְאֵלִים נִשְׂא עֵוֹן וּפִשַׁע וְחַטָּאָה וְנִקְהָ :

אן פסח, שבועות, סוכות אונד ש"ע :
רבונו של עולם מלא משאלות לבי
לשובה וחסד רצוני ותן שאלתי חסד לי
עבדך בן אמתך (פלוגי בן פלוגי) ואשתי
ובני ובנותי וכל בני ביתי לעשות רצונך
בלבב שלם. וסלמני מיצר הרע. ותן
חלקנו בתורתך. חפנו שתשרה שכינתך
בתוכינו והופע עלינו רוח חכמה ובינה.
ותקים בנו מקרא שכתוב ונקחה עליו רוח
י. רוח חכמה ובינה. רוח עצה ונבירה.
רוח דעת ודאית יי: ובמך יהי רצון לסנך
י. אלהי ואלהי אבותי שתובנו לעשות
מעשים טובים בעיניך. וללכת בדרכי
ישראל לסנך. וקדשנו בקדשך כדי
שנזכה לחיים טובים וארוכים ולחיי
העולם הבא. ותשמרנו מפעשים רעים
ומשעות רעות המתרגשות לבוא לעולם
הבא ויבטח בך חסד יסבבנו. אמן :

אן ראש השנה אונד יום כיפור :
רבונו של עולם מלא משאלותי
לשובה וחסד רצוני ותן שאלתי וסחול
לי על כל עונותי ועל כל עונות אנשי
ביתי. סחילה בחסד סחילה ברחמים.
ושהרני מחטאי ומעוני ומפשעי. וחרני
בזכרון טוב לפניך. ופקדני בפקודת
חסדך ורחמים וחסדך לחיים טובים
ולשלום ופרנסה וכלכלה ולחם לאכול
ובגד ללבוש. ועשר וקבוד ואריכות
ימים בתורתך ובמצותך. ושכל ובינה
לדבך ולהשגל עסקי סודותיך. וחסד
רסואה לכל מבאובינו. וברך כל
מעשה ידינו. ונזור עלינו גזרות טובות
ושועות ונחמות. ובטל מעלינו כל
גזרות קשות ודעות. ותן בלב מלכות
ויעצית ושרית עלינו לשובה. אמן וכן
יהי רצון :

וְאֲנִי תַפְלִיתִי לְךָ יי עַת רָצוֹן אֱלֹהִים
בְּרַב־חֶסֶדְךָ עֲנֵנִי בְּאַמֶּת יִשְׁעֶךָ : נ"ט
שִׁמְעֵ יִשְׂרָאֵל יי אֱלֹהֵינוּ יי | אֶחָד :
אֶחָד אֱלֹהֵינוּ גָדוֹל אֲדוֹנֵנוּ קָדוֹשׁ (בר"ה וי"ב) וְנוֹרָא שְׁמוֹ :
גָּדֹל לִי אֶתִּי וְנִרְוַמָּה שְׁמוֹ יִתְהוּ :
לך יי הגדלה והגבורה והתפארת והעצם וההוד כי כל בשמים
ובארץ לך יי הממלכה והמתנשא לכל לראש : רוממו יי אלהינו
והשתחוה להדום רגליו קדוש הוא : רוממו יי אלהינו והשתחוה
להר קדשו כי קדוש יי אלהינו :

הוצאת ספר תורה לשבת וליום טוב

על הכל יתגדל ויתקדש וישתבח ויתפאר ויתרומם ויתנשא :
שמו של-מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא : בעולמות
שברא העולם הזה והעולם הבא : פרצונו וברצון יראיו וברצון
כל-בית ישראל : צור העולמים אדון כל-הברייתא אלוה כל-
הנפשות : היושב במרחבי מרום השוכן בשמי שמי קדם : קדשתו
על החיות וקדשתו על כסא הכבוד : ובבן יתקדש שמה בנו יי
אלהינו לעיני כל-חי : ונאמר לפניו שיר חדש בכתוב : שירו
לאלהים זמרו שמו סלו לרוכב בערבות ביה שמו ועלו לפניו :
וגראדו עין בעין בשובו אל גוהו בכתוב : כי עין בעין יראו בשוב
יי ציון : ונאמר ונגלה כבוד יי וראו כל-בשר יחדו כי פי יי דבר :
אב הרחמים הוא ירחם עם עמוסים ויחזור ברית אתגים ויציל
נפשותינו מן השעות הרעות ויגער ביצר הרע מן הנשואים ויחזן
אותנו לסלטת עולמים וימלא משאלותינו במדה טובה ישועה
ורחמים :

ביום ארבעה עשר ואנש דער חזן :

חזן ויעזור ויגן וישע לכל החוסים בו ונאמר אמן : הכל הבו
גדל לאלהינו ותנו כבוד לתורה כהן קרב. יעמוד (פלוני בר פלוני
הכהן) : ברוך שנתן תורה לעמו ישראל בקדשתו : תורת יי תמימה
משיבת נפש עדות יי נאמנה מחכימת פתי : פקודי יי ישרים
משמחי לב מצות יי פרה מאירת עינים : יי עו לעמו יתן יי יברך
את עמו בשלום : האל תמים דרכו אמרת יי צרופה מגן הוא לכל
החוסים בו : סל ואתם הדבקים ביי אלהיכם חיים כלכם היום :

סדר ברכות התורה

סיכף כשקורין אותו יעמוד ממקומו צמחה ויעמוד בלזירות חיל וזכירות וצמח הליכמו יאמר :
משכני אחרין גרועה הביאני המלך חדריו נגילה ונשמחה בך : לשם יחוד
קב"ה ושכינתיה על ידי שהוא מטיר ונעלם בשם כל ישראל :

העולה לחורב יאמר בשמי ידיו צירעות החורה ע"י מפה של ס"מ. וקודם הצרכה שומח הספר
וחולס הפסוק שלריך להחמיל צו וינשק הס"מ ויאמר בלש עין חיים הוא למחזיקים בה.
והופך פניו ללד שמאל ומצד צד :

ברכו את-יי המברך :

סל ברוך יי המברך לעולם ועד : וסח המנח

ברכת התורה

בָּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר בָּחַר-בָּנוּ
מִכָּל-הָעַמִּים וְנָתַן-לָנוּ אֶת-תּוֹרָתוֹ. בָּרוּךְ אַתָּה יי נוֹתֵן
הַתּוֹרָה:

נאך דעם סאָרלעזען דער תורה זאגט ער די עזע ברכה.

בָּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר נָתַן-לָנוּ
תּוֹרַת אֱמֶת וְחַי עוֹלָם נִמְטַע בְּתוֹכֵנוּ. בָּרוּךְ אַתָּה יי
נוֹתֵן הַתּוֹרָה:

ברכת הגומל

נאך יעדער איבערשטאנדענען געפאהר ווירד ביים ערסטענמאל עולה לתורה ויין די עזע
ברכה געזאגט:

בָּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם הַגּוֹמֵל לְחַיִּיבִים
טוֹבוֹת שְׂגָמְלָנִי כָּל-טוֹב:

דיא געמיינדע ערווינדערט:

יְיָ מִי שְׂגָמְלָךְ כָּל-טוֹב הוּא יְגַמְלָךְ כָּל-טוֹב סָלָה:
ווען איין קנאבע בר מצוה ווירד אונד עולה לתורה איזט, זאגט דער פאטער:
בָּרוּךְ שְׂפָמְרָנִי מֵעַנְשׁוֹ שְׁלֹזָה:

מי שברך לחולה

מי שברך אבותינו אברהם יצחק ויעקב משה ואהרן דוד ושלמה הוא יברך
וירפא את החולה (פב"ס). בעבור (שפב"ס) נדר מתנה בעבורו. בשכר זה דקב"ה
יטלא רחמים עליו להחליטו ולרפאותו להחזיקו להחליטו ולהחיותו וישלח לו מהרה
רפואה שלמה מן השמים ברמ"ח אבריו ושמה גידיו בתוך שאר חולי ישראל
רפואת הגפש ורפואת הגוף (בשבת: שבת היא מלועוק ורפואה קרובה לבא).
השתא בעגלה ובזמן קריב ונאמר אמן.

ליולדת: מי שברך אבותינו אברהם יצחק ויעקב הוא יברך את האשה היולדת
(פב"ס) ואת בתה הנולדה לה במז"ט ויקרא שמה בישראל (פב"ס) (לזכר: ואת
בנה הנולד לה במז"ט) בעבור שבעלה נדר מתנה לצדקה בעדה בזכות זה יגדלו
(לתורד) ולחופה ולמעשים טובים ונאמר אמן:

ביים אויפהעבען דער ספר תורה אָנעטט מאן עס, דיא שריפט אללען סערוואטעלעטען צו
צייגען, אונד עס ווירד דיועס געזאגט:

וְזֹאת הַתּוֹרָה אֲשֶׁר שָׁם מֹשֶׁה לִפְנֵי בְנֵי-יִשְׂרָאֵל. עַל-פִּי יי

בִּיד מְשֻׁדָּה: עֵץ חַיִּים הִיא לַמַּחְזִיקִים בָּהּ. וְתוֹמְכֶיהָ מְאֻשָּׁר:
הַרְבֵּיהֶּ דְּדָרְכֵי נֹעַם. וְכָל־גְּתִיבְתֶּיהָ שְׁלוֹם: אֶרֶץ יָמִים בִּימִינָהּ
בְּשִׂמְלָהּ עֶשֶׂר וְכָבוֹד: יְיָ חָפֵץ לְמַעַן צִדְקוֹ. יִגְדִּיל תּוֹרָה וַיֵּאדִיר:

סדר ברכת ההפטרה

סדר דער הפטרה ווערדען סאס מפטיר - עוץ ברכות געזאגט:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר בָּחַר
בְּנָבִיאִים טוֹבִים וְרָצָה בְּדִבְרֵיהֶם הַנְּאֻמִּים בְּאֵמַת
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַבּוֹחֵר בַּתּוֹרָה וּבַמַּשָּׁה עֲבָדָיו וּבִישְׂרָאֵל
עַמּוֹ וּבְנָבִיאֵי הָאֱמֶת וְצִדְקָה:

גאך דער הפטרה ווערדען סאס מפטיר דיעזע ברכות געזאגט:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם צוֹר כָּל־הָעוֹלָמִים צְדִיק בְּכָל־
הַדּוֹרוֹת הָאֵל הַנָּאֻמָּן הָאוֹמֵר וְעוֹשֶׂה. הַמְדַּבֵּר וּמְקַיֵּם. שְׂכָל־דְּבָרָיו
אֱמֶת וְצִדְקָה: נֶאֱמַן אַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְנֶאֱמָנִים דְּבָרֶיךָ וְדָבָר
אֶחָד מִדְּבָרֶיךָ אַחֲזֹר לֹא־יֵשׁוּב רִיקָם כִּי אֵל מֶלֶךְ נֶאֱמַן וְרַחֲמָן
אַתָּה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הָאֵל הַנָּאֻמָּן בְּכָל דְּבָרָיו:

רַחֵם־עַל צִיּוֹן כִּי הִיא בֵּית חַיֵּינוּ וְלַעֲלוּבֵת נָפֶשׁ תּוֹשִׁיעַ בְּמַהֲרָה
בְּיָמֵינוּ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְשַׁמֵּחַ צִיּוֹן בְּבִנְיָה:

שִׂמְחָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַלְיָהוּ הַגָּבִיא עֲבָדֶיךָ וּבְמַלְכוּת בֵּית דָּוִד
מְשִׁיחֶךָ בְּמַהֲרָה יָבֹא וַיַּגִּל לִבְנֵינוּ עַל־כִּסְאוֹ לֹא יֵשֵׁב זָר. וְלֹא יִנָּחֲלוּ
עוֹד אַחֲרֵים אֶת כְּבוֹדוֹ. כִּי בְשֵׁם קֹדֶשְׁךָ נִשְׁבַּעְתָּ לוֹ שְׁלֹא יִכָּבֵּה
נֵרוֹ לְעוֹלָם וָעֶד. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מֶלֶךְ דָּוִד:

בין היעדר אן תענית אונד אן יום כפור צו מנחה.

יעדען שבת, אויך שבת חול המועד סאס מפטיר, זאגט מאן דיעזעס:

עַל־הַתּוֹרָה וְעַל־הָעֲבוּדָה וְעַל־הַנְּבִיאִים וְעַל־יוֹם הַשְּׁפָרָה הַזֶּה
שֶׁנִּתַּת לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ לְקֹדֶשׁ וּלְמִנוּחָה לְכָבוֹד וּלְתִפְאֳרָת. עַל־כֵּן
יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֲנַחְנוּ מוֹדִים לָךְ וּמְבָרְכִים אוֹתָךְ יִתְבָּרֵךְ שְׁמֶךָ בְּפִי
כָּל־חַי תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְקַדֵּשׁ הַשָּׁבֶת:

אן ספח, שבועות, סכות, וויא אויך שבת חול"ם סכות ווירד דיעזעס געזאגט:

עַל הַתּוֹרָה וְעַל־הָעֲבוּדָה וְעַל־הַנְּבִיאִים וְעַל־יוֹם (הַשְּׁפָרָה הַזֶּה וְעַל־יוֹם)

לפסח | לשבועות | לכוכות | לשמיני עצרת ולשמיני תורה
 חג המצות | חג השבועות | חג הסוכות | השמיני חג העצרת
 הנה שנתת לנו יי אלהינו (לקדשה ולמנוחה) לששון ולשמחה
 לכבוד ולתפארת. על הכל יי אלהינו אנחנו מודים לך ומברכים
 אותך יתברך שמה בפי כל-חי תמיד לעולם ועד. ברוך אתה יי
 מקדש (השבת ו) ישראל והזמנים:

לראש השנה

על-התורה ועל-העבודה ועל-הנביאים (נשנם ועל-יום השבת
 הנה) ועל יום הזכרון הזה שנתת לנו יי אלהינו (לקדשה ולמנוחה)
 לכבוד ולתפארת: על הכל יי אלהינו אנחנו מודים לך ומברכים
 אותך יתברך שמה בפי כל-חי תמיד לעולם ועד ודברך אמרת
 וקיים לעד. ברוך אתה יי מלך על כל-הארץ מקדש (השבת
 ו) ישראל ויום הזכרון:

ליום הכפורים בשחרית

על-התורה ועל-העבודה ועל-הנביאים (נשנם ועל-יום השבת
 הנה) ועל-יום הכפורים הנה. שנתת לנו יי אלהינו (לקדשה
 ולמנוחה) למחילה ולסליחה ולכפרה ולמחל בו את-כל-עונותינו
 לכבוד ולתפארת: על-הכל יי אלהינו אנחנו מודים לך ומברכים
 אותך יתברך שמה בפי כל-חי תמיד לעולם ועד ודברך אמרת
 וקיים לעד: ברוך אתה יי (מלך מוחל וסולח לעונותינו ולעונות
 עמו בית ישראל ומעביר אשמותינו בכל שנה ושנה) מלך על-כל-
 הארץ מקדש (השבת ו) ישראל ויום הכפורים:

אן שבת, אדער ווען י"ט אן שבת פעללט, ווירד דיעזעס נאך דער הפירה געזאגט:

יקום פורקן מן שמיא חנא וחסדא
 ורחמי וחי אריכי ומזוני ריחי וסיעתא
 דשמיא ובריות גופא ונהורא מעליא ורעא
 חיא וקיימא ורעא די לא יפסוק ודי לא

יבטול מפתגמי אוריתא : למרנן ורננן
 חבורתא קדישתא די בארעא דישראל
 ודי בבבל לרישי כלי ולרישי גלותא
 ולרישי מתיבתא וקדיני די בבא : לכל
 תלמידיהון ולכל תלמידי תלמידיהון
 ולכל מן דעסקין באוריתא מדכא דעלמא
 יברך יתהון פיש חיהון ויסגא יומיהון ויתן
 ארכה לשניהון . ויתפרקון וישתזבון מן
 כל עקא ומן כל מרעין בישין . מרן די
 בשמיא יהא בסעדהון כל זמן ועדן ונאמר
 אמן :

ווער נישט טיט מנין בעמעט , זאגט וועדער דיעזען יקום פורקן , נאך דען נאכשטעהענדען
 מי שברך .

יקום פורקן מן שמיא חנא וחסדא ורחמי
 וחי אריכי ומזוני רויחי וסיעתא דשמיא
 ובריות גופא ונהורא מעליא : זרעא חיא
 וקיימא זרעא די לא יפסוק ודי לא יבטול
 מפתגמי אוריתא : לכל קהלא קדישא
 הדין . רברביא עם זעריא מפלא ונשיא :
 מלכא דעלמא יברך יתכון פיש חייכון
 ויסגא יומיכון ויתן ארכה לשניכון
 ותרפרקון ותשתזבון מן כל עקא ומן

כָּל־מַרְעִין בִּישׁוּן. מָרֵן הִי בִשְׁמִיאָה יְהֵא
בְּסַעֲדָכּוֹן כָּל זְמַן וְעַדָּן וְנֹאמַר אָמֵן :
מִי שֶׁבֵּרַךְ אֲבוֹתֵינוּ אֲבָרָהָם יִצְחָק וְיַעֲקֹב הוּא יְבָרֵךְ
אֶת־כָּל־הַקָּהָל הַקָּדוֹשׁ הַזֶּה. עִם כָּל־קְהִלּוֹת הַקָּדוֹשׁ.
הֵם וּנְשֵׁיהֶם וּבְנֵיהֶם וּבָנוֹתֵיהֶם וְכָל־אֲשֶׁר לָהֶם. וּמִי
שֶׁמִּיְחָדִים בָּתִּי כְּנִסְיוֹת לְתַפִּלָּה. וּמִי שֶׁבָּאִים בְּתוֹכָם
לְהִתְפַּלֵּל. וּמִי שֶׁנוֹתְנִים גֵּר לְמֵאֹר וַיֵּין לְקַדוֹשׁ
וּלְהַבְדִּילָהּ וּפֶת לְאוֹרְחִים וְצַדִּיקָה לְעַנְיִים וְכָל־מִי
שֶׁעוֹסְקִים בְּצַרְכֵי צָבוֹר בְּאַמוּנָה. הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא
יִשְׁלַם שֹׁכְרָם וַיְסִיר מֵהֶם כָּל־מַחֲלָה וַיַּרְפָּא לְכָל־גּוֹפֶם
וַיְסַלַח לְכָל־עוֹנָם וַיִּשְׁלַח בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכָל־מַעֲשֵׂה
יְדֵיהֶם עִם כָּל־יִשְׂרָאֵל אֲחֵיהֶם. וְנֹאמַר אָמֵן :

תפלה בעד שלום המלך ושריו
הַנּוֹתֵן תְּשׁוּעָה לְמַלְכִּים וּמַמְשָׁלָה לְנַסִּיכִים מַלְכוּתוֹ
מַלְכוּת כָּל־עוֹלָמִים הַפּוֹצֶה אֶת־דָּוִד עַבְדּוֹ מִחֶרֶב
רָעָה. הַנּוֹתֵן בָּיִם דָּרֵךְ וּבָמִים עֲזִים נְתִיבָה. הוּא
יְבָרֵךְ וַיִּשְׁמֹר וַיַּנְצֹר וַיַּעֲזֹר וַיְרוּמֶם וַיַּגְדֵּל וַיַּנְשֵׂא
לְמַעַלָּה אֶת אֲדוֹנֵינוּ

הַקִּיּוּזֵּעַר פֶּרֶאֲנִין יֶאֱזַעֲרָה הָרֵאשׁוֹן יְרוֹם הוֹדוֹ.
וְאֵת הַקִּיּוּזֵּעַרִין

עליזא בעט אמאליא עאונגעניע
עם בָּנָם הַיָּקָר וְהַנְּשֵׂא יוֹרֵשׁ יַעֲזָר
רוֹךְ לָךְ.

תפלה בעד שלום המלך ושריו

מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים בְּרַחֲמָיו יְחִים וַיִּשְׁמְרֵם וּמִכָּל־
צָרָה וַיְגוֹן וַיָּנֹק יִצְיָלָם; וַיְדַבֵּר עִמָּם תַּחַת רִגְלָיו וַיִּפִּיל
שׁוֹנְאָיו לְפָנָיו וּבְכָל־אֲשֶׁר יִפְּנֶה יִצְלִיחַ: מֶדֶךְ מַלְכֵי
הַמְּלָכִים בְּרַחֲמָיו יִתֵּן בְּלִבּוֹ וּבְלִבְ כָּל־יוֹעֲצָיו וְשָׂרָיו
רַחֲמָנוּת לַעֲשׂוֹת טוֹבָה עִמָּנוּ וְעִם כָּל־יִשְׂרָאֵל. בְּיָמָיו
וּבְיָמֵינוּ תִּשְׁעַי יְהוּדָה וְיִשְׂרָאֵל יִשְׁכּוֹן לְבֵטַח וּבָא לְצִיּוֹן
גּוֹאֵל וְכֵן יְהִי רָצוֹן. וְנֹאמַר אָמֵן:

ווען מען ראש חדש בענינים, זאגט מען דיזעלען יהי רצון:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאַל־יְהִי
אֲבוֹתֵינוּ שֶׁתַּחֲדָשׁ עָלֵינוּ אֶת־הַחֲדָשׁ הַזֶּה
לְטוֹבָה וּלְבִרְכָּה וְתִתֵּן לָנוּ חַיִּים אֲרוּכִים
חַיִּים שֶׁל שְׁלוֹם חַיִּים שֶׁל טוֹבָה חַיִּים שֶׁל
בְּרָכָה חַיִּים שֶׁל פִּרְנָסָה חַיִּים שֶׁל חֲלוּץ
עֲצָמוֹת חַיִּים שֵׁשׁ בָּהֶם יֵרָאֵת שָׁמַיִם
וְיֵרָאֵת חֲטָא חַיִּים שְׁאִין בָּהֶם בּוֹשָׁה
וּכְלָמָה חַיִּים שֶׁל עֲשֶׂר וְכָבוֹד חַיִּים
שֶׁתִּהְיֶה בָּנוּ אֶהְבֵּת תּוֹרָה וְיֵרָאֵת שָׁמַיִם
חַיִּים שִׁימְלֵא יְיָ מִשְׁאֲלוֹת לִבֵּנוּ לְטוֹבָה
בְּזִכּוֹת תְּפִלַּת רַבִּים אָמֵן סְלָה:

דאן זאגט דער קוץ דיזעלען:

מִי שֶׁעָשָׂה נַפְשִׁים לְאֲבוֹתֵינוּ וְגֹאֵל אוֹתָם מֵעֲבָדוֹת
לְחֵירוֹת. הוּא יְגַאֵל אוֹתָנוּ בְּקִרְוֹב וַיִּקְבֵּץ נַפְשֵׁינוּ
מֵאַרְבַּע כַּנְפוֹת הָאָרֶץ תְּבָרִים כָּל־יִשְׂרָאֵל וְנֹאמַר אָמֵן:

סמון לוקס ס"ט צידו ולומד ראש חודש (פלוני) יהיה ביום (פלוני) הבא [לנ' ימים
כאש מדע ולמחרתו ביום (פלוני) הבאים] עלינו ועל כל ישראל לשובה:

קו"ה יְהִי שְׁמוֹ הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עֲלֵינוּ
וְעַל כָּל עַמּוֹ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְחַיִּים וְלִשְׁלוֹם.
לְשִׁשּׁוֹן וְלִשְׂמִיחָה. לִישׁוּעָה וְלִנְחֻמָּה.
וְנֹאמַר אָמֵן: אֲשֶׁר

סדר הזכרת נשמות

אן יום כפוד אונר שלש רגלים, ווען מאן כל דבכור ליינעט, איזט עם געברויך, פיר
דאז זעלענהייל דער מיינערען הינגעשיעדענען עלטערן, גראסעלסטערן אונד פערואנדטען
פאלגענדעס צו בעטען:

פיר דיא זעלע דעם פאטערס בעטעט מאן:

לס' יזכור אלהים נשמת אבא מורי (פב'ס) שהלך לעולמו
בעבור שאני נודר צדקה בעדו בשכר זה תהא נפשו צרורה
בצרור החיים עם נשמות אברהם יצחק ויעקב שרה רבקה רחל
ולאה ועם שאר צדיקים וצדקניות שבגן עדן ונאמר אמן:

פיר דיא זעלע דער מוטער בעטעט מאן:

לס' יזכור אלהים נשמת אמי מורתי (פב'ס) שהלכה לעולמה
בעבור שאני נודר צדקה בעדה ובשכר זה תהא נפשה צרורה
בצרור החיים עם נשמות אברהם יצחק ויעקב שרה רבקה רחל
ולאה ועם שאר צדיקים וצדקניות שבגן עדן ונאמר אמן:

פיר דיא זעלען דער עלטערן, גראסעלסטערן אונד פערואנדטען:

לס' יזכור אלהים נשמות אבי ואמי זקני וזקנותי הודי
ודודותי אחי ואחיותי בין מצד אבי בין מצד אמי שהלכו לעולמם
בעבור שאני נודר צדקה בעדם ובשכר זה תהיינה נפשותיהם
צרורות בצרור החיים עם נשמות אברהם יצחק ויעקב שרה
רבקה רחל ולאה ועם שאר צדיקים וצדקניות שבגן עדן ונאמר
אמן:

פיר דיא זעלען דערער, דיא צור פעררהערליכונג נאטעס איהר לעבען אויכאפערטען:
נענוק סמומטים על קדוש השם יזכור אלהים את נשמת (פב'ס) ונשמות

כָּל קָרוֹבֵי וְקָרוֹבוֹתַי הֵן מֵצֵד אָבִי הֵן מֵצֵד אִמִּי שֶׁהוֹמָתוּ הֵן שְׁפָהֶרְגוּ
הֵן שָׁנִי שְׁחָטוּ וְשָׁנִי שָׁרְפוּ וְשָׁנִי מָכְעוּ וְשָׁנִי חָנְקוּ עַל קְדוּשַׁת הַשֵּׁם בְּעִבּוֹר
שְׁאֵתָן צַדִּיקָה בְּעַד הַזְכָּרַת נִשְׁמוֹתֵיהֶם וּבְשֵׁבֶר זֶה תִּהְיֶינָה
נַפְשׁוֹתֵיהֶם צָרוּרוֹת בְּצָרוֹר הַחַיִּים עִם נִשְׁמוֹתֵיהֶם שֶׁל אֲבֵרָהֶם
יִצְחָק וַיַּעֲקֹב שָׂרָה רַבֵּקָה רַחֵל וְלֵאָה וְעִם שְׂאֵר צַדִּיקִים וְצַדִּיקָנוֹת
שֶׁבָּגְנוּ עֵדֶן וְנֹאמַר אָמֵן:

אין פולין אונד אין מאנכען קדלות ווירד פאם חזן אל מלא רחמים געזאגט:
אל מלא רחמים שוכן מרומים המציא מנוחה נכונה תחת כנפי השכינה במעלות
קדושים וטהורים כוזהר הרקיע מזהירים את נשמת (פב"פ) שהלך לעולמו בעבור
שנדבו צדקה בעד הזכרת נשמתו. בגן עדן תהא מנוחתו. לכן בעל הרחמים
יסתירנו בסתר כנפיו לעולמים ויצרור בצרור החיים את נשמתו. "הוא נחלתו.
וינוח על משכבו בשלום. ונאמר אמן.

חזן מי שברך אבותינו אברהם יצחק ויעקב משה ואהרן דוד ושלמה הוא יברך
את רבי (פב"פ) בעבור שנדר צדקה בעד הנשמות שהזכיר היום לכבוד המקום
ולכבוד התורה ולכבוד הרגל (ביי"ב ולכבוד היום) בשכר זה הקב"ה ישמרהו
ויצילהו מכל צרה וצוקה ומכל נגע ומחלה. (ביי"ב ויכתבדו ויחתמיהו לחיים טובים
בזה היום) וישלח ברכה והצלחה בכל מעשה ידיו (בשלוש רגלים וזכרו לעלות
לרגל) עם כל ישראל אחיו ונאמר אמן.

ברוך קהלות פולין לומרין בכל שנה אב הרחמים חזן מצימים ש"א צ"ץ ולא כשיש חסונה
ומילה, ולא כשמזכרים המדש חזן מצימי הספירה, וכשמזכרין מדש לז נוסגין צק"ק פראג
ללומרין וברוך קהלות לשכנז ש"א לומר כ"א בשנה שלפני שבועות ושלפני תשעה באב.

אב הַרְחָמִים שׁוֹכֵן מְרוֹמִים בְּרַחֲמֵי הָעֲצוּמִים הוּא
יִפְקֹד בְּרַחֲמִים הַחֲסִידִים וְהַיִּשְׁרִים וְהַתְּמִימִים קְהֵלוֹת
הַקִּדְּשׁ שִׁמְּסֵרוּ נַפְשָׁם עַל־קִדְּשַׁת הַשֵּׁם הַנֶּאֱהָבִים
וְהַנְּעִימִים בְּחַיֵּיהֶם וּבְמוֹתָם לֹא נִפְרְדוּ. מְנַשְּׂרִים קָלוֹ
וּמַאֲרִיזִים גְּבִירוֹ לַעֲשׂוֹת רְצוֹן קוֹנֵם וְחַפֵּץ צוּרִם: יִזְכְּרֵם
אֱלֹהֵינוּ לְטוֹבָה עִם שְׂאֵר צַדִּיקֵי עוֹלָם וַיִּנְקֹם נִקְמַת
דָּם עֲבָדָיו הַשְּׁפוּדִ: כִּפְתּוֹב בְּתוֹרַת מִשְׁה אִישׁ
הָאֱלֹהִים הִרְגִּינוּ גּוֹיִם עַמּוֹ כִּי דָם עֲבָדָיו יִקּוּם וְנִקָּם
יָשִׁיב לְצָרָיו וְכִפֹּר אֲדָמָתוֹ עַמּוֹ: וְעַל־יְדֵי עֲבָדֶיךָ

הַנְּבִיאִים כָּתוּב לֵאמֹר. וְנִקֵּיתִי דָמָם לֹא נִקֵּיתִי וְיִשְׁכֵּן בְּצִיּוֹן: וּבִכְרַתִּי הַקֹּדֶשׁ נֶאֱמַר. לֵמַר יֹאמְרוּ הַגּוֹיִם אִיָּה אֱלֹהֵיהֶם: יוֹדַע בַּגּוֹיִם לְעֵינֵינוּ נִקְמַת דָּם עֲבָדֶיךָ הַשָּׁפוּךְ: וְאֹמֵר כִּי דוֹרֵשׁ דָּמִים אוֹתָם זָכָר לֹא שָׁכַח צַעֲקַת עֲנָוִים: וְאֹמֵר יָדִין בַּגּוֹיִם מִלֵּא גִוִּיּוֹת מִחֵץ רֹאשׁ עַל-אֶרֶץ רַבָּה: מִנַּחֵל בְּדָרֶךְ יִשְׁתָּה עַל-כֵּן יָרִים רֹאשׁ:

אֲשֶׁרִי יוֹשְׁבֵי בֵירְתָךְ. עוֹד יִהְלֹךְ סֵלָה:
אֲשֶׁרִי הָעָם שֹׁכֶכָה לוֹ אֲשֶׁרִי הָעָם שֵׁי אֱלֹהִיו:
כִּסֵּה תִהְיֶה לְדָוִד. אֲרוֹמֶמְךָ אֱלֹהֵי הַמֶּלֶךְ וְאֶבְרַכְּךָ שִׁמְךָ לְעוֹלָם וָעֶד: בְּכָל-יוֹם אֶבְרַכְּךָ וְאֶהַלֵּלְךָ שִׁמְךָ לְעוֹלָם וָעֶד: גָּדוֹל יְיָ וּמְהֻלָּל מְאֹד וְלִגְדֻלָּתוֹ אֵין חֶקֶר: דוֹר לְדוֹר יִשְׁבַּח מַעֲשֶׂיךָ. וְגִבּוֹרֶתֶיךָ יִגִּידוּ: הֵדָר כְּבוֹד הוֹדֶךָ וְדִבְרֵי נִסְלֹאתֶיךָ אֲשִׁיחָה: וְעֲזוֹז נִזְרֹאוֹתֶיךָ יֹאמְרוּ וְגִדְלֹתֶיךָ אִסְפְּרֶנָּה: זָכָר רַב טוֹבָה יִפְיֵעוּ וְצַדִּיקְתֶּךָ יִרְנְנוּ: חֲנוּן וְרַחוּם יְיָ אֶרֶץ אֲפִים וְגִדְל־חֶסֶד: טוֹב יְיָ לְכָל וְרַחֲמָיו עַל-כָּל-מַעֲשָׂיו: יוֹדוּךָ יְיָ כָּל-מַעֲשֶׂיךָ וְחִסְדֶּיךָ יִבְרַכּוּכָה: כְּבוֹד מַלְכוּתֶךָ יֹאמְרוּ וְגִבּוֹרֶתֶךָ יִדְבְּרוּ: לְהוֹדִיעַ לְבָנֵי הָאָדָם גִּבּוֹרֶתֶיךָ וְכְבוֹד הֵדָר מַלְכוּתֶךָ: מַלְכוּתֶךָ מַלְכוּת כָּל-עוֹלָמִים וּמַמְשֻׁלֶּתֶךָ בְּכָל-דוֹר וָדָר: סוֹמֵךְ יְיָ לְכָל-הַנְּפִלִים וְזוֹקֵק לְכָל-הַכַּפּוּסִים: עֵינֵי כָל אֱלֹהִים יִשְׁפְּרוּ וְאַתָּה נּוֹתֵן-לָהֶם אֶת-אֲכָלָם בְּעֵתוֹ: פֹּתֵחַ אֶת-יָדְךָ וּמַשְׁבִּיעַ לְכָל חַי רִצּוֹן: צַדִּיק יְיָ בְּכָל-דֶּרֶכָיו. וְחֹסֶד בְּכָל-מַעֲשָׂיו: קָרוֹב יְיָ לְכָל קֹדְאוֹ לְכָל אֲשֶׁר יִקְרָאָהוּ בְּאֵמֶת: רִצּוֹן יִירָאוּ יַעֲשֶׂה וְאַתָּה שׁוֹעֵתָם יִשְׁמַע וְיִוְשִׁיעֵם: שׁוֹמֵר יְיָ אֶת-כָּל-אֲהָבָיו וְאַתָּה כָּל-הַרְשָׁעִים יִשְׁמִיד: תִּהְיֶה יְיָ יְדִבֵּר-פִּי וַיְבָרֶךְ כָּל-בָּשָׂר שֵׁם קֹדֶשׁ לְעוֹלָם וָעֶד: וְאַנְחֵנוּ נִבְרַךְ יְיָ מִעַתָּה וְעַד-עוֹלָם הִלְלוּיָהּ:

אין שבת ס'אר שני וחמשי ושני ווירד ס'אם חזן דיא ס'ת אין דיא האנד גענאטטען אונד
דיעזער מי שברך געזאגט:

מי שברך אבותינו אברהם יצחק ויעקב משה ואהרן דוד ושלמה הוא יברך

את כל מי שיקבל עליו להתענות שני וחמשי ושני בשכר זה דקב"ה ישמרהו ויצילה מכל צרה וצוקה ומכל נגע ומחלה וישלח ברכה והצלחה בכל מעשי ידיהם ויקבל תפלותיהם ויאזין לשועותיהם עם כל ישראל אחיהם ונאמר אמן.

דער חזן ניממט דיא ספר תורה אונד זאגט:

יְהַלְלוּ אֶת־שֵׁם יי כִּי־נִשְׁגַּב שְׁמוֹ לְבָדּוֹ:
קָהַל הָעָדָו עַל־אֶרֶץ וְשָׁמַיִם: וַיֵּרָם קָרָן לַעֲמֹ תְהִלָּה
לְכָל־חֲסִידָיו לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל עִם קָרְבוֹ הַדְּלוּיָהּ:

ייט כשחל בחול:

כד לְדוֹד מְזֻמָּר לִי הָאֶרֶץ וּמְלוֹאָה תִּבְלִי
וְיִשְׁבִּי בָהּ: כִּי־הוּא עַל־יָמִים יִסְדָּה וְעַל־
נְדָרוֹת יִכַּנְנֶנָּה: מִי־עֲלָה בְּהָרֵי וְסִי יָקוּם
בְּמִקְוֵים קָדְשׁוֹ: נָקִי בָּפִים וּבֶרֶךְ לִבָּב אֲשֶׁר
לֹא־נָשָׂא לִשְׂאֵא נִפְשִׁי וְלֹא נִשְׁבַּע לְמַרְמָה:
יִשְׂאֵא בִּרְכָה סֵאת יי וְצַדִּיקָה מֵאֱלֹהֵי יִשְׁעוֹ:
זֶה הוּא הַדָּשִׁי מִבְּקָשֵׁי סְנִיף וְעַל־כֵּן סֵלָה:
שְׂאוֹ שְׁעָרִים רֵאשִׁיבָם וְהַנִּשְׂאֵא פִתְחֵי
עוֹלָם וַיִּבֹּא סֵלָה הַקְּבוֹד: מִי זֶה סֵלָה
הַקְּבוֹד יי עֲזֹז וְנִבְּזָר יי גִּבּוֹר סֵלָה מְדָה:
שְׂאוֹ שְׁעָרִים רֵאשִׁיבָם וְיִשְׂאֵא פִתְחֵי עוֹלָם
וְיִבֹּא סֵלָה הַקְּבוֹד: מִי הוּא זֶה סֵלָה
הַקְּבוֹד יי צְבָאוֹת הוּא סֵלָה הַקְּבוֹד סֵלָה:

בשבת וביום כשחל בשבת:

כס מְזֻמָּר לְדוֹד הָבֹו לִי בְנֵי אֱלִים.
הָבֹו לִי כְבוֹד וְעֹז: הָבֹו לִי כְבוֹד שְׁמוֹ.
הַשְׁתַּחֲוֹו לִי בְּהַדְרַת קִדְשׁ: קוֹל יי
עַל־הַיָּמִים אֶל־הַקְּבוֹד הַרְעִים. יי עַל־
סִיִּם רַבִּים: קוֹלִי בַּבַּח קוֹל יי בְּהַדְרָה:
קוֹל יי שֹׁבֵר אֲרוֹמִים וְיִשְׁבֵּר יי אֶת־אֲרוֹן
הַלְּבָנוֹן: וַיִּרְקְדֵם כְּמוֹ־עֵגֶל לְבָנוֹן וְשִׁרְיוֹן
כְּמוֹ כְּרִדְאִים: קוֹלִי חֲצֹב לְהַבּוֹת
אֵשׁ: קוֹל יי חִיל סִדְרָה וְחִיל יי סִדְרָה
קִדְשׁ: קוֹל יי וַיַּחֲלֵל אֵילָנוֹת וַיַּהֲשֵׁף
יַעֲרֹת וּבְהִיכֵלָו בָּלוּ אֲמֵר כְּבוֹד: יי
לִפְּבוֹל יִשָּׁב וַיִּשָּׁב יי סֵלָה לְעוֹלָם: יי
עֹז לַעֲמֹ וַיִּתֵּן יי וַיְבָרֵךְ אֶת־עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם:

ווען מאן דיא ספר תורה אין דען ארון הקדש שצעללט, ווירד דייקועס געזאגט:

וּבִנְחָה יֹאמֵר שׁוֹבָה יְהוָה רַבְּבוֹת אֱלֹפֵי יִשְׂרָאֵל: קוֹמָה יי
לְמַנּוּחָתָהּ אֶתָּה וְאֶרֶץ עֲזָה כְּהַנִּיף יִלְבָּשׁוּ צִדִּיק וְחֲסִידֶיהָ יִרְנְנוּ בְּעֶבְדּוֹ
דָּוִד עֲבֹדָה אֶל־תֵּשֶׁב פָּנֵי מִשִּׁיחָה: כִּי לִקְחַ מִזֶּבֶע נָתַתִּי לָכֶם תּוֹרָתִי
אֶל־תַּעֲזוּבוּ: עֵץ חַיִּים הִיא לְמַחְזִיקִים בָּהּ וְתוֹמְכֶיהָ מֵאֲשֶׁר:
דִּרְכֶיהָ דִּרְכֵי נֶעֱם וְכָל נְתִיבוֹתֶיהָ שָׁלוֹם: הַשִּׁיבֵנוּ יי אֱלֹהֵינוּ וְנִשְׁוֹבָה
חֲדָשׁ יְמֵינוּ בְּקָדֶם:

מוסף לשבת ולשבת ראש חדש

כל יחיד חייב בתפלת מוסף צין יש לצור צעיר צין לא. זמן תפלת מוסף אחר תפלת שחרית, ואין לחסרה יותר מוסף ז' שעות. אם התפלל אחת קודם ס"ט ילא. שבת ולא התפלל צומנה אין לה תשלומין. היו לפניו שתי תפלות אחת של מנחה ואחת של מוסף, כגון שאיחר להתפלל מוסף עד שש ומחלה לריך להתפלל של מנחה וחלל ואח"כ של מוסף, אע"פ שאין להתפלל מנחה גדולה לכתחלה הכא שאני כיון שריך להתפלל של מוסף, מיהו אם קוראין לציה"כ אין לריך להקדים של מנחה אם עדיין לא קרא השמש למנחה, אבל משהגיע זמן מנחה קטנה לריך להקדימה למוסף, וצליצור לא יעשו כן, ואם הוא סמוך לערב ואין שהוא להתפלל שסיהן הורה צמג"ח שיחפול מוסף וישלים של מנחה צערצים שחיס. עעה והחליף של מוסף צאחרת, אם עקר רגליו אחר לראש ואם לא עקר רגליו לשל שבת צלצד, התפלל של חול ולא הזכיר של שבת לא ילא, ואם אחר רק ונעשה לפניך חובותינו בתמיד יום ובקרוב מוסף ילא. עעה ולא התפלל שחרית אינו משלים צמוסף חלל צמנחה, כך כ"ל שהיא הרי" סמוכה. מותר לעשות קודם תפלת המוספין אבל סעודה אמורה חלל למאן דפלט לצ"י.

הש"ץ אומר הצי קדיש.

כִּי שֵׁם יְיָ אֶקְרָא הָבו גְּדֹל לֵאלֹהֵינוּ:

אֲדֹנֵי שְׁפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתְךָ:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי
אֲבֹרָהֶם אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר
וְהַנּוֹרָא אֵל עֲלִיּוֹן גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים וְקִנְיָה הַכֹּל
זוֹכֵר חֲסִדֵי אֲבוֹת וּמְבִיא גּוֹאֵל לְבָנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן
שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה:

צט"ט זכרנו לחיים. מלך חפץ בחיים. וכתבנו בספר החיים.
למענה אלהים חיים:

מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמַגֵּן. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מֶגֶן אֲבֹרָהֶם:
אַתָּה גִּבּוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנֵי מַחֲיָה מֵתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ.
בָּקִי מוֹרִיד הַטֵּל: צמוק משיב הרוח ומוריד הגשם:

מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד מַחֲיָה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים
סוֹמֵךְ גּוֹפִלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמַתִּיר אֲסוּרִים וּמְקַיֵּם
אֲמוּנָתוֹ לַיְשָׁנֵי עֶפֶר. מִי כְמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרוֹת וּמִי דוֹמָה
לָךְ מֶלֶךְ מֵמִית וּמַחֲיָה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה:

צט"ט מי כמוך אב הרחמים. זוכר יצוריו לחיים ברחמים:

מוסף לשבת

וְנֶאֱמַן אֶתָּה לְהַחְיוֹת מֵתִים • בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מַחְיֵה הַמֵּתִים : *

אַתָּה קָדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קָדוֹשׁ וְקָדוֹשִׁים בְּכָל יוֹם יְהִלְלוּךָ
סְלָה • כִּי אֵל מֶלֶךְ גָּדוֹל וְקָדוֹשׁ אַתָּה • בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ
הָאֵל (נש"ס המלך) הַקָּדוֹשׁ :

(*) קדושה לש"ץ.

כָּתַר יִתְּנוּ לָךְ יְיָ אֱלֹהֵינוּ מְלָאכִים הַמוֹנִי מַעֲלָה עִם עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל
קְבוּצֵי מִטָּה : יַחַד כָּלָם קִדְּשָׁה לָךְ יִשְׁלֵשׁוּ • כְּדָבָר הָאֲמֹר עַל-
יַד נְבִיאָךְ וְקָרָא זֶה אֶל-זֶה וְאָמַר :

ס' קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ יְיָ צְבָאוֹת מְלֵא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ :
ס"ז כְּבוֹדוֹ מְלֵא עוֹלָם מִשְׁרָתוֹ שׂוֹאֲלִים זֶה לָזֶה אֵיזָה מְקוֹם כְּבוֹדוֹ
לְהַעֲרִיצוֹ לְעִמָּתָם מִשְׁבָּחִים וְאוֹמְרִים :

קו"ס בָּרוּךְ כְּבוֹד יְיָ מִמְּקוֹמוֹ :

ס"ז מִמְּקוֹמוֹ הוּא יִפֵּן בְּרַחֲמָיו לְעַמּוֹ וַיַּחֲזֶן עִם הַמִּיַּחֲדִים שְׁמוֹ עָרַב
וּבִקֵּר בְּכָל יוֹם תָּמִיד פַּעַמִּים בְּאַהֲבָה שָׁמַע אוֹמְרִים :

קו"ס שָׁמַע יִשְׂרָאֵל יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֶחָד :

ס"ז הוּא אֱלֹהֵינוּ • הוּא אָבִינוּ • הוּא מְלִכֵנוּ • הוּא מוֹשִׁיעֵנוּ • וְהוּא
יוֹשִׁיעֵנוּ וַיַּגְאֵלֵנוּ שְׁנִית וַיִּשְׁמִיעֵנוּ בְּרַחֲמָיו לְעֵינֵי כָּל חַי לֵאמֹר הֵן
גָּאֻלְתִּי אֶתְכֶם אַחֲרִית כִּרְאִשִּׁית לְהִיּוֹת לָכֶם לֵאלֹהִים :

קו"ס אֲנִי יְיָ אֱלֹהֵיכֶם :

ליו"ט אֲדִיר אֲדִירֵנוּ יְיָ אֲדוֹנֵינוּ מָה אֲדִיר שְׁמֶךָ בְּכָל-הָאָרֶץ • וְהָיָה
יְיָ לְמֶלֶךְ עַל כָּל-הָאָרֶץ בַּיּוֹם הַהוּא יְהִיָּה יְיָ אֶחָד וְשְׁמוֹ אֶחָד :
ס"ז וּבִדְבָרֵי קִדְּשָׁה כְּתוּב לֵאמֹר :

קו"ס יְמִלֶךְ יְיָ לְעוֹלָם אֱלֹהֶיךָ צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר יְהִלְלוּךָ :

ס"ז לְדֹר וָדֹר נִגִּיד גְּדֻלָּתְךָ וּלְנִצָּח גִּצְחִים קִדְּשָׁתְךָ נִקְדִּישׁ • וְשִׁבְחָךְ
אֱלֹהֵינוּ מִפִּינוּ לֹא יִמוּשׁ לְעוֹלָם וָעֶד כִּי אֵל מֶלֶךְ גָּדוֹל וְקָדוֹשׁ אַתָּה •
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הָאֵל (נש"ס המלך) הַקָּדוֹשׁ :

מוסף לשבת צג

(*) תִּכְנֹת שַׁבַּת רָצִית קִרְבָּנוֹתֶיהָ. צוֹיֵת
פְּרוּשֵׁיהָ עִם סְדוּרֵי נִסְכֶּיהָ. מַעֲנִיָּה לְעֶלֶם
כְּבוֹד יִנְחֲלוּ. טוֹעֲמִיהָ חַיִּים זָכוּ. וְגַם
הָאֱהָבִים דְּבָרֶיהָ. גִּדְּלָה בַּחֲרוּ. אִזּוּ מִסִּינֵי
נִצְטוּ עָלֶיהָ. וְתִצּוּנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ. לְהַקְרִיב
בָּהּ קִרְבֵּן מוֹסֵף שַׁבַּת כְּרָאוּי †

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֵהֶי
אֲבוֹתֵינוּ שְׁתַּעֲלֵנוּ בְּשִׂמְחָה לְאַרְצֵנוּ.
וְתִטְעֵנוּ בְּגִבּוֹלֵנוּ. וְשֵׁם נַעֲשֶׂה לְפָנֶיךָ
אֶת־קִרְבָּנוֹת חוֹבוֹתֵינוּ. תְּמִידִים כְּסֻדְרָם
וּמוֹסָפִים כְּהִלְכָתָם. וְאֶת־מוֹסֵף יוֹם
הַשַּׁבָּת הַזֶּה. נַעֲשֶׂה וְנִקְרִיב לְפָנֶיךָ

לשבת ראש חדש

(*) אֵתָה יִצְרָת עוֹלָמְךָ מִקֶּדֶם כְּלִית מְלֹאכְתְּךָ בַּיּוֹם
הַשְּׁבִיעִי אֶהְבֵּת אוֹתָנוּ וְרָצִית בָּנוּ וְרוֹמַמְתָּנוּ מִכָּל־
הַלְשׁוֹנוֹת וְקִדְשָׁתָנוּ בְּמִצּוֹתֶיךָ וְקִרְבָּתָנוּ מִלְּפָנֶיךָ
לְעִבּוּדְתְּךָ וְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ עָלֵינוּ קִרְאָתָּהּ. וְתִתֵּן
לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה שְׁבֻתוֹת לְמִנוּחָה וְרֵאשֵׁי הַדָּשִׁים
לְכַפָּרָה. וְלִפִּי שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ אֲנַחְנוּ וְאֲבוֹתֵינוּ חֲרָבָה
עִירָנוּ וְשָׁמַם בֵּית מִקְדָּשֵׁנוּ וְגָלָה יְקָרָנוּ וְנָטַל כְּבוֹד
מִבֵּית חַיֵּינוּ. וְאִין אֲנַחְנוּ יְכוּלִים לַעֲשׂוֹת חוֹבוֹתֵינוּ
בְּבֵית בְּחִירְתְּךָ בְּבֵית הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ שֶׁנִּקְרָא שִׁמְךָ

בְּאַהֲבָה בְּמִצֻּת רְצוֹנָךְ • כִּמּוֹ שְׁכַתְּבָת
עָלֵינוּ בְּתוֹרָתְךָ עַל־יְדֵי מַשָּׁה עֲבָדְךָ מִפִּי
כְּבוֹדְךָ כְּאַמּוֹר •

וּבְיוֹם הַשַּׁבָּת שְׁנֵי־כָבָשִׁים בְּנֵי־שָׁנָה
תְּמִימִם וְשְׁנֵי עֲשָׂרָנִים סֵלֶת מְנַחָה בְּלוּלָה
בְּשֶׁמֶן וְנִסְכּוֹ • עֲלֵת שַׁבָּת בְּשַׁבָּתוֹ • עַל־
עֲלֵת הַתְּמִיד וְנִסְכָּה •

יִשְׁמַחוּ בְּמַלְכוּתְךָ • שׁוֹמְרֵי שַׁבָּת וְקוֹרְאֵי
עֲנֵג • עִם אֶמְקַדְשֵׁי שְׁבִיעֵי • כָּלָם יִשְׁבְּעוּ
וְיִתְעַנְּנוּ מִשׁוֹבָבְךָ • וּבְשִׁבְעֵי רְצִיחַ־בּוֹ

לשבת ראש חדש

עָלֵינוּ מִפְּנֵי הַיָּד הַשְּׁלוּחָה בְּמִקְדָּשְׁךָ • יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ
יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁתַּעֲלֵנוּ בְּשִׁמְחָה לְאַרְצֵנוּ
וְתַטְעֵנוּ בְּגִבּוּלֵנוּ וְשָׂם נַעֲשֶׂה לְפָנֶיךָ אֶת קָרְבָּנוֹת
חֻבּוֹתֵינוּ תְּמִידִים כְּסֹדְרָם וּמוֹסָפִים כְּהַלְכָתָם • וְאֶת
מוֹסָפֵי יוֹם הַשַּׁבָּת הַזֶּה וְיוֹם רֵאשִׁי הַחֹדֶשׁ הַזֶּה נַעֲשֶׂה
וְנִקְרִיב לְפָנֶיךָ בְּאַהֲבָה בְּמִצֻּת רְצוֹנָךְ כִּמּוֹ שְׁכַתְּבָת
עָלֵינוּ בְּתוֹרָתְךָ עַל־יְדֵי מַשָּׁה עֲבָדְךָ מִפִּי כְּבוֹדְךָ כְּאַמּוֹר •
וּבְיוֹם הַשַּׁבָּת שְׁנֵי־כָבָשִׁים בְּנֵי־שָׁנָה תְּמִימִם וְשְׁנֵי
עֲשָׂרָנִים סֵלֶת מְנַחָה בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן וְנִסְכּוֹ • עֲלֵת
שַׁבָּת בְּשַׁבָּתוֹ עַל־עֲלֵת הַתְּמִיד וְנִסְכָּה • וְזֶה קָרְבַּן
שַׁבָּת וְקָרְבַּן הַיּוֹם כְּאַמּוֹר •

וְקִדְשָׁתוּ. חֲמִידַת יָמִים | אוֹתוֹ קָרָאתָ. זָכַר
לַמַּעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית :

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ רָצָה בְּמִנוּחָתֵנוּ קִדְּשָׁנוּ
בְּמַצּוֹתֶיךָ וְתַן חֵלְקֵנוּ בְּתוֹרָתְךָ שִׁבְעֵנוּ מִטּוֹבָךָ וְשִׁמְחֵנוּ
בִּישׁוּעָתְךָ וְטַהֵר לִבֵּנוּ לְעִבְדֶּךָ בְּאַמֶּת וְהִנְחֵילֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן שִׁבַּת קִדְּשֶׁךָ. וַיְנוּחוּ בּוֹ יִשְׂרָאֵל
מִקִּדְּשֵׁי שִׁמְךָ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מִקִּדְּשֵׁי הַשַּׁבָּת :

רצה

לשבת ראש חדש

וּבְרֵאשֵׁי הַדְּשִׁיכֶם תִּקְרִיבוּ עֲלֶיהָ לֵי פָרִים בְּנֵי-בָקָר
שְׁנַיִם וְאֵיל אֶחָד כִּבְשִׁים בְּנֵי-שָׁנָה שִׁבְעָה תְּמִימִם :
וּמִנְחָתָם וְנִסְכֵּיהֶם כַּמִּדְּבָר שֶׁלֹּשָׁה עֶשְׂרֹנִים לִפְרֹ
וּשְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים לְאֵיל וְעֶשְׂרוֹן לִכְבֶּשׂ וַיֵּין כְּנִסְכּוֹ וְשַׁעִיר
לִכְפֹּר וּשְׁנֵי תְּמִידִים כֹּהֲלִכְתָּם :

יִשְׁמְחוּ בְּמַלְכוּתְךָ שׁוֹמְרֵי שַׁבָּת וְקוֹרְאֵי עֲנֵג עִם מִקִּדְּשֵׁי שְׁבִיעִי.
כֻּלָּם יִשְׁבְּעוּ וַיִּתְעַנְּגוּ מִטּוֹבָךָ. וּבְשִׁבְעֵי רָצִיתָ בּוֹ וְקִדְּשָׁתוּ חֲמִידַת
יָמִים אֹתוֹ קָרָאתָ. זָכַר לַמַּעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית :

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ רָצָה בְּמִנוּחָתֵנוּ וְחִדְּשׁ עָלֵינוּ
בְּיוֹם הַשַּׁבָּת הַזֶּה אֶת-הַחֹדֶשׁ הַזֶּה לְטוֹבָה וּלְבָרָכָה.
לְשִׁשּׁוֹן וּלְשִׁמְחָה. לִישׁוּעָה וּלְנַחֲמָה. לְפִרְנָסָה
וּלְכִלְכָּלָה. לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם. לְמַהֲלֵל חֲטָא וְדִסְלִיחַת
עוֹן (נִשְׁכַּח הַעֲבוֹר וּלְכַפֵּר פֶּשַׁע) : כִּי בַעֲמֶךָ יִשְׂרָאֵל בְּחִרְתָּ
מִכָּל הָאֻמוֹת. וְשִׁבַּת קִדְּשֶׁךָ לָהֶם הוֹדַעְתָּ וְחִקִּי רָאִשִׁי
חֲדָשִׁים לָהֶם קָבַעְתָּ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מִקִּדְּשֵׁי הַשַּׁבָּת
וְיִשְׂרָאֵל וְרֵאשֵׁי חֲדָשִׁים :

רצה

מוסף לשבת

רצה יי אלהינו בעמך ישראל ובתפלתם. והשב
את העבודה לדביר ביתך. ואשי ישראל ותפלתם
באהבה תקבל ברצון ותהי לרצון תמיד עבודת
ישראל עמך:

ותחזינה עינינו בשובך לציון ברחמים. ברוך
אתה יי המחזיר שכינתו לציון:

וועהרענד דער חזן דיעזעס זאגט:

זאגט קהל מוידים דרבנן.

מוידים אנחנו לך שאתה
הוא יי אלהינו ואלהי
אבותינו לעולם ועד. צור
חיינו מגן ישענו. אתה הוא
לדור ודור נודה לך וגם פאר
תהלתך. על חיינו המסורים
בידך. ועל נשמותינו
הפקודות לך. ועל נפיק
שבכל יום עמנו. ועל
נפלאותיך ומובותיך שבכל יום
ערב ובקר וצהרים.
השוב כי לא כלו רחמיה. והמרחם כי לא תמו חסדיך.
מעולם קוינו לך:

אן שבת חנוכה ווירד היער על הנסים נעזאגט עאן זייטע ליג.

ועל כלם יתברך ויתרומם שמך מלכנו תמיד
לעולם ועד:

עס'ם ובתוב לחיים טובים כל בני בריתך:

וכל החיים יורוך סלה. ויהללו את שמך באמת.

מוסף לשבת צה

ה'אל ישועתנו ועזרתנו סלה. ברוך אתה יי הטוב
שמך ולך נאה להודות:

חזן אלהינו ואלהי אבותינו ברכנו בברכה המושלשת בתורה
הפתובה על ידי משה עבדך האמורה מפי אהרן ובניו כהנים.
עם קדושה פאמור: וברכה יי ושמך: יאר יי פניו אליך ויחנך:
ישא יי פניו אליך וישם לך שלום:

שים שלום טובה וברכה חן וחסד ורחמים. עלינו
ועל כל ישראל עמך. ברכנו אבינו כלנו כאחד באור
פניך. כי באור פניך נתת לנו יי אלהינו תורת חיים
ואהבת חסד. וצדקה וברכה ורחמים וחיים ושלום.
וטוב בעיניך לברך את עמך ישראל בכל עת ובכל
שעה בשלומך:

כ"ח בספר חיים ברכה ושלום ופרנסה טובה נזכר ונכתב לפניך
אנחנו וכל עמך בית ישראל לחיים מזבים ולשלום. ברוך
אתה יי עשה השלום:

ברוך אתה יי המברך את עמו ישראל בשלום:

אלהי נצור לשוני מרע ושפתי מדבר מרמה ולמקללי נפשי
תדום. ונפשי כעפר לכל תהיה. פתח לבי בתורתך ובמצותיך
תרהוק נפשי. וכל החושבים עלי דעה. מהרה הפר עצתם.
וקלקל מחשבתם. עשה למען שמך. עשה למען ימינה. עשה
למען קדשתך. עשה למען תורתך. למען יחלצון ידידיך. הושיעה
ימינה וענני: יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי:
עשה שלום במרומינו הוא יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל
נאמרו אמן:

יהי רצון לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שיבנה בית
המקדש במהרה בימינו ונתן חלקנו בתורתך: ושם נעבדך

בִּירְאָה פִּימִי עוֹלָם וּבְשָׁנִים קְדֻמוֹנִיּוֹת: וְעֶרְבָה לִי מִנַּחַת יְהוּדָה
וִירוּשָׁלַיִם פִּימִי עוֹלָם וּבְשָׁנִים קְדֻמוֹנִיּוֹת:

דער חזן ווערערהאלט דיא תפלה מיט דער קדושה, קדיש מיט תתקבל, דאן ווירד
אין באלהינו געזאגט.

קוה אל יי חזק ויאמץ לבך וקוה אל יי אין קדוש כיי כי אין בלתך ואין צור
באלהינו כי מי אלוה מבלעדו יי ומי צור זולתי אלהינו:

אֵין בִּאלֹהֵינוּ. אֵין בְּאֲדוֹנֵינוּ. אֵין בְּמַלְכֵנוּ.
אֵין בְּמוֹשִׁיעֵנוּ: מִי בִּאלֹהֵינוּ. מִי בְּאֲדוֹנֵינוּ.
מִי בְּמַלְכֵנוּ. מִי בְּמוֹשִׁיעֵנוּ: נוֹדָה לֵאלֹהֵינוּ.
נוֹדָה לְאֲדוֹנֵינוּ. נוֹדָה לְמַלְכֵנוּ. נוֹדָה
לְמוֹשִׁיעֵנוּ: בָּרוּךְ אֱלֹהֵינוּ. בָּרוּךְ אֲדוֹנֵינוּ.
בָּרוּךְ מַלְכֵנוּ. בָּרוּךְ מוֹשִׁיעֵנוּ: אַתָּה הוּא
אֱלֹהֵינוּ. אַתָּה הוּא אֲדוֹנֵינוּ. אַתָּה הוּא
מַלְכֵנוּ. אַתָּה הוּא מוֹשִׁיעֵנוּ: אַתָּה הוּא
שֶׁהַקָּטִירוֹ אֲבוֹרֵינוּ לְפָנֶיךָ אֶת קְטֹרֶת
הַסָּמִים:

פִּטּוֹם הַקְטֹרֶת הַצָּרִי וְהַצֶּפֶרֶן וְהַחֲלִבָּה
וְהַלְבֹנָה. מִשְׁקַל שְׁבַעִים שְׁבַעִים מָנָה:
מִרוֹקְצִיעָה. שְׁבֹלֶת נֶרְדִּי וְכֶרֶם. מִשְׁקַל
שִׁשָּׁה עָשָׂר. שִׁשָּׁה עָשָׂר מָנָה. הַקֶּשֶׁט
שְׁנַיִם עָשָׂר. וְקְלוֹפָה שְׁלֹשָׁה. וְקִנְמוֹן
תְּשַׁעַה. בִּרְיֹת כֶּרְשִׁינָה תְּשַׁעַה קֶבֶץ: יֵין
קֶפֶרִיסִין סֵאִין תֵּלְתָא וְקֶבֶץ תֵּלְתָא. וְאֵם

אין לו יין בקפריסין. מביא חמר חורין
 עתיק: מלח סדומית רובע הקב. מעלה
 עשן כל שהוא: רבי נתן אומר אף כפת
 הירדן כל שהוא. ואם נתן בה דבש
 פסלה. אם חסר אחת מכל סמניה חיב
 מיתה: רבן שמעון בן גמליאל אומר.
 הצרי אינו אלא שרק הנוטף מעצי הקטף.
 ברית פרשינה ששפין בה את הצפורן
 כדי שתהא נאה: יין בקפריסין ששורין בו
 את הצפורן כדי שתהא עזה: והלא מי
 רגלים יפין לה. אלא שאין מכניסין מי
 רגלים בעזרה מפני הכבוד:

השיר שהלויים היו אומרים בבית המקדש: ביום
 הראשון היו אומרים. ליי הארץ ומלואה תבל ויושבי
 בה: בשני היו אומרים. גדול יי ומהלל מאד בעיר
 אלהינו הרקדשו: בשלישי היו אומרים. אלהים
 נצב בעדת אל בקרב אלהים ישפוט: ברביעי היו
 אומרים. אל נקמות יי אל נקמות הופיע: בחמישי
 היו אומרים הרנינו לאלהים עוזנו הריעו לאלהי יעקב:
 בששי היו אומרים. יי מלך גאות לבש לבש יי עז
 התאזר אף תכונת בל בל תמוט: בשבת היו אומרים.
 מזמור שיר ליום השבת: מזמור שיר לעתיד לבא.
 ליום שכלו שבת ומנוחה לחיי העולמים:

אמר רבי אליעזר אמר רבי חנינא תלמידי חכמים מרבים
שלום בעולם. שנאמר וכל בניה למודי יי ורב שלום בניה : אל
תקרא בניה אלא בניה : שלום רב לאוהבי תורתך ואין למו
מבשול : יהי שלום בחילך שלום בארמנותיך למען אחי ורעי
אברהם נא שלום בך : למען בית יי אלהינו אבקשה טוב לך : יי
עז לעמו יתן יי ויברך את עמו בשלום :

סאן ואנא עלינו וייטע 44, מזמור שיר ליום השבת וייטע 18, דאן שיר היחוד.

שיר היחוד לשבת

אז ביום השביעי נחת. יום השבת על פן ברכת :
ועל כל פועל תהלה ערוכה. חסידך בכל עת יברכוכה :
ברוך יי יוצר כלם. אלהים חיים ומלך עולם :
כי מעולם על עבדיך. רוב רחמיה וחסדיך :
ובמצרים החלות. להודיע כי מאד געלית :
על כל אלהים בעשות ביהם. שפטים גדלים ובאלהיהם :
בבקעך ים סוף עמך ראו. יד הגדולה וייראו :
נהגת עמך לעשות לך. שם תפארת להראות גדלך :
ודברת עמם מן השמים. וגם העבים נטפו מים :
ידעת לבתם במדבר. בארץ ציה איש לא עבר :
תתה לעמך דגן שמים. וכעפר שאר ומצור מים :
תגרש גוים רבים עמים. יירשו ארצם ועמל לאמים :
בעבור ישמרו חקים ותורות. אמרות יי אמרות טהורות :
ויתעדנו במרעה שמן ומחלמיש צור פלגי שמן :
בנוחם בנו עיר קדשך. ויפארו בית מקדשך :
ותאמר פה אשב לאורך. ימים צדה בך אברך :
כי שם יזבחו זבחי צדק. אף כהניך ילבושו צדק :
ובית הלוי נעימות יזמרו. לך יתרועעו אף ישירו :

שיר היחוד לשבת

בית ישראל ויראי יי. יכבדו ויודו שמך יי :
 הטיבות מאד לראשונים. כן תטיב גם לאחרונים :
 יי תשיש נא עלינו. כפאשר ששפת על אבותינו :
 אותנו להרבות ולהטיב. ונודה לך לעולם פי תטיב :
 יי תבנה עירך מהרה. פי עליה שמך נקרא :
 וקרן דוד תצמיח בה. ותשבון לעולם יי בקרבה :
 ובחי צדק שמך נזבחה. וכימי קדם תערב מנחה :
 וברך עמך באור פניך. פי חפצים לעשות רצונך :
 וברצונך תעשה חפצנו. הבט נא עמך כלנו :
 בחרתנו להיות לך לעם סגולה. על עמך ברכתך סלה :
 ותמיד נספר תהלתך. ונהלל לשם תפארתך :
 ומברכתך עמך יבורך. פי את כל אשר תברך מבורך :
 ואני בעודי אהללה בוראי. ואברככה כל ימי צבאי :
 יהי שם יי מבורך לעולם. מן העולם ועד העולם :
 פפתוב ברוך יי אלהי ישראל מן העולם ועד העולם. ויאמרו
 כל העם אמן והלל ליי : ענה דניאל ואמר להוה שמה די אלהא
 מברך מן עלמא ועד עלמא די חכמתא וגבורתא די לה היא :
 ונאמר ויאמרו הלויים ישוע וקדמיאל בני חשבניה שרביה הודיה
 שבניה שתחיה קומו ברכו את יי אלהיכם מן העולם עד העולם
 ויברכו שם כבודך ומרומם על כל ברכה ותהלה : ונאמר ברוך
 יי אלהי ישראל מן העולם ועד העולם ואמר כל העם אמן הללויה :
 ונאמר ויברך דוד את יי לעיני כל הקהל ויאמר דוד. ברוך אתה
 יי אלהי ישראל אבינו מעולם ועד העולם :

שיר הכבוד

אנעים ומירות ושירים אארוג. פי אליך נפשי תערוג :
 נפשי חמדה בצל ידך. לדעת כל רז סודך :

מִי רְבִירִי בְּכֹדֶךָ. הוֹמָה לְבִי אֶל הוֹדֶיךָ :
עַל בֶּן אֲדָבָר בְּךָ נִכְבְּדוֹת. וְשִׁמָּה אֲכַבֵּד בְּשִׁירֵי יְדִידוֹת :
אֲסַפְּרָה כְּבוֹדְךָ וְלֹא רֵאִיתִיךָ. אֲדַמָּה אֲכַנֶּךָ וְלֹא יִדְעֶתִיךָ :
בִּיד נְבִיאָךָ בְּסוֹד עֲבָדֶיךָ. דְּפִית הָדָר כְּבוֹד הוֹדְךָ :
גִּדְלָתְךָ וְגִבּוֹרֶתְךָ. כִּנּוּ לְתַקָּה פִּעֲלָתְךָ :
דָּמוּ אוֹתְךָ וְלֹא כָּסִי יִשֶּׁה. וַיִּשְׁוֹהָ לְסִי מַעֲשִׂיךָ :
הַמְשִׁילוֹךָ בְּרוֹב חַיּוֹנוֹת. הִנֵּךְ אֶחָד בְּכָל הַמִּיּוֹנוֹת :
וַיַּחֲזֵי בְךָ זִקְנָה וּבַחֲרוֹת. וַיִּשְׁעֶר רֹאשְׁךָ בְּשִׁיבָה וּשְׁחָרוֹת :
זִקְנָה בְּיוֹם דִּין וּבַחֲרוֹת בְּיוֹם קֶרֶב. כָּאִישׁ מִלְחָמוֹת
יָדָיו לֹא רַב :
חֲבֵשׁ כּוֹבֵעַ יִשְׁוֶעָה בְּרָאשׁוֹ. הוֹשִׁיעָה לוֹ יָמֵינוּ וְזֹרַע קִדְשׁוֹ :
טָלְלֵי אוֹרוֹת רֹאשׁוֹ נִמְלָא. וְקִנְצוֹתָיו רְסִיסֵי לֵילָה :
יִתְפָּאֵר בִּי כִּי חֵסֶן בִּי. וְהוּא יִהְיֶה לִּי לְעֹמֶרֶת צָבִי :
כִּתְּם טָהוֹר פֶּזֶז דְּמוֹת רֹאשׁוֹ. וְחַק עַל מִצַּח כְּבוֹד שֵׁם
קִדְשׁוֹ :
לָחֵן וּלְכָבוֹד צָבִי תִּפְאָרָה. אֲמַתּוֹ לוֹ עֲמָרָה עֲמָרָה :
מַחְלָפוֹת רֹאשׁוֹ כְּבִימֵי בַחֲרוֹת. קִנְצוֹתָיו תִּלְתָּלִים
שְׁחֹרוֹת :
גִּוָּה הַצֶּדֶק צָבִי תִּפְאָרָתוֹ. יַעֲלֶה נָא עַל רֹאשׁ שְׁמִיחָתוֹ :
סִגְלָתוֹ תִּהְיֶה בִּידּוֹ עֲמָרָת. וַצִּנִּיף מְלוּכָה צָבִי תִּפְאָרָת :
עֲמוּסִים נִשְׁאָם עֲמָרָת עֲנָדָם. מֵאֲשֶׁר יִקְרוּ בְּעֵינָיו כְּבָדָם :
פִּיאָרוֹ עָלַי וּפִיאָרִי עָלָיו. וְקָרֹב אֵלַי בְּקִרְאִי אֵלָיו :
צַח וְאֲדוֹם לְלַבוֹשׁ אֲדוֹם. פִּוְרָה בְּדָרְכוֹ כְּבוֹאוֹ מֵאֲדוֹם :
קִשֶּׁר תִּסְלִין הִרְאָה לְעֵנָו. תִּמְוִינָת יְיָ לִנְגִיד עֵינָיו :
רוֹצֶה בְּעַמּוֹ עֲנֻיִם יִפְאֵר. יוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת בָּם לְהִתְפָּאֵר :

שיר הכבוד צח

ראש דְּבָרְךָ אֵמֶת קוֹרֵא מֵרֹאשׁ. דוֹר וָדוֹר עִם דּוֹרְשֶׁךָ
דְּרוֹשׁ:

שִׁית הַמֶּזֶן שִׁירִי נָא עָלֶיךָ. וְרָנִיתִי תִקְרַב אֵלֶיךָ:
תְּהַלֵּלְתִּי תְהִי לְרֹאשְׁךָ עֲמֻדָּת. וְתִפְלֵלְתִי תִכּוֹן קְטוֹרֶת:
תִּיקַר שִׁירְךָ רֶשֶׁת בְּעֵינַיִךְ. כִּשְׁיֵיר יוֹשֵׁר עַל קַרְבְּנֶיךָ:
בִּרְכָתִי תַעֲלֶה לְרֹאשׁ מִשְׁבִּיר. מְחוֹלֵל וּמוֹלִיד צְדִיק
כְּבִיר:

וּבִבְרָכָתִי תִנְעֲנַע לִי רֹאשׁ. וְאוֹתָהּ קַח לָךְ כְּבָשִׁים רֹאשׁ:
יַעֲרֹב נָא שִׁיחִי עָלֶיךָ. כִּי נִפְשִׁי תַעֲרוֹג אֵלֶיךָ:
לָךְ יי הַגְדוּלָּה וְהַגְבוּרָה וְהַתְפָּאָרֶת וְהַנִּצָּח וְהַהוֹד כִּי כָל בְּשָׁמִים
וּבָאָרֶץ: לָךְ יי הַמְּלָכָה וְהַמִּתְנַשֵּׂא לְכָל לְרֹאשׁ:

סדר תקוני שבת

ביום השנה קודם סעודת ספרית שהוא לעמיקא קדישא ילמד זה:

פירק ט א אָמַר רַבִּי עֲקִיבָא מִנֵּין לַעֲבוּדָת פּוֹכְבִּים שְׁמִמְמָאָה
בְּמִשְׁאָה בְּגָדָה. שְׁנֵאמַר תּוֹרֵם כְּמוֹ דָּוָה. יָצָא תֹאמַר לוֹ. מַה גָּדָה
מִמֶּמְסָאָה בְּמִשְׁאָה אִף עֲבוּדָת פּוֹכְבִּים מִמֶּמְסָאָה בְּמִשְׁאָה: ב מִנֵּין
לְסַפִּינָה שֶׁהִיא טְהוֹרָה. שְׁנֵאמַר דֶּרֶךְ אֱנִיָּה בְּלִבָּיָם: מִנֵּין לַעֲרוּגָה
שֶׁהִיא שְׂשֹׂה סְפָחִים עַל שְׂשֹׂה מְסָחִים שְׁזוּרְעִין בְּתוֹכָהּ חֲמִשָּׁה
זָרְעוֹנִין. אַרְבַּע בְּאַרְבַּע רוּחוֹת הָעֲרוּגָה וְאַחַת בְּאַמְצֵעַ. שְׁנֵאמַר
כִּי כְּאֶרֶץ תּוֹצִיא צִמְחָה וּבִנְיָה זְרוּעֶיהָ תִצְמִיחַ. זָרְעָהּ לֹא נֶאמַר
אֶלָּא זְרוּעֶיהָ: ג מִנֵּין לַפּוֹלָטָה שֶׁבֵּבֶת זָרַע בֵּינָם הַשְּׁלִישִׁי שֶׁהִיא
מִמְסָאָה. שְׁנֵאמַר הֵיוּ נְכוּנִים לְשִׁלְשֶׁת יָמִים. מִנֵּין שְׁמִרְחִיצִין אֶת
הַמִּלָּה בֵּינָם הַשְּׁלִישִׁי שֶׁחָל לַהֲיוֹת בְּשַׁבָּת. שְׁנֵאמַר וַיְהִי בֵּינָם
הַשְּׁלִישִׁי בְּהֵיוֹתָם כּוֹאֲבִים. מִנֵּין שְׁקוּטְרִין לְשׁוֹן שֶׁל זְהוּרִית בְּרֹאשׁ
שׁוּעִיר הַמִּשְׁתַּלַּח. שְׁנֵאמַר אִם יִהְיוּ חֲמֵאִיכֶם כַּשְׁנִים בִּישְׁלָג יִלְבִּינוּ:
ד מִנֵּין לְסִיכָה שֶׁהִיא כְּשֶׁתִּידָה בֵּינָם הַקְּפָרִים. אִף עַל פִּי שְׁאִין

ר' אבהו ל' דבר זכר ל' דבר. שנאמר ותבא פמים בקרבנו וכשמן
בעצמותיו: ה' המוציא עצים כדי לבשל ביצה קלה. תבלין כדי
לתבל ביצה קלה מצטרפין זה עם זה. קליפי אגוזים. קליפי
רמונים. איסמים וסואה. כדי לצבוע בהן בגד קטן בסבכה. מי
רגלים. נתר. ובורית. קמוליא. ואשלג. כדי לכבס בהן בגד
קטן בסבכה. רבי יהודה אומר כדי להעביר על הכתם: ופלפלת
כל שהוא ועטרן כל שהוא. מיני בשמים ומיני מתכות כל שהן.
מאבני המזבח ומעפר המזבח. מקק ספרים ומקק מטפחותיהם
כל שהוא. שמצניעים אותן לגנון. רבי יהודה אומר אף המוציא
משמשי עבודת אלילים כל שהוא. שנאמר ולא ידבק בידך
מאומה מן החרם: ו המוציא קפת הרוכלין אף על פי שיש בה
מינן הרבה אינו חייב אלא חטאת אחת. זרעוני גנה פחורת
מבגרוגרת. רבי יהודה בן בתירה אומר חמשה. זרע קשואין
שנים. זרע דלועין שנים. זרע פול המצרי שנים. חגב חי מדור
כל שהוא. מת כגרוגרת. צפורת כרמים בין חיה בין מתה כל
שהוא שמצניעין אותה לרפואה. רבי יהודה אומר אף המוציא
חגב חי טמא כל שהוא שמצניעין אותו לקמן לשחוק בו:

פ"ק: א המצניע לזרע ולדונמא ולרפואה והוציא בשבת חייב
בכל שהוא. וכל אדם אין חייב עליו אלא פשיעורו חזר והכניסו
אינו חייב אלא פשיעורו: ב המוציא אוכלין ונתנן על האסקופה
בין שחזר והוציאן בין שהוציאן אחר פטור מפני שלא עשה
מלאכתו בבת אחת. קפה שהיא מלאה פירות ונתנה על
האסקופה החיצונה אף על פי שרוב הפירות מבחוץ פטור עד
שיוציא את כל הקפה: ג המוציא בין בימינו בין בשמאלו בתוך
חיקו או על פתיפי חייב. שכן משא בני קהת. לאחר ידו ברגלו
בפיו ובמרסקו באזנו ובשערז ובפונדתו ופיה למטה בין פונדתו
לחלוקו ובשפת חלוקו במגעלו בסנדלו פטור שלא הוציא בדרך
המוציאין: ד המתכוין להוציא לפניו ובא לו לאחריו פטור.
לאחריו ובא לו לפניו חייב. באמת אמרו האשה החונקת בסינר

בין מלפניה ובין מלאחריה חייבת שכן ראוי להיות חוזר. רבי יהודה אומר אף מקבלי פתקין: ה המוציא כפר לרשות הרבים. חייב. הוציאוהו שנים פטורין. לא יכול אחד להוציאו והוציאוהו שנים חייבים. ורבי שמעון פוטר. המוציא אוכלין פחות מכשיעור בכלי פטור אף על הפלי שהפלי מפילה לו. את החי במטה פטור אף על המטה שהמטה מפילה לו. את המטה במטה חייב. וכן פוית מן המטה וכוית מן הגבילה וכעדשה מן השרץ חייב. ורבי שמעון פוטר: ו הנוטל צפרניו זו בזו או בשיניו וכן שערו וכן שפמו וכן זקנו וכן הגודלת וכן הכוחלת וכן הפוקסת רבי אליעזר מחייב. וחכמים אוסרין משום שבות. התולש מעציץ נקוב חייב. ושאינו נקוב פטור. ורבי שמעון פוטר בזה ובזה:

ס"ק י"א א הזורק מרשות היחיד לרשות הרבים מרשות הרבים לרשות היחיד חייב. מרשות היחיד לרשות היחיד ורשות הרבים באמצע. רבי עקיבא מחייב וחכמים פוטרין: ב פיצד. שתי גוזמאות זו פנגד זו ברשות הרבים המושיט והזורק מזו לזו פטור. היו שתיהן בדיוטא אחת המושיט חייב והזורק פטור. שפק היתה עבודת הלויים. שתי עגלות זו אחר זו ברשות הרבים מושיטין הקרשים מזו לזו אבל לא זורקין. חולית הבזר והפלע שהן גבוהים עשרה ורחקן ארבע הנוטל מהן והנותן על גבן חייב פחות מכן פטור: ג הזורק ארבע אמות פחות למעלה מעשרה מפחים פזורק באויר. למטה מעשרה מפחים פזורק בארץ. הזורק בארץ ארבע אמות חייב. זרק לתוך ארבע אמות ונתגלגל חוץ לארבע אמות פטור. חוץ לארבע אמות ונתגלגל לתוך ארבע אמות חייב: ד הזורק בים ארבע אמות פטור. אם היה רקק מים ורשות הרבים מהלכת בו. הזורק לתוכו ארבע אמות חייב. ובמה הוא רקק מים פחות מעשרה מפחים. רקק מים ורשות הרבים מהלכת בו הזורק בתוכו ארבע אמות חייב: ה הזורק מן הים ליבשה ומן היבשה לים ומן הים לספינה ומן הספינה לים ומן הספינה לתבירתה פטור. ספינות קשורות זו בזו ממלמלין מזו

לזו אם אינן קשורות אף על פי שמוקפות אין ממלמלין מוז לזו :
ו הוזרק וגזפר לאחר שיצתה מידו קלטה אחר קלטה בלב או
שנשרפה פטור. זרק לעשות חבורה בין באדם ובין בבהמה
וגזפר עד שלא נעשית חבורה פטור. זה הכלל כל חיבי חטאות
אינן חייבין עד שתהא תחלתן וסופן שגגה. תחלתן שגגה וסופן
זדון תחלתן זדון וסופן שגגה פטורין עד שתהא תחלתן וסופן
שגגה :

סיק יב א הבונה במה יבנה ויהא חייב. הבונה כל שהוא ודמסתת
והמכה בפטיש ובמעצד הקודח כל שהוא חייב. זה הכלל כל
העושה מלאכה ומלאכתו מתקיימת בשבת חייב. רבן שמעון בן
גמליאל אומר אף המכה בקורנס על הסדן בשעת מלאכה חייב
מפני שהוא במתקן מלאכה : ב החורש כל שהוא המנפש
והמקרים והמורד כל שהוא חייב. המלקט עצים אם לתקן כל
שהן אם להשיק בדי לבשל ביצה בקלה. המלקט עשבים אם לתקן
כל שהוא אם לבהמה במלא פי הגדי : ג הפותב שתי אותיות
בין בימינו ובין בשמאלו בין משם אחד בין משתי שמות בין
משתי סמנינות בכל לשון חייב. אמר רבי יוסי לא חייבו שתי
אותיות אלא משום רושם. שפך היו פותבין על קרשי המשכן
לידע איזו בן זוגו. אמר רבי מצינו שם קטן משם גדול. שם
מישמעון ומשמואל. נח מנחור דן מדנאל גד מגדיאל : ד הפותב
שתי אותיות בהעלם אחד חייב. פתב בדיו בסם בסיקרא בקומום
ובקנקנתום ובכל דבר שהוא רושם. על שני כותלי זווית ועל
שני לוחי סינקס והן נהגין זה עם זה חייב. הפותב על פשרו חייב.
המסרס על פשרו רבי אליעזר מחייב חטאת ורבי יהושע פומר :
ה פתב במשקין במי פרות באבק דרכים באבק סופרים ובכל
דבר שאינו מתקיים פטור. לאחר ידו ברגלו בפיו ובמרפיקו. פתב
אות אחת סמוך לכתב וכתב על גבי כתב נתפסין לכתוב חית
וכתב שני זייגין אחת בארץ ואחת בקורה פתב על שני כותלי
הבית על שני דפי סינקס ואין נהגין זה עם זה פטור. פתב אות

אחת נוסריקון רבי יהושע בן בתירא מחייב וחכמים פוטריין:
 ו הפותב שתי אותיות בשתי העלמות אחת שחרית ואחת בין
 הערבים. רבן גמליאל מחייב וחכמים פוטריין:

ס"ק י"א רבי אליעזר אומר האורג שלשה חומין בתחילה ואחד
 על האריג חייב וחכמים אומרים בין בתחלה בין בסוף שיעורו
 שני חומין: ב העושה שתי בתי גירין בגירין בקירוס בגפה
 בכברה ובסל חייב. והתוסף שתי תפירות והקורע על מנת
 לתפור שתי תפירות: ג הקורע בחמתו ועל מתו וכל המקלקלין
 פטריין. והמקלקל על מנת לתקן שיעורו פמתקן: ד שיעור
 המלבן והמנפץ והצובע והטוה כמלא רוחב הסיט כפול. והאורג
 שני חומין שיעורו כמלא הסיט: ה רבי יהודה אומר הצד צפור
 למגדל וצבי לבית חייב. וחכמים אומרים צפור למגדל וצבי
 לבית ולחצר ולפיברין רבן שמעון בן גמליאל אומר לא כל
 הפיברין שוין זה הכלל כל המחוסר צידה פטור ושאינו מחוסר
 צידה חייב: ו צבי שנכנס לבית ונעל אחד בפניו חייב נעלו
 שנים פטריין לא יכול אחד לנעול ונעלו שנים חייבין ורבי שמעון
 פומר: ז יושב האחד על הפתח ולא מלאהו יושב השני ומלאהו
 השני חייב. יושב הראשון על הפתח ומלאהו ובא השני ויושב
 בצדו אף על פי שעמד הראשון והלך לו. הראשון חייב והשני
 פטור. הא למה זה דומה לנועל את ביתו לשומרו ונמצא צבי
 שומר בתוכו:

ס"ק י"ב א ישמונה שרצים האמורים בתורה. הצדן והחובל בהן
 חייב. ושאר שרקצים ודמשים. החובל בהן פטור. הצדן לצורך
 חייב ושלא לצורך פטור. חיה ועוף שברשותו. הצדן פטור.
 והחובל בהן חייב: ב אין עושין הילמי בשבת. אבל עושה הוא
 את מי המלח. וטובל בהן פתו. ונותן לתוך התבשיל. אמר רבי
 יוסי והלא הוא הילמי בין מרבה ובין מועט. ואלו הן מי מלח
 המתריין. נותן שמן בתחילה לתוך המים או לתוך המלח: ג אין
 אוכלין אוזב יין בשבת. לפי שאינו טאכל בריאים. אבל אוכל

הוא את יעזר. ושותה אבוב רועה. כל האוכלין אוכל אדם
לרפואה. וכל המשקין שותה. חוץ ממי דקלים וכוס עקרים.
מפני שהן לירוקה. אבל שותה הוא מי דקלים לצמא. וסך
שמן עקרין שלא לרפואה: ד החושש בשניו לא יגמע בהן את
החומץ אבל מטביל הוא בדרך. ואם נתרפא נתרפא. החושש
במתניו לא יסוף יין וחומץ. אבל סך הוא את השמן. ולא שמן
ורד. בני מלכים סכים שמן ורד על מפותיהן. שכן דרכם לסוף
בחול. רבי שמעון אומר כל ישראל בני מלכים הם:

פירק טו א אלו קשרים שחייבין עליהן. קשר הגמלין. וקשר
הספנין. וכשם שהוא חייב על קשורן. כך הוא חייב על התרן.
רבי מאיר אומר כל קשר שהוא יכול להתירו באחת מידי און
חייבין עליו: ב יש לה קשרים שאין חייבין עליהן כקשר הגמלין
וכקשר הספנין. קושרת אשה מפתח חלוקה וחומי סבא. ושר
פסיקיא. ורצועות מנעל. וסנדל. ונודות יין ושמן. וקדרה של
בשר. רבי אליעזר בן יעקב אומר קושרין לפני הבהמה בשביל
שלא תצא. קושרין דלי בפסיקיא אבל לא בחלב. רבי יהודה
מתיר. כלל אומר רבי יהודה כל קשר שאינו של קיימא. אין חייבין
עליו: ג מקפלין את הפלים אפילו ארבעה וחמשה פעמים. ומציעין
את המשות מלילי שבת לשבת אבל לא משבת למוצאי שבת.
רבי שמעאל אומר מקפלין את הפלים ומציעין את המשות מיום
הכפורים לשבת. וחלבי שבת קרבין ביום הכפורים (נא אבל
לא של יום הכפורים בשבת). רבי עקיבה אומר לא של שבת
קרבין ביום הכפורים ולא של יום הכפורים קרבין בשבת:

פירק טז א כל כתבי הקדש מצילין אותן מפני הדליקה. בין שקורין
בהן ובין שאין קורין בהן. ואף על פי שכתובים בכל לשון טעונים
גניזה. ומפני מה אין קורין בהם. מפני בטול בית המדרש. מצילין
תיק הספר עם הספר ותיק התפלין עם התפלין. ואף על
פי שיש בתוכם מעות. ולהיכן מצילין אותן. למביי שאינו מסלש.
בן בתירא אומר אף למסלש: ב מצילין מזון שלש סעודות.

סדר תקוני שבת קא

הָרָאוּ לָאָדָם לָאָדָם. הָרָאוּ לְבִהמָה לְבִהמָה. פִּיצַד. נִסְלָה
דְּלִיקָה בְּלֵילִי שַׁבָּת מִצִּילִין מִזֶּן שְׁלֹשׁ סְעוּדוֹת. בְּשַׁחֲרִית מִצִּילִין
מִזֶּן שְׁתֵּי סְעוּדוֹת. בְּמִנְחָה מִזֶּן סְעוּדָה אַחַת. רַבִּי יוֹסִי אוֹמֵר
לְעוֹלָם מִצִּילִין מִזֶּן שְׁלֹשׁ סְעוּדוֹת: נ מִצִּילִין סֵל מְלֹא כְּפָרוֹת. וְאַתָּה
עַל פִּי שֵׁישׁ בּוֹ מֵאָה סְעוּדוֹת. וְעָגוּל שֶׁל דְּבִילָה וְחִבִּית שֶׁל יִין.
וְאוֹמְרִים לְאַחֲרִים בּוֹאוּ וְהִצִּילוּ לָכֶם. וְאִם הָיוּ פְּקָחִין עוֹשִׂין עִמּוֹ
חֲשֹׁבֶן אַחֵר הַשַּׁבָּת. לְהִיכֵן מִצִּילִין אוֹתָן. לְחֹצֵר הַמַּעֲוָרָבָת. בֶּן
בְּתִירָא אוֹמֵר אֵת לְשִׁאֵינָה מְעוֹרָבָת: דּוֹלָשׁ מוֹצִיא כָּל כְּלִית שְׁמִישׁוֹ.
וְלֹבֵשׁ כָּל מָה שֶׁיָּכוֹל לְלָבוֹשׁ. וְעוֹמֵק כָּל מָה שֶׁיָּכוֹל לְעִמּוֹק. רַבִּי יוֹסִי
אוֹמֵר שְׁמוֹנָה עָשָׂר פְּלִים. וְחֹזֵר וְלֹבֵשׁ וּמוֹצִיא. וְאוֹמֵר לְאַחֲרִים
בּוֹאוּ וְהִצִּילוּ עִמִּי: הַרְבֵּי שִׁמְעוֹן בֶּן נָנָס אוֹמֵר פּוֹרְסִין עוֹר שֶׁל גָּדִי עַל
גְּבִי שִׂידָה תִּיבָה וּמִגָּדֵל שְׁאֵחֻז בָּהֶן אֶת הָאוֹר מִפְּנֵי שֶׁהוּא מְחַרֵּךְ.
וְעוֹשִׂין מְחִיצָה בְּכָל הַפְּלִים בֵּין מְלָאִים בֵּין רִיקָנִים בְּשִׁבִּיל שֶׁלֹּא
תֵּעָבֹר הַדְּלִיקָה: רַבִּי יוֹסִי אוֹמֵר בְּכָל חֹרֶשׁ חֲדָשִׁים מְלָאִין מִים
לְפִי שֶׁאֵין יָכוֹלִין לְקַבֵּל אֶת הָאוֹר. וְהֵן מִתְּבַקְעִין וּמִכְבִּין אֶת
הַדְּלִיקָה: וְנִבְרִי שֶׁבָּא לְכַבּוֹת. אֵין אוֹמְרִים לוֹ כִּבֵּה וְאַל תִּכְבֶּה.
מִפְּנֵי שֶׁאֵין שְׁבִיתָתוֹ עֲלֵיהֶן. אֲבָל קָטָן שֶׁבָּא לְכַבּוֹת אֵין שׁוֹמְעִין
לוֹ. מִפְּנֵי שֶׁשְׁבִיתָתוֹ עֲלֵיהֶן: וְכּוֹשִׁין קְעָרָה עַל גְּבִי הַנֵּר בְּשִׁבִּיל
שֶׁלֹּא תֵּאָחֹז בַּקּוֹרָה. וְעַל צוֹאָה שֶׁל קָטָן. וְעַל עֶקְרֵב שֶׁלֹּא תִשׁוּף.
אָמַר רַבִּי יְהוּדָה מַעֲשֶׂה בָּא לִפְנֵי רַבִּי יוֹחָנָן בֶּן זִכְאִי בַּעֲרֵב וְאַגֵּר
חוֹשְׁשֵׁנִי לוֹ מִחֲטָאֵת: הַנִּבְרִי שֶׁהַדְּלִיק אֶת הַנֵּר מִשְׁתַּמֵּשׁ לְאוֹרוֹ
יִשְׂרָאֵל. וְאִם בְּשִׁבִּיל יִשְׂרָאֵל אִסּוּר. מְלֹא מִים לְהַשְׁקוֹת בְּהִמָּתוֹ
מִשְׁקָה אַחֲרָיו יִשְׂרָאֵל. אִם בְּשִׁבִּיל יִשְׂרָאֵל אִסּוּר. עֲשֶׂה גוֹי כְּבֶשׂ
לִירֵד בּוֹ. יוֹרֵד אַחֲרָיו יִשְׂרָאֵל. וְאִם בְּשִׁבִּיל יִשְׂרָאֵל אִסּוּר. מַעֲשֶׂה
בְּרֶבֶן גְּמְלִיאֵל וְזִקְנִים שֶׁהָיוּ בָּאִין בְּסִפִּינָה. וְעֲשֶׂה גוֹי כְּבֶשׂ לִירֵד
בּוֹ. וְיִרְדּוּ בּוֹ רֶבֶן גְּמְלִיאֵל וְזִקְנִים:

מִלֵּאמִי כְּמוֹת נֶסֶם גְּדוּלִים שְׁלוֹמֵרִים צִוִּים הַשָּׁמַיִם קוֹדֵשׁ שְׁמִקְדָּשִׁין קְדוֹשׁ כְּנֹס פֶּתַח ז' מִמֶּנּוּ טַבַּח
וְלֵאמֹר כ' שְׁלוֹמֵרִים זֶה:

עֲשֶׂה קְדוּשׁוֹת הֵן אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל מְקוֹדֶשֶׁת מִכָּל הָאֲרָצוֹת וּמִדָּה
הִיא קְדוּשָׁתָהּ שֶׁמִּבִּיאִים מִמֶּנָּה עוֹמֵר וְהַכְּפוּרִים וְשְׁתֵּי הַלֶּחֶם מִדָּה

שאינ מביאין כן סבל הארצות: ועירות המוקפות חומה מקודשות
 ממנה שמשלחין מתוכן את המצורעים ומסבבין לתוכן סתם
 עד שירצו יצא אין מחזירין אותן: ח לפנים מן החומה מקודש
 מהם שאוכלים שם קדשים קלים ומעשר שני. הר הבית מקודש
 ממנו שאין זבים וזבות נהות ויולדות נכנסים לשם. החיל מקודש
 ממנו שאין פותים וטמאי מתים נכנסים לשם. עזרת נשים
 מקודשת ממנו שאין טביל יום נכנס לשם ואין חזבין עליה
 חטאת. עזרת ישראל מקודשת ממנו שאין מחוסר פסורים נכנס
 לשם. וחזבין עליה חטאת. עזרת הכהנים מקודשת ממנו שאין
 ישראלים נכנסין לשם אלא בשעת צרכיהם לסמיכה לשחיטה
 ולתנופה: ט בין האולם ולמזבח מקודש ממנה שאין בעלי מומין
 ופרועי ראש נכנסים לשם. ההיכל מקודש ממנו שאין נכנס
 לשם שלא רחוצ ידים ורגלים. קודש הקדשים מקודש מהן שאין
 נכנס לשם אלא כהן הגדול ביום הפסורים בשעת העבודה. אמר
 רבי יוסי בחמשה דברים בין האולם ולמזבח שזה להיכל שאין
 בעלי מומין ופרועי ראש ושתויי יין ושלא רחוצ ידים ורגלים
 נכנסים לשם ופורשין מבין האולם ולמזבח בשעת הקטרה:

סוף ב א פלי עץ וכלי עור וכלי עצם וכלי זכוכית פשוטיהם
 מהורים ומקבליהן טמאין נשברו מהורות חזר ועשה מהם כלים
 מקבליים טומאה מבאין ולהבא. פלי חרס וכלי נתר טומאתן שזה
 מתטמאין ומטמאין באויר ומטמאין מאחוריהן ואינן מטמאין
 מגביהן ושבירתן היא טהרתן:

ולא כן יאמר זה המלמד מזהר המסוגל לנשמה המדבר מכבוד ששם א:

ביוםא דשבתא בסעודתא תנינא פתיב אז התענג על יי. על יי
 ודאי דהדיא שעתא אתגליא עתיקא קדישא וכולהו עלמי בחדוותא
 ושלומא וחדוותא דעתיקא עבדינן סעודתא דיליה היא ודאי
 בסעודתא תליתאי דשבתא פתיב והאכלתיך נחלת יעקב אביך
 דא היא סעודתא דזעיר אנפין דהוי בשלימותא וכולהו שיתא
 יומין מההוא שלימו מתברכין בעי בר נש למיחדי בסעודתיה
 ולא שלמא אלין סעודתא דאינן סעודתא מהימנותא שלימותא

דורעא קדישא דישראל די מהימנותא דא דילהן ולא דעמין
 עעז ובגין כך אמר ביני ובין בני ישראל. תא חזי בסעודתיה
 אלין אשתמודעין ישראל דאינון בני מלכא דאינון מהיכלא
 דמלכא דאינון בני מהימנותא עילאין ומאן דסגם חד סעודתא
 מינייהו אחזי פגימותא לעילא ואחזי גרמי דלאו מבני מלכא עילא
 הוא דלאו מבני היכלא דמלכא הוא דלאו מארעא קדישא דישראל
 הוא ויהבין עליה חומרא דתלת מלין דינא דגיהנם וכו' ותת' בכלהו
 שאר זמנין וחגין בעי בר נש למחדי ולמחדי למספני ואי הוא חדי
 בלחודא ולא יהיב למספני עונשיה סגי דהוא בלחודוי חדי ולא יהיב
 חדוה לאחרא עליה פתיב וזריתי פרש על פניכם פרש חגיכם
 ואי איהו בשבתא חדי אף על גב דלא יהיב לאחרא לא יהבין
 ליה עונשא כשאר זמנין וחגין דכתיב פרש חגיכם. פרש חגיכם
 קאמר ולא פרש שבתכם. וכתיב חדשיכם ומועדיכם שנאה
 נפשי ואלו שבת לא קאמר ובגין כן פתיב ביני ובין בני ישראל
 ומשום דכל מהימנותא אשתפח בשבתה יהבין ליה לבר נש
 נשמתא אחרא נשמתא עילא. נשמתא דכל שליטא בה בדונמא
 דעלמא דאתי ובגין כן אקרי שבת מהו שבת שמא דקודשא
 בריה דא שםא דאיהו שלים ספל סמרוי. אמר רבי יוסי ודאי
 כך הוא וי ליה לבר נש דלא אשלים חדותא דמלכא קדישא
 ומאן חדותא דיליה אלין תלת סעודתי מהימנותא. סעודתא
 דאברהם יצחק ויעקב כלילין בהו וכלהו חדו על חדו מהימנותא
 שלימותא מפל סיטרוי. תאנא בהדין יומא מתעשרין אבהן בכל
 בגין ינקין מה דלא בכל שאר חגין וזמנין בהדין יומא חגיגא
 דגיהנם נייחין בהדין יומא כל דיגין אתפסין ולא מתערין בעלמא
 בהדין יומא אורייתא מתעשרא בעשרין שלימין בהדין יומא
 חדותא ותפנוקא אשתפע במאתן ותמשיין עלמין. ברוך יי לעולם
 אמן ואמן :

המזכיר את החולה בשבת לא יאמר כנחול חלל כך יאמר :

שבת היא מלועזק ודפואה קרובה לבא ושבתו בשלום :

ואם הלך לנחם חנלים יאמר :

שבת היא מלנחם ונחמה קרובה לבוא ושבתו בשלום :

דיני סעודת שחרית וסדר קדוש

חסור להחנכות עד שש שעות. ולשם חנכית אפילו שעה חסור. יהא שולחנו ערוך כמו צעודה לילה. ומקדשין על היין. והוא נקרא קדושא רבא ע"ד סג' נהור כי אינו מה"ס. ואעפ"כ מנהג צו כל מה שנוהג בקידוש הלילה. ולא יענוס עד שיקדש. במקום שאין יין עלוי אז כל המשקין הם חמור מדינה הון מהמים. וא"ל להמטין אפילו מלשה שיצא לו יין. ורק בזה הוא קל מקדוש הלילה. ואם אין לו שום משקין צולע וייד על השם. לוקם הכוס חלל יין צידו ואומר זה.

אַתְּקִינוּ סְעוּדָתָא דְּמַהֲמוּתָא שְׁלִימָתָא הַדּוּתָא
דְּמַלְכָּא קַדִּישָׁא: אַתְּקִינוּ סְעוּדָתָא דְּמַלְכָּא דָּא הִיא
סְעוּדָתָא דְּעֵתִיקָא קַדִּישָׁא וְזַעִיר אַנְפִּין אַתִּין לְסַעֲדָא
בְּהֵדָה:

א סדר לסעודתא. בצפרא דשבתא. ואומין בה
השתא עתיקא קדישא:

ג הורי ישרי בה. בקידושא רבא. ובחמרא טבא.
דבה תחדוי נפשא:

י שידר לן שופריה. ונחוי ביקריה. ויחוי לן סתרי.
דאתאמר בלחישא:

יגלה לן טעמי. דבתריסר נהמי. דאינון את בשמיה.
בפילא וקלישא:

צדורא דלעילא. דבי חיי בלא. ויתרבי חילא. ותיסק
עד רישא:

ח דו תצדי חקלא. בדבור ובקלא. ומללו מלד.
מתיקא כדובשא:

ק דם רבון עלמין. במילין סתימין. תגלון פתנמין.
ויתימרון חדושה:

ל עטר פתורא. בדזא יקירא. עמיקא וטמירא. ולא
מלתא אושא:

קדוש ליום השבת
וְאֵלֵין מִלֵּיא . יְהוֹן לְרַקִּיעֵיא . וְתַמֵּן מֵאֵן שְׂרִיא . הֵלֵא
הֵהוּא שְׁמִשָּׂא :

רְבוּ יִתִּיר יִסְגִּיה . לְעִילָא מֵן דְּרִגָּה . וְיִסַּב בֵּת זִוְגָה .
דִּהּוֹת פְּרִישָׂא :

חִי יִי וּבְרוּךְ צוּרִי . בִּי תַתְּהִלֵּל גִּפְשִׁי . כִּי יִי יֵאִיר
גִּרִי בְּהֵלוֹ גֵּרוֹ עָלַי רֹאשִׁי : יִי רוּעִי לֹא אֶחָסֵר . עַל מִי
מְנוּחֹת יִגְהַלְנִי . נוֹתֵן לֶחֶם לְכָל בָּשָׂר . לֶחֶם חֲקִי
הַפְּרִישָׁנִי : יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ . אֲתָה אֱלֹהֵי קְדוּשִׁי .
תַּעֲרוּךְ לִפְנֵי שְׁלֹחֶנְךָ . תְּדַשֵּׁן בְּשֶׁמֶן רֹאשִׁי : מִי יִתֵּן
מְנוּחָתִי . לִפְנֵי אֲדוֹן הַשָּׁלוֹם . וְהִיתָה שְׁלָמָה מִשְׁתִּי .
הַחַיִּים וְהַשָּׁלוֹם : יִשְׁלַח מַלְאָכּוֹ לִפְנֵי . לְלוֹתִי לְיָהּ .
בְּכּוֹס יְשׁוּעוֹת אֲשָׂא פָנִי . מִנֶּת כּוֹסֵי רִוְיָה : צִמְאָה גִפְשִׁי
אֶל־יִי . יִמְלֵא שׁוֹבֵעַ אֶסְמִי . אֶל הַהָרִים אֲשָׂא עֵינִי .
כְּהִלֵּל וְלֹא כְשִׁמִּי : חֲדָוֹת יָמִים וְשָׁנוֹת עוֹלָמִים . עוֹרָה
כְּבוֹדִי עוֹרָה . וְעַל רֹאשִׁי יִהְיוּ תְּמִים . גֵּר מִצּוּה וְאוֹר
תּוֹרָה : קוֹמָה יִי לְמְנוּחָתִי . אֲתָה וְאֲרוֹן עֵינֶיךָ . קַח נָא
אֶל אֶת בְּרַכָּתִי . וְהַחֲזִק מִגֵּן חַוִּיךָ :

מִזְמוֹר לְדָוִד יִי רוּעִי לֹא אֶחָסֵר : בְּנִאוֹת דָּשָׂא
יִרְבִּיצָנִי עַל־מִי מְנוּחֹת יִגְהַלְנִי : גִּפְשִׁי יִשׁוּבֵב יִגְחֵנִי
בְּמַעְגְלֵי צֶדֶק לְמַעַן שְׁמוֹ : גַּם כִּי אֵלֶךְ בְּגִיא צִלְמוֹת
לֹא אֵירָא רָע כִּי אֲתָה עִמָּדִי . שְׁבַמָּךְ וּמִשְׁעֲנָתְךָ הִפָּה
יִגְחֵמוֹנִי : תַּעֲרוּךְ לִפְנֵי שְׁלֹחַן נֶגֶד צוּרִי דִשְׁנָתְךָ
בְּשֶׁמֶן רֹאשִׁי כּוֹסֵי רִוְיָה : אֶךְ מִזֵּב וְחָסֵד יִרְדְּפוּנִי כָּל־
יְמֵי חַיִּי וְשָׁבַתִּי בְּבֵית־יִי לְאוֹרֶךְ יָמִים :

קדוש ליום שבת

אם תשיב משבת רגלך עשות הפציק ביום קדשי
וקראת לשבת עונג לקדוש יי מכבד וכבודתו מעשות
דרכיך ממצוא הפצק ודבר דבר. אז תתענג על יי
והרפיתך על במתי ארץ והאכלתיך נחלת יעקב
אביך כי פי יי דבר :

ושמרו בני ישראל את השבת לעשות את השבת
לדרתם ברית עולם : ביני וביין בני ישראל אות היא
לעולם. כי ששת ימים עשה יי את השמים ואת
הארץ וביום השביעי שבת וינפש :

וזור את יום השבת לקדשו : ששת ימים תעבוד ועשית כל
מלאכתך : ויום השביעי שבת ליי אלהיך לא תעשה כל מלאכה
אתה ובנה ובתך עבדך ואמתך ובהמתך וגרך אשר בשעריך :
כי ששת ימים עשה יי את השמים ואת הארץ את הים ואת כל
אשר-בם וינח ביום השביעי : על פן ברוך יי את יום השבת
ויקדשהו :

מלה להדר אחר יין לקדוש ואין צו חיוז גמור כמו שיש חיוז בלילה ויבדך בקול רם :

סברי מרגן ורגנן ורבותי :

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם בורא פרי הגפן :

נשוקה לשמם רוצו של רצעים נותן למסובין לטעום ממנו ונוטל ידיו ומברך עכ"י ואח"כ מזכך
דש"צ"א על לחם משנה ונולע על העליזה. ואחר הסעודה נוטל צמים אחרונים ומברך זה"מ
על יין אפילו אין דרכו בכך בחול ציחיד. כדי להרוץ ברכות. ומהאי טעמא ירצה בשיבות
ומגדים וריחני אחר סילוק השולחן.

זמירות ליום שבת

שם המחבר שמעון בר יצחק.

ברוך אדני יום יום. יעמם לנו ישיע וסד"ים. ובשמן נגיל כל
היום. ובישועתו נרים ראש עליון. כי הוא מעוז לדל ומחסה
לאביון : שבמי יה לישדאל עדות. בצרתם לו צר. בסבלות

זמירות ליום שבת

קד

ובעבודת. בלבנת הספיר. הראם עוז ידידות. ונגלה להעלותם
 מעומק בור ודגת. פי עס יי החסד והרבה עמו פדות: מה יקר
 חסדו בצלו לגוננימו. בגלות בבלה שלח למענימו. להוריד
 בריחים נמנה בינימו. ויתנם לרחמים לפני שובימו. פי לא
 יפוש יי את עמו בעבור הגדול שמו: עילם שת פסאו להציל
 ידידיו. להעביר משם מאזני מורדיו. מעבור בשלח פדה את
 עבדיו. קרן לעמו ירים תהלה לכל חסידיו. פי אם הונה ורחם
 ברחמיו וברוב חסדיו: וצפיר העצים הגדיל עצומיו. וגם חזורת
 ארבע עליו למרומו. ובלבם דמו להשחית את רחומיו על ידי
 פהניו מגר מתקוממו. חסדי יי פי לא תמנו פי לא כלו רחמיו:
 נסגרתיו לאדום ביד רעי מדני. שבכל יום ממלאים פרסם מעדני.
 עזרתי עמי לסמוך את אדני. ולא נששתני כל ימי עדני. פי לא
 יזנח לעולם יי: בבאו מאדום חמוץ בגדים. זבח לו בבצרה ומבח
 לו בבוגדים. ויו נצחם מלבושיו להאדים. בכוחו הגדול יבצור
 רוח נגידים. הגה ברוחו הקשה ביום קדים: ראותו פי בן האדומי
 העוצר. יחשוב לו בבצרה תקלוט בבצר. ומלאך פאדם בתוכה
 ינצר. ומזיד פשונו במקלט יעצר. אהבו את יי כל חסידיו
 אמונים נוצר: יציה צור חסדו קהלותיו לקבץ. מארבע רוחות
 עדיו להקבץ. ובהר מרום הרים אותנו להרפץ. ואתנו ישוב
 גדחים קובץ. ישוב לא נאמר פי אם ושב וקבץ: ברוך הוא
 אלהינו אשר טוב גמלנו. ברחמיו וברוב חסדיו הגדיל לנו. אלה
 זכאלה יוסף עמנו. להגדיל שמו הגדול הגבור והנורא שנקרא
 עלינו: ברוך הוא אלהינו שבראנו לכבודו. להללו ולשבחו
 ולספר הודו. מכל אום גבר עלינו חסדו. לבן בכל לב ובכל נפש
 ובכל מאודו נמליכו וניחדו: שהשלוש שדו ישים עלינו ברכה
 ושלום. משמאל ומימין על ישראל שלום. הרחמן הוא יברך
 את-עמו בשלום. ויזכו לראות בנים ובני בנים עוסקים בתורה
 ובמצות על ישראל שלום. יועץ אל גבור אבי עד שר שלום:

זה הזמר שם סממנך ברוך חזק.

ברוך אל עליון אשר נתן מנוחה. לגפשונו פדיון משאת

זמירות ליום שבת

וְאִנְחָה. וְהוּא יִדְרוֹשׁ לְצִיּוֹן עִיר הַנִּדְחָה. עַד-אָנָּה תִּוָּגֵיוֹן נַפְשׁ
נִאֲנָחָה: הַשּׁוֹמֵר שַׁבָּת הַבֵּן עִם הַבֵּית. לֹאֵל יִרְצוּ כְּמִנְחָה עַל
מִחְבֶּת: רוֹכֵב בְּעֶרְבוֹת. מֶלֶךְ עוֹלָמִים. אֶת עַמּוֹ לְשָׁבוֹת. אֵין
בְּנִעִימִים. בְּמֵאכְלֵי עֶרְבוֹת. בְּמִינֵי מִטְעָמִים. בְּמִלְבוּשֵׁי כְבוֹד
וְבֵה מְשֻׁפָּחָה: הַשּׁוֹמֵר וְאֲשֶׁרִי כָּל חוֹכֵי. לְתִשְׁלוּמֵי כֶּסֶל. מֵאֵת
כָּל סוֹכֵי. שׁוֹכֵן בְּעֶרְפֶּל. נִחְלָה לוֹ יוֹפֶה בָּהָר וּבִשְׂפֵל. נִחְלָה
וּמְנוּחָה בְּשֶׁמֶשׁ לוֹ זֶרְחָה: הַשּׁוֹמֵר כָּל שׁוֹמֵר שַׁבָּת כֹּדֶת מִחֻלָּלוֹ.
הֵן הַכֶּשֶׁר חֲבֵת קוֹדֶשׁ גּוֹרְלוֹ. וְאִם יֵצֵא חוֹבֵת הַיּוֹם אֲשֶׁרִי לוֹ. אֶל
אֵל אֲדוֹן מִחֻלָּלוֹ. מִנְחָה הִיא שְׁלוּחָה: הַשּׁוֹמֵר חֲמֻדַּת הַיָּמִים.
קִרְאוּ אֵלֵי צוֹר. וְאֲשֶׁרִי לְתַמִּימִים. אִם יִהְיֶה נָצוֹר. כְּתֹר הַלּוּמִים.
עַל רֹאשׁם יָצוֹר. צוֹר הָעוֹלָמִים. רִנְחוּ בָּם נָחָה: הַשּׁוֹמֵר זְכוֹר אֶת
יוֹם הַשַּׁבָּת לְקֹדֶשׁוֹ. קִרְנוּ כִּי גִבְהָה. נִזָּר עַל רֹאשׁוֹ. עַל בֶּן יִפְן
הָאָדָם לְנַפְשׁוֹ. עוֹנֵג וְגַם שִׂמְחָה. בָּהֶם לְמִשְׁחָה: הַשּׁוֹמֵר קוֹדֶשׁ
הִיא לָכֶם שַׁבָּת הַמְּלָכָה. אֶל תּוֹךְ בְּתִיכֶם לְהִנִּיחַ בִּרְכָּה. בְּכָל
מוֹשְׁבוֹתֵיכֶם. לֹא תַעֲשׂוּ מְלָאכָה. בְּנִיכֶם וּבְנוֹתֵיכֶם. עֶבֶד וְגַם
שִׁפְחָה: הַשּׁוֹמֵר

זֶה הַזֶּמֶר שֶׁ הַמַּסְנֵחַ יִשְׂרָאֵל.

יוֹם זֶה מְכַבֵּד מְכָל יָמִים. כִּי בּוֹ שַׁבָּת צוֹר עוֹלָמִים: שֵׁשֶׁת יָמִים
תַּעֲשֶׂה מְלָאכָתְךָ. וַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי לְאַלְהִיָּהּ. שַׁבָּת לֹא תַעֲשֶׂה בּוֹ
מְלָאכָה. כִּי כָל עֲשֵׂה שֵׁשֶׁת יָמִים: יוֹם זֶה רֹאשׁוֹן הוּא לְמִקְרָאֵי
קוֹדֶשׁ. יוֹם שַׁבְּתוֹן יוֹם שַׁבָּת קוֹדֶשׁ. עַל בֶּן כָּל אִישׁ בִּיָּינוּ יִקְדֹּשׁ.
עַל-שְׁתֵּי-לֶחֶם יִבְצְעוּ תַמִּימִים: יוֹם זֶה אֹכוֹל מִשְׁמָנִים שְׂתֵה
מִמִּתְקִים. כִּי אֵל יִתֵּן לְכָל בּוֹ דְּבָקִים: בָּגֵד לְלִבּוֹשׁ לֶחֶם חֻקִּים.
בֶּשֶׂר וְדָגִים וְכָל מִטְעָמִים: יוֹם זֶה לֹא תַחֲסֹר כָּל בּוֹ וְאִכְלָתָּ. וְשִׁבַּעְתָּ
וּבִרְכַּת אֶת-יְיָ אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁר אֶהְבֶּתָּ. כִּי בִרְכָּה מְכָל הָעָמִים: יוֹם זֶה
הָשָׁמַיִם מְסַפְּרִים כְּבוֹדוֹ. וְגַם הָאָרֶץ מְלֵאָה חֶסֶדוֹ. רְאוּ כִּי כָל
אֵלֶּה עֲשֵׂתָה יְדוּ. כִּי הוּא הַצּוֹר פָּעֵלוֹ תַמִּים: יוֹם זֶה

זֶה הַזֶּמֶר שֶׁ הַמַּסְנֵחַ יְהוּדָה.

יוֹם שַׁבְּתוֹן אֵין לְשִׁכּוּחַ. זְכוֹרוּ בְּרִית הַנִּיחוּחַ. יוֹנָה מְצֹאָה בּוֹ
מְנוּחַ. וְשֵׁם יְנוּחוֹ יִגִּיעַ כֹּחַ: הַיּוֹם נִכְבֵּד לְבָנֵי אֲמוּנִים. זְהִירִים

זמירות ליום שבת קה

לשמרו אבות ובנים. חקוק בשני לחות אבנים. מרוב אונים
ואמין כח: יונה ובאו כלם בברית יחד. נעשה ונשמע אמרו
באחד. ופתחו וענו יי אחד. ברוך הנותן ליעקב כח: יונה דבר
בקרשו בדר המור. יום השביעי זכור ושמור. וכל פקודיו יחד
לגמור. חזק מתנים ואמין כח: יונה העם אשר נע בצאן מעה.
יזכור לפקדו בברית ושיבועה. לבל יעבור בם מקרה דעה. באשר
נשבעת על מי נח: יונה

זה הזמר חזרו הכלצ"ע ומחוס שמו אברהם.

כי אשמרה שבת אל ישמרני. אות היא לעולמי עד בינו וביני:
אסור מצא הפך. עשות דרכים. גם מלדבר בו דברי צרכים.
דברי סחורה אף דברי מלכים. אהנה בתורת אל ותחכמני:
אות היא בו אמצא תמיד נופש לנפשי. הנה לדר ראשון נתן
קדושי. מופת בתת לחם משנה בששי. ככה בכל ששי יכפיל
מזוני: אות היא רשם בדת האל חזק אל סגניו. בו לערוך לחם
פנים בפניו. על פן להתענות בו על פי נבניו אסור. לבד מיום
כפור עוני: אות היא הוא יום מבבד הוא יום תענוגים. לחם ויין
מוב בשר ודגים. המתאבלים בו אחור נסוגים. כי יום שמחורת
הוא ותשמחני: אות היא מחל מלאכה בו סופו להכרית. על פן
אכבם בו לבי כבודית. ואתפללה אל אל ערבית ושחרית. מוסף
וגם מנחה הוא יעניני: אות היא

זה הזמר שם המסנכ שלמה חזק.

שמרו שבתותי. למען תינקו ושבעתם. מזיו ברכותי. אל
המנוחה פי באתם. ולוו עלי בני. ועדנו מעדני. שבת היום ליי:
לעמל קראו דרור. ונתתי את ברכתי. אשה אל אחותה לצרור.
לגלות על יום שמחתי. בגדי שש עם שני. והתבוננו מזקני.
שבת היום ליי. ולוו עלי מהרו את המנה. לעשות את דבר אסתר.
וחשבו עם הקונה. לשלם אכול והותר. בטחו בי אמוני. ושתו
יין משמני. שבת היום ליי. ולוו עלי הנה יום גאלה. יום שבת אם
תשמרו. והייתם לי סגלה. לינו ואחר תעבדו ואז תחיו לפני.
ותמלאו צפוני: שבת היום ליי. ולוו עלי חזק קריתי אל אלהים עליון.

והשב את נותי בשמחה ובהגיון. ישוררו שם רנני. לוי וכוהני.
אז תתענג על יי: שבת היום ליי. ולוי עלי בני.

זה הזמר סס המזמור דונש.

הרור יקרא לבן עם-בת. וינצרכם כמו בבת. נעים שמכם
ולא יטבת. שבו ונוחו ביום שבת: דרוש גוי ואומי. ואות ישע
עשה עמי. גמע שורק בתוך פרמי. שעד שועת בני עמי: דרוך
פורד בתוך בצרה. וגם בבל אשר גברה. נתון צרי באף
ועברה. שמע קולי ביום אקרא: אלהים תן במדבר הר. הדם
שטה ברוש תדרר. ולמהיר ולנוהר. שלומים תן פמי נהר:
הרוך קמי אל קנא. במוג לבב ובמגנה. ונרחיב פה ונמלאנה.
לשוננו לה רנה: דעה חכמה לנפשך. והיא כתר לראשך. נצור
מצות קדושיך. שמור שבת קדשך:

זה הזמר סס המזמור שמואל.

שבת היום ליי. מאוד צהל ברנני. וגם הרבו מעדני. אתו
לשמור במצות יי: שבת היום ליי מעבור דרך וגבולים. מעשות
היום פעלים. לאכול ולשתות בהלולים. זה היום עשה יי: שבת
היום ליי ואם תשמרנו יה ינצרך בבבת. אתה ובנה וגם הברת.
וקראת עונג לשבת. אז תתענג על יי: שבת היום ליי אכול
משמנים ומעדנים. ומטעמים הרבה מינים. אגוז סרך ורמונים.
ואבלת ושבעת וברכת את יי: שבת היום ליי לערוך השלחן לחם
חמודות. לעשות היום שלש סעודות. השם הנכבד לברך
וליהודות. שקדו ושמרו ועשו בני: שבת היום ליי

יה רבין וכו' צור משלו אכלנו וכו' סמלל צומרות ליל שבת.

וקדם צרכת המזון של כל סעודות שבת יעול ידיו צמים לחנונים וילמד זה:
ידי אסחי אנא. לגבי חד מנא. לסטרא חורינא. דלית בה סמשא.
אזיין בתלתא. בכסא דברכתא. לעלת עלתא. עתיקא קדישא:

דיני תפלת מנחה לשבת

במנחה אומרים אשרי ובא לציון חצי קריש ואומרים ואני תפילתי ואס"כ קורין ג"ג צפ'
ראשונה משנת הנאה ואפי' חל י"ט צשנת קורין צפ' הנאה ואס"כ קדיש ואס"כ ואומרים
ידללו ומכניסין ס"ת להיכל ואס"כ אומרים ח"ק וש"ע אתה אחד וכו'. ואס"כ ס"ת
לקרות הפ' אומרים ואני תפילתי סיכף ואס"כ ובא לציון צלי ח"ק צינטיס ואס"כ ואני
תפילתי אומרים ח"ק קדם המעלה:

סדר תפלת מנחה לשבת

סאן זאגט סדר הקרבנות סאן זייטע 8, דאן סעננט סאן אן:

אשרי יושבי בירתך. עוד יהללוך סלה:
אשרי העם שככה לו אשרי העם שיי אלהיו:

קס"ה תהלה לדוד. ארוממה אלהי המלך ואברכה שמך לעולם ועד: בכל יום אברכה ואהללה שמך לעולם ועד: גדול יי ומהלל מאד ולגדלתו אין חקר: דור לדור ישבח מעשיך. וגבורתיך יגידו: דור כבוד הודך ודברי נפלאתיך אשיחה: ועוזו נוראותיך יאמרו וגדלתך אספרנה: זכר רב טובך יביעו וצדקתך ירננו: חנון ורחום יי ארך אפים וגדל חסד: טוב יי לכל ורחמיו על כל מעשיו: יודוך יי כל מעשיך וחסדיך יברכוכה: כבוד מלכותך יאמרו וגבורתך ידברו: להודיע לבני האדם גבורתיו וכבוד הודך מלכותו: מלכותך מלכות כל עולמים וממשלתך בכל דור ודור: סומך יי לכל הנפלים וזקק לכל הפופים: עיני כל אליך ישברו ואתה נותן להם את אכלם בעתו: פותח את ידך ומשביע לכל חי רצון: צדיק יי בכל דרכיו. וחסיד בכל מעשיו: קרוב יי לכל קדאיו לכל אשר יקראהו באמת: רצון יראיו יעשה ואת שועתם ישמע ויושיעם: שומר יי את כל אהביו ואת כל הרשעים ישמיד: תהלת יי ידבר פי ויברך כל בשר שם קדשו לעולם ועד: ואנחנו גברך יה מעתה ועד עולם הללויה:

ובא לציון גואל ולשבי פשע ביעקב נאם יי:
ואני זאת בריתי אתם אמר יי רוחי אשר עליך ודברי אשר שמתי בפיה לא ימוש מפיה ומפי זרעך ומפי זרע זרעך אמר יי מעתה ועד עולם:
ואתה קדוש יושב תהלות ישראל: וקרא זה אליזה ואמר קדוש קדוש קדוש יי צבאות מלא כל הארץ כבודו: ומקבלין דין מן דין ואמרינן קדיש בשמי

מְרוֹמָא עֲלָאָה בֵּית שְׁכִינְתָּהּ קִדִּישׁ עַל אֲרָעָא עוֹבֵד
 גְּבוּרָתָהּ קִדִּישׁ לְעָלַם וּלְעֵלְמֵי עֲלַמְיָא יְיָ צְבָאוֹת מְלִיא
 כָּל-אֲרָעָא זִיו יְקָרָהּ: וְתִשָּׂאֵנִי רוּחַ וְאִשְׁמַע אַחֲרֵי קוֹל
 רַעַשׁ גָּדוֹל בְּרוּךְ כְּבוֹד יְיָ מִמְּקוֹמוֹ: וְנִטְלַתְנִי רוּחָא
 וְשִׁמְעַת בְּתַרִּי קָל זִיע סָגִיא דְּמִשְׁבַּחֵין וְאִמְרִין בְּרִידֵךְ
 יְקָרָא דִּי מֵאֲתַר בֵּית שְׁכִינְתָּהּ: יְיָ וַיְמַלֵּךְ לְעָלַם וְעַד:
 יְיָ מַלְכוּתָהּ קָאֵם לְעָלַם וּלְעֵלְמֵי עֲלַמְיָא: יְיָ אֱלֹהֵי
 אֲבֹרָהֶם יִצְחָק וַיִּשְׂרָאֵל אֲבֹתֵינוּ שְׁמֵרָה זֹאת לְעוֹלָם
 לִיצֵר מַחֲשָׁבוֹת לִבָּב עֶמֶק וְהִכֵּן לִבָּבֶם אֵלֶיךָ: וְהוּא
 רַחוּם יְכַסֵּר עוֹן וְלֹא יִשְׁחִית וְהִרְבָּה לְהַשִּׁיב אִפּוֹ וְלֹא
 יַעִיר כָּל חַמָּתוֹ: כִּי אַתָּה אֲדֹנֵי טוֹב וְסֶלַח וְרַב חֶסֶד
 לְכָל-קְרֵאִיךָ: צְדָקָתְךָ צֶדֶק לְעוֹלָם וְתוֹרָתְךָ אֱמֶת:
 תִּתֵּן אֱמֶת לִיעֲקֹב חֶסֶד לְאֲבֹרָהֶם אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ
 לְאֲבֹתֵינוּ מִיָּמֵי קֶדֶם: בְּרוּךְ אֲדֹנֵי יוֹם וַיּוֹם יַעֲמֹס-לָנוּ
 הָאֵל יִשְׁוּעָתָנוּ סֶלָה: יְיָ צְבָאוֹת עֲמָנוּ מִשְׁגֵּב לָנוּ
 אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֶלָה: יְיָ צְבָאוֹת אֲשֶׁר־אָדָם בּוֹטָה בְּךָ:
 יְיָ הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בַּיּוֹם קָרְאָנוּ: בְּרוּךְ (הוּא)
 אֱלֹהֵינוּ שֶׁבְּרָאָנוּ לְכְבוֹדוֹ וְהִבְדִּילָנוּ מִן הַתּוֹעִים וְנָתַן
 לָנוּ תוֹרַת אֱמֶת וְחַיֵּי עוֹלָם נָטַע בְּתוֹכָנוּ הוּא יִפְתַּח
 לִפְנוֹ בְּתוֹרָתוֹ וַיִּשֶׂם בְּלִבָּנוּ אֲהָבָתוֹ וַיִּרְאֵתוֹ וּלְעֵשׂוֹת
 רְצוֹנוֹ וּלְעַבְדּוֹ בְּלִבָּב שָׁלֵם לְמַעַן לֹא נִיָּע לְרִיק וְלֹא
 נִגַּד לְבַהֲלָהּ: יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי
 אֲבוֹתֵינוּ שֶׁנִּשְׁמָזַר חֲקִיךָ בְּעוֹלָם הַזֶּה וְנִזְכָּה וְנִחְיֶה
 וְנִרְאֶה וְנִירָשׁ טוֹבָה וּבִרְכָּה לְשָׁנֵי יָמוֹת הַמָּשִׁית וּלְחַיֵּי

מנחה לשבת קו

הַעוֹלָם הָבָא : לְמַעַן יִזְמְרֶךָ כְּבוֹד וְלֹא יִדָּם יי אֱלֹהֵי
לְעוֹלָם אוֹדְךָ : בָּרוּךְ הַגִּבֹּר אֲשֶׁר יִבְטַח בִּי וְהָיָה יי
בְּבִטְחוֹ : בְּטַחוֹ בִּי עַד כִּי בָּיָה יי צוּר עוֹלָמִים :
וַיִּבְטַחוּ בְּךָ יוֹדְעֵי שְׁמֶךָ כִּי לֹא עֲזַבְתָּ הַדְּשִׁיק יי : יי
חֶסֶד לְמַעַן צִדְקוֹ יִגְדִּיל תוֹרָה וַיֹּאדִיר : חצ קדיש

וְאֲנִי תַפְלִיתִי לָךְ יי עַת רְצוֹן אֱלֹהִים
בְּרַב־חֶסֶדְךָ עֲנֵנִי בְּאַמֶּת יִשְׁעֶךָ :

מוליטין ס"ת וקורין ב' גברי. יהללו. ומכניסין הס"ס לסיכל ולומר הש"ץ ח"ק.

כִּי שֵׁם יי אֶקְרָא הָבוּ גִדּוֹל לְאֱלֹהֵינוּ :

אֲדַנִּי שְׁפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יִגִּיד תְּהִלָּתְךָ :

בָּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי
אֲבֹרָהִם אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבֹּר
וְהַנּוֹרָא אֵל עֲלִיוֹן גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים וְקִנְיָה הַפֶּל
וְזוֹכֵר חֲסִדֵי אֲבוֹת וּמֵבִיא גּוֹאֵל לְבָנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן
שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה :

נ"ס זכרנו לחיים. מלך חסד בחיים. וכתבנו בספר החיים.
למענה אלהים חיים :

מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמַגֵּן. בָּרוּךְ אַתָּה יי מֶגֶן אֲבֹרָהִם :
אַתָּה גִבּוֹר לְעוֹלָם אֲדַנִּי מַחֲיֶה מֵתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ.
נק"ז מוריד השל : כמורה משיב הרוח ומוריד הגשם :

מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד מַחֲיֶה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים
סוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמַתִּיר אֲסוּרִים וּמַקְיֵם
אֲמוּנָתוֹ לִישְׁנֵי עָפָר. מִי כְמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרוֹת וּמִי דוֹמֶה
לָךְ מֶלֶךְ מֵמִית וּמַחְיֶה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה :

נ"ס מי כמוך אב הרחמים. זוכר יצוריו לחיים ברחמים :

וְנֶאֱמַן אֶתָּה לְחַיִּיִּם מֵתִים • בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ מִחַיֵּה הַמֵּתִים :

קדושה לש"י.

ס"ז נְקַדֵּשׁ וְנַעֲרִיצֵךְ פְּנוּעִים שִׁיחַ סוּד
שְׂרָפִי קוֹדֵשׁ הַמְשַׁלְשִׁים לָךְ קְדוּשָׁה
כְּתוּב עַל יַד נְבִיאָךְ. וְקָרָא זֶה לָזֶה וְאָמַר :
קו"ס קְדוּשׁ | קְדוּשׁ קְדוּשׁ יְיָ צְבָאוֹת
מָלֵא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ :

ס"ז לְעַמָּתָם בְּרוּךְ יֹאמְרוּ :

קו"ס בְּרוּךְ כְּבוֹד־יְיָ מִמְּקוֹמוֹ :

ס"ז וּבְדַבְּרֵי קְדוּשָׁה כְּתוּב לֵאמֹר :

קו"ס יִמְלֹךְ יְיָ לְעוֹלָם אֱלֹהֶיךָ צִיּוֹן
לְדֹר וָדֹר הַלְלוּיָהּ :

אַתָּה קְדוֹשׁ וְשִׁמְךָ
קְדוֹשׁ וְקְדוּשִׁים
בְּכָל יוֹם יְהִלְלוּךָ
סְלָה. כִּי אֵל מֶלֶךְ
גָּדוֹל וְקְדוֹשׁ אַתָּה.
בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הָאֵל
הַקְּדוֹשׁ :

(כ"ט הַמֶּלֶךְ הַקְּדוֹשׁ :)

ס"ז לְדֹר וָדֹר גָּדִיד גְּדֻלָּה וְלִנְצַח נִצָּחִים קְדוּשָׁתְךָ נְקַדֵּשׁ. וְשַׁבְּחָה
אֱלֹהֵינוּ מְפִינֵנו לֹא יִמוּשׁ לְעוֹלָם וְעַד כִּי אֵל מֶלֶךְ גָּדוֹל וְקְדוֹשׁ אַתָּה.
בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הָאֵל (כ"ט הַמֶּלֶךְ) הַקְּדוֹשׁ :

אַתָּה אֶחָד וְשִׁמְךָ אֶחָד וּמִי כְּעֶמְךָ יִשְׂרָאֵל
גּוֹי אֶחָד בָּאָרֶץ : תַּפְאֶרֶת גְּדֻלָּה וְעֲטָרַת
יְשׁוּעָה יוֹם מְנוּחָה וְקְדוּשָׁה לְעַמְּךָ נְתַתָּה :
אֲבָרְהָם יָגֵל יִצְחָק יִרְמְיָהוּ. יַעֲקֹב וּבָנָיו יְנוּחוּ
בוֹ : מְנוּחַת אֲהָבָה וְנִדְבָה מְנוּחַת אֱמֶת
וְאַמוּנָה. מְנוּחַת שְׁלוֹם וְשִׁלּוּה וְהַשְׁקֵט
וְבִטָּח. מְנוּחַת שְׁלָמָה שְׁאֵתָה רוּצָה בָּהּ.
יִבְרֹךְ בְּנִיךָ וְיִדְעוּ כִּי מֵאֲתָךְ הִיא מְנוּחָתָם
וְעַל מְנוּחָתָם יְקַדִּישׁ אֶת שִׁמְךָ :

מנחה לשבת קח

אלהינו ואלהי אבותינו רצה במנוחתנו.
קדשנו במצותיך ותן חלקנו בתורתך.
שבענו משובך ושמחנו בישועתך וטהר
לבנו לעבדך באמת. והנחילנו יי אלהינו
באהבה וברצון שבת קדשך וינוחו בם
ישראל מקדשי שמך. ברוך אתה יי
מקדש השבת:

רצה יי אלהינו בעמך ישראל ובתפלתם. והשב
את העבודה לדביר ביתך. ואשי ישראל ותפלתם
באהבה תקבל ברצון ותהי לרצון תמיד עבודת
ישראל עמך:

אן שבת ראש חדש אונג שבת חול המועד ווירד היער יעלה ויבא נעזאנס:
אלהינו ואלהי אבותינו. יעלה ויבא ויגיע ויראה וירצה וישמע
ויפקד ויזכר וזכרנו ופקדנו וזכרון אבותינו וזכרון משיח בן דוד
עבדך. וזכרון ירושלים עיר קדשך. וזכרון כל עמך בית ישראל
לפניה. לפליטה לטובה לחן ולחסד ולרחמים. לחיים ולשלום פיוס
לראש חדש ראש החדש | בח"ה ספח חג המצות | בח"ה סכות חג הסוכות
הזה. וזכרנו יי אלהינו בו לטובה. ופקדנו בו לברכה. והושיענו
בו לחיים. ובדבר ישועה ורחמים חוס וחסנו. ורחם עלינו.
והושיענו כי אליך עינינו כי אל מלך חסן ורחום אתה:
ותחיינה עינינו בשובך לציון ברחמים. ברוך
אתה יי המחזיר שכינתו לציון:

מודים אנחנו לך שאתה	מודים אנחנו לך שאתה
הוא יי אלהינו ואלהי אבותינו	הוא יי אלהינו ואלהי אבותינו
אלהי כל בשר יוצרנו ויצר	אלהי כל בשר יוצרנו ויצר
בראשית ברכות והודאות	בראשית ברכות והודאות

חיינו מגן ישענו. אתה הוא
 לדור ודור נודה לך וגם פאר
 תהלתך. על חיינו המסורים
 בידך. ועל נשמותינו
 הפקודות לך. ועל נפישך
 שבכל יום עמנו. ועל
 נפלאותיך וטובותיך שבכל יום ערב ובקר וצהרים.
 הטוב כי לא כלו רחמיך. והמרחם כי לא תמו הסדיק.
 מעולם קוינו לך:

אן שבת חנוכה ויורד היער על הניסים נעזאנס:

ועל כלם יתברך ויתרומם שמך מלפנו תמיד
 לעולם ועד:

כס'ם וכתוב לחיים טובים כל בני בריתך:

וכל החיים יודוך סלה. ויהללו את שמך באמת.
 האל ישועתנו ועזרתנו סלה. ברוך אתה יי הטוב
 שמך ולך נאה להודות:

שלום רב על ישראל עמך תשים לעולם כי אתה
 הוא מלך אדון לכל השלום. וטוב בעיניך לברך
 את עמך ישראל בכל יום ובכל שעה בשלומך:

כס'ם בספר חיים ברכה ושלום ופרנסה טובה נזכר ונפתח לפניה
 אנחנו וכל עמך בית ישראל לחיים טובים ולשלום. ברוך
 אתה יי עשה השלום:

ברוך אתה יי המברך את עמו ישראל בשלום:

אלהי נצור לשוני מרע ושפתי מדבר מרמה ולמקללי נפשי
 תדום. וגם שני פעם לכל תהיה. פתח לבי בתורתך ובמצותיך

תְּרַדְוֶה נַפְשִׁי, וְכָל הַקָּמִים וְהַחֹשְׁבִים עָלַי לְרָעָה מִהֲרָה הַפֶּר עֲצָתָם
וְקַלְקַל מַחֲשַׁבְתָּם. עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן יְמִינְךָ. עֲשֵׂה
לְמַעַן קִדְשֶׁתְךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן תּוֹרַתְךָ. לְמַעַן יִחַלְצֵנִי יְדִידְךָ. הוֹשִׁיעָה
יְמִינְךָ וְעֲנֵנִי: יְהִי לְרָצוֹן אֲמִרֵי סִי וְהִגִּיזֵן לְבִי לְפָנֶיךָ יי צוּרִי
וְגֹאֲלִי: עֲשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו הוּא יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל-
יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן:

יְהִי רָצוֹן לְפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שִׁיבְנָה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ
בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרַתְךָ: וְשֵׁם נַעֲבֹדְךָ בִּירְאָה פִּימִי
עוֹלָם וּבְשָׁנִים קִדְמוֹנִיּוֹת: וְעֲרָבָה לִי מִנַּחַת יְהוּדָה וִירוּשָׁלַיִם
פִּימִי עוֹלָם וּבְשָׁנִים קִדְמוֹנִיּוֹת:

הש"ץ חוזר הספלה בקול ואומר קדושת נקדישך של חול וגומר הספלה ואח"כ אומר צדקתך
וכו'. ובימי ש"ס סמכון בחול אין אומר צדקתך. ולא צנים מחני' צז' יה"מ ולא צנים האצל.

**צִדְקַתְךָ כְּהַרְרֵי-אֵל. מִשְׁפָּטֶיךָ תְּהוֹם
רַבָּה. אָדָם וּבְהֵמָה תוֹשִׁיעַ יי: וְצִדְקַתְךָ
אֱלֹהִים עַד-מָרוֹם. אֲשֶׁר עָשִׂיתָ גְדֻלָּה.
אֱלֹהִים מִי כָמוֹךָ: צִדְקַתְךָ צֶדֶק לְעוֹלָם
וְתוֹרַתְךָ אֱמֶת:** קדיש תתקבל

טעה ולא הספיל מנחה בשבת מחפיל צו"ש שמים של חול ונצדיל צראשונה ואינו נצדיל בשכי'.
ואם לא הצדיל צראשונה והצדיל בשכי' שכי' עלתה לו ולריך לחזור ולהספיל לחשלוויין. ואם
הצדיל בשמיהן או לא הצדיל בשמיהן ילא.

בשבת אסור סוכות מחפילין לומר ברכי נפשי ואומרים עד שבת הגדול:

הספרדים אומרים מזמור חפלים קי"א:

קְד בָּרְכִי נַפְשִׁי אֶת-יי אֱלֹהֵי גְדֻלָּת
מַאֲד. הוֹד וְהָדָר לְבָשֶׁת: עֲטָה אֹזֶר
בְּשִׁלְמָה. נוֹטָה שָׁמַיִם כִּירִיעָה: הַמְקַרָּה
בַּמִּים עֲלִיזוּתוֹ: הַשֵּׁם-עֲבִים רְכוּבוֹ.

הַמְהִלְךָ עַל כְּנַפְי־רוּחַ : עֲשֵׂה מִלְאָכָיו
רוּחוֹת . מִשְׁרָתָיו אֵשׁ לֵהֵט : יִסַּד אֶרֶץ
עַל־מְכוּנֶיהָ . בָּל תִּמּוּט עוֹלָם וְעַד : תִּהְיוּם
כִּלְבוּשׁ כְּסִיתוֹ . עַל הָרִים יַעֲמְדוּ־מַיִם :
מִן־גִּעְרָתָךְ יִנוּסוּן . מִן־קוֹל רַעְמָךְ יִחַפְּזוּן :
יַעֲלוּ הָרִים יִרְדּוּ בִקְעוֹרֹת . אֶל־מְקוֹם זֶה
יִסְדֹּת לָהֶם : גְּבוּל שִׁמְתָּ בְלִיַעֲבוֹרֹן בְּלִי־
יִשׁוּבוֹן לְכַסּוֹת הָאָרֶץ : הַמִּשְׁלַח מַעֲיָנִים
בִּנְחָלִים בֵּין הָרִים יִהְיוּ כוֹן : יִשְׁקוּ כָּל־
חַיֹּת שָׂדֵי . יִשְׁבְּרוּ פְּרָאִים צִמָּאִם : עֲלִיהֶם
עוֹף הַשָּׁמַיִם יִשְׁכּוּן . מִבֵּין עֲפָאִים יִתְנוּ־
קוֹל : מִשְׁקָה הָרִים מַעֲדִיּוֹתָיו . מִפְּרִי
מַעֲשֵׂיךָ תִּשְׁבַּע הָאָרֶץ : מִצְמִיחַ חֲצִיר
לְבִהְמָה . וְעֵשֶׂב לְעִבּוֹדֵת הָאָדָם . לְהוֹצִיא
לֶחֶם מִן הָאָרֶץ : וַיֵּין יִשְׁמַח לִב־אָנוּשׁ
לְהַצְהִיל פָּנִים מִשָּׁמֶן . וְלֶחֶם לִב־אָנוּשׁ
יִסְעֵד : יִשְׁבְּעוּ עֲצֵי יֵי . אֲרִזֵּי לְבָנוֹן אֲשֶׁר
נָטַע : אֲשֶׁר־שָׁם צִפְרִים יִקְנֶנוּ . חֲסִידָה
בְּרוּשִׁים בֵּיתָה . הָרִים הַגְּבוּהִים לִיעֲלִים
סִלְעִים מַחֲסֶה לִישְׁפָּנִים : עֲשֵׂה יָרֵחַ
לְמוֹעֲדִים . שֶׁמֶשׁ יָדַע מְבוֹאוֹ : תִּשְׁתַּחֲשָׁךְ

מנחה לשבת

קי

וירחי לילה בו ותרמש כל־חיות־יָעַר :
הכפירים שאגים לטרף ולבקש מאכל
אכלם : תזרח השמש יאספון ואל־
מעונתם ירבצון : יצא אדם לפעלו .
ולעבודתו עדי ערב : מה־רבו מעשיך
י פלם בחכמה עשית . מלאה הארץ
קנינה : זה הים גדול ורחב ידיים . שם
רמש ואין מספר . חיות קטנות עם־גדלות :
שם אניות יהלכון לזיתן זה יצרת לשחק־
בו : כלם אליך ישברון לתת אכלם
בעתו : תתן להם ילקטון . תפתח ידך
ישבעון טוב : תסתיר פניך יבהלון תסוף
רוחם ינועון . ואל־עפרם ישובון : תשלח
רוחך ובראון . ותחדש פני אדמה : יהי
כבוד יי לעולם . ישמח יי במעשיו :
המביט לארץ ותרגע יגע בהרים ויעשנו :
אשירה ליי בחיי אומרה לאלהי בעודי :
יערב עליו שיחי . אנכי אשמח ביי : ותמו
חפאים מן־הארץ ורשעים עוד אינם .
ברכי נפשי את־יי הללויה :

קכ שיר המעלות אל־יי בצרתה לי קראתי ויענני :

יִּהְיֶה לָּהּ נֶפֶשׁ מִשְׁכַּת־שָׁקָר מִלִּשׁוֹן רַמְיָהּ׃ מִה־יִּתֵּן
לָּךְ וּמִה־יִּסִּיף לָּךְ לִשׁוֹן רַמְיָהּ׃ חָצִי גִבּוֹר שְׁנוֹנִים
עִם גִּהְלִי רַתְמִים׃ אוֹיָהּ לִי כִי־גִרְתִּי מִשָּׁךְ שְׁכַנְתִּי
עִם־אֲהָלֵי קָדָר׃ רַבַּת שְׁכָנָה־לָּהּ נֶפֶשׁ עִם שׁוֹנָא
שָׁלוֹם׃ אֲנִי שָׁלוֹם וְכִי אֲדַבֵּר הִמָּה לְמַלְחָמָה׃

קבא שִׁיר לַמַּעֲלוֹת אֲשָׁא עֵינִי אֶל־הַהָרִים מֵאֵין יָבֹא
עֲזָרִי׃ עֲזָרִי מֵעַם יְיָ עֲשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ׃ אֶל־יִתֵּן לְמוֹט
רִגְלָךְ אֶל־יְנוֹם שְׁמֶרֶךְ׃ הִנֵּה לֹא יָנוּם וְלֹא יִישָׁן שׁוֹמֵר
יִשְׂרָאֵל׃ יְיָ שְׁמֶרֶךְ יְיָ צִלָּךְ עַל־יַד יְמִינְךָ׃ יוֹמָם
הַשֶּׁמֶשׁ לֹא־יִכָּכֶה וַיִּרְחַ בַּלִּילָהּ׃ יְיָ יִשְׁמְרֶךְ מִכָּל־רָע
יִשְׁמֹר אֶת־נַפְשְׁךָ׃ יְיָ יִשְׁמֹר־צִאתְךָ וּבֹאֶךָ מֵעַתָּה
וְעַד־עוֹלָם׃

קבב שִׁיר הַמַּעֲלוֹת לְדָוִד שְׁמַחְתִּי בְּאִמְרִים לִי בֵּית יְיָ
גִלָּךְ׃ עֲמֻדוֹת הָיוּ רִגְלֵינוּ בְּשַׁעְרֶיךָ יְרוּשָׁלַם׃ יְרוּשָׁלַם
הַבְּנוּיָה כְּעִיר שֶׁחִבְּרָה־לָּהּ יַחְדָּו׃ שֵׁשׁ עָלוּ שְׁבָטִים
שְׁבָט־יִיָּה עֲדוֹת לְיִשְׂרָאֵל לְהַדּוֹת לְשֵׁם יְיָ׃ כִּי שָׁמָּה
יֵשְׁבוּ כִסְאוֹת לְמִשְׁפַּט כִּסְאוֹת לְבֵית דָּוִד׃ שִׂאֲלוּ
שָׁלוֹם יְרוּשָׁלַם יִשְׁלַח אֲהַבֶּיךָ׃ יְהִי־שָׁלוֹם בְּהִילָלְךָ
שָׁלוֹת בְּאַרְמְנֶיךָ׃ לְמַעַן־אֲחִי וְרָעִי אֲדַבֵּרָה נָא
שָׁלוֹם בָּךְ׃ לְמַעַן בֵּית־יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֲבַקֶּשֶׁה טוֹב לָּךְ׃

קבג שִׁיר הַמַּעֲלוֹת אֶלֶיךָ נִשְׁאֲתִי אֶת־עֵינִי הִישָׁבִי
בְּשָׁמַיִם׃ הִנֵּה כְּעֵינִי עֹבְדִים אֶל־יַד אֲדוֹנֵיהֶם כְּעֵינִי
שֹׁמְרָה אֶל־יַד גְּבֻרָתָהּ כִּן עֵינֵינוּ אֶל־יְיָ אֱלֹהֵינוּ עַד

מנחה לשבת קיא

שִׁיחֲנֵנוּ : הִנֵּנוּ יי חֲנֵנוּ כִּי־רַב שָׁבַעְנוּ בּוֹ : וַיִּבֶר
 שָׁבַעְנוּ לָהּ גַּם־שָׁנוּ הִלַּעַג הַשְּׂאֲנָנִים הַפּוֹז לַגֵּאִיּוֹנִים :
 קב שִׁיר הַמַּעֲלוֹת לְדָוִד לִוְלִי יי שְׁהִיָּה לָנוּ יֹאמַר־נָא
 יִשְׂרָאֵל : לִוְלִי יי שְׁהִיָּה לָנוּ בְּקוֹם עָלֵינוּ אָדָם : אֲזִי
 חַיִּים בְּלָעוּנוּ בַּחֲרוֹת אַפָּם בָּנוּ : אֲזִי הַמַּיִם שָׁטְפוּנוּ
 נַחֲלָה עָבַר עַל־נַפְשֵׁנוּ : אֲזִי עָבַר עַל־נַפְשֵׁנוּ הַמַּיִם
 הַיִּידוֹנִים : בְּרוּךְ יי שֶׁלֹּא נִתְּנָנוּ מִדָּה לַשְּׁנִיָּהם : גַּם־שָׁנוּ
 בְּצַפּוֹר נִמְלָטָה מִפֶּח יוֹקְשִׁים הַפָּח נִשְׁבַּר וַאֲנִי־נִנוּ
 נִמְלָטָנוּ : עֲזָרָנוּ בְּשֵׁם יי עֲשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ :
 קב שִׁיר הַמַּעֲלוֹת הַבְּטָחִים בִּי כְּהַר־צִיּוֹן לֹא־יִמוּט
 לְעוֹלָם יֵשֵׁב : יְרוּשָׁלַם הָרִים סָבִיב לָהּ וַיִּסָּבִיב לְעַמּוֹ
 מַעֲתָה וְעַד־עוֹלָם : כִּי לֹא יָנוּחַ שִׁבְט הָרָשָׁע עַל־גּוֹרֵל
 הַצַּדִּיקִים לְמַעַן לֹא־יִשְׁלַחוּ הַצַּדִּיקִים בְּעוֹלָתָהּ יְדֵיהֶם :
 הִי־שִׁיבָה יי לְמוֹבִיָּם וְלִישָׁרִים בְּלִבּוֹתָם : וְהַמַּטִּים
 עֲקָלְקָלוֹתָם יוֹלִיכֵם יי אֶת־פַּעְלֵי הָאֵן שָׁלוֹם עַל־יִשְׂרָאֵל :
 קב שִׁיר הַמַּעֲלוֹת בְּשׁוּב יי אֶת־שִׁיבַת צִיּוֹן הָיִינוּ
 כְּחֻלָּמִים : אֲזִי יִמָּלֵא שְׁחוֹק פִּינוּ וְלִשְׁוֹנֵנוּ רִנָּה אֲזִי יֹאמְרוּ
 בְּגוֹיִם הִגְדִּיל יי לַעֲשׂוֹת עִם־אֱלֹהִים : הִגְדִּיל יי לַעֲשׂוֹת
 עִמָּנוּ הָיִינוּ שִׂמְחִים : שׁוּבָה יי אֶת־שְׁבִיתָנוּ כַּאֲסִיקִים
 בְּנֶגֶב : הַזֹּרְעִים בְּדָמָה בְּרִנָּה יִקְצְרוּ : הַלּוֹךְ יֵלֵךְ וּבָבָה
 נִשָּׂא מִשֶּׁךְ־הַזֶּדַע בֹּא־יָבֹא בְּרִנָּה נִשָּׂא אֶלְמָתִיּוֹת :
 קב שִׁיר הַמַּעֲלוֹת לְשִׁלְמָה אִם־יִי לֹא־יִבְנֶה בֵּית
 שׁוּא עָמְלוּ בּוֹנֵיוּ בּוֹ אִם־יִי לֹא־יִשְׁמַר־עִיר שׁוּא וְשָׁכֶד
 שׁוּמֵר : שׁוּא לָכֶם מִשְׁכִּימֵי קוֹם מֵאַחֲרֵי־שָׁבַת אֲכָלִי

לֶחֶם הָעֶצְבִּים כֵּן יִתֵּן לִידֵּיָו שְׁנָא : דְּגַהּ נַחֲלֵת יי
 בָּנִים שָׁכַר פָּרִי הַבָּטֶן : כְּחָצִים בִּיד־גִּבּוֹר כֵּן בְּנֵי
 הַנְּעוּרִים : אֲשֶׁר־הַגָּבֵר אֲשֶׁר מִלֵּא אֶת־אֲשַׁפְתּוֹ מִדָּם
 לֹא־יִבְשׁוּ כִי־יִדְּבְרוּ אֶת־אֹיְבִים בַּשָּׁעַר :

קמ שיר המעלות אשרי כל־יֵרָא יי הַהֵלֶךְ בַּדָּרְכָיו :
 יִגִּיעַ כַּפִּיק בִּי תֹאכַל אֲשֶׁרֶיךָ וְשׁוֹב לָךְ : אֲשַׁתְּךָ ׀ כְּגֶפֶן
 פִּרְיָהּ בִּירְכֵתִי בֵּיתְךָ בְּנִיךָ כַּשֵּׁתִלִּי זֵיתִים סָבִיב לְשִׁלְחָנְךָ :
 דְּגַהּ כִּי־כֵן יִבְרַךְ גָּבֵר יֵרָא יי : יְבָרְכֶךָ יי מִצִּיּוֹן וְרֹאֵה
 בְּטוֹב יְרוּשָׁלַם כֹּל יְמֵי חַיֶּיךָ : וְרֹאֵה־בָּנִים לְבְנֶיךָ
 שְׁלֹום עַל־יִשְׂרָאֵל :

קמ שיר המעלות רבת צָרֻוֹנִי מְנַעוּרִי יֹאמֵר נָא
 יִשְׂרָאֵל : רַבַּת צָרֻוֹנִי מְנַעוּרִי גַם לֹא יָכֹל־לִי : עַל־
 גְּבִי חָרְשׁוֹ חֲרָשִׁים הָאֲרִיכוּ לְמַעֲנִיתָם : יי צַדִּיק קָצָן
 עֲבוֹת דְּשָׁעִים : יִבְשׁוּ וַיִּסָּגוּ אַחֲזֹר כֹּל שְׁנָאִי צִיּוֹן :
 יִהְיוּ כַּחֲצִיר גִּגּוֹת שֶׁקֶדֶמַת שֶׁלֶף יִבְשׁ : שְׁלֵא מִלֵּא
 כִּפּוֹ קוֹצֵר וְחֲצָנוּ מַעֲמָר : וְלֹא אָמְרוּ הָעֹבְרִים בְּרַבַּת
 יי אֱלֹהֵיכֶם בִּרְכָנוּ אֶתְכֶם בְּשֵׁם יי :

קל שיר המעלות מִמַּעַמְקִים קָרָאתִיךָ יי : אֲדָנִי
 שְׁמָעָה בְּקוֹלִי תִהְיֶינָה אֲזִנֶּיךָ קְשׁוּבוֹת לְקוֹל תַּחֲנוּנִי :
 אִם־עֲוֹנוֹת תִּשְׁמָרֶנָּה אֲדָנִי מִי יַעֲמֹד : כִּי־עָמָךְ
 הַסְּלִיחָה לְמַעַן תִּזְכָּר : קוֹיֵתִי יי קוֹיֵתָה נַפְשִׁי וְלִדְבָרוֹ
 הוֹחֲלֵתִי : נַפְשִׁי לְאֲדָנִי מְשֻׁמְרִים לְבָקָר שְׁמָרִים
 לְבָקָר : יַחַל יִשְׂרָאֵל אֵל־יי כִּי־עַם־אֲדָנִי הַחֲסֵד וְהַרְבֵּה
 עֲמוֹ סְדוֹת : וְהוּא יִסְדֶּה אֶת־יִשְׂרָאֵל מִכָּל עֲוֹנוֹתָיו :

מנחה לשבת קיב

קלא שיר המעלות לדוד יי | לא-גבה לבי ולא-רמו
עיני ולא-הלכתי | בגדלות ובגפלאות ממני | אם-לא
שויתי | ודוממתי נפשי בגמל עלי אמו בגמל עלי
נפשי | יחל ישראל אל-י מעתה ועד-עולם :

קלב שיר המעלות זכור-י לדוד את כל-ענותו :
אשר-נשבע לי נדר לאביר יעקב : אם-אבא באהל
ביתי אם-אעלה על-ערש יצועי : אם-אתן שנת
לעיני לעפעפי תנומה : עד-אמצא מקום לי משכנות
לאביר יעקב : הנה שמענוה באפרתה מצאנוה
בשדי-יער : נבואה למשכנותיו נשתחוה להדום
רגליו : קומה יי למנוחתך אתה וארון עזך : כהניך
ילבשו-צדק וחסידיך ירננו : בעבור דוד עבדך אר-
תשב פני משיחך : נשבע-י | לדוד אמת לא-ישוב
ממנה מפרי בטןך אשירת לכסא-לך : אם-ישמרו
בניך | בריתי ועדתי זו אלמדם גם-בניהם עדי-עד
ישבו לכסא-לך : כי בחר יי בציון אוה למושב לו :
ואת-מנוחתו עדי-עד פה אישב כי אויתיה : צידה
ברך אברך אביוניה אשביע לחם : וכהניא אלביש
ישע וחסידיה רגן ירננו : שם | אצמיח קרן לדוד
ערכתי נר למשיחי : אויביו אלביש בשרת ועליו
יצאין נזרו :

קלי שיר המעלות לדוד הנה מה טוב ומדה נעים
שבת אחים גם יחד : כשמן הטוב | על הראש ירד
על הזקן זקן אהרן שירד על-פי מדותיו : כמל חרמון

שִׁירָד עַל־הַרְרֵי צִיּוֹן כִּי־שֵׁם צִוָּה יי אֶת־הַבְּרָכָה חַיִּים
עַד־הָעוֹלָם :

קִלְד שִׁיר הַמַּעֲלוֹת הִנֵּה בָּרְכוּ אֶת יי כָּל־עַבְדֵי יי
הָעֹמְדִים בְּבֵית יי בַּלִּילוֹת : שְׂאוּ יְדֵכֶם קֹדֶשׁ וּבָרְכוּ
אֶת יי : יְבָרְכֵךְ יי מִצִּיּוֹן עֲשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ : עֲלֵנוּ קי

מסכת אבות פרק ראשון

צַנְנָם מִלֵּאמֹר פֶּסֶק מַחֲסִילִים לֵאמֹר פֶּרְקֵי אֲבוֹת עַד יי צַחֲמֹת וי"ל עַד כ"ס :

כָּל יִשְׂרָאֵל יֵשׁ לָדָם חֵלֶק לְעוֹלָם הֵבֵא שְׁנֵאֲמַר וְעַשְׂךָ בָּלָם
צַדִּיקִים לְעוֹלָם יִירָשׁוּ אֶרֶץ גִּזְרֵי מִשְׁעֵי מַעֲשֵׂה הָיִי לְהַתְפָּאָר :

א מֹשֶׁה קִבֵּל תּוֹרָה מִסִּינַי וּמִסְכָּה לִיהוֹשֻׁעַ וִיהוֹשֻׁעַ לְזִקְנִים
וְזִקְנִים לְנָבִיאִים וְנָבִיאִים מִסְכָּה לְאַנְשֵׁי כְּנֶסֶת הַגְּדוֹלָה. הֵם
אָמְרוּ שְׁלֹשָׁה דְּבָרִים הָיוּ מִתּוֹנִים בְּדִין וְהַעֲמִידוּ תַלְמִידִים הַרְבֵּה
וַעֲשׂוּ סִיג לְתוֹרָה : ב שְׁמַעוֹן הַצַּדִּיק הָיָה מִשִּׁירֵי כְּנֶסֶת הַגְּדוֹלָה.
הוּא הָיָה אוֹמֵר עַל שְׁלֹשָׁה דְּבָרִים הָעוֹלָם עוֹמֵד עַל הַתּוֹרָה וְעַל
הָעֲבוּדָה וְעַל גְּמִילוֹת חֶסֶדִים : ג אֲנָשִׁיגִּנּוּס אִישׁ סוֹכֵי קִבֵּל מִשְׁמַעוֹן
הַצַּדִּיק הוּא הָיָה אוֹמֵר אֶל־תְּהִיוּ פְּעֻבָּדִים הַמְשַׁמְשִׁין אֶת־הַרְבֵּה
עַל מִנֵּת לְקַבֵּל פָּרָם אֲלֵא הָיוּ פְּעֻבָּדִים הַמְשַׁמְשִׁין אֶת־הַרְבֵּה שְׁלֹא
עַל מִנֵּת לְקַבֵּל פָּרָם וְהָיָה מוֹרָא שָׁמַיִם עֲלֵיכֶם : ד יוֹסִי בֶן יוֹעִזָּר
אִישׁ צַדִּיק וְיוֹסִי בֶן יוֹחָנָן אִישׁ יְרוּשָׁלַיִם קִבְּלוּ מֵהֶם. יוֹסִי בֶן
יוֹעִזָּר אִישׁ צַדִּיק אוֹמֵר יְהִי בֵּיתְךָ בֵּית וְעַד לַחֲבָמִים וְהָיָה מִתְאַבֵּק
בַּעֲפֹר רַגְלֵיהֶם וְהָיָה שׁוֹתֶה בַּצֵּמָא אֶת הַבְּרִידָה : ה יוֹסִי בֶן־יוֹחָנָן
אִישׁ יְרוּשָׁלַיִם אוֹמֵר יְהִי בֵּיתְךָ פְּתוּחַ לְרוּחָה וְהָיָה עֲנִיִּים בְּנֵי בֵּיתְךָ
וְאֵל תִּרְבֶּה שִׁיחָה עִם הָאִשָּׁה בְּאִשְׁתּוֹ אָמְרוּ קֵל וְחָמֵר בְּאִשְׁתּוֹ
חִבְרוּ מִכָּאֵן אָמְרוּ חֲבָמִים כָּל־הַמְּרַבֶּה שִׁיחָה עִם הָאִשָּׁה גֹּדֵר
רָעָה לְעַצְמוֹ וּבֹטֵל מִדְּבָרֵי תּוֹרָה וְסוֹפּוֹ יוֹרֵשׁ גִּידָהֶם : ו יְהוֹשֻׁעַ
בֶּן־פְּרִיחָה וְנִתְאִי הָאֲרֵבִלִי קִבְּלוּ מֵהֶם יְהוֹשֻׁעַ בֶּן־פְּרִיחָה אוֹמֵר
עֲשֵׂה לָךְ רֵב יִקְנֶה לָךְ חֵבֵר וְהָיָה דָן אֶת־כָּל הָאָדָם לְכַף זְכוּרָתוֹ :

וַיָּבֹאוּ הָאֲרָבִי אֹמֵר הֲרַחֵק מִשְׁכַּן רַע וְאַל תִּתְחַבֵּר לְרָשָׁע וְאַל
 תִּתְיַאֲשׁ מִן הַפְּסוּדָנוֹת: ח יְהוּדָה בֶּן טַבָּאי וְשִׁמְעוֹן בֶּן-שִׁטָּח קִבְּלוּ
 מֵהֶם יְהוּדָה בֶּן-טַבָּאי אֹמֵר אֶל-תַּעַשׂ עֲצָמָה בְּעוֹרֵכִי הַדִּינִין
 וּבְשִׁידוֹי בְּעָלֵי הַדִּין עוֹמְדִים לִפְנֵיהֶם יֵהְיוּ בְּעִינֵיהֶם בְּרָשָׁעִים
 וּבְשִׁנְסָרִים מִלִּפְנֵיהֶם יֵהְיוּ בְּעִינֵיהֶם כּוֹפְאִין כְּשֶׁקִּבְּלוּ עֲלֵיהֶם אֶת-
 הַדִּין: ט שִׁמְעוֹן בֶּן-שִׁטָּח אֹמֵר הָיוּ מְרַבָּה לַחֲקוֹר אֶת-הָעֵדִים
 וְהָיוּ זֹהִיר בְּדַבְרֵיהֶם שֶׁמָּא מִתּוֹכָם יִלְמְדוּ לְשִׁקֵּר: י שִׁמְעִיה וְאַבְטַלְיֹן
 קִבְּלוּ מֵהֶם שִׁמְעִיה אֹמֵר אֶהֱבֶה אֶת-הַמְּלָאכָה וְשִׁנָּא אֶת-הַרְבָּנוֹת
 וְאַל תִּתְּוֹדַע לְרָשׁוֹת: יא אַבְטַלְיֹן אֹמֵר חֲכָמִים הָיוּהוּ בְּדַבְרֵיהֶם
 שֶׁמָּא תִּחְוָבוּ חוֹבֵת גְּלוּת וְתִגְלוּ לְמָקוֹם מִיָּם הָרָעִים וַיִּשְׁתּוּ
 הַתְּלַמִּידִים הַבָּאִים אַחֲרֵיהֶם וַיִּמּוֹתוּ וַנִּמְצָא שֵׁם שְׁמִים מִתְחַלֵּל:
 יב הִלֵּל וְשִׁמִּי קִבְּלוּ מֵהֶם הִלֵּל אֹמֵר הָיוּ מִתְּלַמִּידָיו שֶׁל אֶהְרֹן
 אוֹהֵב שְׁלוֹם וְרוֹדֵף שְׁלוֹם אוֹהֵב אֶת-הַבְּרִיּוֹת וּמִקְרָבָן לַתּוֹרָה:
 יג הוּא הָיָה אֹמֵר נִגִּיד שֶׁמָּא אֶבֶד שְׁמִי וְדָלָא מוֹסִיף יֶסֶף וְדָלָא
 יִלְיָף קָמְלָא חֵיב וְדֹא שְׁתַּמֵּשׁ בְּתַגָּא חֵלְף: יד הוּא הָיָה אֹמֵר אִם
 אֵין אֲנִי לִי מִי לִי וּבְשִׁאֲנִי לְעֲצָמִי מָה אֲנִי וְאִם לֹא עֲבָשׁוּ אִימָתִי:
 טו שִׁמִּי אֹמֵר עֲשֵׂה תוֹרָתְךָ קָבַע אֲמור מַעַט וַעֲשֵׂה הַרְבֵּה וְהָיוּ
 מִקִּבְּלֵי אֶת-כָּל-הָאָדָם בְּסֶבֶר פָּנִים יְפוֹת: טז רַבִּין גַּמְלִיאֵל הָיָה
 אֹמֵר עֲשֵׂה לָּךְ רֵב וְהִסְתַּלַּק מִן הַסֶּפֶק וְאַל תִּרְבֶּה לַעֲשׂוֹת אֲמָדוֹת:
 יז שִׁמְעוֹן בֶּנוֹ אֹמֵר כָּל יָמַי גִּדְּלֹתִי בֵּין הַחֲכָמִים וְלֹא מִצָּאתִי לְגוֹף
 טוֹב מִשְׁתִּיקָה וְלֹא הַמְּדַרְשׁ עֵקֶר אֲלֵא הַמַּעֲשֵׂה וְכָל-הַמְּרַבָּה
 דְּבָרִים מִבִּיא חֵטָא: יח רַבִּין שִׁמְעוֹן בֶּן-גַּמְלִיאֵל אֹמֵר עַל-שְׁלֹשָׁה
 דְּבָרִים הָעוֹלָם קַיָּם עַל-דִּיאָמֶת וְעַל-הַדִּין וְעַל-הַשְׁלוֹם שְׁנֵאֲמַר
 אֲמֶת וּמִשְׁפָּט שְׁלוֹם שְׁפָטוּ בְּשַׁעְרֵיהֶם:

רַבִּי חֲנִנְיָה בֶּן עֲקָשִׁיא אֹמֵר רָצָה בְּקֹדֶשׁ בְּרוּךְ הוּא לְזַבּוֹת אֶת יִשְׂרָאֵל לְפִיכָף
 הַרְבֵּה לָדֵם תּוֹרָה וּמִצְוֹת שְׁנֵאֲמַר יי חֲפִץ לְמַעַן אֲדַקֵּן יִגְדִּיל תּוֹרָה וַיֵּאדָּוִיר:

עלינו קריש דרבנן.

פרק שני

כל ישראל וכו'.

א רַבִּי אֹמֵר אֵיזוֹ הִיא הַרְף יִשְׂרָאֵל שִׁיבּוֹר לוֹ הָאָדָם כָּל-שֶׁהוּא
 תִּפְאָרֶת לַעֲשֵׂה וְתִפְאָרֶת לוֹ מִן הָאָדָם. וְהָיוּ זֹהִיר בְּמִצְוָה קִלְיָה

בבחימה שאין אתה יודע מתן שכרן של מצות. והוי מחשב
הפסד מצוה כנגד שכרה ושכר עברה כנגד הפסדה. הסתכל
בשלשה דברים ואין אתה בא לידי עברה דע מה למעלה ממך
עין רואה ואזן שומעת וכל מעשיך בספר נכתבים: ב רבן
גמליאל בנו של רבי יהודה הנשיא אומר יפה תלמוד תורה עם
דרך ארץ שיגיעת שניהם משפחת עון וכל תורה שאין עמה
מלאכה סופה בטלה וגדרת עון וכל העוסקים עם הצבור יהיו
עוסקים עמהם לשם שמים שזכות אבותם מסיעתם וצדקתם
עומדת לעד ואתם מעלה אני עליכם שכר הרבה כאלו עשיתם:
ג הוי זהירין ברשות שאין מקרבין לו לאדם אלא לצדק עצמן
גראין כאזהבין בשעת הנאתן ואין עומדין לו לאדם בשעת החקו:
ד הוא היה אומר עשה רצונו כרצונה כדי שיעשה רצונה כרצונו
בטל רצונה מפני רצונו כדי שיבטל רצון אחרים מפני רצונה:
ה הלל אומר אל תפרוש מן הצבור ואל תאמין בעצמך עד יום
מותך ואל תדין את חברך עד שתגיע למקומו ואל תאמר דבר
שאי אפשר לשמוע שסופו להשמע ואל תאמר לבשאפנה אשנה
שפא לא תפנה: ו הוא היה אומר אין בור ירא השא ולא עם
הארץ חסיד ולא הבישן למד ולא הקפדן מלמד ולא כל המרבה
בסחורה מחכים ובמקום שאין אנשים השתדל להיות איש: ז את
הוא ראה גלגולת אחת שצפה על פני המים אמר לה על דאשסת
אטפוק וסוף מטיפוך ימופון: ח הוא היה אומר מרבה בשר
מרבה רמה מרבה נכסים מרבה דאגה מרבה נשים מרבה
כשפים מרבה שפחות מרבה זמה מרבה עבדים מרבה גזל מרבה
תורה מרבה חיים מרבה ישיבה מרבה חכמה מרבה עצה מרבה
תבונה מרבה צדקה מרבה שלום קנה שם טוב קנה לעצמו קנה
לו דברי תורה קנה לו חיי העולם הבא: ט רבן יוחנן בן זבדי
קבל מהלל ומשמי הוא היה אומר אם למדת תורה הרבה אל
תחזיק טובה לעצמך כי לכה נוצרת: י חמשה תלמידים היו לו
לרבן יוחנן בן זבדי ואלו הן רבי אליעזר בן הורקנוס רבי יהושע
בן חנניא רבי יוסי הפהן רבי שמעון בן נתנאל רבי אלעזר בן

ערך: יא הוא היה מונה שבחם (רבי) אליעזר בן הורקנוס בור
 סוד שאינו מאבד טפה (רבי) יהושע בן חנניא אשרי יולדתו
 (רבי) יוסי הכהן חסיד (רבי) שמעון בן נתנאל ירא חטא (ורבי)
 אלעזר בן ערך כמעין המתגבר: יב הוא היה אומר אם יהיו כל-
 חבמי ישראל בבק ממונים ואליעזר בן הורקנוס בבק שניה
 מכריע את כלם: אבא שאיל אומר משמו אם יהיו כל-חבמי
 ישראל בבק ממונים ואליעזר בן הורקנוס אף עמהם ואליעזר
 בן ערך בבק שניה מכריע את כלם: יג אמר להם צאו
 וראו איזו היא דרך טובה שידבק בה האדם. רבי אליעזר
 אומר עין טובה רבי יהושע אומר חבר טוב רבי יוסי אומר
 שכן טוב רבי שמעון אומר הרואה את הנולד רבי אלעזר
 אומר לב טוב: אמר להם רואה אני את דברי אלעזר בן ערך
 מדבריהם שבכלל דבריו דבריהם: יד אמר להם צאו וראו איזו
 היא דרך רעה שיתרחק ממנה האדם. רבי אליעזר אומר עין
 רעה רבי יהושע אומר חבר רע רבי יוסי אומר שכן רע רבי
 שמעון אומר הלזה ואינו משלים. אחד הלזה מן האדם כלזה מן
 המקום שנאמר לזה רשע ולא ישלם וצדיק חונן ונותן. רבי
 אלעזר אומר לב רע: אמר להם רואה אני את דברי אלעזר בן
 ערך מדבריהם שבכלל דבריו דבריהם: טו הם אמרו שלשה
 דברים רבי אליעזר אומר יהי כבוד חברך חביב עליך כשליף
 ואל תהי נוח לבעוס ושוב יום אחד לפני מיתתה והוי מתחמם
 כנגד אורן של חכמים והוי זהיר בגחלתן שלא תפוח שנשיבתן
 נשיכת שועל ועקיצתן עקיצת עקרב ולחישתן לחישת שרף
 וכל דבריהם כגחלי אש: טז רבי יהושע אומר עין הרע ויצר
 הרע ושנאת הבריות מוציאים את האדם מן העולם: יז רבי יוסי
 אומר יהי ממון חברך חביב עליך כשליף והתקן עצמך ללמוד
 תורה שאינה נרשה לך וכל מעשיך יהיו לשם שמים: יח רבי
 שמעון אומר הוי זהיר בקריאת שמע (ובתפלה) ובשאתה
 מתפלל אל תעש תפלתך קבע אלא רחמים ותחנונים לפני המקום
 שנאמר כי-חנון ורחום הוא ארך אפים ורב-חסד ונתחם על-

הָרָעָה. וְאֵל תְּהִי רָשָׁע בְּפָנַי עֲצֻמָּה: יְיָ רַבִּי אֶלְעָזָר אָמַר הוּא
שָׁקוּד לְלִמּוּד תּוֹרָה וְדַע מִה־שִׁתְּשִׁיב לְאַפִּיקוֹרוֹס וְדַע לִפְנֵי מִי
אַתָּה עֹמֵל וּמִי הוּא בֹעַל מְלֹאכְתְּךָ שִׁישְׁלֶם־לָךְ שֹׂכֵר פְּעֻלָּתְךָ:
כִּי רַבִּי מִרְסֻן אָמַר הַיּוֹם קָצֵר וְהַמְּלָאכָה מְרֻבָּה וְהַפּוֹעָלִים עֲצֻלִּים
וְהַשֹּׂכֵר הֶרְבֵּה וּבֹעַל הַבֵּית דּוֹחֵק: כֹּא הוּא הִיא אָמַר לֹא עָלֶיךָ
הַמְּלָאכָה לְגִמּוּר וְלֹא אַתָּה בֶן־תּוֹרִין לְהַבְטִיל מִמֶּנָּה אִם לְמַדָּה
תּוֹרָה הֶרְבֵּה נוֹתֵנִין לָךְ שֹׂכֵר הֶרְבֵּה וְנֶאֱמַן הוּא בֹעַל מְלֹאכְתְּךָ
שִׁישְׁלֶם־לָךְ שֹׂכֵר פְּעֻלָּתְךָ וְדַע שִׁמְתֵּן שֹׂכֵרָן שֶׁל צְדִיקִים לְעֵתִיד
לָבוֹא: רַבִּי חֲנִינָא בֶן עֲקִישָׁא וכו'.

פרק שלישי

כל ישראל תבו.

א עֲקִיבָא בֶן מִהֶלְלָאֵל אָמַר הִסְתַּכַּל בִּשְׁלֹשָׁה דְּבָרִים וְאִין
אַתָּה בָּא לְיָדֵי עֲבָרָה דַּע מַאֲן בָּאת וּלֹאֵן אַתָּה הוֹלֵךְ וּלְפָנַי מִי
אַתָּה עֹתִיד לִתֵּן דִּין וְחֶשְׁבוֹן. מַאֲן בָּאת מִשְׁפָּה סְרוּחָה וּלֹאֵן אַתָּה
הוֹלֵךְ לְמָקוֹם עֹפֵר רָמָה וְתוֹלְעָה וּלְפָנַי מִי אַתָּה עֹתִיד לִתֵּן דִּין
וְחֶשְׁבוֹן לְפָנַי מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא: ב רַבִּי
חֲנִינָא סֵגַן הַכֹּהֲנִים אָמַר הוּא מִתְפַּלֵּל בְּשִׁלּוּמָה שֶׁל מַלְכוּת
שְׁאֵלְמָלָא מוֹרָאָה אִישׁ אֶת־רֵעֵהוּ חַיִּים בָּלְעוּ: ג רַבִּי חֲנִינָא בֶן־
תְּרַדְיוֹן אָמַר שְׁנַיִם שְׂיוֹשְׁבִין וְאִין בִּינֵיהֶם דְּבָרֵי תּוֹרָה הֲרִי זֶה
מוֹשֵׁב לְצִים שְׁנֶאֱמַר וּבְמוֹשֵׁב לְצִים לֹא יֵשֵׁב. אֲבָל שְׁנַיִם שְׂיוֹשְׁבִין
וַיֵּשׁ בִּינֵיהֶם דְּבָרֵי תּוֹרָה שְׂכִינָה שְׂרוּיָה בִּינֵיהֶם. שְׁנֶאֱמַר אֲזִי
נִדְּבָרוּ יִרְאִי יְיָ אִישׁ אֶל־רֵעֵהוּ וַיִּקְשֹׁב יְיָ וַיִּשְׁמַע וַיִּכְתֹּב סֵפֶר זִכְרוֹן
לְפָנָיו לִירְאִי יְיָ וּלְחֹשְׁבֵי שְׁמוֹ. אִין לִי אֵלָּא שְׁנַיִם מִנִּין אִפִּילוּ אֶחָד
שְׂיוֹשֵׁב וְעוֹסֵק בַּתּוֹרָה שֶׁהַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא קוֹבֵעַ לוֹ שֹׂכֵר. שְׁנֶאֱמַר
יֵשֵׁב בְּדָד וַיִּדָּם כִּי גִטַּל עָלָיו: ד רַבִּי שְׁמַעוֹן אָמַר שְׁלֹשָׁה שְׂאֵבְלוּ
עַל שְׁלַחַן אֶחָד וְלֹא אָמְרוּ עָלָיו דְּבָרֵי תּוֹרָה כֹּאֵלוּ אֲכָלוּ מִזִּבְחֵי
מִתִּים שְׁנֶאֱמַר כִּי כָל־שְׁלַחֲנוֹת מְלָאִי קִיָּא צָאָה בְּלִי מָקוֹם. אֲבָל
שְׁלֹשָׁה שְׂאֵבְלוּ עַל שְׁלַחַן אֶחָד וְאָמְרוּ עָלָיו דְּבָרֵי תּוֹרָה כֹּאֵלוּ
אֲכָלוּ מִשְׁלַחֲנֵי שַׁל־מָקוֹם. שְׁנֶאֱמַר וַיִּדְּבַר אֵלַי זֶה הַשְׁלַחַן אֲשֶׁר

פרק שלישי

קמז

לפני יי: ה רבי חנינא בן-חנינאי אומר הנעור בלילה ודמה לך
 בדרך יחדי ומסנה לבו לבטלה הרי זה מתחייב בנפשו: ו רבי
 חנינא בן-הקנה אומר כל-המקבל עליו עול תורה מעבירין ממנו
 עול מלכות ועול דרך ארץ וכל-הפורך ממנו עול תורה נותנין
 עליו עול מלכות ועול דרך ארץ: ז רבי חלפתא בן-דוסא איש
 כפר חנינא אומר עשרה שושבין ועוסקין בתורה שכינה שרויה
 ביניהם שנאמר אלהים נצב בעד-ת-אל. ומנין אפילו חמשה
 שנאמר ואגדתו על-ארץ יסדה. ומנין אפילו שלשה שנאמר
 בקרב אלהים ישפם. ומנין אפילו שנים שנאמר אז נדברו יראי
 י איש אל-רעהו ויקשב יי וישמע. ומנין אפילו אחד שנאמר
 בכל-המקום אשר אזכיר את-שמי אבא אליה וברכתיה: ח רבי
 אלעזר איש ברתותא אומר תן-לו משלו שאתה ושלך שלו וכן
 בדרך הוא אומר כי-ממה הפל ומידה נתנו לך: ט רבי יעקב אומר
 דמה לך בדרך ושונה ומפסיק ממשנתו ואומר מה-נאה אילן זה
 מה-נאה ניר זה מעלה עליו הכתוב כאלו מתחייב בנפשו: י רבי
 דוסתאי בר ינאי משום רבי מאיר אומר כל-השוכח דבר אחד
 ממשנתו מעלה עליו הכתוב כאלו מתחייב בנפשו שנאמר
 רק השמר לך ושמר נפשך מאד פן-תשכח את-הדברים
 אשר-דאו עיניך. יכול אפילו תקפה עליו משנתו תלמוד לומר
 ופן-יסודו מלבבך כל ימי חייה הא אינו מתחייב בנפשו עד-שישב
 ויסירם מלבו: יא רבי חנינא בן-דוסא אומר כל שיראת חמאו
 קודמת לחבמתו חבמתו מתקימת וכל שחבמתו קודמת ליראת
 חמאו אין חבמתו מתקימת: יב הוא היה אומר כל שמעשיו
 מרבין מחבמתו מתקימת וכל שחבמתו מרבה ממעשיו
 אין חבמתו מתקימת: יג הוא היה אומר כל שרוח הבריות נוחה
 הימנו רוח המקום נוחה הימנו וכל שאין רוח הבריות נוחה הימנו
 אין רוח המקום נוחה הימנו: יד רבי דוסא בן הרבינס אומר
 שנה של שחרית ויין של צהרים ושיחת הילדים ושיבת בתי
 כנסיות של עמי הארץ מוציאין את-האדם מן-העולם: טו רבי
 אלעזר המודעי אומר המחלל את-הקדשים והמבזה את-המועדות

והמלבין פני חברו ברבים והמספר בריתו של אברהם אבינו
 והמגלה פנים בתורה שלא כהלכה את על פי שיש בידו תורה
 מעשים טובים אין לו חלק לעולם הבא: ורבי ישמעאל אומר
 יהיה קל לראש ונוח לתשוחות ויהיה מקבל את כל האדם
 בשמחה: ורבי עקיבא אומר שחוק וקלות ראש מרגילין את
 האדם לערוה: מסורת סיג לתורה מעשרות סיג לעשר נדרים
 סיג לפרישות סיג לחכמה שתיקה: יח הוא היה אומר חביב
 אדם שנברא בצלם חבה יתרה נודעת לו שנברא בצלם אלהים
 שנאמר כי בצלם אלהים עשה את האדם: חביבין ישראל
 שנקראו בנים (למקום) חבה יתרה נודעת להם שנקראו בנים
 למקום שנאמר בנים אתם ליי אלהיכם: חביבין ישראל שנתן
 להם כלי חמדה חבה יתרה נודעת להם שנתן להם כלי חמדה
 שבו נברא העולם שנאמר כי לקח טוב נתתי לכם תורתי אל
 תעזבו: יש הכל צפוי והרשות נתונה ובטוב העולם נדון והכל
 לפי רב המעשה: ב הוא היה אומר הכל נתון בערבון ומצודה
 פרוסה על כל החיים החנות פתוחה והחנוני מקנה והפנקס
 פתוח והיד כותבת וכל הרוצה ללוות יבא וילוה והגבאי מחזירין
 תדיר בכל יום ונפרעין מן האדם מדעתו ושלא מדעתו ויש להם
 על מה שיסמכו והדין דין אמת והכל מתקן לסעודה: כא רבי
 אלעזר בן עזריה אומר אם אין תורה אין דרך ארץ אם אין דרך
 ארץ אין תורה אם אין חכמה אין יראה אם אין יראה אין חכמה
 אם אין דעת אין בינה אם אין בינה אין דעת אם אין קמח אין
 תורה אם אין תורה אין קמח: כב הוא היה אומר כל שחכמתו
 מרבה מפעשיו למה הוא דומה לאילן שענפיו מרפין ושרשיו
 מועטין והרוח באה ועוקרתו והופכתו על פניו שנאמר והיה
 פערער בערבה ולא יראה פיריבא טוב ושכן חררים במדבר ארץ
 מלחה ולא תשב. אבל כל שמעשיו מרפין מחכמתו למה הוא
 דומה לאילן שענפיו מועטין ושרשיו מרפין שאפילו כל הרוחות
 שבעולם באות ונושבות בו אין מזיזין אותו ממקומו שנאמר והיה
 קנין שתול על ציץ ועל יבד ושלח שרשיו ולא יראה כי יבא

פרק שלישי

קסז

חם וְהָיָה עֲלֵהוּ רַעְנָן וּבִשְׁנַת בְּצֻרָתָא לֹא יִדְאָג וְלֹא יִמַּשׁ מַעֲשֵׂוֹת
פְּרִי: כג רבי אלעזר (בן) חסמא אומר קנין ופסחתי נדה הן הן
גופי הלכות. תקיפות וגמטריאות פרפריות לחכמה: רבי חנניא וכו'.

פרק רביעי

כל ישראל וכו'.

א בן זוטא אומר איזהו חכם הלומד מכל אדם שנאמר מכל-
מלמדו השכלתי (כי עדותיה שיהיה לי): איזהו גבור הפובש את
יצרו שנאמר טוב ארך אפים מגבור ומושל ברוחו מלכד עיר:
איזהו עשיר השמח בחלקו שנאמר תיע פסיה כי תאכל אשריה
וטוב לך. אשריה בעולם הזה וטוב לך לעולם הבא. איזהו מכבד
המכבד את הבריות שנאמר כי מכבדי אכבד ובוי יקלוי: ב בן
עזי אומר הנה רץ למצוה קלה וברח מן העברה שמצוה גוררת
מצוה ועברה גוררת עברה שישכר מצוה מצוה ושכר עברה
עברה: ג הוא היה אומר אל תהי בז לכל אדם ואל תהי מפליג
לכל דבר שאין לך אדם שאין לו שעה ואין לך דבר שאין לו
מקום: ד רבי לויטס איש יבנה אומר מאד מאד הנה שפל רוח
שתקות אנוש רמה: ה רבי יוחנן בן ברוקה אומר כל המחלל
שם שמים בסתר נפרעין ממנו בגלוי אחד בשוגג ואחד במזיד
בחלול השם: ו רבי ישמעאל (בר רבי יוסי) אומר הלומד על
מנת ללמד מספיקין בידו ללמוד וללמד והלומד על מנת לעשות
מספיקין בידו ללמוד וללמד (לשמר) ולעשות: ז רבי צדוק אומר
אל (תפרוש מן הצבור ואל תעש עצמה פעורבי הדנין ואל)
תעשה עמרה להתגדל בה ולא קרדום לחפר בה ובה היה הלל
אומר ודאשתמש בתגא חלקה הא למדת פלדנהגה (כ"ט הנאות)
מדברי תורה נטל חייב מן העלם: ח רבי יוסי אומר כל המכבד
את התורה גופו מכבד על הבריות וכל המחלל את התורה גופו
מחלל על הבריות: ט רבי ישמעאל בנו אומר החשך עצמו מן
הדין פורק ממנו איבה וגיל ושבועת שוא. והגם לבו בהוראד
שומה רשע וגם רוח: י הוא היה אומר אל תהי דן יחידי שאין

דן יחידי אלא אחד ואל תאמר קבלו דעתי שהן רשאים ולא אתה:
 יא רבי יונתן אומר כל המקיים את התורה מעני סופו לקימה
 מעשר וכל המבטל את התורה מעשר סופו לבטלה מעני:
 יב רבי מאיר אומר הוה ממעט בעסק ועסק בתורה והוה שפל
 רוח בפני כל אדם ואם בטלת מן התורה יש לך במלים הרבה
 פגגה ואם עמלת בתורה יש לך שכר הרבה לתן לך: יג רבי
 אליעזר בן יעקב אומר העושה מצוה אחת קונה לו פרקליט אחד
 והעובר עברה אחת קונה לו קטגור אחד תשובה ומעשים טובים
 פתרים בפני הפורענות: יד רבי יוחנן הסנדלר אומר כל פגסיה
 שהיא לשם שמים סופה להתקיים ושאינה לשם שמים אין סופה
 להתקיים: טו רבי אלעזר בן שמוע אומר יהי כבוד תלמידה חביב
 עליה כשלה וכבוד חברה כמורא רבך ומורא רבך כמורא שמים:
 טז רבי יהודה אומר הוה זהיר בתלמוד ששגגת תלמוד עלה זדון:
 יז רבי שמעון אומר שלשה כתרים הן פתר תורה וכתר פהונה
 וכתר מלכות וכתר שם טוב עולה על גביהן: יח רבי נהורי אומר
 הוה גולה למקום תורה ואל תאמר שהיא תבוא אחריה שחבריה
 וקימיה בידה ואל בינתה אל תשען: יט רבי ינאי אומר אין
 בידינו לא משלות הרשעים ואף לא מיסורי הצדיקים: כ רבי
 מתתיה בן חרש אומר הוה מקדים בשלום כל אדם והוה זנב
 לאריות ואל תהי ראש לשעלים: כא רבי יעקב אומר העולם
 הזה דומה לפרוזדור בפני העולם הבא התקן עצמך בפרוזדור
 כדי שתפנס למרקלין: כב הוא היה אומר יסדה שעה אחת
 בתשובה ומעשים טובים בעולם הזה מכל חיי העלם הבא ויסדה
 שעה אחת של קרת רוח בעלם הבא מכל חיי העלם הזה: כג רבי
 שמעון בן אלעזר אומר אל תרצה את חברה בשעת פערסו ואל
 תנחמהו בשעה שמתו מטל לפניו ואל תשאל לו בשעת גדר
 ואל תשתדל לראותו בשעת קלקלתו: כד שמואל הקטן אומר
 בגסל איבה אל תשמח ובכשלו אל יגל לבך: כה רבי ירמיה יורע
 בעיניו והשיב מעליו אפו. כה אלישע בן אביה אומר הלומד
 ילד למה הוא דומה לדיו בתובה על גיר חדש והלומד זקן למה

הוא דומה לדיו כְּתוּבָה על נֵיר מְחֹק: כו רבי יוסי בר יהודה
איש כֶּסֶר הַבְּבִלִי אומר הלומד מן הקטנים למה הוא דומה
לאוכל ענבים קלות ושותה יין מִגְתּוֹ וְהַלְמֵד מן הזקנים למה
הוא דומה לאוכל ענבים בשולות ושותה יין יָשֵׁן: כז רבי מאיר
אומר אל תסתכל בקנקן אלא בְּמָה שִׁישׁ בוֹ יֵשׁ קִנְקֵן חֲדָשׁ מֵלֵא
וְשֵׁן וְיָשֵׁן שֶׁאֵפִילוֹ חֲדָשׁ אֵין בוֹ: כח רבי אלעזר הקפא אומר
הקנאה והתאוה והכבוד מוציאים את האדם מן העולם: כט הוא
היה אומר הילודים למורת והמתים לחיות והחיים לדון לידע
ולהודיע ולהודיע שהוא אל הוא היוצר הוא הבורא הוא המבין
הוא הדין הוא העד הוא בעל דין הוא עתיד לדון בְּרוּךְ הוּא שֶׁאֵין
לפָּנָיו לֹא עוֹלָה וְלֹא שִׁכְחָה וְלֹא מִשׁוֹא פָּנִים וְלֹא מִקַּח שֹׁחַד וְדַע
שֶׁהַכֹּל לִפְנֵי הַחֲשֹׁבֹן וְאֵל יְבַטִּיחֶךָ יִצְרָךְ שֶׁהַשְׂאוֹל בֵּית מָנוֹס לָךְ
שֶׁעַל פְּרִיחֶךָ אַתָּה נּוֹצֵר וְעַל פְּרִיחֶךָ אַתָּה נּוֹלֵד וְעַל פְּרִיחֶךָ אַתָּה
חַי וְעַל פְּרִיחֶךָ אַתָּה מֵת וְעַל פְּרִיחֶךָ אַתָּה עֹתִיד לִתֵּן דִּין וְחֲשׁוֹן
לִפְנֵי מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא: רבי חנניא זכו.

פרק חמישי

כל ישראל וכו'.

א בְּעֶשְׂרָה מֵאֲמֵרוֹת נִבְרָא הָעוֹלָם וּמָה תִּלְמִיד לומר והלא
במֵאֵר אֶחָד יָכוֹל לְהַבְרֹאוֹת אֵלָּא לְהַפְרֵעַ מִן הַדְּשָׁעִים שֶׁמֵּאֲבִידִין
אֶת הָעוֹלָם שֶׁנִּבְרָא בְּעֶשְׂרָה מֵאֲמֵרוֹת וְלִתֵּן שָׂבַר מִזֶּב לַצַּדִּיקִים
שֶׁמְקִימִין אֶת הָעוֹלָם שֶׁנִּבְרָא בְּעֶשְׂרָה מֵאֲמֵרוֹת: ב עֶשְׂרָה דוֹרוֹת
מֵאָדָם וְעַד נָתַל לְהוֹדִיעַ בְּמָה אֶרֶץ אֲפִים לִפְנֵי שָׂכַל הַדּוֹרוֹת הֵיוּ
מִבְּעִיסִין וּבָאִין עַד שֶׁהָבִיא עֲלֵיהֶם אֶת־מִי הַמַּבּוּל: ג עֶשְׂרָה
דוֹרוֹת מִנֵּת וְעַד אֲבָרְהָם לְהוֹדִיעַ בְּמָה אֶרֶץ אֲפִים לִפְנֵי שָׂכַל
הַדּוֹרוֹת הֵיוּ מִבְּעִיסִין וּבָאִין עַד שֶׁבָּא אֲבָרְהָם אֲבִינוֹ וְקִבֵּל שָׂבַר
כָּלָם: ד עֶשְׂרָה נְסִיוֹנוֹת נִתְּנָסָה אֲבָרְהָם אֲבִינוֹ וְעַמֵּד בְּכָלָם
לְהוֹדִיעַ בְּמָה הִבְתּוֹ שֶׁל אֲבָרְהָם אֲבִינוֹ: ה עֶשְׂרָה נְסִים נַעֲשׂוּ
לְאֲבוֹתֵינוּ בְּמִצְרַיִם וְעֶשְׂרָה עַל הַיָּם: ו עֶשְׂרֵי מִפּוֹת הָבִיא הַקְדוֹשׁ
בְּרוּךְ הוּא עַל הַמִּצְרִיִּים בְּמִצְרַיִם וְעֶשְׂרֵי עַל הַיָּם: ז עֶשְׂרָה נְסִיוֹנוֹת

נָסוּ אֲבוֹתֵינוּ אֶת הַקֹּדֶשׁ בְּרוּךְ הוּא בַּמִּדְבָּר שֶׁנֶּאֱמַר וַיִּגְסּוּ אוֹתָהּ
זֶה עָשָׂר פְּעָמִים וְלֹא שָׁמְעוּ בְּקוֹלִי: ח עֲשֶׂרָה נִסִּים נַעֲשׂוּ לְאֲבוֹתֵינוּ
בְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ. לֹא הִפִּילָה אִשָּׁה מִרִּיחַ בָּשָׂר הַקֹּדֶשׁ וְלֹא הִסְרִיחַ
בָּשָׂר הַקֹּדֶשׁ מֵעוֹלָם. וְלֹא נִרְאָה זָבוּב בְּבֵית הַמִּטְבָּחִים. וְלֹא
אָרַע קָרִי לִכְהֵן גָּדוֹל בְּיוֹם הַפָּסָחִים. וְלֹא כָּבוּ הַגַּשְׁמִים אֶשׁ שֶׁל
עֲצֵי הַמַּעֲרֵכָה. וְלֹא נִצְחָה הָרוּחַ אֶת עַמּוּד הָעֵשֶׂן. וְלֹא נִמְצָא
סָסוּל בְּעֵמֶד וּבִשְׁתֵּי הַלֶּחֶם וּבְלֶחֶם הַפָּנִים. עַמּוּדִים צְפוּפִים
וּמִשְׁתַּחֲוִיִּים רוּחִים. וְלֹא הִזִּיק נָחָשׁ וְעַקְרָב בִּירוּשָׁלַיִם מֵעַלָּם. וְלֹא
אָמַר אָדָם לַחֲבִירוֹ צַר לִי הַמָּקוֹם שֶׁאֵלֵין בִּירוּשָׁלַיִם: ט עֲשֶׂרָה
דְּבָרִים נִבְרָאוּ בְּעֶרֶב שַׁבַּת בֵּין הַשְּׁמָשׁוֹת וְאֵלּוּ הֵן. פִּי הָאָרֶץ פִּי
הַבְּאֵר פִּי הָאֶתוֹן הַקֶּשֶׁת וְהַמָּן וְהַמָּטָה וְהַשְּׁמִיר הַכֶּתֶב וְהַמִּכְתָּב
וְהַלְחָזוֹת. וַיֵּשׁ אֹמְרִים אֵךְ הַמִּזְיָקִין וְקִבּוּרָתוֹ שֶׁל מֹשֶׁה וְאֵילָן שֶׁל
אַבְרָהָם אֲבִינוּ וַיֵּשׁ אֹמְרִים אֵךְ צַבַּת בְּצַבַּת עֲשׂוּיָה: י שִׁבְעָה
דְּבָרִים בְּגִלָּם וּשְׁבַעָה בְּחֻכָּם. חֻכָּם אֵינוּ מִדְּבַר לִפְנֵי מִי שֶׁגָּדוֹל
מִפְּנֵוּ בְּחֻכְמָה (וּבְמִנִּין). וְאֵינוּ נִכְנָס לְתוֹךְ דְּבָרֵי חֲבֵרוֹ. וְאֵינוּ
נִבְהָל לְהִשְׁיֵב. שׂוֹאֵל בְּעֵנִין וּמַשִּׁיב בְּהִלָּכָה. וְאוֹמֵר עַל רֹאשׁוֹן
רֹאשׁוֹן וְעַל אַחֲרוֹן אַחֲרוֹן. וְעַל מֶה־שֶּׁלֹּא שָׁמַע אֹמֵר לֹא שָׁמַעְתִּי.
וּמוֹדָה עַל הָאֵמֶת. וְחַלּוּפִיהֶן בְּגִלָּם: יא שִׁבְעָה מִיָּנִי פוֹרְעָנוּיוֹת
בָּאֵין לְעוֹלָם עַל שִׁבְעָה גּוֹפִי עֲבָרָה: מִקְצָתָן מַעֲשָׂרִין וּמִקְצָתָן
אֵינָן מַעֲשָׂרִין רָעֵב שֶׁל בְּצֻרַת בָּא מִקְצָתָן רָעִבִים וּמִקְצָתָן שְׂבִיעִים:
נִמְרוּ שֶׁלֹּא לְעָשׂוֹר רָעֵב שֶׁל מְהוּמָה וְשֶׁל בְּצֻרַת בָּא: וְשֶׁלֹּא לְפֹל
אֶת הַחֲלָה רָעֵב שֶׁל כְּלִיָּה בָּא: דְּבַר בָּא לְעוֹלָם עַל מִיתוֹת
הָאֲמוּרוֹת בַּתּוֹרָה שֶׁלֹּא נִמְסְרוּ לְבֵית דִּין וְעַל פְּרוֹת שְׂבִיעִית: קָרַב
בָּאָה לְעוֹלָם עַל עֲנֵי הַדִּין וְעַל עֲוֹת הַדִּין וְעַל הַמּוֹרִים בַּתּוֹרָה
שֶׁלֹּא כְּהִלָּכָה: חִיָּה רָעָה בָּאָה לְעוֹלָם עַל שְׂבוּעַת שׂוֹא וְעַל חֲלוּל
הַשֵּׁם: גְּלוּת בָּאָה לְעוֹלָם עַל עֲוֹבֵדֵי אֱלִילִים וְעַל גְּלוּי עֲרִיוֹת וְעַל
שְׁפִיכוֹת דָּמִים וְעַל שְׁמִשְׁתַּת הָאָרֶץ: יב בְּאַרְבַּעַה פְּרָקִים הַדְּבַר
מִתְרַבֵּה. בְּרַבִּיעִית וּבִשְׁבִיעִית וּבְמוֹצָאֵי שְׂבִיעִית וּבְמוֹצָאֵי הַחֹג
שֶׁבֶכֶל שָׁנָה וְשָׁנָה: בְּרַבִּיעִית מִפְּנֵי מַעֲשֵׂר עֲנִי שְׂבִישִׁישִׁית.
בְּשְׂבִיעִית מִפְּנֵי מַעֲשֵׂר עֲנִי שְׂבִישִׁישִׁית. בְּמוֹצָאֵי שְׂבִיעִית מִפְּנֵי

פרות שביעית. במוצאי החג שבכל שנה ושנה מפני גזל מתנות
 עניים: י' ארבע מדות באדם האומר שלי שלי ושלי שלי ו'
 מדה בינונית ויש אומרים זו מדת סדום. שלי שלי ושלי שלי
 עם הארץ. שלי שלי ושלי שלי חסיד. שלי שלי ושלי שלי
 רשע: י' ארבע מדות בדעות. נוח לבעוס ונוח לרצות יצא
 הפסדו בשכרו. קשה לבעוס וקשה לרצות יצא שכרו בהפסדו.
 קשה לבעוס ונוח לרצות חסיד. נוח לבעוס וקשה לרצות רשע:
 טו ארבע מדות בתלמידים מהיר לשמוע ומהיר לאבד יצא שכרו
 בהפסדו קשה לשמוע וקשה לאבד יצא הפסדו בשכרו מהיר
 לשמוע וקשה לאבד זו חלק טוב קשה לשמוע ומהיר לאבד זו
 חלק רע: טו ארבע מדות בנותני צדקה הרוצה שיתן ולא יתנו
 אחרים עינו רעה בשל אחרים יתנו אחרים והוא לא יתן עינו רעה
 בשלו. יתן ויתנו אחרים חסיד לא יתן ולא יתנו אחרים רשע:
 י' ארבע מדות בהולכי בית המדרש הולך ואינו עשה שבר הליכה
 בידו. עשה ואינו הולך שבר מעשה בידו. הולך ועשה חסיד.
 לא הולך ולא עשה רשע: יח ארבע מדות ביושבים לפני חבמים
 ספוג ומשפך משמרת ונפה: ספוג שהוא סופג את הכל ומשפך
 שמכנים בזו ומוציא בזו משמרת שמוציאה את היין וקולטת
 את השמרים ונפה שמוציאה את הקמח וקולטת את הפלות:
 יט כל אהבה שהיא תלויה בדבר בטל דבר בטלה אהבה. ושאינה
 תלויה בדבר אינה בטלה לעולם. איזו היא אהבה שהיא תלויה
 בדבר זו אהבת אמנון ותמר. ושאינה תלויה בדבר זו אהבת
 דוד ויהונתן: כ כל מחלקת שהיא לשם שמים סופה להתקיים
 ושאינה לשם שמים אין סופה להתקיים. איזו היא מחלקת שהיא
 לשם שמים זו מחלקת הלל ושמאי. ושאינה לשם שמים זו מחלקת
 קרית וכל עדתו: כא כל המזכה את הרבים אין חטא בא על ידו:
 וכל המחטיא את הרבים אין מספיקין בידו לעשות תשובה.
 משה זכה וזכה את הרבים וזכות הרבים תלוי בו שנאמר צדקת
 ה' עשה ומשפטיו עם ישראל. ירבעם בן נבט חטא והחטיא את

הרבים חטא הרבים תלוי בו שנאמר על חטאות ירבעם אשר
חטא ואשר החטיא את ישראל: כב כל מי שיש בו שלשה
דברים הללו הוא מתלמידיו של אברהם אבינו. ושלשה דברים
אחרים הוא מתלמידיו של בלעם הרשע. עין טובה ורוח נמוכה
ונפש שפלה תלמידיו של אברהם אבינו. עין רעה ורוח גבוהה
ונפש רחבה תלמידיו של בלעם הרשע. מה בין תלמידיו של
אברהם אבינו לתלמידיו של בלעם הרשע תלמידיו של אברהם
אבינו אוכלין בעולם הזה ונוחלין העולם הבא שנאמר להנחיל
אהבי ויש ואוצרותיהם אמלא: תלמידיו של בלעם הרשע יורשין
גיהנם וירדין לבאר שחת שנאמר ואתה אלהים תורידם לבאר
שחת אנשי דמים ומרמה לא יחצו ימיהם ואני אבטח בך: כג יהודה
בן תימא אומר הוי עז בנמר וקל פנשר רץ בצבי וגבור פארי
לעשות רצון אביו שבשמים: הוא היה אומר עז פנים לגיהנם
ובוש פנים לגן עדן: יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו
שיבנה בית המקדש במהרה בימינו ותן חלקנו בתורתך: כד הוא
היה אמר בן חמש שנים למקרא בן עשר שנים למשנה בן שלש
עשרה למצות בן חמש עשרה לתלמוד בן שמונה עשרה לחסה
בן עשרים לרהוק בן שלשים לפח בן ארבעים לבינה בן חמשים
לעצה בן ששים לזקנה בן שבעים לשיבה בן שמונים לגבורה בן
תשעים לשוח בן מאה פאלו מת ועבר ובטל מן העולם: כה בן
בג אומר הסך בה והסך בה דבלא בה ובה תחוי וסיב ובלה
בה ומנה לא תזוע שאין לה מדה טובה הימנה: כו בן הא הא
אומר לפום צערא אגרא: רבי חנניא וכו'.

פרק ששי

הוא פרק קנין הסוד.

כל ישראל וכו'.

שנו חכמים בלשון המשנה ברוך שפטר בהם ובמשנתם:
א רבי מאיר אומר כל העוסק בתורה לשמה זוכה לדברים הרבה
ולא עוד אלא שכל העולם כלו פדי הוא לו. נקרא רע אהוב
אודב את המקום אודב את הבריות משמח את המקום משמח
את הבריות ומלבשתו ענוה ויראה ומבשרתו להיות צדיק חסיד

פרק ששי

קימ

אשר ונאמן ומרחקתו מן החטא ומקרבתו לידי זכות ונהנין ממנו
 עצה ותושיה בינה וגבורה שנאמר לי עצה ותושיה אני בינה לי
 גבורה ונותנת לו מלכות וממשלה וחקור דין ומגלין לו רזי תורה
 ונעשה כמעין שאינו פוסק ובגדר המתנבך והולך והיה צנוע
 וארך רוח ומוחל על עלבונו ומגדלתו ומרוקמתו על כל המעשים:
 ב אמר רבי יהושע בן לוי בכל יום ניום ברת קול יוצאת
 מדר חורב ומכרזת ואומרת אוי להם לבריות מעלבונה של
 תורה שכל מי שאינו עוסק בתורה נקרא גזוף שנאמר גזם
 ידב באף חזיר אשה יפה וסרת טעם: ואומר והלחת מעשה
 אלהים המה והמכתב מכתב אלהים הוא חרות על הלחת.
 אל תקרא חרות אלא חרות שאין לה בן חורין אלא מי שעוסק
 בתלמוד תורה וכל מי שעוסק בתלמוד תורה הרי זה מתעלה.
 שנאמר וממתנה נחליאל ומנחליאל במורת: ג הלומד מחברו
 פרק אחד או הלכה אחת או פסוק אחד או דבור אחד אפילו
 אות אחת צריך לנהג בו כבוד שכן מצינו בדוד מלך ישראל שלא
 למד מאחיתפל אלא שני דברים בלבד קראו רבו אלופו ומידעו
 שנאמר ואתה אנוש כערפי אלופי ומידעי: והלא דברים קל וחמר
 ומה דוד מלך ישראל שלא למד מאחיתפל אלא שני דברים
 בלבד קראו רבו אלופו ומידעו הלומד מחברו פרק אחד או הלכה
 אחת או פסוק אחד או דבור אחד או אפילו אות אחת על אחת
 כפיה ובמה שצריך לנהג בו כבוד ואין כבוד אלא תורה (כ"ט
 לחכמים) שנאמר כבוד חכמים ינחלו ותמימים ינחלו טוב: ואין
 טוב אלא תורה שנאמר כי לקח טוב נתתי לכם תורת אלהים
 תעזבו: ד כף היא דרכה של תורה פרת במלח תאכל ומים
 במשורה תשתה ועל הארץ תישן וחי צער תחיה ובתורה אתה
 עמל עם אלה עשה בין אשריך וטוב לך אשריך בעולם הזה וטוב
 לך לעולם הבא: ה אל תבקש גדלה לעצמך ואל תחמוד כבוד
 יותר מלמודך עשה ואל תתאנה לשלחנם של מלכים ששלחנה
 גדול משלחנם ובתורה גדול מבתרם ונאמן הוא בעל מלאכתה
 שישלם לך שכר מעלתה: ו גדולה תורה יותר מן הכהנה ומן

המלכות. שהמלכות נקנית בשלשים מעלות והבהנה בעשרים וארבע. והתורה נקנית בארבעים ושמונה דברים. ואלו הן בתלמוד בשמיעת האזן בעריכת שפתיים בבינת הלב באימה ביראה בענוה בשמחה בטרה בשמוש חכמים בדקדוק חברים בפלפול התלמידים ביישוב במקרא במשנה במעוט סחורה במעוט דרך ארץ במעוט תענוג במעוט שנה במעוט שיחה במעוט שחוק בארץ אפים בלב טוב באמונת חכמים בקבלת היסורים הפכיר את מקומו והשמיח בחלקו והעושה סיג לדבריו ואינו מחזיק טובה לעצמו אהוב אהב את המקום אהב את הבריות אהב את הצדקות אהב את המישרים אהב את התוכחות ומתרחק מן הכבוד ולא מגים לבו בתלמודו ואינו שמח בהוראה נושא בעול עם חברו ומכריעו לבד זכות ומעמידו על האמת ומעמידו על השלום ומתישב לבו בתלמודו שואל (כענין) ומשיב (כהלכה) שומע ומוסיף הלומד על מנת ללמד והלומד על מנת לעשות המחכים את רבו והמכין את שמועתו והאומר דבר בשם אומרו הא למדת כל האומר דבר בשם אומרו מביא גאלה לעולם שנאמר ותאמר אסתר למלך בשם מרדכי: ו גדולה תורה שהיא נותנת חיים לעושה בעולם הזה ובעולם הבא שנאמר כי חיים הם למצאיהם ולכל בשרו מרפא: ואומר רפאות תהי לשדך ושקוי לעצמותיה: ואומר עץ חיים היא למחזיקים בה ותמביה מאשר: ואומר כי לוית חן הם לראשך וענקים לגרגרתיה: ואומר תתן לראשך לוית חן עטרת תפארת תמגנה: ואומר כי בי ירבו ימיה ויוסיפו לה שנות חיים: ואומר ארץ ימים בימינה בשמאולה עשר וכבוד: ואומר כי ארץ ימים ושנות חיים ושלום יוסיפו לה: ח רבי שמעון בן יהודה משום רבי שמעון בן יוחאי אומר הגוי והבח והעשר והכבוד והחכמה הזקנה והשיבה והבנים נאה לצדיקים ונאה לעולם שנאמר עטרת תפארת שיבה בדרך צדקה תמצא: ואומר תפארת בחורים כחם והדר זקנים שיבה: ואומר עטרת חכמים עשרם: ואומר עטרת זקנים בני בנים ותפארת בנים אבותם: ואומר וחסרה הלבנה ובושה החמה כי מלך יי

סדר ששי

קכ

צבאות בְּהַר צִיּוֹן וּבִירוּשָׁלַיִם וְנָגַד זִקְנָיו כְּבוֹד: רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן
מִנְסִיא אוֹמֵר אֵלּוּ שִׁבְעַת מִדּוֹת שְׁמֵנוּ חֲכָמִים לְצַדִּיקִים כָּלֵם נְתַקִּימוּ
בְּרַבִּי וּבְבָנָיו: ט אָמַר רַבִּי יוֹסִי בֶּן קַסְמָא פֶּעַם אַחַת הָיִיתִי מְהַלֵּךְ
בַּדֶּרֶךְ וּפָגַע בִּי אָדָם אֶחָד וְנָתַן-לִי שְׁלוֹם וְהַחֲזֹרְתִי לוֹ שְׁלוֹם אָמַר-
לִי רַבִּי מֵאִיזָה מָקוֹם אָתָּה אָמַרְתִּי לוֹ מַעִיר גְּדוֹלָה שֶׁל חֲכָמִים וְשֶׁל
סוֹפְרִים אָנִי אָמַר לִי רַבִּי רִצּוֹנָה שֶׁתְּדוּר עִמָּנוּ בְּמִקְוָמָנוּ וְאָנִי אָתָּן
לָהּ אֶלֶף אֲלָפִים דִּינָרֵי זָהָב וְאַבְנִים טוֹבוֹת וּמַרְגְּלִיּוֹת אָמַרְתִּי לוֹ
אִם אָתָּה נוֹתֵן לִי כָּל כֶּסֶף וְזָהָב וְאַבְנִים טוֹבוֹת וּמַרְגְּלִיּוֹת שֶׁבָּעוֹלָם
אֵינִי דָר אֲלֹא בְּמִקְוָם תּוֹרָה וְכֵן פָּתוּב בְּסֵפֶר תְּהִלִּים עַל יְדֵי דָוִד
מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל טוֹב לִי תּוֹרַת פִּיךָ מֵאֲלָפֵי זָהָב וְכֶסֶף: וְלֹא עוֹד
שֶׁבִשְׁעַת פְּטִירְתּוֹ שֶׁל אָדָם אֵין מְלוֹיִן לוֹ לְאָדָם לֹא כֶסֶף וְלֹא זָהָב
וְלֹא אַבְנִים טוֹבוֹת וּמַרְגְּלִיּוֹת אֲלֹא תּוֹרָה וּמַעֲשִׂים טוֹבִים בְּלִבָּד
שֶׁנֶּאֱמַר בְּהִתְהַלֵּךְ תִּנְחָה אֶתָּה בְּשֹׁכְבְּךָ תִּשְׁמֹר עֲלֶיךָ וְהִקְיִצוֹת
הִיא תִּשְׁיַחֲךָ: בְּהִתְהַלֵּךְ תִּנְחָה אֶתָּה בָּעוֹלָם הִזָּה בְּשֹׁכְבְּךָ תִּשְׁמֹר
עֲלֶיךָ בְּקִבְרְךָ וְהִקְיִצוֹת הִיא תִּשְׁיַחֲךָ לְעוֹלָם הַבָּא. וְאוֹמֵר לִי הַכֶּסֶף
וְלִי הַזָּהָב נָאִם יי צְבֹאִית: י אַרְבָּעָה (חֲמִשָּׁה) קִנְיָנִים קָנָה (לוֹ)
הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בָּעוֹלָמוֹ וְאֵלּוּ הֵן. תּוֹרָה קִנְיָן אֶחָד שָׁמַיִם וָאָרֶץ
קִנְיָן אֶחָד (אֲבֹרָהֶם קִנְיָן אֶחָד) יִשְׂרָאֵל קִנְיָן אֶחָד בֵּית הַמִּקְדָּשׁ קִנְיָן
אֶחָד: תּוֹרָה מִנֵּין דְּכִתִּיב יי קִנְיָן רֵאשִׁית הָרֶכֶז קָדָם מִפְּעֻלָּיו מֵאֵז:
שָׁמַיִם וָאָרֶץ מִנֵּין דְּכִתִּיב (כֹּה אָמַר יי הַשָּׁמַיִם כִּסְאִי וְהָאָרֶץ הָדָם רִגְלִי אִר-
זָה בֵּית אֲשֶׁר תִּבְנוּ-לִי וְאִיזָה מָקוֹם מְנוּחָתִי: וְאוֹמֵר מָה רַבּוֹ מַעֲשֶׂיךָ יי כָּלֵם
בְּחֻמָּה עֲשִׂיתָ מְלָאָה הָאָרֶץ קִנְיָנָה: אֲבֹרָהֶם מִנֵּין דְּכִתִּיב וַיְבָרְכֵהוּ וַיֹּאמֶר
בְּרוּךְ אַבְרָם לֹאֵל עַלְיוֹן קוֹנֵה שָׁמַיִם וָאָרֶץ: יִשְׂרָאֵל מִנֵּין דְּכִתִּיב
עַד יַעֲבֹר עִמָּךְ יי עַד יַעֲבֹר עִם זֶה קִנְיָתִי: (וְאוֹמֵר לְקַדוּשִׁים אֲשֶׁר בָּאָרֶץ
הַזֶּה וְאֵדִירִי כָּל הַפְּצִי בָּם:) בֵּית הַמִּקְדָּשׁ מִנֵּין דְּכִתִּיב (מִכּוֹן לְשִׁבְתְּךָ
פָּעַלְתָּ יי מִקְדָּשׁ אֲדֹנִי כּוֹנֵן יְדִיד: וְאוֹמֵר) וַיָּבִיֵאם אֶל גְּבוּל קְדֻשׁוֹ הִרָּא זֶה
קִנְיָתָהּ יְמִינוֹ: כָּל מָה שֶׁבָּרָא הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בָּעוֹלָמוֹ לֹא בָּרָאוֹ
אֲלֹא לְכְבוֹדוֹ שֶׁנֶּאֱמַר כָּל הַנִּקְרָא בַּשָּׁמַיִם וּלְכְבוֹדִי בָּרֵאשִׁיתוֹ יִצְרָתִיו
אֵף עָשִׂיתִיו: וְאוֹמֵר יי יִמְלֶךְ לְעֵלָם וָעַד:

רבי חנניא בן עקישיא אומר רצה הקדוש ברוך הוא לזפות את ישראל לסימן הרבה להם תורה ומצוות שנאמר וי חסין למען צדקו ויגדיל תורה ויארור:

אחר מנחה מקיימין סעודה שלישית. ואין זה קידוש לפניה. לכססלה לריך לקצעה על הפס. וזדיענד יולחין אף צמיכי חרבימח. יש נחמעים מלשחות מים צין מנחה למעריצ. והוא מנהג בעלמא למאן דהש ליה. ספק חשיכה אסור לאכול מאומה או מפילו נשחות שום עסקה חק מן פומי. ונכחן שיעת הדין הפוכה ממנהג הכ"ל.

סדר תקוני שבת

ואחר המנחה לסעודה שלישית לזעיר אנפין יאמר שמונה פרקים אלו:

פרק י' א כל הפלים נטלין בשבת ודלתותיהן עמהן. אף על פי שנתפרקו בשבת. שאינן הומין לדלתות הבית. לפי שאינן מן המוכן: ב גומל אדם קורנם לפצע בו את האגוזים וקורדום לחתוך בו את הדבילה. מגירה לגרור בה את הגבינה. מגריפה לגרוק בה את הגרוגרות. את הרחת ואת המולג לתת עליו לקטן. את הכוש ואת הפרפר לתחוב בו: מחט של יד לשול בו את הקוץ. ושל סקאים לפתוח בו את הדלת: ג קנה של זתים אם יש קשר בראשו מקבל טומאה ואם לאו אינו מקבל טומאה. בין כך ובין כך נטל בשבת: ד רבי יהודה אומר כל הפלים נטלים חוץ מן המסר הגדול ויתד של מחרישה. כל הפלים נטלין לצורך ושל לא לצורך. רבי נחמיה אומר אין נטלין אלא לצורך: ה כל הפלים הנטלין בשבת שבריהן נטלין עמהן. ובלבד שיהיו עושיין מעין מלאכה. שברי עריבה לכסות בהן את פי החבית. שברי זבובית לכסות בהן את פי הפך. רבי יהודה אומר ובלבד שיהיו עושיין מעין מלאכה. שברי עריבה לצוק לתוכן מקפה. ושברי זבובית לצוק לתוכן שמן: ו האבן שבקרויה אם ממלאין בה ואינה נוסלת ממלאין בה. ואם לאו אין ממלאין בה. ומורה שדוא קשורה במסית ממלאין בה בשבת: ז פקק החלון רבי אליעזר אומר בזמן שהיא קשור ותלוי פוקקין בו ואם לאו אין פוקקין בו. וחקמים אומרים בין כך ובין כך פוקקין בו: ח כל פסי הפלים שיש להם בית אחיזה נטלים בשבת. אמר רבי יוסי

סדר תקוני שבת קכא

בַּמָּה דְּבָרִים אֲמֹרִים בְּכַסְיֵי הַפְּרָקְעוֹת. אָבֵל בְּכַסְיֵי הַכְּלִים בֵּין
כֶּךְ וּבֵין כֶּךְ נִשְׁלִים בְּשַׁבָּת :

ס"ק י"ח א מִסְנִין אִפִּילוּ אַרְבַּע וְחֲמֵשׁ קוֹפּוֹת שֶׁל תֵּבֶן וְשֶׁל תְּבוּאָה
מִפְּנֵי הָאוֹרְחִים וּמִפְּנֵי בִטּוֹל בֵּית הַמִּדְרָשׁ אָבֵל לֹא אֵת הָאוֹצָר.
מִסְנִין תְּרוּמָה טְהוֹרָה וְדִמָּאֵי וּמַעֲשֵׂי רֵאשׁוֹן שְׁנֵי מִלֵּה תְּרוּמָתוֹ
וּמַעֲשֵׂי שְׁנֵי וְהַקֹּדֶשׁ שְׁנֵי וְהַתּוֹרֵמוֹס הֵיבֵשׁ מִפְּנֵי שֶׁהוּא מֵאֵל
לְעֵנִיִּים (נִ"א לְעֵינִים). אָבֵל לֹא אֵת הַטָּבֵל וְלֹא אֵת מַעֲשֵׂי רֵאשׁוֹן
שֶׁלֹא נִשְׁלָה תְּרוּמָתוֹ וְלֹא אֵת מַעֲשֵׂי שְׁנֵי וְהַקֹּדֶשׁ שֶׁלֹא נִפְדּוּ וְלֹא
אֵת הַלּוֹף וְלֹא אֵת הַחֲרָדֵל. רֶבֶן שִׁמְעוֹן בֶּן גַּמְלִיאֵל מַתִּיר בְּלוֹף
מִפְּנֵי שֶׁהוּא מֵאֵל עוֹרְבִין : ב' חֲבִילֵי קֶשׁ וְחֲבִילֵי עֵצִים וְחֲבִילֵי
זָרָדִים אִם הִתְקִינָן לְמֵאֵל בְּהֵמָה. מַטְלֵטֵלִין אוֹתָן וְאִם לֹא אֵין
מַטְלֵטֵלִין אוֹתָן. כּוֹסִין אֵת הַסֵּל לְפָנֵי הָאֶפְרוֹחִים כְּדֵי שִׁיעֲלוּ
וַיִּרְדּוּ. תִּרְנַגּוּלֵת שְׁפָרְחָה דּוֹחִין אוֹתָהּ עַד שֶׁתִּכְנֹס. מִדְּדִין עֲגָלִין
וּסְיִיחִין בְּרֵשׁוֹת הָרִבִּים. אֲשֶׁה מְדַדָּה אֵת בָּנָה. אָמַר רַבִּי יְהוּדָה
אֵימָתִי בְּזִמְנָן שֶׁהוּא נוֹטֵל אֶחָד וּמֵנִיחַ אֶחָד אָבֵל אִם הָיָה גוֹרֵר
אֶסּוֹר : ג' אֵין מִילְדִין אֵת הַבְּהֵמָה בְּיוֹם טוֹב אָבֵל מִסְעָדִין. וּמִילְדִין
אֵת הָאִשָּׁה בְּשַׁבָּת וְקוֹרִין לָהּ חֲכָמָה מִמָּקוֹם לְמָקוֹם וּמַחֲלִלִין
עָלֶיהָ אֵת הַשַּׁבָּת וְקוֹשְׁרִין אֵת הַטָּבֵר. רַבִּי יוֹסִי אוֹמֵר אֵת חוֹתְכִין.
וְכָל צָרְכֵי מִילָה עוֹשִׂין בְּשַׁבָּת :

ס"ק י"ט א רַבִּי אֱלִיעֶזֶר אוֹמֵר אִם לֹא הֵבִיא כָּלִי מִעֶרֶב שַׁבָּת מִבִּיאוֹ
בְּשַׁבָּת מְגוּלָה. וּבִסְכָּנָה מְכַסְּהוּ עַל פִּי עֵדִים. וְעוֹד אָמַר רַבִּי
אֱלִיעֶזֶר כּוֹרֵתִים עֵצִים לַעֲשׂוֹת פְּחָמִין לַעֲשׂוֹת כָּלִי בְרוֹזֵל. כָּלִל
אָמַר רַבִּי עֲקִיבָא כָּל מְלָאכָה שְׁאֵפְשָׁר לַעֲשׂוֹתָהּ מִעֶרֶב שַׁבָּת
אֵינָה דוֹחָה אֵת הַשַּׁבָּת. וְשֵׁאִי אֵפְשָׁר לַעֲשׂוֹתָהּ מִעֶרֶב שַׁבָּת
דוֹחָה אֵת הַשַּׁבָּת : ב' עוֹשִׂין כָּל צָרְכֵי מִילָה בְּשַׁבָּת. מוֹהֲלִין וּפּוֹרְעִין
וּמוֹצֵצִין וְנוֹתְנִין עָלֶיהָ אִיסְפְּלָגִית וְכֶמוֹן. אִם לֹא שָׁחַק מִעֶרֶב שַׁבָּת
לֹעֵם בְּשָׁנָיו וְנוֹתֵן. אִם לֹא טָרַף יֵין וְשֶׁמֶן מִעֶרֶב שַׁבָּת יִנָּתֵן זֶה
בְּעֵצְמוֹ וְזֶה בְּעֵצְמוֹ. וְאֵין עוֹשִׂין לָהּ חֲלוֹק בְּתַחֲלִילָה אָבֵל כּוֹרֵף
עָלֶיהָ סִמְרָמוֹט. אִם לֹא הִתְקִין מִעֶרֶב שַׁבָּת כּוֹרֵף עַל אֲצָבָיו

ומביא ואפילו מחצר אחרת: ג מרחיצין את הקטן בין לפני המילה ובין לאחר המילה ומולפין עליו ביד אבל לא בכלי. רבי אליעזר בן עזריה אומר מרחיצין את הקטן ביום השלישי שחל להיות בשבת שנאמר ויהי ביום השלישי בהיותם כזאבים. ספק ואנדרוגינוס אין מחללין עליהן את השבת. ורבי יהודה מתיר באנדרוגינוס: ד מי שהיו לו שתי תנוקות. אחד למול אחר השבת ואחד למול בשבת. ושכח ומל את של אחר השבת בשבת חייב. אחד למול בערב שבת ואחד למול בשבת. ושכח ומל את של ערב שבת בשבת. רבי אליעזר מחייב חטאת. ורבי יהושע פוטר: ה קטן נמול לשמנה ולתשעה ולעשרה ולאחד עשר ולשנים עשר לא פחות ולא יותר. הא פיצר. בדרבו לשמנה. נולד לבין השמשות נמול לתשעה. בין השמשות של ערב שבת נמול לעשרה. יום טוב לאחר השבת נמול לאחר עשר. שני ימים טובים של ראש השנה נמול לשנים עשר. קטן החולה אין מוהלין אותו עד שיבריא: ו אלו הן ציצין המעכבין את המילה. בשר החופה את רוב העטרה. ואינו אוכל בתרומה. ואם היה בעל בשר מתקנו מפני מראית העין. מל ולא פרע את המילה באלו לא מל:

ס"ק כ א רבי אליעזר אומר תולין את המשמרת ביום טוב. ונותנין לתלויה בשבת. וחכמים אומרים אין תולין את המשמרת ביום טוב. ואין נותנין לתלויה בשבת. אבל נותנין לתלויה ביום טוב: ב נותנין מים על גבי שמרים בשביל שיצלו. ומסננין את היין בסודרין ובכפיפה מצרית. ונותנין ביצה במסננת של חרדל. ועושין אנומלין בשבת. רבי יהודה אומר בשבת בכוס. ביום טוב בלגין. ובמועד בחבירת. רבי צדוק אומר הכל לפי האורחין: ג אין שורין את החלתית בפושרין אבל נותן לתוך החומץ. ואין שורין את הפרשיגין. ולא שפין אותן. אבל נותן לתוך הכברה או לתוך הכלכלה. אין כזבין את התבן בכברה. ולא יתננו על גבי מקום גבוה בשביל שירד המוץ. אבל נוטל הוא בכברה ונותן לתוך האבוס: ד גורפין מלפני הפסם ומסלקין

סדר תקוני שבת קרב

לצדדין מפני הרעי דברי רבי דוסא. וחכמים אומרים נוטלין
מפני בהמה זו ונותנין לפני בהמה זו בשבת: ה הקש של גבי
המטה לא יגענו בידו. אבל מנענו בגופו. ואם היה מאכל
בהמה. או שהיה עליו פר או סדין. מנענו בידו. מבש של
בעלי בתים מתירין אבל לא כובשין. ושל כובסין לא יגע בו.
רבי יהודה אומר אם היה מתר מערב שבת מתיר את פלו ושוממו
(נ"א מתיר את פליו ושוממן):

ס"ק כ"א א נוטל אדם את בנו והאבן בידו וכלכלה והאבן בתוכה.
ומטלטלין תרומה טמאה עם הטהורה ועם החולין. רבי יהודה
אומר אף מעלין את המדומע באחד ומאה: ב האבן שעל פי
החבית מטה על צדה והיא נופלת. היתה בין החביות מגבידה
ומטה על צדה והיא נופלת. מעות שעל הכר נוער את הכר והן
נופלות. היתה עליו לשלשת מקנחו בסמרטוט. היתה של עור
נותנין עליה מים עד שתכלה: ג בית שמאי אומרים מגביהין מן
השלחן עצמות וקליפין. ובית הלל אומרים נוטל את הטבלא
פלה ומנערה. מעבירין מעל השלחן פירורין פחות מכוית ושער
של אפונין ושער של עדשים מפני שהוא מאכל בהמה. ספוג
אם יש לו עור בית אחיזה מקנחין בו ואם לאו אין מקנחין בו.
וחכמים אומרים בין כף ובין כף נטל בשבת ואינו מקבל טומאה:

ס"ק כ"ב א חבית שנשברה מצילין הימנה מזון שלש סעודות.
ואומר לאחרים בואו והצילו לכם ובלבד שלא יספוג. אין סוחטין
את הפירות להוציא מהן משקין. ואם יצאו מעצמן אסורים. רבי
יהודה אומר אם לאוכלין הוצא מהן מתר. ואם למשקין הוצא
מהן אסור. חלות דבש שרסקן מערב שבת ויצאו מעצמן אסורים.
ורבי אליעזר מתיר: ב כל שבא בחמין מערב שבת שורין אותו
בחמין בשבת. וכל שלא בא בחמין מערב שבת מדיחין אותו
בחמין בשבת. חוץ מן המליח תישן (נ"א ודגים מלוחים קטנים)
וקולים האספנין שהדחתן זו היא גמר מלאכתן: ג שובר אדם
את החבית לאכול הימנה גרוגרות. ובלבד שלא יתפגן לעשות

כלי. ואין נוקבים מגופה של חבית דברי רבי יהודה. וחכמים מתירין (נ"א רבי יוסי מתיר). ולא יקבנה מצדה. ואם היתה נקובה לא יתן עליה שעוה מפני שהוא ממרח. אמר רבי יהודה מעשה בא לפני רבן יוחנן בן זכאי בערב ואמר חוששני לו מחטאת: דנותנין תבשיל לתוך הבור בשביל שיהא שמור. ואת המים היפים ברעים בשביל שיצנו. ואת הצונן בחמה בשביל שיחמו. מי שנשרו כליו בדרך במים מהלך בהן ואינו חושש. הגיע לחצר החיצונה שומחן בחמה אבל לא כנגד העם: ה' הרוחץ במי מערה ובמי טבריא ונסתפג אפילו בעשר אלונטיות לא יביאם בידו. אבל עשרה בני אדם מסתפגין באלונטית אחת פניהם ידיהם ורגליהם ומביאין אותן בידן: וסכין ומשמשין בבני מעים אבל לא מתעמלין ולא מתגרדין. אין יורדין לקורדימה. ואין עושין אפיקטוזין. ואין מעצבין את הקמן. ואין מחזירים את השקר. מי שנפרקה ידו או רגלו לא יטרפם בצונן אבל רוחץ הוא בדרך ואם נתרפא נתרפא:

מ"ק כ"ג א שואל אדם מחבירו פדי יין וכדי שמן. ובלבד שלא יאמר לו הלויני. וכן האשה מחבירתה בפרות. ואם אינו מאמינו. מניח מליתו אצלו. ועשה עמו חשבון לאחר שבת. וכן ערב פסח בירושלים שחל להיות בשבת. מניח מליתו אצלו. ונוטל את פסחו. ועשה עמו חשבון לאחר יום טוב: ב מונה אדם את אורחיו ואת פרפרותיו מפיו אבל לא מן הכתב. ומפס עם בניו ועם בני ביתו על השלחן. ובלבד שלא יתפון לעשות מנה גדולה כנגד קטנה משום קוביא. ומטילין חלשים על הקדשים ביום טוב אבל לא על הפנות: ג לא ישכור פועלים בשבת. ולא יאמר אדם לחבירו לשכור לו פועלים. אין מחשיבין על התחום לשכור פועלים ולהביא פירות. אבל מחשיף הוא לשמור ומביא פירות בידו. כלל אמר אבא שאול כל שאני זכאי באמירתו רשאי אני להחשיף עליו: ד מחשיבין על התחום לפקח על עסקי כלה. ועל עסקי המת להביא לו ארון ותכריכין. נכרי שהביא חלילין בשבת לא יספוד בהן ישראל אלא אם כן באו ממקום קרוב.

סדר תקוני שבת קכג

עשו לו ארון והסרו לו קבר. יקבר בו ישראל. ואם בשביל ישראל. לא יקבר בו עולמית: ה עושין כל צרכי המית. סבין ומדיחין אורנו. ובלבד שלא יזונו בו אבר. שומטין את הפר מתחתיו ומטילין אותו על החול בשביל שימתין. קושרין את הלחי. לא שיעלה אלא שלא יוסיף. וכן קודה שגשגרה סומכין אותה בספסל. או בארונות המטה. לא שתעלה אלא שלא תוסיף. אין מעמטין את המית בשבת ולא בחול עם יציאת נפש. והמעטין עם יציאת הנפש הרי זה שופך דמים:

פירק כד א מי שהחשיך לו בדרך נותן פיסו לנכרי. ואם אין עמו נכרי מניחו על החמור. הגיע לחצר החיצונה נוטל את הכלים הנטלין בשבת. ושאינן נטלין בשבת מתיר את החבלים והשקים נוטלין מאליהם: = מתירין פקיעי עמיר לפני בהמה. ומספספסין את הפיסין אבל לא את הזירין. אין מרסקין לא את השחת ולא את החרובין לפני בהמה בין דקה ובין גסה. רבי יהודה מתיר בחרובין לדקה: = אין אוכסין את הגמל ולא דורסין אבל מלעיטין. ואין ממרים את העגלים אבל מלעיטין. ומהלקטין לתרנגולים. ונותנין מים למורסן אבל לא גובלין. ואין נותנין מים לפני דבורים ולפני יונים שבשוק. אבל נותנין לפני אווזין ותרנגולים ולפני יוני הדריסיות: = מחתכין את הדלועים לפני הבהמה ואת הנבלה לפני הכלבים. רבי יהודה אומר אם לא היתה נבלה מערב שבת אסורה לפי שאינה מן המוכן: = מפירין נדרים בשבת ונשאלין לנדרים שהן לצורך השבת. פוקקין את המאור ומודדין את המטלית ואת המקוה. ומעשה בימי אביו של רבי צדוק ובימי אבא שאול בן במנית שפקקו את המאור במסית וקשרו את המקידה בגמי לידע אם יש בגיגית פותח טפח אם לאו. ומדבריהם למדנו שפוקקין ומודדין וקושרין בשבת:

ואם"כ יאמר זה המאמר מוזכר במקוהל לכשמה המדבר מכבוד קעחס ט:

תא חזי בכל שיתא יומי דשבתא פד מטא שעתא דצלותא דמנחה דינא תקיפא שלמא וכל דינין מתעריין אבל ביומא דשבתא פד מטא עידן דצלותא דמנחה רעווא דרעוון אשתפח ועתיקא

קדישא גלי רצון די ליה וכל דינין די ליה מתכפין ואשתכח
 רעזתא וחדו בכולא ובהאי רצון אסתלק משה נביאה מהימנא
 קדישא בגין למינדע דלא בדינא אסתלק. והאי שעתא ברצון
 דעתיקא גפס נשמתייה מעלמא ואתשמר ביה בגין כן ולא ידע
 איש את קבורתו כתיב. מה עתיקא קדישא טמירא דכל טמירין
 ולא ידעין עילאין ותתאין אוף האי נשמתייה דאטמר בהאי רצון
 דאתגליא בשעתא דצלוחתא דמנחה בשבתא. כתיב ולא ידע וגו'
 והוא טמיר מכל טמירין דעלמא ודינא לא שלטא ביה זכאה חולקא
 דמשה. תאנא בהאי יומא דאורייתא מתעשרא ביה מתעשרא
 פכולהו בכל אינון פקודין בכל אינון גזרין ועונשין בשבעין אנפין
 דגהורא דנהרין מכל סיטרא וסיטרא מאן חמי ענפין דנפקין מכל
 ענפא וענפא חמשא קיימין בגו אילנא פוליהו ענפין בהו אחידין
 מאן חמי אינון תרעין דמפתחין בכל סטר וסטר פוליהו מוזהרין
 ונהרין בהאי נהרא דנפיק ולא פסיק קל פרוזא נפיק אתערין
 קדישי עליונין אתערין עמא קדישא דאתחבר לעילא ותתא אתערין
 חדוותא לקדמות מאריבון אתערין בחדוותא שלימתא אודמנו
 בתלת חדוון בתלת אבהן אודמנו לקדמות מהימנותא חדווא דכל
 חדוותא זכאה חולקיבון ישראל קדישין בעלמא דין ובעלמא דאתי
 דא היא דרחים להון מכל עמין עעז ועל דא כתיב ביני וביין בני
 ישראל. אמר רבי יהודה ודאי כתיב זכור את יום השבת לקדשו.
 וכתיב קדושים תהיו כי קדוש אני יי. וכתיב וקראת לשבת ענג
 לקדוש יי מבבד. תאנא בהאי יומא כל נשמתייהו דצדיקיא
 מתעדיני בתפנוקי עתיקא קדישא סתימא דכל סתימין ורוחא דא
 מענוגא דהווא עתיקא מתפשטין פכולהו עלמין וסלקא ונחתא
 ומתפשטא לכולהו בני קדישין לכולהו נטורי דאורייתא ונתיחין
 בנייחא שלים ומתנשי פכולהו כל רוגזין כל דינין וכל פולחנין
 קשין הוה דביום הניח יי לה מעצבה ומרגזה ומן העבודה הקשה.
 ובגין כן שקולה שבתא לקבל אורייתא וכל דנטיר שבתא פאלו
 נטיר אורייתא כולא. וכתיב אשרי אנוש יעשה זאת וגו'. אשתמע
 דנטיר שבת כמאן דנטיר אורייתא כולא. פרוף יי לעולם אמן ואמן.

שֵׁשׁ סְעוּדוֹת קֶכֶד

אַתְּקִינוּ סְעוּדָתָא דְמַהֲמָנוּתָא שְׁלִימָתָא חֲדוּתָא
דְּמַלְכָּא קְדִישָׁא : אַתְּקִינוּ סְעוּדָתָא דְּמַלְכָּא דָּא הִיא
סְעוּדָתָא דְּזַעִיר אַנְפִּין וְחֻקְלָא תַּפְּסוּחִין וְעֵתִיקָא קְדִישָׁא
אַתִּינן לְסַעְדָּה בְּהִידִיה :

בְּנֵי הַיְכָלָא דְּכְסִיפִין. לְמַחְזִי זִיו זַעִיר אַנְפִּין. יְהוֹן
הָבָא בְּהָא תַּכָּא דְּבִיה מַלְכָּא בְּגִילוּפִין : צְבוּ לַחֲדָא
בְּהָא וְעַדָּא בְּגוּ עִירִין וְכָל גְּדַפִּין : חֲדוּ הַשְׁתָּא בְּהָא
שַׁעְתָּא דְּבִיה רַעְיָא וְלִית זַעֲפִין : קְרִיבוּ לִי חֲזוּ חִילִי.
דְּלִית דִּינִין דְּתַקִּיפִין : לָבַר נְטִלִין וְלֹא עֲאֲלִין. הֲנִי
כְּלָבִין דְּחֻצִיפִין : וְהָא אֲזִמִּין עֵתִיק יוֹמִין לְמַנְחָה עֲדִי
יְהוֹן חֻלְפִין : רַעֵי דִיקָה דְּגִלְיָה לָהּ לְבַטְלָא בְּכָל קְלִיפִין :
יִשְׂרִי לֹון בְּנוֹקְבִיהוֹן. וְיִטְמָרוּן בְּגוּ כְּסִין. אַרִי הַשְׁתָּא
בְּמַנְחָתָא. בְּחֲדוּוֹתָא דְּזַעִיר אַנְפִּין : מוֹמֹר לְדוֹר יִי רֹועִי זְכוּ.
וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶכְלֶהוּ הַיּוֹם כִּי שָׁבַת הַיּוֹם לִי הַיּוֹם לֹא תִמְצָאֵהוּ
בַשָּׂדֶה : רְאוּ כִי יִי נָתַן לָכֶם הַשָּׁבַת עַל־פִּנּוֹ הוּא נֹתֵן לָכֶם בַּיּוֹם
הַשְּׁשִׁי לֶחֶם יוֹמִים. שָׁבוּ אִישׁ תַּחְתּוֹ אֶל־יֵצֵא אִישׁ מִמְּקוֹמוֹ בַּיּוֹם
הַשְּׁבִיעִי : עַל פִּנּוֹ בָּרַךְ יִי אֶת־יוֹם הַשָּׁבַת וַיְקַדְּשֵׁהוּ :
סְבָרִי מָרְנָן וְרַבָּנָן וְרַבּוּתִי :

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא פְרִי הַגֶּפֶן :

וישלים סעודתו כיד ה' הטובה עליו. ויעול ידיו למים אחרונים ויאמר :

יְדִי אֶסְחִי אֲנָא. לְגַבִּי חֵד מְנָא. לְסַטְרָא חוֹרִינָא. דְּלִית בִּיה
מִמְּשָׁא : אֲזִמִּין בְּתַלְתָּא. בְּכַסָּא דְּבִרְכָתָא. לְעֵלֶת עֲלָתָא. עֵתִיקָא
קְדִישָׁא :

ויצרך זרכת המזון ואסכ הסעודה יאמר :

אֲשְׁלִימוּ סְעוּדָתָא דָּא. דְּמַהֲמָנוּתָא שְׁלִימָתָא.
דְּזַרְעָא קְדִישָׁא דִּישְׂרָאֵל :

סדר ערבית למוצאי שבת

מוצאי שבת ווירד ניכט עהער סערייב געבעטעט, ביו מאן דיא ערסטען דרייא שטערנע ויעהט, אדער וועניגסטענס שאן זא האך אן דער צייט איזט, אונד בעסער מאן ודוא רחום אנשעננט, ווערדען דיא צווייא מזמורים געזונגען, אויסער ווען תשעה באב אן מוצאי שבת פעללט.

קסד לְדוֹד | בְּרוּךְ יי | צוּרֵי הַמַּלְמַד יְדֵי לִקְרָב אֶצְבָּעוֹתַי
לְמַלְחָמָה: חֲסִדֵי וּמַצוּדָתִי מִשְׁגָּבִי וּמַפְלָטִי לִי מִגְּנִי
וְבוֹ חֲסִיתִי הִרְדֵּד עָמִי תַחְתִּי: יי מָה-אָדָם וְתַדְעֵהוּ בֶן-
אָנוּשׁ וְתַחֲשִׁיבֵהוּ: אָדָם לַהֲבֵל דָּמָה יָמָיו כְּצֵל עוֹיָר:
יי הַט־שָׁמַיִךְ וְתִרְדַּד גַּע בְּהָרִים וַיַּעֲשֵׂנוּ: בָּרוּךְ בְּרַק
וְתַפִּיצֵם שְׁלַח חֲצִיךָ וְתַהַמֵּם: שְׁלַח יְדִיךָ מִמָּרוֹם פְּצֵנִי
וְהַצִּילֵנִי מִמַּיִם רַבִּים מִיַּד בְּנֵי נֶכֶר: אֲשֶׁר-פִּיהֶם דְּבַר-
שָׁוָא וַיְמִינֵם יָמִין שָׁקֶר: אֱלֹהִים שִׁיר חֲדָשׁ אֲשִׁירָה לָךְ
בְּנִיבֵר עֲשׂוֹר אֲזַמְּרָה-לָךְ: הַנּוֹתֵן תְּשׁוּעָה לְמַלְכִּים
הַפּוֹצֵה אֶת-דָּוִד עַבְדּוֹ מִחֶרֶב רָעָה: פְּצֵנִי וְהַצִּילֵנִי
מִיַּד בְּנֵי-נֶכֶר אֲשֶׁר-פִּיהֶם דְּבַר-שָׁוָא וַיְמִינֵם יָמִין שָׁקֶר:
אֲשֶׁר בָּנִינוּ | בְּנִשְׁעִים מְגִדָּלִים בְּנִעֲוִיָּהֶם בְּנוֹתֵינוּ
כְּזוֹיוֹת מְחַטְּבוֹת תַּבְּנִית הֵיכָל: מְזוּיָנוּ מְלָאִים מִפִּיקִים
מִזֵּן אֵל זֵן צֹאנֵינוּ מֵאֲלִיפוֹת מְרַבָּבוֹת בַּחוּצוֹתֵינוּ:
אֲלוֹפֵינוּ מְסַבָּלִים אֵין פֶּרֶץ וְאֵין יוֹצֵאת וְאֵין צוֹחֵד
בְּרַחֲבֵיתֵנוּ: אֲשֶׁר־י הָעָם שֹׁכֵחַ לוֹ אֲשֶׁר־י הָעָם שִׁי
אֱלֹהֵיוּ: ° יתיר וי.

סז לְמַנְצַח בְּנִינַת מְזֻמּוֹר שִׁיר: אֱלֹהִים יַחֲנֵנוּ וַיְבָרְכֵנוּ יָאֵר פָּנֵינוּ
אֲתָנוּ סְלָה: לַדַּעַת בְּאֶרֶץ בִּרְכָה בְּכָל-גּוֹיִם יִשְׁוֹעַתְךָ: יוֹדֶה עַמִּים |
אֱלֹהִים יוֹדֶה עַמִּים כָּלָם: יִשְׁמְחוּ וִירָנְנוּ לְאֻמִּים כִּי-תִשְׁפֹּט עַמִּים
מִיֶּשֶׁר וּלְאֻמִּים | בְּאֶרֶץ תְּנַחֵם סְלָה: יוֹדֶה עַמִּים | אֱלֹהִים יוֹדֶה
עַמִּים כָּלָם: אֶרֶץ נְתָנָה יְבוּלָהּ וַיְבָרְכֵנוּ אֱלֹהִים אֱלֹהֵינוּ: וַיְבָרְכֵנוּ
אֱלֹהִים וַיִּירְאוּ אוֹתוֹ כָּל-אִפְסֵי-אֶרֶץ:

ערבית למוצאי שבת

קכה

מאן בעמעט מעריב פאן וואסענטאנען, שאלמעט אין שמונה עשרה ביא אנש בינה דאן דארט שטעהענדע אתה הונגטנו איין. נאך שמונה עשרה זאגט דער חזן חצי קדיש, דאן ווירד נאכשטעהענדעס וידי נועם ואתה קדוש געזאגט, ווען אויף איינעם דער קאממענדען זעכס ווערקעטאנע איין יום טוב פעללט, ווירד וידי נועם ואתה קדוש ניכט געזאגט, דאן זאגט דער חזן קדיש מיט תתקבל. ווען תשעה באב אן מוצאי שבת פעללט, זאגט מאן נור ואתה קדוש.

ויהי נעם | אדני אלהינו עלינו ומעשה ידינו
פונגה עלינו ומעשה ידינו פונגהו :

צא ישב בסתר עליזן בצל שדי יתלונן : אמר ליי
מחסי ומצודתי אלהי אבטחבו : כי הוא יצילך מפח
יקוש מדבר הוות : באברתו | יסך לך ותחת כנפי
תחסה צנה וסתרה אמתו : לאתירא מפחד לילה
מחץ יעוף יומם : מדבר באפל יהלך מקטב ישוד
צהרים : יפל מצדה | אלה ורבבה מימנה אליך לא
יגש : רק בעיניך תביט ושלמת רשעים תראה : כי
אתה יי מחסי עליזן שמת מעונה : לאתאנה אליך
רעה ונגע לא יקרב באהלך : כי מלאכיו יצוה לך
לשמרך בכל דרכיך : על כפים ישאונוך פן תגף באבן
רגלך : על שחל ופתן תדרך תרמס כפיר ותנין : כי
בי חשק ואפליטהו אשגבהו כי ידע שמי : יקראני |
ואענהו עמו אנכי בצרה אחלצהו ואכבדהו : ארך ימים
אשביעהו ואראהו בישועתי : ארך ימים וכו'.

ואתה קדוש יושב תהלות ישראל : וקרא זה אליזה
ואמר קדוש | קדוש קדוש יי צבאות מלא כל הארץ
כבודו : ומקבלין דין מזדין ואמרינ קדיש בשמי
מרומא עלאה בית שכינתה קדיש על ארעא עובד
גבורתה קדיש לעלם ולעלמי עלמיא יי צבאות מליא

כָּל־אַרְעָא זִיו יְקָרָהּ: וְתִשָּׂאֲנִי רוּחַ וְאֶשְׁמַע אַחֲרֵי קוֹל
 רַעַשׁ גָּדוֹל בְּרוּךְ כְּבוֹד יי מִמְּקוֹמוֹ: וְנִטְלַתְנִי רוּחָא
 וְשִׁמְעַת בְּתַרִּי קִלְזִיע סָגִיא דְּמִשְׁבַּחִין וְאַמְרִין: בְּרִיד
 יְקָרָא דִּי מֵאַתֵּר בֵּית שְׁכִינְתָּהּ: יי וְיִמְלֹךְ לְעֵלָם וָעַד:
 יי מַלְכוּתָהּ קָאֵם לְעֵלָם וְלְעַלְמֵי עֲלַמְיָא: יי אֱלֹהֵי
 אַבְרָהָם יִצְחָק וְיִשְׂרָאֵל אֲבֹתֵינוּ שְׁמֹרֶה־זֹאת לְעוֹלָם
 לְיַצֵּר מַחֲשָׁבוֹת לִבָּב עַמָּךְ וְהִכֵּן לְבָבָם אֵלֶיךָ: וְהוּא
 רַחוּם יְכַפֵּר עוֹן וְלֹא יִשְׁחִית וְהִרְבָּה לְהַשְׁיב אִפּוֹ וְלֹא
 יַעִיר כָּל חַמְתּוֹ: כִּי אַתָּה אֲדֹנֵי טוֹב וְסֶלַח וְרַב חֶסֶד
 לְכָל־קְרֵאִיךָ: צְדָקָתְךָ צֶדֶק לְעוֹלָם וְתוֹרָתְךָ אֱמֶת:
 תִּתֵּן אֱמֶת לְיַעֲקֹב חֶסֶד לְאַבְרָהָם אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ
 לְאַבְתֵּינוּ מִיָּמֵי קֶדֶם: בְּרוּךְ אֲדֹנֵי יוֹם וַיּוֹם יַעֲמֹס־לָנוּ
 הָאֵל יִשְׁוּעָתָנוּ סֶלָה: יי צְבָאוֹת עֲמָנוּ מִשְׁגֵּב לָנוּ
 אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֶלָה: יי צְבָאוֹת אֲשֶׁר־יְאָדָם בּוֹטֵחַ בְּךָ:
 יי הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בַּיּוֹם קְרֵאֵנוּ: בְּרוּךְ (הוּא)
 אֱלֹהֵינוּ שֶׁבְּרָאֵנוּ לְכְבוֹדוֹ וְהִבְדִּילָנוּ מִן הַתּוֹעִים וְנָתַן
 לָנוּ תוֹרַת אֱמֶת וְחַיִּי עוֹלָם נָטַע בְּתוֹכָנוּ הוּא יִפְתָּח
 לִבָּנוּ בְּתוֹרָתוֹ וְיִשֵּׁם בְּלִבָּנוּ אֲהָבָתוֹ וְיִרְאָתוֹ וְלַעֲשׂוֹת
 רְצוֹנוֹ וְלַעֲבֹדוֹ בְּלִבָּב שָׁלֵם לְמַעַן לֹא נִיָּע לְרִיב וְלֹא
 נִגְלֹד לְבַהֲלָהּ: יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי
 אֲבוֹתֵינוּ שֶׁנִּשְׁמֹר חֻקֶּיךָ בְּעוֹלָם הַזֶּה וְנִזְכָּה וְנִחְיֶה
 וְנִרְאֶה וְנִירָשׁ טוֹבָה וּבִרְכָּה לְשָׁנֵי יָמוֹת הַמָּשִׁיחַ וְלַחַיִּי
 הָעוֹלָם הַבָּא: לְמַעַן יִזְמְרֶךָ כְּבוֹד וְלֹא יִדָּם יי אֱלֹהֵי
 לְעוֹלָם אֻדְךָ: בְּרוּךְ הַגָּבֵר אֲשֶׁר יְבַטֵּחַ בִּי וְהִיָּה יי

ערבית למוצאי שבת

קבו
מבטחו: במטחו ביי עדי עד כי ביה יי צור עולמים:
ויבטחו בק יודעי שמך כי לא עזבת דרשיך יי:
חפץ למען צדקו יגדיל תורה ויאדיר:

מאן ואנט קדיש תתקבל. ווען תשעה באב אן מוצאי שבת מעללסט, ואנט מאן קדיש
אנהע תתקבל, אונד ויתן לך ווירד נישט געזאגט.

ויתן לך האלהים מלך השמים ומשמני
הארץ ורב דגן ותירש: יעבדוך עמים
וישתחוו לך לאמים הוה גביר לאהיך
וישתחוו לך בני אמך אהריך ארור
ומברכך ברוך: ואל שדי וברך אתך
ויסרך וירבך והיית לקהל עמים: ויתן
לך את ברכת אברהם לך ולזרעך אתך
לרשתך את ארץ מגריך אשר נתן אלהים
לאברהם: מאל אביך ויעזרך ואת שדי
ויברכך ברכת שמים מעל ברכת תהום
רבצת תחת ברכת שדים ורחם: ברכת
אביך גברו על ברכת חורי עד תאות
גבעת עולם תהיין לראש יוסף ולקדקד
גור אחיו: ואהבך וברכך והרבך וברך
פרי בטןך ופרי אדמתך דגןך ותירשך
ויצדך שגר אלקיך ועשתרת צאנך על
האדמה אשר נשבע לאבתיך לתת לך:

בָּרוּךְ תִּהְיֶה מְכַלֵּה עַמִּים לֹא־יִהְיֶה בְּךָ
 עֶקֶר וְעֶקְרָה וּבִבְהֻמָּתֶךָ : וְהִסִּיר יי מִמֶּךָ
 כָּל־חֲלִי וְכָל־מָדוּי מִצָּרִים הָרָעִים אֲשֶׁר
 יִדְעֶתָ לֹא־יִשְׁיֻמּוּ בְּךָ וְנָתַנּוּ בְּכָל־שְׁנֵאִיךָ :
 הַמֶּלֶךְ הַגָּדֹל אֲתִי מְכַלֵּדֵי יְבָרֶךְ אֶת־הַנְּעָרִים
 וַיִּקְרָא בָהֶם שְׁמִי וְשֵׁם אֲבֹתִי אֲבָרָהָם וַיִּצְחָק וַיִּדְגּוּ לָרֹב
 בְּקֶרֶב הָאָרֶץ : יי אֱלֹהֵיכֶם הִרְבָּה אֶתְכֶם וְהִנֵּכֶם הַיּוֹם
 כְּכֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם לָרֹב : יי אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵיכֶם יִסַּף עֲלֵיכֶם
 כָּכֶם אֶלֶף פְּעָמִים וַיְבָרֶךְ אֶתְכֶם כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר לָכֶם :
 בָּרוּךְ אַתָּה בָּעִיר וּבָרוּךְ אַתָּה בַּשָּׂדֶה :
 בָּרוּךְ אַתָּה בְּבֹאֶךָ וּבָרוּךְ אַתָּה בְּצֵאתֶךָ :
 בָּרוּךְ טַנְאֶךָ וּמִשְׁאַרְתֶּךָ : בָּרוּךְ פְּרִי־
 בִטְנְךָ וּפְרִי אֲדָמָתֶךָ וּפְרִי בְהֵמָתֶךָ שֶׁנֶּר
 אֶל־פִּיךָ וַעֲשֵׂתִירוֹת צֹאנְךָ : יֵצֵאוּ יי אֶתְךָ
 אֶת־הַבְּרָכָה בְּאַסְמִיךָ וּבְכָל מִשְׁלַח יָדְךָ
 וּבִבְרָכָה בָּאָרֶץ אֲשֶׁר־יי אֱלֹהֶיךָ נָתַן לָךְ :
 יִפְתַּח־יי אֶת־אֹצְרוֹ הַטּוֹב אֶת־הַשָּׁמַיִם
 לָתֵת מִטַּר־אֶרֶץ בְּעֵתוֹ וּלְבָרֶךְ אֶת כָּל־
 מַעֲשֵׂה יָדְךָ וְהַלְוִית גּוֹיִם רַבִּים וְאַתָּה לֹא־
 תִלְוָה : כִּי־יִהְיֶה אֱלֹהֶיךָ בִּבְרָכָה כַּאֲשֶׁר
 דִּבַּרְתָּ לָךְ וְהַעֲבַמְתָּ גּוֹיִם רַבִּים וְאַתָּה לֹא
 תַעֲבֹט וּמִשְׁלַת בְּגוֹיִם רַבִּים וּבְךָ לֹא

ערבית למוצאי שבת

כ"ז

יִמְשְׁלוּ : אֲשֶׁר־יִקְרָא יִשְׂרָאֵל מִי כְמוֹד עַם
נוֹשֵׁעַ בִּי מִגֵּן עֶזְרָךְ וְאֲשֶׁר־חָרַב גְּאוֹרְתְּךָ
וַיִּכְחָשׁוּ אִיבֶיךָ לָךְ וְאַתָּה עַל־בְּמוֹתֵימוֹ
תִּדְרֹךְ :

מַחֲיִיתִי כָעֵב פִּשְׁעֶיךָ וְכַעֲנָן חֲטֹאתֶיךָ שׁוֹבָה אֵלַי כִּי
גְּאֻלְתֶּיךָ : רָנוּ שָׁמַיִם כִּי־עָשָׂה יי הָרִיעוּ תַּחֲתֵיכֶם אֶרֶץ :
פָּצְחוּ הָרִים רִנָּה יַעַר וְכָל־עֵץ בּוֹ כִּי־גָאֹל יי יַעֲקֹב
וּבִישָׁרָא יִתְפָּאֵר : גְּאֻלְנוּ יי צְבָאוֹת שְׁמוֹ קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל :
יִשְׂרָאֵל נוֹשֵׁעַ בִּי תִשׁוּעַת עוֹלָמִים לֹא־תִבְשׁוּ וְלֹא־
תִּכְלְמוּ עַד־עוֹלָמִי עַד : וְאִכְלֹתֶם אָכּוֹל וְשָׂבֹעַ וְהִלַּלְתֶּם
אֶת־שֵׁם יי אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר־עָשָׂה עִמָּכֶם לְהַפְלִיא וְלֹא־
יִבְשׁוּ עַמִּי לְעוֹלָם : וַיִּדְעֻתֶם כִּי בִקְרֹב יִשְׂרָאֵל אָנִי וְאָנִי
יי אֱלֹהֵיכֶם וְאֵין עוֹד וְלֹא־יִבְשׁוּ עַמִּי לְעוֹלָם : כִּי־בִשְׂמִיחָה
תֵּצְאוּ וּבִשְׁלוֹם תִּזְכְּלוּן הַהָרִים וְהַגְּבָעוֹת יִפְצְחוּ לְפָנֵיכֶם
רִנָּה וְכָל־עֵצִי הַשָּׁדָה יִמְחֹאוּ־כָף : הִנֵּה אֵל יִשׁוּעָתִי
אֶבְטַח וְלֹא אֶפְחָד כִּי עֲזִי וְזִמְרַת יְהוָה יי וַיְהִי־לִי לִישׁוּעָה :
וּשְׂאֵבֶתֶם־מִים בְּשִׁשׁוֹן מִמַּעֲיָנִי הִישׁוּעָה : וְאִמְרֻתֶם
בַּיּוֹם הַהוּא הוֹדּוּ לִי קָרְאוּ בְּשִׁמּוֹ הוֹדִיעוּ בְּעַמִּים
עַל־לִתְיוֹ הַזִּכִּירוּ כִּי נִשְׁגָּב שְׁמוֹ : וְאָמְרוּ יי כִּי גֵאוֹת עָשָׂה
מוֹדַעַת זֹאת בְּכָל־הָאָרֶץ : צִהְלִי וְרָנִי יִשְׁבֶּת צִיּוֹן כִּי־
גָדוֹל בְּקִרְבְּךָ קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל : וְאָמַר בַּיּוֹם הַהוּא הִנֵּה
אֱלֹהֵינוּ זֶה קִוִּינוּ לוֹ וַיּוֹשִׁיעֵנו זֶה יי קִוִּינוּ לוֹ נִגִּילָה
וְנִשְׂמָחָה בִישׁוּעָתוֹ :

בית יעקב לכו ונלכה באור יי: והיה
 אמונת עתיך חסן ישועת חכמת ודעת
 יראת יי היא אוצרו: ויהי דוד לכל־דרכיו
 משכיל ויי עמו: פדה בשלום נפשי
 מקרב־לי כי־ברבים היו עמדי: ויאמר
 העם אל־שאל היונתן ימות אשר עשה
 הישועה הגדולה הזאת בישראל חלילה
 חי־י אבי־פל משערת ראשו ארצה כי־
 עם־אלהים עשה היום הזה ויפדו העם
 את־יונתן ולא־מת: ופדויי יי ישבון ובאו
 ציון ברנה ושמחת עולם על־ראשם ששון
 ושמחה ישיגו ונסו יגון ואנחה: הפכת
 מספדי למחול לי פתחת שקי ותאזרני
 שמחה: ולא־אבה יי אלהיך לשמוע
 אל־בלעם ויהפך יי אלהיך לך את־
 הקללה לברכה כי אהבך יי אלהיך:
 אז תשמח בתולה במחול ובחרים וזקנים
 יחדו והפכתי אבלם לששון ונחמתים
 ושמחתים מיגונם:

בורא גיב שפתים שלום ושלום לרחוק ולקרוב אמר
 יי ורפאתיו: ורוח לבשה את־עמשי ראש הנשלישים
 לך דוד ועמך בן־ישי שלום ושלום לך ולעמך

ערבית למוצאי שבת

קכח

פִּי עֲזָרְךָ אֱלֹהֶיךָ וַיִּקְבְּלֵם דָּוִיד וַיִּתְּנֵם בְּרָאשֵׁי הַגָּדוֹד׃
 וַאֲמַרְתֶּם כֹּה לָחִי וְאַתָּה שָׁלוֹם וּבֵיתְךָ שָׁלוֹם וְכָל אֲשֶׁר־
 לָךְ שָׁלוֹם׃ יי עז לעמו יתן יי ויברך את עמו בשלום׃
 אָמַר רַבִּי יוֹחָנָן בְּכָל־מָקוֹם שֶׁאַתָּה
 מוֹצֵא גְדֻלָּתוֹ שֶׁל־הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁם
 אַתָּה מוֹצֵא עֲנוּתָנוֹתוֹ׃ דָּבָר זֶה כְּתוּב
 בַּתּוֹרָה׃ וּשְׁנוּי בַּנְּבִיאִים׃ וּמִשְׁלֵשׁ
 בַּכְּתוּבִים׃ כְּתוּב בַּתּוֹרָה כִּי יי אֱלֹהֵיכֶם
 הוּא אֱלֹהֵי הָאֱלֹהִים וְאֲדֹנֵי הָאֲדֹנִים הָאֵל
 הַגָּדֹל הַגָּבוֹר וְהַנּוֹרָא אֲשֶׁר לֹא־יֵשֵׁא פָנָיו
 וְלֹא יִקַּח שָׂחָד׃ וְכִרְתִּיב בַּתּוֹרָה עֲשֹׂה
 מִשְׁפָּט יִתּוֹם וְאֶלְמָנָה וְאֶהֱבֶה גֵר לָתֵת לוֹ
 לֶחֶם וּשְׂמִלָּה׃ שְׁנוּי בַּנְּבִיאִים דְּכִרְתִּיב כִּי
 כֹּה אָמַר דָּם וְנִשָּׂא שֹׁכֵן עַד וְקָדוֹשׁ שְׁמוֹ
 מְרוֹם וְקָדוֹשׁ אֲשַׁכּוֹן וְאַת־דִּכָּא וּשְׁפִל־
 רוּחַ לְהַחְיֹת רוּחַ שְׁפָלִים וּלְהַחְיֹת לֵב
 גְּדֻכָּאִים׃ מִשְׁלֵשׁ בַּכְּתוּבִים דְּכִרְתִּיב
 שִׁירָה׃ לֹא־הֵימָּה זְמַרְוֹ שְׁמוֹ סֵלֹו קָרַב
 בְּעֶרְבּוֹת בֵּיהָ שְׁמוֹ וְעֲלֹז לִפְנָיו׃ וְכִרְתִּיב
 בַּתּוֹרָה אָבִי יִתּוּמִים וְדִין אֶלְמָנוֹת אֱלֹהִים
 בְּמַעֲוֹן קָדְשׁוֹ׃ יְהִי יי אֱלֹהֵינוּ עִמָּנוּ כִּי־אֲשֶׁר
 הָיָה עִם־אֲבֹתֵינוּ אֵל־עֲזָרָנוּ וְאֵל־יִשְׁעָנוּ׃

ואתם הדבקים ביי אלהיכם חיים כלכם
 היום: כי נחם יי ציון נחם כל אחרבתי
 וישם מדברה כעדן וערבתי כגן יי ששון
 ושמחה ימצא בה תודה וקול זמרה: יי
 חפץ למען צדקו יגדיל תורה ויאדיר:
 שיר המעלות אשרי כל ירא יי ההלך בדרכיו:
 יגיע כפיך כי תאכל אשריך וטוב לך: אשריך | כגפן
 פריה בירכתי ביתך בנך כשתלי זיתים סביב לשלחנך:
 הנה כי יכן יברך גבר ירא יי: יברכך יי מציון וראיה
 בשוב ירושלם כל ימי חיך: וראה בנים לבניך שלום
 על ישראל: עלינו קי

סדר הברלה למוצאי שבת

דער חזן מאכט הברלה אויך אן מוצאי שבת חנוכה, נור ת"ב אן מוצאי שבת ווירד
 ניצט הברלה געמאכט, זאגדערן ווען איינער וואל ליכט זעהט, מאכט ער דיא ברכה
 מאורי האש, אונד זאגנמאג נאכט, ווען תשעה באב אויס איזט, מאכט ער הברלה
 וויא אן מוצאי י"ט. אבוואהל מאן אתה חוננתנו געזאגט אונד אויך שאן הברלה פאם
 חזן נעהארט האט, פוס מאן דענאך צו הויזע איבער וויין אדער אנדערע געטרענקע, אויסער
 וואסער, מבריל זיין. עהער דארף מאן ניצט-פאם כוס אויסשיטטען, ביז מאן נאך דער
 ברכה געטרונקען.

מאן ניממט דאז כוס אין דיא רעכטע האנד אונד זאגט שטעהענדי:

הנה אל ישועתי אבטח ולא אפחד כי
 עזי וזמרת יה ייהי לי לישועה: ושאבתם
 מים בששון ממעיני הישועה: ליי הישועה
 על עמך ברכתך סלה: יי צבאות עמנו
 משגב לנו אלהי יעקב סלה: ליהודים

הבדלה למוצאי שבת קכט
 הִיְתָה אִירָה וְשִׁמְחָה וְשִׁשּׁוֹן וִיקָר : כֵּן
 תִּהְיֶה לָנוּ . כּוֹס יְשׁוּעוֹת אֶשָּׂא וּבִשְׁם יי
 אֶקְרָא :

דער חזן אים בעטהויזע פענגט היער אן .

בָּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא פְּרִי הַגָּפֶן :

מחזיר הכוס לשמאלו או מניחו על השולחן ונוטל הסדס או הצננים צימינו ויזכך :

בָּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא מִיְּנֵי בְּשָׁמִים :

ומרים וכוסן לחמרים להרים זו . או מחזירו לשמאלו . וכוסף חלצעות ימינו על האגודל . ומקרב ידו לכך ומזכך :

בָּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא מְאֹרֵי הָאֵשׁ :

ח"כ מתחיל בלפניו שהם מוצדקות מן העור . ומחזר ונוטל הכוס צימינו ולומר :

בָּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם הַמְּבָדִיל בֵּין קָדֶשׁ

לְחֹל בֵּין אֹר לְחֹשֶׁךְ בֵּין יִשְׂרָאֵל לְעַמִּים . בֵּין יוֹם

הַשְּׁבִיעִי לַשִּׁשִּׁת יְמֵי הַמַּעֲשֶׂה . בָּרוּךְ אַתָּה יי הַמְּבָדִיל

בֵּין קָדֶשׁ לְחֹל :

ווער מבדיל איזט , פרינקט פאם כוס , גיעסט דאן דאפאן אויף דען מיט , לאָשט דאמיט
 דאן הבדלה - ליכט אויס , דאן ווערדען דיא אויגען דאמיט בענעטצט , אונד ווירד דאבייא
 געזאגט מצות יי ברא מאירת עינים . הערנאך זאגט טאן דיעזעס המבדיל אונד נאכ-
 שטעהענדען רבון העולמים .

הַמְּבָדִיל בֵּין קָדֶשׁ לְחֹל . חֲסֵאתֵינוּ יִמְחַל . זְרַעֲנוּ וּבִסְפָנוּ יִרְבֶּה

כְּחֹל . וּבְכּוֹכְבִים בְּלִילָה : יוֹם פָּנָה כָּצֵל תָּמָר . אֶקְרָא לְאֵל עָלֵי

גִּמְרִי . אָמֵר שׁוֹמֵר . אַתָּה בָּקָר וְגַם-לִילָה : צִדְקָתְךָ כְּהָר תָּבוֹר .

עַל חֲטָאֵי עֲבוֹר תַּעֲבוֹר . כִּי־וּמ אֶתְמוּל כִּי יַעֲבוֹר . וְאַשְׁמֹדָה

בְּלִילָה : חֲלָפָה עֹנֶת מְנַחֲתִי . מִי יִתֵּן מְנוּחָתִי . יִגְעִתִּי בְּאַנְחָתִי .

אֲשַׁחֶה בְּכָל לִילָה : קוֹלִי בַל יִגָּטֵל . פֶּתַח לִי שַׁעַר הַמִּנְפֵּל .

שְׂרָאֲשִׁי נִמְלֵא טָל . קוֹצוֹתֵי רְסִיסֵי לִילָה : הָעֵתֶר נוֹרָא וְאִיִּם .

אֲשִׁיעַ תְּנֶה פְּדִיִּים . בְּנִשְׁפָּה בְּעֶרְב יוֹם . בְּאִישׁוֹן לִילָה : קְרֵאתִיךָ

יְהִי הוֹשִׁיעֲנִי . אֲדַח חַיִּים תַּדִּיעֲנִי . מִדְּלָה תִּבְצַעֲנִי . מִיּוֹם עַד

לִילָה : טֹהַר מְנוּחָה מַעֲשִׂי . שֶׁן יֹאמְרוּ מִכְּעִיסִי . אִיהָ אֵלֹהֵי עֲשִׂי .

למוצאי שבת

נתן זמירות בלילה: נחט בידך בחמר. סלח נא על קל וחמר.
יום ליום יביע אמר. ולילה ללילה: הסבדיל

אנא משבענא עליך פורה שר של שכחה שתסיר לב מפש
ממני ותפיל יתיה על מורא רמתא:

קליפות היונקים מפ"ר דינים כי פ"ו הוא אלהים פשוט ור' הוא אלהים צרכיו וה' הם ה'
לוחיות אלהים:

ארמימם רמימם מימם ימם מם:

ומכוין ששם אדם צליעל הולך ומתמעט והוא הנקרא שר של שכחה שיונק מאסוריה דצינה וחזונה
הנקרא מם ושומר כך השכחה ממוך:

פורה דרכתי לבידי ומעמים אין איש אתי ואדרכם באפי
וארמם בחמתי: ונח מצא חן בעיניי: יהי דוד לכל דרכיו
משביל וי עמו:

קמא שיר למעלות אשא עיני אל-הרים מאין יבוא עזרי: עזרי
מעם יי עשה שמים וארץ: אל-יתן למוט רגלך אל-יגוים שמרה:
הנה לא-יגוים ולא ישן שמר ישראל: יי שמרה יי צלך על-יד
ימינה: יומם השמש לא-יכבה וירח בלילה: יי ושמרה מכל-דע
ישמר את-נפשה: יי ושמר-צאתה ובואה מעתה ועד-עולם:

בראשית ברא אלהים את השמים ואת הארץ: יי צבאות
עמנו משגב לנו אלהי יעקב סלה:

יי צבאות אשרי אדם בומח בך: יי הושיעה המלך יעננו ביום
קראנו:

רבון העולמים אב הרחמים והסליחות בסימן טוב ובמזל טוב
החל עלינו את (כשמל יר"ט צלמלע השנוע לא יאמר רק ימי המעשה) ששת ימי
המעשה הבאים לקראתינו לשלום השוכים מכל חטא ופשע.
ומנוקים מכל עון ואשמה ורשע. ומדבקים בתלמוד תורה
ובמעשים טובים וחנונים דעה בינה והשכל מאתה. ותשמיענו
בהם ששון ושמחה. ולא תעלה קנאתנו על לב אדם. ולא קנאת
אדם תעלה על לבנו. מלפנו אלהינו האב הרחמן. שים ברכה
רחוקה והצלחה בכל מעשה ידינו. וכל היועץ על עמך בית
ישראל עצה טובה. ומחשבה טובה. אמצו וברכו גהלו וקיומו.

קִים עֲצָתוֹ כְּדָבָר שֶׁנֶּאֱמַר יִתֵּן לָךְ כָּל־כְּלָבֶכָּה וְכָל־עֲצָתָהּ יִמְלֹא.
וְנֶאֱמַר וְתִגְזֹר אוֹמֵר וַיִּקֶּם לָךְ וְעַל דְּרָכֶיךָ נָגַהּ אוֹר: וְכָל־הַיּוֹעֵץ
עָלֵינוּ וְעַל עַמֶּךָ יִשְׂרָאֵל עֲצָה שְׂאִינָה טוֹבָה וּמַחֲשָׁבָה שְׂאִינָה
טוֹבָה. תוֹפֵר עֲצָתוֹ כְּדָבָר שֶׁנֶּאֱמַר יִי הַפִּיר עֲצַת גּוֹיִם הַנִּיֵּא
מַחֲשָׁבוֹת עַמִּים: וְנֶאֱמַר עֲצוּ עֲצָה וְתִפֹּר דְּבָרוֹ דָּבָר וְלֹא יִקּוּם כִּי
עָמְנוּ אֵל: וּפֶתַח לָנוּ יִי אֱלֹהֵינוּ אֲבֵ הַרְחָמִים אֲדוֹן הַסְּלִיחוֹת בְּזֹחַ
הַשְּׁבוּעַ וּבְכָל־שְׁבוּעַ. שְׁעָרֵי אוֹרָה. שְׁעָרֵי אֶדְנָי יָמִים וְשָׁנִים
שְׁעָרֵי אֲרִיכַת אֲפִים. שְׁעָרֵי בִרְכָה שְׁעָרֵי בִינָה. שְׁעָרֵי גִילָה שְׁעָרֵי
גְדֻלָּה שְׁעָרֵי גְאֻלָּה שְׁעָרֵי גְבוּרָה. שְׁעָרֵי דִיצָה שְׁעָרֵי דַעַה. שְׁעָרֵי
הוֹד שְׁעָרֵי הָדָר שְׁעָרֵי הַצְלָחָה שְׁעָרֵי הַרוּחָה. שְׁעָרֵי וְעַד טוֹב.
שְׁעָרֵי זְרִיזוֹת שְׁעָרֵי זְמֶרָה שְׁעָרֵי זְכוּיּוֹת שְׁעָרֵי זִיו שְׁעָרֵי זֶהַר תוֹרָה
שְׁעָרֵי זֶהַר חֲכָמָה שְׁעָרֵי זֶהַר בִּינָה שְׁעָרֵי זֶהַר דַּעַת. שְׁעָרֵי חֲדוּהָ
שְׁעָרֵי חֲמֻלָּה שְׁעָרֵי חֵן וְחֶסֶד שְׁעָרֵי חַיִּים טוֹבִים שְׁעָרֵי חֲכָמָה.
שְׁעָרֵי טוֹבָה שְׁעָרֵי מַהֲרָה. שְׁעָרֵי יְשׁוּעָה שְׁעָרֵי יֶשֶׁר שְׁעָרֵי כִפְרָה
שְׁעָרֵי כָל־כְּלָה שְׁעָרֵי כְבוֹד. שְׁעָרֵי לְמוֹד. שְׁעָרֵי מְזוֹן שְׁעָרֵי
מְנוּחוֹת שְׁעָרֵי מַחֲלֹת שְׁעָרֵי מַדָּע. שְׁעָרֵי נַחֲמָה שְׁעָרֵי נִקְיוֹת.
שְׁעָרֵי סְלִיחָה שְׁעָרֵי סִיעָתָא דְשָׁמַיָא. שְׁעָרֵי עֲזָרָה. שְׁעָרֵי פְדוּת
שְׁעָרֵי פְרִנְסָה טוֹבָה שְׁעָרֵי צְדָקָה שְׁעָרֵי צְהֻלָּה. שְׁעָרֵי קִדְשָׁה
שְׁעָרֵי קוֹמָמִיּוֹת. שְׁעָרֵי רַחֲמִים שְׁעָרֵי רְצוֹן שְׁעָרֵי רַפּוּאָה שְׁלָמָה.
שְׁעָרֵי שְׁלוֹם שְׁעָרֵי שְׂמֻחָה שְׁעָרֵי שְׂמוּעוֹת טוֹבוֹת שְׁעָרֵי שְׁלוֹהָ.
שְׁעָרֵי תוֹרָה שְׁעָרֵי תְפִלָּה שְׁעָרֵי תְשׁוּבָה שְׁעָרֵי תְשׁוּעָה. כְּדָכְתִּיב
וְתִשְׁוַעַת צְדִיקִים מִיֵּי מַעְוָה בְּעֵת צָרָה: וַיַּעֲזְרֵם יִי וַיַּפְלִטֵם וַיַּפְלִטֵם
מִרְשָׁעִים וַיּוֹשִׁיעֵם כִּי־הֵסֹ בּוֹ: וְנֶאֱמַר חֲשֵׁף יִי אֶת־זִרְזוּעַ קִדְשׁוֹ
לְעֵינֵי כָל־הַגּוֹיִם וְרָאוּ כָל־אֲפָסֵי אֶרֶץ אֶת־יְשׁוּעַת אֱלֹהֵינוּ: וְנֶאֱמַר
קוֹל צִפְיָךְ נִשְׁאֹו קוֹל יִחְדּוּ יִרְנְנוּ כִּי עֵין בְּעֵין יִרְאוּ בְּשׁוּב יִי צִיּוֹן:
וְקִים לָנוּ יִי אֱלֹהֵינוּ מִקְרָא שְׂפָתוֹב מַה נָּאוּי עַל הַהָרִים רְגִלִי
מִבְּשׂוֹר מִשְׁמִיעַ שְׁלוֹם מִבְּשׂוֹר טוֹב מִשְׁמִיעַ יְשׁוּעָה אִמֵּר לְצִיּוֹן
מֶלֶךְ אֱלֹהֶיךָ: רֵאשׁוֹן לְצִיּוֹן הִנֵּה הֵנָּה וְלִירוּשָׁלַם מִבְּשׂוֹר אִתָּן.
אָמֵן סָלָה:

למוצאי שבת

יש שמוסגים טיב לקרות הפרשה של השבוע ואשרי להם כי בזה ממשיכים השמע משנה
הנל עליהם וקודו כמוס לידעי קן. ואח"כ יקדר שלחנו צמחלים עונים לכבוד שבת מלכתא
ואע"פ ש"ל חלל לכזית ויאמר:

דא היא סעודתא דדוד מלפא:

זמירות למוצאי שבת

כשנכנס סאדס לציטו צו"ש ממחיל צעירות וזמירות כדי לעכב המלך עוד חללו ולהראות שקשה
עליו פרידמו וכמו שנקבלו צעמחה וצרכנה כך לריך להפטר ממנו. ומזכירין אליהו הכניס וציאח
המשים כי עם מ"ש מוכנת לציאחו:

זה הזמר שס המסנר יעקב מנוי חזק.

במוצאי יום מנוחה. המציא לעמך רוחה. שלח תשבי לנאנחה.
ונם יגון ואנחה: יאתה לך צורי. לקבץ עם מפוזרי. מיד גוי
אכזרי. אשר כרה לי שוחה: עת דודים תעורר אל. למלט עם
אשר שואל. ראות טובך בבוא גואל. לשה פוורה נדחה: קרא
ישע לעם נדבה. אל דגול מרבבה. תהי השבוע הבאה. לישועה
ולדוחה: בַּת ציון השכולה. אשר היא היום געולה. מהרה
תהיה בעולה. באם הבנים שמחה: מעינות אזי יזובון. ופדויי יי
ישובון. ומי-ישע ישאבון. והצרה נשכחה: נחה עמך פאב
רחמן. יצפצפו עם-לא-אלמן. דבר יי אשר נאמן. בהקימה
הבטחה: וידידים פליטי חרץ. נגינתם יפצחו במרץ. בלי צוחה
ובלי פרץ. אין יצאת ואין צוחה: יהי החדש הזה. כנבואת
אבי חוזה. וישמע בבית זה. קול ששון וקול שמחה: חזק ומלא
משאלותינו. אפיץ יעשה בקשתינו. והוא ישלח במעשה ידינו.
ברכה והצלחה: במוצאי יום גילה. שמך גורא עלילה. שלח
תשבי לעם סגלה. רוח ששון והנחה: קול צהלה ורנה. שפתינו
אז תרננה. אנא יי הושיעה נא. אנא יי הצליחה נא:

זה הזמר שס המסנר שילא.

חדש ששוני אל נא והביא. את-אליהו הנביא. אמן וחזק
רפיון ידי. ברך מלאכתיו וכל מעבדיו. גאלי זכור עניי ומרודי.
דברך הטוב הקם לעודדי. הרץ ושלח ושמח לבבי. את אליהו

זמירות למוצאי שבת קלא

הגביא: ועד והבן די ספוקי. זמן מוזני ולחם חקי. חלב חיל
גוים חיש להניקי. מוכה תשבע עוללי ויונקי. יבא משיחי לעיר
מושבי. את אליהו הגביא: פונן לעם זו צורי צור לחבוש. לחם
לאכול ובגד ללבוש. משנאי יחזה ירא ויבוש. נוה הר שעיר
בקרוב תכבוש. ששוני יגדל בראות סביבי. את אליהו הגביא:
עמון ומואב מהרה תכלה. פדותה לעמך בקרוב תגלה. ציון
תמלא מעם אלה. קרית מלך רב אז נעלה. שכן תשכן בתוך
עם צבי. את אליהו הגביא:

זמר זה שם המזמר אלעזר.

אגיל ואשמח בלבבי. בראותי כי מאויבי תריב ריבי. ולציון
גואל תביא. איש צמח תצמיח. אליהו הגביא ומלך המשיח:
לכן בעמים יחד. תפול אימה ופחד. לבם יפחד. בעת יעלה גוי
אחד. ואורחותיו יצליח: אליהו עוד ממזרח למערב. יעור לעשות
הרג רב. בארם וערב. לערוך מלחמה וקרב. על אויביו יצריח:
אליהו ידים מלכי אדמה. ימור נפיש וקדמה. משמע ודומה.
נוסו נגבה ויפמה. אשר אתכם יבריח: אליהו רנו כל עובדי אדח.
כי הנה רענן אורח. אורו זרח. קנה פסתור ופרח. על הר ציון
יפריח: אליהו

זה זמר שם המזמר אברהם.

אלהים יסעדנו. ברכה במאודנו. וזכר טוב חבדנו. בכל משלח
ידינו. אלהים יסעדנו: ביום ראשון למלאכה. יצו אתנו ברכה.
יום השני כבה. ימתיק את סודנו: אלהים יסעדנו רבה צבאי
ישעי. בשלישי וברביעי. בחמישי אך לא בעי. ישלח את
סודנו: אלהים יסעדנו הבן מבוח מבח. ביום הששי זבח. קדש
הלול ושבח. על כל מחמדנו: אלהים יסעדנו מעדנים לנפשנו.
נתן ביום קדשנו. ורעננה ערשנו. ולילה אור בעדנו: אלהים יסעדנו

זמר זה שם המזמר נחמן.

אלי חיש גואלי עבדה ישכילי. מבשר טוב אלי. את אליהו
הגביא: נאוו על ההרים. שלוחי יוצר הרים. ורגלי המבשרים
באמור שובי שובי: אלי חבי במעט רגע. כל מחלה וכל נגע.

זמירות למוצאי שבת

אִיכָיִךְ אֶפְגַּע יוֹם נָקָם בְּלִבִּי: אֵלַי מִלִּפְקֵי יָבֵא לָךְ. יִסֶּה אֶת פִּלְקֵךְ.
וְרַעֲיָתִי לְמוֹלֶךְ. גִּלְעָדִי הִתְשָׁבִי: אֵלַי נֹסֶת תְּמוֹסָנָה. שִׁסְתִּי בְּנִי
יוֹנָה. כִּי בָא עֵת לַחֲנָנָה. צִיּוֹן נִחְלַת צָבִי: אֵלַי

מיוסד ע"פ א"ב.

אֲדִיר אִיּוֹם וְנוֹרָא. בִּצֹר לִי לָךְ אֶקְרָא. יְיָ לִי וְלֹא אֵירָא: גְּדוֹר
פָּרַצַת הַיָּבֵלִי. דָּגוּל מֵהָר חֲבִלִילִי. יְיָ הִיָּה עֹזְרִי לִי: הֵן אַתָּה
תִּקְוֹתִי. וְלִישׁוּעָתְךָ קִוִּיתִי. יְיָ עֹז יִשׁוּעָתִי: זָךְ וְנָקִי כַפִּים. חוֹן
פֹּדֶשׁי כְנָפִים. יְיָ אֶרְךָ אֲפִים: מוֹבֵק תַּחֲיֵשׁ לַעֲמָךְ. יְהִי עֲלֵינוּ
בְּנִאמָךְ. יְיָ עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמָךְ: פּוֹנֵן בֵּית מְכוּנָךְ. לְהַרְבֵּץ בּוֹ
צִאנָךְ. יְיָ בְּאוֹר פָּנֶיךָ: מִסְּחָד לְהַצִּילִי. נִהְלָנִי לְצִיּוֹן קוֹדֶשׁ גּוֹרִלִי.
יְיָ שְׁמַע בְּקוֹלִי: סְעוֹד וְשִׁמּוֹךְ לְגִמְהָרִים. עֹזֹר נָא אֶת הַנְּשָׁאָרִים.
יְיָ יוֹצֵר הָרִים: פֶּדֶה עַמָּךְ מַעֲזִים. צִאנָךְ מִיד גּוֹזְזִים. יְיָ עוֹשֵׂה
חַיִּזִּים: קָרֵב קֶץ נַחֲמָה. רַחֵם אוֹם לֹא רוֹחֲמָה. יְיָ אִישׁ מִלְחָמָה:
שָׁכֹן כְּמֵאז בְּאַהֲלֵינוּ. תָּמִיד אֵל מְחוֹלְלָנוּ. יְיָ מִלְכֵנוּ. הוּא יוֹשִׁיעֵנוּ:

זה הזמיר מיוסד ע"פ א"ב ולא"כ סתם המסנר לא שמו ישי בר מרדכי חזק.

אִישׁ חָסִיד הָיָה. בְּלִי מוֹזֵן וּמַחֲדָה. בְּבֵיתוֹ עוֹסֵק מִלְבוּשׁ. וְאֵין
בְּגָד לְלִבּוֹשׁ. גּוֹנֵן בַּחֲשׂוֹבָה אִשָּׁה. וְגַם בַּבָּנִים חֲמֹשָׁה: דְּבָרָה לוֹ
הָאִשָּׁה. יוֹתֵר אֵין לְהַתִּיאֲשָׁה. הַמְבִלִי לָחֵם לֶאֱכֹל. בְּעֶרְוֹם
וּבְחוֹסֶר כָּל. תּוֹרָה מַצָּאתָ כִּי יִגַּעַת. מֵה נֹאכַל מַעֲתָה: זְהִיר כְּבֹר
נָשׁוֹק. הֵלֵא תִצֵּא לְשׁוֹק. חֲנוּן וְרַחוּם בְּמִרוֹמָיו. אוֹלִי יִגְמִלֵנִי
בְּרַחֲמָיו. מוֹב לְקוֹי מַחֲסָה. רָצוֹן יִרְאִיו יַעֲשֵׂה: יַעֲצֵת בְּדַעַת
וּבְחִכְמָה. עֲצָתְךָ בְּלִי לְהַסְפִּימָה. בְּצִאתִי לְבִשְׁתִּי וּלְכַלְמָה. מִבְּלִי
כְּסוּת וּשְׁלֵמָה. וְאֵין בְּיָדִי לְפֹרְטָה. אֲפִילוֹ שׁוּה פְּרוּטָה: מִהָרָה
וּשְׁאֵלָה מִשְׁכָּנִים. מִלְבוּשִׁים גָּאִים מִתְקַנִּים. גִּלְבָּשׁ וְהַשְׁלִיךְ יִהְיוּ.
עַל יְיָ אֲשֶׁר אֲהַבּוּ: סָתוּ יִלְדָיו בְּפִלּוּלָם. אֵל יִשׁוּב דָּךְ נִכְלָם:
עָבַר בְּשׁוֹק בְּסִבְרָתוֹ. וְהִנֵּה אֱלֹהֵינוּ הַנְּבִיא לְקִרְאָתוֹ. פֶּן לוֹ
הַמְבָשֵׁר. בְּאַמֶּת הַיּוֹם תִּתְעַשֵּׂר. צִוִּנִי בְּכָל כְּבוֹדָךְ. כִּי הִנֵּנִי עֹבְדָךְ:
קָרָא לְמִי בְדַעַתוֹ. קִנּוּת עֶבֶד אֵין כְּמוֹתוֹ. רַחֵשׁ אֵיךְ יִשְׁנָה דִּינוֹ.
עֶבֶד לְמַפּוֹר אֶת אֲדוֹנוֹ. שֵׁת לוֹ חֲכָמָתוֹ בְּקִרְבּוֹ. וְהַחֲזִיק בּוֹ כְּמוֹ
רֶבּוֹ: תִּגַּר קִנְאוֹ בְּאַהֲבִים. בְּשִׁמוּנָה מֵאוֹת אֶלֶף זְהוּבִים. תִּבְעוּ

זמירות למוצאי שבת קלב

מה מלאכתך. אם בבנין חכמתך. תכלית טרקלין ופלטרין.
הרי אתה בן חורין: יום ראשון במסעלים. פעל עם פועלים. שוע
בחצי הלילה. ענני נורא עליה. יזמתי ונמכרתי להעבדי.
לכבודך ולא לכבודי: בורא עולם בקנין. השלם זה הבנין. רחמיה
יכמרו בחנינתי. כי לטובה פונתי. מלאכי רחמים ממעונתו. אז
החלו לבנותו: רבו בני המלוכה. ותשלם כל המלאכה. דין הסוחר
בראותו. פי נגמרה מלאכתו. כלולת מגדלים גאים. לפי ענין
הבנאים. יזכר לך עתה אתמול אשר דברת. חפשיני בודאי ובבירור
פנאמת לענין שחרור. זה קימו באמת. ופרח לו איש האמת:

אמר יי ליעקב	אל תירא עבדי יעקב:	לא הביט און ביעקב א תירא עבדי יעקב:
בחר יי ביעקב	אל תירא עבדי יעקב:	מי מנה עפר יעקב אל תירא עבדי יעקב:
גאל יי את יעקב	אל תירא עבדי יעקב:	גשבע יי ליעקב אל תירא עבדי יעקב:
דרך פזקב מיעקב	אל תירא עבדי יעקב:	פלח גא לעון יעקב אל תירא עבדי יעקב:
הבאים ישרש יעקב אל תירא עבדי יעקב:	אל תירא עבדי יעקב:	עתה השב שבות יעקב א"ת עבדי יעקב:
וירד מיעקב	אל תירא עבדי יעקב:	פדה יי את יעקב אל תירא עבדי יעקב:
זכור זאת ליעקב	אל תירא עבדי יעקב:	צוה ישועות יעקב אל תירא עבדי יעקב:
חדות ישועות יעקב אל תירא עבדי יעקב:	אל תירא עבדי יעקב:	קול קול יעקב אל תירא עבדי יעקב:
טובו אזהליך יעקב אל תירא עבדי יעקב:	אל תירא עבדי יעקב:	רני ושמחי ליעקב אל תירא עבדי יעקב:
יורו משפטיך ליעקב אל תירא עבדי יעקב:	אל תירא עבדי יעקב:	שב יי את שבות יעקב אל תירא עבדי יעקב:
כי לא נחש ביעקב אל תירא עבדי יעקב:	אל תירא עבדי יעקב:	תתן אמת ליעקב אל תירא עבדי יעקב:

ויש לומוכים פיוט זה קודם הנדלה:

אליהו הנביא אליהו התשבי אליהו הגלעדי במהרה יבא אלינו
עם משיח בן דוד. איש אשר קנא לשם האל. איש בשר שלום
על יד יקותיאל. איש גש ויבפר על בני ישראל: אליהו איש
דורות שנים עשר ראו עיניו. איש הנקרא בעל שער בסמניו.
איש ואזור עור אזור במתניו: אליהו איש זעף על עבדי חמנים.
איש חש ונשבע מהיות גשמי מעזנים. איש מל ומטר עצר שלש
שנים: אליהו איש יצא למצוא לנפשו נחת. איש כלכלוהו
הערבים ולא מת לשחת. איש למענו נתברכו בד וצפחת: אליהו

והא לך הסדר על ק"ך לירומים על אליהו:

הִנֵּה אֲנִי שׁוֹלֵחַ מִלֵּאדָה לְמִנְיָה לְשִׁמְרָהּ בְּחֶרֶד וּלְהַבִּיאָהּ אֶל הַמָּקוֹם אֲשֶׁר הִבֵּנִי וְתִי :

ומשמע ודומא ומשא: וישב יצחק בנרר: והרעב כבד בארץ: ובני דן
חשים: לישועתך קייתי יי: יששכר זבלון ובנימין: מכשפה לא תחיה: ועשית
משבצות זהב: ולצרעת הבנוד ולבית: ולשאת ולמספחת ולבהרת: יברכך יי
וישמרך: ויהי אחרי המגפה: ובני שלוא אליאב: ברוך מנאך ומשארתך:

ודחוט דמשולש לא במדרה ינתק: יי צבאות עמנו משנב לנו אלהי יעקב סלה:
 יי צבאות אשרי אדם בוטח בך: יי הושיעה המלך יעננו ביום קראנו: יי עז
 לעמו יתן יי יברך את עמו בשלום: יהו לרצון אמרי פי ורגיון לבי לסניך יי
 צרי וגואלי:

ולח"כ ילמך עשרה פסוקים מהרמז"ן ז"ל:

בראשית ברא אלהים את השמים ואת הארץ: ולכל הירד החזקה ולכל
 המורא הגדול אשר עשה משה לעיני כל ישראל: ויעקב הלך לדרכו ויפגעו
 בו מלאכי אלהים: ויאמר יעקב כאשר ראם מחנה אלהים זה ויקרא שם המקום
 ההוא מחנים: האזינו השמים ואדברה ותשמע הארץ אמרי פי: יערוף כמטר
 לקחי תול כטל אמרתי כשעירים עלי דשא וכרביבים עלי עשב: ויהי בנסוע
 הארץ ויאמר משה קומה יי ויפוצו אויבך וינוסו משנאיך מפניך: ובנחה יאמר
 שובה יי רבבות אלפי ישראל: וצבאו ופקודיהם חמשה ושלשים אלף וארבע
 מאות: כל הפקודים למחנה אפרים מאת אלף ושמונת אלפים ומאה לצבאותם
 ושלשים יסעו:

ולח"כ ילמך י"ח פסוקים שמתחילין בנו"ן ומסיימין בנו"ן והם עוצים:

נע צרעת כי תהיה באדם והובא אל דבהן: נחנו נעבור חלוצים לפני יי
 ארץ כנען ואתנו אחוזת נחלתינו מעבר לירדן: נביא מקרבך מאחיד כמוני יקים
 לך יי אלהיך אליו תשמעון: נהר פלגיו ישמחו עיר אלהים קדוש משכני עליון:
 נור אבותם עשה פלא בארץ מצרים שדה צוען: נחית כצאן עמך ביד משה
 ואהרן: נפתי משכבי מור ואהלים וקנמק: נר יי נשמת אדם חופש כל חדרי
 בסך: נופת תמונה שפתותיך כלה דבש וחלב תחת לשונך וריח שלמתיך
 כריח לבנון: נודו מתוך בבל ומארץ כשדים צאו והיו כעתודים לפני צאן:
 נושקי קשת מימינם ומשמאלם באבנים ובחצים בקשת מאחי שאול מבנימין:
 מלחמי כחוצ כל אומן אחד עשר פסוקים המתחילין ומסיימין בנו"ן שהם עוצים מפני הכשפים
 ועין הרע וכל אשה כשפיה מעוצרת ואומרת הי"ח פסוקים הנזכרים לעיל תהיה צעור דלל שלטל
 עינא נישל על צניה:

ועוד לומך אחד אחד עשר פסוקים אלו. תפלה קלרה זו:

רבונו של עולם הצל את עמך בית ישראל מכל מיני כשפים ומכל מיני עין
 הרע וכשם שפרשת כנסך על אבותינו שבמדבר שלא שלטה עליהם עינא
 בישא דבלעם כן תפרוס עלינו ברחמיך הרבים להיותנו מכוסים במכסה
 ובגדגד. בשמותיך הקדושים מכל עינא בישא:

שלשה פסוקים מההור"כ יהודה המסיד ז"ל:

אתה סתר לי מצר תצרני רני פלט תסובבני סלה: בטחו ביי עדי עד כי
 ביה יי צור עולמים: יי עז לעמו יתן יי יברך את עמו בשלום:
 כי תעבור במים אתך אני ובנהרות לא ישטפוך: כי תלך במו אש לא תכוה
 ולדבה לא תבער בך: כי עם בציון ישב בירושלים בכה לא תבכה חנון יחנך
 לקול זעקך כשמעתו ענד: כי אני יי אלהיך קדוש ישראל מושיעך נתתי כפרך
 מצרים כוש וסבא תחתיד: כי אני יי אלהיך מחזיק ימינך האומר לך אל תירא
 אני עזרתך: כי לא שאול תודך מות יהללך לא ישברו יורדי בור אל אמתך:

כי אצק מים על צמא ונוזלים על יבשה אצק רוחי על זרעך וברכתי על צאצאיך: כי אתה אבינו כי אברדם לא ידענו וישראל לא יכירנו אתה יי אבינו נואלו מעולם שמך:

יברכך יי וישמרך: יאר יי פניו אליך ויחנך: ישא יי פניו אליך וישם לך שלום:

וישלח יעקב מלאכים לפניו אל עשו אחיו ארצה שעיר שדה ארום: ויצו אותם לאמר כה תאמרון לאדני לעשו כה אמר עבדך יעקב עם לבן נרתי ואחר עד עתה: ויהי לי שור וחמור צאן ועבד ושפחה ואשלחה לדגיד לאדני למצוא חן בעיניך: וישובו המלאכים אל יעקב לאמר בנו אל אחיך אל עשו וגם הולך לקראתך וארבע מאות איש עמו: וירא יעקב מאוד ויצר לו ויחץ את העם אשר אתו ואת הצאן ואת הבקר והגמלים לשני מחנות: ויאמר אם יבא עשו אל דמהנה האחת והכהו והיה המחנה הגשאר לפליטה: ויאמר יעקב אלהי אבי אברדם ואלהי אבי יצחק יי האומר אלי שוב לארצך ולמולדתך ואטיבה עמך: קטונתי מכל ההסדים ומכל האמת אשר עשית את עבדך כי במקלי עברתי את הירדן הזה ועתה הייתי לשני מחנות: הצילני נא מיד אחי מיד עשו כי ירא אנכי אותו פן יבא ודבני אם על בנים: ואתה אמרת הושב אטיב עמך ושמתי את זרעך כחול הים אשר לא יספר מרוב:

וילן שם בלילה ההוא ויקח מן הבא בידו מנחה לעשו אחיו: עוים מאתים ותישים עשרים רחלים מאתים ואילים עשרים: גמלים מיניקות ובניהם שלשים פרות ארבעים ופרים עשרה אתונות עשרים ועידים עשרה: ויתן ביד עבדיו עדר עדר לבדו ויאמר אל עבדיו עברו לפני ורוח תשימו בין עדר ובין עדר: ויצו את הראשון לאמר כי יפגשך עשו אחי ושאלך לאמר למי אתה ואנה תלך ולמי אלה לפגיד: ואמרת לעבדך ליעקב מנחה היא שלוחה לאדוני לעשו ודהנה גם הוא אחרינו: ויצו גם את השני גם את השלישי גם את כל הדולכים אחרי העדרים לאמר כדבר הזה תדברון אל עשו במוצאכם אותו: ואמרתם גם דגה עבדך יעקב אחרינו כי אמר אכפרה פניו במנחה ההלכת לפני ואחרי כן אראה פניו אולי ישא פני: ותעבור המנחה על פניו והוא לן בלילה ההוא במחנה: ויקם בלילה הוא ויקח את שתי נשיו ואת שתי שפחותיו ואת אחד עשר ילדיו ויעבור את מעבר יבוק: ויקחם ויעבירם את הגחל ויעבר את אשר לו: ויותר יעקב לבדו ויאבק איש עמו עד עלות השחר: וירא כי לא יכול לו ויגע בכף ירכו ותקע כף ירך יעקב בהאבקו עמו: ויאמר שלחני כי עלה השחר ויאמר לא אשלחך כי אם ברכתני: ויאמר אליו מה שמך ויאמר יעקב: ויאמר לא יעקב יאמר עוד שמך כי אם ישראל כי שרית עם אלהים ועם אנשים ותוכל: וישאל יעקב ויאמר הגידה נא שמך ויאמר למה זה תשאל לשמי ויברך אותו שם: ויקרא יעקב שם המקום פניאל כי ראיתי אלהים פנים אל פנים ותנצל נפשי: וזרח לו השמש כאשר עבר את פנואל והוא צולע על ירכו: על כן לא יאבלו בני ישראל את ניד הגשה אשר על כף הירך עד היום הזה כי נגע בכף ירך יעקב בניד הגשה: וישא יעקב עתיו וירא ודהנה עשו בא ועמו

למוצאי שבת

סדר נטילת לולב

יְהִי דָצוֹן מִלִּפְנֵי יְיָ אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי בְּפָרִי עֵץ הָדָר וּבִפְּסוֹת
תִּמְרִים וְעֵנָף עֵץ עֲבֹת וְעֵרְבֵי נָחַל אוֹתֵינוּ שִׁמְךָ הַמְּיוֹחָד תִּקְרַב
אֶחָד אֶל אֶחָד וְהָיוּ לְאַחָדִים בְּיָדֵי וְלִידַע אֵיךְ שִׁמְךָ נִקְרָא עָלַי וְיִירָאֵנִי
מִגִּשְׁתִּי אֵלַי וּבִנְעֻנְיִי אוֹתָם תִּשְׁפִּיעַ שְׁפַע בְּרָכוֹת מִדַּעַת עֲלִיוֹן
לְגִוְהָ אֶפְרַיִם לְמִכּוֹן בֵּית אֱלֹהֵינוּ וְיִהְיֶה חֲשׂוֹבָה לִפְנֵי מַצּוֹת אַרְבָּעָה
מֵיָנִים כָּאֵלוֹ קִימְתִּידָה בְּכָל פְּרָמוֹתֶיהָ וְיִשְׂרָאֵל שִׁיהָ וְתִרְיָג מַצּוֹת הַתְּלוּפִים
בָּהּ כִּי כֹונֶתִי לִיחְדָּא שְׁמָא דְקוֹדְשָׁא בְּרִיקָה הוּא וְשִׁבְיִנְתָּהּ בְּדַחִילוֹ
וְדַחִימוֹ לִיחְדָּא שֵׁם יְיָ בּוֹדָה בִּיחְדָּא שְׁלִים בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל אָמֵן:
בְּרִיקָה יְיָ לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן:

ולחם כ יחמך זה :

ידו רצון מלפניך שיהא חשוב לפניך מצות ארבע מינים אלו כאלו כוונתי בכל הבוונות שכווננו בדם אנשי כנשת דגדולה :

ויצרך צרכם הלולב ככוונה עלומה וספן הודלה עלומה להצורח ית' שזיכה אותנו להצורח ית' צמחה רבה כזה :

מאן נישט דען לולב אין דיא רעכטע, אונד דען אתרוג (מיט דען פייטום אבדערטס) אין דיא לינקע האנד אונד זאגט דיעזע ברכה, אם ערשטען מאנע ווירד אויך ברכת שהחיינו געמאכט :

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר קדשנו
במצותיו וצונו על נטילת לולב :

ווען דער ערשטע מאן סכות אן שבת פעללט, ווירד אם צווייטען מאן שהחיינו געמאכט.

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם שהחיינו וקיימנו
והגיענו לזמן הזה :

דאן ווענדעט מאן דען אתרוג מיט דעם פייטום אויפדערטס אונד שיטטעלס אויף אללען צווייטען אונד זאגט אויך ביידע דער, אלא אונד ביים צווייטען דער אונד ענדע הלל.

סדר הלל

ייא ערשטען צווייטע מאנע פאן פסח, שבועות, סוכות אונד חנוכה, ווירד גאנץ הלל געזאגט. ראש חודש אונד דיא לעצטען ועכס מאנע פסח ווירד לא לנו אונד ארבותי ניצט געזאגט. אין דער שבעה ביידע איינעם אבדל ווירד הלל ניצט געזאגט, מאן זאגט עס דאן צו דעם, אן חודש ווערדען דיא תפילין פאר הלל אבגעלעגט.

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר
קדשנו במצותיו וצונו לקרוא את ההלל :
קיי הללויה | הללו עבדי יי הללו את שם
יי : יהי שם יי מבורך מעתה ועד עולם :
ממזרח שמש עד מבואו מהלל שם יי :
דם על כל גוים | יי על השמים כבודו :
מי כיי אלהינו המגביהי לשבת : המשפילי
לראות בשמים ובארץ : מקימי מעשר

דָּל מֵאֲשַׁפֶּת יָרִים אֲבִיוֹן : לְהוֹשִׁיבֵי עַם-
 נְדִיבִים עִם נְדִיבֵי עַמּוֹ : מוֹשִׁיבֵי אֶעֱקֶרֶת
 הַבַּיִת אִם-דֹּבָנִים שִׂמְחָה הִלְלוּהָ :
 קִיד בָּצֵאת יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם בֵּית יַעֲקֹב
 מֵעַם לֵעָז : הִיתָה יְהוּדָה לְקָדְשׁוֹ יִשְׂרָאֵל
 מִמִּשְׁלוֹתָיו : הֵימָּה רָאָה וַיָּנֶם הַיַּרְדֵּן יִסָּב
 לְאַחֹר : הַהָרִים רָקְדוּ כְּאֵילִים גְּבָעוֹת
 כְּבְנֵי-צֹאן : מִהֲלֹךְ הֵימָּה כִּי תִגֹּם הַיַּרְדֵּן
 תִּסָּב לְאַחֹר : הַהָרִים תִּרְקְדוּ כְּאֵילִים
 גְּבָעוֹת כְּבְנֵי-צֹאן : מִלִּפְנֵי אֲדוֹן חִילִי
 אֶרֶץ מִלִּפְנֵי אֱלֹהֵי יַעֲקֹב : הַהֶפְכִי הַצֹּר
 אֲנִים-מִים חֲלָמִישׁ לְמַעֲיָנוֹ-מִים :

אן ראש חדש אונד דען לעמטצען זעכס טאנען פאן סס"ז ווירד לא לנו נישט געזאגט.

קטו לא לנו יי לא לנו כי לשמך תן כבוד על-חסדך
 על-אמתך : למה יאמרו הגוים איה-נא אלהיהם :
 ואלהינו בשמים כל אשר-חפץ עשה : עצביהם
 כסף וזהב מעשה ידי אדם : פה להם ולא ידברו
 עינים להם ולא יראו : אזנים להם ולא ישמעו אף-
 להם ולא יריחון : ידיהם ולא ימישון רגליהם ולא
 יהלכו לא יתנו בגרונם : כמזהם יהיו עשייהם כל
 אשר-בטח בהם : ישראל בטח ביי עזרם ומגנם
 הוא : בית אהרן בטחו ביי עזרם ומגנם הוא : יראי
 יי בטחו ביי עזרם ומגנם הוא :

יְיָ זָכְרֵנוּ וְבָרַךְ וְבָרַךְ אֶת־בֵּית יִשְׂרָאֵל
 וְבָרַךְ אֶת־בֵּית אֲהֲרֹן : יְבָרַךְ יִרְאֵי יְיָ
 הַקְּטָנִים עִם־הַגְּדֹלִים : יִסַּף יְיָ עֲלֵיכֶם
 עֲדֵיכֶם וְעַל־בְּנֵיכֶם : בְּרוּכִים אַתֶּם לַיְיָ
 עֹשֶׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ : הַשָּׁמַיִם שָׁמַיִם לַיְיָ
 וְהָאָרֶץ נָתַן לְבְנֵי אָדָם : לֹא־הִמָּתִים
 יִהְלָלוּהָ וְלֹא כָל־יִרְדֵּי דוֹמָה : וְאַנְחֵנוּ
 נְבָרַךְ יְהִי מִעַתָּה וְעַד־עוֹלָם הַלְלוּהָ :

אן ראש חודש אדר דען לעטצטען זעכס טאגען טאן פסח ווירד אהבת ייבט געזאגט.

קטן אהבתי כִּי־יִשְׁמַע יְיָ אֶת־קוֹלִי תַחֲנוּנֵי : כִּי־הִטָּה
 אָזְנוֹ לִי וּבִימֵי אֶקְרָא : אֶפְסוּנִי חֲבֵל־מָוֶת וּמִצָּרֵי
 שְׁאוֹל מִצָּאוּנִי צָרָה וַיִּגֹּן אֶמְצָא : וּבִשְׁם־יְיָ אֶקְרָא אָנָּה
 יְיָ מַלְטָה נַפְשִׁי : חֲנוּן יְיָ וְצַדִּיק וְאֱלֹהֵינוּ מֵרַחֵם : שֹׁמֵר
 פִּתְאִים יְיָ הִלֵּתִי וְלִי יְהוֹשִׁיעַ : שׁוּבִי נַפְשִׁי לְמִנוּחַיִכִּי
 כִּי יְיָ גָּמַל עָלַיִכִּי : כִּי חֲלַצְתָּ נַפְשִׁי מִמָּוֶת אֶת־עֵינֵי מִן־
 הַמָּוֶת אֶת־רַגְלִי מִדָּחִי : אֶתְהַלֵּךְ לִפְנֵי יְיָ בְּאַרְצוֹת
 הַחַיִּים : הָאֲמֵנָה כִּי אֲדַבֵּר אֲנִי עֲנִיתִי מְאֹד : אֲנִי
 אָמַרְתִּי בַחֲפוּזִי כָל־הָאָדָם כֹּזֵב :

מִה־אֲשִׁיב לִי כָל־תַּגְּמוֹלוּהִי עָלַי : כּוֹס־
 יִשׁוּעוֹת אֲשָׂא וּבִשְׁם־יְיָ אֶקְרָא : נִדְרֵי לִי
 אֲשַׁלֵּם נִגְדָה־נָּא לְכָל־עַמּוֹ : יִקָּר בְּעֵינֵי יְיָ
 הַמּוֹתָה לַחֲסִידָיו : אָנָּה יְיָ כִּי־אֲנִי עֲבָדְךָ
 אֲנִי עֲבָדְךָ בֶּן־אֲמָתְךָ פִּתְחָת לְמוֹסְרִי :

לך אֶזְבַּח זֶבַח תּוֹדָה וּבְשֵׁם יי אֶקְרָא׃
 נִדְרֵי ליי אֲשַׁלֵּם נִגְדָה־נָּא לְכָל־עַמּוֹ׃
 בַּחֲצֹצְרוֹת אֲבִית יי בְּתוֹכֵי יְרוּשָׁלַם הִלְלוּיָהּ׃
 קי הִלְלוּ אֶת־יי כָּל־גּוֹיִם שֶׁבַחֲוָהוּ כָל־הָאֲמִיּוֹת׃ כִּי
 גִבּוֹר עָלֵינוּ ׀ חֲסִדוֹ וְאַמֶּת־יי לְעוֹלָם הִלְלוּיָהּ׃

דער חזן זאגט דודו אונד קהל אנטווארטעט איממער דודו.

קי דודו ליי כִּי־טוֹב כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ׃
 יֹאמַר־נָּא יִשְׂרָאֵל כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ׃
 יֹאמְרוּ נָּא בֵּית אֱהֱרֹן כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ׃
 יֹאמְרוּ נָּא יִרְאֵי יי כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ׃
 מִן־הַמִּצַּר קָרָאתִי יְהוָה עֲנֵנִי בַּמַּרְחֲבִיָּה׃
 יי לִי לֹא אִירָא מִה־יַּעֲשֶׂה לִי אָדָם׃ יי לִי
 בְּעִזְרִי וְאֲנִי אֶרְאֶה בְּשִׁנְאֵי׃ טוֹב לַחֲסוֹת
 בִּי מִבִּטָּח בְּאָדָם׃ טוֹב לַחֲסוֹת בִּי
 מִבִּטָּח בַּנְּדִיבִים׃ כָּל־גּוֹיִם סָבְבוּנִי בְּשֵׁם
 יי כִּי אֲמִילָם׃ סָבְבוּנִי גַם־סָבְבוּנִי בְּשֵׁם יי
 כִּי אֲמִילָם׃ סָבְבוּנִי כְּדַבְרִים דַּעֲכוּ כְּאֵשׁ
 קוֹצִים בְּשֵׁם יי כִּי אֲמִילָם׃ דָּחָה דָּחִיתַנִּי
 לְנֶפֶל וַיִּי עֲזָרַנִּי׃ עֲזֵי וְזָמַרְתָּ יְהוָה וַיְהִי־לִי
 לִישׁוּעָה׃ קוֹל וְרִנָּה וִישׁוּעָה בְּאֶהְלִי
 צְדִיקִים יִמִּין יי עֲשֶׂה חֵיל׃ יִמִּין יי רִזְמָמָה
 יִמִּין יי עֲשֶׂה חֵיל׃ לֹא־אֲמוֹת כִּי אֶחָיָה

וְאִסְפָּר מַעֲשֵׂי־יְהוָה : יִסְרֹר יִסְרָנִי יְהוָה וּלְמוֹת
 לֹא נִרְתַּנְנִי : פֶּתַח־חַיִּי לִי שַׁעַר־צֶדֶק אָבֹא
 בָּם אוֹדֶה יְהוָה : זֶה־הַשַּׁעַר לִי צְדִיקִים
 יָבֹאוּ בּוֹ : אוֹדֶה כִּי עֲנִיתָנִי וַתַּהֲיִי־לִי
 לִישׁוּעָה : אוֹדֶה אָבִן מֵאֲסוֹ הַבּוֹנִים הַיְּתֵה
 לְדָאֵשׁ פִּנָּה : אֲבִן מֵאֵת יְיָ הַיְּתֵה זֹאת הִיא
 נִפְלְאוֹת בְּעֵינֵינוּ : מֵאֵת זֶה הַיּוֹם עָשָׂה יְיָ
 נִגִּילָה וְנִשְׂמַחָה בּוֹ : זֶה

אֲנִי הוֹשִׁיעָה נָא אֲנִי הוֹשִׁיעָה נָא
 אֲנִי הַצְּלִיחָה נָא : אֲנִי הַצְּלִיחָה נָא :
 בָּרוּךְ הוּא בְּשֵׁם יְיָ בִּרְכוּכֶם מִבֵּית יְיָ :
 אֵל יְיָ וַיָּאֵר לָנוּ אֶסְרוּ־חַג בְּעֵבְתִּים
 עַד קִרְנוֹת הַמִּזְבֵּחַ : אֵל אֱלֹהֵי אֲתָה וְאוֹדֶה
 אֱלֹהֵי אֲרוֹמָמְךָ : אֵל הוֹדוּ לִי כִי־טוֹב כִּי
 לְעוֹלָם תִּסְדֹּדוּ : הוֹדוּ

יְהִלְלוּךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ (על) כָּל מַעֲשִׂיךָ .
 וַתְּסִידִיךָ צְדִיקִים עוֹשֵׂי רְצוֹנְךָ וְכָל עַמָּךְ
 בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּרָנָה יוֹדוּ וַיְבָרְכוּ וַיִּשְׁבְּחוּ
 וַיִּפְאֲרוּ וַיְרוֹמְמוּ וַיַּעֲרִיצוּ וַיִּקְדִּישׁוּ וַיִּמְלִיכוּ
 אֶת שְׁמֶךָ מִלְּכֵנוּ כִּי לָךְ טוֹב לְחֹדֶרֶת
 וְלִשְׁמֶךָ נָאֶה לֵּאמֹר כִּי מֵעוֹלָם וְעַד עוֹלָם

סדר הלל
 אתה אל. ברוך אתה יי מלך מהלל
 בתישבות :

תפלת מוסף לראש חדש בחול

תיקף אחר הלל אומרים ק"ש עם תפילת חזן מחנוכה שאין בו מוסף אומרים חלי קדיש אחר הלל ומולאין ס"ח וקורין בו ד' גברי אין פוסחין ואין מוסיפין ואין מפטירין בנזיל. ואחר הקריאה אומרים ח"ק ואח"כ מכניסין הס"ח להיכל ואומרים אשרי וצא לגיון וא"ח למנלח יענך וכו'. ואומרים ח"ק ומתפללין תפלת מוסף ואח"כ מחזיר הס"ף התפלה ואומרים קדושה דשחרית. והנוסחאות במוסף ואין לשנות שום מנהג ואם טעה בתפלת מוסף דינו כמו בתפלת של שבת ע"ש וא"ח יעלה ויבא בתפלת מוסף בעבודה :

כי שם יי אקרא הבו גדל לאלהינו :

אדני שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך :

ברוך אתה יי אלהינו ואלהי אבותינו אלהי
 אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב האל הגדול הגבור
 והנורא אל עליון גומל חסדים טובים וקננה הכל
 וזוכר חסדי אבות ומביא גואל לבני בניהם למען
 שמו באהבה :

מלך עוזר ומושיע ומגן. ברוך אתה יי מגן אברהם :
 אתה גבור לעולם אדני מחיה מתים אתה רב להושיע.
 נקץ מזיד הפל : בחורף משיב הרוח ומזריד הגשם :

מכלכל חיים בחסד מחיה מתים ברחמים רבים
 סומך נופלים ורופא חולים ומתיר אסורים ומקים
 אמונתו לישני עפר. מי כמוך בעל גבורות ומי דומה
 לך מלך ממית ומחיה ומצמית ישועה :

ונאמן אתה להחיות מתים. ברוך אתה יי מחיה
 המתים :

תפלת מוסף לראש חדש בחול

קדושה לש"ץ במזרח הסעלה.

אתה קדוש ושםך

קדוש וקדושים

בכל יום יהללוך

סלה. פי אל מלך

גדול וקדוש אתה.

ברוך אתה יי האל

הקדוש :

ק"ס ימלוך יי לעולם

אלהיך ציון לדור ודור יהלליה :

לדור ודור נגיד גדלה ולנצח נצחים קדשתך נקדיש. ושבחה

אלהינו מפינו לא ימוש לעולם ועד פי אל מלך גדול וקדוש אתה.

ברוך אתה יי האל הקדוש :

ראשי חדשים לעמך נתת. זמן כפרה

לכל תולדותם. בהיותם מקריבים

לפניך זבחי רצון ושעירי חטאת לכפר

בעדם. זכרון לכלם יהיו. ותשועת נפשם

מיד שונא : מזבח חדש בציון תבין.

ועולת ראש חדש נעלה עליו ושעירי עזים

נעשה ברצון. ובעבודת בית המקדש

נשמח כלנו. ושירי דוד עבדך נשמע

בעירך. האמורים לפני מזבחה. אהבת

עולם תביא להם. וברית אבות לבנים

תזכור : והביאנו לציון עירך ברנה

ס"ז נקדישך ונעריצך פנועם שיח סוד

שרפי קודש המשלשים לך קדושה

פפתוב על יד נביאך. וקרא זה אזה ואמר :

ק"ס קדוש וקדוש קדוש יי צבאות

מלא כל הארץ כבודו :

ס"ז לעמכם ברוך יאמרו :

ק"ס ברוך כבוד יי ממקומו :

ס"ז ובדברי קדשך פתוב לאמר :

לדור ודור נגיד גדלה ולנצח נצחים קדשתך נקדיש. ושבחה

אלהינו מפינו לא ימוש לעולם ועד פי אל מלך גדול וקדוש אתה.

ברוך אתה יי האל הקדוש :

ראשי חדשים לעמך נתת. זמן כפרה

לכל תולדותם. בהיותם מקריבים

לפניך זבחי רצון ושעירי חטאת לכפר

בעדם. זכרון לכלם יהיו. ותשועת נפשם

מיד שונא : מזבח חדש בציון תבין.

ועולת ראש חדש נעלה עליו ושעירי עזים

נעשה ברצון. ובעבודת בית המקדש

נשמח כלנו. ושירי דוד עבדך נשמע

בעירך. האמורים לפני מזבחה. אהבת

עולם תביא להם. וברית אבות לבנים

תזכור : והביאנו לציון עירך ברנה

תפלת מוסף לראש חדש בחד קלח
ולירושלים בית מקדשך בשמחת עולם.
ושם נעשה לפניך את קרבנות חובותינו
תמידים בסדרם ומוספיים כהלכתם:
ואת-מוסף יום ראש החדש הזה נעשה
ונקריב לפניך באהבה. כמצות רצונך
כמו שכתבת עלינו בתורתך. עלידי
משה עבדך מפי כבודך כאמור:

ובראשי חדשיכם תקריבו עלי ליי
פרים בני-בקר שנים ואיל אחד כבשים
בני-שנה שבעה תמימים: ומנחתם
ונספיהם כמדבר שלשה עשרנים לפר
ושני עשרנים לאיל ועשרון לכבש ויין
כנסכו ושעיר לכפר ושני תמידים
כהלכתם:

אלהינו ואלהי אבותינו. חדש עלינו
את-החדש הזה. לטובה ולברכה.
לששון ולשמחה. לישועה ולנחמה.
לפרנסה ולכלכלה. לחיים ולשדום.
למחילת חטא. ולסליחת עון (נשכח העצור
ולכפרת פשע). כי-בעמך ישראל בחרת מכל-
האמות. וחקי ראשי חדשים להם קבעת.

תפלת מוסף לראש חדש בחול

ברוך אתה יי מקדש ישראל וראשי
חדשים :

רצה יי אלהינו בעמך ישראל ובתפלתם. ודע
את העבודה לדביר ביתך ואשי ישראל ותפלתם
באהבה תקבל ברצון ותהי לרצון תמיד עבודת
ישראל עמך :

ותחזינה עינינו בשובך לציון ברחמים. ברוך אתה
יי המחזיר שכינתו לציון :

מודים הרבנן.

מודים אנחנו לך שאתה
הוא יי אלהינו ואלי אבותינו
אלהי כל בשר יוצרנו יוצר
בראשית ברכות והודאות
לשמה הגדול והקדוש על
שדחייתנו וקיימתנו בין תחינו
ורקיימנו ותאסוף גליותינו
לחצרות קדשך לשמר חקך
ולעשות רצונך ולעבדך בלבב
שלם על שאנחנו מודים לך.
ברוך אל ההודאות :

עת ערב ובקר וצהרים. השוב כי לא-כלו רחמיה
והמרחם כי לא-תמו חסדיך מעולם קיינו לך :

אין חנוכה וזירד היער על הנשים נעזא:ט.

ועל כלם יתברך ויתרומם שמך מלפני תמיד
לעולם ועד : וכל החיים יודוך סלה ויהללו את שמך
באמת האל שועתנו ועזרתנו סלה. ברוך אתה יי
השוב שמך ולך נא להודות :

תפלת מוסף לראש חדש בחול קלט

יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ בָּרְכֵנוּ בְּבִרְכָּהּ הַמְּשַׁלֶּשֶׁת בַּתּוֹרָה
הַבְּתוּבָה עַל־יְדֵי מֹשֶׁה עַבְדְּךָ הָאֲמוּרָה מִפִּי אֲחֵרָן וּבָנָיו כֹּהֲנִים
עִם קְדוּשָׁיִךָ כְּאֲמֹרָה: יְבָרְכֶךָ יְיָ וְיִשְׁמְרֶךָ: יְאֹר וַיִּפְנֶיךָ אֵלֶיךָ
וַיַּחֲנֶךָ: יֵשׂא וַיִּפְנֶיךָ אֵלֶיךָ וַיִּשֶׁם לְךָ שָׁלוֹם:

שִׁים שָׁלוֹם מְזֻבָּה וּבִרְכָּה חֵן וְחֶסֶד וְרַחֲמִים עָלֵינוּ
וְעַל כָּל־יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ בָּרְכֵנוּ אֲבִינוּ כָּלֵנוּ כְּאַחַד בְּאוֹר
פָּנֶיךָ כִּי בְּאוֹר פָּנֶיךָ נִתְּתָה לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ תּוֹרַת חַיִּים
וְאַהֲבַת חֶסֶד וְצַדִּיקָה וּבִרְכָּה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשָׁלוֹם
וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרֶךְ אֶת־עַמָּךְ יִשְׂרָאֵל בְּכָל־עֵת וּבְכָל־
שָׁעָה בְּשָׁלוֹמְךָ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמְּבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל
בְּשָׁלוֹם:

אֱלֹהֵי נֶצֶז לְשׁוֹנֵי מֶרֶע וְשׁוֹפְטֵי מִדְּבַר מִרְמָה וְלִמְקַלְלֵי נַפְשֵׁי
תְּרוֹם וְנַפְשֵׁי כְּעֶפֶר לְכָל תַּהֲוָה פֶּתַח לִבִּי בַּתּוֹרָתְךָ וּבְמִצְוֹתֶיךָ
תִּרְדּוּק נַפְשֵׁי וְכָל הַחַוְשִׁים עָלֵי רַעַה מִהֲרָה הִסֵּר עֲצָתָם וְקַלְקַל
מַחְשַׁבְתָּם. עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ עֲשֵׂה לְמַעַן יְמִינְךָ עֲשֵׂה לְמַעַן
קִדְשֶׁתְךָ עֲשֵׂה לְמַעַן תּוֹרָתְךָ לְמַעַן יִחְלְצוּן יְדִידֶיךָ הַוְשִׁיעָה יְמִינְךָ
וְעֲנֵנִי: יְהִי לְרָצוֹן אֲמִרִי כִּי וְהִגִּיוֹן לִבִּי לְסִנִּיךָ יְיָ צוּרִי וְגֹאֲלִי: עֲשֵׂה
שָׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו הוּא יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאֲמָרוּ אָמֵן:
יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ וְכו'.

נִמְרָעִים דַּעַר חֲזֵן דִּיא תַּפְלָה סִיט קְדוּשָׁה וְיִצְדַּעְרָהּ אֵלֶּם הָאֵם, זִאנֵט עִיר קְדִישׁ סִיט
תַּתְקַבֵּל, עָלֵינוּ אֲוֵנֵךְ קְדִישׁ יְתוֹם.

סדר בדיקת חמץ

אֵם דְּרִיא צַעְהִנְטֵעֵן טִאנֵט אֵין נִיטֵן, אַבְעֵנְדֵם נֶאֱדַר מַעְרִיב, מוֹס טִאנֵט דִּאז חֲמֵץ בּוֹדֵק וִיין
אֲוֵנֵךְ דַּעַר בּוֹדֵק זִאנֵט עִרְסֵט דִּיעוּזַע בִּרְכָּה:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר
קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ עַד בַּעוֹר חֲמֵץ:

סדר בדיקת חמץ

גלייך נאך דער בדיקה ווירד דיעזעס געזאגט:

כָּל חֲמִירָא וְחֲמִיעָא דֹּאפָא בְּרִשּׁוֹתֵי הָלֹא חֲמִתָּה
וְדֹלָא בְּעֶרְתָּה לְבִטּוּל וְלֹהֵי כְּעִפְרָא דֹּאֲרָעָא:

ערב ססח, נאכדעם מאן דאז חמץ פערבראנט האט, ווירד דיעזעס געזאגט:

כָּל חֲמִירָא וְחֲמִיעָא דֹּאפָא בְּרִשּׁוֹתֵי דְחֲמִתָּה וְדֹלָא
חֲמִתָּה דְּבִעֶרְתָּה וְדֹלָא בְּעֶרְתָּה לְבִטּוּל וְלֹהֵי כְּעִפְרָא
דֹּאֲרָעָא:

סדר ערוב תבשילין

ווען יום טוב אן ערב שבת פללסט, דאך מאן פיר שבת ניכטס בעזאנדערעס קאכען,
אויסער דורך איינען עירוב, מאן ניממט נעמליך איינע געקאכטע שפייע, אלס פלייש.
פיש אונד איין בראד, דאן זאגט מאן:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר
קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ עַל מִצְוֹת עֲרֹוב:
בִּהְדִּין עֲרֹובָא יְהִי שָׂרָא לָנָא לְמִיפִי וּלְבִשְׁלָא
וּלְאַטְמָנָא וּלְאַדְלָקָא שְׂרָגָא וּלְמַעֲבַד כָּל־צִרְכָּנָא
מִיּוֹמָא טָבָא לְשִׁבְתָּא לָנוּ וּלְכָל־הַדָּרִים בְּעִיר הַזֹּאת:

סדר ערוב הצרות

וזהבין לגזות צע"פ קמח מכל צלי העיר ועושין ממנו חלת מלה לערוב חלרות ומצואות. ולערב
צצ"הכנ קודם ערבית. החשוב שבקהל נוטלה צידו ונוטלה ליד חצר לזכות זה ויאמר לו כלשון
הזה (ויוכל לומר צאיזה לשון שמצין):

זכה בערוב זה לאחינו בית ישראל הדרים פה עמנו ושיבאו לרור בעיר הזאת.
(בחסר הזאת. במבוי זה). שסמכו עליו לשלטל על ידו מרשות לרשות בשבת
ויום טוב הבאים:

ומחר המזכה ונוטלו מיד הזוכה ומצרך צרכה זו:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ
בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ עַל מִצְוֹת עֲרֹוב:

סדר ערוב חצרות

בְּהֵדִין עֲרוּבָא יְהִי שְׂרָא לָנָא לְאַפְקָא לְאַעְלָא מִן
הַמְּבוֹאוֹת לַחֲצֵרוֹת וּמִן הַחֲצֵרוֹת לְמְבוֹאוֹת וּמִשְׁתִּיָּהֵן
לְבֵתִים וּמִבֵּתִים לְשְׁתִּיָּהֵן בְּכָל שַׁבָּתוֹת הַשָּׁנָה (ויו"ט)
לָנוּ וּלְכָל הַדָּרִים בְּעִיר הַזֹּאת:

נוהגין להניח הערוב צדיח"נ במקום משומר שלא יאבד ושלל יאכלהו העכברים.

ערוב תחומין

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ
בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ עַל מִצְוַת עֲרוּב: בְּזֶה הָעֲרוּב יְהִי
מִתָּר לִי לֵילֶךְ מִמָּקוֹם (פלוני) אֶלְפִים אֲמָה לְכָל רוּחַ:

סדר התפלות לרגלים

כָּסֶם צִמְעָלָם רַגְלִים נוֹסֶה שֶׁל אֶחָד צִמְעָנוּ כִּימֵךְ לִהְיוֹן חַל יַעֲלֶה רִצָּח שְׂמֵחַ זֶה וְהַחֲשֵׁךְ טָכִינוּ
כִּי הוּא לִפִּי שְׂמֵחַ צִמְעָנוּ מִכָּל הַעֲבָרִים וְרִמְזָמְנוּ מִכָּל הַלְּשׁוֹנוֹת הֵן עִתָּה צִמְעָנוּ הַרְצִים אֲנוּ
נִבְזִים וְתַפְלִים יוֹסֵר מִכָּל הַעֲבָרִים. לִכֵּן אֲנוּ מִתְּפִלִּים לִפְנֵיךְ יַעֲלֶה רִצָּח וְעַל כֵּן יִתְחַר
הַלֵּלִם אֶחָד צִמְעָנוּ וְעֵלָה רִצָּח צִמְצָרוֹן לִזְ מֵאֹחַד לְהַצִּירָא ית"ש שִׁירָחַם עָלֵינוּ וְיִזְכֹּר אֲמָנוּ צִמְצָ
הַקִּדּוֹשׁ הַזֶּה. הַיּוֹמִים הָאֵלֶּה נִזְכָּרִים וְנַעֲשִׂים הַמְּעוֹרְרוֹת גְּדוֹל צִמְעָנוּ עַל יוֹרֵם:

לערבית, לשחרית ולמנחה.

למנחה כִּי שֵׁם יי אֶקְרָא הָבוּ גִדְּל לְאֱלֹהֵינוּ:

אֲדָנִי שְׁמִתִּי תַפְתָּח וְסִי יִגִּיד תְּהִלָּתְךָ:

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם
אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַגּוֹרָא
אֵל עֲלִיּוֹן גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים וְקִנְיָה הַכֹּל וְזוֹכֵר חֲסִידֵי
אֲבוֹת וּמַבִּיא גּוֹאֵל לְבָנֵי בְּנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה:
מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמַגֵּן. בְּרוּךְ אַתָּה יי מֶגֶן אַבְרָהָם:
אַתָּה גִבּוֹר לְעוֹלָם אֲדָנִי מַחִיָּה מֵתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ.

מן חוסף של שמירי עלתם עד אחרי מוסף של יום ח' דפסח חוזרים משיב רוח.

כִּי מוֹרִיד הַטָּל: (מְשִׁיב הָרוּחַ וּמוֹרִיד הַטָּל):

סדר התפלה לרגלים

מִכָּלְכָל חַיִּים בְּחֶסֶד מַחִיָּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים
 סוּמָךְ נֹסְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמַתִּיר אֲסוּרִים וּמַקְיִים
 אֲמוֹנָתוֹ לִישְׁנֵי עָר. מִי כָמוֹךְ בַּעַל גְּבוּרֹת וּמִי דוֹמָה
 לָךְ מֶלֶךְ מֵמִית וּמַחְיָה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה:
 וְנֶאֱמַן אַתָּה לְהַחְיֹת מֵתִים. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מַחְיָה
 הַמֵּתִים: קְרוּשָׁה לְשׁוֹן.

אַתָּה קָדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קָדוֹשׁ וְקָדוֹשִׁים בְּכָל־יּוֹם יְהִלְלוּךָ
 סֵלָה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הָאֵל הַקָּדוֹשׁ:

אַתָּה בְּחַרְתָּנוּ מִכָּל־הָעַמִּים. אֲהַבְתָּ
 אוֹרְתָנוּ. וְרָצִיתָ בָּנוּ. וְרוֹמַמְתָּנוּ מִכָּל
 הַלְשָׁנוֹת. וְקִדַּשְׁתָּנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ. וְקִרְבַּתָּנוּ
 מִלְּכָנוּ לְעַבְדוּתֶךָ. וְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ
 עָלֵינוּ קָרָאתָ: *

(*) אֵן מִצְאֵי שַׁבָּת וְאֵנֶס מֵאֵן דִּיעֲזַעֵס סָאָר וְתַתֵּן לָנוּ.

וְתוֹדִיעֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֶת מִשְׁפָּטֵי צְדָקָה וְתַלְמוּדֵנוּ
 לַעֲשׂוֹת חֻקֵּי רְצוֹנְךָ וְתַתֵּן לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ מִשְׁפָּטִים
 יְשָׁרִים וְתוֹרוֹת אֱמֶת חֻקִּים וּמִצְוֹת טוֹבִים וְתַנְחִילָנוּ
 זְמַנֵּי שָׁשׂוֹן וּמוֹעֲדֵי קָדֶשׁ וְחַגֵּי גְדֻלָּה. וְתוֹדִיעֵנוּ קֶדֶשׁ
 שַׁבָּת וּכְבוֹד מוֹעֵד וְחַגֵּיגַת הָרָגֵל. וְתַבְדֵּל יְיָ אֱלֹהֵינוּ בֵּין
 קָדֶשׁ לְחֹל בֵּין אֹר לְחֹשֶׁךְ בֵּין יִשְׂרָאֵל לְעַמִּים בֵּין יוֹם
 הַשְּׁבִיעִי לְשֵׁשֶׁת יְמֵי הַמַּעֲשֶׂה בֵּין קֶדֶשׁ שַׁבָּת לְקֶדֶשׁ
 יוֹם טוֹב הַבְּדִלָּה וְאֶת יוֹם הַשְּׁבִיעִי מִשֵּׁשֶׁת יְמֵי הַמַּעֲשֶׂה
 קֶדֶשׁ. הַבְּדִלָּה וְקֶדֶשׁ אֶת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּקֶדֶשְׁתֶּךָ:

סדר התפלה לרגלים

ותתן לנו יי אלהינו באהבה (לשנה שבתות למנוחה ו) מועדים לשמחה חגים וזמנים לששון. ארת יום (לשנה השבת הזה ואת יום)

לפסח	לשננו	לסוכות	לשמיני עצרת ולש"ס
חג המצות	חג השבועות	חג הסוכות	חג השמיני
זמן	זמן	זמן	זמן
חרותנו	מתן תורתנו	שמחתנו	זמן שמחתנו

(באהבה) מקרא קדש זכר ליציאת מצרים:

אלהינו ואלהי אבותינו יעלה ויבא ויגיע ויראה וירצה וישמע ויפקד ויזכר זכרנו ופקדנו וזכרון אבותינו וזכרון משיח בן דוד עבדך. וזכרון ירושלים עיר קדשך. וזכרון כל עמך בית ישראל לפניך. לפליטה לשובה לחן ולחסד ולרחמים לחיים ולשלום ביום

לפסח	לשננו	לסוכות	לשמיני עצרת ולשמיני חורף
חג המצות	חג השבועות	חג הסוכות	חג השמיני
זמן	זמן	זמן	זמן
זכרנו	זכרנו	זכרנו	זכרנו

זכרנו יי אלהינו בו לשובה ופקדנו בו לברכה והושיענו בו לחיים. ובדבר ישועה ורחמים. חוס וחנו. ורחם עלינו והושיענו. כי אליך עינינו. כי אל מלך חנון ורחום אתה:

והשיאנו יי אלהינו את ברכת מועדיך לחיים ולשלום לשמחה ולששון באשר רצית ואמרת לברכנו: (לשנה אלהינו ואלהי אבותינו רצה במנוחתנו) בקדשנו במצותיך ותן חלקנו בתורתך שבענו משובך ושמחנו בישועתך וטוהר לבנו לעבדך באמת והגחילנו יי אלהינו

סדר התפלה לרגלים

(לשנה באהבה וברצון) בְּשִׂמְחָה וּבְשִׁשׁוֹן (שַׁבָּת ו) מוֹעֲדֵי
 בְּרֵשֶׁת. וַיִּשְׂמְחוּ בָּךְ יִשְׂרָאֵל מִקֵּדְשֵׁי שְׁמֶךָ. בְּרוּךְ
 אַתָּה יי מִקֵּדֶשׁ (הַשַּׁבָּת ו) יִשְׂרָאֵל וְהַיּוֹמָנִים:
 רָצָה יי אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וּבַתְּפִלָּתָם. וְהַשֵּׁב
 אֶת־דְּעֻבֹּתֶיךָ לְדָבִיר בֵּיתְךָ. וְאַשִּׁי יִשְׂרָאֵל וּתְפִלָּתָם
 בְּאַהֲבָה תִּקְבַּל בְּרָצוֹן וְתִהְיֶה לְרָצוֹן תָּמִיד עֲבוֹדַת
 יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ:

וְתִהְיֶינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוּבָךְ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים. בְּרוּךְ
 אַתָּה יי הַמַּחְזִיר שְׂכִינָתוֹ לְצִיּוֹן:

מודים דרבנן

מודים אנחנו לך. שאתה	מודים אנחנו לך שאתה
הוא יי אלהינו ואלהי אבותינו	הוא יי אלהינו ואלהי
אלהי כל־פֶּשֶׁר יוצרנו יוצר	אבותינו לעולם ועד. צור
בראשית ברכות והודאות	חיינו מגן ישענו. אתה הוא
לשמה הגדול והקדוש על־	לדור ודור נודה לך וגם פֶּר
שהחייתנו וקימתנו כן תחיינו	תהלתך. על חיינו המסורים
ותקיימנו ותאסוף גְּלוּתֵינוּ	בִּידֶךָ. ועל נשמותינו
לחצרות קדשך לשמור חקך	הפקודות לך. ועל נפִיךָ
ולעשות רצונך ולעבדך	שֶׁבְּכָל־יוֹם עִמָּנוּ. ועל
בִּלְבָב שָׁלֵם על שאנחנו מודים	נפלאותיך וטובותיך שֶׁבְּכָל־עֵת עִרְבִי וצֹהָרִים.
לך. ברוך אל ההודאות:	השוב כי לא־כלו רַחֲמֶיךָ. וְהַמְרִיחַם כִּי לֹא־תִמּוֹ חֲסָדֶיךָ.

מַעֲלָם קוֹיֵנוּ לָךְ:
 וְעַל כָּל־מַעֲלָם יִתְפַּרֵּךְ וַיִּתְרוֹמַם שְׁמֶךָ מִלִּפְנֵי תָמִיד
 לְעוֹלָם וָעֶד:

וְעַל כָּל־הַחַיִּים יוֹדוּךָ סֵלָה. וַיְהִלְלוּ אֶת־שְׁמֶךָ בְּאַמֶּת.

סדר התפלה לרגלים קמב
האל ישועתנו ועזרתנו סלה. ברוך אתה יי השוב
שמה וליך נאה להודות:

אלהינו ואלהי אבותינו ברכנו בברכה המושלשת בתורה
הכתובה על ידי משה עבדך האמורה מפי אהרן ובניו כהנים,
עם קדושה פאמור: וברכה יי וישמרה: יאר יי פניו אליך ויחנך:
ישא יי פניו אליך וישם לך שלום:

סיד מעריב אונד מנהג:

סיד שחרית:

שים שלום טובה וברכה חן וחסד
ורחמים עלינו ועל כל ישראל עמך. ברכנו
אבינו בלנו באחד באור פניך כי באור פניך
נתת לנו יי אלהינו תורת חיים ואהבת חסד
וצדקה וברכה ורחמים וחיים ושלום וטוב
בעיניך לברך את עמך ישראל בכל-עת ובכל-שעה בשלומך:
ברוך אתה יי המברך את עמו ישראל בשלום:

אלהי נצור לשוני מרע ושפתי מדבר מרמה ולמקללי נפשי
תדום. ונפשי כעפר לכל תהיה. פתח לבי בתורתך ובמצותיך
תרהוק נפשי. וכל החושבים עלי רעה. מהרה הפך עצתם.
וקלקל מחשבתם. עשה למען שמך. עשה למען ימינה. עשה
למען קדשתך. עשה למען תורתך. למען יחלצון ידידיך. הושיעה
ימינה וענני: יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי:
עשה שלום במרומי הוא יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל
ואמרו אמן:

יהי רצון לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שיבנה בית
המקדש במהרה בימינו ויתן חלקנו בתורתך: ושם נעבדך
ביראה פימי עולם ובשנים קדמוניות: וערבה ליי מנחת יהודה
וירושלים פימי עולם ובשנים קדמוניות:

דער חזן זאגט קדיש מיט תתקבל, דאן קידוש (אויסער דען צווייט ערשטען נעכטען
סאן סמח), עלינו. ווען נום טוב און שבת פעללט, ווירד ויכולו אונד מני אבות ביו
מקדש השבת נעזאנט.

הנהגת ערב סוכות

בערב סוכות יתעסק צהור הסוכה ומוטצה. ולנחותה צכלים ומלעות נלות כפי כמו: כחץ מוטצ וכסל למלך. לכבוד השכינה ו' אושפיזין דילס. וע"י כך יזכר לסוכה סדומיות. ומסיה נפשו יושבת צמנוחה רבה צג"ע. כפי ערך מה שמקיים המלוה צכוונה עוצה. כך יעשה לו ספ סוכה לכשמהו: — ערב סוכות צומרים למנצח ולדעת הגאון רבינו יעצ"ץ ס"ח:

ספלה זו יסמל צשעת סגודם סלולב:

יהי רצון מלפניך יי אלהי ואלהי אבותי שיתקשרו על ידי אגודת לולב זה הגדולה והגבורה והתפארת והגצח וההוד כי כל בשמים ובארץ לך יי הממלכה ועל ידי ג' הדסים שדם כנגד שלשה אבות אברהם יצחק ויעקב ועל ידי שני בדי ערבות שדם כנגד משה ואהרן ועל ידי לולב ואתרוג שדם כנגד יוסף ודוד ויתקשר ארבע אותיות של שמך גדול והקדוש ועל ידי שלשה הדסים את ייך של שמך גדול ועל ידי שני בדי ערבות סילוי ה"ה של שמך גדול ועל ידי הלולב סילוי וי"ו של שמך גדול ועל ידי האתרוג סילוי ה"ה אתרוגה של שמך גדול ומשם תשפיע לעבדך (פב"ס) אמתך חיים טובים שעולה במנן הדם ובמנן לולב עם שני המלות ותתן לי זרע כשר וחכם וצדיק שעולה במנן ערבה עם דבולל ותתן לי לב טוב וכשר להבין תורה שעולה במנן אתרוג עם דבולל ותתן לי זכות שאגוד אותם בבית מקדשך במדרה בימינו אמן:

יהי רצון כשנכנס לסוכה

דיעוען יהי רצון זאנט מאן דיא ערסטע נאכט סאן סוכות ביים איינשריטט. אין דיא סוכה.
יהי רצון מלפניך יי אלהי ואלהי אבותי שתשרה שכינתך בינינו ותפרום עלינו סבת שלומך בזכות מצות סבה שאנחנו מקימין ליחדא שמא דקודשא בריך הוא ושכינתיה ברחילו ורחימא ליחדא שם (י"ה בוי"ה) ביחדא שלים בשם כל ישראל ולהקין אותה מיז פבורה הקדוש והטהור נטוי על ראשיהם מלמעלה פנשר יעיר קנו ומשם ישפיע שפע החיים לעבדך (פב"ס) אמתך) ובזכות צאתי מביתי החוצה ודרך מצותיך ארוצה יחשב לי בזאת פאלו הרחקתי גדוד והרב פבסני מעוני ומחשאתי מהירני ומאושפיזין עלאין אושפיזין דמהמנותא תהיינה אנני קשבות רב ברכות ולרעבים גם צמאים תן לחם ומים נאמנים ותתן לי זכות לשבת ולחסות בסתר צל פנפיה בעת פמירתי מן העולם ותחסני מזרם ממטר כי תמטר על רשעים פחים ותהא חשובה מצות סבה זו שאני מקים פאלו קימתיה בכל פרטיה

ידו רצון כשנכנס לסוכה קמג

וּדְקִדּוּקֶיהָ וְתִנְאִיָּהּ וְכָל מִצּוֹת הַתְּלוּיִם בָּהּ וְתָשִׁיב לָנוּ הַחֲתִימָה
וְתִזְכְּנִי לִישָׁב יָמִים רַבִּים עַל הָאֲדָמָה אֲדַמַּת קֹדֶשׁ בְּעִבּוּדָתָהּ
וּבִירְאָתָהּ: בָּרוּךְ יי' לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן:

כליל ראשון כשנכנס לסוכה וקודם שמיסב לאכול וכל יום ויום קודם מעותמו יאמר זה:

אֲמִין לְסִעּוּדָתִי אוֹשְׁפִיזִין עִילָאִין אַבְרָהָם יִצְחָק יַעֲקֹב יוֹסֵף מֹשֶׁה
אַהֲרֹן וְדָוִד:

ביום ראשון יאמר: בְּמָטוֹ מִינָּהּ אַבְרָהָם אוֹשְׁפִיזִי עִילָאִי דִיתְבִּי עָמִי
וְעַמָּה כָּל אוֹשְׁפִיזִי עִילָאִי יִצְחָק יַעֲקֹב יוֹסֵף מֹשֶׁה אַהֲרֹן וְדָוִד:

ביום שני יאמר: בְּמָטוֹ מִינָּהּ יִצְחָק אוֹשְׁפִיזִי אִילָאִי דִיתְבִּי עָמִי
וְעַמָּה כָּל אוֹשְׁפִיזִי עִילָאִי אַבְרָהָם יַעֲקֹב יוֹסֵף מֹשֶׁה אַהֲרֹן וְדָוִד:

ביום שלישי יאמר: בְּמָטוֹ מִינָּהּ יַעֲקֹב אוֹשְׁפִיזִי עִילָאִי דִיתְבִּי עָמִי
וְעַמָּה כָּל אוֹשְׁפִיזִי עִילָאִי אַבְרָהָם יִצְחָק יוֹסֵף מֹשֶׁה אַהֲרֹן וְדָוִד:

ביום רביעי יאמר: בְּמָטוֹ מִינָּהּ יוֹסֵף אוֹשְׁפִיזִי עִילָאִי דִיתְבִּי עָמִי
וְעַמָּה כָּל אוֹשְׁפִיזִי עִילָאִי אַבְרָהָם יִצְחָק יַעֲקֹב מֹשֶׁה אַהֲרֹן וְדָוִד:

ביום חמישי יאמר: בְּמָטוֹ מִינָּהּ מֹשֶׁה אוֹשְׁפִיזִי עִילָאִי דִיתְבִּי עָמִי
וְעַמָּה כָּל אוֹשְׁפִיזִי עִילָאִי אַבְרָהָם יִצְחָק יַעֲקֹב יוֹסֵף אַהֲרֹן וְדָוִד:

ביום ששי יאמר: בְּמָטוֹ מִינָּהּ אַהֲרֹן אוֹשְׁפִיזִי עִילָאִי דִיתְבִּי עָמִי
וְעַמָּה כָּל אוֹשְׁפִיזִי עִילָאִי אַבְרָהָם יִצְחָק יַעֲקֹב יוֹסֵף מֹשֶׁה וְדָוִד:

ביום שביעי יאמר: בְּמָטוֹ מִינָּהּ דָּוִד אוֹשְׁפִיזִי עִילָאִי דִיתְבִּי עָמִי
וְעַמָּה כָּל אוֹשְׁפִיזִי עִילָאִי אַבְרָהָם יִצְחָק יַעֲקֹב יוֹסֵף מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן:

כל ירא שמים יראה לו עני בכל יום ויום על שלחנו ויראה צעיניו כאלו הוא מאצות הכ"ל
סזימן אללו צימו וימן לו מנה יפה כאלו הוא היה אחד מאצות מיסב אללו ומי שלפטר לו
סיהיו לו ז' פניס בכל יום ויום כנגד כולם צדאי חנוס צרכה על ראשו:

וראוי לומר בכל פעם שיכנס לסעודה צמורה מצלה קלרה זו:

רבן כל העולמים ידו רצון מלפניך שיהא חשוב לפניך מצות ישיבת סוכה
או כאלו קיימתיה בכל פרסיה ודקדוקיה ותרי"ג מצות התלוים בה וכאלו בוונתי
בכל דבוונות שכווננו בה אנשי כנסת הגדולה:

וימחין מלקדש כלילה הראשונה עד סיהא לילה: וסדר הקידוש צמוכס (יקס"ז) עזמן קאי על
הי"ע ועל הסוכה:

וען מאן שמיני עצרת אויס דער סוכה נעהט, ווירד דיעזעס געזאגט:

יהי רצון לפניך יי' אלהינו ואלהי אבותינו פישם שקימתי וישבתי
במסכה זו בן אופה לשנה הבאה לישב בסבת עזר של לוייתן:

סדר קידוש לרגלים

כ"א נאכט אן פסח, שבועות, סוכות אונד שמיני עצרת ווירד פאר דעם עססען דיעזער
קידוש געזאגט. ווען יום טוב אן שבת פעללט, ווירד ערס יום הששי געזאגט צו
לעשות אונד הערנאך דיעזע נאכשטעהענדען ברכות:

**ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם בורא
פרי הגפן:**

**ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר
בחר בנו מכל העם. ורוממנו מכל לשון
וקדשנו במצותיו. ונתת לנו יי אלהינו
באהבה (לשבת שבועות למנוחה ו) מועדים
לשמחה חגים וזמנים לששון את יום
(השבת הזה ואת יום)**

לפסח	לשבועות	לסוכות	לשמיני עצרת ולש"ס
חג המצות	חג השבועות	חג הסוכות	השמיני חג
הזה. זמן	הזה. זמן	הזה. זמן	העצרת הזה
חרותנו	מתן תורתנו	שמחתנו	זמן שמחתנו

**(באהבה) מקרא קדש זכר ליציאת מצרים.
כי בנו בחרת ואותנו קדשת מכל העמים
(ושבת ו) מועדי קדשך (באהבה ובגיון)
בשמחה ובששון הנחת לנו. ברוך אתה
יי מקדש (השבת ו) ישראל והזמנים:**

ווען יום טוב אן מצאי שבת פעללט, ווערדען פאר שדחיינו דיעזע צוויי נאכשטע
הענדען ברכות געזאגט:

**ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם בורא מאורי האש:
ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם המבדיל בין קדש לחול בין
אור לחשך בין ישראל לעמים. בין יום השביעי לששת ימי**

סדר קידוש לרגלים קמר

הַמַּעֲשֶׂה. בֵּין קֹדֶשֶׁת שַׁבָּת לְקֹדֶשֶׁת יוֹם טַיִב הַבְּדִלָּה. וְאֵת יוֹם
הַשְּׁבִיעִי מַשְׁשֶׁת יְמֵי הַמַּעֲשֶׂה קֹדֶשֶׁת. הַבְּדִלָּה וְקֹדֶשֶׁת אֶת עַמְּךָ
יִשְׂרָאֵל בְּקֹדֶשֶׁתְךָ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמְּבַדִּיל בֵּין קֹדֶשׁ לְקֹדֶשׁ:

אן דער ערסטען נאכט סוכות ווירד פאר שעהיינו אויך דיעזע ברכה, אן דער צווייטען
אבער ווירד זיא נאך שעהיינו געזאגט:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ
לֵישֵׁב בַּסֵּפֶה:

אן יעדעס יום טוב, אויסער דען צווייא לעצטעסען געזאגטען פאן ספסח, ווירד נאך קידוש
(אונד פאן דען סרויען ביים ליכטער אנצינדען) שעהיינו געזאגט:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שֶׁהֵחַיֵּינוּ וְקִיַּמְנוּ וְהִגִּיעָנוּ
לְזֶמֶן הַזֶּה:

צשלו כגלים קודם חשרי ילמך הסמן זה:

יְהִי אֵלֵי וְנוֹאֲלִי אֶת־יְצִבָּה לְקִרְאָתְךָ. הִיָּה וְיִהְיֶה. הִיָּה
וְהָיָה כָּל גּוֹי אֲדָמָתְךָ: וְתוֹדָה וְלַעֲוִלָּה וְלַמִּנְחָה וְלַחֲטָאֵת
וְלָאִשָּׁם וְלִשְׁלָמִים וְלַמְּלוּאִים כָּל קָרְבָּנֶיךָ: זְכוּר נְלָאָה
אֲשֶׁר נִשְׁאַה וְהִשִּׁיבָה לְאֲדָמָתְךָ. סְלָה אֶהְלֶלְךָ בְּאֲשֵׁרֵי
יֹשְׁבֵי בֵיתְךָ: דִּקְעַל דִּקְ. עַד אֵין גְּבֻדָּק. וְלַתְּבוּנָתוֹ
אֵין חֶקֶר: הָאֵל גּוֹרָא. בְּאַחַת סְקִירָא. בֵּין טוֹב לְרַע
יְבִקֵּר. וְתוֹדָה וְלַעֲוִלָּה זְכוּר נְלָאָה: אֲדוֹן צְבָאוֹת. בָּרוּב פְּלָאוֹת.
חִבֵּר כָּל אֶהְלוֹ. בְּנִתִּיבוֹת לֵב לְבָלֵב. הַצּוֹר תְּמִים פְּעֻלוֹ:
וְתוֹדָה וְלַעֲוִלָּה זְכוּר נְלָאָה:

תפלת מוסף לרגלים

כִּי שֵׁם יְיָ אֶקְרָא הָבוּ גִדְל לֵאלֹהֵינוּ:

אֲדָנִי שְׁפָתַי תִּפְתָּח וְפִי יַגִּיד תְּהִלָּתְךָ:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק
וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל עֲלִיּוֹן גּוֹמֵל חֲסָדִים
טוֹבִים וְקֹנֶה הַכֹּל חֹזֵר חֲסִדֵי אֲבוֹת וּמְבִיא גּוֹאֵל לְבָנֵי בְּנֵיהֶם
לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה:

תפלת מוסף לרגלים

מֶלֶךְ עֶזְרָא וּמוֹשִׁיעַ וּמַגֵּן. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מֶגֶן אַבְרָהָם:
אַתָּה גִבּוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנֵי מַחֲיָה מֵתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ.

בקץ מוריד הפל: לשמיני עלכת ולס"ח משיב הרוח ומוריד הגשם:

מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד מַחֲיָה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים
סוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמַתִּיר אֲסוּרִים וּמַקִּים
אֲמוֹנָתוֹ לִישְׁנֵי עָפָר. מִי כָמוֹךְ בַּעַל גְּבוּרוֹת וּמִי דוֹמָה
לָךְ מֶלֶךְ מֵמִית וּמַחְיָה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה:

וְנֶאֱמַן אַתָּה לְהַחְיֹת מֵתִים. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מַחֲיָה
הַמֵּתִים: קדושה לש"ץ

אַתָּה קָדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קָדוֹשׁ וְקָדוֹשִׁים בְּכָל יוֹם יִהְיֶה לְךָ
סֵלָה. כִּי אֵל מֶלֶךְ גָּדוֹל וְקָדוֹשׁ אַתָּה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ
הָאֵל הַקָּדוֹשׁ:

אַתָּה בְּחִרְתָּנוּ מִכָּל־הָעַמִּים. אֲהַבָּתָּ אוֹתָנוּ. וְרָצִיתָ
בָּנוּ. וְרוֹמַמְתָּנוּ מִכָּל הַלְשָׁנוֹת. וְקִדְּשָׁתָנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ.
וְקִרְבַּתָּנוּ מִלִּפְנֵי לַעֲבוּדְתְּךָ. וְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ
עָלֵינוּ קִרְאתָ:

וְתַתֵּן־לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה (לסצח) שְׁבֻתוֹת
לְמִנוּחָה (ו) מוֹעֲדִים לְשִׂמְחָה חֲגִים וְזִמְנִים
לְשִׂשׁוֹן. אֶת יוֹם (לסצח) הַשְּׁבֻת הַזֶּה וְאֶת יוֹם

לפסח	לשננו	לסוכות	לשמיני
חג המצות	חג השבועות	חג הסוכות	חג השמיני
הזמן	הזמן	הזמן	הזמן
הזמן	הזמן	הזמן	הזמן
הזמן	הזמן	הזמן	הזמן

(בְּאַהֲבָה) מִקְרָא קָדֵשׁ זָכָר לִיצִיאַת מִצְרָיִם:

תפלת מוסף לרגלים כמה

וּמִפְּנֵי חַטֵּאֵינוּ נָלִינוּ מֵאֶרְצֵנוּ וְנִתְרַחֲקֵנוּ
 מֵעַל אֲדָמָתֵנוּ וְאִין אֲנַחֲנוּ יְכוּלִים לַעֲלוֹת
 וּלְרֹאֹת וּלְהִשְׁתַּחֲוֹת לְפָנֶיךָ וּלְעֲשׂוֹת
 חֻבוֹתֵינוּ בְּבֵית בְּחִירָתְךָ בְּבֵית הַגָּדוֹל
 וְהַקָּדוֹשׁ שֶׁנִּקְרָא שֶׁמֶךְ עָלָיו מִפְּנֵי הַיָּד
 הַשְּׁלֹחָה בְּמִקְדָּשְׁךָ : יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ
 יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ מֶלֶךְ רַחֲמָן
 שֶׁתֵּשׁוּב וְתִרְחַם עָלֵינוּ וְעַל מִקְדָּשְׁךָ
 בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים וְתִבְנֶהוּ מִהֲרָה וְתִגְדֹּל
 כְּבוֹדוֹ אֲבִינוּ מֶלְכֵנוּ גִלָּה כְּבוֹד מַלְכוּתְךָ
 עָלֵינוּ מִהֲרָה וְהוֹסַע וְהַנְּשֵׂא עָלֵינוּ לְעֵינֵי
 כָּל חַי וְקָרֵב פְּזוּרֵינוּ מִבֵּין הַגּוֹיִם וְנִפְּוֹצוֹתֵינוּ
 כִּנָּם מִירְכַּתִּי אֶרֶץ וְהַבִּיאֵנוּ לְצִיּוֹן עִירְךָ
 בְּרָנָה וְלִירוּשָׁלַיִם בֵּית מִקְדָּשְׁךָ בְּשִׂמְחַת
 עוֹלָם וְשֵׁם נַעֲשֶׂה לְפָנֶיךָ אֶת קָרְבָּנוֹת
 חֻבוֹתֵינוּ תְּמִידִים כְּסֻדְרָם וּמוֹסָפִים
 בְּהִלָּכָתָם : וְאֵת מוֹסֵף יוֹם (לשנת השבת ה'ה) וְאֵת מוֹסֵף יוֹם

לפסח	לשבועות	למנחות	לשמייני עלות ולשמחת תורה
חג המצות	חג השבועות	חג המנחות	השמייני חג העצרת

הַזֶּה . נַעֲשֶׂה וְנִקְרִיב לְפָנֶיךָ בְּאַהֲבָה
 כְּמִצּוֹת רְצוֹנָךְ כִּמוֹ שִׁכְרַתְּבָת עָלֵינוּ

תפלת מוסף לרגלים

בתורתך על ידי משה עבדך מפי כבודך
כאמור :

ווען יום טוב אן שבת 5 עללט , ווירד דיעזעס געזאגט :

וביום השבת שני-כבשים בני-שנה תמימם ושני עזרנים סלת
מנחה בלילה בשמן ונגסכו : עלת שבת בשבתו על עלת התמיד
ונגסכה : (זה קרבן שבת וקרבן היום כאמור) :

אן דען ערסטען צווייטן
טאגען כוכות :אן ביידען טאגען
שבועות :אם ערסטען אונד צווייטען טאג
פסח :

ובחדש הראשון
בארבעה עשר יום
לחדש הראשון
השביעי מקרא-
קדש יהיה לכם
כל-מלאכת
עבודה לא
תעשו וחתמתם חג
לשבעת ימים :
והקרבתם עלה
אשה ריח ניחח
ליהוה פרים
בני בקר שלשה
עשר איילם
שנים כבשים
בני-שנה
ארבעה עשר
תמימם יהיו :

וביום הבכורים
בהקריבכם
מנחה חדשה
ליי בשבעתיכם
מקרא-קדש
יהיה לכם כל-
מלאכת עבודה
לא תעשו :
והקרבתם עלה
לריח ניחח ליי
פרים בני-בקר
שנים איל אחד
שבעה כבשים
בני שנה :

ובחדש הראשון
בארבעה עשר יום
לחדש פסח ליהוה :
ובחדש הראשון
לחדש הניחח חג
שבעת ימים מצות
יאכל : ביום
הראשון מקרא-
קדש כל-מלאכת
עבודה לא תעשו :

מיום א' חוס"מ וילך אומרים לצד
והקרבתם.

והקרבתם אשה
עלה ליהוה פרים
בני-בקר שנים
ואיל אחד ושבעה
כבשים בני שנה
תמימם יהיו לכם :

תפלת מוסף לדגלים

קמו

וּמִנְחָתָם וְנִסְפֵיהֶם כַּמִּדְבָּר שְׁלֹשָׁה עֶשְׂרֹנִים לִפְנֵי
וְשְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים לְאֵיל וְעֶשְׂרוֹן לְכַבֵּשׁ וַיֵּין כְּנֶסֶכוֹ וְשַׁעִיר
לְכֹפֶר וְשְׁנֵי תְּמִידִים כְּהִלְכָתָם :

אלהינו ואלהי אבותינו סלך רחמן וכו'. וזמן יום טוב אבער אן שבת סעללסט ווירד
ישמחו במלכותך סאך אלהינו ואלהי אבותינו געזאנט.

אם ערשטען טאג חול המועד סוכות זאנט מאן דיעזעס :

וּבַיּוֹם הַשְּׁנִי פָּרִים בְּנֵי-בֶקֶר שְׁנַיִם עֶשֶׂר אֵילִם שְׁנַיִם
כִּבְשִׁים בְּנֵי-שָׁנָה אַרְבָּעָה עֶשֶׂר תְּמִימִם : ומנחתם
וּבַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי פָּרִים עֲשֶׂתִּי-עֶשֶׂר אֵילִם שְׁנַיִם כִּבְשִׁים
בְּנֵי-שָׁנָה אַרְבָּעָה עֶשֶׂר תְּמִימִם : ומנחתם וכו' א"א וכו'

אם צווייטען טאג חול המועד סוכות זאנט מאן דיעזעס :

וּבַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי פָּרִים עֲשֶׂתִּי-עֶשֶׂר אֵילִם שְׁנַיִם כִּבְשִׁים
בְּנֵי-שָׁנָה אַרְבָּעָה עֶשֶׂר תְּמִימִם : ומנחתם
וּבַיּוֹם הָרְבִיעִי פָּרִים עֲשָׂרָה אֵילִם שְׁנַיִם כִּבְשִׁים בְּנֵי-
שָׁנָה אַרְבָּעָה עֶשֶׂר תְּמִימִם : ומנחתם וכו' א"א וכו'

אם דריטטען טאג חול המועד סוכות זאנט מאן דיעזעס :

וּבַיּוֹם הָרְבִיעִי פָּרִים עֲשָׂרָה אֵילִם שְׁנַיִם כִּבְשִׁים בְּנֵי-
שָׁנָה אַרְבָּעָה עֶשֶׂר תְּמִימִם : ומנחתם
וּבַיּוֹם הַחֲמִישִׁי פָּרִים תְּשֻׁעָה אֵילִם שְׁנַיִם כִּבְשִׁים
בְּנֵי-שָׁנָה אַרְבָּעָה עֶשֶׂר תְּמִימִם : ומנחתם וכו' א"א וכו'

אם פערטען טאג חול המועד סוכות זאנט מאן דיעזעס :

וּבַיּוֹם הַחֲמִישִׁי פָּרִים תְּשֻׁעָה אֵילִם שְׁנַיִם כִּבְשִׁים
בְּנֵי-שָׁנָה אַרְבָּעָה עֶשֶׂר תְּמִימִם : ומנחתם
וּבַיּוֹם הַשְּׁשִׁי פָּרִים שְׁמֹנֶה אֵילִם שְׁנַיִם כִּבְשִׁים בְּנֵי-
שָׁנָה אַרְבָּעָה עֶשֶׂר תְּמִימִם : ומנחתם וכו' א"א וכו'

תפלת מוסף לרגלים

אן הושענא רבא ווירד דיעזעס געזאגט:

וביום הששי פרים שמנה אילם שנים כבשים בני-
שנה ארבעה עשר תמימים: ומנחתם
וביום השביעי פרים שבעה אילם שנים כבשים
בני-שנה ארבעה עשר תמימים:

ומנחתם ונספיהם כמדבר. שלשה עשרנים לפר. ושני עשרנים
לאיל. ועשרון לכבש ויין כנסכו. ושעיר לכפר. ושני תמידים
כהלכתם: או"א

אן שמיני עצרת אונד שמחת תורה ווירד דיעזעס געזאגט:

ביום השמיני עצרת תהיה לכם כל-
מלאכת עבודה לא תעשו: והקרבנות
עלה אשה ריח ניחח ליהוה פר אחד איל
אחד כבשים בני-שנה שבעה תמימים:
ומנחתם ונספיהם כמדבר. שלשה עשרנים לפר.
ושני עשרנים לאיל. ועשרון לכבש ויין כנסכו. ושעיר
לכפר. ושני תמידים כהלכתם:

זשנא ישמחו במלכותך שומרי שבת וקוראי ענג עם מקדשי שביעי.
כלם ישבעו ויתענגו משובה. ובשביעי רצית בו וקדשתו חמדת
ימים אתו קראת. וזכר למעשה בראשית:

אלהינו ואלהי אבותינו מלך רחמן רחם
עלינו טוב ומטיב הדרש לנו שובה אלינו
בהמון רחמיק בגלל אבות שעשו רצונך
בנה ביתך כבתחלה וכונן מקדשך עד-
מכוננו והראנו בבנינו ושמחנו בתקוננו

תפלת מוסף לרגלים

קמו

וְהִשָּׁב כְּהַנִּים לַעֲבוּדָתָם וְלוֹיִם לְשִׁירָם
לְזִמְרָם וְהִשָּׁב יִשְׂרָאֵל לְנוֹיָהֶם וְשֵׁם נִעְלָה
וְנִרְאָה וְנִשְׁתַּחֲוֶה לְפָנֶיךָ בְּשֵׁלֶשׁ פְּעָמִי
רְגְלֵינוּ כְּכַתּוּב בְּתוֹרָתְךָ שְׁלוֹשׁ פְּעָמִים
בְּשָׁנָה יִרְאָה כָּל־זְכוֹרְךָ אֶת־פָּנָי יְיָ אֱלֹהֶיךָ
בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחָר בַּחֹג הַמִּצּוֹת וּבַחֹג
הַשְּׁבָעוֹת וּבַחֹג הַסִּכּוֹת וְלֹא יִרְאָה אֶת־
פָּנָי יְיָ רִיקָם׃ אִישׁ כְּמַתְנֵת יָדוֹ כְּבִרְכַּת
יְיָ אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁר נָתַן לָךְ׃

וְהִשְׁיֵאֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֶת בְּרַכַּת מוֹעֲדֶיךָ לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם
לְשִׂמְחָה וּלְשִׁשׁוֹן כַּאֲשֶׁר רָצִיתָ וְאָמַרְתָּ לְבָרְכֵנוּ׃
(לשננו אלהינו ואלהי אבותינו רצה במנוחתנו) כָּךְ שֵׁנוּ בַּמִּצּוֹתֶיךָ
וְתֵן חֵלְקֵנוּ בְּתוֹרָתְךָ שֶׁבַענוּ מִטּוֹבָךָ וְשִׂמְחָנוּ בִּישׁוּעָתְךָ
וּמִדֶּהוּר לִבֵּנוּ לַעֲבֹדְךָ בְּאַמֶּת וְהִנַּחֵלְנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
(לשננו באהבה ובִּרְצוֹן) בְּשִׂמְחָה וּבְשִׁשׁוֹן (שְׁכֶת ו) מוֹעֲדֵי
קֳדָשְׁךָ וְיִשְׂמְחוּ בְּךָ יִשְׂרָאֵל מִקֳּדָשֵׁי שְׁמֶךָ בָּרוּךְ
אַתָּה יְיָ מִקֳּדָשׁ (הַשְּׁכֶת ו) יִשְׂרָאֵל וְהַזְמִינִם׃

רְצֵה יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּעֵמְךָ יִשְׂרָאֵל וּבְתַפִּלָּתָם וְהִשָּׁב
אֶת הָעֲבוּדָה לְדָבִיר בֵּיתְךָ וְאֲשֵׁי יִשְׂרָאֵל וְתַפִּלָּתָם
בְּאַהֲבָה תִּקְבֹּל בְּרָצוֹן וְתִהְיֶה לְרָצוֹן תָּמִיד עֲבוּדַת
יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ׃ ווען דיא כהנים צום דוכן געהען, ווירד היער ותערב געזאגט.

וְתַחֲזִיגָה עֵינֵינוּ בְּשׁוּבָךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים בָּרוּךְ אַתָּה
יְיָ הַמַּחֲזִיר שְׂכִינָתוֹ לְצִיּוֹן׃

תפלת מוסף לרגלים

מודים דרבנן.

מודים אנחנו לך שאתה
הוא יי אלהינו ואלהי אבותינו
אלהי כל בשר יוצרנו יוצר
בראשית ברכות והודאות
לשם הגדול והקדוש על
שהחייתנו וקימתנו בין תחינו
ותקיימנו ותאסוף גליותינו
לחצרות קדשך לשמר חקיך
ולעשות רצונך ולעבדך בלבב
שלם על שאנחנו מודים לך.
ברוך אל ההודאות:
עת ערב ובקר וצהרים. השוב כי לא-כלו רחמיה
והמרחם כי לא-תמו חסדיך מעולם קיינו לך:

ועל כלם יתברך ויתרומם שמך מלכנו תמיד
לעולם ועד: וכל החיים יודוך סלה ויהללו את שמך
באמת האל ישועתנו ועזרתנו סלה. ברוך אתה יי
השוב שמך ולך נאה להודות:

סין אלהינו ואלהי אבותינו ברכנו בברכה המשלשת בתורה
הפתובה על-ידי משה עבדך האמורה מפי אהרן ובניו פהנים
עם קדושיך באמור: וברכה יי וישמרה: יאר יי פניו אליך
ויחנך: ישא יי פניו אליך וישם לך שלום:

שים שלום טובה וברכה חן וחסד ורחמים עלינו
ועל כל-ישראל עמך ברכנו אבינו פלנו באחד באור
פניך כי באור פניך נתת לנו יי אלהינו תורת חיים
ואהבת חסד וצדקה וברכה ורחמים וחיים ושלום
וטוב בעיניך לברך את-עמך ישראל בכל-עת ובכל-

תפלת מוסף לרגלים
קמח
שעה בשלומך. ברוך אתה יי המברך את עמו ישראל
בשלום:

אלהי נצור לשוני מרע ושפתי מדבר מרמה ולמקללי נפשי
תהום ונפשי כעפר לכל תהיה פתח לבי בתורתך ובמצותיך
תרחוק נפשי וכל החושבים עלי רעה מהרה הפס עצתם וקלקל
מחשבתם. עשה למען שמך עשה למען ימינה עשה למען
קדשתך עשה למען תורתך למען יחלצון ידידיך הושיעה ימינה
וענני: יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי: עשה
שלום במרומיו הוא יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן:
יהי רצון לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שיבנה בית המקדש
במהרה בימינו ותן חלקנו בתורתך: ושם נעבדך ביראה בימי
עולם ובשנים קדמוניות: וערבה ליי מנחת יהודה וירושלים
בימי עולם ובשנים קדמוניות:

סדר דוכן

ווען דיא כהנים צום דוכן געהען, ווירד ביא ותחזינה דיעזעס געזאגט:

ותערב לפניך עתירתנו בעולה ובקרבן. אנא רחום
ברחמך הרבים. השב שכינתך לציון עירך. וסדר
העבודה לירושלים: ותחזינה עינינו בשובך לציון
ברחמים. ושם נעבדך ביראה בימי עולם ובשנים
קדמוניות:

סז ברוך אתה יי שאותך לבדך ביראה נעבוד:

אמן מודים וכו'.

דיא כהנים אונד דיא אנדערע געט ינדע זאגען לייזע דיעזען יהי רצון אונד צאנערן דאס
מיט, ביז דער חזן דיא ברכה ולך נאה להודות אויסלעסט, דאמיט דאז אמן אויף אויף
דיעזעס זיך בעציעהט.

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שתהא

הַבְּרָכָה הַזֹּאת דִּיא כְּהָנִים זֹאנֶען שְׂצֻיָּתָנוּ לְבָרֵךְ אֶת עַמְּךָ
יִשְׂרָאֵל. (דאז סאלק זאנט שְׂצֻיָּת הַכְּהָנִים לְבָרֵכְנוּ) בְּרָכָה
שְׁלֵמָה וְלֹא יִדְוָה בָּהּ מִכְּשׁוֹל וְעוֹן מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם:

דער חזן שפרייט לויט כְּהָנִים אונד דיא געמיינדע עס קדושיה באמור:

דיא כְּהָנִים העבען איהרע הענדע אויף אונד זאנען לויט דיעזע ברכה:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר
קִדְּשָׁנוּ בְּקִדְּשָׁתוֹ שֶׁל אֱהֲרֹן וְצִוָּנוּ לְבָרֵךְ
אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּאַהֲבָה:

דער חזן זינגט יברכך אונד דיא כְּהָנִים וויעדערהאלען עס, זאדאן דיא נאכשטעהענדע
ווארענ אללע אונד דיא דארויף סאלגענדען פסוקים ווערדען גור וועהרענד דער חזן זעלב
זינגט, געזאנט. בעסער איז'ס, שווייגענד אונד מיט אנדאכט דען זענען עססאנגען.

יְבָרְכֶךָ. יְיָ מַצִּיֵּן עוֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ:
יְיָ אֲדוֹנֵנוּ מָה אֲדִיר שְׁמֶךָ בְּכָל הָאָרֶץ:
וַיִּשְׁמְרֶךָ. שְׁמִירְנִי אֵל כִּי חֲסִיתִי בְּךָ:

וועהרענד דיא כְּהָנִים וישמרך זינגען, זאנט מאן דיעזעס:

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם אָנִי שְׁלָךְ וְחִלּוּמוֹתִי שְׁלָךְ חִלּוֹם חֲלֹמְתִי וְאִינִי
יָדַע מַה הוּא יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתִי שִׁידּוֹ כָּל-
חֲלֹמְוֹתֵי עָלִי וְעַל כָּל-יִשְׂרָאֵל לְטוֹבָה בֵּין שְׁחֲלֹמְתִי עַל-עַצְמִי וּבֵין
שְׁחֲלֹמְתִי עַל אֲחֵרִים וּבֵין שְׁחֲלָמוֹ אֲחֵרִים עָלִי אִם טוֹבִים הֵם חֲזָקָם
וְאִמְצָם וַיִּתְקַיְּמוּ בִּי וּבָהֶם כְּחֲלֹמֹת יוֹסֵף הַצִּדִּיק. וְאִם צָרִיכִים
רְפוּאָה רַפְּאֵם כְּחֲזָקָתוֹ מֶלֶךְ יְהוּדָה מַחֲלִיו וּכְמֵרִים הַנְּבִיאָה
מַצְרַעְתָּהּ וּכְנֻעָמָן מַצְרַעְתּוֹ וּכְמִי מָרָה עַל-יָדֵי מֹשֶׁה רַבִּינוּ וּכְמִי
יְרִיחוֹ עַל-יָדֵי אֱלִישָׁע. וּכְשֵׁם שֶׁהַפֶּכֶת אֶת-קַלְלַת בָּלָעַם הָרָשָׁע
מִקַּלְלָהּ לְבָרְכָהּ כֵּן תִּהְיֶה כָּל חֲלֹמְוֹתֵי עָדִי וְעַל כָּל-יִשְׂרָאֵל
לְטוֹבָה וְתִשְׁמְרֵנִי וְתִחַנְּנֵנִי וְתִרְצֵנִי: אָמֵן

יְאֵר. אֱלֹהִים יְחַנְּנוּ וַיְבָרְכֵנוּ יְאֵר פָּנָיו אֶתָּנוּ
סָלָה:

קמט

סדר דוכן

יְיָ יֵאלֹהֵינוּ רַחוּם וְחַנּוּן אֲרֹךְ אַפַּיִם וְרַב חַסֵּד
וְאַמֶּת:

פָּנֵה אֵלַי וְחַנּוּנִי כִּי יַחֲדָה וְעֲנֵי אֲנִי:

אֵלֶיךָ יְיָ נַפְשִׁי אֶשָּׂא:

הִנֵּה כְּעֵינִי עֹבְדִים אֶל יַד אֲדוֹנֵיהֶם כְּעֵינִי
שׁוֹפְחוֹת אֶל יַד גְּבוּרָתָהּ כִּן עֵינֵינוּ אֶל יְיָ
אֱלֹהֵינוּ עַד שִׁיחַנּוּנוֹ:

וועהרענד דיא כהנים ויחנך וינגען, ווירד רבנו של עולם וויעדעהאלט.

יֵשׂא בְּרָכָה מֵאֵת יְיָ וְצַדִּיקָה מֵאֱלֹהֵי יִשְׁעוֹ.
וּמִצָּא חֵן וְשִׁכְל טוֹב בְּעֵינֵי אֱלֹהִים וְאָדָם:
יְיָ חַנּוּנוֹ לָךְ קוֹיֵנוּ הִיָּה זְרוּעַם לְבִקְרִים אֲפָה
יִשׁוּעֵתָנוּ בְּעֵת צָרָה:

אֵל תִּסְתַּר פָּנֶיךָ מִמֶּנִּי בְּיוֹם צָר לִי הַשָּׂה
אֵלַי אֲזַנְךָ בְּיוֹם אֶקְרָא מִהֵרָ עֲנֵנִי:

אֵלֶיךָ נִשְׁאַתִּי אֶת עֵינֵי הַיֹּשֵׁבִי בַשָּׁמַיִם:
וְשִׁמוּ אֶת שְׁמִי עַל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאֲנִי אֲבָרְכֶם:
לָךְ יְיָ הַגְדֵּלָה וְהַגְבוּרָה וְהַתְפָּאֶרֶת וְהַנִּצָּח
וְהַהוֹד כִּי כָל בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ לָךְ יְיָ הַמְּמַלְכָה
וְהַמְתַּנַּשֵּׂא לְכָל לְרֹאשׁ:

שָׁלוֹם. שָׁלוֹם לְרַחוּק וְלִקְרוֹב אָמַר יְיָ
וְרַפָּאתוֹ:

וועהרענד דיא כהנים שלום וינגען, ואנט מאן דיעזען יהי רצון.

יהי רצון מלפניך יְיָ אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵי שְׁתַּעֲשֶׂה לְמַעַן קִדְשֵׁת
חֲסִדֶיךָ וְגִדֹל רַחֲמֶיךָ הַשְׁשׂוּמִים וְלְמַעַן מְהֵרָת שְׂמֶךָ הַגָּדוֹל הַגָּבוֹר

והנזכר בן עשרים ושתים אותיות היוצאים מהפסוקים של ברכת
 כהנים האמורה מפי אהרן ובניו עם קדושיה שיהיה קרוב לי
 בקראי לך ותשמע תפילתי נאקתי ואנקתי תמיד בשם ששמעת
 אנקתי יעקב תמימה הנקרא איש תם ותתן לי ולכל נפשות ביתי
 מזונותינו ופרנסתנו ברוח ולא בצמצום בהתר ולא באסור בנחת
 ולא בצער מתחת ידך הרהבה בשם שנתת (פת) לחם לאכול
 ובגד ללבוש ליעקב אבינו הנקרא איש תם ותתנו לאהבה ולחן
 ולחסד בעיניך ובעיני כל רואינו ויהיו דברי נשמעים לעבודתך
 בשם שנתת את יוסף צדיקה בשעה שהלבישו אביו כתנת פסים
 לחן ולחסד ולרחמים בעיניך ובעיני כל רואיו ותעשה עמי
 נסלאות ונסים ולמזבה אות ותצליחני בדרכי ותן בלבי בינה
 להבין ולהשפיל ולקיים את כל דברי תלמוד תורתך וסודותיה
 ותצילני משגיאות ותטהר רעיוני ולבי לעבודתך ותאריך ימי
 (וימי אשתי ובני ובנותי) (וימי אבי ואמי) ברוב עז ושלום אמן סלה:
 אדיר בפרום שוכן בגבורה. אתה שלום ושמה שלום. יהי רצון
 שתשים עלינו ועל כל עמך בית ישראל חיים וברכה למשמרת
 שלום:

וועהרענד דער חזן שים שלום זאנט, זאנען דיא כהנים דיעזעס:

רבון העולם עשינו מה שגזרת עלינו אף אתה עשה עמנו
 באשר הבטחתנו. השקיפה ממעון קדשך מן השמים וברך את
 עמך את ישראל ואת האדמה אשר נתת לנו באשר נשבעת
 לאבותינו ארץ זבת חלב ודבש:

נאכדעס דער חזן דיא תפלה מיט קדושת נעריצך (אן חוה"מ נקדש) וויעדערהאלט
 האט, זאנט ער קדיש מיט תתקבל, דאן זאנט מאן (אן יו"ט אן באלהינו) עלינו אונד
 קדיש יתום (אן יום טוב שיר היחוד).

קידוש לרגלים ביום

ווען יום טוב אן שבת סעללט, זאנט מאן ערסט ושמרו ביו ויקדשו, דאן:

וידבר משה את מועדיי אל בני ישראל:

קידוש לרגלים ביום קנ

הערנאך דיא ברכה איבער דען וויין:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם בורא פרי הגפן:

תפלת מנחה לרגלים

מאן זאגט אשרי ובא לציון בייא מנחה לשבת ווען צונלייך שבת איזט, ווירד וואני תפילתי געזאגט אונד דאן קריאת התורה, דאן זאגט מאן קדיש אונד אבען דיא תפלה לרגלים, דאן עלינו, קדיש יתום.

אן מוצאי יום טוב בעטעט מאן מעריב וויא אן אנדערען וואלענסאנען, זאגט אויך אתה חוננתנו, נאך שמינה עשרה ווירד פאם חזן נאנץ קדיש געזאגט אונד איזט מבדיל הבום וויא נאכשטעהנד, אונד דאן עלינו. ווען אבער צונלייך מוצאי שבת איזט, ווירד וויא אן אנדערען מוצאי שבת געבעטעט.

הבדלה למוצאי יום טוב

מאן זאגט צוערסט דיא ברכה איבער וויין:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם בורא פרי הגפן:
ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם המבדיל בין קדש לחול בין אור לחשך בין ישראל לעמים. בין יום השביעי לששת ימי המעשה. ברוך אתה יי המבדיל בין קדש לחול:

ווען צונלייך מוצאי שבת איזט, ווירד סדר הבדלה וויא אן יעדעס מוצאי שבת געמאכט.

דיני וסדר התרת נדרים

המנהג בכל חסידות ישראל לומר כל נדרי צע"כ חריצין מקדימין הפסח נדריהם לעשותם קודם ר"ה מחירים על העצר ומוסר מדעה להבא. ומנהג ח"י שמחלפים חת"ח ויראי שמים צניה"ח נעלה לו צע"כ ועושין הפסח נדרים לפני עדה קדושה ולס אין עדה ח"מ לריך צ"ד כל ג' חה המדכ:

מי שמחירין לו יאמר:

שמעו נא רבותי הינים מומחים כל נדר או שבועה או אסור או קונם או חרם שנדרתי או נשבעתי בהקין או בחלום או נשבעתי בשמות הקדושים שאינם נמחקים ובשם הוי"ה ב"ה וכל מיני

נזירות שקבלתי עלי ואפילו נזירות שמשון וכל שום אסור ואפילו
אסור הנאה שאסרתי עלי או על אחרים בכל לשון של אסור בין
בלשון אסור או חרם או קונם וכל שום קבלה אפילו של מצוה
שקבלתי עלי בין בלשון נדר בין בלשון נדבה בין בלשון שבועה
בין בלשון נזירות בין בכל לשון וגם הנעשה בתקיעת כף בין כל
נדר ובין כל נדבה ובין שום מנהג של מצוה שהנהגתי את עצמי
וכל מוצא שפתי שיצא מפי או שנדרתי וגמרתי בלבי לעשות
שום מצוה מהמצוות או איזה הנהגה טובה או איזה דבר שנהגתי
שלשה פעמים ולא התניתי שיהא בלי נדר הן דבר שעשיתי הן
על עצמי הן על אחרים הן אותם הידועים לי הן אותם שפבר
נשפחו ממני בכלהון אתחרטנא בהון מעקרא ושואל ומבקש
אני ממעלתכם התרה עליהם כי יראתי פן אפשל ונלכדתי חז
בעון נדרים ושבועות ונזירות וחרמות ואסורין וקונמות והסכמות
ואין אני תוהא חז על קיום המעשים הטובים ההם שעשיתי רק
אני מתחרט על קבלת הענינים בלשון נדר או שבועה או נזירות
או אסור או חרם או קונם או הסכמה או קבלה בלב ומתחרט
אני על זה שלא אמרתי הנני עושה דבר זה בלי נדר ושבועה
ונזירות וחרם ואסור וקונם וקבלה בלב. ולכן אני שואל התרה
בכלהון אני מתחרט על כל הנזכר בין אם היו המעשים מדברים
הנוגעים בממון בין מדברים הנוגעים בגוף בין מדברים הנוגעים
אל הנשמה בכלהון אני מתחרט על לשון נדר ושבועה ונזירות
ואסור וחרם וקונם וקבלה בלב. והנה מצד הדין המתחרט
והמבקש התרה צריך לפרוט הנדר אף דעו נא רבותי כי אי
אפשר לפורטם כירבים הם ואין אני מבקש התרה על אותן הנדרים
שאין להתיר אותם על פן יהיו נא בעיניכם פאלו הייתי פורטם:

והמחזיק משיבין לו ג"פ:

הכל יהיו מתרים לך הכל מחולים לך הכל שריים לך אדרבה
אין כאן לא נדר ולא שבועה ולא נזירות ולא חרם ולא אסור ולא
קונם אבל יש כאן מחילה וסליחה ובפרה וכשם שמתירים הבית
דין של משה כך יהיו מתרים מבית דין של מעלה:

ולח"כ יהא מוסר מודעא בפניהם וילמך כלשון הזה:

הרי אני מוסר מודעה לפניכם ואני מבטל מכאן ולהבא מה שאקבל עלי כל הנדרים וכל שבעות ונזירות ואסורין וקונמות וחרמות והסכמות וקבלה בלב הן בהקין הן בחלום חוץ מנדרי תענית בשעת מנחה ובאם שאשכח לתנאי מודעא הזאת ואדור מהיום עוד. מעתה אני מתחרט עליהם ומתנה עליהם שיהיו כלן בטלין ומבטלין לא שרירין ולא קיימין ולא יהוון חלין כלל וכלל בכלן אחרטנא בהוון מעתה ועד עולם:

ויועיל זה כשלל יזכור לחנאי בשעת הסנועה כמבואר צ"ד: ולח"כ ילמך זה:

יהי רצון מלפניך יי אלהי ואהי אבותי שכל הקללות והארורים ונזירות ונזופים והחרמות והשמות שקללתי שארדתי או שנגדיתי או שהחרמתי או ששמתיו את עצמי או אשתי או בני ביתי או את אחריים אשר מורע ישראל הפה או אחריים שקללו או שגדו או שהחרמו או ששמתו אותי או אשתי או את זרעי או את בני ביתי: יהי רצון מלפניך יי אלהי ואלהי אבותי. אלהינו שבשמים ובארץ שאל ישלמו בנו ואל יעשו רושם וכל הקללות יתהפכו עלינו לטובה ולברכה בדכתיב ויהפוך יי אלהיך לך את הקללה לברכה כי אהבך יי אלהיך:

ולמך כך גם העדה הקדושה יחזרו וילמכו לו שלשה פעמים כלשון הזה:

כלם מתרים לך. כלם שרוים לך. כלם מחולים לך. בשם שאנחנו מתירין בבית דין של מטה. כך יהיו מותרים בבית דין של מעלה ולא יעשו שום רושם כלל. וכל הקללות יתהפכו עלינו לטובה ולברכה בדכתיב ויהפוך יי אלהיך לך את הקללה לברכה. כי אהבך יי אלהיך:

תפלת ראש השנה

152

לערבית, לשחרית ולמנחה.

כִּי שֵׁם יְיָ אֶקְרָא דָּבוּ גִדְל לֵאלֹהֵינוּ:

אֲדַנִּי שְׁפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יִגִּיד תְּהִלָּתְךָ:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם

אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא

אֵל עֲלִיּוֹן גּוֹמֵל חַסְדִּים טוֹבִים וְקִנְיָה הַכֹּל וְזוֹכֵר חַסְדֵי

אֲבוֹת וּמַבִּיא גּוֹאֵל לְבָנָי בְּנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה:

זְכַרְנוּ לַחַיִּים. מֶלֶךְ חֶסֶד בְּחַיִּים. וְכַתְּבָנוּ

בְּסֵפֶר הַחַיִּים. לְמַעַן אֱלֹהֵי חַיִּים:

מֶלֶךְ עֶזֶר וּמוֹשִׁיעַ וּמִגֵּן. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מִגֵּן אַבְרָהָם:

אַתָּה גִּבּוֹר לְעוֹלָם אֲדָנִי מַחֲיֶה מֵתִים אַתָּה רֵב לְהוֹשִׁיעַ.

מוריד הַטֵּל:

מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד מַחֲיֶה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים

סוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמַתִּיר אֲסוּרִים וּמְקַיֵּם

אֲמוּנָתוֹ לִישְׁנֵי עָפָר. מִי כָמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרֹת וּמִי דוֹמֶה

לָךְ מֶלֶךְ מֵמִית וּמַחֲיֶה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה:

מִי כָמוֹךָ אֵב הַרְחָמִים. זוֹכֵר יְצוּרֵיוֹ לַחַיִּים

בְּרַחֲמִים:

וְנֶאֱמַן אַתָּה לְהַחְיֹת מֵתִים. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מַחֲיֶה

הַמֵּתִים: אַתָּה קָדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קָדוֹשׁ וְקָדוֹשִׁים בְּכָל יוֹם

יְהִלְלוּךָ סֵלָה. כִּי אֵל מֶלֶךְ גָּדוֹל וְקָדוֹשׁ אַתָּה:

לְדוֹר וָדוֹר הַמְּלִיכוֹ לְאֵל כִּי הוּא לְבָדוּ מְרוֹם וְקָדוֹשׁ:

וּבֵכֵן יִתְקַדֵּשׁ שִׁמְךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ עַל יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ וְעַל יְרוּשָׁלַּיִם

עִירְךָ וְעַל צִיּוֹן מְשֻׁכֵּן בְּבוֹדְךָ וְעַל מַלְכוּת בֵּית דָּוִד מְשִׁיחֶךָ וְעַל

מְכוּנָה וְהִיבָלָה:

תפלת ראש השנה קנב

ובכן תן פחדך יי אלהינו על כל מעשיך
ואימתך על כל מה שבראת ויראוך כדי
המעשים וישתחוו לפניך כל הברואים
ויעשו כלם אנדה אחת לעשות רצונך
בלבב שלם כמו שידענו יי אלהינו
שהשלטון לפניך עז בידך וגבורה בימיןך
ושמך נורא על כל מה שבראת :

ובכן תן כבוד יי לעמך תהלה ליראיך
ותקנה לדורשיך ופתחון פה למיחלים
לך שמחה לארצך וששון לעירך וצמיחת
קרן לדוד עבדך ועריכת נר לבן ישי
משיחך במהרה בימינו :

ובכן צדיקים יראו וישמחו וישרים יעלוזו
וחסידים ברנה יגילו ועולתה תקפץ פיה.
ובלד הרשעה כלה כעשן תכלה כי תעביר
ממשלת זדון מן הארץ :

ותמלוך אתה יי לבדך על כל מעשיך
בהר ציון משכן כבודך ובירושלים עיר
קדשך בבריתוב בדברי קדשך ומלך יי
דעולם אלהיך ציון לך ודר הללויה :

קדוש אתה ונורא שמך ואין אלה

מִבְּלִעְדִּיךָ כִּכְרֵתוֹב וַיִּגְבֶּה יְיָ צְבָאוֹת
בְּמִשְׁפַּט וְהָאֵל הַקָּדוֹשׁ נִקְדָּשׁ בְּצִדְקָה׃
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמֶּלֶךְ הַקָּדוֹשׁ׃

אַתָּה בְּחִרְתָּנוּ מִכָּל־הָעַמִּים. אֲהַבְתָּ
אוֹרָתָנוּ. וְרָצִיתָ בָּנוּ. וְרוֹמַמְתָּנוּ מִכָּל
הַלְשָׁנוֹת. וְקִדְשָׁתָנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ. וְקִרְבָּתָנוּ
מִלְכָּנוּ לְעִבּוּדֶתְךָ. וְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ
עָלֵינוּ קִרְאָת׃ *

וְתַתֵּן־לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה אֶת־יְיֹם
(הַשַּׁבָּת הַזֶּה וְאֶת־יְיֹם) הַזְכָּרוֹן הַזֶּה יוֹם (זְכוֹרֹן)
תְּרוּעָה (בְּאַהֲבָה) מִקְרָא קֹדֶשׁ זָכָר לִיצִיאַת
מִצְרַיִם׃

* ווען ראש השנה און מצאי שבת פעללסט, זאגסט טאן דיעזעס סאך וועגן לנו.

וְתוֹדִיעֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֶת מִשְׁפָּטֵי צִדְקָה וְתַלְמִידָנוּ
לְעִשׂוֹת חֻקֵּי רְצוֹנְךָ וְתַתֵּן־לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ מִשְׁפָּטִים
יְשָׁרִים וְתוֹרוֹת אֱמֶת חֻקִּים וּמִצְוֹת טוֹבִים וְתַנְחִילָנוּ
זְמַנֵּי שָׁשׁוֹן וּמוֹעֲדֵי קֹדֶשׁ וְחַגֵּי נִדְבָה. וְתוֹרִישֵׁנוּ קִדְשַׁת
שַׁבָּת וּכְבוֹד מוֹעֵד וְחִגִּיגַת הַרְּגֵל. וְתַבְדִּיל יְיָ אֱלֹהֵינוּ בֵּין
קֹדֶשׁ לַחֹל בֵּין אוֹר לַחֹשֶׁךְ בֵּין יִשְׂרָאֵל לָעַמִּים בֵּין יוֹם
הַשְּׁבִיעִי לַשֵּׁשֶׁת יְמֵי הַמַּעֲשֶׂה בֵּין קִדְשַׁת שַׁבָּת לְקִדְשַׁת
יוֹם טוֹב הַבְּדִלָתָה וְאֶת־יְיֹם הַשְּׁבִיעִי מִשֵּׁשֶׁת יְמֵי הַמַּעֲשֶׂה
קִדְשַׁת. הַבְּדִלָתָה וְקִדְשַׁת אֶת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּקִדְשֶׁתְךָ׃

תפלת ראש השנה קנג

אלהינו ואלהי אבותינו יעלה ויבא ויגיע ויראה
 וירצה וישמע ויפקד ויזכר זכרוננו ופקדוננו וזכרון
 אבותינו וזכרון משיח בן דוד עבדך. וזכרון ירושלים
 עיר קדשך. וזכרון כל עמך בית ישראל לזניך. לפליטה
 לשובה לחן ולחסד ולרחמים לחיים ולשלום ביום
 הזכרון הזה. זכרנו יי אלהינו בו לטובה ופקדנו בו
 לברכה והושיענו בו לחיים. ובדבר ישועה ורחמים.
 חוס וחנו. ורחם עלינו והושיענו. כי אליך עינינו.
 כי אל מלך חנון ורחום אתה:

אלהינו ואלהי אבותינו מלוך על כל
 העולם כלו בכבודך והנשא על כל הארץ
 ביקרך והופע בהדר גאון עזך על כל
 יושבי תבל ארצך. וידע כל פעול כי
 אתה פעלתו ויבין כל יצור כי אתה
 יצרתו ויאמר כל אשר נשמה באפו יי
 אלהי ישראל מלך ומלכותו בכל משלה:
 (לשנת אלהינו ואלהי אבותינו רצה במנוחתנו) קדשנו
 במצותיך ותן חלקנו בתורתך שבענו
 משובך ושמחנו בישועתך. (לשנת והגחילנו יי
 אלהינו באהבה וברצון שבת קדשך וינוחו בה ישראל
 מקדשי שמך.) וטהר לבנו לעבדך באמת
 כי אתה אלהים אמת ודברך אמת וקיים

לְעַד. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מֶלֶךְ עַל כָּל־הָאָרֶץ
מִקֵּדֶשׁ (הַשְּׁבֵת וְ) יִשְׂרָאֵל וַיּוֹם הַזְּכוּרֹן:

רְצֵה יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וּבְתַפְלָתָם. וְהַשֵּׁב
אֶת־הָעֲבוּדָה לְדַבִּיר בֵּיתְךָ. וְאֲשִׁי יִשְׂרָאֵל וּתַפְלָתָם
בְּאַהֲבָה תִקְבַּל בְּרָצוֹן וְתִהְיֶה לְרָצוֹן תָּמִיד עֲבוּדַת
יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ:

וְתַחֲיֶינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוּבְךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים. בָּרוּךְ
אַתָּה יְיָ הַמַּחֲיִיר שְׂכִינָתוֹ לְצִיּוֹן:

סודים דרבנן

<p>מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ. שְׂאֵתָה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי כָל־בֶּשֶׂר יוֹצֵרנוּ יוֹצֵר בְּרָאשִׁית בְּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹת לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקְדוֹשׁ עַל־ שְׁהַחֲיִיתָנוּ וּקְיַמְתָּנוּ בֶּן תַּחֲיִינוּ וּתְקַיֵּמְנוּ וְרַתְּאִסוּךָ גְּלִיּוֹתֵינוּ לְחֻצְרוֹת קִדְשֶׁךָ לְשִׁמּוֹר חֻקֶּיךָ וּלְעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ וּלְעַבְדְּךָ בְּלִבְבִּי שָׁלֵם עַל שְׂאֵנַחְנוּ מוֹדִים לָךְ. בָּרוּךְ אַל הַהוֹדָאוֹת:</p>	<p>מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ שְׂאֵתָה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד. צוּר חַיֵּינוּ מִגֵּן יִשְׁעֵנוּ. אַתָּה הוּא לְדוֹר וָדוֹר נֹדֶה לָךְ וְנִסְפָּר תְּהַלֵּלְךָ. עַל חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדְךָ. וְעַל נַשְׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לָךְ. וְעַל נַפְשֶׁךָ שֶׁבְּכָל־יּוֹם עֲמָנוּ. וְעַל נַפְלָאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שֶׁבְּכָל־עֵת עָרֵב וּבֶקֶר וְצַהֲרַיִם. הַטוֹב כִּי לֹא־כָלוּ רַחֲמֶיךָ. וְהַמְרִיחַם כִּי לֹא־תָמוּ חֲסָדֶיךָ. מֵעוֹלָם קוִיֵּנוּ לָךְ:</p>
---	---

וְעַל כָּל־מַעֲלָמוֹת שִׁמְךָ מִלְכָּנוּ תָּמִיד
לְעוֹלָם וָעֶד:

וּבְתוֹב לְחַיִּים טוֹבִים כָּל־בְּנֵי בְרִיתְךָ:

תפלת ראש השנה
קנר
 וְכָל הַחַיִּים יוֹדוּךָ סֶלָה. וַיְהִלְלוּ אֶת־שִׁמְךָ בְּאַמֶּת.
 הָאֵל יִשׁוּעָתָנוּ וְעֲזָרָתָנוּ סֶלָה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַטּוֹב
 שִׁמְךָ וְלִךָ נָא לְהוֹדוֹת:

מִן אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ בִּרְכָנוּ בְּבִרְכָּה הַמְשִׁלְשֶׁת בַּתּוֹרָה
 הַפְּתוּבָה עַל־יְדֵי מֹשֶׁה עַבְדְּךָ הָאֲמוּרָה מִפִּי אֲהָרֹן וּבָנָיו כַּהֲנִים
 עִם קְדוֹשֶׁיךָ כְּאֲמוּרָה: יְבָרְכֶךָ יְיָ וַיִּשְׁמְרֶךָ: יְאֹר יְיָ פָּנָיו אֵלֶיךָ
 וַיַּחֲנֶךָ: יֵשָׁא יְיָ פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיִּשֶׁם לְךָ שָׁלוֹם:

<p>סִיד מְנַחֵה אוֹנֵד מַעְרִיב. שָׁלוֹם רַב עַל יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ תַּעֲשֶׂים לְעוֹלָם כִּי אַתָּה הוּא מֶלֶךְ אֲדוֹן דָּכָל הַשָּׁלוֹם. וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרֵךְ אֶת־עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל־עֵת וּבְכָל־ שָׁעָה בְּשָׁלוֹמְךָ:</p>	<p>סִיד שַׁחֲרִית. שֵׁים שָׁלוֹם טוֹבָה וּבִרְכָּה חֵן וְחֶסֶד וְרַחֲמִים עָלֵינוּ וְעַל כָּל־יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ. בִּרְכָנוּ אֲבוֹתֵנוּ כָּלֵנוּ כְּאַחַד בְּאוֹר פָּנֶיךָ. כִּי בְּאוֹר פָּנֶיךָ נָתַתָּ לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ תּוֹרַת חַיִּים. וְאַהֲבַת חֶסֶד. וַיְצַדֶּקְהָ וּבִרְכָּהּ וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשָׁלוֹם. וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרֵךְ אֶת־עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל־עֵת וּבְכָל־ שָׁעָה בְּשָׁלוֹמְךָ:</p>
--	--

בְּסֶפֶר חַיִּים בְּרָכָה וְשָׁלוֹם וּפְרִנָּסָה
טוֹבָה נִזְכָּר וְנִכְרַתָּ לְפָנֶיךָ אֲנַחְנוּ וְכָל
עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְחַיִּים טוֹבִים וְלִשְׁלוֹם.
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ עוֹשֶׂה הַשָּׁלוֹם:

אֱלֹהֵי נֶצֶר לְשׁוֹנֵי מָרֵעַ וּשְׂפָתַי מִדְּבַר מִרְמָה וּלְמַקְלָלֵי נַפְשִׁי
 תְּהוֹם. וְנַפְשִׁי כַּעֲסָר לְכָל תְּהִיָּה. פֶּתַח לִבִּי בַּתּוֹרָתְךָ וּבְמִצְוֹתֶיךָ
 תִּרְדּוּף נַפְשִׁי. וְכָל הַחוֹשְׁבִים עָלַי רָעָה. מִהֲרָה הִסֵּר עֲצָתָם.
 וְקַלְקַל מַחֲשַׁבְתָּם. עֲשֵׂה לְמַעַן שִׁמְךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן יְמִינְךָ. עֲשֵׂה
 לְמַעַן קִדְשֶׁתְךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן תּוֹרָתְךָ. לְמַעַן יִחַלְצוּן יְדִידֶיךָ. הוֹשִׁיעָה

תפלת ראש השנה

יְמִינֶךָ וְעֲנֵנִי: יְהִי לְרָצוֹן אֲמִרֵי סִי וְהַגִּיזֵן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרִי וְגֹאֲלִי:
עֲשֵׂה שָׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו הוּא יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל
וְאָמְרוּ אָמֵן:

יְהִי רָצוֹן לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שִׁיבָנָה בֵּית
הַמִּקְדָּשׁ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ וְיִתֵּן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ: וְשֵׁם נֶעְבְּדֶךָ
בְּיִרְאָה בְּיָמֵי עוֹלָם וּבְשָׁנִים קְדָמוֹנִיּוֹת: וְעֲרָבָה לֵי מְנַחֵת יְהוּדָה
וִירוּשָׁלַיִם בְּיָמֵי עוֹלָם וּבְשָׁנִים קְדָמוֹנִיּוֹת:

צו מעריב זאגט דער חזן קדיש מיט תתקבל, (ווען ראש השנה אן שבת פעללט,
זאגט דער חזן ערסט ויכולו זייטע 65 אונד פגן אבות ביו מקדש השבת זייטע 66, דאן
קידוש מיט שדחיינו, עלינו, קדיש יתום.

מנהג ליל ראש השנה

געברויך איזט'ס, אן דער ערסטען נאכט ראש השנה זיך גענענזייטיג צו ווינשען.

איינער מאננספערזאן ווינשט מאן:

לְשָׁנָה טוֹבָה תִּפְתָּח וְתִתְּנֵנִי:

מעהרערען פרויענספערזאנען:

לְשָׁנָה טוֹבָה תִּפְתָּח בָּנָה וְתִתְּנֵנִי:

איינער מאננספערזאן ווינשט מאן:

לְשָׁנָה טוֹבָה תִּפְתָּח וְתִתְּנֵנִי:

מעהרערען מאננספערזאנען:

לְשָׁנָה טוֹבָה תִּפְתָּח בִּי וְתִתְּנֵנִי:

סדר קידוש ליל ראש השנה

ווען ראש השנה אן שבת פעללט, זאגט מאן צו הויזע אויך יום הששי ביו לעשות
אבען אין קידוש ליל שבת, דאן היער ווייטער:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא פְּרִי הַגֶּפֶן:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר

בְּחֶרֶב־בָּנוּ מִכָּל־עַם, וְרוֹמַמְנוּ מִכָּל־לִשׁוֹן

וּקְדָשָׁנוּ בְּמִצּוֹתָיו, וְתִתֵּן־לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ

בְּאַהֲבָה אֶת־יּוֹם (לשנת השבת הנה ואת־יום)

הַזְכָּרוֹן הַזֶּה יּוֹם (לשנת זכרון) תְּרוּעָה (בְּאַהֲבָה)

מִקְרָא קֹדֶשׁ זָכַר לִיצִיאת מִצְרָיִם, כִּי בָנוּ

סדר קידוש ליל ראש השנה קנה
 בחרת וארתנו קדשת מכל העמים.
 ודברך אמרת וקיים לעד. ברוך אתה יי
 מלך על כל הארץ מקדש (השבת ו) ישראל
 ויום הזכרון: שהחיינו

ווען ראש השנה אן מוצאי שבת פעללט, ווערדען ערסט דיעזע צוויי ברכות געזאגט.
 נאכהער שעהיינו.

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם בורא מאורי האש:
 ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם המבדיל בין קדש לחול בין
 אור לחשך בין ישראל לעמים. בין יום השביעי לששת ימי
 המעשה. בין קדשת שבת לקדשת יום טוב הבדלת. ואת יום
 השביעי מששת ימי המעשה קדשת. הבדלת וקדשת את עמך
 ישראל בקדשתך. ברוך אתה יי המבדיל בין קדש לקדש:
 ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם שהחיינו וקיימנו
 והגיענו לזמן הזה:

אן דער צווייטען נאכט ראש השנה לעגט מאן פאר קידוש איינע פרוכט אויף דען טיש,
 וועלכע מאן אין דיעזעס יאהרע נאך ניכט געגעסען, אדער מאן ציעהט איין נייעס קלייד
 אן, וועלכעס מאן נאך ניכט געטראגען האט. האט מאן אבער קינעס פאן ביידען, סוף
 דעגנאך שעהיינו געזאגט ווערדען.

עס איזט דער סנהג, דאז אן דער ערסטען נאכט ראש השנה נאך מוציא איין אין האניג
 געטוישטער אפגעל געגעסען ווירד, וואראיבער מאן פארהער דיא ברכה בורא פרי העץ
 זאגט, אונד נאכדעם מאן איהן געגעסען, זאגט מאן פאלגענדעס:

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואהי אבותינו שתחדש
 עלינו שנה טובה ומתוקה:

סדר שחרית לראש השנה

צו שחרית בעטעט מאן וויא אן איינעם אנדערן יום טוב ביי שמונה עשרה, דאן דיא
 תפלה, וועלכע מאן צו מעריב געבעטעט האט, אונד ווען דער חזן דיא תפלה זאגט
 פחשים, וועלכע אים מחזור געארדנעט זינד, געענדעט האט, ווירד אבינו מלכנו וייטע
 86 געזאגט. דאן איזט קריאת התורה אונד תקיעת שופר. אן שבת איזט קיין תקיעת
 שופר, זאגדערן מאן זאגט יקים פורקן.

סדר תקיעות וברכות שופר

אין סמנען קדלות ווירד דער שופר מיט למנצח לבני קרח מומד (אבען זייטע 150) זיעכען מאל געזאגט:

דער בעל תוקע זאגט וויא אויך יעדער צוהאָרער, מיטסען אים הערצען לעסט ענט-
שלאסען זיין, מיט געגענווערטיגעם בלאזען דיא מצות עשה סאן תקיעת שופר צו ער-
פיללען, דאהער אונד דער בעל תוקע זאגט וויא, אלס יעדער צוהאָרער פאלגענדעס פאראים
מינדליך אויסשפרעכען זאלל.

הריני מוכן ומזומן לקיים מצות עשה שצונו בוראנו לשמוע
קול שופר (הסוקע לתקוע בשופר) ביום הזה כמו שכתוב בתורה
יום תרועה יהיה לכם. (והסוקע סומך) והנני מכוין להוציא את כל
השומעים את קול השופר והנני עושה לשם יחוד קודשא בריך
הוא ושכינתיה:

וועהרענד דעם בלאזען זאללען אנוועזענדען שמעהענד אונד זיך רוהיג לערהאלטענד
גענויא אויפמערקען, דאז זיא נישט איבערהאָרען זאללען, אונד בעפאָר דער בעל תוקע צי
בלאזען אנפֿענגט, זאגט ער פאלגענדע צווייא ברכות מיט לויטער אונד ריהרענדער שטיממע.

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר
קדשנו במצותיו וצונו לשמוע קול שופר:
ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם
שהחיינו וקיימנו והגיענו לזמן הזה:

דער פארציגליכסטע אין דער געמיינדע, אדער דער פארבעסער לעזען דאן ווארמליך פאָר:

מלכות תקיעה. שברים. תרועה. תקיעה. ג' פעמים

שב

זכרונות תקיעה. שברים. תקיעה. ג' פעמים

שב

שופרות תקיעה. תרועה. תקיעה. ג' פעמים

שב

ותקיעה האחרונה מושכין ומלריכין זה תקיעה גדולה:

נאך דער תקיעות ווירד געזאגט מיט אנדאכט:

אשרי העם יודעי תרועה יי באור פניך יהלכנו:

אן שבת, וואָ נישט געבלאזען ווירד, זאגט מאן עס נישט.

סאן זאגט דאן אשרי אבען זייטע 42 אונד שמעללס דאן דיא ס'ת אין דען ארץ צווייג
דאן ווירד דיעזעס תפלת מוסף געבעטעט.

תפלת מוסף לראש השנה

כִּי שֵׁם יְיָ אֶקְרָא הָבוּ גִדּוּל לֵאלֹהֵינוּ:

אֲדֹנֵי שְׁמַתִּי תִסְפָּח וּפִי יִגִּיד תְּהִלָּתְךָ:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאַלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אֲבֹרָהִם אֱלֹהֵי יִצְחָק
וְאַלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל עֲלִיזָה גּוֹמֵל חֲסָדִים
טוֹבִים וְקִנְיָה הַכֹּל חֹזֵר חֲסִדֵי אֲבוֹת וּמֵבִיא גּוֹאֵל לִבְנֵי בְּנֵיהֶם
לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה:

זְכִּירוּנוּ לַחַיִּים. מֶלֶךְ חַסֵּד בְּחַיִּים. וְכַתְּבוּנוּ בְּסֵפֶר

הַחַיִּים. לְמַעַנְךָ אֱלֹהִים חַיִּים:

מֶלֶךְ עֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמַגֵּן. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מֶגֶן אֲבֹרָהִם:

אַתָּה גִבּוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנֵי מַחֲיָה מֵתִים אַתָּה רֵב לְהוֹשִׁיעַ.

מוֹרִיד הַטָּל:

מִכָּל־כָּל חַיִּים בְּחֶסֶד מַחֲיָה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים סוֹמֵךְ נוֹסֵלִים
וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמַתִּיר אֲסוּרִים וּמַקְנִים אֲמוֹנָתוֹ לִישְׁנֵי עֶפֶר. מִי כִמּוֹךְ
בַּעַל גְּבוּרֹת וּמִי הוֹמָה לָךְ. מֶלֶךְ מֵמִית וּמַחֲיָה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה:

מִי כִמּוֹךְ אֲב הַרְחָמִים. זִכֵּר יִצְחָק לַחַיִּים בְּרַחֲמִים:

וְנֶאֱמַן אַתָּה לְהַחְיֹת מֵתִים. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מַחֲיָה הַמֵּתִים:

אַתָּה קָדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קָדוֹשׁ וְקַדּוּשִׁים בְּכָל-יוֹם יִהְיֶה לְךָ סֵלָה. כִּי
אֵל מֶלֶךְ גָּדוֹל וְקָדוֹשׁ אַתָּה:

לְדוֹר וָדוֹר הַמְּלִיכוֹ לְאֵל כִּי הוּא לְבָדוּ מְרוֹם וְקָדוֹשׁ:
וּבְכֵן יִתְקַדֵּשׁ שִׁמְךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ עַל יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ וְעַל
יְרוּשָׁלַיִם עִירְךָ וְעַל צִיּוֹן מִשְׁכַּן כְּבוֹדְךָ וְעַל מַלְכוּת
בֵּית דָּוִד מְשִׁיחֲךָ וְעַל מְכוֹנְךָ וְהִיכָלְךָ:

וּבְכֵן תִּזְכֹּר פְּחָדְךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ עַל-כָּל-מַעֲשֶׂיךָ
וְאֵימָתְךָ עַל כָּל-מַה-שֶּׁבָּרָאת וְיִירָאוֹךָ כָּל-
הַמַּעֲשִׂים וְיִשְׁתַּחֲווּ לְפָנֶיךָ כָּל-הַבְּרִואִים

ויעשו כלם אגדה אחת לעשות רצונך
בלבב שלם כמו שידענו יי אלהינו
שהשלטון לפניך עז בידך וגבורה בימיןך
ושמך נורא על כל מה שבראת :

ובכן תן כבוד יי לעמך תהלה ליראיך
ותקנה לדורשיך ופתחון פה למיחלים
לך שמחה לארצך וששון לעירך וצמיחת
קרן לדוד עבדך ועריכת נר לבן ישי
משיחך במהרה בימינו :

ובכן צדיקים יראו וישמחו וישרים יעלוזו
וחסידים ברנה יגילו ועולתה תקפץ פיה.
וכל הרשעה כלה כעשן תכלה כי תעביר
ממשלת זדון מן הארץ :

ותמלוד אתה יי לבדך על כל מעשיך
בהר ציון משכן כבודך ובירושלים עיר
קדשך בפרתוב בדברי קדשך ימלך יי
דעולם אלהיך ציון לדר ודר הללויה :
קדוש אתה ונורא שמך ואין אלה
מבלעדיך בפרתוב ויגבה יי צבאות
במשפט ודאל הקדוש נקדש בצדקה.
ברוך אתה יי המלך הקדוש :

תפלת מוסף לראש השנה
 קנו
 אתה בחרתנו מכל העמים. אהבת
 אורתנו. ורצית בנו. ורוממתנו מכל
 הלשונות. וקדשתנו במצותיך. וקרבתנו
 מלכנו לעבודתך. ושמך הגדול והקדוש
 עלינו קראת:

ותתן לנו יי אלהינו באהבה את יום
 (השבת הזה ואת יום) הזכרון הזה יום (זכרון)
 תרועה (באהבה) מקרא קדש זכר ליציאת
 מצרים:

ומפני חטאינו גלינו מארצנו ונתרחקנו
 מעל אדמתנו ואין אנו יכולים לעשות
 חובותינו בבית בחירתך בבית הגדול
 והקדוש שנקרא שמך עליו מפני הוד
 ששלת לחה במקדשך: יהי רצון מלפניך
 יי אלהינו ואלהי אבותינו מלך רחמן
 שתשוב ותרחם עלינו ועל מקדשך
 ברחמך הרבים ותבנהו מהרה ותגדל
 כבודו: אבינו מלכנו גלה כבוד מלכותך
 עלינו מהרה והופע והנשא עלינו לעיני
 כל חי וקרוב פזירינו מביין הגוים ונפוצותינו
 כגם מירכתי ארץ והביאנו לציון עירך

בְּרָנָה וְלִירוּשָׁלַיִם בֵּית מִקְדָּשְׁךָ בְּשִׁמְחַת
 עוֹלָם וְשָׁם נַעֲשֶׂה לְפָנֶיךָ אֶת קִרְבָּנוֹת
 חֻבּוֹרֵינוּ תְּמִידִים כְּסִדְרָם וּמוֹסָפִים
 כְּהַלְכָתָם: וְאֵת מוֹסָפֵי יוֹם (לשנת השבת הנה
 יום) הַזֶּכֶּרוֹן הַזֶּה. נַעֲשֶׂה וְנִקְרִיב לְפָנֶיךָ
 בְּאַהֲבָה כְּמִצּוֹת רְצוֹנָךְ כָּמוֹ שִׁכְתַּבְתָּ
 עָלֵינוּ בְּתוֹרָתְךָ עַל יְדֵי מֹשֶׁה עַבְדְּךָ מִפִּי
 כְּבוֹדְךָ כְּאֹמֹר:

לשנת וביום השבת שני-כבשים בני-שנה תמימם ושני עשרנים
 סלת מנחה בלולה בשמן ונסכו: עלת שבת בשבתו על עלת
 התמיד ונסכה: (זה קרבן שבת וקרבן היום כאמור):

וּבַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי בְּאַחַד לַחֹדֶשׁ מִקְרָא
 קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם כָּל־מְלָאכַת עֲבֹדָה לֹא
 תַעֲשׂוּ יוֹם תְּרוּעָה יִהְיֶה לָכֶם: וַעֲשִׂיתֶם
 עֹלָה לְרִיחַ נִיחַח לַיהוָה פֶּר בֶּן־בָּקָר אֶחָד
 אֵיל אֶחָד כְּבָשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה שְׁבַע
 תְּמִימִם: וּמִנְחָתָם וְנִסְכֵיהֶם כַּמִּדְבָּר
 שֶׁלַּשָּׁה עֶשְׂרִים לֶפֶר וּשְׁנֵי עֶשְׂרִים לֵאֵיל
 וְעֶשְׂרוֹן לִכְבֹּשׁ וַיֵּין כְּנִסְכּוֹ וּשְׁנֵי שְׁעִירִים
 לְכֹפֶר. וּשְׁנֵי תְּמִידִים כְּהַלְכָתָם: מִלֶּבֶד
 עֹלֹת הַחֹדֶשׁ וּמִנְחָתָהּ. וְעֹלֹת הַתְּמִיד

תפלת מוסף לראש השנה קנח
 ומנחתה. ונסכיהם כמשפטם לריח ניחח
 אשה ליי :

לשם ישמחו במלכותך שומרי שבת וקוראי ענג עם מקדשי שביעי.
 כלם ישבעו ויתענגו משובך. ובשביעי רצית בו וקדשתו חמדת
 ימים אתו קראת. וזכר למעשה בראשית :

עלינו לשבח לאדון הכל לתת גרלה
 ליוצר בראשית שלא עשנו כגויי הארצות
 ולא שמנו כמשפחות האדמה שלא שם
 חלקנו בהם וגרלנו בכל המונם. ואנחנו
 ברעים ומשתתוים ומודים לפני מלך
 מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא שהוא
 נוטה שמים ויוסד ארץ ומושב יקרו (כ"ח וכסא
 בבודו) בשמים ממעל ושכינת עזו בגבהי
 מרומים: הוא אלהינו אין עוד (כ"ח אחר).
 אמת מלכנו אפס זולתו ככתוב בתורתו
 וידעת היום והשבת אל לבבך כי יי הוא
 האלים בשמים ממעל ועל הארץ מתחת
 אין עוד :

על כן נקוה לך יי אלהינו לראות מהרה
 בתפארת עזך דהעביר גלולים מן הארץ
 והאלילים כרות יבררתו. לתקן עולם
 במלכות שדי וכל בני בשר יקראו

בשִׁמְךָ. לְהַפְנוֹת אֵלֶיךָ כָּל־דְּשֵׁי אָרֶץ.
 וּכְיָרוֹ וַיִּדְעוּ כָּל־יֹשְׁבֵי תִבְל כִּי לָךְ תִּכְרַע
 כָּל־בָּרֶךְ תִּשְׁבַּע כָּל־לִשׁוֹן : לְפָנֶיךָ יִי
 אֱלֹהֵינוּ וְיִכְרְעוּ וַיִּפֹּלוּ. וְלִכְבוֹד שִׁמְךָ יִקָּר
 יִתְנֶנּוּ. וַיִּקְבְּלוּ כָלָם אֶת־עַל מַלְכוּתְךָ.
 וְתִמְלֹךְ עֲלֵיהֶם מִהֲרָה לְעוֹלָם וָעֶד. כִּי
 הַמְּלָכוֹת שֶׁלָּךְ הֵיא וְלְעוֹלָמִי עַד תִּמְלֹךְ
 בְּכָבוֹד : בְּכָרְתוֹב בְּתוֹרָתְךָ יִי | וּמֶלֶךְ
 לְעוֹלָם וָעֶד :

וְנֶאֱמַר לֹא־הָבִיט אָזְן בַּיַּעֲקֹב וּלֹא־רָאָה
 עֵמֶל בְּיִשְׂרָאֵל יִי אֱלֹהֵינוּ עִמּוֹ וְתִרְוַעַת מֶלֶךְ
 בּוֹ : וְנֶאֱמַר וַיְהִי בִישְׁרוֹן מֶלֶךְ בְּהַתְאִסְּףָה
 רָאשֵׁי עַם יַחַד שִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל : וּבְדַבְרֵי
 קִדְשְׁךָ כָּתוֹב לֵאמֹר כִּי לִי הַמְּלוּכָה
 וּמֹשֶׁל בְּגוֹיִם : וְנֶאֱמַר יִי מֶלֶךְ גִּּאוֹת לְבָשׁ
 לְבָשׁ יִי עֵז הַתְאִזָּר אַף תִּכּוֹן תִּבְל בְּלֹא
 תִּמּוּט : וְנֶאֱמַר שְׂאוֹ שְׁעָרִים רָאשֵׁיכֶם
 וְהִנֵּשְׂאוּ פִתְחֵי עוֹלָם וַיָּבֹא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד :
 מִי זֶה מֶלֶךְ הַכְּבוֹד יִי עֶזְרִי וְגִבּוֹר יִי גִבּוֹר
 מִלְחָמָה : שְׂאוֹ שְׁעָרִים רָאשֵׁיכֶם וּשְׂאוּ
 פִתְחֵי עוֹלָם וַיָּבֹא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד : מִי הוּא

תפלת מוסף לראש השנה קנט

יְהוָה מֶלֶךְ הַכְּבוֹד יי צְבָאוֹת הוּא מֶלֶךְ
הַכְּבוֹד סֶלָה: וְעַל יְדֵי עֲבָדֶיךָ הַנְּבִיאִים
כְּתוּב לֵאמֹר כֹּה אָמַר יי מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל
וְנֹאֲלוּ יי צְבָאוֹת אֲנִי רֹאשׁוֹן וְאֲנִי אַחֲרוֹן
וּמִבְּלָעֲדֵי אֵין אֱלֹהִים: וְנֹאמַר וְעַדוּ מוֹשִׁיעִים
בְּהָר צִיּוֹן לְשֹׁפֵט אֶת־הָהָר עֲשׂוּ וְהִיתָה לִי
הַמְּלוּכָה: וְנֹאמַר וְהָיָה יי לְמֶלֶךְ עַל־כָּל־
הָאָרֶץ בַּיּוֹם הַהוּא וְהָיָה יי אֶחָד וְשֵׁמוֹ אֶחָד:
וּבִתְרוֹתֶךָ כְּתוּב לֵאמֹר שָׁמַע יִשְׂרָאֵל יי
אֱלֹהֵינוּ יי אֶחָד:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ מְלוֹךְ עַל כָּל
הָעוֹלָם כָּלוּ בְּכַבּוֹדְךָ וְהִנָּשְׂאָה עַל כָּל־הָאָרֶץ
בִּיקְרָךְ וְהוֹפֵעַ בְּהָדָר גָּאוֹן עֲזָךְ עַל כָּל־
יוֹשְׁבֵי תֵבֶל אֶרֶץךָ. וַיֵּדַע כָּל־פֶּעוּל כִּי
אַתָּה פָּעַלְתָּ וַיִּבִּין כָּל־יִצּוֹר כִּי אַתָּה
יִצְרְתָּ וַיֹּאמֶר כָּל אֲשֶׁר נִשְׁמָה בְּאִפּוֹ יי
אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מֶלֶךְ וּמַלְכוּתוֹ בְּכָל מְשָׁלָה:
(למנצח אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ רִצָּה בְּמִנוּחָתָנוּ) קִדְּשָׁנוּ
בְּמִצּוֹתֶיךָ וְתַן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ שְׂבַעֲנוּ
מִטּוֹבֶךָ וְשִׂמְחָנוּ בִּישׁוּעָתֶךָ. (למנצח וְהִנָּחִילָנוּ יי
אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה וּבְרִצּוֹן שְׂבַת קִדְּשָׁךְ וַיְנוּחַ־בָּהּ יִשְׂרָאֵל

מִקִּדְשֵׁי שָׁמַיִךְ (שְׁמֶךָ) וְטָהֵר לִבֵּנוּ לְעִבְדֶּךָ בְּאֵמֶת
כִּי אַתָּה אֱלֹהִים אֵמֶת וְדְבָרְךָ אֵמֶת וְקָנִים
לְעַד. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מֶלֶךְ עַל כָּל־הָאָרֶץ
מִקִּדְשֵׁי (הַשָּׁבֶת וְ) יִשְׂרָאֵל וַיּוֹם הַזִּכְרוֹן:

אַתָּה זֹכֵר מַעֲשֵׂה עוֹלָם וּפּוֹקֵד כָּל־יִצְוֵי
קָדָם לְפָנֶיךָ נִגְדָּו כָּל־תַּעֲלָמוֹת וְהַמּוֹן
נִסְתָּרוֹת שֶׁמִּבְּרָאשִׁית: אֵין שְׂכָחָה לְפָנֶי
כִּסֵּא כְבוֹדְךָ. וְאֵין נִסְתָּר מִנְּךָ עֵינֶיךָ:
אַתָּה זֹכֵר אֶת־כָּל־הַמַּפְעָל. וְגַם כָּל־
הַיִּצּוֹר לֹא נִכְחַד מִמֶּךָ. הַכֹּל גָּלוּי וְיָדוּעַ
לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ. צוּפָה וּמַבִּישׁ עַד סוֹף
כָּל־הַדּוֹרוֹת. כִּי תָבִיא חֵק זְכוֹרוֹן לְהַפְקִיד
כָּל־רוּחַ וְנַפֶּשׁ. לְהַזְכִּיר מַעֲשִׂים רַבִּים
וְהַמּוֹן בְּרִיּוֹת לְאֵין תַּכְלִית. מִבְּרָאשִׁית
כְּזֹאת הוֹדַעְתָּ. וּמִלְּפָנִים אוֹתָהּ גָּלִיתָ. זֶה
הַיּוֹם תַּחֲלֵת מַעֲשֵׂיךָ זְכוֹרוֹן לַיּוֹם רִאשׁוֹן.
כִּי חֵק לְיִשְׂרָאֵל הוּא מִשְׁפָּט לֵאלֹהֵי יַעֲקֹב:
וְעַל הַמְּדִינּוֹת בּוֹ יֹאמַר אֵיזוֹ לַחֲרָב. וְאֵיזוֹ
לְשָׁלוֹם. אֵיזוֹ לָרָעָב. וְאֵיזוֹ לְשִׁבְעָה. וּבְרִיּוֹת
בּוֹ יִפְקְדוּ. לְהַזְכִּירָם לַחַיִּים וְלַמּוֹת. מִי
לֹא נִפְקֵד בְּהַיּוֹם הַזֶּה. כִּי זִכָּר כָּל הַיִּצּוֹר

תפלת מוסף לראש השנה

קס

לְפָנֶיךָ בָּא. מַעֲשֵׂה אִישׁ וּפְקֻדָּתוֹ. וְעֲלִילוֹת
מִצְעָדֵי גֵבֶר. מַחֲשָׁבוֹת אָדָם וְתַחֲבֹלוֹתָיו
וַיִּצְרֵי מַעַלְלֵי אִישׁ. אֲשֶׁר־י אִישׁ שֶׁלֹּא
יִשְׁכַּחֲךָ. וּבֶן אָדָם יִתְאַמֵּץ בְּךָ. כִּי דוֹר־שִׁיחַ
לְעוֹלָם לֹא יִכָּשֶׁלוּ. וְלֹא יִכְלְמוּ לְנֶצַח כָּל־
הַחוֹסִים בְּךָ. כִּי זָכַר כָּל־הַמַּעֲשִׂים לְפָנֶיךָ
בָּא וְאַתָּה דוֹרֵשׁ מַעֲשֵׂה כָלָם. וְגַם אֶת־
נֶחַ בְּאַהֲבָה זָכַרְתָּ. וְתַפְקִידֶהוּ בְּדַבָּר
יִשְׁוּעָה וְרַחֲמִים בִּהְבִּיאֲךָ אֶת־מִי הַמַּבּוּל
לְשַׁחַת כָּל־בָּשָׂר מִפָּנֵי רוּעַ מַעַלְלֵיהֶם.
עַל־כֵּן זָכְרוּנוּ בָּא לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ לְהַרְבּוֹת
זֵרְעוֹ בְּעִפְרוֹת תֵּבֵל. וְצִאֲצֵאוֹ בְּחוּל הַיָּם.
בְּכַתּוּב בְּתוֹרָתְךָ וַיִּזְכֹּר אֱלֹהִים אֶת־נֶחַ
וְאֶת כָּל־הַחַיָּה וְאֶת כָּל־הַבְּהֵמָה אֲשֶׁר
אָתוּ בַתִּבָּה וַיַּעֲבֵר אֱלֹהִים רוּחַ עַל־הָאָרֶץ
וַיִּשְׁכּוּ הַמַּיִם. וְנֹאמַר וַיִּשְׁמַע אֱלֹהִים אֶת־
נַאֲקָתָם וַיִּזְכֹּר אֱלֹהִים אֶת־בְּרִיתוֹ אֶת־
אֲבֹרָהֶם אֶת־יִצְחָק וְאֶת־יַעֲקֹב. וְנֹאמַר
וַיִּזְכֹּרְתִי אֶת־בְּרִיתִי יַעֲקֹב וְאַף אֶת־בְּרִיתִי
יִצְחָק וְאַף אֶת־בְּרִיתִי אֲבֹרָהֶם אֶזְכֹּר
וְהָאָרֶץ אֶזְכֹּר. וּבְדַבְּרֵי קֹדֶשְךָ בְּרַתּוֹב

לֵאמֹר זָכַר עָשָׂה לְנַפְלָאתָיו חֲנוּן וְרַחוּם
 יי: וְנֹאמַר טָרַף נָתַן לִירֵאָיו יִזְכֹּר לְעוֹלָם
 בְּרִיתוֹ: וְנֹאמַר וַיִּזְכֹּר לָהֶם בְּרִיתוֹ וַיִּנָּחֵם
 כָּרַב חֲסָדָיו: וְעַל יְדֵי עֲבָדֶיךָ הַנִּבְיָאִים
 כַּתוּב לֵאמֹר הִלּוּךְ וְקָרָאתָ בְּאָזְנֵי יְרוּשָׁלַם
 לֵאמֹר כֹּה אָמַר יי זְכַרְתִּי לָךְ חֶסֶד נְעוּרֶיךָ
 אֲהַבֵּת כָּל־לִלְתֶיךָ לְכַתֵּךְ אַחֲרֵי בְמִדְבָר
 בְּאַרְצָן לֹא זָרוּעָה: וְנֹאמַר וַיִּזְכַּרְתִּי אֲנִי
 אֶת־בְּרִיתִי אוֹתְךָ בִּימֵי נְעוּרֶיךָ וְהַקִּימוֹתִי
 לָךְ בְּרִית עוֹלָם: וְנֹאמַר הֵבֵן יִקְיָר לִי
 אִפְרָיִם אִם יִלָּד שְׁעֵשׂוּעִים כִּי־מִדֵּי דְבָרִי
 בּוֹ זָכַר אֶזְכְּרֵנוּ עוֹד עַל־כֵּן הָמוּ מַעֲי לֹא
 רַחֵם אֲרַחֲמֵנוּ נָא־יי:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ זְכַרְנוּ בְּזִכְרוֹן
 טוֹב לְפָנֶיךָ וּפְקֻדֵּנוּ בְּפִקְדוֹת יְשׁוּעָה
 וְרַחֲמִים מִשְׁמֵי שָׁמַי קָדָם וַיִּזְכַּרְלָנוּ יי
 אֱלֹהֵינוּ אֶת־הַבְּרִית וְאֶת־הַחֶסֶד וְאֶת־
 הַשְּׁבוּעָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לְאַבְרָהָם אָבִינוּ
 בְּהַר הַמֹּרִיָּה וְתִרְאֶה לְפָנֶיךָ עֲקֻדָּה שְׁעֵקֶד
 אֲבָרָהָם אָבִינוּ אֶת־יִצְחָק בְּנוֹ עַל־גִּב
 הַמִּזְבֵּחַ וְכַבֵּשׁ רַחֲמָיו לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ

תפלת מוסף לראש השנה קסא

בִּלְבָב שָׁלֵם כֵּן יִכְבְּשׁוּ רַחֲמֶיךָ אֶת־כַּעֲסֶךָ
מֵעַלֵּינוּ וּבִטּוֹבֶךָ הַגָּדוֹל יָשׁוּב חַרּוֹן אַפֶּיךָ
מֵעַמְּךָ וּמֵעִירֶךָ וּמִנְחֶלְתֶּךָ • וְקִיָּם־לָנוּ יְיָ
אֱלֹהֵינוּ אֶת־הַדָּבָר שֶׁהִבְטַחְתָּנוּ בְּתוֹרָתֶךָ
עַל יְדֵי מֹשֶׁה עַבְדְּךָ מִפִּי כְבוֹדֶךָ כְּאֲמֹר:
וְזָכַרְתִּי לָהֶם בְּרִית רֵאשִׁנִּים אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי־
אֹתָם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לְעֵינֵי הַגּוֹיִם לְהִיּוֹת
לָהֶם לֵאלֹהִים אֲנִי יְיָ: כִּי זֹכֵר כָּל־הַנְּשָׁכָחוֹת
אֶתָּה הוּא מַעֲוֹלָם וְאֵין שִׁכְחָה לִפְנֵי כֶסֶם
כְּבוֹדֶךָ • וְעִקְדַת יִצְחָק לְזִרְעוֹ (שֶׁל יַעֲקֹב)
הַיּוֹם בְּרַחֲמִים תִּזְכּוֹר • בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ זֹכֵר
הַבְּרִית:

אֶתָּה נִגְלִית בַּעֲנַן כְּבוֹדֶךָ עַל עַם קָדְשְׁךָ
לְדַבֵּר עִמָּם מִן הַשָּׁמַיִם הַשְׁמַעְתָּם קוֹלְךָ
וְנִגְלִית עֲלֵיהֶם בְּעֶרְפְּלֵי טָהוֹר גַּם (כָּל)
הַעֲוֹלָם כָּלֹו חָל מִפְּנֶיךָ וּבְרִיּוֹת בְּרֵאשִׁית
חֲרָדוֹ מִמֶּךָ בְּהַגְלֹוֹתֶךָ מִלִּכְנוֹ עַל־דֶּהַר סִינִי
לְלַמֵּד לְעַמְּךָ תּוֹרָה וּמִצְוֹת וְתַשְׁמִיעַם
אֶת־דְּהוֹד קוֹלְךָ וְדְבָרוֹת קָדְשְׁךָ מִלְּהִבּוֹת
אֵשׁ בְּקִלּוֹת וּבִרְקִיִּם עֲלֵיהֶם נִגְלִית וּבְקוֹל
שִׁפְר עֲלֵיהֶם הוֹפָעֶת: כִּכְתוּב בְּתוֹרָתֶךָ

וַיְהִי בַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי בַּהֲיוֹת הַבִּקְרָה וַיְהִי
קָלוֹת וּבְרָקִים וְעָנָן כָּבֵד עַל־הָהָר וְקוֹל
שֹׁפָר חֲזָק מְאֹד וַיִּתְּרֵד כָּל־הָעָם אֲשֶׁר
בַּמַּחֲנֶה׃ וַנֹּאמֶר וַיְהִי קוֹל הַשֹּׁפָר הוֹלֵךְ
וְחֲזָק מְאֹד מִשָּׁה יִדְבֹּר וְהָאֱלֹהִים יַעֲנֵנו
בְּקוֹל׃ וַנֹּאמֶר וְכָל־הָעָם רְאִים אֶת־הַקּוֹלוֹת
וְאֶת־הַלְּפִידִם וְאֵת קוֹל הַשֹּׁפָר וְאֶת־הָהָר
עֹשֶׂן וַיֵּרֶא הָעָם וַיִּנָּעוּ וַיַּעֲמֵדוּ מֵרַחֵק׃
וּבַדְּבָרִי קֹדֶשׁ כָּתוּב לֵאמֹר עֲלֶה אֱלֹהִים
בְּתִרְוַעָה יִי בְּקוֹל שׁוֹפָר׃ וַנֹּאמֶר בַּחֲצֹצְרוֹת
וְקוֹל שׁוֹפָר הִרְיֵעוּ לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ יִי׃ וַנֹּאמֶר
תִּתְקַעוּ בַּחֲדָשׁ שׁוֹפָר בַּכֶּסֶה לְיוֹם חַגֵּנוּ׃
כִּי חֵק לְיִשְׂרָאֵל הוּא מִשְׁפָּט לֵאלֹהֵי יַעֲקֹב׃
וַנֹּאמֶר הִלְלוּיָהּ הִלְלוּ אֵל בְּקֹדֶשׁ הִלְלוּהוּ
בְּרָקִיעַ עֶזוֹ׃ הִלְלוּהוּ בְּגִבּוֹרָתוֹ הִלְלוּהוּ
כְּרֹב גְּדָלוֹ׃ הִלְלוּהוּ בְּתִתְקַע שׁוֹפָר הִלְלוּהוּ
בְּגִבּוֹר וּכְנוֹר׃ הִלְלוּהוּ בַתֶּף וּמַחֲוֹל
הִלְלוּהוּ בַּמִּנִּים וְעִנָּב׃ הִלְלוּהוּ בְּצִלְצְלֵי־
שִׁמְעַ הִלְלוּהוּ בְּצִלְצְלֵי תִרְוַעָה׃ כָּל־
הַנְּשָׁמָה תִּהְלֵל יָהּ הִלְלוּיָהּ׃ וְעַל יְדֵי
עֲבָדֶיךָ הַנְּבִיאִים כָּתוּב לֵאמֹר כָּל־יֹשְׁבֵי

תפלת מוסף לראש השנה קסב

תִּבְלֵ וְשַׁכְנֵי אֶרֶץ כְּנַעַנִים הָרִים תִּרְאוּ
וּבְתִקְעַ שׁוֹפָר תִּשְׁמְעוּ : וְנֹאמַר וְהָיָה בַּיּוֹם
הַזֶּה יִתְקַע בְּשׁוֹפָר גָּדוֹל וּבָאוּ הָאֲבָדִים
בְּאֶרֶץ אֲשׁוּר וְהַנִּדְחִים בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם
וְהַשְׁתַּחֲוּוּ לִי בְּדֹר הַקֹּדֶשׁ בִּירוּשָׁלַם :
וְנֹאמַר וַיִּי עֲלֵיהֶם יִרְאֶה וַיֵּצֵא בְּבָרֶק חֲצוֹ
וְאֲדֹנֵי אֱלֹהִים בְּשׁוֹפָר יִתְקַע וְהִלֵּךְ בְּסַעֲרוֹת
תִּימָן : יי צְבָאוֹת יִגַּן עֲלֵיהֶם : כֵּן תִּגַּן עַל
עַמֶּךָ יִשְׂרָאֵל בְּשָׁלוֹמֶךָ :

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ תִתְקַע בְּשׁוֹפָר
גָּדוֹל לְאַחֲרוֹתֵינוּ וְשִׂא נִם לְקִבֵּץ גְּלוּתֵנוּ
וְקָרֵב פְּזוּרֵנוּ מִבֵּין הַגּוֹיִם וְנִפְּוֹצוֹתֵינוּ כְּנִם
מִיִּרְכַּתִּי אֶרֶץ וְהִבִּיאֵנוּ לְצִיּוֹן עִירְךָ בְּרִנָּה
וּלְיִרוּשָׁלַם בֵּית מִקְדָּשְׁךָ בְּשִׂמְחַת עוֹלָם
וְשֵׁם נִעֲשֶׂה לְפָנֶיךָ אֶת קַרְבָּנוֹת חוֹבֹתֵינוּ
כְּמִצְוָה (כ"ט כְּמִצְוָה) עָלֵינוּ בְּתוֹרָתְךָ עַל יְדֵי
מִשְׁה עֲבָדְךָ מִפִּי כְּבוֹדְךָ כְּאֵמֹר : וּבַיּוֹם
שִׂמְחַתְכֶם וּבְמוֹעֲדֵיכֶם וּבְרֵאשֵׁי חֳדָשֵׁיכֶם
וּתְתַקְעֶתֶם בַּחֲצֹצְרוֹת עַל עַלְתֵיכֶם וְעַל זִבְחֵי
שְׁלָמֵיכֶם וְהָיוּ לָכֶם לְזִכָּרוֹן לִפְנֵי אֱלֹהֵיכֶם
אֲנִי יי אֱלֹהֵיכֶם : כִּי אֲתָה שׁוֹמֵעַ קוֹל שׁוֹפָר

וּמֵאִין תְּרוּעָה וְאִין דְּוָמָה לָךְ. בָּרוּךְ אַתָּה
 יי שׁוֹמֵעַ קוֹל תְּרוּעַת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּרַחֲמִים:
 רְצֵה יי אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וּבְתַפְלָתָם. וְהַשֵּׁב
 אֶת־הָעֲבוּדָה לְדָבִיר בֵּיתְךָ. וְאִשֵּׁי יִשְׂרָאֵל וּתַפְלָתָם
 בְּאַהֲבָה תִּקְבַּל בְּרָצוֹן וְתֵהִי לְרָצוֹן תָּמִיד עֲבוּדַת
 יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ:

וְתַחֲזִינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוּבְךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים. בָּרוּךְ
 אַתָּה יי הַמַּחְזִיר שְׂכִינָתוֹ לְצִיּוֹן:

מזדים דרבנן

<p>מִזְדִּים אֲנַחְנוּ לָךְ. שְׂאֵתָה הוּא יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי כָל־בָּשָׂר יוֹצֵרנוּ יוֹצֵר בְּרָאשִׁית בְּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹת לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקְדוֹשׁ עַל־ שְׁדַּחֲיִיתָנוּ וְקִיּוּמָתָנוּ כֵּן תַּחֲזִינָנוּ וְתִקְיָמֵנוּ וְתִאֲסֹף גְּלוּתֵינוּ לְחֻצְרוֹת קֹדֶשְׁךָ לְשִׁמּוֹר חֻקֶּיךָ וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ וּלְעַבְדְּךָ בְּלִבֵּב שָׁלֵם עַל שְׂאֵתָנוּ מִזְדִּים לָךְ. בָּרוּךְ אַל הַהוֹדָאוֹת:</p>	<p>מִזְדִּים אֲנַחְנוּ לָךְ שְׂאֵתָה הוּא יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד. צוּר חַיֵּינוּ מִגֵּן יִשְׁעֵנוּ. אַתָּה הוּא לְדוֹר וָדוֹר נוֹדֶה לָךְ וְנִסְפָּר תְּהִלָּתְךָ. עַל חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדְךָ. וְעַל נַשְׁמוֹתֵינוּ הַמְּקוּדָּוֹת לָךְ. וְעַל נַפְשֶׁךָ שֶׁבְּכָל־יּוֹם עֲמָנוּ. וְעַל נַפְלְאוֹתֶיךָ וְשׁוֹבוֹתֶיךָ שֶׁבְּכָל־עֵת עָרֵב וּבִקְרֹ וְצָהָרִים. הַטּוֹב כִּי לֹא־כָלוּ רַחֲמֶיךָ. וְהַמְּרַחֵם כִּי לֹא־תָמוּ חֲסָדֶיךָ. מִעוֹלָם קוּיָנוּ לָךְ:</p>
--	--

וְעַל כָּלֵם יִתְפַּרֵּךְ וְיִתְרוֹמֵם שִׁמְךָ מִלְּכָנוּ תָּמִיד
 לְעוֹלָם וָעֶד:

וּבְתוֹב לְחַיִּים טוֹבִים כָּל־בְּנֵי בְרִיתְךָ:

תפלת מוסף לראש השנה קסג

וְכָל הַחַיִּים יוֹדוּךָ סֶלָה. וַיְהִלְלוּ אֶת־שִׁמְךָ בְּאַמֶּת.
הָאֵל יְשׁוּעָתֵנוּ וְעֲזָרָתֵנוּ סֶלָה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַטּוֹב
שִׁמְךָ וְלִךָ נָאָה לְהוֹדוֹת:

היער זאנט דער חזן ברבית כהנים אונד דיא כהנים געהען צום דוכן. וועלכעס אבען
זייטע 149 צו פינדען איזט:

שִׁים שְׁלוֹם טוֹבָה וּבִרְכָּה חֵן וְחֶסֶד וְרַחֲמִים עָלֵינוּ
וְעַל כָּל־יִשְׂרָאֵל עֲמֶךָ בָּרַכְנוּ אֲבִינוּ כָּל־נוּ כְּאַחַד בְּאוֹר
פָּנֶיךָ כִּי בְּאוֹר פָּנֶיךָ נָתַתָּ לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ תוֹרַת חַיִּים
וְאַהֲבַת חֶסֶד וְצַדִּיקָה וּבִרְכָּה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשְׁלוֹם:
וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרֵךְ אֶת־עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל־עֵת וּבְכָל־
שָׁעָה בְּשְׁלוֹמֶךָ:

בְּסֵפֶר חַיִּים בְּרָכָה וְשְׁלוֹם וּפְרִנָּסָה
טוֹבָה נִזְכָּר וְנִכְרָתָב לְפָנֶיךָ אֲנַחְנוּ וְכָל
עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְחַיִּים טוֹבִים וְלְשְׁלוֹם.
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ עוֹשֶׂה הַשְׁלוֹם:

אֱלֹהֵי נִצּוֹר לְשׁוֹנֵי מָרֵעַ וּשְׁפָתֵי מְדַבֵּר מִרְמָה וְלִמְקַלְלֵי נַפְשֵׁי
תְּדוֹם. וְנַפְשֵׁי כְּעָפָר לְכָל תְּהִיָּה. פֶּתַח לִבִּי בְּתוֹרָתְךָ וּבְמִצְוֹתֶיךָ
תִּרְדּוּךָ נַפְשִׁי. וְכָל הַחוֹשְׁבִים עָלַי רָעָה. מְהֵרָה הָפֵר עֲצָתָם.
וּקְלַקֵּל מַחֲשַׁבְתָּם. עֲשֵׂה לְמַעַן שִׁמְךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן יְמִינְךָ. עֲשֵׂה
לְמַעַן קִדְשָׁתְךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן תּוֹרָתְךָ. לְמַעַן יִחְלְצֵנוּ יְדִידֶיךָ. הוֹשִׁיעָה
יְמִינְךָ וְעֲנֵנִי: יְהִי לְרָצוֹן אֲמָרֵי פִי וְהִגִּיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרֵי וְנוֹאֲלֵי:
עֲשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו הוּא יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל
וְאֲמָרוּ אָמֵן: יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ וכו'.

נאממעס דער חזן דיא תפלה זאממעס סיוטים געענדעט האט, ווירד געזאגט אין כאלהינו
זייטע 96, עלינו זייטע 44, שיר היחוד, מזמור של יום אונד מזמור כ"ז, דאן ווירד
געבלאזען שלשים קולות.

קידוש ליום ראש השנה

ווען ראש השנה אן שבת פעללט. זאנט מאן ערסט ושמרו בני ישראל בין ויקדשו: זייטע 104, אונד דאן תקעו. אן וואָכענטאָגען ווירד דיער אנגעפאנגען.

תקעו בחדש שופר בכסה ליום חגנו.
כי חק לישראל הוא משפט לאלהי יעקב:

דאן דיא ברכה איבער דען וויין:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם בורא פרי הגפן:

סדר מנחה לראש השנה

צו מנחה זאנט מאן אשרי וברא לציון זייטע 42, (אן שבת זאנט מאן אויך ואני תפילתי אונד איזט קריאת התורה) דאן בעטעט מאן אבינע תפלה זייטע 152 אונד אבינו מלכנו זייטע 85, דאן נאנץ קדיש, הערנאך עלינו, זייטע 44, ווען ראש השנה אן ערב שבת אדער אן שבת פעללט, זאנט מאן צו מנחה קיין אבינו מלכנו.

סדר תשליך

אם ערסטען מאן ראש השנה (ווען ער אן שבת פעללט, אם צווייטען מאנע) נאך מנחה. נעהט מאן צו איינעם באַע, וואָ פֿישע זינד, אונד זאנט דיעזעס:

מי אל כְּמוֹךְ נִשָּׂא עֵז וְעִבֵּר עַל־פִּשְׁע לִשְׂאֲרֵית
נִחַלְתּוּ לֹא־הֶחֱזִיק לָעַד אֲפֹ כִי חֲפִץ חֶסֶד הוּא: יִשׁוּב
יִרְחֲמֵנוּ יִכְבוֹשׁ עֲוֹנֵינוּ וְתִשְׁלִיךְ בְּמִצּוֹלוֹת יָם כָּל־
חַטָּאתָם: וְכָל־חַטָּאת עִמָּךְ בֵּית יִשְׂרָאֵל תִּשְׁלִיךְ
בְּמָקוֹם אֲשֶׁר לֹא־יִזְכְּרוּ וְלֹא־יִסְקְדוּ וְלֹא־יַעֲלוּ עַל־לֵב
לְעוֹלָם: תִּתֵּן אֲמֶת לִיעֲקֹב חֶסֶד לְאַבְרָהָם אֲשֶׁר־
נִשְׁבַּעְתָּ לְאַבְתֵּינוּ מִיְּמֵי קָדֶם:

סדר מוצאי ראש השנה

מוצאי ראש השנה בעטעט מאן מעריב וויא אן אנדערן מוצאי יום טוב אונד זאנט אתה חוננתנו אין דער תפלה אונד איזט אויך סבדיל איבער איין כוס, פעללט אבער ראש השנה אן פרייטאג, ווירד מעריב וויא אן יעדעם שבת נעבעטעט אונד מאן זעטשט אין סגן אבות איין המלך הקדוש.

סדר הכפרות לערב יום כפורים קסד

עם איזט דער מנהג, דאס מאן ערב יום כפורים פיר איינע מאננספערזאן איינען האהן, פיר איינע פרויענספערזאן איינע העננע אלס כפרה אומשלענט. איינער שוואנגערן פרוי אבער ווירד אין האהן אונד איינע העננע אומגעשלאנען.

מאן ניממט דיא כפרה אין דיא דעכטע האנד אונד זאגט (נפש תחת נפש) אונד דאן בני אדם וויא אויך זה דיימאל. ווען מאן איינעם אנדערן דיא כפרה אומשלענט, לעסט מאן עס פאן איהם זעלבסט זאנען.

בְּנֵי אָדָם יוֹשְׁבֵי חֶשֶׁךְ וְצִלְמוֹת אֲסִירֵי עֲנִי וּבְרוּלִּי:
יוֹצִיאֵם מִחֶשֶׁךְ וְצִלְמוֹת וּמוֹסְרוֹתֵיהֶם יִנְתֵּק: אוֹיְלִים
מִדֶּרֶךְ פִּשְׁעָם וּמַעֲוֹנוֹתֵיהֶם יִתְּעֲנוּ: כָּל־אֶחָד תִּתְּעַב
נַפְשָׁם וַיִּגִּיעוּ עַד־שַׁעְרֵי מוֹת: וַיִּזְעֲקוּ אֶל־יְיָ בַּצָּר לָהֶם
מִמַּצּוֹקוֹתֵיהֶם יוֹשִׁיעֵם: יִשְׁלַח דְּבָרוֹ וַיִּרְפָּאֵם וַיַּמְלֵט
מִשְׁחִיתוֹתָם: יוֹדוּ לַיְי חֶסֶדּוֹ וְנִפְלְאוֹתָיו לִבְנֵי אָדָם:
אִם־יֵשׁ עָלָיו מִלֶּאךָ מִלִּיץ אַחֵר מִנִּי־אֵלֶּף לְהַגִּיד לְאָדָם
יִשְׂרוּ: וַיַּחֲנֲנוּ וַיֹּאמֶר פִּדְעֵהוּ מִרְדֶּת שַׁחַת מַצְאֵתִי כִפָּר:

ווער זיך זעלבסט דיא כפרה אומשלענט, זאגט דיוועס:

זֶה חֲלִיפָתִי זֶה תְּמוּרָתִי זֶה כִּפָּרְתִּי זֶה הַתְּרַנְּגוּל יִלֶּךְ לְמִיתָה וְאֲנִי
אֶכְנֶס וְאֵלֶּךְ לְחַיִּים טוֹבִים אֲרוּכִים וּלְשָׁלוֹם:

ווער דיא כפרה איינער אנדערן מאננספערזאן אומשלענט, זאגט:

זֶה חֲלִיפָתְךָ זֶה תְּמוּרָתְךָ זֶה כִּפָּרְתְּךָ זֶה הַתְּרַנְּגוּל יִלֶּךְ לְמִיתָה
וְאַתָּה תִּכְנֶס וְתִלְךָ לְחַיִּים טוֹבִים אֲרוּכִים וּלְשָׁלוֹם:

ווער דיא כפרה מעהרערען מאננספערזאנען צוגלייך אומשלענט, זאגט:

זֶה חֲלִיפָתְכֶם זֶה תְּמוּרָתְכֶם זֶה כִּפָּרְתְּכֶם זֶה הַתְּרַנְּגוּל יִלֶּךְ
לְמִיתָה וְאַתֶּם תִּכְנְסוּ וְתִלְכוּ לְחַיִּים טוֹבִים אֲרוּכִים וּלְשָׁלוֹם:

ווער דיא כפרה איינער פרויענספערזאן אומשלענט, זאגט:

זֹאת חֲלִיפָתְךָ זֹאת תְּמוּרָתְךָ זֹאת כִּפָּרְתְּךָ זֹאת הַתְּרַנְּגוּלָּת תִּלְךָ
לְמִיתָה וְאַתָּה תִּכְנְסִי וְתִלְכִי לְחַיִּים טוֹבִים אֲרוּכִים וּלְשָׁלוֹם:

ווער דיא כפרה מעהרערען פרויענספערזאנען צוגלייך אומשלענט, זאגט:

זֹאת מְחִיפָתְכֶן זֹאת תְּמוּרָתְכֶן זֹאת כִּפָּרְתְּכֶן זֹאת הַתְּרַנְּגוּלָּת
תִּלְךָ לְמִיתָה וְאַתֶּן תִּכְנְסֶנָּה וְתִלְכְּנָה לְחַיִּים טוֹבִים אֲרוּכִים וּלְשָׁלוֹם:

ווער מערערע כפרות צוגלייך מערערען פערזאנען אדער איינער שוואנגערען פרייא אומי-
שלעגט, זאגט:

אלו חליפותיכם אלו תמורותיכם אלו כפרותיכם אלו התרנגולים
ילכו למיתה ואתם תפנסו ותלכו לחיים טובים ארוכים ולשלום:
מאן פערשענקט דיא כפרות אן ארמע ליימע. בעססער אבער איזט עס, מאן ניכט דאז
נעלד דאפיר אן דיעזעלבען.

סדר ערב יום כפור

אן ערב יום כפור צו שחרית ווירד מזמור לתודה, אבינו מלכנו, תחנון למנצח
אונד שיר מזמור לאסף ניכט געזאגט, נור ווען יום כפור אן שבת פעללט, ווירד אבינו
מלכנו געזאגט.

תפלת מנחה לערב יום כפור

ערב יום כפור צו מנחה זאגט מאן אשרי, דאן שמנה עשרה פאן וואָקענמאנען ביו
עושה השלום, דאן זאגט מאן אין גאשטעהענדער תפלת יום כפור אלהינו ואלהי
אבותינו תבא לפניך תפלתינו זייטע קסח, אונד אללע על חטא ביו צו ענדע. דער
חזן וויעדערהאלט נור דאז שמנה עשרה ביו עשה השלום, אבינו מלכנו ווירד ניכט
געזאגט, דאן קדיש מיט תתקבל, עלינו, קדיש יתום.

סדר תפלת יום כפור

מאן בעמעט מעריב זייטע 61, אונד פענגט כל נדרי אן, גיט אים מחזור זיך בעפידעט,
דאן דיעזעס גאשטעהענדע געבעט (אן שבת ווירד אויך ויכלו אונד מגן אבות נאך דער
תפלה געזאגט) אונד גאדעט מאן סליחות ופיוטים געזאגט האט, ווירד אבינו מלכנו
געזאגט (אויסגענאָממען שבת). דאן זאגט מאן קדיש תתקבל, עלינו, שיר היחוד.
שחרית בעמעט מאן ביו שמנה עשרה וויא אן יעדעס יום טוב אונד דאן ווירד דיעזע
תפלה וויא צו מעריב געבעמעט, גאדעט דער חזן דיא תפלה מיט פיוטים אונד
סליחות געענדעט האט, ווירד אבינו מלכנו געזאגט (אויסגענאָממען אן שבת) דאן אין
כסך אונד קריאת התורה. נאך קי'ה איזט מאן מזכיר נשמות. דאן ווירד אשרי
געזאגט (אן שבת ערסט יקום פורקן) אונד מאן בעמעט דיעזעס שמונה עשרה, נור
אנשטאט יעלה ויבא זאגט מאן דאז אונטער דער ליניע שטעהענדע ומפני חטאינו.

תפלת יום כפור

פיר מעריב, שחרית, מוסף אונד מנחה.

כי שם יי אקרא הבו גדל לאלהינו:

אדני שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך:

ברוך אתה יי אלהינו ואלהי אבותינו אלהי אברהם
אלהי יצחק ואלהי יעקב האל הגדול הגבור והנורא

תפלת יום כפור קסה

אל עליון גומל חסדים טובים וקנה הכל וזכר חסדי
אבות ומביא גואל לבני בניהם למען שמו באהבה:
זכרנו לחיים. מלך חפץ בחיים. וכתבנו בספר
החיים. למענה אלהים חיים:

מלך עוזר ומושיע ומגן. ברוך אתה יי מגן אברהם:
אתה גבור לעולם אדני מחיה מתים אתה רב להושיע.
מוריד הטל:

מכלל חיים בחסד מחיה מתים ברחמים רבים
סומך נופלים ורופא חולים ומתיר אסורים ומקים
אמונתו לישגי עפר. מי כמוך בעל גבורות ומי דומה
לך מלך ממית ומחיה ומצמיח ישועה:

מי כמוך אב הרחמים. זוכר יצוריו לחיים ברחמים:
ונאמן אתה להחיות מתים. ברוך אתה יי מחיה
המתים: אתה קדוש ושמך קדוש וקדושים בכל יום
יהללוך סלה. כי אל מלך גדול וקדוש אתה:
לדור ודור המליכו לאל כי הוא לבדו מרום וקדוש:

ובכן יתקדש שמך יי אלהינו על ישראל עמך ועל ירושלים
עירך ועל ציון משכן כבודך ועל מלכות בית דוד משיחך ועל
מבונך והיכלך:

ובכן תן פחדך יי אלהינו על כל מעשיך ואימתך
על כל מה שבראת ויראוך כל המעשים וישתחוו
לפניך כל הברואים ויעשו כלם אגדה אחת לעשות
רצונך בלבב שלם כמו שידענו יי אלהינו שהשלטון
לפניך עז בידך וגבורה בימינך ושמך נורא על כל
מה שבראת:

וּבְכֵן תֵּן כְּבוֹד יְיָ לְעַמְּךָ תְּהַלֵּל לִירְאִיֶּךָ
וְתִקְנֶה לְדוֹרֶשֶׁיֶךָ וּפְתַחֲחוּן פֶּה לְמִיֻּחֲלִים
לְךָ שְׂמֵחָה לְאַרְצֶךָ וְשִׁשׁוֹן לְעִירֶךָ וְצִמְיַחַת
קָרֵן לְדוֹד עֲבֹדֶךָ וְעֵרִיכַת נֶר לְבֵן יִשְׂרָאֵל
מִשִּׁיחֶךָ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ:

וּבְכֵן צַדִּיקִים יִרְאוּ וְיִשְׁמְחוּ וְיִשְׁרִים יַעֲלוּ
וְחַסִּידִים בְּרָנָה יִגִּילוּ וְעוֹלָתָה תִּקְפֹּץ פִּיהָ.
וְכָל־הַרְשָׁעָה כָּלָה כַּעֲשֹׂן תִּכָּלֶה כִּי תַעֲבִיר
מִמִּשְׁלַת זָדוֹן מִן־הָאָרֶץ:

וְתִמְלֹךְ אַתָּה יְיָ לְבַדְּךָ עַל כָּל־מַעֲשֵׂיֶיךָ
בְּהַר צִיּוֹן מִשְׁכַּן כְּבוֹדֶךָ וּבִירוּשָׁלַיִם עִיר
קֹדֶשְׁךָ בְּכָרְתוֹב בְּדַבְּרֵי קֹדֶשְׁךָ יְמִלֶךְ יְיָ
דְּעוֹלָם אֱלֹהֶיךָ צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר הִלְלוּיָהּ:

קְדוֹשׁ אַתָּה וְנוֹרָא שְׁמֶךָ וְאֵין אֱלֹהִים
מִבְּלַעֲדֶיךָ בְּכָרְתוֹב וַיִּגְבֶּה יְיָ צְבָאוֹת
בְּמִשְׁפָּט וְהָאֵל הַקְּדוֹשׁ נִקְדָּשׁ בַּצְּדָקָה.
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמֶּלֶךְ הַקְּדוֹשׁ:

אַתָּה בְּחִירְתָּנוּ מִכָּל־הָעַמִּים. אָהַבְתָּ אוֹתָנוּ. וְרָצִיתָ
בָּנוּ. וְרוֹמַמְתָּנוּ מִכָּל הַלְּשׁוֹנוֹת. וְקִדְּשָׁתָנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ.
וְקִרְבַּתָּנוּ מִלִּפְנֵי לַעֲבוּדֶתְךָ. וְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ
עָלֵינוּ קִרְאָתְךָ:

וְתִתֵּן־לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה אֶת־יּוֹם (לשם) הַשְׁבֹּת הַזֶּה

תפלת יום כפור קסו

לְקַדְּשָׁהּ וּלְמַנּוּחָהּ (וְאֵת-יוֹם) הַכּוֹפְרִים הַזֶּה לְמַחִילָהּ וּלְסְלִיחָהּ
וּלְכַפָּרָהּ וּלְמַחֲלָבוּ אֶת-כָּל-עֲוֹנוֹתֵינוּ (בְּאַהֲבָה) מִקָּרָא
קֹדֶשׁ זֵכֶר לִיצִיאַת מִצְרַיִם: *)

אֱלֹהֵינוּ וָאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ יַעֲלֶה וְיָבֹא וְיַגִּיעַ וְיִרְאֶה
וְיִרְצֶה וְיִשְׁמַע וְיִפְקֹד וְיִזְכֹּר זְכוּרֹנֵנוּ וּפְקֻדּוֹנֵנוּ וְזִכְרוֹן
אֲבוֹתֵינוּ. וְזִכְרוֹן מְשִׁיחַ בֶּן דָּוִד עֲבִדְךָ. וְזִכְרוֹן יְרוּשָׁלַיִם

תפלת מוסף ליום כפור

*) וּמִפְּנֵי חַטָּאתֵינוּ גָּלִינוּ מֵאֶרְצֵנוּ וְנִתְרַחֲקֵנוּ
מֵעַל אֲדָמָתֵנוּ וְאִין אֲנַחְנוּ יְכוּלִים לַעֲשׂוֹת
חֻבוֹתֵינוּ בְּבֵית בְּחִירָתְךָ בְּבֵית הַגָּדוֹל
וְהַקָּדוֹשׁ שֶׁנִּקְרָא שְׁמְךָ עָלָיו מִפְּנֵי הַיָּד
שֶׁנִּשְׁתַּלְּחָה בְּמִקְדָּשְׁךָ: וְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ
יְיָ אֱלֹהֵינוּ וָאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ מִן הַחֶמֶן
שֶׁתָּשׁוּב וְתִרְחַם עָלֵינוּ וְעַל מִקְדָּשְׁךָ
בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים וְתִבְנֶהוּ מְהֵרָה וְתַגְדִּיל
כְּבוֹדוֹ: אֲבִינוּ מִלְּכֵנוּ גִלְיָה כְּבוֹד מְלָכוּתְךָ
עָלֵינוּ מְהֵרָה וְהוֹפֵעַ וְהַנֶּשֶׂא עָלֵינוּ לְעֵינֵינוּ
כָּל חַי וְקָרֵב פְּזוּרֵינוּ מִבֵּין הַגּוֹיִם וְנִפְּזוּצוֹתֵינוּ
כִּנָּם מִיִּרְכַּתִּי אֶרֶץ וְהַבִּיאֵנוּ לְצִיּוֹן עִירְךָ
בְּרָנָה וְלִירוּשָׁלַיִם בֵּית מִקְדָּשְׁךָ בְּשִׂמְחַת
עוֹלָם וְשָׁם נַעֲשֶׂה לְפָנֶיךָ אֶת קֶרְבָּנוֹת
חֻבוֹתֵינוּ תְּמִידִים כְּסֻדְרָם וּמוֹסָפִים

עִיר קָדְשֶׁךָ. וְזָכְרוֹן כָּל עֲמָךְ בֵּית יִשְׂרָאֵל דְּפָנֶיךָ. לְפָלִיטָה
 לְטוֹבָה לְחַן וּלְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם בְּיוֹם
 הַכִּפּוּרִים הַזֶּה. זָכְרֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בּוֹ לְטוֹבָה וּפְקֻדָּנוּ בּוֹ
 לְבִרְכָּה וְהוֹשִׁיעֵנוּ בּוֹ לְחַיִּים: וּבְדָבָר יְשׁוּעָה וּרְחֻמִּים.
 חוּס וְחַנּוּן. וּרְחַם עָלֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ. כִּי אֱלֹהֶיךָ עֵינֵינוּ.
 כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנּוּן וּרְחוּם אַתָּה:

אלהינו

תפלת מוסף ליום כפור

כִּהְלַכְתֶּם: וְאֵת מוֹסֵף יוֹם (לשנה השבת הנה
 וְאֵת מוֹסֵפֵי יוֹם) הַכִּפּוּרִים הַזֶּה. נַעֲשֶׂה וְנִקְרִיב
 לְפָנֶיךָ בְּאַהֲבָה כְּמִצּוֹת רְצוֹנְךָ כְּמוֹ
 שִׁכְתָּבָת עָלֵינוּ בְּתוֹרָתְךָ עַל יְדֵי מֹשֶׁה
 עֲבָדְךָ מִפִּי כְּבוֹדְךָ כְּאַמּוֹר:

לשנה וביום השבת שני כבשים בני שנה תמימים ושני עשורים
 סלת מנחה בלולה בשמן ונסכו: עלת שבת בשבתו על עלת
 התמיד ונסכה: (זה קרבן שבת וקרבן היום כאמור):
 ובעשור לחדש השביעי הזה מקרא קדש יהיה
 לכם ועניתם את נפשותיכם כל מלאכה לא תעשו:
 והקרבתם עלה ליי ריח ניחח פור בין בקר אחד איל
 אחד כבשים בני שנה שבעה תמימים יהיו לכם:
 ומנחתם ונספיהם כמדבר. שלשה עשורים לפור.
 ושני עשורים לאיל. ועשרון לכבש ויין בנסכו. ושעיר
 לבפר. ושני תמידים כהלכתם:

לשנה ושמחו במלכותך שמרי שבת וקוראי ענג עם מקדשי שביעי. כלם
 ישבעו ויתענגו מטובך ובשביעי רצית בו וקדשתו ימים אתו קראת זכר
 למעשה בראשית:

אלהינו

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ מְחַל לְעוֹנוֹתֵינוּ
 בַּיּוֹם (לשנת השבת הַזֶּה וּבַיּוֹם) הַכּוֹפְרִים הַזֶּה.
 מְחַה וְהַעֲבֵר פְּשָׁעֵינוּ (וְחַטֹּאתֵינוּ) מִנֶּגֶד
 עֵינֶיךָ. כְּאֲמֹר אֲנֹכִי אֲנֹכִי הוּא מְחַה
 פְּשָׁעֶיךָ לְמַעַנִי וְחַטֹּאתֶיךָ לֹא-אֶזְכֹּר:
 וְנֹאמַר מַחִיתִי כְּעַב פְּשָׁעֶיךָ וְכָעַנְנָה חַטֹּאתֶיךָ
 שׁוּבָה אֵלַי כִּי גֹאֲלָתֶיךָ: וְנֹאמַר כִּי בַיּוֹם
 הַזֶּה יִכְפֹּר עֲלֵיכֶם לְמַהֲרָא אֶתְכֶם מִכָּל
 חַטֹּאתֵיכֶם לִפְנֵי יְיָ תַּתְהַרְרוּ: (לשנת אֱלֹהֵינוּ
 וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ רִצָּה בְּמִנוּחָתָנוּ) כְּדֵשָׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ
 וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּרַתְּוֶרְתְּךָ שִׁבְעֵנוּ מִשּׁוּבָּךָ
 וְשִׁמְחֵנוּ בִּישׁוּעָתְךָ. (לשנת וְהִנְחִילֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
 בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן שִׁבַּת קֹדֶשׁ וְיִנוּחוּ-בָהּ יִשְׂרָאֵל מִקֹּדֶשׁ
 שְׁמֶךָ) וְמַהֲרָא לְבָנוּ לְעֵבְדְּךָ בְּאַמֶּת. כִּי
 אַתָּה סֹלֶחַ לְיִשְׂרָאֵל וּמְחַלֵּן לְשִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל
 בְּכָל דּוֹר וָדוֹר וּמִבְּלַעֲדֶיךָ אֵין לָנוּ מֶלֶךְ
 מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ (אֵלֹא אַתָּה). בָּרוּךְ אַתָּה
 יְיָ. מֶלֶךְ מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ לְעוֹנוֹתֵינוּ וְלַעֲוֹנוֹת
 עַמּוֹ בֵּית יִשְׂרָאֵל. וּמַעֲבִיר אֲשֶׁר מוֹרֵתֵינוּ
 בְּכָל שָׁנָה וְשָׁנָה. מֶלֶךְ עַל כָּל-הָאָרֶץ
 מִקֹּדֶשׁ (הַשְּׁבִתָּה) יִשְׂרָאֵל וַיּוֹם הַכּוֹפְרִים:

רצה יי אלהינו בעמך ישראל ובתפלתם. והשב
את העבודה לדביר ביתך ואשי ישראל ותפלתם
באהבה תקבל ברצון ותהי לרצון תמיד עבודת
ישראל עמך:

ותחזינה עינינו בשובך לציון ברחמים. ברוך אתה
יי המחזיר שכינתו לציון:

מודים דרבנן.

מודים אנחנו לך שאמרה
הוא יי אלהינו ואלי אבותינו
אלי כל בשר יוצרנו יוצר
בראשית ברכות והודאות
לשמך הגדול והקדוש על
שהחיייתנו וקיימתנו בן תחינו
ורתקימנו ותאסוף גולינותינו
לחצרות קדשך לשמור חקך
ולעשות רצונך ולעבדך בלבב
שלם על שאנחנו מודים לך.
ברוך אל ההודאות:

מודים אנחנו לך שאמרה
הוא יי אלהינו ואלי אבותינו
לעולם ועד. צור חיינו מגן
ישענו. אתה הוא לדור ודור
נודה לך וגם פור תהלתך.
על חיינו המסורים בידך ועל
נשמותינו הפקודות לך ועל
נפיק שבכל יום עמנו ועל
נפלאותיך וטובותיך שבכל-

עת ערב ובקר וצהרים. המושב בי לאכלו רחמיק
והמרחם בי לאתמו הסדיק מעולם קיינו לך:

ועל כלם יתברך ויתרומם שמך מלכנו תמיד
לעולם ועד:

ובתוב לחיים טובים כל בני בריתך:

וכל החיים יודוך סלה. ויהללו את שמך באמת.
האל ישועתנו ועזרתנו סלה. ברוך אתה יי המושב
שמך ולך נאח להודות:

שִׁים שְׁלוֹם טוֹבָה וּבְרָכָה חֵן וְחֶסֶד
 וְרַחֲמִים עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל עֲמָךְ. בְּרַבְּנוּ
 אֲבִינוּ כָּלֵנוּ כְּאַחַד בְּאוֹר פָּנֶיךָ כִּי בְּאוֹר פָּנֶיךָ
 נָתַתָּ לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ תוֹרַת חַיִּים וְאַהֲבַת חֶסֶד
 וְצַדִּיקָה וּבְרָכָה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשָׁלוֹם וְטוֹב
 בְּעֵינֶיךָ לְבָרֵךְ אֶת-עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל-עֵת וּבְכָל-שָׁעָה בְּשָׁלוֹמְךָ:
 בְּסֵפֶר חַיִּים בְּרָכָה וְשָׁלוֹם וּפְרִיָּסָה
 טוֹבָה נִזְכָּר וְנִכְרָתָב לְפָנֶיךָ אֲנַחְנוּ וְכָל
 עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְחַיִּים טוֹבִים וְלִשְׁלוֹם.
 בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ עוֹשֵׂה הַשָּׁלוֹם:
 אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ תָּבֵא לְפָנֶיךָ תְּפִלָּתֵנוּ. וְאַל
 תִּתְּעַלֵּם מִתְּחַנֻּתֵנוּ שְׂאִין אֲנַחְנוּ עֲוֵי פָנִים וְקָשִׁי עֲרָף
 לֹאֵמַר לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ צַדִּיקִים אֲנַחְנוּ
 וְלֹא חָטְאָנוּ אָבֵל אֲנַחְנוּ חָטְאָנוּ:
 אֲשַׁמְנוּ. בִּגְדָנוּ. גִּזְלָנוּ. דְּבָרָנוּ דָּפִי.
 הִעֲוִינוּ. וְהִרְשַׁעְנוּ. זָדָנוּ. חֲמָסָנוּ. מַפְלָנוּ
 שָׁקָר. יַעֲצָנוּ רָע. כִּזְבָּנוּ. לִצָּנוּ. מַרְדָּנוּ.
 נִאֲצָנוּ. סָרְדָנוּ. עֲוִינוּ. פִּשְׁעָנוּ. צָרְדָנוּ.
 קָשִׁינוּ עֲרָף. רִשְׁעָנוּ. שַׁחְתָנוּ. תַּעֲבָנוּ.
 תַּעֲיָנוּ. תַּעֲתַעְנוּ.
 סָרְנוּ מִמִּצְוֹתֶיךָ וּמִמִּשְׁפָּטֶיךָ הַטּוֹבִים וְלֹא שָׁוָה לָנוּ:
 וְאַתָּה צַדִּיק עַל כָּל הַבָּא עָלֵינוּ. כִּי אָמַרְתָּ עֲשִׂיתָ
 וְאֲנַחְנוּ הִרְשַׁעְנוּ:

מֶה נֹאמֵר לְפָנֶיךָ יוֹשֵׁב מְרוֹם. וּמֵה נִסְפֵּר לְפָנֶיךָ
 שׁוֹכֵן שְׁחָקִים הֵלֵא כָּל הַנִּסְתָּרוֹת וְהַגְּלוֹת אֶתָּה יוֹדֵעַ:
 אֶתָּה יוֹדֵעַ רֵזִי עוֹלָם. וְתַעֲלוּמוֹת סִתְרֵי
 כָּל חַי: אֶתָּה חוֹפֵשׁ כָּל חֲדָרֵי בֶטֶן וּבֹהֶן
 כְּלִיּוֹת וְלֵב: אֵין דְּבָר נֶעֱלָם מִמֶּךָ. וְאֵין
 נִסְתָּר מִנֶּגְדְּעֵינֶיךָ: וּבִכְן יִהְיֶה רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ
 יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. שְׁתַּסְּלַח לָנוּ
 עַל כָּל חַטָּאתֵינוּ. וְתִמְחַל־לָנוּ עַל כָּל
 עֲוֹנוֹתֵינוּ. וְתִכְפֹּר לָנוּ עַל כָּל פְּשָׁעֵינוּ:

עַל חַטָּא שְׁחַטָּאנוּ לְפָנֶיךָ בְּאִנּוֹס וּבְרְצוֹן:
 וְעַל חַטָּא שְׁחַטָּאנוּ לְפָנֶיךָ בְּאִמּוּץ הַלֵּב:
 עַל חַטָּא שְׁחַטָּאנוּ לְפָנֶיךָ בְּבִלִי דַעַת:
 וְעַל חַטָּא שְׁחַטָּאנוּ לְפָנֶיךָ בְּבִטּוּי שְׁפָתַיִם:
 עַל חַטָּא שְׁחַטָּאנוּ לְפָנֶיךָ בְּגָלוּי וּבִסְתָר:
 וְעַל חַטָּא שְׁחַטָּאנוּ לְפָנֶיךָ בְּגָלוּי עֲרִיּוֹת:
 עַל חַטָּא שְׁחַטָּאנוּ לְפָנֶיךָ בְּדַבּוּר פֶּה:
 וְעַל חַטָּא שְׁחַטָּאנוּ לְפָנֶיךָ בְּדַעַת וּבְמַרְמָה:
 עַל חַטָּא שְׁחַטָּאנוּ לְפָנֶיךָ בְּהִרְדּוּר הַלֵּב:
 וְעַל חַטָּא שְׁחַטָּאנוּ לְפָנֶיךָ בְּהוֹנָאת רֵעַ:
 עַל חַטָּא שְׁחַטָּאנוּ לְפָנֶיךָ בְּוִדּוּי פֶה:
 וְעַל חַטָּא שְׁחַטָּאנוּ לְפָנֶיךָ בְּוַעֲדַת זְנוּת:

תפלת יום כפור קס

עַל חַטָּא שְׁחַטְאֲנוּ לְפָנֶיךָ בְּזִדּוֹן וּבְשִׁגְגָה :
וְעַל חַטָּא שׁ"ל בְּזִלְזוּל הַדּוּרִים וּמִדּוּרִים :
עַל חַטָּא שְׁחַטְאֲנוּ לְפָנֶיךָ בְּחֻזְק־יָד :
וְעַל חַטָּא שְׁחַטְאֲנוּ לְפָנֶיךָ בְּחִלּוּל הַשֵּׁם :
עַל חַטָּא שְׁחַטְאֲנוּ לְפָנֶיךָ בְּטַפְשׁוֹת פֶּה :
וְע"ה שְׁחַטְאֲנוּ לְפָנֶיךָ בְּטַמְאֵת שְׁפָתַיִם :
עַל חַטָּא שְׁחַטְאֲנוּ לְפָנֶיךָ בְּיִצְרַר הָרֶעַ :
וְעַל חַטָּא שׁ"ל בְּיִדְדָעִים וּבְלֹא יוֹדָעִים :
וְעַל כָּל־אֵלֶּה סְלִיחוֹת סְלַח־לָנוּ. מַחֲל־לָנוּ. כַּפֹּר־לָנוּ :
עַל חַטָּא שְׁחַטְאֲנוּ לְפָנֶיךָ בְּכַפַּת־שֹׁחַד :
וְעַל חַטָּא שְׁחַטְאֲנוּ לְפָנֶיךָ בְּכַחַשׁ וּבְכָזָב :
עַל חַטָּא שְׁחַטְאֲנוּ לְפָנֶיךָ בְּלִשׁוֹן הָרֶעַ :
וְעַל חַטָּא שְׁחַטְאֲנוּ לְפָנֶיךָ בְּלִצּוֹן :
עַל חַטָּא שְׁחַטְאֲנוּ לְפָנֶיךָ בְּמִשְׁא וּבְמִתָּן :
וְע"ה שְׁחַטְאֲנוּ לְפָנֶיךָ בְּמֵאכֹל וּבְמִשְׁתֶּה :
ע"ה שְׁחַטְאֲנוּ לְפָנֶיךָ בְּנִשְׁךְ וּבְמִרְבִּית :
וְעַל חַטָּא שְׁחַטְאֲנוּ לְפָנֶיךָ בְּנִטְיַת גָּרוֹן :
עַל חַטָּא שְׁחַטְאֲנוּ לְפָנֶיךָ בְּשִׁקּוֹר עֵינַיִם :
וְע"ה שְׁחַטְאֲנוּ לְפָנֶיךָ בְּשִׁיחַ שְׁפָתוֹתֵינוּ :
עַל חַטָּא שְׁחַטְאֲנוּ לְפָנֶיךָ בְּעֵינַיִם רָמוֹת :
וְעַל חַטָּא שְׁחַטְאֲנוּ לְפָנֶיךָ בְּעִזּוֹת מַצַּח :

וְעַל כָּל־אֱלֹהֵי סְלִיחוֹת סְלַח־לָנוּ. מַחֲלֵל־לָנוּ. כַּפֹּר־לָנוּ:

עַל חַטָּא שֶׁחָטֵאנוּ לְפָנֶיךָ בְּפִרְיִקַת־עַל:

וְעַל חַטָּא שֶׁחָטֵאנוּ לְפָנֶיךָ בְּפִלְלוֹת:

עַל חַטָּא שֶׁחָטֵאנוּ לְפָנֶיךָ בְּצַדִּיקַת־דָּע:

וְעַל חַטָּא שֶׁחָטֵאנוּ לְפָנֶיךָ בְּצָרוֹת עֵינַי:

עַל חַטָּא שֶׁחָטֵאנוּ לְפָנֶיךָ בְּקִלּוֹת רֹאשׁ:

וְעַל חַטָּא שֶׁחָטֵאנוּ לְפָנֶיךָ בְּקִשּׁוֹת עֹרֶף:

עַל חַטָּא שֶׁ"ל בְּרִיצַת רִגְלִים לְהִדָּע:

וְעַל חַטָּא שֶׁחָטֵאנוּ לְפָנֶיךָ בְּרַכִּילוֹת:

עַל חַטָּא שֶׁחָטֵאנוּ לְפָנֶיךָ בְּשִׁבּוּעַת־שׁוּא:

וְעַל חַטָּא שֶׁחָטֵאנוּ לְפָנֶיךָ בְּשִׁנְאֵת חֲנָם:

עַל חַטָּא שֶׁחָטֵאנוּ לְפָנֶיךָ בְּתִשּׁוּמַת־יָד:

וְעַל חַטָּא שֶׁחָטֵאנוּ לְפָנֶיךָ בְּתִמְהוֹן לִבִּי:

וְעַל כָּל־אֱלֹהֵי סְלִיחוֹת סְלַח־לָנוּ. מַחֲלֵל־לָנוּ. כַּפֹּר־לָנוּ:

וְעַל חַטָּאִים שֶׁאֵנוּ חַיָּבִים עֲלֵיהֶם עוֹלָה:

וְעַל חַטָּאִים שֶׁאֵנוּ חַיָּבִים עֲלֵיהֶם חֲטָאֵת:

וְעַל חַטָּאִים שֶׁאֵנוּ חַיָּבִים עֲלֵיהֶם קָרְבַּן עוֹלָה וְיֹזֶרֶת:

וְעַל חַטָּאִים שֶׁאֵנוּ חַיָּבִים עֲלֵיהֶם אִשָּׁם וְדַאי וְתִלּוּי:

וְעַל חַטָּאִים שֶׁאֵנוּ חַיָּבִים עֲלֵיהֶם מִכַּת מִרְדּוֹת:

וְעַל חַטָּאִים שֶׁאֵנוּ חַיָּבִים עֲלֵיהֶם מַלְכוּת אַרְבָּעִים:

וְעַל חַטָּאִים שֶׁאֵנוּ חַיָּבִים עֲלֵיהֶם מִיתָה בְּיַד שָׁמַיִם:

וְעַל חַטָּאִים שֶׁאֵנוּ חַיָּבִים עֲלֵיהֶם כָּרֶת וְעִרְיָרִי:

תפלת יום כפור

קע

וְעַל חַטָּאִים שָׁאֵנוּ חַיְבִים עֲלֵיהֶם אַרְבַּע מֵיתוֹת בֵּית
דִּין:

סְכִילָה. שְׂרָפָה. הֶרֶג. וְחֶנֶק. עַל מַצּוֹת
עֲשֵׂה וְעַל מַצּוֹת לֹא תַעֲשֶׂה. בֵּין שֵׁשׁ בָּה
קוֹם עֲשֵׂה. וּבֵין שְׁאִין בָּה קוֹם עֲשֵׂה. אֶת־
שְׁגָלוֹת לָנוּ וְאֶת־שְׁאֵינָם גְּלוֹת לָנוּ. אֶת־
שְׁגָלוֹת לָנוּ כְּכֹר אִמְרָנוֹם לְפָנֶיךָ. וְהוֹדִינוּ
ךָ עֲלֵיהֶם. וְאֶת־שְׁאֵינָם גְּלוֹת לָנוּ לְפָנֶיךָ
הֵם גְּלוֹת וִידוּעִים. כְּדָבָר שֶׁנֶּאֱמַר
הִנֵּסְתָּרַת לִי אֱלֹהֵינוּ. וְהִנֵּגְלַת לָנוּ וּלְבָנֵינוּ
עַד־עוֹלָם. לַעֲשׂוֹת אֶת־כָּל־דְּבָרֵי הַתּוֹרָה
הַזֹּאת. כִּי אַתָּה סָלַח לְיִשְׂרָאֵל וּמָחַל
לְשִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל בְּכָל־דּוֹר וָדוֹר וּמִבְּלַעֲדֶיךָ
אֵין לָנוּ מֶלֶךְ מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ (אֵלֹא אַתָּה):
אֱלֹהֵי עַד שְׁלֹא נוֹצַרְתִּי אֵינִי כֹדֵאִי. וְעַכְשָׁיו שֶׁנּוֹצַרְתִּי
כֹּאֲלוֹ לֹא נוֹצַרְתִּי. עָפָר אֲנִי בְּחַיִּי. קָל וְחֶמֶר בְּמִיתָתִי.
הֲרִינִי לְפָנֶיךָ כְּכֹלִי מֵלֵא בּוֹשָׁה וּכְלֻמָּה. יְהִי רָצוֹן
מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵי שְׁלֹא אֶחְטָא עוֹד. וּמֵה
שֶׁחָטָאתִי לְפָנֶיךָ מֶרֶק בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים. אָבֵל לֹא עַל
יְדֵי יְסוּרִים וְחִלִּים רָעִים:

אֱלֹהֵי נִצּוֹר לְשׁוֹנֵי מִרְעַ וְשִׁפְתֵי מַדְבַּר מִרְמָה וּלְמַקְלָלֵי נַפְשֵׁי
תְהוֹם. וְנַפְשֵׁי כַּעֲפָר לְכָל תְּהִיָּה. פֶּתַח לִבִּי בְּתוֹרָתְךָ וּבְמִצְוֹתֶיךָ
תִּרְדּוּף נַפְשִׁי. וְכָל הַחוֹשְׁבִים עָלַי רָעָה. מִהֲרָה הִפֵּר עֲצָתָם.

תפלת יום כפור

וְקַלְקַל מַחֲשַׁבְתָּם. עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן יְמִינֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן קִדְשֶׁתְּךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן תּוֹרָתְךָ. לְמַעַן יִחַלְצוּ יְדִידֶיךָ. הוֹשִׁיעָה יְמִינֶךָ וְעֲנֵנִי: יְהִי לְרָצוֹן אֲמָרֵי סִי וְהִגִּיוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרִי וְנוֹאֲלִי: עֲשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו הוּא יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל-יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן:

יְהִי רָצוֹן לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שִׁיבְנָה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתְךָ: וְשֵׁם נַעֲבֹדְךָ בִּירְאָה בְּיָמֵי עוֹלָם וּבְשָׁנִים קִדְמוֹנוֹת: וְעֲרֹבָה לִי מִנַּחַת יְהוּדָה וִירוּשָׁלַיִם בְּיָמֵי עוֹלָם וּבְשָׁנִים קִדְמוֹנוֹת:

סדר עבודה ליום כפור

ז"ל יוש"ה. אחרי ראיתי צפירים מגדל החיזק סידור העבודה של כהן גדול ציה"כ צמפלא מוסף וגדל מעלה קדושה שנחשב צעירי היולר כאלו לחנונו מקריצי' ומקדריס כל סדר העבודות צנה"מ. וגם צימי חכמי הגמרא היו מסדרין סדר עבודה ציום הכפורים. וכבר הוצא חיזוק קדושה צפוסקים. אך צנוסס סדר העבודה שצמחצורים שלנו לא נמצאנו צהס כל פרטי סדר העבודה וציחוד שלא נחקקה צלשון קלילא למען ירוץ כל הקורא צו וכמעט שגס כמה לומדים חיסס מצינים כל סי' המלות של כל סדר העבודה שצמחצורי' על כן צלחסי לעורר לצ האדם לעוז צו שיזהר קודם יוה"כ ללמוד פירות המלות ועל כל זה מי שרולה לחס נחס רוח ליולרו צ"ה ולסדר סדר עבודה יוה"כ על מכוונה. עם כל פרטיה יסדר אותה צנוסס חסה כוננת כי שס נמצאר היטיצ כל סדר העבודה צכל פרטיה. ונוסס זה דלחה כוננת הוצא ג"כ צעור. גם האריז"ל מציא סדר העבודה דנוסס חסה כוננת:

לכן ראוי לאדם להמנהג צדרך זה והוא כשיחמיל הש"ץ לכגן הפיוט נחשב כלג צלחתן כו' יחמיל לומר חסה כוננת וצודחי יוכל לסייס כל הנוסס קודם שיגיע הש"ץ לשבח של חמרו לאלקים ייכל לומר ג"כ השבח הגדול הזה עם הליצור. ואף שחמר כל סדר העבודה דלחס כוננת יחמר ג"כ כל סדר העבודה שצמחצור ואל יפרוש עלמנו מן הליצור ולהחודות גם כן עם הליצור צנוסס וכך היה חומר חנא השס וכו' וליפול על פניו ג' פעמי' עם הליצור. אך צלחה כוננת אף שחמר היו כורעי' וכו' לא יפול על פניו ציחיד. ויחמר סדר העבודה צכוונה ויכוין לחס נחס רוח להצורא כי צסדר העבודה שחנו מסדריס צגלות חמר הזה סחס קרצנוסינו חנו עושים נחס רוח להצורא:

אתה כוננת עולם מראש. יסדת תבל והכל פעלת ובריות בו יצרת: בשורה עולם תודו ובודה וחושף על פני תהום גרשת אוסל והצבת נוגה: גולם תבניתך מן האדמה יצרת ועל עץ הדעת אותו סקדת: דברך ונח וגונח מעדן ולא כליתו למען ארך אפך: הגדלת פרוי וברכת זרעו והפריתם בטובה והושבתם שקט: ויסרקו עול ויאמרו לאל סור ממנו והסירות יד כרגע בחציר אוסללו: זכרת ברית לתמים בדורו ובזכותו שמת לעולם שארית: חוק ברית קשת למענו פרך ובאהבת ניהוחו בננו

סדר עבודה ליום כפור קעא

ברכת: טעו בעשרם ויבנו מגדל ויאמרו לבנו ונעלה ונבקע
הרקיע להלחם בו: יחיד אב המון פתאום פבוכב זרח מאור
פשדים להאיר בחשך: בעסק הסרת בשורה פעלו ולעת שיבתו
לבבו חקרת: לוית חן ממנו הוצאת מלה טהור מכבש נבחר:
מגזעו איש תם הוצאת חתום בבריתך מרחם לוקח: נתת לו
שנים עשר שבטים אדובי עליך עמוסים מבטן נקראו: שמת
על לוי לוית חן וחסד ומכל אחיו פתר לו עמרת: עמרם נבחר
מזרע לוי אהלן קדוש יי לשרתך קדשת: פארתו בבגדי שרד
ובקרבותיו הפר בעסק: ציץ ומעיל חשן ואפוד כתונת ומכנסים
בד מצנפת ואבנט: קרבנות פרים ועולות כבשים ושחיתת
שעירים וניחוח אלים: ריח קטורת רוקח מרקחת וביעור גחלים
וזריקת דם וספירת יאשר: שועת קטורת ותפלת אמת וקדושתו
מבפר עונותינו: תוכן בויץ ועריכת אבן מחוגר בכלם כמלאך
מיכאל משרת:

חומר ע"פ תשר"ק.

תפנת כל אלה לכבוד אהלן. כלי כפרה לישראל שמתו. על
ידו סליחת העון נתת. תחת אהלן מגזעו יעמוד לשרת לפניך
ביום הסליחה. תורת מעשה ועבודת היום שבעה ימים בזבולנו
ילמוד. ומזין עליו שלישי ושביעי: שלומי זקני עם וחבמי אחיו
הפכהגים תמיד יסבבוהו. עד בא יום העשור וערב יום הכפורים
שחרית. משביעין אותו במי ששכן שמו בבית הזה. שלא
ישנה מפל מה שאמרו לו. שמא יש בלבו צד מינות: הוא פורש
ובוכה על שחשדוהו. והם פורשים ובוכים שחשדו למי שמעשיו
סתומים שמא אין בלבו פלום. ואומרים לו. ראה לפני מי אתה
נבנס למקום אש להבת שלהבת: קהל עדתנו עליך יסמוכו
ועל ידך תהא סליחתנו: צוהו ודרגילוהו עד בא יום העשור.
וערב יום כפור שחרית היו מעמידין אותו בשער המזרח.
ומעבירים לפניו פרים ואלים וכבשים. כדי שיהא מביר ורגיל
בעבודה: פרשו לו סדין של בויץ בהגיע עת שחיתת כבש
התמיד. לעשות מחיצה בינו ובין העם: עושה מצוה באימה

ויראה. ובדרך עצמו מחוצצי מבילה: שש על מצוה לקיים דתו. ופשט בגדי חול וירד ומבל ועלה ונסתפג כמו שהזכיר. גתנו לו בגדי זהב ולבש וקדש ידיו ורגליו מקתון של זהב: מיד מקבל את כבש התמיד ושוחט בו רוב שנים. ומניח לאחר לגמור השחיטה. ומקבל את הדם וזרקו על המזבח כמצותו: לפנים להיכל יכנס להטיב חמש גרות. ולהקטיר קטורת הבוקר. ולהטיב את שתי הגרות הגשארות. ויצא והקריב את הראש ואת האברים כמצותו. ומקטיר מנחת התמיד כמשפטה: בכל יום יעשה מנחת הפולת ומנחת חבתין וינסף את היין בכל כלי שיר: ואחר התמיד מקריב פר העולה ושבעת הכבשים של מוסף היום. (לשנה וביום השבת מקריב קודם מוסף היום כבשים של מוסף שבת) יבא מיד לבית הפרוה. ובקודש היתה ופרשו לו סדין של בוץ בינו לבין העם כבראשונה: מרם יפשוט בגדי זהב. מקדש בנקיות ידיו ורגליו: חל ופשט בגדי זהב וירד ומבל כמו שהזכיר. ועלה ונסתפג. זהבים מעביר ולבנים לובש. שעבודת היום בבגדי לבן: ומיד וקדש ידיו ורגליו ובא לו תחלה אצל פרו. ופרו היה עומד בצפון כנגד בין האולם ולמזבח. ראשו לדרום ופניו למערב. והכהן עומד במזרח ופניו למערב: היה עומד באימה לפני אל עליון. ואומר עליו דברי וידוי וסמך שתי ידיו עליו והתודה:

וכך היה אומר אנא השם חטאתי עויתי פשעתי לפניך אני וביתי. אנא בשם כפר נא לחטאים ולעונות ולפשעים שחטאתי ופשעויתי ושפשעתי לפניך אני וביתי. כפתוב בתורת משה עבדך מפי כבודך: כי ביום הזה יכפר עליכם לטהר אתכם מפל חטאתיכם לפני יי:

והכהנים והעם העומדים בעזרה פשהו שומעים את השם הנבבד והנורא מפורש יוצא מפי כהן גדול בקדשה ובטהרה היו פורעים ומשתחוים ונופלים על פניהם: ואומרים ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד:

ואת הוא היה מתכוין כנגד המבדכים לגמור את השם ואומר

סדר עבודה ליום כפור קעב

תמחרו. ואתה בטובך מעורר רחמיה וסולח לאיש חסידה: דרך
ובא לו לשער נקנור והוא למזרח העזרה לצפון המזבח. הסגן
מימינו נראש בית אב משמאלו. ושם שני שעירים פניהם
למערב ואחוריהם למזרח. אחד לימינו ואחד לשמאלו. מרח
בקלפי והעלה שני גזלור. גזל ימין פשהוא של שם יתנהו
על השעיר ואומר ליי חטאת:

זכאן סין ליד לכרע

והכהנים והעם העומדים בעזרה פשהיו שומעים את השם
הנקבד והנורא מפורש יוצא מפי כהן גדול בקדשה ובטהרה
היו פורעים ומשתחווים וגופלים על פניהם: ואומרים ברוך שם
כבוד מלכותו לעולם ועד:

בשעיר עזאזל לשון זהרית משקל שתי סלעים בין קרניו
יקשור. ויעמידהו בשער המזרח כנגד בית שלוחו:

אף בשעיר שהוא של שם יקשור לשון זהרית כנגד בית
שחיטתו בצואר. ובא לו שנית אצל פרו ואומר עליו וידוי ביתו
וידוי אחיו הכהנים וסמך שתי ידיו עליו והתודה:

וכך היה אומר אנא השם יהוה חטאתי עויתי פשעתי לפניך
אני וביתי ובני אהרן עם קדושה: אנא בשם יהוה כפר נא
לחטאים ולעונות ולפשעים שחטאתי ושעויתי ושפשעתי לפניך
אני וביתי ובני אהרן עם קדושה ככתוב בתורת משה עבדך מפי
כבודך: כי ביום הזה יכפר עליכם לטהר אתכם מכל חטאתיכם
לפני יהוה:

והכהנים והעם העומדים בעזרה פשהיו שומעים את השם
הנקבד והנורא מפורש יוצא מפי כהן גדול בקדשה ובטהרה.
היו פורעים ומשתחווים וגופלים על פניהם: ואומרים ברוך שם
כבוד מלכותו לעולם ועד:

ואף הוא היה מתכוין כנגד המברכים לגמור את השם ואומר
תמחרו. ואתה בטובך מעורר רחמיה וסולח לשבט משרתה:
אחר וידוי שקד בעצמו לעשות חטאתו וחטאת העם: בדק
סבין ושחט פרו רוב שנים ומירק אחר את השחיטה וקבל דמו

במזרק מהור: גם לחבירו יתן מיד למרס בדמו כדי שלא יקרוש:
 הם זה הניחו ביד מי שממרס בו בעזרה על הרובד הרביעי שמן
 ההיכל ולחונן ונמל מחתה של זהב אדום קלה מחזקת שלשה
 קבין וידה ארוכה ועלה לראש המזבח ופינה גחלים שמחציתן
 גחלת ומחציתן שלהבת אילך ואילך וחתה מן הלוחשות מצר
 מערב המזבח. הורידה מלאה גחלי אש לוחשות והניחה על
 הרובד הרביעי שבעזרה הוציאו לו כף ריקן ומחתה מלאה
 קטורת דקה מן הדקה: וחפן ממנה מלא חפניו לא מחזקות
 ולא גדושות אלא מפותפות ונתן לתוך הכף ונותן בימינו המחתה
 של גחלים ובשמאלו הכף של קטורת: ורו עצמו ונכנס לקודש
 הקדשים עד שמגיע לארון והניח המחתה בין בדי הארון ובבית
 שני מניח על אבן השתיה: חפן כל הקטורת שבכף בחפניו
 ונתן על הגחלים לצד מערב וממתין שם עד שנתמלא הבית פלו
 עשן. מהור לב פסע ושב לאחוריו פניו לקודש ואחוריו להיכל
 עד שיצא מן הפרוכת ומתפלל בהיכל תפלה קצרה סמוך
 לפרוכת:

וכך היתה תפלתו של כהן גדול: יהי רצון מלפניך יי אלהינו
 ואלהי אבותינו שתהא שנה זו הבאה עלינו ועל כל עמך בית
 ישראל בכל מקום שהם אם שחונה גשומה ואל יפגם לפניך תפלת
 עזברי דרכים לענין הגשם בשעה שהעולם צריך לו ושלא
 יצמרכו עמך בית ישראל בפרנסה זה לזה ולא לעם אחר. שנה
 שלא תפיל אשה פרי במנה ושיתנו עצי השדה את תנובתם
 ולא יעדי עבד שולמן מדבית יהודה:

יצא ונמל הם הפר ממי שממרס בו ונכנס למקום שנכנס ועמד
 במקום שעמד והזה ממנו לפני הפזרת בין בדי הארון: אחת
 למעלה ושבע למטה ולא היה מתכוין להזות לא למעלה ולא
 למטה אלא כמצליף:

וכך היה מונה. אחת. אחת ואחת. אחת ושתיים. אחת ושלוש.
 אחת וארבע. אחת וחמש. אחת ושש. אחת ושבע. יצא מקדשי
 הקדשים והניחו על פן הזהב שהיה בהיכל:

סדר עבודה ליום כסור קעג

בצאתו הביאו לו שעיר חטאת שחמו וקבל דמו במזרק מדור:
לפנים יפגם להזות מדמו בין שני בדי הארון כסדר דם הפר.
אחת למעלה ושבע למטה ולא היה מתכוין להזות לא למעלה
ולא למטה אלא כמצליף:

וכך היה מונה. אחת. אחת ואחת. אחת ושתיים. אחת ושלוש.
אחת וארבע. אחת וחמש. אחת ושש. אחת ושבע. ויצא
והגיד על פני הזהב השני שהיה בהיכל:

מידר ונטל דם הפר מן הפן שהגיד עליו ומובל אצבעו על כל
היזה. והזה מפניו על הפרוכת כנגד הארון מבחוץ:
אחת למעלה ושבע למטה ולא היה מתכוין להזות לא למעלה
ולא למטה אלא כמצליף:

וכך היה מונה. אחת. אחת ואחת. אחת ושתיים. אחת
ושלוש. אחת וארבע. אחת וחמש. אחת ושש. אחת ושבע:
נחץ והגיד דם הפר ונטל דם השעיר ועשה לדמו כאשר
עשה לדם הפר והזה על הפרוכת כנגד הארון מבחוץ. אחת
למעלה ושבע למטה ולא היה מתכוין להזות לא למעלה ולא
למטה אלא כמצליף:

וכך היה מונה. אחת. אחת ואחת. אחת ושתיים. אחת
ושלוש. אחת וארבע. אחת וחמש. אחת ושש. אחת ושבע:
שש ועירה דם הפר לתוך המזרק שבו דם השעיר ונתן המלא
בריקן בדי שיתערבו יפה יפה זה בזה ובא ועמד לפנים ממזבח
הזהב בין המזבח והמנורה ומתחיל להזות מדם התערובת: על
ארבע קרנותיו יתן כסדרן מתחיל מקרן מזרחית צפונית ומסיים
בקרן דרומית מזרחית וחזרה הגחלים והאפר במזבח הזהב הילך
והילך עד שמגלה זבוב ומה מדם התערובת על מהר של מזבח
שבע פעמים: פסע ויצא לצד דרום חוץ לאולם ושסף את
השיריים על יסוד מערבי של מזבח החיצון: צעד ובא לו אצל
השעיר המשתלח לעזאזל להתוהות עליו אשמת קהלו. וסמך
שתי ידיו עליו והתודה:

וכך היה אומר אגא השם יהוה חטאו עון פשעו לפניך עמך

בית ישראל. אנא בשם יהוה כפר נא לחטאים ולעונות ולפשעים שחטאו ושעו ושפשו לעם ישראל. ככתוב בתורת משה עבדה מפי כבודך. כי ביום הזה יכפר עליכם לטהר אתכם מכל חטאתיכם לפני יי:

והכהנים והעם העומדים בעזרה פשדיו שומעים את השם הנכבד והנורא מפורש יוצא מפי פהן גחול בקדשה ובטהרה היו פורעים ומשתחיים ונופלים על פניהם: ואומרים ברוך שם קבוד מלכותו לעולם ועד:

ואף הוא היה מתכוין פנגד המברכים לגמור את השם ואומר תטהרו. ואתה בטובה מעורר רחמים וסולח לעדת ישראל:

קרא לאחד מן הכהנים המוזמן מאתמול להוליכו ומסרו לו להוליכו אל ארץ גזרה למדבר שמים. וכשהגיע לצוק חולק לשון של זהרית שבקרניו חציו קושר בסלע וחציו בין קרניו ודחפו בשתי ידיו לאחוריו והוא היה מתגלגל ויורד ולא היה מגיע לחצי ההר עד שנעשה איברים איברים ואומר כך ימחו עונות עמך בית ישראל: רץ לו אצל הפר ואצל השעיר הנשרפים וקרען. והוציא אימוריהם ונתנם במגם להקטירם על גבי המזבח. ובשרן קלען במקלעות ומשלחן ביד אחרים להוציאן לבית השריפה: שב ובא לעזרת נשים אחר שהגיע השעיר למדבר. לקרות בתורת כהנים פרשת אחרי מות ואף בעשור. וגולל הספר תורה ומניחו בחיקו ואומר יותר ממה שקריתי לפניכם כתוב כאן. ובעשור שבחומש הפקודים קורא על פה ומברך לאחריהם שמונה ברכות על התורה ועל העבודה ועל ההודאה ועל מחילת העון ועל המקדש ועל ישראל ועל הכהנים ועל שאר התפלה:

תכן צעדי ויבא לבית הטבילה וקדש ידיו ורגליו ופשט בגדי לבן. וירד ומבל עלה ונסתפג. הביאו לו בגדי זהב ולבש וקדש ידיו ורגליו. ועשה שעיר הנעשה בחוץ שהוא ממוסף היום. ואחר כך מקריב את אילו ואת איל העם ומנחתם ונספיהם

סדר עבודה ליום כפור קער

במשפחה. ומקטיר האימורים של פר ושעיר הנשרפים. ואחר כך מקריב תמיד של בין הערבים כהלכתו:

אחר פלותו מעשות כל אלה עוד בא לו לבית הטבילה מדר וקדש ידיו ורגליו ופשט בגדי זהב וירד וטבל עלה ונסתפג הביאו לו בגדי לבן לבש וקדש ידיו ורגליו נכנס לבית קודש הקדשים להוציא את הפך ואת המחטה שהכנים בשחרית ועוד בא לו לבית הטבילה וקדש ידיו ורגליו ופשט בגדי לבן וירד וטבל עלה ונסתפג הביאו לו בגדי זהב לבש וקדש ידיו ורגליו נכנס להיכל להקטיר את הקטורת של בין הערבים ולהדליק את הנרות כבשאר ימים ויצא והקריב מנחת התמיד ומותר מנחת חביתין ומנסף היין בכל כלי שיר כהלכתו וקדש ידיו ורגליו ופשט בגדי זהב הביאו לו בגדי עצמו ולבש ומליץ אותו עד ביתו ויום טוב היה עושה בצאתו בשלום מן הקודש אשרי העם שפכה לו אשרי העם שיי אלהיו:

ובכן כמו ששמעת תפלת כהן גדול בהיכל כמו כן מפינו תשמע ותושיע:

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שתהא השנה הזאת הבאה עלינו ועל כל עמך בית ישראל בכל מקום שהם. שנת אורה. שנת ברכה. שנת גילה. שנת דיצה. שנת הוד. שנת ועד טוב. שנת זמרה. שנת חדוה. שנת מובה. שנת ישועה. שנת כלכלה. שנת למוד. שנת מנוחה. שנת נחמה. שנת ששון. שנת עלצון. שנת פדות. שנת צהלה. שנת קוממיות. שנת קבוץ גלויות. שנת קבול תפלות. שנת רצון. שנת שלום. שנת טלולה גשומה. שנת שובע. שנת שתולייכנו בה קוממיות לארצנו: שנה שתדבר בה עמים תחתנו. שנה שתכתבנו בה לחיים טובים. שנה שלא יצטרכו עמך בית ישראל לפרנסה זה לזה ולא לעם אחר. (צרכים שמך הגדול דיקרנוסא הממונה על הסכסס) שנה שתעצור המגפה והמשחית מעלינו ומעל כל עמך בית ישראל. שנה שלא תפיל אשה פרי במנה:

ובכן ועתה יי אלהינו על רחמיה הרבים אנו במוחים ועל חסדיך

אָנוּ נִשְׁעָנִים וְלִסְלִיחוֹתֶיךָ אָנוּ מְקִיִּים כִּי אַתָּה יְיָ אֵל רַחוּם וְחַנּוּן
אֶרְךְ אֲפִים וְרַב חֶסֶד וּמִרְבָּה לְהַטִּיב וּמִנְהִיג אֶת הָעוֹלָם כָּלֹּ בְמִדַּת
הַחֶסֶד וּבְמִדַּת הַרְחָמִים: בְּכַתוּב פְּתוּרָת מִשָּׁה עֲבָדְךָ וַיֹּאמֶר אָנֹכִי
אֶעֱבִיר כָּל טוֹבִי עַל פָּנֶיךָ וְקָרָאתִי בְּשֵׁם יְיָ לְפָנֶיךָ וְחַנּוּתִי אֶת אֲשֶׁר
אֲחִיז וְרַחֲמֵתִי אֶת אֲשֶׁר אֲרַחֵם: וּבִבְנֵי מֶה נִהְדָּר הָיָה כְּדוֹן גָּדוֹל
בְּצֵאתוֹ בְּשָׁלוֹם מִן הַקּוֹדֶשׁ: כְּאוֹהֶל הַגִּמְטָח וְכו' סֵמֶל בְּמַסּוֹר.

דיני תפלת מנחה

קודם תפלת מנחה יאמר פרשת החזיר וע' הקטורת כמו בכל תפלת מנחה ונקלח צמי כנסיות
נהנו לומר בליצור קודם הולאת ס"ח לקריאת הפ' דמנחה. וכבר נודע גדול החיוב בכל השנה
לשמוע בכוונה גדולה קריאת הפ' מפ' קורא ולענות חזן אחר המצרכין צרכים התורה תחנה
וקוף ומה גם ציוס הקדוש והנורא הזה:

חֵין לוֹמְרִים אֲשֶׁרִי וּבִלְג'. ח"א ואני תפילתי אפילו בשבת. מולחין ס"ח ח' וקורין ג' גברי
באחרי מות פרשת עריות. והג' מפעיר ציונה הס' ע"ס. ומסיים בפסוקי (מכה) (מי אל כמוך)
ומצריך לאחריה עד חגן דוד. ודעת הג' ר' יעב"ץ כח"ס הנ"ל לומר על התורה וכו' ובשבת מזכיר
של שבת וחזקתו צו גם כן. מכניסין הס' ח"ק. מחפליים כמו בשחרית. חֵין זה נ"כ. רק לומר
ח"א ברכנו. וח"א לו"ץ חפ' בשבת וח"א ח"מ חפ' של בחול ח"ל שהיום גדול. ק"ש.

תפלת נעילה

מחפליין ס"ע כמו בשחרית רק במקום וכתבנו לומר וחתמנו במקום וכמו לומר וחתום
במקום וככתב לומר וחתמנו וידוי עד אהה יודע וח"כ מחפליין כלן:

אַתָּה נוֹתֵן יָד לְפּוֹשְׁעִים וַיְמִינֶךָ פְּשׁוּטָה
לְקַבֵּל שָׁבִים. וְתִלְמִידֵינוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ לְהַתְּוֹדוֹת
לְפָנֶיךָ עַל כָּל עֲוֹנוֹתֵינוּ לְמַעַן נִתְּחַדֵּל מֵעֲשָׁק
יְדֵינוּ וְתִקְבְּלֵנוּ בְּתִשׁוּבָה שְׁלָמָה לְפָנֶיךָ
בְּאֲשִׁים וּבְנִיחִים. לְמַעַן דְּבָרֶיךָ אֲשֶׁר
אָמַרְתָּ: אֵין קֵץ לְאֲשִׁי חוֹבוֹתֵינוּ וְאֵין
מִסְפָּר לְנִיחֵי אֲשַׁמֵּתֵנוּ. וְאַתָּה יוֹדֵעַ
שְׂאֲחֵרִיתֵנוּ רָמָה וְתוֹלְעָה לְפִיכָךְ הַרְבֵּית
סְלִיחָתֵנוּ. מָה אָנוּ מָה חַיֵּינוּ מָה חֲסִידֵנוּ

תפלת נעילה קעה

מה צדקנו מה ישענו מה כחנו מה
גבורתינו ומה נאמר לפניך יי אלהינו
ואלהי אבותינו הלא כל הגבורים כאין
לפניך ואנשי השם כלא היו וחכמים
כבלי מדע וגבונים כבלי השכל כי רב
מעשיהם תהו וימי חיהם הבל לפניך
ומותר האדם מן הבהמה אין כי הכל
הבל:

אתה הבדלת אנוש מראש ותכירהו
לעמוד לפניך: כי מי יאמר לך מה
תפעל ואם יצדק מה יתן לך: ותתן לנו
יי אלהינו באהבה את יום* (צום) הכפרים
הזה קץ מחילה וסליחה על כל
עונותינו למען נחדל מעשק ידינו ונשוב
אליו לעשות חקי רצונך בלבב שלם:
ואתה ברחמך הרבים רחם עלינו כי לא
תחפזין בהשחתת עולם. שנאמר דרשו
יי בהמצאו קראתו בהיותו קרוב: ונאמר
יעזב רשע דרכו ואיש און מחשבתיו וישב
אל יי וירחמהו ואל אלהינו כי ירחם

* ווען יום כפור אן שבת מעללס, ווירד נור פאם דאן איינגעשאלטעט דאס שבת דאז
דאס יום.

לְסִלּוֹחַ: וְאַתָּה אֱלֹהֵי סְלִיחוֹת חֲנוּן וְרַחוּם
 אֲרַךְ אַפַּיִם וְרַב חֶסֶד (וְאַמֶּת) וּמִרְבָּה לְהַטִּיב
 וְרוּצָה אַתָּה בְּתִשׁוּבַת רָשָׁעִים וְאִין אַתָּה
 חָפִץ בְּמִיתָתָם שְׁנֹאמַר אָמַר אֱלֹהִים חַי־
 אֲנִי נָא אֲדֹנֵי אֱלֹהִים אִם-אֲחַפֵּץ בְּמוֹת
 הָרָשָׁע כִּי אִם-בְּשׁוּב רָשָׁע מִדְּרָכּוֹ וְחַיָּה
 שׁוּבוֹ שׁוּבוֹ מִדְּרָכֵיכֶם הָרָעִים וְלִמְהַתְּמוֹתָיו
 בֵּית יִשְׂרָאֵל: וְנֹאמַר הָחַפֵּץ אֲחַפֵּץ מוֹת
 רָשָׁע נָא אֲדֹנֵי אֱלֹהִים הֵלֹא בְּשׁוּבוֹ
 מִדְּרָכָיו וְחַיָּה: וְנֹאמַר כִּי לֹא אֲחַפֵּץ
 בְּמוֹת הַמֵּת נָא אֲדֹנֵי אֱלֹהִים וְהַשִּׁיבוּ
 וְחַיּוּ: כִּי אַתָּה סָלַח לְיִשְׂרָאֵל. וּמַחֲלֵן
 לְשִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל בְּכָל-דּוֹר וְדּוֹר וּמִבְּלָעַד־יָד
 אִין לָנוּ מֶלֶךְ מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ (אֵלֹא אַתָּה):

אֱלֹהֵי עַד שְׁלֹא נִוצַרְתִּי אִינִי כְּדָא. וְעַכְשָׁיו שְׁנֹצַרְתִּי
 כְּבָאֵלֹא לֹא נִוצַרְתִּי. עָפַר אֲנִי בְּחַיִּי. קָל וְחֹמֶר בְּמִיתָתִי.
 הִרִינִי לְפָנֶיךָ כְּכֹלִי מֵלֵא בּוֹשָׁה וּבְלִמְדָה. יְהִי רָצוֹן
 מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵי שְׁלֹא אֲחַטָּא עוֹד. וּמָה
 שְׁחַטָּאתִי לְפָנֶיךָ מָרַק בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים. אֲבָל לֹא עַל
 יְדֵי יְסוּרִים וְחִלִּים רָעִים:

אֱלֹהֵי נִצּוֹר לְשׁוֹנֵי מִרְעַ וּשְׁפָתֵי מִדְּבַר מִרְמָה וְלִמְקַלְלֵי נַפְשֵׁי
 תְּהוֹם. וְנַפְשֵׁי כְּעָפָר לְכָל תְּהוֹמָה. פָּתַח לִבִּי בְּתוֹרָתְךָ וּבְמִצְוֹתֶיךָ
 תִּרְדּוּק נַפְשִׁי. וְכָל הַחוֹשְׁבִּים עָלַי רָעָה. מִהֲרָה הִסֵּר עֲצָתָם.

קע

תפלת נעילה

וְקַלְקַל מַחֲשַׁבְתָּם. עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמָךְ. עֲשֵׂה לְמַעַן יְמִינְךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן קִדְשָׁתְךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן תּוֹרַתְךָ. לְמַעַן יִחַלְצוּן יִדְיָדֶיךָ. הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ וְעֲנֵנִי: יְהוֹי לְרָצוֹן אֲמַרִי סִי וְהַגִּיזוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ יִי צוּרִי וְגֹאֲלִי: עֲשֵׂה שָׁלוֹם בְּמִרְוֹמָיו הוּא יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאַלְהֵי אֲבוֹתֵינוּ שִׁיבְנָה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ וְיִתֵּן חֵלְקֵנוּ בְּתוֹרַתְךָ: וְשֵׁם נְעֲבֹדְךָ בִּירְאָה בְּיָמֵי עוֹלָם וּבִשְׁנֵי קְדֻמוֹנוֹת: וְעֲרָבָה לֵי מִנַּחַת יְהוּדָה וִירוּשָׁלַיִם בְּיָמֵי עוֹלָם וּבִשְׁנֵי קְדֻמוֹנוֹת:

נאך נעילה, ווירד, ווען אויך יום כפור און שבת פעללט, אבינו מלכנו זייטע 35 אונד אנשטאט כתבנו, חתמנו געזאגט, דאן זאגט דער חזן קדיש מיט תתקבל אונד טאן זאגט איינמאל שמע ישראל, דריימאל ברוך שם כבוד מלכותו, זיענענמאל די דא האללים אונד טאן בלאזעט איינע תקיעה, ווען עס אויך שבת איזט.

סדר מוצאי יום כפור

עס ווירד, מעריב געבעטעט וויא אבען אן מוצאי שבת. דאן זאגט דער חזן קדיש מיט תתקבל, עלינו, קדיש יתום, אונד ווען מוצאי שבת איזט, זאגט טאן אויך ויתן לך, נור זאגט טאן ויהי נועם ואתה קדוש ניצט. הבדלה ווירד געמאכט וויא אן יעדעס אנדערן מוצאי יום טוב, נור זאגט טאן אויך נאך בורא פרי הגפן דיא ברכה בורא מאורי האש. אן מוצאי יום כפור איזט טאן דיא לבנה מקדש.

דיני נר חנוכה

דיא צייט חנוכה-ליכטער אנצוצינדען איזט, ווען עס נאכט ווירד. האט טאן פערנעסען, זא איזט דיא גאנצע נאכט צייט דאצו. טאן ריכטעט דיא ליכטער, דאן זא איינע האלבע שמונדע פרענגען קענגען. אן ערב שבת צינדעט טאן ערסט חנוכה-ליכט אונד הערנאך שבת-ליכט אן. מוצאי שבת צינדעט טאן פאר הבדלה דיא חנוכה-ליכטער אן. אין דער ערסטען נאכט זאגט טאן שדהינו, ווער עס אבער פערנעסען האט, קאן עס אן דערנעלבען נאכט זאגען ווען ער זיך עראינגערט, אין דער ערסטען נאכט ווירד איין ליכט אן דער רעכטען זייטע דער מנורה אנגעצינדעט, אין דער צווייטען אונד אללען פאלגענדען געכטען ווירד אימער דאן ליכט ערסט אנגעצינדעט, וועלכעס נאך פאר דער רעכטען צור לינקען זייטע הינצוקאמט. האט טאן איין ליכט אנצוצינדען פערנעסען, זא טהוט טאן עס אהנע ברכה.

פאר דעם אנצוצינדען זאגט טאן דיעזע ברכות:

פְּרוּך אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצּוֹתָיו וְצִוָּנוּ לְהַדְלִיק נֵר שְׁלַחֲנִיָּה:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם שעשה נסים
לאבותינו בימים ההם בזמן הזה:
ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם שהחיינו וקיימנו
והגיענו לזמן הזה:

נאמרים טאן ערסט דאז ליכט אננעצינדעט האט, ווירד געזאגט:

הנרות הללו אנו מדליקין על הנסים ועל הנסלאות ועל
התשועות ועל המלחמות שעשית לאבותינו בימים ההם בזמן
הזה. על ידי כהניך הקדושים וכל שמנת ימי חנכה. הנרות
הללו קדש הן ואין לנו רשות להשתמש בהם אלא לראותם
בלבד כדי להודות ולהלל לשמך הגדול על נסיה ועל נסלאותיה
ועל ישועתך:

זמר לחנוכה

נאך דעם אנצינדען ווירד דיעזער זמר געזאגט.

מעוז צור ישועתי. לך נאה לשבח. תפוז בית תפילתי. ושם
תודה נזבח. לערת תכין מטבח. מצר המנבח. אז אנמור.
בשיר מזמור. חנכת המזבח:
רעות שבעה נפשי. ביגון כחי כלה. חיי מררו בקשי. בשעבוד
מלכות עגלה. ובידו הגדלה. הוציא את הסגלה. חיל פרעה.
וכל זרעו. ירדו כאבן מצולה:
דביר קדשו הביאני. וגם שם לא שקמתי. ובא נוגש והגלני.
פי זרים עבדתי. ויין רעל מסכתי. במעט שעבדתי. קץ בבל.
זרבל. לקץ שבעים נושעתי:
פרת קומת פרוש בקש. אנני בן המדתא. ונהיתה לו לפח
ולמוקש. וגאותו נשבתה. ראש ימיני נשאת. ואויב שמו
מחית. רוב פניו. וקניניו. על העץ תלית:
יונים נקבצו עלי. אזי בימי חשמנים. ופרצו חומות מגדלי.
וממאו כל השמנים. ומנותר קנקנים. געשה גם לשושנים.
בני בינה. ימי שמונה. קבעו שיר ודגנים:

זמר לחנוכה קע

חֲשׂוֹף זָרוֹעַ קָדְשֶׁךָ. וְקָרַב קֵץ הַיְשׁוּעָה. נִקּוּם נִקְמַת עֲבָדֶיךָ.
מֵאוֹמֶה הַרְשָׁעָה. כִּי אֲרָכָה לָנוּ הַיְשׁוּעָה. וְאֵין קֵץ לִימֵי הַרְעָה.
דַּחַה אֲדַמּוּ. בְּצֵל צֶלְמוֹן. הֵקֵם לָנוּ דּוֹעָה שְׂבָעָה:

ברכת המגלה

אֵן תַּעֲנִית אֶסְתֵּר אֲבַעֲנָדָם נֶאֱדָר מַעֲרִיב, אֲוֵנָה פִּזְרִים פִּרְיָה נֶאֱדָר דַּעַם לִינְעֵן ווִירַד דִּיא
מַגְלָה פִּאָרְנַעלְעוּעֵן, אֲוֵנָה פִּאָר דַּעַם לַעֲזֵן זֶאגט דער קוֹרָא דִּיוֹעַ דִּרְיָא בִּרְכַּת.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ
בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ עַל מִקְרָא מַגְלָה:
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שְׁעָשָׂה נִסִּים
לְאַבוֹתֵינוּ בַּיָּמִים הָהֵם בְּזִמְנֵי הַזֶּה:
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שֶׁהַחַיִּינוּ וְקִיָּמָנוּ
וְהִגִּיעָנוּ לְזִמְנֵי הַזֶּה:

נֶאֱבָרְעט מֵאָן זִיא אויסגעלייגט האט, זאגט מֵאָן דִּיעֲזַעס:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם (הָאֵל) הָרַב אֶת רִיבֵנוּ וְהִדֵּן
אֶת דִּינֵנוּ וְהַנּוֹקֵם אֶת נִקְמַתֵנוּ וְהַמְשִׁילָם גָּמוּל לְכָל אוֹיְבֵי נַפְשֵׁנוּ
וְהַנִּסְרָע לָנוּ מִצָּרֵינוּ: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַנִּסְרָע לַעֲמּוֹ יִשְׂרָאֵל מִכָּל־
צָרֵיהֶם. הָאֵל הַמּוֹשִׁיעַ:

פִּרְיָה ווִירַד אֲשֶׁר הִגִּיא נִיכט געזאגט, זאָנְדערן גלייך שוועגט יעקב.

אֲשֶׁר הִגִּיא עֲצַת גּוֹיִם וַיִּסַּר מַחֲשָׁבוֹת עֲרוֹמִים: בְּקוּם עָלֵינוּ
אָדָם רָשָׁע נָצַר זֶדֶן מַזְרַע עֲמָלִק: גָּאָה בַּעֲשָׂרוֹ וְכָרָה לוֹ בּוֹר
וַיִּגְדֹּלְתוּ יִקְשָׁה לוֹ לָכֶד: דָּפָה בְּנִפְשׁוֹ לְלָכּוֹד וְנִלְכָּד בִּקְשׁ לְהַשְׁמִיד
וְנִשְׁמַד מִהֲרָה: הֵמָּן הוֹדִיעַ אֵיבַת אֲבוֹתָיו וְעוֹרֵר שִׁנְאָת אֲחִים
לְבָנִים: וְלֹא זָכַר רַחֲמֵי שְׂאוּל כִּי בַחֲמִלְתּוֹ עַל אָנָּה נֹלַד אוֹיֵב:
זִמְם רָשָׁע לְהַכְרִית צַדִּיק וְנִלְכָּד טַמָּא בִּידֵי מְדוּרָה: חֲסֵד גִּבֹּר עַל
שִׁנְיָת אָב וְרָשָׁע הוֹסִיף חֲטָא עַל חֲטָאָיו: טָמֵן בְּלִבּוֹ מַחֲשָׁבוֹת
עֲרוֹמָיו וַיִּתְמַכֵּר לַעֲשׂוֹת רָעָה: יָדוֹ שָׁלַח בְּקִדּוּשֵׁי אֵל כִּסְפוֹ נָתַן
לְהַכְרִית זָכָרָם: כִּרְאוֹת מְרַדְּכִי כִי יָצָא קֶצֶף וְדָתִי הֵמָּן נִתְּנָה

בשששן: לבש שק וקשר מספד וגזר צום וישב על האפר: מי
זה יעמוד לכפר שגגה ולמחול חטאת עון אבותינו: נין פרח
מלולב הן הדסה עמדה לעזרר ישנים: פריסה הבהילו להמן
להשקותו יין חמת תנינים: עמר בעשרו וגפיל ברשעו עשה לו
עץ ונתלה עליו: פיהם פתחו כל יושבי תבל כי פור המן נהפך
לפורנו: צדיק נחלץ מיד רשע אויב נתן תחת נפשו: קימו
עליהם לעשות פורים ולשמוח בכל שנה ושנה: ראית את
תפלת מרדכי ואסתר. המן ובניו על העץ תלית:

שושנת יעקב צהלה ושמחה בראותם יחד תכלית
מרדכי: תשועתם היית לנצח ותקנותם בכל דור
ודור: להודיע שכל קניף לא יבשו ולא יכלמו לנצח
כל החוסים בך: ארור המן אשר בקש לאבדי ברוך
מרדכי היהודי. ארוכה זרש אישת מפחיד. ברוכה
אסתר מגינה בעדי. וגם חרבונה זכור לטוב:

נאמער זאגט מאן ואתה קדוש, קדיש שלם אהנע תתקבל, אונד נאן מוצאי שבת
זאגט מאן ויהי נועם, ואתה קדוש, קדיש, ויתן לך אונד איזט מבריל איבער דען
כוס דאן עלינו, קדיש יתום.

סדר ברכת המזון

אן וואסענטאנען ווירד נאך דעם עססען, בעפאר מאן בענשט, דיזעס נעזאגט:

קלז על נהרות ופבל שם ישבנו גם בכינו בזכרנו את ציון:
על ערבים בתוכה תלינו כנורותינו: כי שם שאלונו שובינו
דברי שיר ותוללינו שמחה שירו לנו משיר ציון: איך נשיר
את שיר יי על אדמת נבר: אם אשכחך ירושלם תשפח ימיני:
תדבק לשוני לחכי אם לא אזכרכי אם לא אעלה את ירושלם
על ראש שמחתי: זכר יי לבני אדום את יום ירושלם האמרים
ערו וצרו עד היסוד בזה: בתפבל השדודה אשרי שישלם לך
את גמולך שגמלת לנו: אשרי שיאחו וגפץ את עולליך אל
הסלע:

אן שבת אונד יום טוב, ווירד שיר המעלות געזאגט.

גב שיר המעלות בשוב יי את שבת ציון היינו כחלמים: אז ימלא
שחוק פינו ולשוננו רנה אז יאמרו בגוים הגדיל יי לעשות עם-
אלה: הגדיל יי לעשות עמנו היינו שמחים: שובה יי את-
שביתנו באפיקים בנגב: הודעים בדמעה ברנה יקצרו: הלוח
ילך ובכה נשא משך-הזרע בא-יבא ברנה נשא אלמתי:

ווען מאן דאז כוס אין דיא האנד ניממט, זאגט מאן:

כוס ישועות אשא ובשם יי אקרא:

דאן זאגט מאן דיועם:

הריני מוכן ומזומן לקיים מצות עשה שצונו בוראנו לברך על
המזון. לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה ברחילו ורחימו:

דער פארבעטער זאגט: רבותי וויר וואללען בענשען:

דיא אס מישע זימצענדען זאנען הירויף:

יהי שם יי מברך מעתה ועד עולם:

דער פארבעטער זאגט ברשות גאך פערשידענען פערזענליכעסען.

איין זאגן אס מישע זיינעם פאטערס זאגט:

ברשות אבא מורי רב בעל הבית ורבותי נברך שאכלנו משלו:

ווען איין אנדערער מזומן בענשט, זאגט ער:

ברשות רב בעל הבית ורבותי נברך שאכלנו משלו:

ווען איין כהן ביא מישע איזט, זאגט מאן:

ברשות כהן ורב בעל הבית ורבותי נברך שאכלנו משלו:

אונד ווען מעהרערע כהנים דא זינד:

ברשות כהנים רב בעל הבית ורבותי נברך שאכלנו משלו:

ווען איין מורינו ביא מישע איזט:

ברשות רב בעל הבית ומורינו רב ורבותי נברך שאכלנו משלו:

איזט איין קהלה רב אדער איין לאנד רב ביא מישע, זאגט מאן:

ברשות רב בעל הבית ומורי מורינו רב ורבותי נברך שאכלנו
משלו:

האבען אבער צעהן אדער גאך מעהרערע מיטגענעסען, זאגט דער פארבעטער:

נברך אלהינו שאכלנו משלו:

הירויף ווירד פאן דען מיטגענענדען ערוועדערט:

ברוך (אלהינו) שאכלנו משלו ובטובו חיינו:

דער פארבעטער ווידערהאלט עס.

ווען איינער ווייזט געטרונקען אונד נאך ניכט נאך ברכה געטאמט האט, קאן ער צו מזמן
 מיטגעצעהלט ווערדען אונד קאן אויך ברוך שאכלנו משלו זאגען:
 ווען יעטאנד ביים בענשען איזט, דער ניכט מיטגעגעסען האט, זאגט ער אויך נברך
 שאכלנו דיועם:

ברוך (אלהינו) ומבורך שמו תמיד לעולם ועד:

ווער אהנע מזמן בענישט, זאגט דיועם ניכט:

(ברוך הוא וברוך שמו:)

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם הן
 את העולם כלו בשובו בחן בחסד
 וברחמים הואנותן לחם לכל בשר כי
 לעולם חסדו: ובשובו הגדול תמיד לא-
 חסר לנו ואל יחסר לנו מזון לעולם ועד:
 בעבור שמו הגדול כי הוא זן ומפרנס
 לכל ומטיב לכל ומכין מזון לכל ברייתו
 אשר ברא. ברוך אתה יי הן את הכל:
 נודה לך יי אלהינו על שהנחלת
 לאבותינו ארץ חמדה טובה ורחבה ועל
 שהוצאתנו יי אלהינו מארץ מצרים
 ופדיתנו מבית עבדים ועל בריתך
 שחתמת בבשרנו ועל תורתך שלמדתנו
 ועל חקיך שהודעתנו ועל חיים חן וחסד
 שחוננתנו ועל אכילת מזון שאתה זן
 ומפרנס אותנו תמיד בכל יום ובכל-עת
 ובכל-שעה:

אן חנוכה. אונד פורים ווירד היער על הניסים געזאגט: *

וְעַל הַכֹּל יי אֱלֹהֵינוּ אֲנַחְנוּ מוֹדִים לָךְ
וּמְבָרְכִים אוֹתְךָ יִתְבָּרֵךְ שְׁמֶךָ בְּפִי כָל־חַי
תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד: כְּכֹתוֹב וְאָכְלָתָּ
וּשְׂבַעְתָּ וּבִרְכָתָּ אֶת־יי אֱלֹהֶיךָ עַל־הָאָרֶץ
הַטְּבָה אֲשֶׁר נָתַתְּ לָךְ. בָּרוּךְ אַתָּה יי עַל־
הָאָרֶץ וְעַל־הַמָּזוֹן:

רַחֵם יי אֱלֹהֵינוּ עַל־יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ וְעַל־
יְרוּשָׁלַיִם עִירְךָ וְעַל צִיּוֹן מִשְׁכַּן כְּבוֹדְךָ וְעַל
מַלְכוּת בֵּית דָּוִד מְשִׁיחֶךָ וְעַל־הַבֵּית
הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ שֶׁנִּקְרָא שְׁמֶךָ עָלָיו: אֱלֹהֵינוּ
אֲבִינוּ רַעֲנוּ זִוְגֵנוּ פִּרְנָסֵנוּ וְכֹל־כְּלָנֵנוּ
וְהַרְוִיחֵנוּ וְהַרְוֵחֵ־לָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ מִהֲרָה
מִכָּל־צָרוֹתֵינוּ: וְנֶאֱלֹא־תִצְרִיכֵנוּ יי אֱלֹהֵינוּ
לֹא לַיָּדִי מִתְּנֶה בָּשָׂר וָדָם וְלֹא לַיָּדִי
הַלּוֹאֲתָם כִּי אִם לַיָּדֶךָ הַמְּלָאָה הַפְּתוּחָה
הַקָּדוֹשָׁה וְהַרְחֵבָה שְׂלֹא נִבּוֹשׁ וְלֹא נִכָּלָם
לְעוֹלָם וָעֶד:

* האט מאן על הניסים פערנעססען אונד עראיננערט זיך בעפאר מאן דיא ברכה על
הארץ ועל המזון געענדעט, זאגט מאן עס דא וואו מאן זיך עראיננערט האט, אונד פענגט
הערנאך וויעדער ועל דבל אן. האט מאן זיך אבער ערסט עראיננערט נאכדעם מאן דען
שם מאן דער ברכה על הארץ ועל המזון געזאגט האט, ווירד על הניסים נישט מעהר
געזאגט, זאגדערן ווען מאן צו הרחמן הוא יזכנו קאממט, זאגט מאן דאז דארט אלגע-
מערקטע אונטער דער ליניע שטעהענדע הרחמן הוא יעשה וכו'.

אן שבת ויירד רצה נעזאנט, האט מאן עס-ערנעסען זייע וייטע קס"א.

רצה והחליצנו יי אלהינו במצותיך ובמצות יום
השביעי השבת הגדול והקדוש הזה כי יום זה גדול
וקדוש הוא לפניך לשבת-בו ולנוח בו באהבה במצות
רצונך ברצונך הניח לנו יי אלהינו שלא תהי צרה
ויגזון ואנחה ביום מנוחתנו והראנו יי אלהינו בנחמות
ציון עירך ובבנין ירושלים עיר קדשך כי אתה הוית
בעל הישועות ובעל הנחמות:

אן ראש חדש, יום טוב אגוד חול המועד ויירד היער יעלה ויבא נעזאנט.

אלהינו ואלהי אבותינו. יעלה ויבא ויגיע ויראה וירצה וישמע
ויפקד ויזכר וזכרנו ופקדננו וזכרון אבותינו וזכרון משיח בן-דוד
עבדך. וזכרון ירושלים עיר קדשך. וזכרון כל עמך בית ישראל
לפניך. לפליטה לטובה לחן ולחסד ולרחמים, לחיים ולשלום ביום

לכאש מרש ראש החדש	לכ"ה הזכרון	לסוכות חג הסוכות
לש"ס השמיני חג העצרת	לפסח חג המצות	לשבעות חג השבועות

הזה. וזכרנו יי אלהינו בו לטובה. ופקדנו בו לברכה. והושיענו
בו לחיים. ובדבר ישועה ורחמים חוס ותננו. ורחם עלינו.
והושיענו כי אליך עינינו כי אל מלך חנון ורחום אתה:

ובנה ירושלים עיר הקדש במהרה
בימינו. ברוך אתה יי בנה ברחמי
ירושלים אמן:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם האל
אבינו מלכנו אדירנו בוראנו גאלנו יוצרנו
קדושנו קדוש יעקב רוענו רועה ישראל
המלך הטוב והמטיב לכל שבכל יום

וַיּוֹם הוּא הַטִּיב הוּא מְטִיב הוּא יְטִיב לָנוּ׃
הוּא גִּמְלָנוּ הוּא גּוֹמְלָנוּ הוּא יְגַמְלָנוּ לְעַד
לְחַן לְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים וּלְרוּחַ הַצְלָה
וְהַצְלָחָה בְּרָכָה וְיִשׁוּעָה נְחֻמָּה פִּרְנָסָה
וְכִלְכָּלָה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשָׁלוֹם וְכָל־טוֹב
וּמְכַל־טוֹב אֵל יַחֲסִירָנוּ׃ הֲרַחֲמֵן הוּא
יִמְלֹךְ עָלֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד׃ הֲרַחֲמֵן הוּא
יִתְבָּרֵךְ בְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ׃ הֲרַחֲמֵן הוּא
יִשְׁתַּבַּח לְדוֹר דּוֹרִים וַיִּתְּפֹאֵר בָּנוּ לְנִצָּחַ
נְצָחִים וַיִּתְּהַדָּר בָּנוּ לְעַד וּלְעוֹלָמֵי עוֹלָמִים׃
הֲרַחֲמֵן הוּא יִפְרֹנְסֵנוּ בְּכָבוֹד׃ הֲרַחֲמֵן
הוּא יִשְׁבּוֹר עָלֵנוּ מֵעַל צוֹאֲרֵנוּ וְהוּא יוֹלִיכֵנוּ
קוֹמָמִיּוֹת לְאַרְצֵנוּ׃ הֲרַחֲמֵן הוּא יִשְׁלַח
בְּרָכָה מְרַבָּה בְּבֵית הַזֶּה וְעַל שְׁלַחַן זֶה
שֶׁאֵכָלֵנוּ עָלָיו׃ הֲרַחֲמֵן הוּא יִשְׁלַח לָנוּ
אֶת אֱלֹהֵינוּ הַנִּבְיָא זְכוּר לְטוֹב וַיְבַשְׂרֵלָנוּ
בְּשׂוֹרֹת טוֹבוֹת יִשׁוּעוֹת וְנַחֲמוֹת׃ הֲרַחֲמֵן
הוּא יְבָרֵךְ אֶת (אָבִי) מוֹרֵי בֵּעַל הַבֵּית
הַזֶּה וְאֶת (אִמִּי) מוֹרֵתִי בֵּעַל הַבֵּית הַזֶּה
אוֹתָם וְאֶת בֵּיתָם וְאֶת זֶרְעָם וְאֶת כָּל
אֲשֶׁר לָהֶם אוֹתָנוּ וְאֶת כָּל אֲשֶׁר לָנוּ כִּמּוֹ

שְׁנַת בָּרְכוֹ אֲבוֹתֵינוּ אֲבָרְדֵם יִצְחָק וְיַעֲקֹב
בְּכָל מְכַל כָּל כֶּן יְבָרֵךְ אוֹתָנוּ כָּלֵנוּ יַחַד
בְּבִרְכָּה שְׁלֵמָה וְנֹאמַר אָמֵן:

בְּמָרוֹם יִלְמְדוּ עֲלֵיהֶם וְעֲלֵינוּ זְכוּרַת
שְׁתֵּיהֶם לְמִשְׁמֶרֶת שְׁלוֹם וְנִשְׂא בְרָכָה
מֵאֵת יי וְיִצְרָקָה מֵאֱלֹהֵי יִשְׁעֵנוּ: וְנִמְצָא
חֵן וְשָׂכָל טוֹב בְּעֵינֵי אֱלֹהִים וְאָדָם:

הַרְחֵמֵן הוּא יִנְחִילֵנוּ יוֹם שְׂכָלוֹ
אֵן שַׁבַּת זֹאנֵט מֵאֵן:

שְׁכָת וּמְנוּחָה לְחַיֵּי הָעוֹלָמִים:

הַרְחֵמֵן הוּא יַחֲדֵשׁ עָלֵינוּ אֶת־הַחֲדָשׁ
אֵן רֵאשׁ חוֹדֶשׁ:

הֵיזָה לְטוֹבָה וְלִבְרָכָה:

הַרְחֵמֵן הוּא יִנְחִילֵנוּ יוֹם שְׂכָלוֹ טוֹב:
אֵן יוֹם טוֹב:

הַרְחֵמֵן הוּא יַחֲדֵשׁ עָלֵנוּ אֶת־הַשָּׁנָה
אֵן רֵאשׁ הַשָּׁנָה:

הֵזֹאת לְטוֹבָה וְלִבְרָכָה:

הַרְחֵמֵן הוּא יִקְיָם לָנוּ אֶת־סִכַּת דָּוִד
אֵן חוֹל הַמוֹעֵד סוֹכּוֹת:

הַנִּפְלֵת:

(*) הַרְחֵמֵן הוּא יִזְכֵּנוּ לִימּוֹת הַמָּשִׁיחַ
וְלְחַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא: מְגִדִּיל (שַׁבַּת, יו"ט, חוה"מ)

(*) ווען מ'אן על דג'ס'ים בייא ועל דבל פערנעססען האט, ווירד היער פאר הרחמן הוא
זכנו ריועס געזאגט. דאן (אן חנוכה) בימי מתתיהו (אן פורים) בימי מרדכי פאן
זיינע ל"ג אונד הערנאך פערנעססען מ'אן וויעדער הרחמן הוא זכנו אן.

הַרְחֵמֵן הוּא יַעֲשֶׂה לָנוּ נִפְלְאוֹת כְּמוֹ שְׁעִשָּׂה
לְאֲבוֹתֵינוּ בְּיָמֵם הָהֵם בְּזִמְנֵי הֵזָה: בִּימֵי וכו'

קפא

סדר ברכת המזון

אונד ר"ח מַגְדֵּל) יְשׁוּעוֹת מַלְכוּ וְעֲשֵׂה חֶסֶד
לְמַשִּׁיחוֹ לְדוֹר וּלְדוֹר עַד עוֹלָם: עֲשֵׂה
שָׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו הוּא יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם עָלֵינוּ
וְעַל כָּל־יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן:

יִרְאוּ אֶת־יְיָ קְדוֹשֵׁיוֹ כִּי אֵין מַחְסוֹר לִיגְאָיו: כְּפִירִים
רָשׁוּ וְרָעִבוּ וְדָרְשׁוּ יְיָ לֹא יַחְסְרוּ כָּל־טוֹב: הוֹדוּ לִי
כִּי־טוֹב כִּי לְעוֹלָם חֶסֶדְךָ: פֹּתַח אֶת־יְדְךָ וּמִשְׁבִּיעַ
לְכָל־חַי רָצוֹן: בָּרוּךְ הַגֹּבֵר אֲשֶׁר יְבַטֵּחַ בִּי וְהָיָה יְיָ
מִבְּטַחוֹ:

נַעַר הָיִיתִי גַם זָקֵנְתִי וְלֹא רָאִיתִי צָדִיק גָּעֹז וְזָרְעוֹ מִבִּקֵּשׁ לֶחֶם:
יְיָ עֲזֵר לְעַמּוֹ יִתֵּן יְיָ יְבָרֶךְ אֶת עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא פְרִי הַגֶּפֶן:

יוען מאן אן שבת רצה, אדער יום טוב, חול המועד אונד ראש חדש, יעלה ויבא
פֿערגעסען האט אונד עראינגערט זיך בעפֿאר מאן דאז שם פֿאר בונה ברחמי ירושלים
געזאגט האט, זאגט מאן רצה אדער יעלה ויבא דארט וואו מאן זיך עראינגערט אונד בעֿ
טעט דאן ווייטער. האט מאן זיך אבער נאכדער עראינגערט, זאגט מאן נאך דעם וואר
טע אמן פֿאלגענדע ברכה. עראינגערט מאן זיך אבער ערסט נאכדעם מאן דען שם פֿאר
האל אבינו מלכנו געזאגט האט, זאגט מאן, ווען עס אן שבת אדער יום טוב איזט,
ביים נאכט: אונד מיטטאנמאהל פֿאס אנפֿאנג ווידערהאלען. ר"ה, ר"ח אונד חה"מ אבער
ברויכט מאן נישט נאך איינמאל אנצופֿאנגען.

אנשטאט רצה אן שבת ווירד דיועם געזאגט:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר נָתַן שַׁבָּתוֹת לְמִנוּחָה
לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּאַהֲבָה לְאוֹת וּלְבְרִית: אן שבת ר"ח שאלטעט מאן אויך איין
פֿיר ר"ח (וְרֵאשֵׁי חֳדָשִׁים לְזִכְרוֹן) בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְקַדֵּשׁ הַשַּׁבָּת:
(וְיִשְׂרָאֵל וְרֵאשֵׁי חֳדָשִׁים):

אנשטאט יעלה ויבא אן יום טוב.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר נָתַן יָמִים טוֹבִים לְעַמּוֹ
יִשְׂרָאֵל לְשִׁשּׁוֹן וּלְשִׁמְחָה אֶת יוֹם חַג (פֿלוֹי) הַזֶּה: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ
מְקַדֵּשׁ יִשְׂרָאֵל וְהַיָּמִים:

סדר ברכת המזון

אנשטאטס רצה אונד יעלה ויבא ווען יום טוב אן שבת פעללס.

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר נתן שבתות למנוחה
לעמו ישראל באהבה לאות ולברית וימים טובים לששון ולשמחה
את יום חג (פלוני) הזה: ברוך אתה יי מקדש השבת וישראל
והזמנים:

אנשטאטס יעלה ויבא אן ראש השנה:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר נתן ימים טובים לישראל
את יום הזכרון הזה: ואינו מוסס

אנשטאטס רצה אונד יעלה ויבא, ווען ראש השנה אן שבת פעללס:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר נתן שבתות למנוחה
לעמו ישראל באהבה לאות ולברית וימים טובים לישראל את
יום הזכרון הזה: ברוך אתה יי מקדש השבת וישראל ויום
הזכרון:

אנשטאטס יעלה ויבא, אן ראש חרש.

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר נתן ראשי חרשים
לעמו ישראל לזכרון: ואינו מוסס

נוסח ברכת המזון בבית האבל

האכל צצצעס ימי חצלו כשהגיע לשלא נבוש ולא נכלם לעולם ועד. יאמר נוסחא זה:

ובנה ירושלים עיר הקדש במהרה בימינו. נחם יי
אלהינו את אבילי ירושלים ואת האבלים המתאבלים
באבל הזה. נחמם מאבלם. ושמחם מיגונם. פאמור
כאיש אשר אמו תנחמנו כן אנכי אנהמכם ובירושלים
תנחמו. ברוך אתה יי מנחם ציון בבנין ירושלים
אמן: ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם האל אבינו
מלכנו אדידנו בוראנו גואלנו יוצרנו קדושנו קדוש
יעקב רוענו רועה ישראל המלך החי הטוב והמטיב
לכל אל בכל יום ויום הוא המטיב הוא מטיב הוא

ברכת המזון בבית האבל קפב
 ישיב לנו. אל אמת דין אמרת שופט בצדק לוקח
 נפשות במשפט שליט בעולם לעשות בו פרצוני
 כי כל דרכיו במשפט ואנחנו עמו ועבדיו ובכל
 אנחנו חייבים להודות לו ולברכו. גודר פרצות ישראל
 הוא יגדל הפרצה הזאת מעלינו ומעל אבל הזה
 לחיים ולשלום. הוא גמלנו הוא גומלנו הוא יגמול
 בעדינו וכו' :

ברכות אירוסין ונשואין

דער מסדר קדושין זאגט דיא ברכה פורא פרי הגפן, אונד דיא ברכה אשר קדשנו
 ביא חפה וקדושין.

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם פורא פרי הגפן:
 ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר קדשנו
 במצותיו וצונו על העריות. ואסר לנו את הארוסות
 והתיר לנו את הנשואות לנו על ידי חפה וקדושין.
 ברוך אתה יי מקדש עמו ישראל על ידי חפה וקדושין:

היער טרינקט דאז ברויטפארט פאן דעם כוס, אונד וועהרענד דער ברויטפארט דען טרוידינג
 אויף דען פינגער דער ברויט ניכט, זאגט ער דיועס:

הרי את מקדשת לי בטבעת זו כדת משה וישראל:

פאן ווירד פאן דעם מסדר קדושין דיא כתובה פארגעלעזען, אונד נאכהער ווירד איבער
 איינעם אנדערן כוס ברכת פורא פרי הגפן געמאכט אונד נאכשטעהענדע זעסס ברכות
 געזאגט:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם פורא פרי הגפן:
 ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם שהכל ברא לךבוד:
 ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם יוצר האדם:
 ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר יצר את האדם בצלמו.
 בצלם דמות תבניתו. והתקין לו ממנו בנין עדי עד. ברוך אתה
 יי יוצר האדם:

ברכות אירוסין ונשואין

שש תשיש ותגל העקרה בקבוצ בניה לתוכה בשמחה. ברוך
אתה יי משמח ציון בבניה:

שמח תשמח רעים האהובים בשמחה יצירך בגן עדן מקדם.
ברוך אתה יי משמח חתן וכלה:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר ברא ששון ושמחה
חתן וכלה גילה רנה היצה וחדוה אהבה ואחוה ושלום ורעות.
מהרה יי אלהינו ישמע בערי יהודה ובחצות ירושלים. קול ששון
וקול שמחה. קול חתן וקול כלה. קול מצהלות חתנים מחפתם.
ונגזרים ממשותה נגינתם. ברוך אתה יי משמח חתן עם הכלה:

ברכת המזון לנשואין

אויח איינער חתונה, נאכדעם טאן גענעססען האט. אונד סגין דא איזט, נישטט דער פאר-
בענשער דאז כוס אין דיא האנד אונד זאנט דיועס:

הוי השר וגם חרן. ואז אלם בשיר ירון. נחנו במעגלי צדק:
שעה ברפת בני ישראל. בני אהרן: ברשות מרגן ורפגן ורבותי
נברך אלהינו שהשמחה במעוננו. ושאלנו משלו:
דיא מיטבענשענדען: ברוך אלהינו שהשמחה במעוננו ושאלנו משלו
ובטובו חיינו:

דער פארבענשער: ברוך אלהינו שהשמחה במעוננו. ושאלנו משלו
ובטובו חיינו:

נאך דעם בענשען נישטט טאן איין אנדערעס כוס מיט וויין אונד זאנט אבענשטעהענדע
זעכס ברכות ביו עם הכלה, דאן גיבט ער דאז אנדערע כוס ווען, נישטט דאס ערסטע
כס פאם בענשען וויעדער, אונד זאנט דיא ברכה בורא פרי הגפן.

ווען אין דען שבעת ימי המשתה איין פנים חדשות דא איזט, ד. ה. ווען יעמאנד
בייא מיטע איזט, דער אין דען שבעת ימי המשתה נאך בייא קיינער מאהלצייט דא וואר
ווערדען נאך דעם בענשען אבינע זעכס ברכות נאך בורא פרי הגפן געזאנט, יעדאך בייא
דען סעודות שבעת ימי המשתה פאן שבת אונד יום טוב ווערדען זיא געזאנט, ווען
אויך קיין פנים חדשות דא איזט. ווען נור מזומן איזט, וואן טאן נברך לאלהינו נישט
בענשען קאן, ווירד נור דיא ברכה אשר ברא ששון ושמחה געזאנט.

סדר ברית מילה

כחצילים החינוך לזהכ"ל לריכים הכל לקום תשכיו. וגם צעפה שעוקים צמלות הצרים תייצין
כל העם לעמוד. כח"ט ויעמד העם צברים. וצבולו חומרים הקהל בקול כס:

ברוך הבא:

לח"כ יקח המוהל את הינך וכן המציא אותו ויאמר בשמחה:

אמר הקדוש ברוך הוא לאברהם אבינו הלהלך
לפני ויהיה תמים הנני מוכן ומזומן לקיים מצות עשה
שצונו הבורא יתברך למול (כשהלז צעמנו מל את בנו יאמר
שצוני למול את בני): לשם יהוד קודשא בריך הוא
וישכינתה ברחילו ורחימו:

רש"ס את הסינוק על הפסא אשר הוכן לחליהו ויאמר:

זה הפסא של אליהו זכור לטוב: לישועתך קויתי
י: שברתי לישועתך יי ומצותיך עשיתי: אליהו
מלאך הברית. הנה שלך לפניך: עמוד על ימיני
וסמכני: שברתי לישועתך יי: שש אנכי על אמרתך
כמוצא שלל רב: שלום רב לאוהבי תורתך ואין למו
מכשול. אשרי תבחר ותקרב ישכון חצריך: נשבעה
בטוב ביתך קדוש היכלך:

ולח"כ יקח המוהל את הסינוק מפסא של אליהו ויניחיהו על צרכי הסנדק וחופס עור הערלה
בין אלצעותיו ומצדך בקול רם:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר קדשנו
במצותיו וצונו על המילה:

דער מאטער דעם קינדעס זאגט גלייך נאכהער דיעזע ברכה:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר
קדשנו במצותיו וצונו להכניסו בבריתו
של אברהם אבינו:

אונד דיא אנוועזענדען אנטווארטען דיערויף:

בשם שנכנס לברית כן יכנס לתורה
ולחפה ולמעשים טובים:

סדר ברית מילה

ולאחר סימחון לעשות הסריעה יחלק. ונוטל את הכוס צידו ומנכך צפה"ג ולא"כ אשר קידש
ידיו וכו' :

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם בורא פרי הגפן :
ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר קדש ידיד
מבטן וחזק בשארו שם וצאצאיו חתם באות ברית
קודש. על פן בשכר זאת אל חי חלקנו צורנו צוה
להציל ידידות שארנו משחת למען בריתו אשר שם
בבשרנו. ברוך אתה יי בורת הברית :

אלהינו ואלהי אבותינו קים את הילד הזה לאביו ולאמו ויקרא
שמו בישראל פלוני נר פלוני ישמח האב *) ביוצא חלציו ותגל אמו
בפרי בטנה פכתוב ישמח אביו ואמך ותגל יולדתה ונאמר
ואעבור עליך ואראך מסבנססת בדמיה : ואמר לך בדמיה חיי :
ואמר לך בדמיה חיי : ונאמר ובר לעולם בריתו דבר צוה לאלה
דור : ונאמר וימל אברהם את יצחק בנו בן שמונת ימים כאשר
צוה אותו אלהים : הודו ליי כי טוב כי לעולם חסדו : פלוני זה
הקטן גדול יהיה בשם שנכנס לברית בן יבנם לתורה ולחפה
ולמעשים טובים :

סדר ברכת המזון לברית מילה

ביא איינער סעודה לברית מילה ואנו דער פארבענשער, בעפאר ער ברכת המזון אנו
פענעט דיעזעס נודה לשמן.

דער פארבענשער ואנו :

נודה לשמן בתוך אמוני. ברוכים אתם ליי :

דיא הערמויטצענדען ווידערהאלען נודה.

דער פארבענשער :

ברשות אל איום ונורא. משגב לעתות בצרה. אל
נאזר בגבורה. אדיר במרום יי : נודה

*) כשהלח בעלמו חל את צנו יאמר יהי רצון שאשמח ביוצא חלציו.

דער פארבענסער:

ברשות התורה הקדושה. מהורה היא וגם פרושה.
צוה לנו מורשה. משה עבד יי: נודה

דער פארבענסער:

ברשות הכהנים הלויים. אקרא לאלהי העבריים.
אהודנו בכל אלים. אברהם את יי: נודה

דער פארבענסער:

ברשות מרגן ורבנן ורבתי. אפתח בשיר פי ושפתי.
ותאמרה עצמותי. ברוך הבא בשם יי: נודה

דאן פערנט דער פארבענסער ברכות המזון אן, אונד ווען ער קאמט צו הרחמן הוא יזכנו, זאגט ער נאכשטעהנדע הרחמן הוא אונד דאן פערנט ער וויעדער אן הרחמן הוא יזכנו ביו צו ענדע.

הרחמן הוא יברך אבי הילד ואמו. ויזכו לגדלו ולחנכו ולחכמו.
מיום השמיני והלאה ירצה דמו. ויהי יי אלהיו עמו:

הרחמן הוא יברך בעל ברית המילה. אשר שש לעשות צדק
בגילה. וישלם פעלו ומשכרתו פסולה. ויתנהו למעלה למעלה:
הרחמן הוא יברך רב הנפול לשמונה. ויהיו ידיו ולבו לאל
אמונה. ויזכה לראות פני השכינה. שלש פעמים בשנה:

דעזער הרחמן ווירד פאן איינעם אנדערן אונד ניכט פאם טוהל געזאגט:

הרחמן הוא יברך המל בשר הערלה. ופרע ומצין דמי המילה.
איש הירא ורף הלבב עבודתו פסולה. אם שלש אלה לא
יעשה לה:

הרחמן הוא ישלח לנו משיחו הולך תמים. בזכות חתני מולות
דמים לבשר בשורות טובות ונחומים. לעם אחד מסור ומסורד
בין העמים:

הרחמן הוא ישלח לנו כהן צדק אשר לקח לעלום. עד הובן
כסאו כשמש ויהלום. וילט פניו באדרתו ויגלום. בריתי היתה
אתו החיים והשלום: הרחמן הוא יזכנו וכו'

סדר פדיון הבן

דער פאטער ברינגט נאך ברכת המוציא דען בכור פאר דען כהן, אונד לעגט איהם פֿינף שקלים אין זילבער הין, (וועלכעס פֿיר 6 גולדען 40 קרייצער אין זילבערנע צוואנציג גערן אנגעגאממען איזט), אונד זאגט זאגן דיזעס:

זֶה בְּנִי בְּכוֹרִי הוּא פֶּטֶר רַחֵם לְאִמּוֹ וְהַקְדֵּשׁ בְּרוּךְ הוּא צִוָּה לְפִדּוֹתוֹ שְׁנֵאמַר וּפְדוּיוֹ מִבֶּן חֹדֶשׁ תִּפְדֶּה בְּעֶרְכָּךְ כֶּסֶף חֲמִשָּׁת שֶׁקֶלִים בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ עֲשֹׂרִים גֵּרָה הוּא וְנֵאמַר קֹדֶשׁ לִי כָל בְּכוֹר פֶּטֶר כָּל רַחֵם בְּבְנֵי יִשְׂרָאֵל בְּאָדָם וּבַבְּהֵמָה לִי הוּא:

הירויף פראגט דער כהן דען פאטער דיזעס:

מֵאִי בָּעִית מְפִי לְתֵן. בְּנֶךְ בְּכוֹרְךָ שֶׁהוּא פֶּטֶר רַחֵם לְאִמּוֹ. אִו בָּעִית לְפִדּוֹתוֹ בְּעֶד חֲמִשׁ סִלְעִים. כְּדִמְחֻיבְתָּא מִדְּאוּרִיתָא:

דער פאטער אנטווארטעט דיזעס:

חֲפִץ אֲנִי לְפִדּוֹת אֶת־בְּנִי וְהִיָּלָךְ דִּמִּי פְדִיוֹנוֹ כְּדִמְחֻיבְתִּי מִדְּאוּרִיתָא:

דאן מאכט דער פאטער, ווערענד ער דעס כהן דאז זילבער גיבט, דיזע צווייא ברכות.

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ עַל פְּדִיוֹן הַבֵּן:
בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שֶׁהַחֲיָנוּ וְקִיָּמָנוּ וְהִגִּיעָנוּ לְזִמְן הַזֶּה:

דער כהן ניממט דאז לאזעגעלד אונד זאגט:

זֶה תַּחַת זֶה. זֶה חֵלוֹף זֶה. זֶה מַחֲוִיל עַל זֶה. וְיִפְגֹּם זֶה הַבֵּן לְחַיִּים. לַתּוֹרָה וּלְיִרְאָת שָׁמַיִם. יְהִי רָצוֹן שְׁכָנִשׁ שְׁנֵכֶנֶם לְפִדְיוֹן בֶּן יֶכֶנֶם לַתּוֹרָה וּלְחֻפָּה וּלְמַעֲשִׂים טוֹבִים. אָמֵן:

דער כהן זאגט איבער וויין בורא פרי הגסן, דאן לעגט ער דיא האנד אויף דען קאפף דעם קינדעס אונד זאגט:

יְשֻׁמְךָ אֱלֹהִים כְּאֶפְרַיִם וְכִמְנָשָׁה: יִבְרַכְךָ יְיָ וְיִשְׁמְרְךָ וְגו'

כִּי אֶרְךָ יָמִים וְשָׁנֹת חַיִּים וְשָׁלוֹם יוֹסִיפוּ לָךְ :
 ייִ יִשְׁמְרֶךָ מִכָּל רָע יִשְׁמֹר אֶת נַפְשְׁךָ :

ווען דער איין אונד דרייסיגסטע טאג אן איינעם שבת אָדער יו"ט פֿעללא, ווירד דער
 פֿדיון הבן ביז נאך שבת אָדער יו"ט פֿערשאָבען.

ברכות הנהנין (ברכות ראשונות)

ווען מאן עטוואס געניסען ווילל, טאג עס נאך זא וועניג זיין, מוס מאן פֿאַרהער איינע
 ברכה דאריבער זאגען, דיא נאך-ברכה אבער זאגט מאן נור דאן, אָדער בענשען מוס
 מאן נור דאן, ווען מאן וועניגסטענס איין כּוֹת גראָס גענעסען האט.
 בעפֿאַר מאן וויין טרינקט, זאגט מאן דיעזע ברכה.

בָּרוּךְ אַתָּה ייִ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא פְּרִי הַגֶּפֶן :

ווען וועניגסטענס צוויי אָדער מעהרערע פֿערזאָגען וויין טרינקען, אונד בעקאָסטען בעס-
 פֿערן וויין דאצו, זאגט מאן דיעזע ברכה.

בָּרוּךְ אַתָּה ייִ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם הַטּוֹב וְהַמְּשִׁיב :

איבער פֿלייש, פֿישע, אייער, קעזע, שוועסטע אינד דערנלייגען שפּיזען, וויא אויך איבער
 געטרענקע (וויין אויזגעקאָסטען) זאגט מאן דיעזע ברכה.

בָּרוּךְ אַתָּה ייִ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שֶׁהֵבֵל נִהְיָה בְּדַבְּרוֹ :

בעפֿאַר מאן געקאָסטע אָדער געבאָקענע שפּיזען אויס איינער דער פֿינף געטריידעארטען
 אלס: וויצען, קארן, ראָנגען, דינקעל, גערסטע אָדער האפֿער געניסט, ווירד דיעזע ברכה
 געזאגט.

בָּרוּךְ אַתָּה ייִ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא מִיְּנֵי מְזֻנוֹת :

יעדאך איבער בראָד אויס דען פֿינף גענאָנטען געטריידעארטען זאגט מאן דיא ברכה
 המוציא לחם מן הארץ, אונד נאכדעם מאן עס גענעסען האט, זאגט מאן ברכת
 המזון.

איבער יעדע בויטפֿרוכט זאגט מאן דיעזע ברכה.

בָּרוּךְ אַתָּה ייִ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא פְּרִי הָעֵץ :

איבער אללע ערד-אונד שטרייכטע זאגט מאן דיעזעס.

בָּרוּךְ אַתָּה ייִ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא פְּרִי הָאֲדָמָה :

בייא דעם גענוסטע איינער יעדען נייען פֿרוכט ווירד שוהנין הינצוגעזעצט.

בָּרוּךְ אַתָּה ייִ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שֶׁהֵחֵינוּ וְקִיָּמָנוּ

וְהִגִּיעָנוּ לְזִמְן הַזֶּה :

דער אונטערשיד דער נאך-ברכות פֿיר בויטפֿרוכטע איזט בייא דען נאך-ברכות פֿו פֿינדען.

נאך דעם גענוססע דעם וויינעס, זא וויא נאך יעדער שטייזע אויס דען ערוועהגשען סינף
געטריידעארטען, אונד נאך יעדער סאן דען סינף בויטפריכטען געהטליך: טרויבען, סיינען,
גראמטעפסעל, אליסען אונד דאטטעלן, ווירד דיעזע נאך-ברכה געזאגט:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם על

לכל מן ה' מיני דגן
וגם שחה יין.

על מעשה קדירה
מה' מיני דגן.

על פירות
משבח ח"י.

על סיון מצרכים
לסחרי זה.

הגפן ועל	העץ ועל	המחיה ועל	המחיה ועל
פרי הגפן	פרי העץ	הפלפלה	על הגפן ועל פרי הגפן

ועל תנובת השדה ועל ארץ חמדה טובה
ורחבה שרצית והנהלת לאבותינו לאכול
מפריה ולשבוע מטובה רחם (נא) יי
אלהינו על ישראל עמך ועל ירושלים
עירך ועל ציון מושבן כבודך ועל מזבחך
ועל היכלך ובגדה ירושלים עיר הקדש
במהרה בימינו והעלנו לתוכה. ושמחנו
בבניה ונאכל מפריה ונשבוע מטובה
ונברך עליה בקדשה ובטהרה:

משבח ורצה והחליצנו ביום השבת הזה:

בר"מ וזכרנו ביום ראש החדש הזה:

צ"ט ושמחנו ביום חג (פלוני) הזה:

בר"ס וזכרנו לטובה ביום הזכרון הזה:

כי אתה יי טוב ומטיב לכל ונוודה לך על הארץ	ועל פרי הגפן	ועל הפרות	ועל המחיה	ועל המחיה ועל פרי
ברוך אתה יי	ברוך אתה	ברוך אתה	ברוך אתה	הגפן ברוך אתה יי על
על הארץ ועל	יי על הארץ	יי על הארץ	הארץ ועל המחיה	פרי הגפן:
ועל הפרות	ועל המחיה	ועל פרי הגפן:		

סדר ברכת הנהנין קפו

שסה יין ולכל משכום הלחן מנכך על הגפן ועל פרי הגפן ועל העץ ועל פרי העץ ומוסס על הארץ ועל הגפן ועל הפרות ב"א"י על הארץ ועל הגפן ועל הפרות.

לכל מן ה' מיני דגן וגם משכום הלחן מנכך על המחיה ועל הכלכלה ועל העץ ועל פרי העץ. ומוסס על הארץ ועל המחיה ועל הפרות ברוך אתה יי על הארץ ועל המחיה ועל הפרות.

לכל מן ה' מיני דגן וגם משכום הלחן ושסה יין כולל שלשסס יחד בצרכה ולומר על המחיה ועל הכלכלה ועל הגפן ועל פרי הגפן ועל העץ ועל פרי העץ. ומוסס גם שלשסס.

נאך דעם גענוססע איינער יעדען שפייע, דיא ניכט אויס דען ערוועהנטען פלינג געטריי- דעארטען איזט. נאך יעדער בויספלוש, דיא ניכט אונטער דען ערוועהנטען פלינג בויספרייט- טען בענאנטט איזט. נאך אללען ערד- אונד שטרויכפריכטען, אונד נאך אללען געטדענקען (אויסער וויין) ווירד דיעזע נאך-ברכה געזאגט.

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם בורא נפשות רבות וחסרונם על כל-מה-שברא להחיות (בהם) נפש כל-חי ברוך חי העולמים:

איבער ריבענדעס האלץ זאגט מאן דיעזע ברכה.

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם בורא עצי בשמים:

איבער ריבענדעס קרויט זאגט מאן דיעזע.

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם בורא עשבי בשמים:

איבער איינע ריבענדע פרוכט זאגט מאן דיעזע.

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם הנותן ריח טוב בפרות:

איבער געווירץ ווירד דיעזע ברכה געזאגט.

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם בורא מיני בשמים:

איבער ריבענדעס אל דיעזע.

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם בורא שמן ערב:

ען יעמאנד אויף איינע שטעללע קאסטט, וואו ער איינמאט איינע לעבענסגעפאהר איבער- שטאנדען, זאגט ער דיעזע.

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם שעשה לי גם במקום הזה:

ווען מאן איין געקראנטעס הויסט זיהט, זאגט מאן דיעזע.

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם שנתן מכבודו לבשר ודם:

ווען מאן איינען גראסען תלמיד חכם זיהט, זאגט מאן דיעזע.

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם שחלק מחכמתו ליראיו:

ווען מאן איינען גראסען וועלטווייזען זיהט, זאגט מאן דיעזע.

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם שנתן מחכמתו לבשר ודם:

ווען מאן איינע ערבויע רואינע איינעם ברכ"נ זיהט, זאגט מאן דיעזע.

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם מציב גבול אלמנה:

ווען מאן איינע אונגעוואנהליכע געשטאלט זיהט, צב"ש איינען מאהרען אדער דערגלייכען, זאגט מאן דיעזע.

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם משנה הבריות:

ווער איין נייעם קלייד אנציהט, זאגט דיעזע.

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם מלביש ערומים:

ווען איינער איין גליקליכעם עראייגניס האט, וועלכעס איהן אונד גאך איינען בעטרייסט, זאגט ער דיעזע.

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם המזב והמטיב:

בייא ערהאלטענען איבעלן נאכריכטן זאגט מאן:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם דין האמת:

ווען מאן אים פרייהאדע דיא בוימבליטהע צום ערסטען מאלע זיהט, זאגט מאן דיעזע.

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם שלא חסר בעולמו דבר וברא

בו בריות טובות ואילנות טובים להנות בהם בני אדם:

ווען מאן זעלטענע גוטע בוימפריכטע אדער געשעפטע זיהט, זאגט מאן דיעזע.

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם שפכה לו בעולמו:

ווען מאן דאס גראסכע וועלטמעער זיהט, זאגט מאן דיעזע.

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם שעשה את הים הגדול:

ווען מאן בליטצען זיהט, זאגט מאן דיעזע.

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם עושה מעשה בראשית:

ווער איינען רענענבאנען זיהט, זאגט דיעזע.

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם זוכר הברית נאמן בבריתו וקיים

במאמרו:

בייא דאנקער, שטורמוינד אונד ערדבעבען זאגט מאן דיעזע.

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם שפחו וגבורתו מלא עולם:

ווען יעמאנר איינע מוזהה אנשלעגט, זאגט ער דיעזע.

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו וצונו

לקבוע מוזה:

איין אירדענעם געשיר איזט מאן טובל אונד זאגט קיינע ברכה, ווען מאן אבער איין אנדערעם געשיר טובל איזט, ווירד דיעזע ברכה געזאגט.

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו וצונו

על מבילת פלי (איבער פיעלע בליס על מבילת פליס):

סדר ברכת הנהנין קמו

ווער עוסק ברפואה ויין ווילל, זאגט פארהער דיעזען יידי רצון.
יהי רצון מלפניך יי אלהי שיהא לי עסק זה לרפואה:
ווען יעמאנד קראנק וואר אונד איזט גענעזען, זאגט מאן.
ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם רופא חולים:
ווען יעמאנד איינען פריינד (דען ער בעזאנדערס ליעבט) נאך דרייסיג טאגען זיהט, טאגט
ער ברכת שהחיינו, נאך איינעם יאהרע אבער דיעזע ברכה.
ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם מתייה המיתים:

סדר קריאת שמע על המטה

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם המפיל
חבלי שנה על-עיני ותנומה על-עפפי:
ויהי רצון מלפניך יי אלהי ואלהי אבותי
שתשביבני לשלום ותעמידני לשלום
ואל יבהלוני רעיוני וחלומות רעים
והרהורים רעים ותהי מטתי שלמה לפניך
והאר עיני פן-אישן המות כי אתה המאיר
לאישון בת-עין. ברוך אתה יי המאיר
לעולם כלו בכבודו:

אל מלך נאמן:

דברים ו' ד'

שמע ישראל יהוה אלהינו יהוה אחד:
ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד:

ואהבת את יהוה אלהיך בכל-לבבך ובכל-נפשך
ובכל-מאדך: והיו הדברים האלה אשר אנכי מצוה
היום על-לבבך: ושננתם לבניך ודברת בהם בשבתך

סדר קריאת שמע על המטה

בביתך ובלכתך בדרך ובשכבך ובקומך : וקשרתם
לאות על־ידך והיו לטטפת בין עיניך : וכתבתם על־
מזוזות ביתך ובשעריך :

ווער ביאטאן סעדיג נעבעטעט אונד ניצט קריאת שמע בזמנה געזאגט האט, זאלל
הווער אויך ווידה אים שמוע אונד וואסער ווייטע 28 הינצוועטצען.

ויהי נעם | יי אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה
עלינו ומעשה ידינו כוננהו :

צא יושב בסתר עליון בצל שדי יתלונן : אמר ליי
מחסי ומצודתי אלהי אבטח־בו : כי הוא יצילך מפח
יקוש מדבר הוות : באברתו | יסך לך ותחת־כנפיו
תחסה צנה וסחרה אמתו : לא־תירא מפחד לילה
מחץ יעוף יומם : מדבר באפל יהלך מקטב ישוד
צהררים : יפל מצדך | אלה ורבבה מימינה אליך לא
יגש : רק בעיניך תביט ושלמת רשעים תראה : כי־
אתה יי מחסי עליון שמת מעונה : לא־תאנה אליך
רעה ונגע לא־יקרב באהלך : כי מלאכיו יצוה־לך
לשמרך בכל־דרךך : על־כפים ישאו־נך פך־תגף באבן
רגלך : על־שחל ופתן תדרך תרמס כפיר ותנין : כי
בי חשק ואפלטהו אשגבהו כי־ידע שמי : יקראני |
ואענהו עמו אנכי בצרה אחלצהו ואכבדהו : ארך ימים
אשביעהו ואראהו בישועתי : ארך ימים וכו'.

יי מה־רבו צרי רבים קמים עלי : רבים
אומרים לנפשי אין ישועתה לו באלהים
סלה : ואתה יי מגן בעדי כבודי ומרים

סדר קריאת שמע על המטה קפח

ראשי׃ קולי אל־יִי אֶקְרָא וַיַּעֲנֵנִי מִהָרָקָדָשׁ סֵלָה׃ אֲנִי שָׁכַבְתִּי וְאִישָׁנָה הִקִּיצוּתִי כִי יִיִּסְמְכֵנִי׃ לֹא־אִירָא מִרְבּוֹת עִם אֲשֶׁר סָבִיב שָׁתוּ עָלַי׃ קוֹמָה יִי הוֹשִׁיעֵנִי אֱלֹהֵי כִי־הִכִּיתָ אֶת־כָּל־אֹיְבֵי לְחֵי שְׁנֵי רָשָׁעִים שִׁבְרָתָ׃ לִי הִשְׁוֶעָה עַל עֲמֹךְ בִּרְכָתְךָ סֵלָה׃

הַשְׁכִּיבֵנוּ יִי אֱלֹהֵינוּ לְשָׁלוֹם וְהַעֲמִידֵנוּ מִלִּפְנֵי לְחַיִּים וּפְרוֹשׁ עָלֵינוּ סֶפֶת שְׁלוֹמְךָ וְתַקֵּנֵנוּ בְּעֵצָה טוֹבָה מִלִּפְנֵיךָ וְהוֹשִׁיעֵנוּ לְמַעַן שִׁמְךָ וְהַגֵּן בְּעַדֵּנוּ וְהַסֵּר מֵעָלֵינוּ אוֹיְבֶיךָ דָּר וְחָרָב וְרָעָב וְיָגוֹן וְהַסֵּר שָׁטָן מִלִּפְנֵינוּ וּמֵאַחֲרֵנוּ וּבְצֵל כְּנָפֶיךָ תִּסְתִּירֵנוּ כִּי אֵל שׁוֹמְרֵנוּ וּמַצִּילֵנוּ אַתָּה כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנוּן וְרַחוּם אַתָּה וְשִׁמּוֹר צִאתֵנוּ וּבֹאֵנוּ לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם׃

בָּרוּךְ יִי בַיּוֹם בָּרוּךְ יִי בַלַּיְלָה בָּרוּךְ יִי בְּשָׁכְבֵנוּ בָּרוּךְ יִי בְּקוֹמֵנוּ׃ כִּי בִידְךָ נִפְשׁוֹת הַחַיִּים וְהַמֵּתִים אֲשֶׁר בִּידְךָ נִפְשׁ כָּל־חַי וְרוּחַ כָּל־בֶּשֶׂר־אִישׁ׃ בִּידְךָ אֶפְקֵיד רוּחִי פְדִיתָה אוֹתִי יִי אֵל אֲמֵת אֱלֹהֵינוּ שֶׁבְּשָׁמַיִם יָחִיד שִׁמְךָ וְכָנִים מַלְכוּתְךָ תָּמִיד וּמְלוֹךְ עָלֵינוּ לְעֹלָם וָעֶד׃ יִדְאוּ עֵינֵינוּ וַיִּשְׂמַח לִבֵּנוּ וְתִגַּל נַפְשֵׁנוּ בִּישׁוּעָתְךָ בְּאֵמֶת בְּאֵמֶר לְצִיּוֹן מֶלֶךְ אֱלֹהֶיךָ׃ יִי מֶלֶךְ יִי מֶלֶךְ יִי מֶלֶךְ לְעֹלָם וָעֶד׃ כִּי הַמַּלְכוּת שְׁלֹךְ הִיא וּלְעוֹלָמִי עַד תִּמְלֹךְ בְּכָבוֹד כִּי אֵין לָנוּ מֶלֶךְ אֶלָּא אַתָּה׃

הַמִּלְאָךְ הַגָּאֵל אֶתִּי מִכָּל־רָע יְבָרֵךְ אֶת־הַנְּעָרִים
וַיִּקְרָא בָהֶם שְׁמִי וְשֵׁם אֲבֹתִי אֲבָרְהָם וַיִּצְחָק וַיְדַגּוּ לָרֹב
בְּקֶרֶב הָאָרֶץ: וַיֹּאמֶר אִם־שְׁמוֹעַ תִּשְׁמַע לְקוֹל יי אֱלֹהֶיךָ
וְהַיֵּשֶׁר בְּעֵינָיו תַּעֲשֶׂה וְהַאֲזִינָה לְמִצְוֹתָיו וְשָׁמַרְתָּ כָּל־
חֻקָּיו כָּל־הַמִּחְלָה אֲשֶׁר שָׁמַתִּי בְּמִצְרַיִם לֹא־אֲשִׁים
עָלֶיךָ כִּי אֲנִי יי רַפָּאֵךְ: וַיֹּאמֶר יי אֵל הַשָּׁטָן יִגְעַר יי
בְּךָ הַשָּׁטָן וַיִּגְעַר יי בְּךָ הַבְּחִיר בִּירוּשָׁלַיִם הֲלֹא זֶה אוֹד
מִצֵּל מֵאִשׁ: הִנֵּה מִטָּתוֹ שְׁלֹשָׁמָה שְׁנַיִם גְּבוּרִים סָבִיב
לָהּ מִגְּבוּרֵי יִשְׂרָאֵל: כָּלֵם אַחֲזִי חֶרֶב מְלֻמְדִי מִלְחָמָה
אִישׁ חֶרֶבוֹ עַל יָרְכוֹ מִפֶּחַד בְּלִילוֹת:

יְבָרְכֶךָ יי וַיִּשְׁמְרֶךָ: יָאֵר יי פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיַּחֲנֶךָ: יִשָּׂא יי פָּנָיו אֵלֶיךָ
וַיִּשֶׂם לְךָ שָׁלוֹם: ג"ס

הִנֵּה לֹא יָנוּם וְלֹא יִישָׁן שׁוֹמֵר יִשְׂרָאֵל: ג"ס
לִישׁוּעָתְךָ קִוִּיתִי יי. קִוִּיתִי יי לִישׁוּעָתְךָ. יי לִישׁוּעָתְךָ
קִוִּיתִי: ג"ס

בְּשֵׁם יי אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִיָּמִינִי מִיְּכָאֵל. וּמִשְׁמָאלִי
גְּבוּרֵי־אֵל. וּמִלְפָּנֵי אוֹרֵי־אֵל. וּמֵאַחֲוֵרֵי רַפָּאֵל. וְעַל רֹאשִׁי
שְׂכִינַת אֵל: ג"ס

קִכַּח שִׁיר הַמַּעֲלֹת אֲשֶׁר־יֵרָא יי הַהֵלֶךְ בְּדַרְכָּיו: יִגִּיעַ כַּפִּיךָ
כִּי תֵאָבֵל אֲשֶׁר־יָךְ וְמוֹב לָךְ: אֲשַׁתְּךָ. כְּגֹפֶן פֹּדֶיהָ בִּירְכָתִי בֵיתְךָ
בְּנִיךָ כְּשֶׁתִּלִּי זֵיתִים סָבִיב לְשִׁלְחָנְךָ: הִנֵּה כִּי־בֵן יְבָרְךָ גָּבֵר יֵרָא
יי: יְבָרְכֶךָ יי מִצִּיּוֹן וְרָאָה בְּטוֹב יְרוּשָׁלַיִם כָּל יְמֵי חַיֶּיךָ: וְרָאָה־
בָּנִים לְבָנֶיךָ שָׁלוֹם עַל־יִשְׂרָאֵל:

רְגִזוּ וְאֵל תַּחֲטֹאנוּ אֲמָרוּ בְּלִבְבְּכֶם עַל מִשְׁכַּבְּכֶם
וְדַמּוּ סָלָה: ג"ס. אֲדוֹן עוֹלָם וְכו'.

סדר יום כפור קטן קפס

סאן לענט טלית אונד תפלין אתר סאך מנחה סאָננט דער חזן סאָלגענדען סומר אן:
 קב תפלה לעני כי יעטף ולפני יי ישפך שיחו: יי שמעו
 תפילתי ושוועתי אליה תבוא: אל תסתיר פניך ממני ביום צי
 לי הטה אלי אונה ביום אקרא מהר ענני: כי כלו בעשן ימי
 ועצמותי כמוקד נחרו: הויפה בעשב ויבש לפי כי שכחתי מאכל
 לחמי: מקול אנחתי דבקה עצמי לבשרי: דמיתי לקאת מדבר
 הייתי כבוס חרבות: שקדתי ואהיה כצפור בודד על גג: כל
 היום חרפוני אויבי מהוללי בי נשבעו: כי אסר פלחם אכלתי
 ושקני בבכי מסכתי: מפני זעמה וקצפה כי נשאתני ותשליכני:
 ימי כצל נמוי ואני פעשב איבש: ואתה יי לעולם תשב וזכרה
 לדוד ודוד: אתה תקום תרחם ציון פי עת לחנה פי בא מועד:
 פי רצו עבדיך את אבניה ואת עפרה יחננו: וייראו גנים את
 שם יי וכל מלכי הארץ את כבודך: פי בנה יי ציון נראה
 בכבודו: פנה אל תפלת הערער ולא בזה את תפלתם: תפתב
 זאת לדור אחרון ועם נברא יהלליה: פי השקוף מפרום קדשו
 יי משמים אל ארץ הביט: לשמע אנקת אסיר לפתח בני
 תמותה: לספר בציון שם יי ותהלתו בירושלם: בהקבץ עמים
 יחדו וממלכות לעבד את יי: ענה בדרך פחי קצר ימי: אמר
 אלי אל תעלני בחצי ימי בדור הזרים שנותיך: לפנים הארץ
 יסדת ומעשה ידיך שמים: המה ויאבדו ואתה תעמד וכלם
 כפגד יבלו פלבוש תחליפם ויחלפו: ואתה הוא ושנותיך לא
 יתמו: בני עבדיך ישכנו וזרעם לפניה יכון:

סזן וקסל יום זה יהי משקל כל חטאתי. בטל במעומו
 בדרמות ירח. היום לבר מספר זכיותי. ירבה ויצייץ
 צייץ ויהי פורח: יום ודאי זדון לפי אצלי גלוי. חומי
 עונותי עם דוק רשעי. דיני אני אדע באש קלוי. פי
 רע ובש ארגתי אל פשעי. הולך ביום ויום אחר
 בצעי. מבית מקום ספר תינוק בורח: יום אכן בחבלי

שׁוּבָה עֵן מוֹשֶׁה. אַחֲרֵי לֵךְ אֵלַי בְּאֶתִי נִצָּב. רַפְאוֹת
 לְאָרֶם מִרְ נָחֵשׁ נוֹשֵׁף. שׁוּאֵל וּמִתְחַנֵּן נִכְאָב נִעְצָב.
 יוֹשֵׁב בְּעֵנָיִי אֶבֶן מַחְצָב. יָד פָּה וְעֵינַי אֵין לִי טַעַם וְרִיחַ:
 יוֹם הֵן רֵאשׁ חֲדָשִׁים אֶל עֲמֻךְ נָתַתָּ. לְזִמֵּן לְכַפֵּר עַל
 כָּל תּוֹלְדֹתֵם. מֵאֵת אֱהוֹבֶךָ שׁוֹמֵן הַשְׁבֵּתָ. עַל כֵּן
 אֶקְדָּמְךָ בְּתַחֲנֻתָם. מִיּוֹם לְפָנָיו בָּא כִי אֲזִי אֵיתָם. אֲשׁוּב
 לְאִישׁ תּוֹשֵׁב לֹא עוֹד אֲוִירָח: יוֹם וּבִרְבַּח חֲסָדֶיךָ אֲתָה
 מִלְכִּי. תִקּוּם תִּרְחֹם אֶת צִיּוֹן קִדְשֵׁנוּ. הִירֵת מְנוּחָתְךָ
 שִׁים כְּבוֹד. כִּי בָהּ נַעֲלָה עוֹלוֹת רֵאשֵׁי חֲדָשֵׁנוּ. נָתַתָּ
 אֶל שְׁלַח נוֹשֵׂא נֶזֶר רֵאשֵׁנוּ. כִּי שָׁם לְבַבְנוּ שׁוֹאֵף
 זִוְרָח: יוֹם זֶה

ח לְמַנְצַח עַל-הַגָּתִית מְזֻמֹּר לְדוֹד: יִי אֲדֹנָינוּ מָה-אֲדִיר שְׁמֶךָ
 בְּכָל הָאָרֶץ אֲשֶׁר-תָּנָה הוֹדֶךָ עַל-הַשָּׁמַיִם: מִפִּי עוֹלָלִים וְיוֹנָקִים
 יִפְדֶּת עַז לְמַעַן צוֹרְרֶיךָ לְהַשְׁבִּית אוֹיֵב וּמִתְנַקֵּם: כִּי-אֲרָאָה שְׁמֶיךָ
 מַעֲשֶׂה אֶצְבְּעֶתִיךָ יָרֵחַ וּבֹכָבִים אֲשֶׁר כּוֹנְנִתָה: מָה אֲנֹשׁ כִּי-
 תִזְכְּרֵנוּ וּבֶן-אָדָם כִּי תִפְקֹדֵנוּ: וְתַחֲסֶרְהוּ מַעַט מֵאֱלֹהִים וּכְבוֹד
 וְהָדָר תַּעֲטֶרְהוּ: תִּמְשִׁילֵהוּ בְּמַעֲשֵׂי יָדֶיךָ כֹּל שֶׁתָּה תַּחַת-רַגְלָיו:
 צִנָּה וְאֱלֹפִים כָּלָם וְגַם בְּהִמּוֹת שָׁדַי: צִפּוֹר שָׁמַיִם וְדָגֵי הַיָּם עֹבֵר
 אֲרָחוֹת יַמִּים: יִי אֲדֹנָינוּ מָה-אֲדִיר שְׁמֶךָ בְּכָל-הָאָרֶץ:

דער חזן טענט אשוי אן, זאגט האלב קדיש, אונד ווען צעהן סעראנען גענווערטיג
 זיגט, דיא געאסטעס האבען, ווירד אויך ויחל געליינט.

וואס מאן ביים אויס אונד איינהעבען דער ספר תורה זאגט, איזט אבען זייטע 8 אונד 8א

קריאת התורה לתענית צבור

מנחה ל"ג י"ב. ויחל משה את-פני יהוה אלהיו ויאמר למה יהוה
 יחרה אפך בעמך אשר הוצאת מארץ מצרים בכח גדול וביד
 חזקה: למה יאמרו מצרים לאמר ברעה הוציאם להרג אתם
 ביהרים ולכלתם מעל פני האדמה שוב מחרון אפך והנחתם על-

יום כסור קטן קצ

הָרָעָה לְעַמּוֹק; זָכַר לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וּלְיִשְׂרָאֵל עַבְדֵּיךָ אֲשֶׁר
נִשְׁבַּעְתָּ לָהֶם בְּךָ וּתְדַבֵּר אֱלֹהִים אֲרָכָה אֶת־זֶרְעֶכֶם כְּכֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם
וּבְלִי־הָאָרֶץ הַזֹּאת אֲשֶׁר אָמַרְתִּי אֲתָן לְזֶרְעֶכֶם וְנִחְלוּ לָעָלָם;
וַיִּנָּחֶם יְהוָה עַל־הָרָעָה אֲשֶׁר דִּבֶּר לַעֲשׂוֹת לְעַמּוֹ; לֹא וַיֹּאמֶר יְהוָה
אֶל־מֹשֶׁה פֶּסֶל־לָךְ שְׁנֵי־לַחַת אֲבָנִים פְּרָאשִׁנִים וּכְתַבְתִּי עַל־
הַלַּחַת אֶת־הַדְּבָרִים אֲשֶׁר הָיוּ עַל־הַלַּחַת הַפְּרָאשִׁנִים אֲשֶׁר
שָׁבַרְתָּ; וְהָיָה נִכּוֹן לְבָקֶר וְעֹלִית בְּבָקֶר אֶל־הַר סִינַי וְנִצַּבְתָּ לִּי
שָׁם עַל־רֹאשׁ הַהָר; וְאִישׁ לֹא־יַעֲלֶה עִמָּךְ וְגַם־אִישׁ אֶל־יְרֵא
בְּכָל־הָהָר גַּם־הַצֹּאֵן וְהַבָּקֶר אֶל־יְרֵעֻי אֶל־מֹול הַהָר הַהוּא; מִפְּטֹר
וַיִּפְּסֵל שְׁנֵי־לַחַת אֲבָנִים פְּרָאשִׁנִים וַיִּשְׁכֶּם מֹשֶׁה בְּבָקֶר וַיַּעֲלֵל
אֶל־הַר סִינַי כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֹתוֹ וַיִּקַּח בְּיָדוֹ שְׁנֵי לַחַת אֲבָנִים;
וַיֵּרֶד יְהוָה בִּעַנָן וַיִּתִּיצֵב עִמּוֹ שָׁם וַיִּקְרָא בְּשֵׁם יְהוָה; וַיַּעֲבֹד
יְהוָה עַל־פְּנֵיו וַיִּקְרָא יְהוָה וַיְהִי אֵל רַחוּם וְחַנּוּן אֶרֶךְ אַפַּיִם
וְרַב־חֶסֶד וְאֱמֶת; נִצַּר חֶסֶד לְאַלְפִים נִשְׂא עֹון וּפֶשַׁע וְחַטָּאת
וְנִקָּה לֹא יִנָּקֶה פֶקֶד וְעֹון אֲבוֹת עַל־בָּנִים וְעַל־בָּנִי בָנִים עַל־
שִׁלְשִׁים וְעַל־רַבְעִים; וַיִּמָּהֵר מֹשֶׁה וַיִּקַּד אֶרְצָה וַיִּשְׁתַּחוּ; וַיֹּאמֶר
אִם־נָא מִצֵּאתִי חֵן בְּעֵינֶיךָ אֲדֹנָי יְלֹה־נָא אֲדֹנָי בְּקִרְבִּנוּ כִּי עַם־
קָשָׁה־עֲרָף הוּא וְסִלַּחַת לַעֲוֹנָנוּ וְלַחַטָּאתָנוּ וְנִחַלְתָּנוּ; וַיֹּאמֶר
הִנֵּה אָנֹכִי כֹרֶת בְּרִית נָגִיד כָּל־עַמָּךְ אֲעֲשֶׂה נִפְלְאוֹת אֲשֶׁר לֹא־
נִבְרָאוּ בְּכָל־הָאָרֶץ וּבְכָל־הַגּוֹיִם וְרָאָה כָּל־הָעָם אֲשֶׁר־אַתָּה
בְּקִרְבּוֹ אֶת־מַעֲשֶׂה יְהוָה כִּי־נֹרָא הוּא אֲשֶׁר אָנֹכִי עֹשֶׂה עִמָּךְ;

קריאת ההפטרות לתענית צבור

סֵאךְ דַּעַר הַפְּטֻרָה וְעֵרְדֵּן דִּיעוּזַע בְּרֻכּוֹת נַעֲזֹאנַס:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר בָּחַר
בְּנַבִּיאִים טוֹבִים וְרָצָה בְּדַבְרֵיהֶם הַנֶּאֱמָרִים בְּאֵמַת
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַבוֹחֵר בַּתּוֹרָה וּבַמִּשְׁה עֲבָדוֹ וּבִישְׂרָאֵל
עַמּוֹ וּבְנַבִּיאֵי הָאֱמֶת וְצִדִּיק;

יְשׁוּעָה סֵאךְ דַּעַר הַפְּטֻרָה וְעֵרְדֵּן דִּיעוּזַע בְּרֻכּוֹת נַעֲזֹאנַס:

יֵעֹזֵב רָשָׁע דַּרְכּוֹ וְאִישׁ אָוֶן מִחֲשַׁבְתּוֹ וַיָּשָׁב אֶל־יְהוָה
 וִירַחֲמֵהוּ וְאֶל־אֱהִינֹו כִּי־יִרְבֶּה לְסִלּוֹת׃ כִּי לֹא מִחֲשַׁבְתִּי
 מִחֲשַׁבּוֹתֵיכֶם וְלֹא דַרְכֵיכֶם דַּרְכֵי נֹאם יְהוָה׃ כִּי־גָבְהוּ
 שָׁמַיִם מֵאָרֶץ כֵּן גָּבְהוּ דַּרְכֵי מִדְּרָכֵיכֶם וּמִחֲשַׁבְתִּי
 מִמִּחֲשַׁבְתֵיכֶם׃ כִּי כַּאֲשֶׁר יֵרֵד הַגֶּשֶׁם וְהַשֶּׁלֶג מִן־
 הַשָּׁמַיִם וְשָׁמֹר לֹא יָשׁוּב כִּי אִם־הִרְוָה אֶת־הָאָרֶץ
 וְהוֹלִידָהּ וְהִצְמִיחָהּ וְנָתַן זֶרַע לַזֵּרַע וְלֶחֶם לְאֹכֵל׃ כֵּן
 יִהְיֶה דְבַר יְיָ אֲשֶׁר יֵצֵא מִפִּי לֹא־יָשׁוּב אֵלַי רֵיקָם כִּי אִם־
 עָשָׂה אֶת־אֲשֶׁר חָפְצָתִי וְהִצְלִיחַ אֲשֶׁר שָׁלַחְתִּיו׃ כִּי־
 בְשִׁמְחָה תֵּצֵאוּ וּבְשָׁלוֹם תִּזְכְּלוּן הַהָרִים וְהַגְּבָעוֹת
 יִפְצְחוּ לִפְנֵיכֶם רִנָּה וְכָל־עֵצֵי הַשָּׁדָה יִמְחֲאוּ־כָף׃
 תַּחַת הַנְּעֻצִּים יַעֲלֶה בְרוֹשׁ תַּחַת הַסְּרָפִד יַעֲלֶה הָדָם
 וְהָיָה לַיהוָה לְשֵׁם לְאוֹת עוֹלָם לֹא יִכָּרֵת׃ כֹּה אָמַר
 יְהוָה שְׁמְרוּ מִשְׁפָּט וַעֲשׂוּ צְדָקָה כִּי־קְרוֹבָה יִשׁוּעָתִי
 לָבוֹא וְצִדְקָתִי לְהִגָּלוֹת׃ אֲשֶׁר־אֲנֹשׁ יַעֲשֶׂה־זֹאת וּבֶן־
 אָדָם יַחֲזִיק בָּהּ שֹׁמֵר שַׁבָּת מִחֲלָלוֹ וְשֹׁמֵר יְדֹו מִמַּעֲשׂוֹת
 כָּל־רָע׃ וְאֶל־אָמַר בֶּן־הַנֶּכֶד הַגָּלוּה אֶל־יְהוָה לֵאמֹר
 הִבְדֵּל יְבִדִּילֵנִי יְהוָה מֵעַל עַמּוֹ וְאֶל־אָמַר הַסֹּרִיס הֵן
 אֲנִי עֵץ יָבֵשׁ׃ כִּי־כֹה אָמַר יְהוָה לְסֹרִיסִים אֲשֶׁר יִשְׁמְרוּ
 אֶת־שַׁבָּתִי וּבָחֲרוּ בְּאֲשֶׁר חָפְצָתִי וּמִחֲזִיקִים בְּבְרִיתִי׃
 וְנָתַתִּי לָהֶם בְּבֵיתִי וּבְחוֹמֹתַי יָד וְשֵׁם טוֹב מִבָּנִים
 וּמִבָּנוֹת שֵׁם עוֹלָם אֶתֶּן־לֹו אֲשֶׁר לֹא יִכָּרֵת׃ וּבְנֵי הַנֶּכֶד
 הַגָּלוּיִם עַל־יְהוָה לְשָׁרְתוֹ וּלְאַהֲבָה אֶת־שֵׁם יְהוָה לְהִיּוֹת
 לוֹ לַעֲבָדִים כָּל־שֹׁמֵר שַׁבָּת מִחֲלָלוֹ וּמִחֲזִיקִים בְּבְרִיתִי׃

יום כפור קטן
 קצא
 וְהִבִּיאֹתֶיךָ אֶל־הָרֶקֶת קִדְשִׁי וְשִׁמְחֶתִיכֶם בְּבֵית תְּפִלָּתִי
 עוֹלָתֵיכֶם וְזִבְחֵיכֶם לְרָצוֹן עַל־מִזְבְּחִי כִּי בֵיתִי בֵּית־
 תְּפִלָּה יִקְרָא לְכָל־הָעַמִּים: נֹאם אֲדֹנָי יְהוִה מִקִּבְּץ
 נִדְחֵי יִשְׂרָאֵל עוֹד אֶקְבֹּץ עָלָיו לְנִקְבְּצוֹ:

נאך דער הסטרה ווערדען פאם ספטייר ריעזע ברכות געזאגט:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם צוֹר כָּל־הָעוֹלָמִים צְדִיק בְּכָל־
 הַדּוֹרוֹת הָאֵל הַנֶּאֱמָן הָאוֹמֵר וְעוֹשֶׂה הַמַּדְבָּר וּמְקַיֵּם שְׁכָל־דְּבָרָיו
 אֱמֶת וְצֶדֶק: נֶאֱמָן אַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְנֶאֱמָנִים דְּבָרֶיךָ וְדָבָר
 אֶחָד מִדְּבָרֶיךָ אַחֲזֹר לֹא־יֵשׁוּב רִיקָם כִּי אֵל מֶלֶךְ נֶאֱמָן וְרַחֲמָן
 אַתָּה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הָאֵל הַנֶּאֱמָן בְּכָל־דְּבָרָיו:

רַחֵם עַל־צִיּוֹן כִּי הִיא בֵּית חַיֵּינוּ וְלַעֲלוּבַת נַפְשׁ תּוֹשִׁיעַ בְּמַהֲרָה
 בְּיָמֵינוּ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְשַׁמֵּחַ צִיּוֹן בְּבִנְיָה:

שִׁמְחָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַלְיָהוּ הַנְּבִיא עֲבָדְךָ וּבְמַלְכוּת בֵּית דָּוִד
 מְשִׁיחְךָ בְּמַהֲרָה יָבֹא וַיְגַל לִבְנוֹ עַל־כִּסְאוֹ לֹא־יֵשֵׁב זָר וְלֹא יִנָּחֲלוּ
 עוֹד אַחֲרֵים אֶת כְּבוֹדוֹ. כִּי בְשֵׁם קִדְשְׁךָ נִשְׁבַּעְתָּ לוֹ שֶׁלֹּא יִכָּבֵּה
 נֵרוֹ לְעוֹלָם וָעֶד. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מֶלֶךְ דָּוִד:

דאן העכט מאן דאז ספר תורה איין, דער חזן זאגט האלב קדיש אונד מאן בעטעט
 שמונה עשרה, דער יחיד זאגט ענינו ביא שומע תפלה, דער חזן פאר ברכת רפאינו
 וויא אן איינעם אנדערן תענית, דאן היער ווייסער:

לָכוּ וְנָשׁוּבָה אֵל יְיָ כִּי הוּא טָרַף וַיִּרְפָּאנוּ יְךָ וַיַּחַבְּשֵׁנוּ:
 יַחֲיֵינוּ מִיּוֹמִים בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי יְקִימוּנוּ וְנַחֲיָה לְפָנָיו: כִּי
 לֹא עַל צֶדֶקוֹתֵינוּ אֲנִיחָנוּ מִפִּילִים תַּחֲנוּנֵינוּ לְפָנֶיךָ. כִּי
 עַל רַחֲמֶיךָ הָרַבִּים. אֲדָנִי שְׁמַעְתָּ אֲדָנִי סְלַחְתָּ אֲדָנִי
 הִקְשִׁיבָה וַעֲשֵׂה אֵל תֹּאחֲרֵ לְמַעַנְךָ אֱלֹהֵי. כִּי שְׁמֶךָ
 נִקְרָא עַל עִירְךָ וְעַל עַמְּךָ:

ג"ס השיבנו יי אלקיך ונשובה חדש ימינו בקדם:

אֵל מֶלֶךְ יוֹשֵׁב עַל כִּסֵּא רַחֲמִים. מְתַנַּהֵג בַּחֲסִידוֹת
 מוֹחֵל עוֹנוֹת עַמּוֹ: מַעֲבִיר רִאשׁוֹן רִאשׁוֹן. מְרַבֵּה

מְחִילָה לַחַטָּאִים וּסְלִיחָה לְפוֹשְׁעִים. עוֹשֶׂה צְדָקוֹת
 עִם כָּל בֶּשֶׁר וְרוּחַ. לֹא כִרְעָתָם תִּגְמֹול. אֵל הוֹרִיתָ
 לָנוּ לֵאמֹר (מִדּוֹת) שְׁלֹשׁ עֲשָׂרָה. זָכַר לָנוּ הַיּוֹם בְּרִית
 שְׁלֹשׁ עֲשָׂרָה. כָּמוֹ שֶׁהוֹדַעְתָּ לָּעָנֹו מִקֶּדֶם. כָּמוֹ
 שֶׁכָּתוּב וַיֵּרֶד יי בַּעֲנָן וַיִּתְּצֵב עִמּוֹ שֵׁם וַיִּקְרָא בְּשֵׁם יי:
 וַיַּעֲבֹד יי עַל-פָּנָיו וַיִּקְרָא

יי | יי אֵל רַחוּם וְחַנוּן אֶרֶךְ אַפַּיִם וְרַב חֶסֶד וְאֱמֶת:
 נִצֵּר חֶסֶד לְאַלְפִים נִשְׂא עוֹן וּפֹשֵׁעַ וְחַטָּאה וְנִקָּה:
 וְסָלַח לְעוֹנֵינוּ וּלְחַטָּאתֵינוּ וּנְחַלְתֵּנוּ: סָלַח לָנוּ אָבִינוּ
 כִּי חָטֵאנוּ. מָחַל לָנוּ מִלִּכְנוּ כִּי פָשַׁעְנוּ: כִּי אֵתָה יי
 טוֹב וְסָלַח וְרַב חֶסֶד לְכָל קְרֹאֶיךָ:

אָנָּה יי אֱלֹהֵי הַשָּׁמַיִם תִּבּוֹן תִּסְלַחְנוּ קְטָנִית לְפָנֶיךָ וְתוֹצִיא כְּאוֹר
 צְדָקָנוּ וּמִשְׁפָּטֵנוּ בַּצְדָּקִים: אֲמַרְנוּ הַאֲזִינָה יי בִּינָה הִגִּינוּ:
 בִּקְרָאנוּ עָנֵנוּ אֱלֹהֵי צְדָקָנוּ:

בְּרַחֵם אָב עַל בָּנִים בֶּן תִּרְחֵם יי עָלֵינוּ: לִי הִישׁוּעָה עַל עַמִּי
 בִּרְכָתְךָ סֶלָה: יי צְבֹאוֹת עֲמָנוּ מִשְׁגָּב לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֶלָה: יי
 צְבֹאוֹת אֲשֶׁר־אָדָם בּוֹטַח בָּךְ: יי הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בַּיּוֹם קְרָאנוּ:

סֶלָה נָא לַעֲזֹן הָעַם הַזֶּה כְּגֹדֶל חֶסֶדְךָ וּכְאֲשֶׁר
 נִשְׁאַתָּה לָעַם הַזֶּה מִמִּצְרַיִם וְעַד הַנָּה וְשֵׁם נֶאֱמַר:

קסל וַיֹּאמֶר יי סָלַחְתִּי כְּדָבָרְךָ:

הִטָּה אֱלֹהֵי אֲזַנְךָ וַשְּׁמַע פִּקֻּחַ עֵינֶיךָ וּרְאָה שׁוֹמְמוֹתֵינוּ וְהָעִיר
 אֲשֶׁר נִקְרָא שְׁמָךְ עָלֶיךָ כִּי לֹא עַל צְדָקָתֵינוּ אֲנַחְנוּ מִפִּילִים
 תַּחֲנוּנֵינוּ לְפָנֶיךָ כִּי עַל רַחֲמֶיךָ הַרְבִּים: אֲדָנִי שְׁמָעָה אֲדָנִי סָלַחָה
 אֲדָנִי הִקְשִׁיבָה וַעֲשֵׂה אֵל תֵּאֲחָר לְמַעַנְךָ אֱלֹהֵי כִי שְׁמָךְ נִקְרָא עַל
 עִירְךָ וְעַל עַמֶּךָ:

מִשָּׁאת פִּי מִנְחַת עֶרֶב רָצָה נָא בְּכֶשֶׁר. תִּכּוֹן
 תִּפְלְתִי קְטֹרֶת לְפָנֶיךָ בָּתֵּם וּבִישׁוּר. בְּקִרְאִי עֲנֵנִי צוּרִי
 הַיּוֹם וּפְנֵה. כִּי אֲשֶׁר קִסֵּל יִבְיֵאוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת הַמִּנְחָה:
 רֵיחַ נִיחַח אֲמַרִי פִי לְפָנֶיךָ צוּר עֹלָמִים. (*) (חֲלָבִי וְדָמִי
 הִנֵּמַעַט בְּצוּמִי תִמּוֹר חֲלָבִים וְדָמִים.) קִבֵּל הַגִּיּוֹן לְבִי
 אֲשֶׁר עָרַכְתִּי זֶה כִּמָּה יָמִים: קִסֵּל כִּחְטָאת כָּאֲשֶׁם
 יִכְמֹנְחָה: ס"ו דָּרַשׁ נָא בַּיּוֹם זֶה דּוֹרֵשִׁיךָ וְהַדָּרֵשׁ לָהֶם
 בְּנִיב שְׁפָתַיִם. שְׁעָה לְמַעֲמָדִם וְטַהֲרֵם כַּסֶּסֶף מִזָּקֶן
 שְׂבָעֵתִים. וְרָצָה שִׁיחָתָם כְּשֶׁה אַחֲרַת מִן הַצֵּאֵן מִן
 הַמָּאֲתִים: קִסֵּל מִמִּשְׁקָה יִשְׂרָאֵל לְמִנְחָה: ס"ז כָּלִיל
 וְעֹלָה תִחַנְתִּי תִחַשְׁבִּי וּמִשְׁטִינִי רִיב תָּרִיב. וְהוֹצִיָּא
 כָּאוֹר צִדְקִי טָרֵם יָבֵא הַשָּׁמֶשׁ וַיַּעֲרִיב. שְׁפוּךְ פִּמִּים
 לְבֹו בְּתִפְלָתוֹ כָּל אִישׁ וְהַקְרִיב. קִסֵּל הַמִּקְרִיב קָרְבָּנוֹ
 לִי מִנְחָה: ס"ח יִשְׁרוֹן עֲמֶךָ יִשִּׁיר חֶסֶדְךָ בְּטוֹב לֶקַח.
 הִטָּה אֱלֹוֹ אֲזִנְךָ וַיִּשְׁמַע וַעֲיִנְךָ פָקַח. וְרָאָה כִּי טוֹב
 מִסִּתּוֹפֶף בְּשַׁעֲרֵי רַחֲמֶיךָ. וַיִּפְקַח קִסֵּל מִן הַבָּא בִידּוֹ
 מִנְחָה: ס"ט בָּרַב רַחֲמֶיךָ אֲמַרִי הַאֲזִינָה יְיָ הַגִּינִי בִינָה.
 וְאִם נָא מִצָּאתִי חֵן בְּעֵינֶיךָ אֱלֹהֵי קָדֶם מְעוֹנָה. וְלִקְחָתָּ
 מִנְחָתִי מִיָּדִי אֲשֶׁר הִבָּאת לָךְ בְּתִחְנָה. קִסֵּל וַיְהִי בַּעֲלוֹת
 הַמִּנְחָה: ס"י שִׁדִּי לֹא מִצָּאנוֹךְ שֹׁגִיָּא כַח לְעֶדָה מִקָּדֶם
 קָנִיתָ. אַחֲרֵי הַמַּרְבָּה וְאַחֲרֵי הַמִּמְעִיט בְּשׁוּבוֹ נִפְשׁוֹ
 רָצִיתָ. אֵךְ יִכּוֹן לְבֹו לְפָנֶיךָ בְּמִנְחָתוֹ בָּעֵת הַקְרִיב אוֹתָהּ:

(*) ווער ניכט געטאסעט האט, ואנט דיעזען איינגעשלאסענען ואטן ניכט.

קסל וזאת תורת המנחה: ^{סז} בהיות מזבחי ומקדשי על מכוננו וגבולו. היו מכפרים עלינו בשעירים העולים לגורלו. ועתה באשמתנו לו חפץ יי להמיתנו. לא קסל לקח מידנו עולה ומנחה: ^{סז} תחנונים ידבר עמך יבקש סליחה בלב מר. הנו מתיצב על מצוד ועומד על המשמר. מהלך פניך לעת מנחת ערב ומצפה כפר. כי אמר. קסל אכפרה פניו במנחה: ^{סז} ירושלים עירך בנה ועריה מקצרה. אסורים רצוצים פתח ולחפשי הוצא. וערבה ליי מנחתם כימי עולם ותשוב ותרצה. קסל עוד פנות אל המנחה: ^{סז} ונפוצות ישראל לקבץ ירך שנית תוסף. פרועה עדרו תרעם בנה טוב תאסף. וישב מצרך וטהר את בני ישראל כזהב וככסף. קי"ס והיו ליי מגישי מנחה:

אל מלך יושב ביו לכל קראיך וייסע קצא.

ונשלמה פרים שפתינו: תפון תפלתנו קטרת לפניך משאת פפינו מנחת ערב: יהיו לרצון אמרי פינו והגיון לבנו לפניך יי צורנו וגואלנו:

ברחם אב. ליי הישועה ביו ביום קראנו וייסע 192.

^{סז} אלהי בשר עמך מפחדך סמר. ותמיד עומד על משמר. ומצפה לעת מנחת ערב. כי אמר. קסל אכפרה פניו במנחה: ^{סז} להקשיב למשטינינו מאן תמאן. סאנו ברעש אל נא תהי סואן. ואם עונות תשמור הלא רבו. מאין קסל עוד פנות אל המנחה: ^{סז} ישראל עמך אשר בקר מאמין. אם בשמאל דחיתו קרבהו בימין. בא לשחר פניך. ויפקח מן קסל הבא בידו מנחה:

יום בפנר קטן קצג

עֹרְכֵי שְׁוֹעַ מִשְׁלָמֵי פָרִים שִׁפְתוֹתָם. רִצָּה וְהַשְׁלֵךְ
בְּמִצּוֹלוֹת יָם כָּל חַטָּאתָם. יַעֲרֹב לְפָנֶיךָ שִׁיחָתָם וְרִנָּתָם:
כִּסֵּל כַּחַטָּאת וְכַעֲלָה וְכַמִּנְחָה: ^{ס"ז} זָכַר פֶּה פָּנִים וְשַׁעִיר
פָּנִים וְחִיצוֹן. יִהְיוּ גָא אֲמַרִינוּ לְפָנֶיךָ לְרָצוֹן. וְתַעֲרֹב
מִנְחָתָנוּ כְּשֶׁה אַחַת מִן הַצֵּאֵן. מִן הַמֵּאֲתָיִם: ^{כ"ה} מִמִּשְׁקָה
יִשְׂרָאֵל לְמִנְחָה: ^{ס"ז} רָאָה כִּי אֵזֶלֶת יָדָנוּ וְיוֹשְׁבֵי מָרוֹם
שָׁחוּ. פִּסּוּ אֲמוּנִים וּבָכָן לְקָחוּ. כָּבֵד פֶּה וְעַרְל שִׁפָּה:
כִּסֵּל וַיִּשְׁלַחוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל בְּיָדוֹ מִנְחָה: ^{ס"ז} בָּרַר נִיב
שִׁפְתֵּי כְּשֶׁחַר פָּרוֹשׁ. עֲנִי וּרְפָא מִזִּבְחֶךָ הַהָרוֹם.
חִלְקֵת לְשׁוֹנִי תַעֲרֹב כְּשֶׁמֶן לָרוֹם: ^{כ"ה} אֶת הָעוֹלָה וְאֶת
הַמִּנְחָה: ^{ס"ז} בֵּית תְּפִלָּתָם מְקוֹם צָקוֹן לַחֲשֹׁם. חֲשׁוֹב
כָּבֵד מְקוֹם אֲשֶׁר יִבְשְׁלוּ שָׁם הַכֹּהֲנִים אֶת הַחַטָּאת וְאֶת
הָאֵשׁ: ^{כ"ה} וְאֲשֶׁר יֵאָפוּ אֶת הַמִּנְחָה: ^{ס"ז} יִצְוֶה יְיָ חֶסֶדוֹ
קוֹמָמִיּוֹת הַשִּׁיבֵנִי לָנוּ. לְפָאֵר מְקוֹם מְקַדְּשֵׁי לַחֲדָשׁ
הַדָּר זִיּוּ. וַיָּשָׁב מִצָּרָף וְטָהַר אֶת בְּנֵי לִוִּי: ^{ק"ס} וְהָיוּ לִי
מִגִּישֵׁי מִנְחָה: אֵל מֶלֶךְ יוֹשֵׁב וְכוּ' בֵּין לְכָל קוֹרְאִיךָ.

טוב יי לכל ורחמי על כל מעשיו: טוב יי לקניו לנפש תדרשנו:
טוב ויחיל ודומם לתשויעת יי: טוב לחסות ביי מבטח באדם:
טוב לחסות ביי מבטח בנדיבים: טוב וישר יי על פן יורה חטאים
בדרך: טוב יי למעוז ביום צרה ויודע חוסי בו: כי הוא ידע יצרנו
זכור כי עפר אנחנו: כי טוב יי לעולם חסדו ועד הד ודר אמונתו:
מזמון. כרחם אב ביו ביום קראנו.

בַּת עַמִּי לֹא תַחֲשֶׁה. וְלֹא תִשְׁקוֹט בְּזַעֲקָה. וּבְמְקוֹם
עוֹלָה וְאֵשׁ. תִּכְיֶן תַּחַן חֲקוֹרָה. לִי מִגִּישֵׁי מִנְחָה
בְּצִדְקָה: נְשִׂיא אֱלֹהִים הַנָּאֵמָן. רֹאשׁ צָרִים אֵיתָנִי.

השכים שחר וזמן. עמוד וערוך תחנוני. במקום
תמיד מימן. לשחר על קרפני. וכי האמין ביי. ויחשבה
לו צדקה: ליי יחידו למאה נחנן. ועקוד במזבח אבניו.
לפנות ערב חנן. והאל נשא פניו. לתמיד ערב מכונן.
להתרצות פני אדוניו. באיש לקח מלא חפניו. קטרת
סמים דקה: ליי מפלל יושב אהל. הלן במקום משבח.
לרבו פדרים יהל. בהתקרב בבית זבח. ואם אין
קרבן ליהל. תמורם אערך שבח. ונבחר ליי מזבח.
עשה משפט וצדקה: ליי נאלמתי דומיה. מאין
עבודת כהנים. ואיך אשיר בשבירה. ואספו לוי
אמונים. ועל כל זאת אודה יה. כי הוא נעלה בדינים.
לנו בשת הפנים. ולך הצדקה: ליי חלק קרפנות
פדר. תפלת תראה. בזכרי על הפדר. עבודת
משרתים באי היכל חדר בחדר. ושמעו מבשר
במראה. וזרחה לכם יראי שמי שמש צדקה: ליי

אל בלך יושב ביו לכל קראיד.

חזן אח"כ יאמר עשרה כחמנא למספר עשרה מלמכות ועשרה הדבקות: קהל

רחמנא אדפר לן קימיה דאברהם רחמנא:	בדיל ויעבור:
רחמנא אדפר לן קימיה דיצחק עקידא:	בדיל ויעבור:
רחמנא אדפר לן קימיה דיעקב שלימא:	בדיל ויעבור:
רחמנא אדפר לן זכותיה דיוסף צדיקא:	בדיל ויעבור:
רחמנא אדפר לן קימיה דמשה נביא:	בדיל ויעבור:
רחמנא אדפר לן קימיה דאהרן כהנא:	בדיל ויעבור:
רחמנא אדפר לן קנאותיה דפינחס קנאה:	בדיל ויעבור:
רחמנא אדפר לן קימיה דדוד משיחא:	בדיל ויעבור:
רחמנא אדפר לן צלותיה דשלמה מלכא:	בדיל ויעבור:
רחמנא תוב מרוגזך ולא נהדר ריקם טן קדמך:	בדיל ויעבור:

יום כפור קטן קצד

אל מלך יושב וכו' ב"ו לכל קוראיד, דאן ווידוי הגדול.

אלהינו ואלהי אבותינו. אל תעש עמנו פלה. תאחז
ידך במשפט. בבא תוכחה נגדך. שמינו מספרך אל
תמח. גשתך לחקור מוסר. רחמיה יקדמו רגוק.
ידות מעשים בשורה. קרב צדק מאליה. דורנו
בזעקנו לך. צו ישועתנו במסגיע. ותשיב שבות אהלי
תם. פתחיו ראה כי שמינו. זכור נמת לא תשכח
עדות מפי זרעו. חותם תעודה תתיר. סודך שים
בלמודך. טבור אגן הסהר. נא אל יחסר המזג. יה
דע את אשר ידעוך. מגר את אשר לא ידעוך. כי
תשיב לבצרון. לכוידים אסירי התקוה:

ווידוי הגדול של רבינו נסים זצ"ל.

רבונו של עולם קדם כל דבר אין לי פה להשיב
ולא מצח להרים ראשי. כי מפני שעונותי רבו
מלמנות וחטאתי עצמו מספר. וכמשא כבד יכבדו
ממני. מתודה אני לפניך יי אלהי בכפיפת ראש.
בכפיפת קומרה. בכניעת חיל. בחלישות כח.
בשבירות לב. בנמיכות רוח. בקדרה. בכריעה.
בהשתחויה. באימה. בבעת. ברדת. בזיע. בחלחול.
ביראה. במורא. אומר אני לפניך יי אלהי מקצת
מעשי הרעים. ומדרכי המכערים. וממעקלי
המקלקלים. לאמר אי אפשר. לבררם אין בי כח.
לגלותם לא אעצר חיל. לדברם לא אדעם. להגידם
אני כדי לתבוע עליהם סליחה ומחילה וכפרה. מה

אֲנִי מֶה חַיִּי. אֲנִי הֶבֶל וְרִיק. אֲנִי רָמָה וְתוֹלְעָה. אֲנִי
עָפָר וָאֶפֶר. בּוֹשׁ אֲנִי מִחָטְאִי. וּמִכָּלִם אֲנִי מִפְּשָׁעִי.
אֵין לִי פֶתַח לִפְנֵי הַתְּהוֹדוֹת לִפְנֵיךָ. גְּדוֹל עוֹנִי מִנְּשָׂא.
עֲצֻמוֹ פְּשָׁעִי מִסִּפּוֹר. בִּשְׁתִּי וְגַם נִכְלַמְתִּי. כִּנְגֹב הַנִּמְצָא
בַּמַּחְתָּרָת:

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם אִם עָמַדְתִּי לְפָרֵשׁ אֶת חָטְאִי
וּלְבָאֲרָם. יִכְלֶה הַיּוֹמָן וְהֵם לֹא יִכְלוּ. עַל אֵיזָה מֵהֶם
אֶתְבַּע. וְעַל אֵיזָה מֵהֶם אֲבַקֵּשׁ. וְעַל אֵיזָה מֵהֶם אֶתְוֹדֶה.
עַל הַכָּלֵל אוֹ עַל הַפָּרִט. עַל הַנִּסְתָּרוֹת. אוֹ עַל הַגְּלוּת.
עַל הָרְאשׁוֹנוֹת. אוֹ עַל הָאַחֲרוֹנוֹת. עַל הַחֲדָשׁוֹת. אוֹ
עַל הַיְשָׁנוֹת. עַל הַטְּמוּנוֹת אוֹ עַל הַנוֹדְעוֹת. עַל
הַנִּזְכָּרוֹת אוֹ עַל הַנִּשְ�כָּחוֹת מִמֶּנִּי. יוֹדַע אֲנִי בְּעֲצֻמִּי
שֶׁאֵין בִּי לֹא תוֹרָה וְלֹא חֻמָּה. לֹא דַעַת וְלֹא תְבוּנָה.
לֹא צְדָקָה וְלֹא יִשְׁרוּת וְלֹא גְּמִילוּת חֲסָדִים. אֲבָל אֲנִי
סָכֵל וְלֹא יוֹדַע. בָּעֵר וְלֹא מִבִּין. גִּזְלָן וְלֹא נֶאֱמָן. חָיִב
וְלֹא זָכָאִי. רָשָׁע וְלֹא צַדִּיק. רָע וְלֹא טוֹב. וְכָל מַעֲשִׂים
רָעִים עָשִׂיתִי. וְגַם עֲבֵרוֹת רָעוֹת עָשִׂיתִי. וְאִם אַתָּה
דִּן אוֹתִי כְּמַעֲשֵׂי. אוֹי לִי. וְיִ לִי. אֶהְיֶה עָלִי. אוֹיָה עַל
נַפְשִׁי. וְאִם תִּבְקֹשׁ לְנִקּוֹתִי. כְּמַטְהֵר וְכַמְצִיחַ כֶּסֶף.
לֹא יִשְׁאֵר מִמֶּנִּי מְאוּמָה. כִּי אֲנִי כָקֵשׁ לִפְנֵי אֱלֹהִים.
וְכַעֲצִים יְבֹשִׁים לִפְנֵי הָאוֹר. כֶּסֶף סִיגִים מְצֻפָּה עַל
חָרָשׁ. הֶבֶל הַבָּלִים אֵין בּוֹ מִמֶּשׁ:

כְּמָה אֶקְדֶּם אוֹ מָה רְפוּאָה אֲבַקֵּשׁ. כְּבֵן סוֹרֵר וּמוֹרָה
הָיִיתִי. כְּעֶבֶד מוֹרֵד עַל אֲדוֹנָיו. כְּתַלְמִיד חוֹלֵק עַל

יום כפור קטן קצה

רבו. את אשר טהרת טמאתי. ואשר טמאת טהרתי:
את אשר הרתת אסרתי. ואשר אסרת הרתתי: את
אשר אהבת שנאתי. ואשר שנאת אהבתי: את אשר
הקללת החמרת. ואשר החמרת הקללתי: את אשר
קרבת רחקתי. ואשר רחקת קרבת: אך לא להכעיסך
נתפונתי. ובעיות מצח באתי לבקש סליחה מלפניך
שמתי פני כפלי העויתי מצח פונדה וגשתי לפניך
בבשר פנים וכן כתוב ומצח אשר זונה חיה לך
מאנת הכלם:

רבונו של עולם לא על עצמי בלבד אני מתפלל
ומתודה כי אם בעדי ובעד קהליך העומדים לפניך.
ואף על פי שאני ראי ולא זכאי להתודות על עצמי
וכל שכן על אחרים אבל כי דרכך להאריך אפק
ומדתך להעביר קצפק ומנהגך לרחם על בריותך
וביותר לשבים אליך ומודים לפניך ועוזבים ומתנחמים
על פשעיהם ולא מכסים אותם שכן כתוב מכסה
פשעיו לא יצליח ומודה ועוזב ירחם. ומציל את
נפשו מדינה של גיהנם:

רבונו של עולם מנהג בית דינך הצדק לא כמנהג
בתי דינין של בני אדם. שמדת בני אדם פשהוא
תובע את חברו בממון אל בית דין או אל השופט
אם יכפור ינצל מן הממון ואם יודה מתחייב לתן. ובית
דינך הצדק לא כן הוא אלא אם יכפור אדם או לו
ואוי לגפשו. ואם מודה ועוזב אתה מרחמהו:

רבונו של עולם לולי חטאינו ופשעינו לא היינו
 בושים ונכלמים. ועל מה היינו מתוודים כי אי אפשר
 לו לאדם לבקש על חטא והוא לא חטא. ולא יודע
 עז רחמיה אלא בהעבירה חטאת יריאיה ולא על עצמי
 בלבד אני מתודה כי אם בעדי ובעד כל קהלה: יהי
 רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שתסלח
 ותמחל לנו על כל עונותינו ופשעינו ותכפר לנו על
 כל חטאתינו:

אלהינו ואלהי אבותינו תבא לפניך תפלתנו. ואל תתעלם
 מתחנונו שאין אנחנו צדיקים וקשי עורף לומר לפניך יי אלהינו
 ואלהי אבותינו צדיקים אנחנו ולא חטאנו אבל אנחנו חטאנו:

אשמנו. בגדנו. גזלנו. דברנו דפי.
 העוינו. והרשענו. זדנו. חמסנו. טפלנו
 שקר. יעצנו רע. כזבנו. לצנו. מרדנו.
 נאצנו. סרדנו. עוינו. פשענו. צרדנו.
 קשינו עורף. רשענו. שחתנו. תעבנו.
 תעינו. תעתענו.

סרנו ממצותיך וממשפטיך הטובים ולא שוה לנו: ואתה צדיק
 על כל הבא עלינו. כי אמת עשית ואנחנו הרשענו:
 אשמנו מכל עם. בושנו מכל דור. גלה ממנו
 משוש. דוה לבנו בחטאינו. החבל אוינו. ונסרע
 פארנו. זבול בית מקדשנו חרב בעונינו. טירתנו
 היתה לשמה. יופי אדמתנו לזרים. פחנו לנכרים.
 ועדיין לא שבנו מטעותינו. ויהי נעז פנינו ונקשה

הַפְּלִיחוֹת וְהַרְחָמִים : צְדִיק אַתָּה יי לְהַמִּית וּלְהַחַיֹּת .
אֲשֶׁר בְּיָדְךָ פְּקֻדּוֹן כָּל רֹחוֹת . חֲלִילָה לָּךְ זְכוֹנֵנו
לְמַחֲוֹת . וַיְהִי נָא עֵינֶיךָ בְּרַחֲמִים עָלֵינוּ פְּקָחוֹת . כִּי
לָּךְ אֲדוֹן הַרְחָמִים וְהַפְּלִיחוֹת : אָדָם אִם בֶּן שָׁנָה יִהְיֶה .
אוֹ אֶלֶף שָׁנִים יִחְיֶה . מַה יִּתְרוֹן לוֹ כֹּלָּא הָיָה יִהְיֶה .
בָּרוּךְ דִּין הָאֱמֶת מִמִּית וּמַחְיָה : בָּרוּךְ הוּא כִּי אֱמֶת
דִּינוֹ . וּמִשׁוּטְט הַכֹּל בְּעֵינָיו . וּמִשְׁלָם לְאָדָם חֲשָׁבוֹנוֹ
וְדִינוֹ . וְהַכֹּל לְשִׁמּוֹ הוֹדִיָּה יִתְנוּ : יִדְעֵנוּ יי כִּי צְדִק
מִשְׁפָּטְךָ . תְּצַדִּק בְּדַבָּרְךָ . וְתִזְכֹּר בְּשִׁפְטְךָ . וְאִין
לְהַרְהֵר אַחֲרֵי מִדַּת שְׁפָטְךָ . צְדִיק אַתָּה יי וַיֵּשֶׁר
מִשְׁפָּטְךָ : דִּין אֱמֶת . שׁוֹפֵט צְדִק וְאֱמֶת . בָּרוּךְ דִּין
הָאֱמֶת . שְׁכָל מִשְׁפָּטִיו צְדִק וְאֱמֶת . נֶפֶשׁ כָּל חַי
בְּיָדְךָ . צְדִק מְלָאָה יְמִינְךָ וַיְדָךְ . רַחֵם עַל פְּלִטַת צֶאֱן
יְדָךְ . וְתֹאמַר לַמַּלְאָךְ הַזֶּה יְדָךְ : גָּדֹל הָעֲצָה וְרַב
הָעֲלִילָה . אֲשֶׁר עֵינֶיךָ פְּקָחוֹת עַל כָּל דַּרְכֵי בְנֵי אָדָם .
לָתֵת לְאִישׁ כְּדָרְכֵּיו וּכְפָרִי מַעַלְלָיו : לְהַגִּיד כִּי יֵשֶׁר
יי צוּרִי וְלֹא עוֹלָתָה בּוֹ : יי נָתַן וַיִּלָּקַח . יְהִי שֵׁם יי
מְבָרָךְ : וְהוּא רַחוּם יְכַפֵּר עוֹן וְלֹא יִשְׁחִית וְהַרְבֵּה
לְהַשִּׁיב אָפּוֹ וְלֹא יַעִיר כָּל חַמָּתּוֹ :

ווען דאז קבר צונעמאכט איזט, ווירד מזמור מ"ט אונד אן זאלבען טאגען, ווא קיין תחנון
איזט, מזמור ט"ז געזאגט, דאן זאגען דיא יתומים דיעזען קדיש, אונד קהל זאגט מיט
ביו ויקרה.

יִתְגַּדֵּל וַיִּתְקַדֵּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא בְּעֶלְמָא דְהוּא עֵתִיד
לְאַתְחָדָתָא וּלְאַחֲיָא מִתְיָא וּלְאַפְקָא לְחַיִּי עֲלֵמָא וּלְמַבְנֵי
קִרְתָּא דִירוּשָׁלַם וּלְשְׁכֵלֵל הֵיכְלָה בְּגוֹהָ . וּלְמַעַקֵּר

פעם אחת **שָׁמַע יִשְׂרָאֵל יי אֱלֹהֵינוּ יי אֶחָד :**

נ' פעמים **בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מְלָכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד :**

ו' פעמים **יְיָ הוּא הָאֱלֹהִים :**

פעם אחת **יְיָ מֶלֶךְ יְיָ מֶלֶךְ יְיָ מֶלֶךְ לְעוֹלָם וָעֶד :**

עֲנֵנוּ אֱלֹהֵי אֲבֹתֵנוּ : עֲנֵנוּ פֶתַח יְצִחֲךָ עֲנֵנוּ : עֲנֵנוּ אֲבִיר

יַעֲקֹב עֲנֵנוּ : עֲנֵנוּ מִגֵּן דָּוִד עֲנֵנוּ : עֲנֵנוּ אֱלֹהֵי הַמְּרֻבָּה עֲנֵנוּ : עֲנֵנוּ

הָעוֹנָה בְּעֵת רְצוֹן עֲנֵנוּ : עֲנֵנוּ הָעוֹנָה בְּעֵת צָרָה עֲנֵנוּ : עֲנֵנוּ

הָעוֹנָה בְּעֵת רַחֲמִים עֲנֵנוּ : עֲנֵנוּ רַחוּם וְחַנוּן עֲנֵנוּ : רַחֲמָנָא עֲנִינָן :

רַחֲמָנָא פְּרוּק . רַחֲמָנָא דִּיתְמָלִי רַחֲמִין עֲלֵן וְעַל כָּל אַנְשֵׁי בֵיתָנָא

וְעַל כָּל אַחְנָא בֵּית יִשְׂרָאֵל וּמַחֲשׁוּכָא לְנַהוּרָא אִפְקֵנָן בְּדִיל שְׁמָךְ

רַבָּנָא : קְדִישׁ שְׁלָם

ווען ערב ראש חדש אן פרייטאג אדער שבת פעללעט, זאגאך מאן אס דאָנערסטאג יום
כפור קטן מאכט, ווירד היער תחנון, דאן גאנץ קדיש געזאגט, נון פאלגט יענך יי ביום
צרה פאן זייטע מב אונד קדיש יתום.

פרשת נשיאים

כחוצ בשל"ה ונהג טוץ לקרוא בכל יום ויום וכן ר"ח ניסן דער יום ציונו מי"ג נשיאים של
חנוכה המוצא הכמוצה בפרכשת נשל. ולכך האדם ליטן ליזה דער ללדקה כפי השגת ידו. ולחכ
סקרא בכל יום נשיא של אותו יום יחזק חפלה קלרה זו :

יהי רצון מלפניך יי אלהי ואלהי אבותי שתאיר היום בחסדך הגדול על
נשמתין קדישין דמתרחשין כצפרים ומצפצפין ומשבחין ומצלאין על עמא קדישא
ישראל. רבש'ע תכנים ותעייל הנך ציפרא קדישא לאתר קדישא דאיתמר עלייהו
עיין לא ראתה אלהים זולתך. יהי רצון מלפניך יי אלהי ואלהי אבותי שבאם אני
עבדך משבט (פלוגי) שקראתי בתורתך פרשה של הנשיא היום אזי יאירו נא
עלי כל ניצוצין קדישין וכל האורות הקדושות הכלולות בקדושת זה השבט לדבין
ולדשכיל בתורתך וביראתך לעשות רצונך כל ימי חיי אני חרעי חרע זרעי מעתה
ועד עולם אמן.

ביום א' דינסן ויהי ביזם פלזת משה להקים את המשכן וימשח
אתו ויקדש אתו ואת כל פליו ואת המזבח ואת כל פליו
וימשחם ויקדש אתם : ויקריבו נשיאי ישראל ראשי בית אבתם
הם נשיאי המשות הם העמדים על הפקדים : ויביאו את

קָרְבָּנִם לִפְנֵי יְהוָה שְׁש־עֶגְלֹת צֶבֶד וּשְׁנֵי-עֶשְׂרֵי בָקָר עֶגְלֹה עַל-שְׁנֵי הַנָּשִׂאִים וְשׁוֹר לְאֶחָד וַיִּקְרִיבוּ אֹתָם לִפְנֵי הַמִּשְׁכָּן׃ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר׃ קַח מֵאֹתָם וְהָיוּ לְעֹבֵד אֶת-עֲבֹדַת אֱהֹל מוֹעֵד וְנִתְּתָה אוֹתָם אֶל-הַלְוִיִּם אִישׁ כְּפִי עֲבָדָתוֹ׃ וַיִּקַּח מֹשֶׁה אֶת-הָעֶגְלֹת וְאֶת-הַבָּקָר וַיִּתֵּן אוֹתָם אֶל-הַלְוִיִּם׃ אֶת שְׁתֵּי הָעֶגְלֹת וְאֶת אַרְבַּעַת הַבָּקָר נָתַן לְבְנֵי גֵרְשׁוֹן כְּפִי עֲבָדָתָם׃ וְאֶת אַרְבַּע הָעֶגְלֹת וְאֶת שְׁמֹנֶת הַבָּקָר נָתַן לְבְנֵי מְרָרִי כְּפִי עֲבָדָתָם בְּיַד אִיתָמָר בֶּן-אֶהֱרֹן הַכֹּהֵן׃ וּלְבְנֵי קָהָת לֹא נָתַן כִּי-עֲבֹדַת הַקֹּדֶשׁ עֲלֵהֶם בַּפֶּתַח יִשְׂרָאֵל׃ וַיִּקְרִיבוּ הַנָּשִׂאִים אֶת חֲנֻכַּת הַמִּזְבֵּחַ בַּיּוֹם הַמֵּשִׁיחַ אֹתוֹ וַיִּקְרִיבוּ הַנָּשִׂאִים אֶת-קָרְבָּנָם לִפְנֵי הַמִּזְבֵּחַ׃ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה נָשִׂיא אֶחָד לַיּוֹם נָשִׂיא אֶחָד לַיּוֹם וַיִּקְרִיבוּ אֶת-קָרְבָּנָם לַחֲנֻכַּת הַמִּזְבֵּחַ׃ ס וַיְהִי הַמִּקְרִיב בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן אֶת-קָרְבָּנוֹ נַחֲשׁוֹן בֶּן-עֲמִינָדָב לְמִשְׁחֵה יְהוּדָה׃ וְקָרְבָּנוֹ קֶעֶרֶת-כֶּסֶף אֶחָת שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ מִזְרָק אֶחָד כֶּסֶף שִׁבְעִים שֶׁקֶל בַּשֶּׁקֶל הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵיהֶם מִלֵּאִים סֵלֶת בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן לַמִּנְחָה׃ כָּה אֶחָת עֲשֶׂרָה זָהָב מִלֵּאָה קִטְרֶת׃ פֶּר אֶחָד בֶּן-בָּקָר אֵיל אֶחָד כֶּבֶשׂ-אֶחָד בֶּן-שָׁנָתוֹ לָעֹלָה׃ שְׂעִיר-עִזִּים אֶחָד לַחֲטָאת׃ וְלִזְבַּח הַשְּׁלָמִים בָּקָר שְׁנַיִם אֵלִים חֲמִשָּׁה עֶתְדִים חֲמִשָּׁה כֶּבֶשִׁים בְּנֵי-שָׁנָה חֲמִשָּׁה זֶה קָרְבָּן נַחֲשׁוֹן בֶּן-עֲמִינָדָב׃ יְהִי רָצוֹן

ביום ב' דניסן ביום השני הקריב נתנאל בן-צווער נשיא שבט הקריב את-קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת בלולה בשמן למנחה. כה אחת עשרה זהב מלאה קטרת. פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה. שעיר עזים אחד לחטאת. ולזבח השלמים בקר שנים אלים חמשה עתדים חמשה כבשים בני שנה חמשה זה קרבן נתנאל בן צווער. יהי רצון ביום ג' דניסן ביום השלישי נשיא לבני זבולן אליאב בן-חלן קרבנו וכו'. זה קרבן אליאב בן חלן.

ביום ד' דניסן ביום הרביעי נשיא לבני ראובן אליצור בן-שדיאור קרבנו וכו'. זה קרבן אליצור בן שדיאור. יהי רצון

ביום ה' דניסן ביום החמישי נשיא לבני שמעון שלמאל בן-
 צורישידי: קרבנו וכו'. זה קרבן שלמאל בן צורישידי. יהי רצון
 ביום ו' דניסן ביום הששי נשיא לבני גד אליסף בן-דעואל:
 קרבנו וכו'. זה קרבן אליסף בן דעואל. יהי רצון
 ביום ז' דניסן ביום השביעי נשיא לבני אפרים אלישמע בן-
 עמידוד: קרבנו וכו'. זה קרבן אלישמע בן עמידוד. יהי רצון
 ביום ח' דניסן ביום השמיני נשיא לבני מנשה גמליאל בן-
 פדהצור: קרבנו וכו'. זה קרבן גמליאל בן פדהצור. יהי רצון
 ביום ט' דניסן ביום התשיעי נשיא לבני בנימין אבירן בן-גדעני:
 קרבנו וכו'. זה קרבן אבירן בן גדעני. יהי רצון
 ביום י' דניסן ביום העשירי נשיא לבני דן אחיעזר בן-עמישדי:
 קרבנו וכו'. זה קרבן אחיעזר בן עמישדי. יהי רצון
 ביום י"א דניסן ביום עשתי עשר יום נשיא לבני אשר פגעיאל
 בן-עכרן: קרבנו וכו'. זה קרבן פגעיאל בן עכרן. יהי רצון
 ביום י"ב דניסן ביום שנים עשר יום נשיא לבני נפתלי אחירע בן-
 עינן: קרבנו וכו'. זה קרבן אחירע בן עינן. יהי רצון
 זאת חנפת המזבח ביום המשח אתו מאת נשיאי ישראל
 בקערת כסף שתים עשרה מזרק-כסף שנים עשר כפות זהב
 שתים עשרה: שלשים ומאה הקערה האחת כסף ושבעים
 המזרק האחד כל כסף הפלים אלפים וארבע-מאות בשקל
 הקדש: כפות זהב שתים-עשרה מלאת קמח עשרה עשרה
 הפך בשקל הקדש כל-זהב הכפות עשרים ומאה: כל-הבקר
 לעלה שנים עשר פרים אילם שנים-עשר כבשים בני-שנה
 שנים עשר ומנחתם ושעירי עזים שנים עשר לחמאת: וכל
 בקר וזבח השלמים עשרים וארבעה פרים אילם שלשים עתדים
 שלשים כבשים בני-שנה שלשים זאת חנפת המזבח אחרי המשח
 אתו: ובבא משה אל-אהל מועד לדבר אתו וישמע את-הקול
 מדבר אליו מעל הפפרת אשר על-ארץ העדרת מבין שני
 הפרבים וידבר אליו: וידבר יהוה אל-משה לאמר: דבר אל-
 אהרן ואמרת אליו בהעלותך את-הנרות אל-מול פני המנורה

קצת

פרשת נשיאים

וַאֲדָמוּ שְׁבַע הַגִּירוֹת: וַיַּעַשׂ בֶּן אֱהֲרָן אֶל-מֹלֶךְ פְּנֵי הַמִּנְחָה הַעֲלִיָּה
נִרְתְּיָהּ כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת-מֹשֶׁה: וְזֶה מַעֲשֵׂה הַמִּנְחָה מִקִּשָּׁה
וְהָב עַד-יִרְכָּה עַד-פְּרֻחָהּ מִקִּשָּׁה הִוא כַּמֶּרְאֶה אֲשֶׁר הִרְאָה יְהוָה
אֶת-מֹשֶׁה בֶּן עֲשָׂה אֶת-הַמִּנְחָה: יְהִי רָצוֹן

סדר ספירת העומר

זכר לילה קודם שיהחיל הזרעה יאמר:

לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה בדחילו ורחימו ליחד שם י"ה ברה
ביחודא שלים בשם כל ישראל הנני מקיים מצות עשה של ספירת העומר כמו
שכתוב בתורה וספרתם לכם מסחרת השבת מיום הביאתכם את עומר התנופה
שבע שבתות תמימות תהיינה עד מסחרת השבת השביעית תספרו חמשים יום
והקרבתם מנחה חדשה ליי:

בְּרוּךְ אַתָּה יי (יכין יו"ד ה"א וא"ו ה"א) אֱלֹהֵינוּ
מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ
עַל סְפִירַת הָעוֹמֶר: כ"ח צנינוטריא אדג"י

הַיּוֹם יוֹם אֶחָד לָעוֹמֶר: יום צנינוטריא כ"ו עם הכולל
כונין א"ל

הוי"ה יהוה יהוה חסד שבחסד

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שיבנה בית המקדש במהרה בימינו
ותן חלקנו בתורתך:

צלמנלח יכוין חיצה חללים ולוח י תן ישמחו. צחפלה כזי נחוניא יכוין חיצה חלל ולח"כ יאמר
כצש"ע ויכוין זכר לילה ספירה פלוני השייך לחותו לילה:

למנצח בנגינות מזמור שיר: אלהים יחננו ויברכנו יאר פניו אתנו סלה; לדעת
בארץ דרכך בכל גוים ישועתך: יודוך עמים אלהים יודוך עמים כלם: ישמחו
וירננו לאמים כי- תשפוט עמים מישור ולאמים בארץ תנחם סלה: יודוך עמים
אלהים יודוך עמים כלם: ארץ נתנה יבולה יברכנו אלהים אלהינו: יברכנו
אלהים וייראו אותנו כל אפסי ארץ:

לח"כ חלמך זה ומכוין זכר לילה חיצה לחס:

"אנא" בכח "גדולת" ימינך "תתיר" צרורה: "קבל" דנת "עמך" שנבנו "מדרנו"
"נורא": "נא" גבור "דורשי" יחודך "כבבת" שמרם: "ברכם" מדרם "דחמי" צדקתך
"תמיד" גמלם: "חסין" קדוש "ברוב" טובך "נהל" עדתך: "יחיד" גאה "לעמך" פנה
"זוכרי" קדושתך: "שועתינו" קבל "ושמע" צעקתנו יודע "תעלומות": ב"ש"כ"מ"ל"ו:

ולאמר כך יאמרו:

רבונו של עולם אתה צויתנו על ידי משה עבדך לספור ספירת העומר כדי לטהרנו מקליפותינו ומשומאותינו כמו שכתוב בתורה וספרתם לכם ממחרת השבת מיום הביאתכם את עומר העומר התנופה שבע שבתות תמימות תהיינה עד ממחרת השבת השביעית תספרו חמשים יום כדי שיטהרו נפשות עמך ישראל מזוהמותם. ובכן יהי רצון מלפניך יי אלהינו שבזכות הספירה שספרתי יתוקן מה שפגמתי בספירה (פלוני כסייד ללותו סליכא) ואסדר ואתקדש בקדושה של מעלה אמן פלה:

היום חמשה עשר יום שהם שני שבועות
 ויום אחד לעומר: הרחמן י
 עמים נא חסד שבתפארת
 היום ששה עשר יום שהם שני שבועות
 ושני ימים לעומר: הרחמן י
 אלהים גבור גבורה שבתפארת
 היום שבעה עשר יום שהם שני שבועות
 ושלשה ימים לעומר: הרחמן י
 יודוך דורשי ת"ת שבת"ת
 היום שמונה עשר יום שהם שני שבועות
 וארבעה ימים לעומר: הרחמן י
 עמים יתגדל נצח שבת"ת
 היום תשעה עשר יום שהם שני שבועות
 וחמשה ימים לעומר: הרחמן י
 כלם כבבת הוד שבת"ת
 היום עשרים יום שהם שני שבועות
 וששה ימים לעומר: הרחמן י
 ישמחו שפרס יסוד שבת"ת
 היום אחד ועשרים יום שהם שלשה
 שבועות לעומר: הרחמן י
 וירננו ננ"ד יב"ש מלכות שבת"ת
 היום שנים ועשרים יום שהם שלשה
 שבועות ויום אחד לעומר:
 הרחמן י
 לאומים ברכם חסד שבנצח
 היום שלשה ועשרים יום שהם שלשה
 שבועות ושני ימים לעומר:
 הרחמן י
 כי מהם גבורה שבנצח
 היום ארבעה ועשרים יום שהם שלשה
 שבועות ושלשה ימים לעומר:
 הרחמן י
 תשפוט רחמם ת"ת שבנצח

היום שני ימים לעומר: הרחמן י
 יחננו בכח גבורה שבחסד
 היום שלשה ימים לעומר: הרחמן י
 ויברכנו גדולת ת"ת שבחסד
 היום ארבעה ימים לעומר: הרחמן י
 יאר ימינך נצח שבחסד
 היום חמשה ימים לעומר: הרחמן י
 סניו תתור הוד שבחסד
 היום ששה ימים לעומר: הרחמן י
 אתנו צדורה יסוד שבחסד
 היום שבעה ימים שהם שבוע אחד
 לעומר: הרחמן י
 סלה אב"ג ית"ץ מלכות שבחסד
 היום שמונה ימים שהם שבוע אחד
 ויום אחד לעומר: הרחמן י
 לדעת קבל חסד שבגבורה
 היום תשעה ימים שהם שבוע אחד
 ושני ימים לעומר: הרחמן י
 בארץ רנת גבורה שבגבורה
 היום עשרה ימים שהם שבוע אחד
 ושלשה ימים לעומר: הרחמן י
 דרכך עמך ת"ת שבגבורה
 היום אחד עשר יום שהם שבוע אחד
 וארבעה ימים לעומר: הרחמן י
 בכל שנכנו נצח שבגבורה
 היום שנים עשר יום שהם שבוע אחד
 וחמשה ימים לעומר: הרחמן י
 גוים סדרנו הוד שבגבורה
 היום שלשה עשר יום שהם שבוע אחד
 וששה ימים לעומר: הרחמן י
 ישועתך נורא יסוד שבגבורה
 היום ארבעה עשר יום שהם שני
 שבועות לעומר: הרחמן י
 יודוך קר"ע שפ"ן מלכות שבגבורה

ספירת העומר

קצט

היום חמשה ושלשים יום שהם חמשה

שבועות לעומר: הרחמן א

עמים הק"ב טנ"ע מלכות שבהוד

היום ששה ושלשים יום שהם חמשה

שבועות ויום אחד לעומר:

הרחמן ב

כולם יהי' חסד שביסוד

היום שבעה ושלשים יום שהם חמשה

שבועות ושני ימים לעומר:

הרחמן ג

ארץ נאה גבורה שביסוד

היום שמונה ושלשים יום שהם חמשה

שבועות ושני ימים לעומר:

הרחמן ד

נתנה לעם ת"ת שביסוד

היום תשעה ושלשים יום שהם חמשה

שבועות וארבעה ימים לעומר:

הרחמן ה

יבולה פנה נצח שביסוד

היום ארבעים יום שהם חמשה שבועות

וחמשה ימים לעומר: הרחמן ו

יברכנו זוכרי הוד שביסוד

היום אחד וארבעים יום שהם חמשה

שבועות וששה ימים לעומר:

הרחמן ז

אלהים קדושתך יסוד שביסוד

היום שנים וארבעים יום שהם ששה

שבועות לעומר: הרחמן ח

אלהינו י"ל פז"ק מלכות שביסוד

היום שלשה וארבעים יום שהם ששה

שבועות ויום אחד לעומר:

הרחמן ט

יברכנו שועתינו חסד שבמלכות

היום ארבעה וארבעים יום שהם ששה

שבועות ושני ימים לעומר:

הרחמן י

אלהים קבל גבורה שבמלכות

היום חמשה וארבעים יום שהם ששה

שבועות ושלשה ימים לעומר:

הרחמן יא

ויראו ושמע ת"ת שבמלכות

היום חמשה ועשרים יום שהם שלשה

שבועות וארבעה ימים לעומר:

הרחמן יב

עמים צדקתך נצח שבנצח

היום ששה ועשרים יום שהם שלשה

שבועות וחמשה ימים לעומר:

הרחמן יג

טישור תמיד הוד שבנצח

היום שבעה ועשרים יום שהם שלשה

שבועות וששה ימים לעומר:

הרחמן יד

ולאומים נמלם יסוד שבנצח

היום שמונה ועשרים יום שהם ארבעה

שבועות לעומר: הרחמן טו

בארץ בט"ר צת"נ מלכות שבנצח

היום תשעה ועשרים יום שהם ארבעה

שבועות ויום אחד לעומר:

הרחמן יו

תנחם חסין חכד שבהוד

היום שלשים יום שהם ארבעה שבועות

ושני ימים לעומר: הרחמן יז

סלה קדוש גבורה שבהוד

היום אחד ושלשים יום שהם ארבעה

שבועות ושלשה ימים לעומר:

הרחמן יח

יודוך ברוב ת"ת שבהוד

היום שנים ושלשים יום שהם ארבעה

שבועות וארבעה ימים לעומר:

הרחמן יט

עמים מוכך נצח שבהוד

ל"ג בעומר

היום שלשה ושלשים יום שהם ארבעה

שבועות וחמשה ימים לעומר:

הרחמן כ

אלהים נהל הוד שבהוד

היום ארבעה ושלשים יום שהם ארבעה

שבועות וששה ימים לעומר:

הרחמן כא

יודוך עתיד יסוד שבהוד

דיום ששה וארבעים יום שדם ששה
שבועות וששה ימים לעומר:

הרחמן ל

אפסי תעלומות יסוד שבמלכות

דיום תשעה וארבעים יום שדם שבעד

שבועות לעומר:

הרחמן ה

ארץ שק"ו צי"ת מלכות שבמלכות

דיום ששה וארבעים יום שדם ששה
שבועות וארבעה ימים לעומר:

הרחמן ם

נצח שבמלכות

דיום שבעה וארבעים יום שדם ששה

שבועות וחמשה ימים לעומר:

הרחמן ם

הוד שבמלכות

כל יודע

צדוק הדין

בי"א איינער יעמאנר בעשרעסענדען איבלען נאכריכט זאגט מאן דיעזע ברכה:

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם הַדֵּין הָאֵמֶת:

ווער אין דרייסיג טאגן נישט אויף דעם בית עלמין געוועזן איזט, זאגט, ווען ער פיער
עללען פאן דען גראבערן איזט, דיעזע ברכה:

**בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר יָצַר אֶתְכֶם
בְּדִין. וְזָן וְכִלְכַּל אֶתְכֶם בְּדִין. וְהִמִּית אֶתְכֶם בְּדִין.
וַיִּוְדַע מִסֵּפֶר כָּלְכֶם בְּדִין. וְעֵתִיד לְהַחְזִיר וּלְהַחְיוֹתְכֶם
בְּדִין. בְּרוּךְ אַתָּה יי מַחְיֵה הַמֵּתִים:**

דאן זאגט מאן אתה גבור בין להחיות מתים פאן שמונה עשרה וייטע 30.

ווען מאן דאז מת צום בית הקברות ברינגט, ווירד דיעזעס געזאגט:

**הַצּוֹר תָּמִים פָּעֵלוּ כִּי כָל הָרָכִיו מִשְׁפָּט. אֵל אֱמוּנָה
וְאִין עוֹל צְדִיק וַיֵּשֶׁר הוּא: הַצּוֹר תָּמִים בְּכָל פֶּעַל. מִי
יֹאמַר לוֹ מָה תַּפְעֵל. הַשְּׁלִיט בְּמִטָּה וּבְמַעַל. מִמִּית
וּמַחְיֵה מוֹרִיד שְׁאוֹל וַיַּעַל: הַצּוֹר תָּמִים בְּכָל מַעֲשֵׂה.
מִי יֹאמַר לוֹ מָה תַּעֲשֶׂה. הָאוֹמֵר וַעֲשֶׂה. חֶסֶד חֲנָם
לָנוּ תַּעֲשֶׂה. וּבְזִכּוֹת הַנֶּעֱקָד כֶּשֶׁה. הַקְּשִׁיבָה וַעֲשֶׂה:
צְדִיק בְּכָל הָרָכִיו הַצּוֹר תָּמִים. אֶרֶץ אֲפִים וּמְלֵא רַחֲמִים.
חֶמֶל נָא וְחוּם נָא עַל אָבוֹת וּבָנִים. כִּי לָךְ אֲדוֹן**

יום כפור קטן

קצו

ערפנו. לומר לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו צדיקים
אנחנו ולא חטאנו אבל אנחנו חטאנו: אשמנו בנדנו וכו'

לעינינו עשקו עמלנו. ממשך וממרט ממנו. נתנו
עלם עלינו. סבלנו על שכמנו. עבדים משלו בנו.
פדק אין מידם. צרות רבות סבבונו. קראנוך יי
אלהינו. רחקת ממנו בעינינו. שבנו מאחריך. תעינו
ואבדנו: ועדיין לא שבנו מטעותנו והיך נעזי פנינו
ונקשה ערפנו. לומר לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו
צדיקים אנחנו ולא חטאנו. אבל אנחנו חטאנו:

אשמנו בנדנו וכו'. ואתה צדיק וכו'.

אל ארך אפים אתה. ובעל הרחמים נקראת. ודרך תשובה
הורית: גדלת רחמיה וחסדיה. תזכר היום ובכל יום לזרע ידידיה:
תפן אלינו ברחמים. כי אתה הוא בעל הרחמים: בתחנון
ובתפלה פניה נקדם. בהודעת לענו מקדם: מחרון אפה שוב.
כמו בתורתך פתוב: ובצל פנפיה נחפה ונתלונן. כיום ויירד יי
בענן: תעבר על פשע ותמחה אשם. כיום ויתיצב עמו שם:
תאזין שועתנו ותקשיב מנו מאמר. כיום ויקרא בשם יי ושם
נאמר.

ויעבר יי על-פניו ויקרא

יי אל רחום וחנון ארך אפים ורב חסד ואמת:
נצר חסד לאלפים נשא עון ופשע וחטאה ונקמה:
וסלחת לעוננו ולחטאתנו ונחלתנו: סלח לנו אבינו
כי חטאנו. מחל לנו מלכנו כי פשענו: כי אתה
אדני טוב וסלח ורב חסד לכל קראיך:

חטאנו צורנו סלח לנו יוצרנו:

פּוֹלְחָנָא נּוֹכְרָאָה מֵאַרְעָא וְלֹא־תָבָא פּוֹלְחָנָא דְּשָׁמַיָא
לְאַתְרָהּ. וַיִּמְלִיךְ קוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא בְּמַלְכוּתָהּ וַיִּקְרָהּ:
בְּחַיִּיכּוֹן וּבִיּוֹמִיכּוֹן וּבְחַיִּי דְּכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּעֵלְמָא
וּבְזִמְן קָרִיב וְאָמְרוּ אָמֵן. יְהֵא שְׁמָהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלַם
וּלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא. יִתְבָּרַךְ וַיִּשְׁתַּבַּח וַיִּתְפָּאֵר וַיִּתְרוֹמֵם
וַיִּתְנַשֵּׂא וַיִּתְהַדָּר וַיִּתְעַלֶּה וַיִּתְהַלָּל שְׁמָהּ דְּקוֹדֶשׁא
בְּרִיךְ הוּא. לְעֵלְמָא מִן כָּל בְּרַכְתָּא וְשִׁירְתָּא תְּשַׁבְּחָתָא
וְנִחְמָתָא דְּאַמִּירָן בְּעֵלְמָא וְאָמְרוּ אָמֵן:

קסל יהי שם יי מברך מעתה ועד עולם:

סז יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמַיָּא וְחַיִּים עָלֵינוּ וְעַל כָּל-
יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן:

קסל עזרי מעם יי עשה שמים וארץ:

סז עֲשֵׂה שָׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו הוּא יַעֲשֵׂה שָׁלוֹם עָלֵינוּ
וְעַל כָּל-יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן:

נאך דער קבורה רייסט מאן גראו אויס, ווירפט עס הינטער זיך אונד זאגט:

וַיִּצְּצוּ מֵעִיר כְּעֵשֶׁב הָאָרֶץ: (אייניגע זאגען: זְכוּר כִּי עָפָר
אֲנַחְנוּ:)

דאן וועסט מאן זיך דיא הענדע, זעטצט זיך דרעאמאל אונד זאגט ויהי נועם וגו' ביז
בישועתי, הערנאך דיעזעס:

בִּלְע הַמּוֹת לְנֶצַח וּמַחָה אֲדָנִי אֱלֹהִים דְּמַעָּה מֵעַל
כָּל פָּנִים וְחִרְפַּת עַמּוֹ יִסִּיר מֵעַל כָּל הָאָרֶץ כִּי יִי דְּיָבָר:

ביים וועגנעהען פאט אבל זאגט מאן:

הַמָּקוֹם יִנָּחֵם אוֹתָךְ: (צו מעהרערען אַתְּכֶם) בְּתוֹךְ שְׂאֵר
אַבְלֵי צִיּוֹן וִירוּשָׁלַיִם:

תפלה בבית האבל על הנפטר רא

אחר הלימוד ואמירת תהלים קודם קדיש.

על איש יאמר לשון זכר ועל אשה לשון נקבה.

אנא יי מלך מלא רחמים אשר בידך נפש כל חי ורוח כל בשר איש יהיה
נא לרצון לפניך תורתנו ותפלתנו בעבור נשמת (פלוגי או פלוגית) וגמול נא עמה
בחסדך הגדול לפתוח לה שערי רחמים וחסד ושערי גן עדן ותקבל אותה באהבה
וחבה ושלח לה מלאכך הקדושים להוליכה ולהשיבה תחת עץ החיים אצל
נשמת הצדיקים והצדקניות חסידים וחסידות להנות מזיו ושכינתך ולהשביעה
מטובך הצפון לצדיקים והגוף ינוח בקבר במנוחה נכונה בחדוה ובשמחה ושלוש
בדכתיב יבא שלום ינוחו על משכבותם הולך נכחו וכתוב יעלו חסידים בכבוד
ירגו על משכבותם וכתוב אם תשכב לא תפחד ושכבת וערבה שנתך ותשמור
אותו מחיבוש הקבר ומרימה ותולעה ותסלח ותמחול לו על כל פשעיו כי אין אדם
צדיק בארץ אשר יעשה טוב ולא יחזא חכור לו זכותיו וצדקותיו אשר עשה
ותשפיע לו לנשמתו לדשן עצמותיו בקבר מרב טוב הצפון לצדיקים דכתיב מה
רב טובך אשר צפנת ליראיך וכתוב שומר כל עצמותיו אחת מהגה לא נשברה
וישכון בטח בדד ושאנן מפחד רעה ואל יראה פני גיהנם. ונשמתו תהי צרורה
בצרור החיים ולהחיותו בתחיית המתים עם כל מתי ישראל אמן.

קדים לרצון

סדר תפלת הדרך

זוהי אויף ריזען איינעם, זאלל ביא זיינער ערסטען ענטפערנינג, אונגעפעהר איינער האלבען
שטונדע ווייט, דאן יעדען טאג איינמאל דיעזעס געבעט ערריכטען.

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שתוליכנו לשלום
ותצמידנו לשלום. ותדריכנו לשלום. ותגיענו למחוז חפצנו
לחיים ולשמחה ולשלום. ותצילנו מכף כל אויב ואורב בדרך.
ומכל מיני פורעניות המתרגשות לבוא לעולם: ותשלח ברכה
במעשה ידינו. ותתנו לנו לחן ולחסד ולרחמים בעיניך ובעיני כל
רואנו: ותשמע קול תחנונינו. כי אל שומע תפלה ותחנון אתה.
ברוך אתה יי שומע תפלה:

דריימאל ויעקב הלך לדרך ויסגורו בו מלאכי אלהים: ויאמר
יעקב באשר ראם מחנה אלהים זה ויקרא שם המקום ההוא
מחננים:

יכון ראם כ"ס רפאל אוריאל מיכאל. וגבריאל כלל צמח סלהים מדה הגבורה:

דריימאל ויסעו ויהי חמת אלהים על הערים אשר סביבותיהם
ולא רדפו אחרי בני יעקב: דריימאל המלאך הגואל

סדר תפלת הדרך

דרייטאל לישועתך קויתי יי: דרייטאל הנה אנכי שלח מלאך
לפניך לשמרך בדרך ולהביאך אל המקום אשר הבנתי:

ולומר ג"פ ברכת כהנים ח"פ ויהי נועם ויכין בעסוקכ"י מלאכי ויצוה ל"ך ס"פ ויהי
והול סס מקונל לשמירה:

דאן דרייטאל יברכך ה' וישמרך אונד ויעבדנמאל ויהי נועם אונד דאן

אתה סתר לי מצר תצרני רני פלט תסובבני סלה: במחו ביי
עדי-עד כי ביה יי צור עולמים: יי עז לעמו יתן יי וברך את עמו
בשלום: יי צבאות עמנו משגב לנו אלהי יעקב סלה: יי צבאות
אשרי אדם בומח בך: יי הושיעה המלך יענגנו ביום קראנו: ויכין
בר"ת יב"ק. דאן זאנט מאן:

קבא שיר למעלות אשא עיני אל-הרים מאין יבא
עזרי: עזרי מעם יי עשה שמים וארץ: אל-יתן למוט
רגלך אל-ינום שמרך: הנה לא ינום ולא יישן שומר
ישראל: יי שמרך יי צלך על-יד מינק: יומם השמש
לא-יכבה וירח בלילה: יי שמרך מכל-דע ישמר
את-נפשך: יי שמר-צאתך ובואך מעתה ועד-עולם:
מגדל עוז שם יי בו ירוץ צדיק ונשגב: בשם יי אלהי
ישראל מימיני מיכאל. ומשמאלי גבריאל. ומלפני
אוריאל. ומאחורי רפאל. ועל ראשי שכינת אל:

בעפאר מאן אין איינע שטאדט הינאין נעהט, בעטעט מאן:

יהי רצון מלפניך יי אלהי ואלהי אבותי שתבניסני לפרך הנה
לשלום:

ווען מאן דארין איזט, זאנט מאן:

מודה אני לפניך יי אלהי ואלהי אבותי שהבנסתני לפרך הנה
לשלום:

ווען מאן הינאויס געהען ווילל, זאנט מאן:

יהי רצון מלפניך יי אלהי ואלהי אבותי שתוציאני מפרך זה
לשלום:

ווען מאן שאן הערויס איזט, זאגט מאן:

מוֹדָה אֲנִי לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי שְׁהוֹצֵאתַנִי מִפֶּדֶךְ זֶה לְשָׁלוֹם. וְבִשְׁם שְׁהוֹצֵאתַנִי לְשָׁלוֹם בֵּן תּוֹלִיכֵנִי לְשָׁלוֹם. וְתַסְמְכֵנִי לְשָׁלוֹם. וְתַצְעִידֵנִי לְשָׁלוֹם וְתַצִּילֵנִי מִכָּף כָּל אוֹיֵב וְאוֹרֵב בְּדֶרֶךְ: אֵן עֶרֶב שַׁבָּת וְאֵלֶּל סָאָן נִיכַט מַעְהָר אֵלֶם דְּרִיִּיא מִיִּלְעֵן רִיזְעֵן.

דיני תפלת הבינונו

צטעט הדחק כגון שהוא צדק או שהיה עומד במקום שערך ויכל מן יפסיק או שלא יוכל להתפלל בכוונה תפלה ארוכה שאין דעתו מיושבת עליו כל כך או שהשעה עוברת מתפלל אחר שלש ראשונות הבינונו ואומר אחרים שלש אחרונות. ולריך לחמרה מעומד. וכשיגיע לציטו או שרח לו אח"כ והשייטת דעתו ח"ל לחזור ולהתפלל (צמורה חובה אם לא צמורה נדבה). ואינו מתפלל הבינונו צימות הגשמים ולא צמ"ש וי"ט. ואומרים בתפלה אדני שפתי תפתח וכו' בא"י או"א אלהי אברהם וכו' עד האל הקדוש ואח"כ אומרים נוסח זה:

הַבִּינֵנִי יְיָ אֱלֹהֵינוּ לְדַעַת דְּרָכֶיךָ. וּמֹלֵךְ אֶת לְבַבֵּנוּ לִירְאָתְךָ. וְתַסְלֵחַ לָנוּ לְהִיּוֹת גְּאוּלִּים. וְרַחֲמֵנוּ מִמִּכָּאוֹב וּדְשִׁנָּנוּ בְּנִאוֹת אֶרֶץ. וּנְסוּצוֹתֵינוּ מֵאֶרְבַּע תִּקְבִּין. וְהַתּוֹעִים עַל דַּעְתְּךָ יִשְׁפֹּטוּ וְעַל הַרְשָׁעִים תִּנִּיף יָדֶיךָ. וְיִשְׁמְחוּ צַדִּיקִים בְּבִגְדֵי עִירָה. וּבִתְקוּן הַיִּכָּלְךָ וּבַצְמִיחַת קָרֵן לְדוֹד עֲבָדְךָ. וּבַעֲרִיכַת נֵר לְבָן יְשִׁי מְשִׁיחָךָ. מָרָם נִקְרָא אַתָּה תַעֲנֶנָּה: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה: רָצָה וכו'

כך הוא הנוסחא בגמרא שבידינו:

דיני קדיש וברכו

למי שאינו יוכל להתפלל עם הצבור

ווען יעמאנד אהנע מנין בעטעט אדער צו שפעט אים ברוך"ג געקאממען איזט אונד נישט מעהר קדיש וברכו אדער קדושה געהאָרט האט, זאגט ער טאלגענדעס נאך תחנון:

זה אומר אני במקום חצי קדיש קודם ברכו של שחרית:

וְעַתָּה יִגְדֵּל נָא כַּחַ אֲדֹנָי כַּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ לֵאמֹר: וְהַתְגַּדְלֹתִי וְהַתְקַדְשֹׁתִי וְנוֹדַעְתִּי לְעֵינֵי גוֹיִם רַבִּים וְיִדְעוּ כִּי אֲנִי יְיָ: בָּרְכֵי נַפְשִׁי אֶת יְיָ אֱלֹהֵי גְדֻלָּתְךָ מְאֹד הוֹד וְהָדָר לְבָשֶׁת: לְהוֹי שְׁמָה דֵּי אֱלֹהֵי מְבָרַךְ מִן עֲלָמָא וְעַד עֲלָמָא דֵּי חֲכָמָתָא וּגְבוּרָתָא דֵּי לִיהּ הוּא:

דיני קדיש וברכו

אמר רבי יהושע בן לוי כל העונה אמן והא שמיא רבא מברך
לעולם ולעלמי עלמאי בכל כחו קודעין לו גזר דינו שנאמר
בפרוע פרעות בישראל בהתנבב עם ברכו יי: מה טעם בפרוע
פרעות משום דברכו את יי:

אמר רבי שמעון בן לקיש כל העונה אמן בכל כחו פותחין לו
שערי גן עדן שנאמר פתחו שערים ויבא גוי צדיק שומר אמונים.
אל תקרי שומר אמונים אלא שאומרים אמונים:

ווער ברכו ניצט געהאָרט האט, זאגט דיעזעס נאך תחנון:

זה אומר אני במקום ברכו דשחרית:

בפרוע פרעות בישראל בהתנבב עם ברכו יי: קומו ברכו
את יי אלהיכם מן העולם ועד העולם ויברכו שם כבודך ומרומם
על כל ברכה ותהלה: יהי שם יי מבורך מעתה ועד עולם:
ברוך יי אלהים אלהי ישראל עשה נפלאות לבדו וברוך שם
כבודו לעולם וימלא כבודו את כל הארץ אמן ואמן: אמר רבי
עקיבא בכל יום מלאך אחד עומד באמצע הרקיע בשחרית
ואומר יי מלך יי מלך יי מלך לעולם ועד עד שמיגיע לברכו.
ובשמיגיע לברכו חיה אחת ששמה ישראל וחקיק על מצחה
ישראל עומדת באמצע הרקיע ואומרת בקול רם ברכו את יי
המבורך וכל גדודי מעלה עוזין ברוך יי המבורך לעולם ועד:

אנשטאטט קדושה, סאן שחרית זאלל סאן דיעזעס נאך תחנון זאגען:

זה אומר אני במקום קדושה דשחרית:

ולא תחללו את שם קדשי ונקדשתי בתוך בני ישראל אני יי
מקדשכם: שרפים עומדים ממעל לו שש בנפים שש בנפים
לאחד בשתיים יכסה פניו ובשתיים יכסה רגליו ובשתיים יעופה:
וקרא זה אל זה ואמר קדוש קדוש קדוש יי צבאות מלא כל
הארץ כבודו: ותשאני רוח ואשמע אחרי קול רעש גדול ברוך
כבוד יי ממקומו: ימלך יי לעולם אלהיך ציון לדור ודור הללויה:
בשעלה משה למרום מצא כת אחת אומרת קדוש קדוש קדוש
יי צבאות מלא כל הארץ כבודו: וכת אחת אומרת ברוך כבוד
יי ממקומו: וכלם עונים בפה אחד ואומרים ימלך יי לעולם
אלהיך ציון לדור ודור הללויה:

אנשטאטס גאנץ קדיש פאר עלינו זאלל מאן ערסט ועתה יגדל זאנען, וויא אבען ביז דברכו ה', דאן זאנט מאן:

זה אומר אני במקום קדיש שלם.

אמר רבי יהושע בן גדיא כל מי שעונה אמן בעולם הזה וזכה ועונה אמן לעולם הבא שנאמר ברוך יי לעולם אמן ואמן. אמן בעולם הזה ואמן בעולם הבא:

צו מנחה אנשטאטס חצי קדיש זאנט מאן:

זה אומר אני במקום חצי קדיש קודם מנחה.

ועתה יגדל נא פח אדני כאשר דברת לאמר: והתגדלתי והתקדשתי ונודעתי לעיני גוים רבים וידעו כי אני יי: ברכי נפשי את יי אלהי גדלת מאד הוד והדר לבשת: להוי שמה די אלהא מברך מן עלמא ועד עלמא די חכמתא וגבורתא די ליה היא:

תניא אמר רבי יוסי פעם אחת הייתי מהלך בדרך והגיע זמן תפלת מנחה ונכנסתי לחרבה אחת מחרבות ירושלים להתפלל. בא אליהו זכור לטוב ושמר על הפתח. אמר לי מה קול שמעת בחרבה זו. אמרתי שמעתי בת קול שמנהמת פיונה ואמרת אוי שהחרבתי את ביתי ושרפתי את היכלי והגלתי את בני לבין אמות העולם. אמר לי בכל יום ויום אומרת כך וכשישרא נכנסין לבתי כנסיות ולבתי מדרשות ואומרים אמן יהא שמיא רבא מברך לעלם ולעלמי עלמיא הקדוש ברוך הוא מנענע בראשו ואומר אשרי המלך שמקלסין אותו בביתו כך ומה לו לאב שהגלה את בניו ואוי להם לבנים שגלו מעל שלחן אביהם: אמר רבי שמעון בן לקיש כל העונה אמן בכל כחו פותחין לו שערי גן עדן שנאמר פתחו שערים ויבא גוי צדיק שומר אמונים. אל תקרי שומר אמונים אלא שאומרים אמונים:

צו מנחה אנשטאטס קדושה זאנט מאן פאן אבען ולא תחללו, דאן דיעזעס:

זה אומר אני במקום קדושה של מנחה.

אמרו עליו על סגדלסון שהוא גבוה יותר מחביריו מהלך חמש מאות שנה ועומד אחורי מרפבה וקושר פתרים לקונו ומשביע את הפתח ועולה ויושב בראש אדונו ובשעה שיוצא

דיני קדיש וברכו

הפֿתַּח כָּל חֵילי מָרוֹם נִרְתַּתִּין וּמִזְדַּעְזְעִין וְחַיִּוֹת הַזְּמָמוֹת וּמִנְהָמוֹת
פֶּאֶרִי בְּאוֹתָהּ שְׁעָה עֲזִינִן וְאוֹמְרִים קְדוֹשׁ וְקְדוֹשׁ קְדוֹשׁ יְיָ צְבָאוֹת
מִלֵּא כָּל הָאָרֶץ בְּבוֹדוֹ: וּבְשְׁעָה שְׂמַגִּיעַ לְכַסֵּא מִתְגַּלְגְּלִים גִּלְגְּלֵי
הַכֶּסֶּא וּמִתְרַעֲשִׁין אֲדֵנִי שְׂרָפָה וְכָל רִקִּיעִין אוֹחֲזוֹתָם חֲלָחֵלָה
וּבְשְׁעָה שֶׁהוּא עוֹבֵר עַל כֶּסֶּא כָּל חֵילי מָרוֹם וְכֶתֶר הַכְּבוֹד שֶׁלֹּ
פּוֹתְחִין פִּיהֶם וְאוֹמְרִים בְּרוּךְ כְּבוֹד יְיָ מִמְּקוֹמוֹ: בֵּא וְרֵא הַכֶּסֶּא
גְּדוּלָּתוֹ וְשִׁבְחוֹ שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁבְּשְׁעָה שְׂמַגִּיעַ הַפֶּתַח
לְרֹאשׁוֹ מַחְזִיק עֲצָמוֹ לְקַבֵּל הַפֶּתַח מִעֲבָדָיו וְכָל חַיִּוֹת וְשֶׂרָפִים
וְגִלְגְּלֵי הַמְּרַכְּבָה וְכַסֵּא הַכְּבוֹד וְהַיְלִי מַעֲלָה וּמַטָּה מִתְגַּדְּלִין
וּמִתְגַּבְּרִין וּמִתְגַּאֲזִין וְנוֹתְנִים הוֹד וְהָדָר וּמְמַלִּיכִים כָּלָם בְּפֶה אֶחָד
וְאוֹמְרִים יְיָ יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד:

צו מעריב אנשטאטס ברכו זאנט מאן דיעזעס גלייך נאך ודוא רחום.

זה אומר אני במקום ברכו של ערבית.

חַיָּה אַחַת יֵשׁ בְּרִקִּיעַ פֶּשֶׁהוּא יוֹם אוֹת אֶמֶת בְּמִצְחָהּ וַיִּזְדַּעֵן
הַמַּלְאָכִים שֶׁהוּא יוֹם וְלַעֲרֵב אֶמוֹנָהּ בְּמִצְחָהּ וַיִּזְדַּעֵן שֶׁהוּא לַיְלָה
וּבְכָל פֶּעַם אוֹמְרֵת בְּרַכּוֹ אֵת יְיָ הַמְּבָרֵךְ וְכָל גְּדוּדֵי מַעֲלָה עֲזִינִן
בְּרוּךְ יְיָ הַמְּבָרֵךְ לְעוֹלָם וָעֶד:

דיני וסדר ברכת הלבנה

ווען דיא לבנה וועהרענדט מאן דיא ברכה זאנט סײַס וואלקען בערעקט ווירד, זאנט מאן
דעננאך דיא ברכה ווייטער. איין אבל אין דער שבעה דארף דיא לבנה נישט מקדש
זיין, ווען אבער דיא שבעה ביז צום צעהנטען מאג דעם מאנאטס נישט אויס ווירד, פוס
ער זיא אין דער שבעה מקדש זיין.

בעפאר מאן דיא לבנה מקדש איזט, זאנט מאן:

הַלְלוּהָ הַלְלוּ אֶת־יְיָ מִן־הַשָּׁמַיִם הַלְלוּהָ בַּמְּרוֹמִים: הַלְלוּהָ
כָּל־מַלְאָכָיו הַלְלוּהָ כָּל־צְבָאוֹ הַלְלוּהָ שֶׁמֶשׁ וְיָרֵחַ הַלְלוּהָ כָּל־
כּוֹכְבֵי אוֹר: הַלְלוּהָ שְׁמֵי הַשָּׁמַיִם וְהַמַּיִם אֲשֶׁר מֵעַל הַשָּׁמַיִם:
יְהַלְלוּ אֶת־שֵׁם יְיָ כִּי הוּא צוֹה וְנִבְרָאוֹ: וַיַּעֲמִידֵם לְעֵד לְעוֹלָם חֶק־
נָתַן וְלֹא יַעֲבוֹר:

דאן בעטראכטעט מאן ערסט דיא לבנה ביים אנפאנג דער ברכה אונד ריכטעט זיך גלייך
דיא סײַס צוזאממען אונד זאנט שטעהענד דיעזע ברכה.

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר

קידוש לבנה

רד

בְּמֵאֲמָרוֹ בָּרָא שְׁחָקִים. וּבְרוּחַ פִּיו כָּל־
צָבָאָם. חֶק וְזִמָּן נָתַן לָהֶם. שְׁלֹא יִשְׁנוּ
אֶת תַּפְקִידָם. שְׁשִׁים וּשְׁמָחִים לַעֲשׂוֹת
רָצוֹן קוֹנָם. פּוֹעֵל אֶמֶת שֶׁפַּעֲלָתוֹ אֶמֶת.
וְלִלְבָנָה אָמַר שְׁתַּתְּחִידֵשׁ עֲמֻרָת תַּפְאֶרֶת
לַעֲמוּסֵי בֶטֶן. שֶׁהֵם עֲתִידִים לְהַתְּחַדֵּשׁ
כְּמוֹתֶיהָ. וּלְפֶאֶר לְיוֹצְרָם עַל שֵׁם כְּבוֹד
מַלְכוּתוֹ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְחַדֵּשׁ חֲדָשִׁים:
בָּרוּךְ יוֹצֵר. בָּרוּךְ עוֹשֶׂה. בָּרוּךְ קוֹנֵה.

דריימאל

בָּרוּךְ בּוֹרֵאךְ:
כְּשֵׁם שֶׁאֲנִי רוֹקֵד בְּנִגְדֶךָ. וְאֲנִי יָכוֹל
לִגַּע בְּךָ. כִּי לֹא יוֹכְלוּ כָּל־אוֹיְבֵי לִגַּע בִּי
לְרָעָה:

דריימאל

תַּפַּל עֲלֵיהֶם אֵימָתָה וּפְחָד בְּגִדְךָ זְרוּעֶךָ
יְדָמוּ כְּאֶבֶן: כְּאֶבֶן יְדָמוּ זְרוּעֶךָ בְּגִדְךָ
וּפְחָד אֵימָתָה עֲלֵיהֶם תַּפַּל:

דריימאל

דְּיֹד מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל חַי וְקַיָּם:

דריימאל

דריימאל

שְׁלוֹם עֲלֵיכֶם:

ושאל לחזירו

דריימאל

עֲלֵיכֶם שְׁלוֹם:

ושזירו משיב:

סֶמֶן טוֹב וּמִזֶּל טוֹב יֵהְיֶה לָנוּ וּלְכָל
יִשְׂרָאֵל אָמֵן:

דריימאל

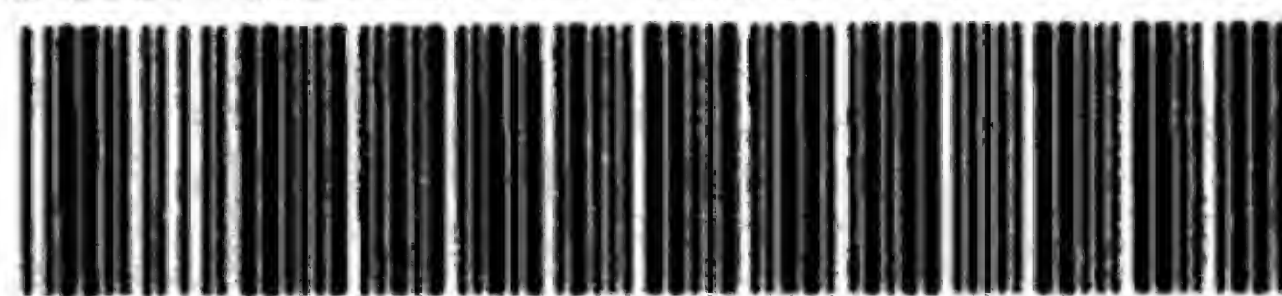
קול דודי הנה זה בא. מְדַלֵּג עַל הַהָרִים.
מִקְפִּץ עַל הַגְּבָעוֹת: הוֹמָה דוּדִי לְצַבִּי. או
לְעֹפֶר הָאֵילִים: הִנֵּה זֶה עוֹמֵד אַחֵר כְּתִלְנוּ.
מִשְׁגִּיחַ מִן הַחֲלָנוֹת מִצִּיץ מִן הַחֲרָכִים:
תָּנָא רַבִּי רַבִּי יִשְׁמְעָאל אֶלְמָלָא לֹא זָכוּ יִשְׂרָאֵל אֱלָא לְהַקְבִּיל
פָּנֵי אֲבִיהֶם שְׁבַע שָׁמַיִם פַּעַם אַחַת בַּחֹדֶשׁ דַּיִם: אָמַר אֲבִי הַלֶּכֶךְ
צִרְךָ לְמִימְרָא מְעוּמָד: מִי זֹאת עוֹלָה מִן הַמִּדְבָּר מְתַרְפֶּקֶת עַל
הַיּוֹדָה: וַיְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי לְמַלְאוֹת פְּגִימַת
הַלְבָּנָה וְלֹא יִהְיֶה בָּהּ שׁוּם מְעוֹשׂ וַיְהִי אֹר הַלְבָּנָה כְּאֹר הַחֲמָה
וּכְאֹר שְׁבַעַת יָמֵי בְרֵאשִׁית כְּמוֹ שֶׁהִיְתָה קוֹדֶם מִיעוֹשָׁה שְׁנֵאמַר
אֵת שְׁנֵי הַמְּאֹרוֹת הַגְּדוֹלִים וַיִּתְקַים בִּי מִקְרָא שְׁכָתוֹב וּבְקִשׁוֹ
אֵת יְיָ אֱלֹהֵיהֶם וְאֵת דָּוִיד מִלְּכָם אָמֵן:

קִבֵּא שִׁיר לַמַּעֲלוֹת אֲשָׁא עֵינֵי אֶל-הַהָרִים מֵאֵין יְבוֹא עֲזָרִי: עֲזָרִי
מֵעַם יְיָ עֲשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ: אֶל-יִתֵּן לַמּוֹשׁ רִגְלֶךָ אֶל-יָנוּם שְׁמֶרְךָ:
הִנֵּה לֹא-יָנוּם וְלֹא יִשָּׁן שֹׁמֵר יִשְׂרָאֵל: יְיָ שְׁמֶרְךָ יְיָ צִלְּךָ עַד-יָד
יְמִינֶךָ: יוֹמָם הַשֶּׁמֶשׁ לֹא-יִכָּבֵה וַיֵּרַח בַּלַּיְלָה: יְיָ יִשְׁמְרֶךָ מִכָּל-רָע
יִשְׁמַר אֶת-נַפְשְׁךָ: יְיָ יִשְׁמַר-צִיאָתְךָ וּבּוֹאָהּ מֵעַתָּה וְעַד-עוֹלָם:
כִּי הִלְלוּהָ הַלְלוּ-אֵל בְּקוֹדֶשׁוֹ. הִלְלוּהוּ בְּרִקְיעַ עֻזּוֹ: הִלְלוּהוּ
בְּגִבּוֹרָתוֹ הִלְלוּהוּ בְּרֹב גְּדֻלּוֹ: הִלְלוּהוּ בְּתִקְוֵה שׁוֹפֵר. הִלְלוּהוּ
בְּנִגּוֹל וּכְנֹר: הִלְלוּהוּ בְּתֶף וּמַחּוֹל. הִלְלוּהוּ בְּמִנִּים וְעִגָּב: הִלְלוּהוּ
בְּצִלְצָלִי-שָׁמַע הִלְלוּהוּ בְּצִלְצָלֵי תְרוּעָה: כָּל הַנְּשָׁמָה תְהַלֵּל יְיָ
הִלְלוּהָ: כִּי-חֲתִי"ה:

ס לַמִּנְצִיחַ בְּנִגִּינוֹת מִזְמוֹר שִׁיר: אֱלֹהִים יַחֲנֵנוּ וַיְבָרְכֵנוּ יָאֵר פָּנָיו
אֶתָּנוּ סֵלָה: לָדַעַת בְּאֶרֶץ הַרְבֵּה בְּכָל גּוֹיִם יִשׁוּעָתְךָ: יוֹדוּךָ עַמִּים
אֱלֹהִים יוֹדוּךָ עַמִּים כָּלָם: יִשְׁמְחוּ וַיִּרְנְנוּ לְאֻמִּים כִּי-תִשְׁפֹּט עַמִּים
מִיִּשְׂרָאֵל וּלְאֻמִּים בְּאֶרֶץ תְּגַחֵם סֵלָה: יוֹדוּךָ עַמִּים אֱלֹהִים יוֹדוּךָ עַמִּים
כָּלָם: אֶרֶץ נְתַנָּה יְבוֹלָה יְבָרְכֵנוּ אֱלֹהִים אֱלֹהֵינוּ: יְבָרְכֵנוּ אֱלֹהִים
וַיִּירָאוּ אוֹתוֹ כָּל אֲסִי-אֶרֶץ:

Österreichische Nationalbibliothek

+Z229028300

---

94. F. 8.

KAIS. KÖN. HOF BIBLIOTHEK

68.255-B

Neu.